

מצטט מהספר איגת אל-לחפאן מין אל-שיטן

מניפולציה של השטן במוחם של היהודים

יותר מעשרים ממשחקי השטן הזכרו במוחם של היהודים}

{והרבנים שלהם

"חלק נבחר מתוך הספר "הקלה של אל-לחפן ממלכודת השטן

עבור המלומד שמש א-דין, מוחמד בן אבי בכר אל-דימשקי

(ידוע בשם אבן קייים אל-ג'וזיה (691-751) לספירה

.מאת השייח' עלמה רבני אבן קאים אל-ג'וזיה, ירחם עליו האל הכול יכול

הכוונה היא שדת האומה הצלבנית, לאחר שאלוהים הכל יכול שלח את מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ועוד לפניו, לפני כשלוש מאות שנה, מבוססת על התנגדות לשכל ולחוקים ולזלזל ב. אלוהי עולמים ומאשים אותו בדברים גדולים. האם לא הדת שנוסדה על ידי

בעלי בתי הכנסת הארורים שהאחד הוא שלוש והשלושה הם אחדוואו, איך השפוי שבע רצון שזהו הישג נפשו וסוף הידע שלו, אבל הוא המציא שלא היה בעם הזה מי שמתייחס לשכל שלו ולאיינסטיינקט שלו ויודע שזה בדיוק הבלתי אפשרי. והשגחה שלהם היא כמו כמה מהם המשווים את איחוד האלוהות עם האנושות ואת התערבותה איתה לאיחוד של אש וברזל, ואחרים מייצגים את זה עם ערבוב מים עם חלב, ואחרים מדמים את זה עם עירוב מזון. וערבוב עם איברי הגוף ועוד דוגמאות והיקש שכוללות עירוב שתי מציאויות וערבובן עד שהן הופכות למציאות אחרת התיר אותן ושקר להן.

והאמרה הזאת לא שכנעה אותם באדון השמים והארץ עד שהסכימו משפחותיהם כי היהודים לקחו אותו וגרשו אותו בקרבם מושפל ומושועבד בעודו נושא את חתיכת העץ שלו שעליה צלבו אותו, ואת היהודים. ירק בפניו והיכה אותו, אחר כך צלבו ודקר אותו בחנית עד שמת והשאירו צלוב עד ששערו נדבק לעורו כשדמו יתייבש בחום ואז נקבר וישב מתחת לאדמה שלושה ימים. ואז הוא קם ללא זהותו מקברו.

כך אומרים כולם, ואין מביניהם מי שמכחיש דבר על כך. מה היה מצבו של העולם העליון והתחתון הזה בשלושת הימים הללו, ומי ניהל את ענייני השמים והארץ, ומי עמד מאחורי ה', תהילה לו, בתקופה זו, ומי החזיק את השמים מנפילה ארצה בזמן שהוא נקבר בקברוואו! האם המילה נקברה עמו לאחר שנהרגה ונצלבה, או שמא נפרדה ממנו ואכזבה אותו כשהיה זקוק מאוד לנצחונה עברו כמו שאביו ואנשיו הכשילו אותודמו, והיכן. האיחוד והמיקס הולכיםאיזה קבר יכול להכיל את אלוהי השמים והארץ? זהו המלך, הקדוש, השלום, המאמין, השולט, האדיר, המתנשא. השבח לאל, אז השבח לאל הכל יכול שהנחה אותנו לאסלאם, ולא היינו מונחים אלמלא אלוהים הנחה אותנו. הו בעל הוד וכבוד, כפי שהנחית אותנו לאסלאם, אני מבקש ממך לא לקחת אותנו מאיתנו עד שתגרום לנו למות באיסלאם.

משרתי המשיח, יש לנו שאלה שאנו רוצים לענות עליה ממי שהבינו אותה

אם האל מת בכך שגרם לאנשים למות, אז מה זה האל הזהוהאם השביע אותו במה שהשיגו ממנו, אז מסר להם בשורה טובה אם השיגו את שביעות רצונואם זעם מה שעשו לו, אז כוחם אם נחלשו כוחותיהאם הקיום נותר ללא אלוהים שומע שמשיב למי שקראו לוהאם עברו שבע השכבות כשהן נקברו מתחת לאדמה והועלוהאם העולמות נטולי אל המנהל אותם בזמן שידי ממוסמ

רותוכיצד נטש אותו הרכוש עם ניצחונם כששמעו את בכיווכיצד תמכו המקלות בנשיאת האל האמיתי בחוזקה כל כך על גבווכיצד התקרב אליו הברזל כדי שיתערב בו ויזיק לוווכיצד הגיעו ידיו של אויבו והגיעו למקום שסטר לו בגבוהאם המשיח חזר לחיים, או האם אדונכם החיה אותוומה הפלא לקבר שיש בו ריבית, ובטן מדהימה יותר שהכילה אותו! הוא התגורר שם תשעה חודשים בחשכת הווסת שלו. והוא חתך את הפות של ילוד קטן וחלש, פותח את פיו אל השד.

והוא אוכל, אחר כך שותה, ואז הוא בא עם הצורך בזה. האם זה אלוהיםיתעלה אלוהים, למען הנוצרים, ישאל את כולם על מה המציאים עובדי הצלב, לאיזו משמעות הוא מהלל או מכוער את מי שזרק אותוהאם מוחות מחליטים בלי לשבור ולשרוף אותו ואת המדכאים אותואם האלוהות רוכבת עליה בכוח, והיא נקרשת למסמר את ידיה, הרי זו אכן הסירה הארורה, תרמוס אותה. יהי רצון שאדון הבריאה יעוף עליו ויסגוד לואתה חוץ ממנו. גדולתו היא משום שהקיף את אדון המשרתים ורומם אותו. והצלב אבד, אז אם נראה לו צורה, נזכור את גילוהאם יכלו קברי הפולחן להתרחש בה' להביא את הקבר הכהויה עבד אל מאסי אופק של התחלה זו וכי הגבול שלה.

המניפולציה של השטן על הדת הנוצרית:

התברר לכל אדם אינטליגנטי שהשטן עשה מניפולציות על העם המוטעה הזה בכל סוג של מניפולציה, הוא קרא להם והם ענו לו, והוא זלזל בהם והם צייתו לו, אז הוא תמרן אותם בעניין האלוהות, התהילה. תהיה לו, העליון, ותמרן אותם בעניין המשיח, ותמרן אותם בעניין הצלב והסגידה לו, ותמרן אותם בתיאור תמונות בכנסיות ופולחן שלהם, כך שלא תמצא אף אחד מהם. כנסיות נטולות דמותם של מרים, ישו, ג'ורג', פטרוס ועוד קדושים ואנוסים. ורובם משתטחים אל התמונות ומתחננות

להם במקום ה' יתברך, עד כדי כך שכתב בדרך לאלכסנדריה למלך הרומאים ספר בו הוא טוען להשתטחות התמונות: כי ה' אלכסנדר. ציווה על משה עליו השלום לתאר בכיפת הזמן את דמותו של סרוס, וכי שלמה בן דוד, כאשר עשה את המקדש, הוא עשה דמות של סרוס מתוך הוא הלך והתקין אותו בתוך המקדש, ואז הוא אמר בספרו: "הדוגמה לכך היא הדוגמה של המלך שכותב מכתב לכמה מעובדיו, והעובד לוקח אותו, מנשק אותו, שם אותו על עיניו וקם עליו, לא מתוך כבוד. עבור נייר מכתבים ודיו, אלא מתוך כבוד למלך. צבעים". בדוגמה הספציפית הזו, סגדו לאלילים

ומה הזכיר הפוליתאיסט הזה על משה ושלמה השלום על שניהם, אם זה היה אותנטי, לא היה עדות להשתטחות לדימויים, ותכליתו: להיות דומה למה שמוזכר על דוד: שחרט על חטאו. כפי ידו כדי שלא ישכח אותה ידי הן התמונות הללו, אבל הדוגמה התואמת את מה שעושים עובדי האלילים הללו היא דוגמה של משרת עבדי המלך שנכנס לאדם, אז האיש קפץ ממושבו והשתטח. לו ועבדו לו ועשו לו מה שאין ראוי לעשות אלא עם המלך. וכל בר דעת מתעלם ממנו ורואה בו שוטה בפעולתו, כיון שעשה עם עבד אלמלכ מה שהיה צריך לעשות למלך ולא לעבדיו: של כבוד, כניעה וענווה, וידוע שזהו

כדי שנאמא לו ולהעלות את מעמדו. וכן הדין עם המשתטח לנברא או לצלם נברא, כי בכונתו להשתטח, שזו המטרה של מה שהעובד משיג להנאת ה', ורק הוא מתאים לו. הכול יכול: הפוליתאיזם הוא עוול גדול. והקב"ה, תהילה לו, יצר את עבדיו לפסול את יחסם של עבדי המלך ועבדיו בהדר, יראת שמים, כניעה והשפלה שבהם מתייחסים למלך. הם חפים מפשע ממי

שמחבר אותם עם אויבים. שהרוב שונאים אותם, אז הם באותו ענין, אבל הם נקשרו עם אויבי ה', והם היו שווים לה' בפולחן, בהדר, בהשתטחות ובהשפלה, ועל כך נודע פסול הפוליתאיזם וכיעורו. על ידי אינסטינקט בריא ומוחות תקינים, והידע על כיעורו ברור יותר מאשר ידיעת הכיעור של כל שאר התועבות והכוונה: הוא הזכיר את המניפולציה של השטן על העם הזה ביסודות ובענפי דתם, כמו המניפולציה שלו בהם את הצום שלהם

לרוב תעניתיהם אין בסיס בתורת המשיח, אלא היא מומצאת ומתחדשת, ומתוך כך: הוסיפו יום שישי בתחילת הצום הגדול, שצמו להרקליוס גואל ירושלים, והוא. כי כשהפרסים היו הבעלים של ירושלים והרגו את הנוצרים והרסו את הכנסיות, היהודים עזרו להם בזה, והם הרגו יותר. זה הרג את הנוצרים מהפרסים. כשהרקליוס הלך אליו, היהודים קיבלו את פניו במתנות וביקשו שיכתוב להם ברית, וכך עשה, כשנכנס לירושלים, התלוננו בפניו הנוצרים בה על מה שעשו להם היהודים. אמר להם הרקליוס: מה אתם רוצים ממני? אמרו: הרגו אותם. אמר: איך אוכל להרוג אותם כשכתבתי להם ברית בטחון, ואתה יודע מה נדרש ממפר הברית. אמרו לו: כאשר נתת להם ביטחון, לא ידעת מה הם עשו בהריגת נוצרים ובהריסת כנסיות, והריגתם היא מנחה לאלוקים הכל יכול, ואנחנו נושאים את החטא הזה בשמך ומכפרים אותו עבורך,

ואנו מבקשים מהמשיח לא להטיל עליך דין וחשבון על כך, ואנו עושים עבורך יום שישי מלא בתחילת הצום, שאנו צמים עבורך ואנחנו עוזבים את אכילת הבשר כל עוד הנצרות נמשכת, ואנחנו כותבים את זה לכולם אופקים כסליחה על מה שביקשנו ממך. הוא ענה להם והרג אינספור יהודים סביב ירושלים והר חברון. אז הם הפכו ליום שישי הראשון של הצום בו עזב המלך לאכול בשר, אז הם צמו אותו עבור המלך הרקליוס כמחילה על הפרת הברית והרג היהודים, והם כתבו את זה לאופקים. ואנשי ירושלים ועם מצרים צמים בה, ושאר בני סוריה והרומאים משאירים בה בשר ומתענים בימי רביעי ושישי. כמו כן, כשרצו להעביר את הצום לעונת האביב המתונה ולשנות את חוק המשיח, הוסיפו בו עשרה ימים כפיצוי וכפרה על העברתו.

ומתוך התעסקות ההיא: התעסקותו במועדיהם: כולם מפוברקים מפוברקים ומעודכנים בדעותיהם ובאישורם, ומתוך כך: משתה מיקאל וסיבתו: שהיה אליל באלכסנדריה, וכל מי שבמצרים ובאלכסנדריה השתמשו. לחגוג לו סעודה גדולה ולהקריב לו קרבנות, אז הוא השתלט על מורשת אלכסנדריה ואחת מהן, אז הוא רצה לשבור אותה והוא פוסל את הקרבנות, אז סירבו לו,

אז הוא רימה אותם ואמר כי האליל הזה לא מועיל או מזיק. הם ענו לו על כך, אז הוא שבר את האליל והפך אותו לצלבים, וקרא לכנסייה כנסיית מיכאל. והוא קרא לזה קיסריה, ואז הכנסייה נשרפה וחרבה, והם עשו את המשתה ואת הקרבנות עבור מיכאל, אז הוא העביר אותם מחוסר אמונה לחוסר אמונה, ומפוליתאיזם לפוליתאיזם. אז הם היו כמו מגוסי שאימץ את האיסלאם והפך לרפדי, אז נכנסו אליו אנשים מברכים אותו, אז נכנס אליו אדם ואמר: עברת רק מפינה אחת של האש לאחרת.

ומזה הוא חג הצלב, והוא מה שהמציאו והמציאו, כי הופעת הצלב הייתה רק אחרי משיח מזמן, וזה מה שהראה אותו בשקר ושקר שסיפרו כמה מהיהודים. אותם שזהו הצלב שעליו נצלבו אלוהיהם ואדונם, אז תראו את הקשר הזה ואת החדשות האלה. אז הם לקחו את הזמן הזה שבו זה הופיע כחג וקראו לו חג הצלב. ואם היו עושים את מה שעשו כמוהם ברפידה, כפי שלקח להם זמן הריגת אל-חוסין, ישמח ה' עמו, כאבל ואבל, זה היה קרוב יותר למוחין.

וזה היה מהדית של הצלב: כאשר נצלב המשיח, לפי טענת הכוזבת שלהם, ונהרג ונקבר, הוא הועלה מהקבר לשמים, והתלמידים נהגו ללכת כל יום לקבר אל הקבר. מקום הצליבה והתפלל. אנשי הקבר היו ריקים והאמינו בו, ולכן שמו עליו עפר וזבל עד שהפך למזבלה גדולה. כשהיה בתקופת קונסטנטינוס המלך, באה אשתו אל ירושלים מבקשת את הצלב, אז היא אספה מאה איש מהיהודים ותושבי ירושלים והר חברון, והיא בחרה עשרה מהם ובחרה שלושה שמות מבין העשרה.

אחד מהם היה יהודה, אז ביקשתי שיספרו לה על המיקום, אבל הם סירבו ואמרו: אין לנו ידיעה על המיקום. אז השלכתי אותם לכלוא בבאר ללא מים, אז הם נשאר שבעה ימים, לא מאכילים ולא השקים. יהודה אמר לשני חבריו: אביו סיפר לו על המקום שהוא רוצה. שניהם צעקו, אז הם הוציא אותם אז אמרו לה מה אמר יהודה אמר הוי אלוהים אם זה היה במקום הזה תרעיד ויצא ממנו עשן אז רעד המקום ויצא ממנו עשן הוא התייאש. של זה, אז הוא שם עליו את הצלב הראשון, ואז את השני, ואז את השלישי, אז הוא קם בשלישי ונח ממחלתו, אז ידעתי שזה הצלב של ישו, אז עשיתי את זה ב כיסוי זהב ונשא אותו אל קונסטנטיין.

זזה היה מלידתו של המשיח עד הופעת הצלב הזה: שלוש מאות עשרים ושמונה שנים. על כל זה דיווח סעיד בן טארק אלנסראני בתולדותיו.

והנקודה היא: שהם יצרו את החג הזה על ידי העברת תלמידיהם לאחר המשיח בתקופה זו: ואחרי השחתת הסיפור הזה בין יהודי לנוצרי, עם הפסקתו והופעת השקרים בו לבעלי שכל. מהרבה פנים. די בשקרים שלה ובאמירה של המצאה שלה: שהצלב שמרפא חולים היה חשוב יותר שהאל, ה', יתן חיים ומוות. ביניהם: אם נשאר עצים מתחתזה מכרסם ומתבלה בלי

התקופה הזו. אם אמרו עובדי הצלב: כשנגע בגופו של המשיח, הגיעו אליו יציבות, חוזק וקביעות, נאמר להם: מה הקשר לשאר הצלבים שלא התפרקו והתבלבלו עמו. וגדולה מזה הבורות והטפשות של העם, וה' כבודו, כשנראה אל ההר, התמוטט ההר ותפח באדמה, והוא לא ביסס את התגלותו, אז איך יכול יוקם קרש לרכבו עליו באותו מצבאמנם אמר: העם הזה בושא לבני אדם להיות אחד מהם. אם הסיפור הזה נכון, מה הכי קרוב לתחבולות של היהודים, שבאמצעותם נפטרו מהמאסר והשמדה התחבולות של בני אדם מגיעות להרבה יותר מזה, במיוחד כשנודע ליהודים שמלכת דת הנצרות הולכת לירושלים ושהיא מענישה אותם עד שיראו לה את מקום ההרג והצליבה. וידעו שאם לא יעשו כן לא נפטרו מעונשה.

וביניהם: מתפללי הצלב אומרים: כשהמשיח נהרג, שקע דמו, ואם נפלה טיפה ממנו על האדמה, היא תתייבש ולא ובטת. איך אפשר להחיות את המת ולרפא את החולה עם העץ עליו נידון ונצלב האם כל זה מברכתה ושמתה בו בזמן שהוא צמוד אליו בוכה וזועק לעזרהוראוי היה שהצלב יתפורר, והיראה וגדולתו של הנצלב עליו תתפרק, והארץ הייתה מתמוטטת עם הנוכחים בצליבתו ובעלי הזדהות עמה.

ואז נאמר למתפללי הצלב: לא בלי שהנצלב יהיה האדם לבדו או עם האלוהות. הצליבה נפלה על האלוהות והאנושיות ביחד, כי אישרתם את צליב ה', הריגתו, מותו. , ויכולת הבריאה לפגוע בו

באשר להתעסקותו בהם בתפילותיהם, ישנם כמה היבטים:

חת מהן: תפילות רבים מהם בטומאה ובטומאה. והמשיח חף מתפילה זו, וכבוד ה' להתקרב אליו בתפילה כזו, כי ערכו גבוה יותר ומעמדו גדול מזה. לרבות: תפילותיהם עד זריחת השמש, בידיעה שמשיח כלל לא הגיע למזרח, אלא הוא מתפלל לכיוון הקבלה של ירושלים. ביניהם: צליבתם על פניהם בעת הכניסה לתפילה. והמשיח חף מזה. shirk, אז תפילה שהמפתח שלה הוא טומאה, איסורה הוא הצלב על הפנים, נשיקתה היא המזרח, וסימתה היא איך אפשר להסתיר מהשפוי שלא מביאים אותה כלל מהדינים.

וכאשר למדו הנזירים, המטרופולינים והבישופים שדת כזו דוחה את המוחות ביותר, הם מפתים אותה בתחבולות ובתמונות על הקירות עם זהב, לאפיס לזולי וורמיליון, עם רגליים, עם סעודות שזה עתה הומצאו וכדומה. , אשר מופץ על ידי השוטים וחלשי המוח ו

בעלי התובנה. והם נעזרו באכזריות, בחומרה, בערמוניות, בשקרים ובהשמצות של היהודים, ובמה שרבים המוסלמים כלומר הסופים והרפידה הטוענים שהם מוסלמים נמצאים עליהם במונחים של עוול, תועבה, חוסר מוסריות, כפירה וכפירה. הגזמה בנברא

עד שהם לוקחים אותו כאלוהות במקום אלוהים. ואמונתם של הרבה בורים שאלו מהאליטה של המוסלמים והצדיקים שלהם, אז מזה ומאחרים כמוהו, העם דבק במה שהוא נמצא בו ורואה שזה טוב יותר מרבים ממה שמשייכים לו. האיסלאם דבק במונחים של כפירה, חוסר מוסריות, פוליתאיזם ותועבות

ומטעם זה, כאשר ראו הנוצרים את החברים ומה הם נמצאים, רובם האמינו ברצון וברצון, ואמרו: מה הם אלו שליוו את המשיח טובים מאלהואנחנו ורבים אחרים הזמנו את אנשי הספר לאיסלאם, והם אמרו לנו שמה שמונע

מהם לראות את מי המייחסים לאיסלאם הם אלה שזוכים לפאר על ידי הבורים: חדשנות, דיכוי, חוסר מוסריות, הונאה והונאה, ומייחס את זה לשריעה ולאלה

שהביאו אותה, אז חשבו רע על השריעה ומי שהביא אותה. אלוהים אדיב לשודדי דרכו של אלוהים ולחשבון שלהם. זוהי התייחסות קלה מאוד למניפולציה של השטן על עובדי הצלב, המציינת את מה שאחריו, ואלוהים הוא המדריך, המפייס לאדמה שלוש מאות עשרים ושמונה שנה, זאת המלך אליו ונפילתו מעיניו קרובה יותר משנאה בשם אלוהים, החנון ביותר, הרחמן ביותר

הוא רצונו של עבדיו, אז הם ספגו זעם אחר זעם, ולכופרים הוא עונש משפיל. " אלבכרה

אלוהים, יתפאר, ואומר: וכאשר באו היהודים שעליהם מדברים, ומה נאמר על גילוי שלילתם, עבירה וחוסר אמונתם בברכות ה', ומרדם באדונם, וחוסר אמונתם שלו. נביאים - ואלה שהיו מיוצגים על ידי יהודי מדינה: מקוריזה, אלנדיר וקיינוקא', כשהיהודים הללו באו ספר האלוהים הקוראן, שהם יודעים בוודאות שהוא מאלוהים, עם מה שהיה קבעו מהאותות על אמת המביאים, ושהוא הנביא אשר תיארו ותארנו בהם בתורה, משה הטיף לו ולקח את הברית על בני ישראל להאמין בו, לתמוך בו ולתמוך בו. לחזק אותו, ועל כל זה וסימנים אחרים הם מכירים אותו כפי שהם מכירים את ילדיהם

ובתורה בפרק י"ז בספר בראשית "אשר ישמעאל שמעתי אותך עליו, הנה אני מברך אותו ומפרה אותו ומגביר אותו מאוד". ובפרק שמונה עשר של הספר. מדבר דברים אמר משה לבני ישראל: "יקים ה' לכם כמוני מקרב אחיכם אשר תשמעו לו. ככל אשר שאלתי מה'

אלוקיכם בחורב ביום. מהקהל לאמר: לא אשמע עוד בקול ה' אלוקי ולא אראה את האש הגדולה הזאת, פן אמות, אמר ה' אלי: טוב דיברו, אקים להם נביא כמוך. מקרב אחיהם, ושמתי את דברי בפיו, והוא ידבר את כל אשר אני מצווה אותו, אמרו "מאחיהם" פירושו מבני ישמעאל, לא מבני יצחק. ואמירתו "שמתי את דברי בפיו" מעיד על כך שהוא אנאלפביתי ואינו קורא ואינו כותב.

קריאתו של מוחמד, יהי רצון ושלוה ה' עליו, הייתה קריאתו של משה וכל הנביאים, על מקורותיה וכלליה: כנות הפולחן על כל צורותיה לאלוהים בלבד, ושאלוהים עובד רק על ידי מה שהוא. חוקק ונאהב, וכי אין דין אלא מה שגילה לשליחיו והעניק להם בדעת, אופי ומצב, ואין טוב לבני אדם. בדתם ובעולמם, אלא ע"י יושר אל מה הקב"ה. אוהב מעשים טובים, חסד וצדקה, ולהרחיק

מהרע, מהרע ומהתועבות, מהגלוי ומהנסתר, ומהחטא והעבירה ללא זכות, ושהם מתקשרים עם ה' את מה שלא הורד עבורו רשות. , ושהם אומרים על אלוהים מה שהם לא יודעים. וכי דיני בית דין אלו הם מהכלל-יודע, החכם; וההדרכה הרחמנית היא מהרחמן, הרחמן היא שמגינה על אנשים מפני הרוע של טבעם ורצונותיהם השונים, ומרסנת את תאוותיהם ויצריהם. הם חיים לפי החוקים האלה באושר ובביטחון מהאמת ברשותו, ואלוהים מנחה את מי שירצה לדרך ישרה. " אלבכרה:

ובמידה שאנשים נאחזים בחבל השליחים ומבססים את הדרכתם לפי המידה שהקב"ה מספק לה מבחינת נחמה ונחמה בחיי העולם הזה. וככל שהם מוסיפים מהדרכת השליחים, והם עומדים על תחבולותיהם לפי מה שעושה להם טעם של קושי החיים, חומרת האספקה, וקשי החיים, ויהיה בהם המרדה. מהומה, ואובדן חיים, כסף ופירות. לכן דרשו רחמי הרחמן של הרחמנים שילך אחרי המסרים ויקיים את שרשרת השליחים בכל אומה וזמן {הבאת בשורות משמחות ומזהירות כדי שלא יהיה לאנשים ויכוח נגד ה' אחרי השליחים. אלוהים הוא אדיר, אדיר, חכם ויברך את פניו ושלח את מיטב הספרים אשר אסף בהם כל הטוב היה לשני הראשונים והגדיל הטוב אלא אם כן, ועשה משפטו למיטב הלכות וכאבו נתן שעמום ודתו השלימה מדת

והחמור ביותר בעם היה להטעות את הדרכת השליחים, להפר את בריתם ולהכריז על עוינותם ולהרוג אותם היהודים, אומת הקופים והחזירים ועבד אל-תגות, זמן רב להם לתמרן. מדת ה' ותלך אחר גחמות ויקח את הרבנים לאדונים במקום ה', והחליפו את הזדון

מדעותיהם וגחמותיהם של מנהיגיהם במה שטוב יותר ממה שגילה להם ה' משה הוא מדין התורה, שיש בו. הדרכה, אור, רחמים, טוב וברכה; וחבל הביטול, הרוע והשחיתות נמתח אליהם עד שנעשה להם יצירה זמנית וטבע שולט. בכל פעם שמגיע אליהם מישהו שמנסה להחזיר אותם מהעבירה שלהם, להרתיע אותם משחיתותם, לעצור אותם מרועתם, לבסס אותם בדרך הנכונה ולעצור אותם במה שגילה אללה על הספר והקריטריון

, הם לפגוש אותו באיבה הכי גדולה ולפגוש אותו עם היריבות הנוראה ביותר, אז חלקם שיקרו וחלקם נהרגו, עד שכאשר הגיעו אליהם שליח החותם של אללה והנבחר האמין שלו מוחמד עליו השלום וברכות אללה. אתה מקבל את מה שליבם אמר על עקשנות, עבירה, שחיתות, חוסר אמון והכחשה, למרות שאלוהים הכל יכול קבע טיעונים ופסוקים לנביאו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, נגד אלה שהופכים את חוסר האמונה שלהם ללא דומה וללא דומה. וקוראים בתורה שהקב"ה הוא תומך ותומך של הבאים אחריו ועוזרו ומפרגן לאלה המאמינים בו, והוא עוזב את אויביו ואת כל מתנגדיו, לא משנה כמה הם

ומה שהם יהיו. כוח, כי אלוהים נותן לו ולמפלגתו של כוח, סבלנות, אהבת הקרבה עצמית וכסף למען הדת שהתערבבה בכל אטום נפשם ולבם היה חדרור בה עד שהותנו בה, כך היא הפכה לדת ולאמונה - כי אלוהים נותן לו ולתומכיו בין הסיבות ההולכות ונעלמות עמו, וכל כוח מתנדף וכל אויב מתנדף ואכן, חיילינו ינצחו אל-צפת:

היהודים נהגו לקרוא את כל זה בתורה ולהבין אותה ולהבין אותה, וכשהאוס והח'זרג' גברו עליהם - כי היהודים הם תמיד פחדנים - וכשהפוליתאיסטים הע

רבים האמיצים הענישו אותם, הם בכו כמו נשים, ואיימו עליהם. העו"ס והכוזר"ג עם הופעת הנביא ההוא, שדמותו ותיאורו קוראים בתורה, ואשר בקיאים בו יותר מלבדם, לאמר: אם יבוא, נדע אותו ונלך אחריו לפניך, ואנו. ילחם בך איתו, אז ננקם בך ונהרוג אותך, נהרוג את עד ואירם. אז הם לא חיכו זמן רב עד שאלוהים ישלח את השליח האציל ההוא, יהי רצון ה' ושלום עליו

ה' סילק אותם וגירש אותם מרחמיו, הגירוש והגירוש החמורים ביותר. ועל ברכות ה' ועל ההשפעות הגדולות ביותר של רחמיו, שהיא האמונה באלוהים, ידיעתו ואהבתו; ליבם הם סלעים שאינם ראויים למה שאלוהים הוריד ממטר ההדרכה והרחמים על נביאו, יהי תפילתו ושלום ה' עליו

אבן אישאק אמר: ממה שנאמר לי בסמכותו של איקרימה, עבדו המשוחרר של אבן עבאס, או בסמכותו של סעיד אבן ג'ובייר בסמכותו של אבן עבאס, היהודים חיפשו ניצחון על העו"ס והח'זראג' עם שליח האלוהים, תפילת ה' ושלום עליו לפני שליחתו. אמרו להם מואד בן ג'בל ובישר בן אלבארה בן מרור, אחיו של באנו סלמה: יהודים, פחדו אללה וחייבו. האיסלאם, כי נהגתם לחפש ניצחון על מוחמד בזמן שהיינו פוליתאיסטים, אמרו לנו שהוא נשלח ומתאר אותו אלינו בתפקידו

אבן אישאק אמר: אז אמר לי אסים בן עומר בן קטאדה בסמכותם של זקני עמו, הם אמרו: "כאשר פגש אותם שליח האלוהים, תפילות ה' ושלום עליו - כלומר קבוצת תומכים כאשר הוא הציג את עצמו בפני השבטים כהכנה להגירה - אמר להם: מי אתם אמרו קבוצה של חזרג'. אמר: מי הם נאמני היהודים אמרו: כן. אמר: האם אתם לא תשבו ואני אדבר אליכם אמרו: כן, אז הם ישבו איתו, אז הוא קרא אותם לאלוהים הכל יכול והציע להם את האסלאם וקרא להם את הקוראן. אמר: ומ

ה עשה להם הקב"ה. באיסלאם היה שהיהודים היו איתם בארצם והם היו אנשים ספר וידע, והם היו אנשים של פוליתאיזם ואנשי אלילים, והם פלשו לאדמותיהם, אז אם היה ביניהם משהו, הם היו אומרים אותם: נביא שנשלח עכשיו עבר זמנו, אנחנו נלך אחריו, אז נהרוג אתכם איתו, הריגת עד ואירם. כמה מהם אמרו זה לזה: אנשים,

אתם יודעים באלוהים שהוא בשבילו. הנביא שהיהודים איימו עליך, אז אל תקדימי אותך אליו, אז הם ענו לו - 'החדית'.

ויאמר אבן אישאק: וזה היה מהחדית של עבדאללה בן סלאם: כמו שחלק מבני משפחתו סיפרו לי עליו ועל התאסלמותו כשהתאסלם, והוא היה מלומד ומלומד. שליח האלוהים, מאי תפילת הקב"ה עליו השלום, הגיעה למדינה, ובבואו לקובה בבני אמר אבן עוף, ניגש אדם עד שהודיעו לו על בואו. כששמעה את התקביר שלי: הקב"ה הכשיל אותך, ובה! אילו שמעת על בוא מוסא בן עמרן, הייתי מתרבה, אמר, אז אמרתי לה: איזו דודה הוא, באלוהים, אחיו של מוסא בן עמרן, ועל דתו, הוא נשלח במה שהוא. נשלח.

אמר, אז היא אמרה: מיהו האחין שלי, האם הוא הנביא שהיינו אומרים שהוא יישלח באותו זמןאמר: אמרתי לה: כן. אמר: אז היא אמר: אז, אמר: אז יצאתי אל שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום והתאסלם, אז חזרתי לביתי וציוויתי להתאסלם. אמר: הסתרתי. ההתגיירות שלי ליהודים, אז באתי אל שליח ה', יברך אותו ה' וישן לו שלום, הוא בירך אותי, ואמרתי לו: הו שליח ה', היהודים הם עם תועה, ואני. אוהב אותםשתכניס אותי לכמה מבתך ותרחיק אותי מהם, אז תשאל אותם עלי כדי שיגידו לך איך אני בתוכם לפני שילמדו על התאסלמותי, כי אילו ידעו על כך היו משמיצים. ולהעליב אותי. אמר: אז שליח ה',

עליו ה' תפילת ה' ושלום, נכנס בי לכמה מבתי, והם נכנסו אליו, דיברו ושאלו אותו, ואז אמר להם: איזה איש חוסיין בן. סלאם ביניכםאמר אדוננו, בן אדוננו, דיו ומלומדנו. אמר: כשגמרנו לדבר, יצאתי אליהם ואמרתי, יהודים, יראת ה' וקבלו את אשר הביא לכם. באלוהים, אתם יודעים שהוא שליח ה', ואתם מוצאים אותו כתוב אתכם ב- תורה בשמו ובתיאורו. אז אמרתי לש

ליח אלוהים, עליו תפילת אלוהים ושלומו, או שמא אמרתי לך, הו שליח אלוהים, שהם עם של בוגדנות, שקרים וחוסר מוסריותהוא אמר: הראיתי את האיסלאם שלי ואת האיסלאם של משפחתי, ודודה שלי חלדה אימצה את האיסלאם, אז היא שיפרה את האיסלאם שלה.

אבן אישאק אמר: ועבדאללה בן אבי בכר אמר לי: סיפרתי בסמכותו של ספיה בן חואי בן אחטב שהיא אמרה: "הייתי אוהב את הבן של אבי אליו ואל דודי אבי יאסיר." מעולם לא פגשתי אותם. שני הבנים שלהם אבל הם לקחו אותי בלעדיו. אמרה: כאשר בא שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום למדינה והתיישב בקובעה בין בני עמר בן אוף, באו אליו אבי הווי בן אחטב ודודי אבו יאסיר

בן אחטב בבוקר. היא אמרה שהם לא חזרו עד שהייתה השקיעה. היא אמרה: הם באו עצלים, נפולים, הולכים ללא דאגות. אמרה: נרעדתי מהם כמו שנהגתי, וברוך השם, אף אחד מהם לא פנה אלי למרות מצוקתם. אמרה: ושמעתי את דודי אבו יאסיר אומר לאבו הויא: האם הוא הואהוא אמר שכן, באלוהים. אמר: אתה מכיר אותו ומוכיח "אותו? הוא אמר כן. אמר: מה בעצמך מזההוא אמר, "עונינותו, מאת אלוהים, נשאת

הסיפורים הללו מראים את מצבה של אותה אומה זועמת שהכירה את שליח האלוהים ואז לא האמינה בו את חוסר האמונה הקשה והמכוער ביותר, כאשר אלוהים חתם את לבם והפך אותם לבלתי ראויים להיות כלי לטוב הזה, שכן הם היו כלי מלא. עם כל עריצות, חוסר מוסריות, חוסר מוסריות ועבירה.

ואלה שבלבם שלטו חיקוי עיוור וקנאות בורה של האבות והנשיאים, אז הם צללו לחידושים, פגאניות ולא פגאניות, ופיתו את עיר אירופה וחוקיה, והשאירו את ספר ה' מאחורי גבם. , ולקח את השייח'ים הפילוסופיים, שטוענים שהם אדונים, מחוקקים של מה שה' לא הסמיך, של מה מותר, מה אסור, מה מחייב, מה מומלץ, מה ששנוא ומה אסור, אז האמת תהיה בוא אליהם. מהפסוק הברור ומהחדית' האותנטי מסיפורו של אל-בוכרי, למשל, הם יודעים את תקפותו של זה ושזהו ספר ה' והחדית' של

שליחו, יהי רצון אלוהים ושלום. , שהם טוענים שהם עדים לו במסר - אז הם דוחים את הפסוק הזה ואת החדית' הזה בגחמותיהם וקוראים תיגר על דעות השייח'ים, מוריהם ורבותיהם, ואומרים למשל: זה לא מתאים לרוח

התקופה ושלו. נימוס, או זה לא לקח אותה שייח' שלנו וזה לא מתורתנו או שיטתנו - יש לאלו חלק גדול מחלקם של מי שהפסוק דיבר עליהם, כי לא הזכיר אותם בשמות או בנפשות, אלא אדרבה. הזכיר להם פעולות, כפי שהיה על ידי עיטור השטן בעבר, זה יהיה גם לקשט את השטן בהווה ובעתיד מכל פעם.

אז יזהרו המפרים את פקודת שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלו, ממצוות אויביו ביהודים, שמא יבוא עליהם משפט או ייסורים, אז שמותיהם, בגדיהם, אבותיהם ושושלתיהם ותביעותיהם לדעת ודת לא הועילו להם, כשם שלא הועילו להם קודמיהם מהעבר שחיפשו ניצחון נגדם. עובדי האלילים של שליח ה' יברך אותו ה' ויתן. לו שלום.

זה מדהים ומדהים שהשטן שיחק במוחם של אותם כופרים כפי ששיחק במוחם של קודמיהם, לכן הוא נתן להם השראה בפירוש הפתיחה שהם מתקשרים עם שליח האלוהים, יהי תפילתו ושלו ה'. עליו, וכי זוהי עבודתם של היהודים שקיללו על ידי אלוהים על חוסר אמונתם כטיעון למי שלא צייתו למה שהתירו בפוליתאיזם ועבודת אלילים: ותחננונים מלבד אלוהים ובקשו עזרה על ידו ופנו אליו בהקלה. מצוקה עד שאמר להם

הו המכובד של הבריא, אין לי למי לפנות חוץ אליך כשהתאונה הכללית מתרחשת

ואנו מחפשים מקלט באלוהים משליטת המרד ושיעבוד התשוקה ובורות השכל והלב. הסיפורים הללו הובאו אליכם, ואין בהם קריינות כוזבת כזו. בהנחה שזה מוכח, זו עבודתם של היהודים, האם ראוי שמאמין שאוהב את ה' ושליחו ידבק בעבודת היהודים, שהם העויני

ים ביותר לאלוהים, לשליחו ולמאמינים. , והשאירו את דברי השליח, עליו ה' תפילות ושלו, לבן דודו עבדאללה בן עבאס: "אם אתה שואל, שאל את אלוהים, ואם אתה מחפש עזרה, בקש עזרה מאלוהים או כן מהרבים. חדית'ים ופסוקים מפורשים באזהרה האזהרה החמורה ביותר מפני תחננון אחר מלבד אלוהים; או לפנות ליצור שבעצמו אין לו תועלת, נזק, מוות, חיים או תחיית המתים אלוהים, זה לא מסמא את העיניים, אבל הלבבות שנמצאים בשדיים מסונוורים.

ומכיוון שזה היה המקרה של אותה אומה זועמת ואלה שעשו את דרכו בכל זמן ומקום, ושרק התפתה על ידי השטן ואומללותה גברה עליה, אז היא מכרה את עצמה באותה חוסר אמונה והכחשה, ועמדה להדרכה. והאמת בעמדה זו, אז זה פקד את הכעס העז ביותר מאלוהים והזעם: כעס מתמצה בשכבות, חלקן זו על גבי זו. אל-מבעא: הוא זה שאליו מתגורר האדם, כלומר, אליו הוא חוזר, עם חזרה של העצמה ויציבות, ואין להתרחק ממנו או לעבור ממנו. אז זעמו וחמתו של אלוהים טבועים בכל התנאים והזמנים שלהם בעולם הזה ובעולם הבא. והקב"ה קובע לאנשים בכל עת של הפסוקים את אמיתות הקוראן ואת קיום הבטחתו

. מה שיש בו הוא השיעור הגדול ביותר לבעלי לב או להקשיב בזמן שהוא עד. שה' ישמור עלינו מכעסו ומזעמו בעולם הזה ובעולם הבא. ואלוהים הכריע אותנו בחסדו והדריך אותנו לדרכו הישרמניפולציה של מוחות נובעת מעיקרון ההונאה ושינוי האמת והמציאות ע

ם תפיסות מוטעות וטיעונים התלויים בהתחמקות, שקרים והונאות הנובעות מקבוצה או מאדם לשכנע אדם אחר שלעתים קרובות חסר ניסיון ומנוסה. זהו מדע כמו ישן כאדם מאז שנברא. והאדם הראשון שנהג בזה בערמומיות ובטמטום היה השטן כשהונה את אדם וחווה לאכול מהעץ שה' אסר עליהם, אחרת היו נתונים לעונש חמור, אז הוציא אותם ממנו, אז לקח אותם.

מתוך מה שהם היו בו של אושר המתגוררים על פני האדמה מתוך קנאה ממנו על מה שאלוהים כיבד אותם בריתם עבורם את גן העדן לפני שהשטן עשה בהם מניפולציות. ולהטעות אותם ולגרום להם לגרש ממנו

עם זאת, האדם לא למד ממה שקרה לו כשירד מאושר השמים לגיהנום עלי אדמות, שכן אנשים רבים עדיין הולכים בעקבות השטן המזיקים, וכמה מהם התעלו עליו בהתנהלות רעה זה עם זה ופגיעה באחרים. במידה שהוא אימץ את רעיונותיו וצעדיו מסופרי

ם מערביים מפורסמים בעולם, ואני לא אומר עצמות כי הוא אין גדלות לרעיונות רעים ולמקדמים, מפלגות ומנהיגים פוליטיים, שחקנים כלכליים ופיננסיים, ראשי מדינות וראשי מדינות. בעלי עניין בכל רחבי העולם באופן המתאים לאינטרסים הארציים שלהם, למרות חוסר המוסר והאמונה שלהם.

דגלים ומניפולציה של מוחות

המדיה הכתובה והוויזואלית נחשבים לאתרים החשובים ביותר למניפולציה של מוחות. אין עיתון שאינו שייך לקו ספציפי או מחשבה שהוא משווק תמורת תשלום, שכן הכסף משחק את התפקיד העיקרי בגיוס אנשים שמתמרנים את המוחות ומעוותים את נכונות או הרשעות פרטניות או כלליות על ידי התרחקות מהאמת וטשטוש שלה, במיוחד בתקופות של מלחמות קרות או חמות.

אנו מוצאים את המניפולציה הזו ברורה וברורה בתוכניות של המפלגות בכל מדינה, מדינה, עיר או כפר. בעבר, המפלגה הקומוניסטית הצטיינה באמנות זו של מניפולציות מוחות עד כדי הדרת הצאר מהשלטון והוצאה להורג. הוא הבטיח לעם חופש, ביטחון, שגשוג כלכלי

וחופש מחשבה שלא היו קיימים בתקופת העוול. עידן הצאר. גבול האחריות לכל מילת ביקורת על המשטר או הבעת דעה עלול להוביל את בעליו למאסר עולם או למוות, בעוד האנשים שתמכו במהפכה ציפו אחרת, והרשעותיהם וחירויותיהם האינטלקטואליות והדתיות הוחרמו על ידי האתיקה והחוקים שלה באינטראקציה חברתית על ידי הטלת הכחשה של הבורא, וזה דיכוי החופש האישי יחד עם דיכוי החירות המחשבה והאמונה.

בלגלוג לרעיונות הדתיים השמימיים הפכה המפלגה לדת ארצית המקדשת את השליט עד כדי פולחן תוך אימוץ הגותו, בספר מקודש וחיובי כמו הספרים השמימיים, גישה להתמודדות, ממשל וחיים שהיתה. ניכר בשיטות של המפלגה הקומוניסטית הקוריאנית בתקופת נשיאה, קים איל-סונג. מי שקורא ספרי פרטיזנים, בית ספר או ספרות הקשורים למשטר הזה

, יראה הקדמה של שלושה עמודי נייר יוקרתיים המפארים את המנהיג הזה ומסווגים אותו עם כל התכונות האלוהיות והזוהרות הבוקעות מפניו ומתגברות על אור השמש והשמש. ירח, והעולם נברא בשבילו?! יש לו גם יכולות מופלאות המקיפות את היקום ומרככות את הטבע והחיות, פרט לטענה ליכולתו ליצור ולהקים לתחייה או לטעון לאלוהות, גם אם תרגלו זאת מבלי להצהיר על כך בגלוי

, וזהו אופורטוניזם מוחלט לאחר שתמרנו את מוחם של אנשים בנשגב. עקרונות לדחות דתות כדי לשעבד אנשים, אחר כך הם הפכו לרודנים פושעים ולקצבים. הם קידשו את עצמם והסתירו את אישיותם מאזרחים, למעט מקרים נדירים, והחיוך נעלם מפניהם, והוחלף בזעפים, כדי להפחיד ולהפחיד אנשים.

ניצול הדת: דת נחשבת לתחום הרחב ביותר למניפולציה של מוחות מכיוון שהיא מסתמכת על תשוקה ובורות של האנשים הפשוטים בהבנת דתם, ולכן הם מקריבים כמו בצק שנוצר מקטבי הפוליטיקה ואנשי דת סוטים כדי לתמרן את דעתם ולעוות אותם. בדרך הנכונה כדי לשרת את האינטרסים וההזיות שלהם, ואין זה הכרחי שזו תהיה דת שמימית, אלא היא תהיה דת מעשה ידי אדם

, בדיוק כמו הדתות הפגאניות האסיאתיות, הדתות המצריות העתיקות, ו חוקי המפלגות הטוטליטריות. הדת עשויה להיות מחולקת לכתות על ידי מדינות מסוימות תחת הכותרת של פרשנות וחריצות בחדית'ים של השליחים ובטקסטים של הספרים השמימיים על ידי אנשי דת כדי לשרת את האינטרסים של מדינות אלה או הפוליטיקאים שלהן.

והיינו עדים בעבר למסעות הצלב של מלכי אירופה לכיבוש מדינות ערב בתואנה של שחרור העיר ירושלים מידי המוסלמים כדי לגייס את המספר הגדול ביותר של אזרחיהם לנהל את מלחמותיהם בכיבוש מדינות אחרות. שודדים את המשאבים שלהם אנו רואים

אותם אינם נבוכים באיחור במסירת ירושלים, ערש ישו וכנסייתו, ליהודים שביקשו לצלבווהם לא הסתפקו בכך, אלא לחצו על הוותיקן להוציא צו אפיפיור בתחילת שנות השישים של המאה הקודמת, הפטור את היהודים מדם המשיח! באופן המשרת את האינטרסים של הקפיטליזם המערבי, שאינו מעריך את הדת אלא בהתאם לאינטרסים שלו.

לבנון ומניפולציה של המוחות: לבנון עדה למאבק אלים בקרב הלבנונים בניסיונות של חלקם לתמרן את דעתם של אחרים על ידי כתות, כתות או מפלגות מסוימות כדי לשים עליו יד לחשבון שלהם או למען מדינות זרות. הכסף משחק את התפקיד העיקרי בהאצת הקצב הזה, שלעתים קרובות נכשל בשל ריבוי הכתות, הכתות והלאומים שלו, המודעות של אנשיו והתלהבותם של הערבים להגן עליו.

בתחילת שנות השישים המאוחרות של המאה הקודמת ותחילת שנות השבעים, ניסו הפלסטינים לתפוס את לבנון כמולדת עבורם כחלופה לפלסטין הכבושה, תוך שליטה בהרכב הממשלה וכפיית נשיא נאמן להם תחת מופרך. תביעות לאומיות כי המשמעות היא אובדן פלסטין למעט לנצח ועקירת הלבנונים לגלות בפינות שונות של תבל.

למרות ההיבטים השליליים של הפרויקט ההזוי הזה, הוא התקבל על ידי קהל רחב של הלבנונים, בעידודם של כמה מפלגות ומנהיגים פוליטיים, בתמורה לכ

סף ולנשק שסיפקו להם הפלסטינים. עם זאת, כמה מנהיגים נוצרים קמו התייצב באותה עת נגד הפרויקט הזה בכוח הנשק עם תמיכה כלכלית, מדינית וצבאית ערבית, לעצור את השליטה הפלסטינית הזו. כדי לשמר את אחדות לבנון ולמנוע את פיצולה, ולשמור על העניין הפלסטיני מאובדן או העלמות.

חיזבאללה ומניפולציה של מוחות: חיזבאללה הצליח לכבוש את ליבם של הלבנונים מכל הכתות ותורותיהם וכן לבבות ערבים ומוסלמים בכל חלקי תבל עם מאבקו בכובש הישראלי של הדרום, שהגיע לשיאו בשחרור הדרום ובסיום הכיבוש בתחילת הזרם. מאה

עם זאת, המפלגה ניסתה להסוות את הניצחון הזה תחת כותרות דתיות בוטה, תוך חלוקת כספים איראניים בנדיבות כדי לזכות בתומכים מזרמים וכתות שונות, תוך אימוץ השיטה הפלסטינית, הפלנגיסטית והקוואטית הכושלת, לאחר מלחמת השנתיים, לתפוס א

ת יכולות של מדינת לבנון ושל ממשלתה באמצעות פעולות הפחדה ופיתוי, אך העניין נכשל. כמו אלה שקדמו לו, הסולידריות של העם הלבנוני מכל הכתות והכתות עם ראש הממשלה רפיק חרירי, שנהנה מתמיכה מערבית וערבית עומק כדי להסיר את השפעות המלחמה מלבנון ולקדם אותה.

חיזבאללה ראה בהופעתה של חרירי מכשול לתוכניותיו להשתלט על לבנון בשל תמיכתו הערבית והבינלאומית, והוא נהרג ברפש הסכסוך בינו לבין המפלגה על הרחבת השפעתה של המדינה בזמן המפלגה. דחה אותה וניסה לערער אותה ע"י הקמת ביטחון עצמי ומוסדות

ומתקנים משלה הסותרים את ריבונות המדינה בדחייתה. סמכותה עליו התחזקה ע"י נשק ההתנגדות שהפכה למיליציה, תוך הפנייתה כלפי שדי הלבנונים בבית לכפות את דעתו ונקודת מבטו בהתאם לאינטרסים האיראניים.

אצבעות מאשימה הופנו לעבר מותו של ראש הממשלה רפיק חרירי דאז לסוריה, אך הלבנונים הופתעו מההודעה האחרונה על דו"ח בית הדין הבינלאומי לפיו הרוצחים היו ארבעה ממנהיגי חיזבאללה. הוא נהנה מהכוח של נשק מספיק כדי לטהר אותם מפשעם ולהפסיק ל

רדוף אותם מצד השלטונות הלבנוניים והקהילה הבינלאומית משכך, סירובו למסור אותם לבית המשפט, כי משמעות הדבר היא חשיפת המסיתים שבית המשפט מבקש להכיר ולדעת את תפקידו של בעל הדין באמצעות חקירה מולם

, גם אם המסית מוכר, אלא כדי לתעד את הראיות, וכן מזה חוששת המפלגה, שעלולה לחשוף את רוב פקידיה לאחריות ומשפט בינלאומי על ניסיונה להגן על הרוצח האמיתי שהוציא את הצו על פי התנהגותו ויחסו השלילי לבית המשפט אינו מקובל על ההיגיון או ההיגיון אם הוא חף מפשע כפי שהוא טוען.

עם זאת, לפי התעמולה הענפה שמשדרת המפלגה, לבנונים רבים תומכים בעמדותיה לגבי נוצרים ומוסלמים, וכך גם מפלגות רבות, שבהן הכסף משחק את התפקיד העיקרי בשינוי דעות וקידום חזון חיזבאללה, 'יהא אשר יהיה'. אולם, תעמולה אלו לא יכולה לשנות את העובדות עבור הקהל המודע והלא משולם. בבוא העת לתקן את העניינים על פי הפתגם הישן "רק הנכון הוא הנכון". אחרת, לבנון תצא לפילוג וחורבן, עם החרפת קשיי החיים והאבטלה הגוברת.

מתקני טריפולי ומניפולציה של מוחות: טריפולי חווה טרגדיה אמיתית מאז מלחמת השנתיים ואחריה, שכן היא פנתה לכל מתקני העבודה שלה שקידמו את כלכלתה ואזרחיה, ולכן היא שיבשה את בית הזיקוק ואת התערוכה, שהיתה מוכנה להיחנך ולעבוד, והנמל והטירה של טריפולי, ומסעדה מפוארת ובית קפה תיירותי הצטיידו בו בעיצוב יפה מאוד. ותחנת כוח, בנוסף לשיבוש מחדש של נמל התעופה של קליעת, אשר פעלה תקופה קצרה בהצלחה להסעת נוסעים,

לאחר מכן נסגרה בתואנה של פסולתו כן, המזח היבש ומתקנים רבים אחרים, כאילו המלחמה בת השנתיים התרחשה רק כדי לשבש את מתקני העיר טריפולי, כשהמדינה והממשלות עוקבות מסרבות להפעיל אותם מחדש, והאינטרסים של ביירות שגשגו מאוד. על חשבון השיבוש המכוון הזה.

למרות זאת, אנו מוצאים אזרחים רבים ופשוטי העם נאמנים לנציגים שהאינטרסים שלהם קשורים למנהיגים הפוליטיים של ביירות המגינים על נציגי טריפולי ו

מאמצים את נקודת המבט שלהם שהם פועלים להפעיל מחדש את המתקנים של טריפולי ושיש לתת להם עוד זמן לתקן את העניין, והעניין עברו שלושה וחצי עשורים של המתנה וזה עדיין המצב המתקנים לא תקינים, אז כמה זמן זה יחכה

אולם עמדות אלו התומכות בנציגים, למרות כישלונם לשרת את עירם, אנו מוצאים שהן מבוססות על חיבור האינטרסים של תומכי מיעוטים ונאמנים אלו בתמורה להטבות, שירותים או כסף מזומן, ואלה הם האמצעים המניפולציה של השטן במוחם של היהודים. הגרועים ביותר לתמרן ולעוות מוחות

אבן אל-קאים, ירחם עליו ה', אמר בספרו "הדיג של אחת אל-לחפן מין א-שיטן

אז הזכרתי את המניפולציה שלו על האומה הזועמת, שהם היהודים

כמה רע זה שבעזרתו קנו את עצמם כדי לא להאמין במה שאלוהים גילה אלוהים הכל יכול אמר בקשר אליהם

כדי שאלוהים ישלח את השפע שלו על מי שירצה מעבדיו, הם כעסו עלי

כעס, ועבור הכופרים הוא עונש משפיל

אמור: האם אודיע לך על אדם גרוע יותר, ויאמר הקב"ה

זה שכר מאלוהים אשר קילל את אלוהים וכעס עליו ועשה להם קופים וחזירים

ועבד אל-תג'ות, אלה הגרועים ביותר במקום וסוטים מדרך הישר כאילו הם באים

הם אמרו, אנחנו מאמינים, והם נכנסו בחוסר אמון, והם יצאו עם זה, ואלוהים יודע הכי טוב מה נהגו להסתיר

ואתה רואה רבים מהם ממהרים לחטא ולעבירה, ואכילת דברים בלתי חוקיים היא דבר רע

נהגו לעבוד אם הרבנים והרבנים לא אסרו עליהם לומר חטא ולאכול אותם

רוע הוא מה שהם נהגו לעשות

ויאמר הקב"ה: אתה רואה רבים מהם מסתובבים

הכופרים, כמה רע מה שהם הציעו לעצמם, כי חמת ה' עליהם ובייסורים

הם בני אלמוות

ואלוהים הכל יכול ציווה אותנו לבקש ממנו בתפילותינו שידריך אותנו לדרך של מי שהעניק.

עליהם, לא כועס עליהם ולא אבוד

ומוכחהמניפולציה הראשונה של השטן עם אומה זו בחייו של הנביא שלה, וקרבת הברית

בכך שהצילו אותם מפרעה, הטביעו אותו ואת עמו, וכשחצו את הים, ראו עם

כפוף

הו משה, עשה לנו אלוהים כמו שיש להם אלים, על האלילים שלהם, הם אמרו

אמר להם משה עליו השלום: עם בורים אתם

ולבטל את מה שהם נהגו לעשות

איזו בורות למעלה מזה, והברית קרובה

ק"יין מולם וחורבן השותה ראה את עיניהם, אז ביקשו ממשו עליו השלום

הוא עושה להם אלוהים, אז הם ביקשו מיצור שיעשה להם אלוהים ליצור, איך הם יכולים להיות

אלוהים נבראכי אלוהים הוא הבורא של כל השאר, והבורא נברא

עשה, אז זה בלתי אפשרי עבורו להיות אלוהים

וכמה ממשיכים יש בהשפלתם, שהרי כל המשפיל אותם אינו אלא אללה

הוא הושפל, והוכח מהנביא, ה' יתברך וייתן לו שלום, שהיה באחרית כיבושיו

אז הם עברו על פני עץ התלוי על נשקם ועל סמליהם

והבגדים שלהם, הם קוראים לזה

דהט ענוואט", וכמה מהם אמרו: הו שליח אלוהים, עשה לנו "דהט ענוואט" כפי שהוא"

"יש להם "עם דפוסים

עשה לנו אלוהים כמו שיש להם אמר: אלוהים גדול, אמרת כמו שאמרו בני משה למשה

ואז הוא אמר: קאבול. אֵלֶּה שהנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אמר: היהודים כועסים עליהם, והנוצרים טועים
טרנסנון

מי היה לפניך עקוב אחרי הזוהמה לפי הזוהמה

פרק, ומי שמשחק איתם סוגד לעגל במקום אלוהים הכל יכול

ויש לו

צפו במה שקרה לאל-קין מעונש ועונש באל-רביה

והנביא שלהם חולם

.הוא מת, והם ראו את יוצרו עושה אותו, מעצב אותו, שורף אותו באש ומדביק אותו

.עם פטיש, ולשדוד אותו עם תיק, ולהפוך אותו עם הידיים בחזרה לבטן

.מוזר להם שלא הסתפקו בכך שהוא אלוהיהם עד שעשו לו אשליה של משה

.אז הם ייחסו את מוסא עליו השלום לפוליתאיזם ולפולחן מלבד אללה העליון, סגידה טיפשית יותר

.בעלי חיים והמעט מהם להגן על עצמו, אשר הפתגם מונח בקהות ובהשפלה

אז הם עשו אותו לאל שלי, החנון ביותר, החסד ביותר

.ואז לא הסתפקו בזה עד שעשו את משה עליו השלום לטעות וטעות ואמרו

.אמר אבן עבאס: כלומר, הם איבדו את דרכם

.ובמסופר ממנו: אשר הלך משה לבקש את אדוניו, ולא ידע מקומו

.וגם עליו: שוכח להזכיר לך שזהו אלוהיו ואלוהיך

אל-סאדי אמר: כלומר משה השאיר את אלוהיו כאן והלך לחפש אותואמר קטדה: כלומר משה ביקש זאת, אך הוא
שכח זאת וסתר זאת בדרך

אחר

.היא מדברי סמריו עבאד אז שכח לפי אימרה זו: העובדה הידועה שאמירתו

.עגל איתו

ובסמכותו של אבן עבאס, עוד קריינות: כך אמר הקב"ה על השומרונים שהוא

.הוא שכח, כלומר: עזב את מה שהיה עליו באמונה

האמרה הראשונה נכונה, וההקשר מצביע על כך, ובוכרי לא הזכיר אותה

פירוש שינה אותו, ואמר: אומרים: ה' חטא

כי כאשר עשה משה, העלה שאלה מבני ישראל, אשר ענו לו

היו אומרים לו: אם זה היה אדם הזוי, אז למה הוא הסתלק מהבטחת אלוהיו

אז הוא שכח: הוא ענה על שאלה זו לפני שהובאה אליו באומרו

וזו אחת המניפולציות הגרועות ביותר של השטן איתם, אז תראו את האנשים האלה איך הם פגעו באלוהים

עשוי ממהות ארצית, אבל זה מתחת לאדמה, זקוק לה

שפכו אותו באש, והסיגים שלו סוננים והוצאו ממנו, נקשו בפטישי ברזל, הופכים

בשריפה פעם אחר פעם חידדו הקבצים, והיוצר יצר את דמותו וצורתו

בדמות החיה הידועה בקהות, השפלה וטרוניה, והם הפכו אותה להזויה

.הוא הלך לשאול, והם ייחסו לו הטעות, אז אף אחד אחר לא יכול היה לעשות את זה

מוחמד בן ג'ריר אמר

הסיבה למהר שלהם הייתה מה שהוא סיפר לי עליו

עסופיאן בן אויאנה אמר: אבו סעיד אמר לנו בסמכות איקרימה בסמכות אבן עבאס, הוא אמר: למה

פרעה וחבריו תקפו את הים, פרעה היה על סוסו והרג אותם

סוס, כשפרעה תקף את הים, הסוס פחד לפרוץ פנימה

-בים, אז גבריאלי הופיע לו על סוסה נקבה ו

כשהסוס ראה אותה

.להיצמד מאחוריה

.אמר: זזיהה את סמארייבריאלאז נפל אגרוף ממסלול סוסו, ויאמר: לקח

.מתחת לפרסה, אגרוף

סופיאן אמר: אבן מסעוד דיקלם את זה, אז תפסתי חופן ממסלול של סוסה

השליאבו סעיד אמר: איקרימה אמר בסמכות אבן עבאס: והוא הושלך לאימה

שומרוני: אתה

.אל תשליך אותו על משהו ותאמר: כזה וכזה ואבל זה היה

.אז האגרוף נשאר איתו בידו עד שחצה את הים, וכאשר חצה את מוסא ובנו

קח את מקומי ישראל הוא הים, והקב"ה הטביע את משפחת פרעה. משה אמר לאהרן אחיו

.קום ותקן, ומשה קיים את הבטחת אדוני

כמו שה

חטאו לו, אז הוציאו אותו כדי שהאש תרד ותאכל אותו, כאשר אספו אותו אמר השומרוני

באגרוף שהיה בידו כך זרק לעברוואמר: מהרבד אל-כרים בן אל-חית'ם אמר: איברהים בן בשאר אל-רמאדי אמר לנו: הוא אמר לנוגוף עם גיחה1

ואז זה הפך לעגל עם גוף נמוך, והוא נהג להיכנס לרוח

"הוא החזיר אותו לאחור ומי שהיה בו ישמע את קולו, אז אמרו: "זה אלוהיך ואלוהי משה

אז הם התמסרו לעגל, סגדו לו. הארון אמר, "הו עמי, אתה רק מתפתה על ידו, ואדונך הוא

רב רחמים, אז לכו אחרי ושמעו את פקודי אמרו, לא נישאר לו מסורים עד שישוב אלינוויאמר אל-סאדי: כאשר ציווה ה' את משה להשמיד את בני ישראל מארץ מצרים, הוא ציווה

משה ציווה על בני ישראל לצאת, וציווה עליהם לשאול תכשיטים מהקופטים

;אז הושיע אלוהים את משה ואת אלה שאיתו מבני ישראל מהים והטביע את משפחת פרעה

גבריאיל בא אל משה להביאו אל ה', אז הוא הגיע לסוסה, והשומרוני ראה אותו

.אז הכחיש אותו, ונאמר שהוא סוסת החיים, ואמר בראותו: יש לזה עניןאז לקח

.מתוך אדמת פרסת הסוס יצא משה עליו השלום ומינה את הארון לח'ליף

.בני ישראל והבטיח להם שלושים לילה, אז ה' אלקיך החמיץ אותה עשרה, ואמר להם

אהרון: בני ישראל, השלל לא הופך אתכם ראויים, ותכשיטי הקופטים הם רק

שלל, אסוף הכל, וחפור לו בור ותקבר אותו, ואם משה יבוא, שחרר אותו

.אתה לקחת את זה

.אז הם אספו את התכשיטים האלה בחור הזה, והשומרוני בא עם האגרוף הזה וזרק אותו

.אז השאיר אלוהים מהקישוטים עגל שגופו ירד, וכשראו אותו אמר להם השומרוני

הוא אומרמשה השאיר את אלוהיו כאן והלךהוא ביקש זאתאז הם התמסרו לכך שהוא זה אלוהיך ומשה שכח אותו סוגד לו, הוא נהג לגנוח וללכת, אז הרון אמר להם, הו

.בני ישראל רק התפתיתם בזה הוא אומר: נגעתם בעגל ורחום רבכם

'.אז נשארו אהרן והמנעו ממנו מבני ישראל כדי שלא ילחמו בהם, ומשה הלך אל ה

דיבר אליו, וכאשר דיבר אליו, אמר לו: "ומה זירז אותך מעמך, מוסאאמר: "הם

אלה על עקבותי, ואני מיהרתי אליך, אדוני, כדי שתהיה מרוצה * הוא אמר: "רדפנו את עמך מ

אחריך הטעה אותם השומרוני, אז סיפר לו את סיפורם, אמר מוסא: הוה, זה

השומרוני ציווה עליהם לקחת את העגל, אז הרוח נשפה בו

אמר ה' אלקיך: אני

אמר: ה', אם תטעה אותם

אבן אישאק אמר, בסמכותו של חכים בן ג'ובייר, בסמכותו של סעיד בן ג'ובייר, בסמכותו של אבן עבאס

יהי רצון ה' משניהם, אמר: אל-סמירי היה מעם שסגד לפרות, אז הוא נהג לאהוב

סגד לפרות בעצמו, הוא הראה איסלאם אצל בני ישראל, אז כשהלך

משה אל אדוניו, אמר להם אהרן: נשאתם משאות מקישוט העם, אל

פרעה וחפציו וקישוטיו, טהר מהם, כי טמאים הם." והצית להם אש ויאמר

זרוק את כל מה שהיה איתך מזה לתוך זהאז הם התחילו להביא את כל מה שהיה איתם מזה

המטען הזה ובעל ברית הם זורקים אותו לתוכו, גם אם הקישוטים שבו נשברים והוא רואה

השומרוני היה שובל הסוסה של גבריאלי, אז הוא לקח אבק ממסלול פרסתו, ואז ניגש למדורה ואמר

לאהרן: הו נביא ה', האם הערך בידאהרון לא חושב שמכר משהו

תכשיטים ומזוודות אחרים הביאו אותו, והוא השליך אותו לתוכם ואמר: היה עגל לגופו

גואהאז היה ייסורים והמרדה, אז הוא אמר: זה אלוהיך ואלוהי משה

כלומר לעזוב אז הוא שכח, והם אהבו אותו באהבה שמעולם לא אהבו כמוהדברי האל הכול יכול, יתפאר ויתעלה את מה שהיה עליו באסלאם - פירוש

אל-סמיריהאם הם אינם רואים שהוא אינו מחזיר להם מילה ואין בידו להזיק או להועיל

"כאשר ראה אהרון במה הם נקלעו, אמר: "הוי עמי, רק אתה מתפתה בזה, ואדונך הוא הרחום ביותר

אז עקבו אחרי ושמעו לפקודתי אמרו לא ננבח עליו עד שישוב אל האור

משה, שאלוהים יברך אותו וייתן לו שלום, אז הארון נשאר עם אותם מוסלמים שהיו איתו

מי לא ריתק, והקים את מי

הוא עובד את העגל על עבודת העגל, ודוף אהרן, אם הלך עם אלו עמו

"מוסלמים שמוסא יאמר לו: "הפרדת את בני ישראל ולא שמעת את דברי

הוא היה מבועת וציית לו, כך אמר הקב"ה, והזכיר לבני ישראל את הסיפור הזה שהתרחש

וכאשר קבענו זמן לארבעים לילה עם משה, אז לקחת את העגל מ של אבותיהם עם הנביא שלהם

ואתה, פירושו לאחר שהוא הולך אל אדונו, ולא לאחר מותו אחריו

לא צודק, כלומר על ידי סגידה מלבד אלוהים הכל יכול, כי הפוליתאיזם הוא האפל ביותר בדיכוי, כי

הפוליתאיסט שם את הפולחן במקום הלא נכון

כשבא מוסא עליו השלום וראה מה פוגע באנשי המרדה שלו, הוא התעצם

כעסו, זרק את הלוחות מראשו ובהם דברי ה' אשר כתב לו, ואחז בראשו

'אחיו וזקנו, ולא האשים אותו ה' על כך, כי הכעיס אותו על ה

אלוהים הכל יכול הודיע לו על ההמרדה של עמו, אבל כשראה את המצב, הוא התבונן

כעס נוסף קרה לו, כי זה לא חדשות כמו לראות נקודות המחלוקת החשובות ביותר בין מוסלמים ליהודים

נקודות המחלוקת החשובות ביותר בין מוסלמים ליהודים

עקוב אחר הדף שלנו בחדשות

עקוב אחר הדף שלנו בחדשות

עקבו אחר עמוד הפייסבוק שלנו

עקבו אחר עמוד הפייסבוק שלנו

עקבו אחר עמוד היוטיוב שלנו

עקבו אחר עמוד היוטיוב שלנו

האומה המוסלמית עוברת בימים אלה תנאים קשים ואירועים כואבים, שהגדול שבהם הוא השליטה של היהודים על המוסלמים בארץ פלסטין, הרג את גברים וילדיהם, מטיל אימה על הנשים והילדים שלהם, שריפת מסגדיהם, הריסת את בתיהם, מצור עליהם ומרעיב אותם

המוסלמי מבסס את חזונו ושיקול דעתו על המאורעות מהספר והסונה, ועם מאורעות אלו יש לנו את ההפוגות הבאות בהן אנו מזכירים לעצמנו, רואים את דרכנו ומכינים את הציוד לאויבנו

מדוע אנו שונאים את היהודים: אנו שונאים את היהודים למען אדוננו, ואנו שונאים אותם למען ה' כי הם העליבו את ה' והרגו את נביאיו וקיללו אותם

"הם אלה שאמר לנו אלוהים בספרו באומרו: ויאמרו היהודים: "יד ה' כבולה, ידיהם כבולות, וקוללו על מה שאמרו

והם אלו שאמרו: אכן ה' עני, ואנחנו עשירים. נרשום מה שאמרו והנביאים הרגו אותם שלא בצדק, ואומרים: טעם . ייסורי השריפה אל-עמראן

והם אשר תבעו את הנער לה': ויאמרו היהודים בן בן ה'תשובה, אמר ה' אלקיך על דברם יש לו מלך השמים והארץ, ועשהלא לקחת את זה

אלו הם אותם אלו שאמרו בתלמודם כביכול: אלוהים מבקשים אנו את סליחתו, כבודו אינו פסול מפזיזות, כעס ושקרים

וכן בתלמודם: לרבנים יש ריבונות על ה', ועליו לעשות מה שהם רוצים

ואומרים: אלוהים מבלה שלוש שעות ביום במשחק עם מלך הדגים

הנביאים

ובתלמודם: היהודי יקר לה' מהמלאכים, ולכן מי שסוטר ליהודי הוא כמי שסוטר לכבוד האלוקי

עוד אמרו בתלמודם: ה' מתייעץ עם הרבנים עלי אדמות כשיש דילמה שהוא לא יכול לפתור בשמים. אלוהים הרבה מעל מה שהם אומרים

האם יש משהו שה' לא יכול לעשותהילה לו, והוא חזק על כל הדברים

'ואמרו בתלמוד בחוצפה בלתי מוסרית: שאין לבטל או לשנות את תורת הרבנים אפילו בציווי ה

אלו הם היהודים הרואים בעצמם הכל ואינם סופרים אחרים כדבר, ומדבריהם על גויים כאמור בתלודם

.זרע של לא יהודי הוא כמו זרע של חיות אחרות .

על כל יהודי לעשות כמיטב יכולתו למנוע את הפקעת שאר העמים בארץ כדי שהכוח יישאר ליהודים בלבד

אם אלוהים לא ברא את היהודים, לא הייתה ברכה עלי אדמות

מי שמחוץ לדת היהודים הם חזירים טמאים

נשמותיהם של היהודים יקרות לאלוהים, ולשאר הרוחות, רוחות לא יהודיות הן רוחות דמוניות הדומות לרוחות של בעלי חיים

יהודי אינו טועה אם הוא פוגע בכבודו של גוי, כי כל חוזה נישואין עם גוי הוא פסול, שכן אישה לא יהודייה נחשבת ככחיה, והחוזה אינו מתקיים בין בעלי חיים

ליהודים יש זכות לאנוס נשים לא יהודיות

ניאוף עם לא-יהודים, בין אם זכר ובין אם נקבה, אינו עונש כיוון שהם צאצאים של בעלי חיים

לאישה יהודיה אין זכות להתלונן אם בעלה ניאף עם אישה זרה בבית הזוגי

ואין זה מופרך שהם אומרים את המילים האלה, והם אלו שאמר הקב"ה עליהם: זה מפני שאמרו: "אין לנו דרך בעם האנאלפביתי". והם מדברים שקרים על אלוהים בזמן שהם יודעים סורה אל-עמרן

:בין אמונתם בגורל הלא-יהודים בחיים שלאחר המוות נמצא מה שקבעו בתלמודם

האושר הוא משכן נשמותיהם של היהודים, ורק היהודים ייכנסו לגן העדן

זוה בהסכמה למה שאלוהים הזכיר עליהם כשאמר: והם אמרו: "אף אחד לא יכנס לגן עדן חוץ מיהודים או נוצרים. אלו תקוותיהם." אמור: "הבא הוכחה אם אתה אמת"

והיהודים הללו הם שהרגו את נביאי ה', העליבו וקיללו אותם, ואמרו על ישוע עליו השלום בתלמודם: כי בן ניאוף הוא, כי אמו הרתה אותו בזמן הווסתה. , שהוא מכשף, מטעה, שוטה ורמאי של בני ישראל, ושהוא נצלן, מת ונקבר בגיהנום, ושהוא מתיישר בו בכבשן מים רותחים ומסריחים

הם אלו שאמרו בתלמודם על איבה של מחדד נביאנו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום: כיון שמשיח שקרן הוא וכיון שמחדד הודה בו והמתוודה שהוא שקרן שקרן כמוהו. , עלינו להילחם בשקרן השני כפי שנלחמנו בשקרן הראשון

לשאר דבריהם בתלמוד, ראה: שערוריות התלמוד

והנה היום הם אומרים שאלוהים התחרט על יצירת הפלסטינים, והם עוטפים ראש חזיר בניירות קוראן שעליו כתוב "מוחמד" כדי לזרוק אותו למסגד אל-אקצא כדי להכעיס את המוסלמים.

אז האיבה שלנו כלפיהם היא איבה דוקטרינרית, לא פוליטית. אנחנו לא שונאים אותם רק בגלל שהם כובשים, אלא בגלל עניין שלפני כן שהוא הרבה יותר גדול, כפי שהוזכר קודם לכן. אז אנחנו גם שונאים אותם על פשעיהם נגד בית האלוהים, מסגד אל-אקצא, ושריפתם וניסיונותיהם להרוס אותו ולחפור מנהרות רבות תחתיו, ואז להרוג את אחינו ולהשתמש בנשק קטלני. שכדוריהם חופרים בראשם של מוסלמים ואז מתפוצצים בתוכם:

אנו מאמינים שאלוהים הכל יכול אינו רשע גרידא במעשיו, אלא הוא חייב להיות בטוב בדרך זו או אחרת, כפי שהיא אמונתם של הסונים והקהילה. כאן ראינו במהלך אירועי הדמים על אדמת פלסטין, גילויים חיוביים הנובעים מהמוסלמים המבשרים עתיד מזהיר וניצחון שיבוא, ברשות. אלוהים הוא זה:

קיומה של האמונה הגדולה בקרב המוני המוסלמים שהדרך היחידה להביס את היהודים היא הג'יהאד בדרך האל, ולכן הדרישה הגדולה לביסוס חובה זו ושיא גיבנת האסלאם.

נפילת הדרכים הלאומיות, המהפכניות, הפטריוטיות, הדמוקרטיות וכל הפרה-אסלאמיות, והנפת הדגלים של "אין אל מלבד אלוהים" בידי המוסלמים.

נוכחות החוצפה המדהימה והאומץ הרב של ההמונים המוסלמיים הגדולים בפלסטין להתעמת עם היהודים עם הטנקים, כלי הרכב, הנשק, הציוד והציוד שלהם.

החזרת שלטון הגוף האחד להמוני העם הזה וסימני היישום המעשי של הדמות שהנביא עליו תפילות ה' ושלו, מבואר באמירה: מופת המאמינים בהדדיות שלהם. אהבה, אהדה ורחמים הם כמו גוף יחיד.

הדבר ניכר בנדבות הגדולות הללו שנתנו המוסלמים לאחיהם, ובתנועות הטובות בהובלת חלק מהפצועים לטיפול ובמרפאת המוסלמים עבורם, ובתחינות הקנואות הנאמרות לאורכן ולרוחבן של ארצות האסלאם. , והבעת המוני המוסלמים בכל רמות מעמדם על ידי אחיהם, ואפילו הניסיון של כמה ילדים מוסלמים לנסוע לארץ פלסטין לזרוק אבנים על היהודים.

בהירות הגישה האסלאמית לעניין בקרב מוסלמים רבים, והדבר ניכר בסיסמאותיהם המכריזות על המטרה האסלאמית ועל מעמדו של מסגד אל-אקצא בקרב המוסלמים. הקריטיות של המצב בו אנו נמצאים. אין כוונתם לכך הצבא של מוחמד יבוא רק מערי הגדה המערבית ורצועת עזה, הם מתכוונים שהצבא הזה יבוא מכל מקום שיש בו מי שמכבד את מוחמד ומאמין שהוא נביא.

תהליך הנורמליזציה עם היהודים נעצר או הואט, שהיא אחת הסכנות המסוכנות ביותר לאומה, וקולם של שוחרי השלום עם היהודים נדם כשראו אותם מפריים את הבריתות, ההסכמים והבריתות שלהם. , ברית אחר ברית, נאמן לאמירת האל הכול יכול עליהם: או בכל פעם שהם כורתים ברית, מפלגה מהם נוטשת אותהסורת אל-בכרה.

למרות מה שראינו מהסימנים הגדולים שקוראים לאופטימיות, אסור לנו לשכוח את הדברים הבאים:

שהסיבה להשפלה והשפלה זו שאנו חיים בה היא מצבנו, וכל מה שבא לנו מהרע הוא מעצמנו, ואם אנו רוצים שה' יסיר מעלינו השפלה, עלינו לחזור אליו, כבודו. : אלוהים לא משנה את מצבו של עם עד שהוא משנה את מה שיש בעצמוושהעם חייב לחזור בתשובה על מה שנקלע לפוליתאיזם, כפירה, חטאים ואסונות.

שעדיין קיים בלבול מסוים בחיפוש אחר תמיכה מהפוליטיאסטים, בהסתמכות על הכופרים, ובבלבול בין דגלי האסלאם לדגליהם של אנשי הפוליטיאזם, ובין תנאי הניצחון שיוסרו בלבול זה: כך שהנספה יאבד בהוכחה ברורה, ומי שחי יחיה בהוכחה ברורה

ושדרכנו מתחילה במילת המונותאיזם עד שהיא מגיעה למונותאיזם של המילה המבוססת על מתודולוגיית השטן בעם הזה בחיי הנביא שלהם גם מה. 'השליחים, יהי רצון ושלום ה

אמר הקב"ה עליון בספרו, הוא אומר, "וכשאמרת משה, לא נאמין בך עד

אנו רואים את אלוהים בגלויכלומר חזותית. אבן ג'ריר אמר: אלוהים הכל יכול הזכיר להם את זה

ההבדל בין אבותיהם ושלמותם הדלה של אבותיהם כלפי נביאיהם, עם בחינתם התכופה של

פסוקי ה', עם הקטנים שבהם, מרגיעים את השדיים, ומרגיעים בהם את הנשמות

וזו עם רצף הטיעונים נגדם, וספוג

ברכות ה' אלוקים יש להם, והם עם

פעם אחת הם מבקשים מהנביא שלהם לעשות עבורם אלוהות שאינה אלה, ופעם אחרת הם סוגדים לעגל

חוץ מאלוהים, ובפעם אחת אומרים: איננו מאמינים לך עד שנראה את אלוהים בגלויובפעמים אחרות אומרים

.אם הם נקראים להילחם, אז אתה ואדונך הולכים להילחם, אנחנו יושבים כאן

ותגידו סליחה ותכנסו בדלת משתטחים, נסלח לכם על חטאיכם וברגע שנאמר להם

היו אומרים: חיטה בשיערוהיו נכנסים מתחתיתם

ופעם אחת מוצג,

הם צריכים לנהוג על פי התורה, אבל הם נמנעים מכך, עד שנהיה טהורים

אלוהים יברך אותם הר

כאילו היה צל, לחוץ ממעשיהם שהם פגעו בנביאם, אשר בשפע

תחשיב את זה

.אז הודיע רבותינו הקדוש ברוך הוא לאלה מיהודי בני ישראל שפנו אליהם בפסוקים אלו

.אלו שהיו בזמן שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, שלא יהיו עוד בהכחשתם

.מוחמד עליו השלום ודחייתם את נבואתו ונטישתם את ההכרה בו ובמה שהביא - למרות ידיעתם על כך

וידיעתם את אמיתת צוו - כמו אבותיהם ואבותיהם שסיפרו לנו

הסיפורים שלהםמוחמד בן אסחק אמר: כשחזר מוסא לעמו, הוא ראה למה הם סוגדים

משה בחר שבעים מהם, הטובים והטובים ביותר, ;.העגל, ויאמר לאחיו, ולסמרימא, אמר, וישרף את העגל ופיזרו 'ואמר: לך אל ה

תהילה לו, אז חזרו בתשובה אליהם על מה שעשיתם, והובילו אתכם מאחוריכם בתשובה על מי שאתם רואים אנשיך, צרו וטהר וטהר את כוונותיך.

בלקחתם לתא פכר וסיני, לזמנו שנקבע, לא יבוא אליו אדונו אלא ברשותו.

וידע, אז אמרו לו השבעים - לפי מה שהוזכר לי - כשעשו מה שציווה עליהם לעשות.

ויצאו לקראת אדוניו: הוה משה, שאל את אדונך שנשמע את דברי אדונו.

הוא אמר: אני כן.

כשהתקרב משה אל ההר, נפל עליו עמוד עננים

, עד שכל ההר יכוסה

.ויגש משה ויפל עליו ויאמר אל העם: קרב כאשר דבר אליו משה, הקימו אותו

.נפל על מצחו אור בזהק שאיש מבני האדם לא יכול היה להביט בו.

אז היכה את הפרוכת מתחתיו, וקרב אל העם, עד אשר נכנסו לעננים, נפלו

משתטחים, אז הם שמעו את זה

.הוא דיבר אל מוסא, ציווה עליו ואסר עליו לעשות ולא לעשות

.כאשר ברח אליהם מפקודתו, הועלו העננים ממוסא, אז ניגש אליהם ואמרו

למשה, תפילת ה' עליו, לא נאמין בך עד שנראה את אלוהים בגלוי, אז הרעד לקח אותם בזמן שהיה

הרעם העיף את נשמתם, והם מתו, ומוסא קם לפנות אל אדונו, קורא אליו וחפץ

אילו רציתי, הייתי משמיד אם תרצה, תשמיד אותם לפני ואותאם נאמר: מה הכוונה במשה כשאמר: אליו ואומר אותם קודם

:זה הזכיר פרצופים

?אמר אלסאדי: כשמתו משה בכה ואמר: אדוני, מה עלי לומר לבני

.ישראל, אם תבוא אליהם, הרסתם את הבחירה שלהם

.ויאמר אבן ישחק: שבעים אנשים אני בחירי ממנו טובים וטובים, אשבה אליהם

ואין איש אחד איתי מהמאז מה הם מאמינים לי או מפקידים אותי אחרי

זה

על סמך זה, הכוונה היא, אם תרצו, אני אשמיד אותם לפני יציאתנו, אז זה היה בני ישראל

.הם מסתכלים על זה ולא מאשימים אותי

אמר אלזאג'ה: הכוונה: אילו רצית, היית הולך אחריהם לפני שבדקת אותם במה שחייב עליהם

להבהב.

אמרתי: וכולם התווכחו על מה הכוונה, ומה מופיע - ואלוהים יודע הכי טוב מה זה אומר

ומה הכוונה בנביאו - שזו תחינה ממשה עליו השלום לאדוניו ומתחנן אליו

על ידי חנינה לפני כן, כשאנשיהם סגדו לעגל ולא הכחישו אותם, הוא אומר

משה רבנו, שמה שמצריך את השמדתם קדם להם, ולמרות זאת הספיקה להם סליחתם

וסליחתך, ולא השמדת אותם, אז יספיקו היום מה שהספיק להם קודם

וזה כמו שאומר הלוקח אותו אדוניו: אילו רצית היית לוקח אותי מזה במה

זה גדול יותר מהפשע הזה, אבל הסליחה שלך אפשרה לי קודם כל, אז הרשה לי היום

ואז אמר נביא האלוהים, יברך אותו אלוהים וישן לו שלום, "האם נהרס במה שעשו השוטנים שבינינו אמרו אבן אל-
:אנברי ואחרים

זו שאלה על המשמעות של כופרת תודה, כלומר, אתה לא עושה את זה, והשוטים כאן

האם תשמיד אותנו מתפללי עגלאל-פארה: מוסא חשב שהם השמידו את האנשים שלהם עם העגל, אז הוא אמר

במה שעשו הטיפשים שבינינו, אבל השמדתם היה באמירתם "אלוהים הראה לנו בגלוי", אז

זוה מתוך אהדה מוחלטת, כלומר אין זה אלא זה אינו אלא המשפט שלך הוא אמר

צרתך ובחינתך לעבדיך, ייסרת וניסית אותם, כך הדבר כולו שלך

ובידך, איש אינו יכול לגלותו חוץ ממך, כשם שאיש לא נבדק או נבחן על ידו חוץ ממך, כך אנו

הם מבקשים בך מקלט ממך, ומבקשים מקלט בך ממך

בנפרד, כאילו השטן עשה מניפולציות על העם הזה וגרם להם לחשוב שאמרו להם

אמר היכנס לכפר הזה והם עם הנביא שלהם, וההתגלות יורדת עליו מאלוהים הכל יכול

קטאדה, אבן זייד, אס-סודי, אבן ג'ריר ואחרים: זה הכפר ירושלים

והיכנסו בדלת, כלומר טוב ושפע אם תרצו בשפע, אז תאכלו ממנו חי

משתטח אמר אל-סאדי: זה אחד משערי ירושלים

עוד אמרו אבן עבאס, אמר: והסוכה והשתחוה במשמעות ה' והמשך ההשתטחות

הקשת היא למי שאתה מכבד, אז כל מי שמשתחוה למשהו רוב אלוהיו משתטח. אבן אמר את זה

ג'ריר ואחרים

אמרתי: לפי זה, השניים הנפגשים זה עם זה בזמן ההצדעה, אחד מהם בשביל השני, מהשתטחות

מוהר"ר, בו יש איסור מפורש של הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום.

תגידו עטה, כלומר מחקנו את חטאינו, כך אמרו אל-חסן וקטדה ואז נאמר להם

ולתת.

כאילו חשבו בעלי האמרה הזאת את המילה. "ואמרו איקרימה ואחרים: כלומר, אמור: "אין אל מלבד אלהה שנחרבת בחטאים, והיא מילה

מונותאיזם.

סעיד בן ג'ובייר, בסמכותו של אבן עבאס, אמר: הם נצטוו לבקש סליחה

ועל שתי האמרות, הם מצווים להיכנס למונותאיזם ולבקש סליחה, ואני מבטיח להם

ובכך סליחה על חטאיהם.

אז השטן תמרן אותם, אז הם שינו מילים אחרות ממה שנאמר להם, ועשו משהו אחר ממה

הם פקדו את זה, אז אל-בוכרי סיפר ב"סחיה" שלו ומוסלמי גם סיפר אותם מהדיאם בן

בסמכותו של אבו חוריירה, יהי רצון ה' ממנו, אמר: שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום אמר: נאמר לבני

ישראל עליהם השלום, נכנסים בדלת משתטחים ואומרים: "תשובה, נסלח לך על חטאיך." ואז הם השתנו

אז נכנסו בדלת, זוחלים על ישבנם, ואמרו: גרגר בשיער

אז הם שינו דיבורים ומעשים ביחד, אז אלוהים הוריד עליהם עונש מהשמים

אבו אל-עלייה אמר: זה כעס

אבן זייד אמר: זו המגפה

על בסיס זה, מגיפה מנוטרת למי ששינו את דת ה' בדיבור ובמעשה

פרק, והמניפולציה של השטן עליהם שהם היו במדבר הוצללה

עליו ענבים, והוריד עליהם המן ושליו, אז התמלאו בזה והזכירו את החיים

שום, בצל, עדשים, קטניות ומלפפונים, אז ביקשו ממשה עליו השלום, וזה

מהבחירה הרעה שלהם בעצמם, וחוסר ראייתם של מזון שימושי ומתאים

ומחליפים מאתה תחליף את מה שגרוע יותר בטוב יותר

מצרים מהערים, תפילת ה' עליכם, מה שביקשתם, כך הם היו במקומות הרחבים ביותר

הרחב והטהור שבהם הוא האוויר, הרחוק ביותר מפגיעה ומסביבת טמבל וזוהמה

הגג שלהם שמצל עליהם מפני השמש הוא עננים ומזונם שליו ומשקה שלהם

כנימות

אמר אבן זייד: אוכל בני ישראל במדבר אחד, ומשקה אחד

המשקה שלהם הוא דבש היורד מהשמים והוא נקרא המן, ומזונם הוא ציפורים הנקראים זה

הם אכלו ציפורים ושתו דבש, ולא היה להם לחם או כל דבר אחר

,ידוע שאוכל ומשקה זה עדיפים על מזונות ומשקאות אחרים

אולם שנים עשר מעיינות מים זלגו מהאבן, ולכן ביקשו תחליף

כיון שהם הרבה פחות מזה, אז משמיצים אותם על זה, אז איך הוא שהחליף שווא

הדרכה, הדרכה בלתי נראית, פוליתאיזם עם מונותאיזם, סונה עם כפירה ושירות

הבורא בשירות הנברא

'וטוב לחיות בבתיים טובים בקרבת ה

בואו עם המזל שלהם מבני התמותה שחיים בבית הזה

בנפרד, ומתוך המניפולציה שלו עליהם, שכשהוגשה להם התורה, הם לא קיבלו אותה

וראו מהאותות את אשר ראו, עד אשר צוה ה' אלקיך את גבריאל להמריא

הר מוצאו לפי גורלם, אז הרימו אותו מעל ראשיהם, ונאמר להם: אם לאו

וכאשר שלטנו בהראכלים מזיקים קבל את זה השלכנו את זה עליך, אז קבל את זה שנוא, אמר אלוהים הכל יכול בתזונה מועטה, ולכן אמר להם משהחשבו שיפול עליהם קח את אשר נתנו לך בכוח וזכור מה יש בו

אולי אתה תהיה צדיק

עבדאללה בן והב אמר: אבן זייד אמר: כששב משה מאדונו עם הלוחות

.אמר לבני ישראל: הלוחות האלה מכילים את ספר ה', והוא ציווה אתכם במה שציווה

.ומה שאנו אוסרים עליך

אמרו: ומי לוקח את מה שאתה אומרלא, באלוהים, עד שנראה את הקב"ה בגלוי, עד שייצא

אלוהים אלינו, והוא אומר: זה המכתב שלי, אז קח אותו, כי הוא לא מדבר אלינו כמו שדיבר אליך

.מוסא, והוא אומר: זה הספר שלי, אז קח אותו

.ואז בא זעמו של אלוהים הכל יכול, וברעם היכה אותם, אז מתו כולם

'אמר: אז החיה אותם ה' אלקיך לאחר מותם, ויאמר להם משה: קח את ספר ה

ואמרו: לא.

אמר: מה קרה לך

אמרו: מתנו ואז התעוררנו לחיים

'אמר: קח את ספר ה

אמרו: לא.

אמר: ברא הקב"ה את מלאכיו, אז שחררתי את ההר שמעליהם, ונאמר להם: זה אתם יודעים

אמרו: כן, הבמה

אמר: קח את הספר, או שנשים אותו עליך

אמר: אז לקחו אותו בברית

וַיֹּאמֶר אֶל-סַעְדִּי: כֹּאשֶׁר אָמַר לָהֶם ה' אֱלֹהִים וַיִּכְנְסוּ אֶת הַפֶּתַח הַכְּתָחוּ וַיֹּאמְרוּ

אבל הם סירבו להשתטח, אז הם הביטו בו והוא כיסה אותם, אז הם נפלו משתטחים מצד אחד והביטו בצד חטא השני.

אז הוא גילה את זה מהם, ואז פנו אחרי הפסוקים האלה ופנו ולא פעלו במה שיש בו

ספר ה', והם זרקו אותו מאחורי גבם, כך אמר הקב"ה, והזכיר להם את מה שקרה

אבותיהם וכאשר כרתנו אתכם ברית והעלינו את ההר מעליכם, קח את מה שנתנו לך בכוח

ותזכור מה יש בו כדי שתהיו צדיקים.* ואז פנית אחר כך, אז למה לא היה זה בגלל חסד ה' עליך

ורחמיו, היית בין המפסידים

פרק, ומתוך התעסקותו בהם הוא שהציל אותם הקב"ה מפרעה

וסמכותו ודיכויו, והים בקע אותם

והראה להם אותות ומופתים, ועזור להם

.והוא חס עליהם, כיבד אותם, ונתן להם מה שלא נתן לאיש מן העולמות, ואז ציווה עליהם להיכנס

הכפר שה' קבע להם, ובתוך זה הבשורה המשמחת שלהם שהם ינצחו ויכבשו

.יש להם את זה, ושהכפר הזה הוא שלהם, אבל הם סירבו לציית לו ולקיים את פקודתו, והם פגשו את העניין הזה

והוגים אז לך אתה ואדונך ונלחם, כי הנה הם יושבים והבשורה על אמירתם

.נביא האלוהים, העליון, משה עליו השלום, היה טוב אליהם, ודיבר אליהם יפה

.ומזכיר להם את ברכות ה' עליהם, ומבשר להם על הבטחת ה' להם שהכפר נכתב עבורם

ואסר עליהם להפרות לו בהפניית עורף להם, וכי אם יעברו את פקודתו ולא יצייתו

הם הפכו למפסידים, אז הוא שילב פקודות ואיסורים, בשורות משמחות ואזהרות

עידוד והפחדה, והזכירה של ברכות העבר, אז פגשו אותו במפגש הכי מכוער

הו משה, יש בו עם עריץ, אז הם התנגדו לציווי האל הכול יכול באומרו

הו.אלוהים ציווה על ההר להתרומם: כיבדו את שליחו על דבריו עד שקראו לו בשמו, ולא אמרו: נביא אלהים, ואמרו מעל ראשיהםאומרים שיש בה עם אדיר, ששכח את כוחם של גבורי השמים והארץ

מי שמשפיל את העריצים לעמו הצייתנים, הפחד שלהם היה מאותם עריצים אשר

אבותיהם ביד אלוהים גדולים יותר מיראתם מהעליון האדיר, תהילה לו, הם היו עזים יותר

לא יראת כבוד בחזה ממנו, אחר כך הם הצהירו בגלוי על אי-ציותם ונמנעים מציות, והם אמרו

:אנחנו נכנסים אליו עד שהם יוצאים ממנו, אז הם אישרו את אי-ציותם בסוגים שונים של אישור

:"אחד מהם: איומים בתירוץ של אי-ציות באמירה: "הוי משה, יש בו עם אדיר

והשני: הצהרתם שהם אינם צייתנים, והם הוציאו את המשפט עם אות ההדגשה, שהוא

המציין את שלילת העתיד, כלומר לא אסאז הם השיגו את השלילה עם הכלי

ניכנס אליו עכשיו, לא בעתיד, ואז השעינו את כניסתו עם צעיף מחרוג'בארין

ממנו אמרו להם שני אנשים מאלה שקהאֵלהים יתברך בצִיֹּתה וְכִנְפָה לוֹ

פקודתו היא מיראי ה'. זה דבר הרוב ונכון

.ונאמר: מהירא מהם בגבורים, אימצו את האסלאם והלכו אחרי משה עליו השלום

הכנס אותם בשער, כלומר בשער הכפר, ותקוף אותם, כי הם מלאים

פחד ממך, ואם תיכנס אליו, אתה תנצח

אחר כך הוא הדריך אותם למה משיג להם ניצחון וניצחון, וזה צודק, אז תשובת העם הייתה

משה אמר: לעולם לא ניכנס אליו כל עוד הם נמצאים בו, אז לך אתה ואדונך זה

אז הם נלחמו בעודם יושבים כאן. תהילה למי שרומם את גדלותו, ופרשייתו תיפגש כך

הראיון הזה, והוא פנה לשליחו בנאום כזה, בזמן שהוא חולם עליהם ולא חלם

הוא האיץ אותם בעונש, אבל נדיבותם הספיקה להםהוא חזר עליהם במדבר המבוך במשך ארבעים שנה, והאפיל על

יש להם ענבים מהחום, והוא יורד

.יש להם זרע ונחמה

וב"סחיה" בסמכותו של עבדאללה בן מסעוד, יהי רצון ה' בו, אמר: היית עדה לשניים

אל-מקדאד בן אל-אסווד הוא עד כי חברו יקר לי יותר מחברו

;הגיע

"הנביא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "אין אנו אומרים לך מה שאמרו בני משה

אל מוסא, אתה ואדונך, לך ותלחם, אנחנו יושבים כאן, אבל אנחנו נלחמים בשם

הימין והשמאל שלך, בין הידיים ומאחוריך

ראיתי את הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, פניו וסודו זרחו

אדוני, אין לי דבר מלבד עצמי ואחי, כאשר הם פגשו את נביא האלוהים עם המפגש הזה, הוא אמר

אז תבדיל בינינו לבין האנשים הלא מוסריים * אמר: אסור להם ארבעים שנה, והם מזניחים את זה

עלי אדמות, אז אל תתאבל על האנשים הסוררים

לחוד, ומתוך התעסקותו בהם בחיי נביאם גם מה שאמר לו הקב"ה

יתעלה הוא בספרו על סיפורו של המת אשר הרגו ודחפו עליו

, עד שנצטוו לשחוט ,

פרה והיכו אותו אחד עם השני, ובסיפור יש סוגי שיעורים, כולל

הידיעה על כך היא אחד מסימני נבואתו של שליח ה', יברך אותו ה' וישן לו שלום

לרבותלאללה, על תוקפו של מה שהשליחים הסכימו, מהראשון שבהם ועד האחרון שבהם

מתחיית הגופות ותחיית המתים מקברם

כולל, להוכיח את השחקן הנבחר, ושהוא יודע הכל, מסוגל להכל

משהו, צדק, חוסר הוגנות ודיכוי אסור, איש חכם, שאסור לו לשחק

כולל, ביסוס כל מיני פסוקים, הוכחות וטיעונים נגד עבדיו באמצעים

שונות, הגברת הדרכת המודרכים הנכונים, ותירוצים ואזהרות על הטעות

ביניהם, אין צורך לעמוד בציווי האל הכול יכול בחוסר פשר

אכן הרבה שאלות

מהרו לקיים, כי כשצוהו לשחוט פרה, היה עליהם לעשות כן

הם ממהרים לציית בשחיטת כל פרה שמסכימה, כי הפקודה לעשות זאת אינה שלמה

"אין שום בעיה, אלא זה כמו האמירה שלו: "שחרר עבד, האכיל עני ומהר

יום אחד אנחנו עושים זאת, ומשום כך פסול להתווכח עם הפסוק על מותרות עיכוב האמירה

לגבי זמן הנאום, הפסוק הוא מובן מאליו

אבל כשהם נהיו עקשנים ולחוצים, הם נלחצו

אבו ג'עפר בן ג'ריר אמר, בסמכותו של אל-ראבי, בסמכותו של אבי אל-עלייה: אילו רק העם, כאשר נצטוו

הם מקריבים פרה הם השוויצו בפרה מהפרות אז הם שחטו אותה כי זה היה זה אבל הם הדגישו

עצמם, אז אלוהים חיזק אותם

'ביניהם, אסור לעמוד בציווי ה' - שאינו יודע מה מצווה ב

פני חוכמה

בזה - בהכחשה, וזה סוג של אי-אמונה, לעם כשאמר להם נביאו עליו השלום

באיזו תדירות אתה שוחט פרה אלוהים מצווה; הם פגשו את העניין הזה באומר, "האם אתה לוקח אותנו כבדיחה, פני החכמה בקישור העניין הזה למה ששאלו אותנו, אמרו. ציון נבואת משה, וכי הוא שליח ריבונו של עולם

האם אתם לוקחים אותנו כבדיחה הזה מתוך קיצוניות של בורותם על אלוהים ושליחו, כי הוא סיפר להם על

הקב"ה ציווה עליהם לעשות כן, ולא הוא שיצוה, ואם ציווה, לא היה מותר

אני מחפש מקלט באלוהים מי שהאמין בשליח צריך לעמוד בציווי לעשות זאת, אז כשהוא אמר להם

אני מהבור, והם בטוחים שאלוהים הכל יכול ציווה אותו לעשות זאת

חוסר התנשאות בכך ששאלו אותם על עיניה וצבעה, וכשסיפרו להם על כך, הם חזרו לשאלה

פעם שלישית מטעמה, וכשמיניתי אותם ולא נותרו בעיות, הם הפסיקו לציית ולא עשו

הם כמעט עושים זאת

"ואז, בין הגרועים בבורותם ובדיכויים היא אמירתם לנביאם, "עכשיו באתי עם האמת

בזה התכוונו שלא הבאת את האמת לפני כן בענין הפרה, שהרי זו כפירת חוסר האמונה

לכאורה, גם אם רצו בכך, הראית לנו כעת את ההצהרה השלמה במינוי הפרה המצויה

כמה ה' מצווה, בשחיטתו, זו בורות לכאורה, שכן הברור נעשה באמירתו

אתה שוחט פרה, כי אין שלמות בדבר, במעשה או בחיה השחווה

שליח האלוהים בא עם האמת מהפעם הראשונה, מוחמד בן ג'ריר אמר

ונמכרתי על ידי אלה שלא האמינו באמירתם, בטענה שהעם התרחק מדתו

למשה, תפילת ה' עליו, עכשיו באתי עם האמת, והוא טען שזה הרחקה מהם שהוא משה

עליו השלום, נתן להם אמת בענין הפרה לפני כן, ושזה חילול השם מצידם

הוא אמר

ואין הענין כמו שאמר אצלנו, כי נכנעו לציות בשחיטתו, אפילו אם :

פרק, כולל מידע על קשיות הלב של אלה. כאילו מה שאמרו על משה בורות מהם וטעות מטעויותיהם

האומה ועוביה וחסרונה של

אמונה הייתה בו. עבד אל-סמאד בן מקיל אמר בסמכותו של והב: זה היה אבן עבאס

.הוא אומר: לאחר שה' הקב"ה החיה את המת וסיפר להם על רוצחו, הכחישו שהרג אותו

ואמרו: באלוקים לא הרגנו אותולאחר שראו את הפסוק ב

ואז מדדתי והאמת, אלוהים הכל יכול אמר

.הלבבות שלך לאחר מכן הם כמו אבנים או אפילו קשה יותר

ביניהם לפגוש את הצורר, העובר, במה שאתה מתכוון בחוק ובגורל, כי הרוצח

כוונתם היא ירושה של הנרצח והוא שילם את ההרג על עצמו, אז אלוהים הכל יכול חשף אותו והביש אותו

ולשלול מהם את ירושת הנרצחים

.ביניהם שבני ישראל התפתו על ידי הפרה פעמיים, מכל החיות

אז הם התפתו לפולחן העגל, והם התפתו לציווי לשחוט את הפרה, והפרה היא אפילו הטיפשה שבחיות

.להוכיח את זה

נראה שסיפור זה היה אחרי סיפור העגל, כדי לשחוט את הפרה

זהירות שסוג זה של בעל חיים שלא נמנע משחיטה, חרישה והשקיה

זה לא מתאים להיות אלוהות שסגדו לו מלבד אלוהים הכל יכול, וזה מתאים רק לשחיטה

.חריש, השקיה ועבודה

,בנפרד, ומתוך התעסקותו עם העם הזה, כמו גם מה שאמר לנו אללה, כבודו

סיפורם של בני לוויה של השבת, כאשר הפכו לקופים כשניסו להתפרק

המהרמים שלו, וידוע שהם לא צידם פסול ודם פסול, וזה חטא גדול יותר מסתם עבודה בשבת, אבל למה

.הם בזו את איסוריו של אלוהים הכל יכול בתחבולות הקטנות ביותר, עשו מניפולציות על דתו והולילו אותו שולל

בנים והונה את דתו; אלוהים הפך אותם לקופים, לאלוהים ולכל יכול

הוא התיר להם לדוג בכל יום בשבוע למעט יום אחד, ולכן להיטותם לא הניחה להם

ותאוות בצע שלהם עד שעברו לדוג בו, והגורל עזר שהם נענשו בעצירות

'הלווייתנים להם ביום שאינו שבת ושולחים להם בשבת וכו

אלוהים, כבודו, עושה למי שנחשף לאיסוריו, כי הוא שולח אותם אליו לפי הגורל, אפילו

פרון

לו מי מתחיל, אז ראה מה עשה הקיפוח

.בסך הכל, ומתוכו יש אמירה: מי שמבקש הכל מתגעגע לכל

בנפרד, ומתוך מניפולציה של השטן עליהם גם שהם נאסרו עליהם

הם המסו את השומן, אחר כך מכרו אותו וצרכו את מחירו, וזה נובע מחוסר ההבנה וההבנה שלהם

.מאת הקב"ה דתו, כי מחירה הוא תמורתה, ולכן איסורה הוא איסור החלפתה ופיצויה

כשם שאיסור יין, בשר מת, דם וחזיר כולל את איסור הפרט שלו

ותחליף אותו.

.וגם מי שמשחק איתם, כשקברי נביאיהם מסגדים, הוא קילל אותם

שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, נמצא על כך, וקללתו מתפשטת על אלה שעשו מה שעשו. יתו לאל הכל יכול
זה גם ההתעסקות שלו איתם שהם הרגו את הנביאים שאינם מקבלים. באכילת חלקים פרטיים אסורים וזנות
הדרכה

אלא בידיהם

.והם לוקחים את הרבנים והנזירים שלהם לאדונים במקום אלוהים הכל יכול

הם אוסרים אותם ומתירים, ולכן הם נוטלים את איסורם ומתירים, ואינם שמים לב

.האיסור והניתוח הזה מאת ה' כל יכול או לא

,עודאי בן חטים אמר: הגעת אל שליח האלוהים, עליו תפילת ה' ושלום, בזמן שהוא קורא

והנזירים שלהם הם אדונים במקום הקב"ה והמשיח בן מרים, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. אז אמרתי: שליח ה': מה

סוגדים להם

.אמר: אסרו מה שמותר להם, ועשו להם אסור, אז צייתו להם

סוגדים להם. מסופר על ידי אל-תירמידי ואחרים

זוהי אחת המניפולציות הגדולות ביותר של השטן עם האדם, להרוג או להילחם באלה שהדריכו אותו

.בידו, ומי שאינו מבטיח לו את תקלותו שווה לה', האסור עליו ומותר לו

.וכל אשר התעסק בהם, ויחיא עליהם השלום, לא היה מהם בענין ז

והם הרגו אותם למענם עד אשר נתן להם אלוהים סמכות עליהם עם בחטנסר וסנג'ריב

והחייילים שלהם, הם קיבלו

.מה שהם קיבלו מהםם ביניהם לגבי המשיח ומאשימים אותו ואת אמו בדברים גדולים, והם יודעים שהוא שליח

אלוהים הכל יכול להם, אבל הם כפרו בו בצורה שערורייתית ועקשנית, ורצו להרוג אותו ולצלבו, אז ה' שמר אותו

.יתעלה הוא מזה והרים אותו אליו וטיהר אותו מהם, ולכן הרג וצליבה על דמותו

והם חשבו שהוא שליח אלוהים, ישוע עליו השלום, אז אלוהים הכל יכול נקם בהם והשמיד אותם

החורבן הגדול ביותר, וכולם היו כבולים לשלטון חוסר האמונה על ידי הכחשת ישו כמחייב

לנוצרים יש את שלטון חוסר האמונה בכך שהם מתכחשים למחמד

חוסר האמון שלהם בזה הוא עדיין עניינם של היהודים לאחר התכחשותם למשיח ופאלון, עד שזה

.אלוהים עליון כרת אותם לגויים עלי אדמות וכל אחד קרע אותם וגזל מהם את כבודם

.ומלכם ולא היה להם מלך אחר כך, אז לא מכר ה' אלוקים את מחמד עליו השלום

.הם שיקרו לו, אז הם כפרו בו, והוא השלים את חמתו עליהם והשמיד אותם עד חורבן, והטיל עליהם השפלה

וצעיר

הוא אינו מרים אותם עד אשר אחיו המשיח ירד מן השמים, והוא נעקר

.כמה רע נקנו ראיתי אותם ומטהר את הארץ מהם וממתפללי הצלב אמר הקב"ה

עצמם לא להאמין במה שאלוהים שלח, מתוך קנאה שאלוהים ישלח את השפע שלו על מי שהוא רוצה

.של עבדיו, אז הם ספגו כעס על זעם, ולכופרים זה עונש משפיל

הכעס הראשון הוא בגלל חוסר האמונה שלהם במשיח, והכעס השני הוא בגלל חוסר האמונה שלהם

מוחמד, תפילת אלוהים ושלום על שניהם

'בנפרד, ומתוך המניפולציה של השטן על העם הזה, שהוא מסר להם את ה

אלוהים הכל יכול אסור

בהעתקת החוקים מנעו ממנו לעשות מההם רוצים ושולטים מה שהם רוצים, והם הפכו את החשד השטני הזה למגן

אותם בחוסר אמון

.'נביאות שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, והם החליטו שביטול מחייב התחלה ב

והוא על אלוהים

אלוהים הוא בלתי אפשרי.

ואלוהים הכל יכול הכחיש אותם בנוסח התורה כשם שהכחיש אותם בקוראן, אמר הקב"ה

אלוהים הכול יכול כל האוכל היה חוקי לבני ישראל, חוץ ממה שישראל אסרו לעצמם

לפני גילוי התורה אמור: "הבא את התורה וקרא אותה, אם אתה אמת

הוא ממציא שקר נגד אלוהים לאחר מכן, אז אלה הם המעוולים * אמור את האמת של אלוהים

איך הם הלכו על דתו של איברהים חניפה, וזה לא היה רע

פסוקים אלו כללו אמירה מפורשת של שקריהם בביטול הביטול, כי הוא מהולל

ואמר הקב"ה שכל האוכל דין לבני ישראל קודם גילוי התורה חוץ ממה

ישראל אסר על עצמו מזה, וידוע שבני ישראל היו על החוק

אביהם, ישראל וכתו, וכי מה שמותר להם היה רק בדין ה' אלקיך

.יש לו על לשון ישראל והנביאים אחריו עד זמן גילוי התורה ואז הגיעה

התורה אוסרת מאכלים רבים שהיו כדין לבני ישראל, וזאת

נוכל העתקה

"ואמירת הקב"ה "לפני גילוי התורה", קשורה לאמירתו "זה היה פתרון לבני

דהיינו חוקים לפני גילוי התורה, וידעו זאת, אז אמר ישראל

אמור: ישראל אסרו על עצמם מה שהתורה אסרה עליך, או שאתה מוצא בזה איזה איסור הקב"ה

הוא ייחד אותו לאיסור, והאם במיוחד בשר גמלים וחלב

ואם זה לבדו היה אסור, הרי כל השאר דין לו ולילדיו

;התורה אסרה הרבה מזה

.ואבן על ה' אלקיך להעתיקו

אז חשבו על המקום המכובד הזה, שרוב הפרשנים והחוקרים התווכחו עליו

לצטט את זה

וזהו הראשון ממה שטענו נגדם רבים מחכמי התיאולוגיה שהתורה אסרה דברים

הרבה נישואים וקרבות ומעשים ודברים, וזה מבטל את פסיקת החפות

מקורי

הדין הזה חלש מאוד, כי העם לא הכחיש את הסרת התמימות

האיסור והחיוב המקורי, כיון שזהו ענין כל הדינים, אך הם הכחישו את שינוים
הקב"ה הותר, אז הוא עשה את זה אסור, או התיר מה שאסור על ידו, אז הוא הותר, או אמא

העלאת תמימות וחברות

איש מאנשי השעמום לא הכחיש זאת

אז ייאמר לעם הזועם הזה: האם אתה מכיר בכך שלפני התורה היה חוק או חוק

לא, הם לא מכחישים שיש דין לפני התורה

נאמר להם: האם הסירה התורה משהו מפסקי אותם הלכות מתקדמים, או לאתביא את התורה וקרא אותה אם
האם אתה מוצא בה כיאמרו: אינך סוטה מהוראות החוקים ההם, כי הם שיקרו בגלוי אתה אמת

ודעה, ואם יאמרו: הרמתי את החוקים הקודמים, הודו בביטול

בהחלט

וכן ייאמר לעם הזועם: האם אתה היום מה שהיה עליו משה

זכרונו לברכה

אם אומרים כןאנו אומרים: הלא בתורה רובנו מתים או קבורים

או שמת נוכח במיתתו, שהרי זה נעשה לטומאה על ידי סילוקו ממנו, חוץ מאין הפרשה

האפר של הפרה שהייתה האימאם הרוני

שרוף את זה

הם לא יכולים להכחיש את זה

נאמר להם: האם אתם היום בזה

אם יאמרו: איננו מסוגלים לעשות זאתאז נאמר להם: מדוע גרמתם לנו לגעת בעצם

והקברים והמתים נקיים

הוא ראוי לתפילה, ומה יש בספרך שסותר זאת

אם יאמרו: כי חסר לנו אמצעי הטהרה, שהם אפר הפרה, וחסר לנו האימאם

המטהר המבקש מחילהונאמר להם: האם הועיל לכם היעדרותו מפעולתו, או לא העשיר אתכם

אם יאמרו: לא נבחנו בלעדיונאמר להם: נשתנה פסק הדין מ

חובה מביאה להורדתה לטובת אי-אפשרותכך נאמר: כמו כן, משתנה הפסיקה

לגיטימי על ידי העתקתו לטובת העתקה, אם אתה מבוסס על שיקול של אינטרסים

ושחיתות בפסקי דין, אין ספק שמשהו הוא עניין בזמן בלי זמן
ובדין אלמען השלום, אז זה נעשה מקלקל בכל ההלכות, וכן מותרות העבודה
שבת הייתה עניין בתורת אברהם עליו השלום ובאלה שלפניו
בתורת משה עליו השלום וכמו רבים.
ואם מונעים התחשבות באינטרסים שבפסיקות ומונעים מהם להצדיקם, אזי העניין הוא
הראה, כי הוא, כבודו, מתיר את רצונו ואוסר את אשר ירצה, ואת ההיתר והאיסור
פשוט פעל לפי רצונו, הוא לא שואל מה הוא עושה.
וְאִם תֹּאמְרוּ: לֹא מִפְּטָרִים אֶת הַטְּהוֹר מִן הַהוּא הַהוּא שֶׁהָיוּ עָלָיו אֲבוֹתֵינוּ;
החלטת שאתה תמיד טמא, ואין לך דרך להגיע לטהרה
אם יאמרו: כן העניין כרנאמר להם: אם טמאת כנדרש
המוצא שלך, אז למה אתה מוציא את הלוייתן לפנסיה אחרי שהלוייתן מנותק ועולה במשך שבעה ימים
הם מבודדים ממנו עד שאחד מכם נוגע בשמלה שלו בשמלה של אישה
עם השמלה שלו
אם אתה אומר: זו אחת מהוראות התורהנאמר לך: האין זה בתורה
מה הכוונה בטהרה, אז אם הטהרה הייתה בלתי אפשרית עבורך, והטומאה כי
אתה עליו אינו עולה בכביסה, אם הוא יותר מטומאת חיים
אז אתה רואה שהאשה טהורה אם היא לא מדתך, ואתה לא מחפש בה מקלט
נגיעה בו או הבגד הנוגע בו, כי העניין הזה הוא ספציפי לכת שלך אינו בי
תוֹרְהַחַד באומה כועסת: התורה אסרה דברים שהיו מותרים
קודם ולא בא להתיר מה אסור, והביטול שאנו מכחישים ואוסרים הוא מה
חובה להתיר את האסור, כי איסור דבר הוא רק בגלל השחתה שבו
אם זה מגיע לגבולותיו וחוק אוסר זאת, אז זו אחת ההחלטות שלו, אז אם זה בא מ
מותרתו, אנו יודעים מותרותו, המקלקל, שאינו נביא, בניגוד לאיסור המותר
אנו מתפללים בכך שאנו אוסרים זאת
אמרו: ובא תורתך להתיר הרבה ממה שאסור מהתורה, אף על פי שאסור על מה
יש בו ספویلר

הבדיחה הזו היא מה שהאומה הזועמת מסתמכת עליה, ומי שמתנגד לה מקבל אותה

בסמכות סלף, והדוברים לא ריפאו אותם בתשובתה

אבל הם התעכבו איתם ,

דיבור בהעלאת התמימות המקורית על ידי החוקים ובהעתקת מותרות האיסור

בחסדי ה' אין בכך כדי לבטל את חשדם, כי אנו מסירים את התמימות המקורית ומסירים את ההיתר

באיסור מדובר בשינוי למה שהיה פעם פסיקה מפרגנת או משפטית על ידי פסיקה אחרת

לעניין שחייב את שינויו, ואין הבדל בדרישת הריבית בין שינוי ההיתר

איסור או לשנות את האיסור בהיתר

החשד שהוצג בפניהם באחד משני המקומות זהה במקומות השני

מותרות הדבר בשריעה תלויה באי-שחיתותו, כאילו הייתה בו קלקול

חשוב מאוד שהשריעה לא אפשרה זאת, אז אם השריעה האחרת אסרה זאת, אז זה הכרחי

שאיסורו בו הוא האינטרס, כפי שהיה היתרו בשריה הראשונהלי אחר, כ

- העניין, מותרות האסורים בשריעה הראשונה כללה מותרות השחיתות

וחלילה - איסור המותר בשריעה הראשונה כלל איסור אינטרסים, שניהם

פסול לחלוטין

;אם מותר לדין התורה לאסור את מה שהיה אברהם וקודמיו מותר

מותר שיבוא דין אחר בניתוח שמכר את האסור בתורה

חשד שקרי ומפריך זה הוא זה שבו הגיבה האומה הזועמת לנבואת אדונו

מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, הוא אותו אחד שלימדו אבותיהם כנבואת המשיח, והם ירשו אותה ככופרים

כופר, ואמרו למוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, כמו שאמרו אבותיהם למשיח: אין אנו מתקרבים לנביאות בלי

דין תורה

אז יאמר להם: כיצד אישרתם את נבואתו של משה כשהביא לשינוי בהלכות הנביא

אם תגיש אותו, הוא יידחה

במשיח ובמוחמד, יהי ברכה ושלום על שניהם, קדאפי

משה, אם כן אל תשמיץ את נבואתם בלשון הרע, אלא שדומה לזה בנבואת משה, כשם

אינך מוכיח את נבואתו של משה בהוכחה אלא שכפולותיה הם עדים לנבואת מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום

הכי בלתי אפשרי שמשה יהיה שליח אמיתי ומוחמד אינו שליח, או המשיח הוא שליח ומוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אינו שליח; גם לאומה הזועם נאמר: המוהרים לא בלעדיו; והוא כשר להתירותו בפרק זמן מסוים, או איסורו מחמת טעם כלול אותו מהספווילר בזמן זמנדון, מקום מקנדון והלדון מכל מקום, אם הוא הראשון, אז מה שהתורה אוסרת יש לאסור על כולם נביאים בכל זמן ומקום, מימי נח ועד חותם הנביאים, תפיאמו על כולם, ואם זה השני, מוכח שהאיסור וההתרות הם חסידיים לתחומי עניין, אבל הם שונים לפי זמן, מקום ומצב, אז העניין הוא אסור בדת בלי דת בזמן בלי זמן ובמקום בלי מקום, ובמקרה בלי תיק, וזה ידוע על כרחו מההלכות, ולא כיאה לחוכמתם של השליטים החכמים ביותר אחרת. הלא אתה רואה שאיסור השבת אילו היה ארור היה נאסר לאברהם, לנח ולשאר הנביאים כמו"כ מה שהתורה אסרה על מסעדות, נישואין וכדומה. אילו היה אסור אז זה היה כך. וכן יש לאסור לכל נביא ובכל דין. ואם לה' המרומם אין הגבלות עליו, אלא הוא עושה מה שהוא רוצה ופוסק מה שהוא רוצה והוא בוחן את עבדיו בכל אשר ירצה, והוא שופט ואינו דן אותם, אז מה הענין עליו. וזה מונע ממנו להורות על אומה באחד מפקודות השריעה ואז אסור על זה עם אחר, או אסור זאת. אסור לעם אחד ומותר לעם אחר, אלא כל דבר שהקב"ה מונע ממנו לעשות זה בחוק אחד בשני זמנים שונים לפי העניין, וזה הוכח. תהילה לו העליון באומר: אין אנו מבטלים פסוק או שוכחים אותו, אנו מביאים משהו טוב יותר או משהו דומה לו האם לא ידעת שלא להים יש כוח על כל הדברים, האם לא ידעת שלא להים יש מלכות שמים והאדמה היא שלך מלבד אלוהים, מי הוא מגן או עוזר. אז הודיע הקב"ה שכלל כוחו, רכושו, רשותו בממלכתו ואופיו אינם מונעים ממנו

הוא מבטל את מה שהוא רוצה ומוכיח את מה שהוא רוצה, בדיוק כפי שהוא מוחק מפסיקותיו הקוסמיות הפטליסטיות

מה שירצה ויאשר, אז כך מתבטלים פסיקותיו הדתיות שמהן הוא רוצה לת ה'שם שנישואי אח לאחות היו עניין בדיוהוא החליט מזה מה שהוא רוצה, אז מי שלא מאמין בחוסר אמן ומדכא דיכוי הוא שיתנגד לשליח

מי שבא עם ראיות והדרכה ברורות, והנביאות שלו מופרכת, והמסר שלו מוכחש, כי הוא בא

בהיתר האסור לפניו או באיסור מכרתי את המותר

יש להם, ואלוהים הוא הטוב ביותר, הוא מוביל שולל את מי שהוא רוצה ומנחה את מי שהוא רוצה

זה מדהים שהעם הזועם הזה אוסר על אלוהים הכל יכול לבטל את מה

הוא רוצה מחוקיו, כחוק מוסא, ותראה אותו עליו השלום, ברוב מה שהם

על זה, והם דבקו במה שחוקקו להם רבותיהם ותלמידיהם

מכאן אומרים בתפילותיהם, שתרגמתי כך: הוי אלוהים, תשמע בשופר

לבובנה הגדולה

וקח את כולנו מארבע פינות הארץ אל מקדשך

תהילה לך אספן הפזורה של עם ישראל

והם אומרים כל יום את מה שתרגמתי כך: אני חוזר על שליטינו כקדמונים, ועל יועצינו

כהתחלה ובן ירושלים עיר קודשך בימינו וכבד אותנו בבנינה תהילה לך

ירושלים היפנית

כך אמרו בתפילתם, אף על פי שידעו שמשה ואהרן על שניהם השלום לא

הם לא אומרים דבר על זה, אבל הם פרקים שהם למדו לאחר מות המדינה שלהם

כך גם צומותיהם - כגון צום שריפת ירושלים, צום חלוקי נחל וצום

כדליה - שחייבו, לא צם משה ולא יהושע בן נון, גם כן

צום צליבה של המן, שום דבר מזה לא נמצא בתורה, אלא הם מנסחים את זה

מסיבות שחייבו להכניס אותםזאת למרות מה שתרגמתי בתורה: אל תעבור על העניין שאני מייעץ לך

כלום, ואל תיקח שום דבר קצר מזה

התורה כללה מצוות רבות שהן פה אחד בשיבוש ובבטלן

או שהוא בוטל על ידי טקסטים אחרים מהתורה, או על ידי שידור אותנטי מ

משה עליו השלום או חריצות חכמיהם ורבותיהם ולפי ההערכות

השלושה נפסלו בשלילת העותקים.

אז זה מפתיע שרוב ההזמנות האלה שהם פה אחד לא לעצב

ולפעול לפי זה, הם סומכים על דברי חכמיהם ודעותיהם, והסכימו על זה

השבתת סקילה של הנואף, שהיא נוסח התורה, והשבתת הוראות רבות האמורות ב

תורה.

זו המניפולציה של השטן כלפיהם שהם טוענים שאם המשפטנים התיירו להם

משהו נעשה כדין, ואם אוסרים זה נעשה אסור, גם אם זה נוסח התורה

בניגוד לזה וזה היתר מהם להעתיק כל מה שרצו מדין התורה ולכן נסקלו באבנים

ה' אלוקים ויתקדש צריך לבטל את מה שהוא רוצה מדורו, והתיירו כי

לרבנים ולחכמיהם, כשם שאיבלס היה יהיר להשתטח לאדם, והוא ראה את זה

ואז הוא הסתפק להיות סרסור

על כל סורר ובלתי מוסרי

כמו שעובדי האלילים התכוונו שהנביא שנשלח אליהם הוא בן אדם, אז הם קיבלו את זה

האל והאליל שלהם יהיו אבןכפי שהנוצרים היו גאים בשפע שלהם

על הילד והבעלים, והם לא נמנעו מהיחס

זה לאלוהים הכל יכול

כפי שהפרעונים אסרו על הג'המיה, יהוה יתפאר, ישווה לו

כסאו - כדי לא להיספר - אז הניחו אותו, תהילה לו, בבארות, בסורגים ובשקעים

החיות

בנפרד, ומי שנתמרן איתם על ידי השטן, הם מהדקים את זה נגד עצמם בדלת

בהמות שחוטות ושאר דברים שאין להם קרחת משה עליו השלום, וגם לא בתורה

במקום זאת, זה אחד מתנאי הרבנות

ודעותיהם, והם הפוסקים שלהם

ולעם הזה היו, בימי קדם, בלבנט, בעיראק ובערים, בתי ספר ומשפטנים

רבים, וזה היה בתקופת מדינת הבבלים והפרסים, ומדינת יוון והרומאים, אפילו

משפטניהם בחלק מאותן ארצות הסכימו לחבר את המשנה והתלמוד

לגבי המשנה, הוא הספר הקטן ביותר, ונפחו הוא שמונה מאות דפים
התלמוד הוא הספר הגדול ביותר, ונפחו הוא חצי מטען בשל מספרו הרב
המשפטיים הם שכתבו אותו בעידן אחד, אבל הם כתבו אותו דור אחר דור
המאחרים יותר הסתכלו על החיבור הזה, ושכל שחלף הזמן, הם הוסיפו לו
ואני מכחיש את התוספות המאוחרות, שאינן סותרות את ראשית החיבור הזה: ידעו שאם לא
הם חותכים אותו ומונעים ממנו להגדיל, מה שמוביל לפגם שלא ניתן לגשר עליו

לחתוך

הגידול בו ומנעו, ואסרו על הפוסקים להגדילו ולהוסיףמשהו אחר, והם אוסרים על אף אחד להוסיף לו עוד משהו,
אז הוא הפסיק

על זה

כמות.

האימאמים שלהם אסרו עליהם בשני הספרים האלה לאכול זרים, והם
מי שלא נטרף, ואסור להם לאכול בשר מהבשר שנשחט על ידי מי שלא

להיות על דתם, כי המלומדים שלהם ידעו שהדת שלהם לא נשארת בבדידות זו
אמנם הם תחת השפלה ועבדות, אלא שהם מונעים מהם להתערבב עם מי שאינם
דתם, אז הם אסרו עליהם לאכול את קורבנותיהם ולקיים איתם יחסי מין, והם לא יכלו
קובעים את זה רק בטיעון שהם ממציאים מעצמם ומשקרים לאלוקים הכל יכול

כי התורה אוסרת עליהם לשאת עמים אחרים, כדי שלא יסכימו עם העזווה
בעבודת אלילים והשתמטות לה', ואסור להם בתורה לאכול קרבנות עמים
שהם מקריבים כתרומה לאלילים, כי שם אחר מלבד ה' אלקיך נקרא עליהם

לגבי הקרבנות שלא נשחטו כמנחה לאלילים, לא אמרה התורה איסור

היא דיברה על המותר לאכול מידי עמים אחרים, אבל משה עליו השלום
הוא אסר עליהם להתחתן עם עובדי אלילים, ובכל פעם ששחטו אותם בשמם, מה העניין
הם לא אוכלים בשר שנשחט על ידי מוסלמים, והם לא מקריבים קורבנות לאלילים, וגם לא זוכרים
השם שלה על זה

כאשר ראו האימאמים שלהם שהתורה לא דיברה על איסור מאכלי עמים חוץ מהם

עובדי אלילים, וכי התורפחד

הפך את הערבוב לקיום יחסי מין, והמשכב הזה איתם אבל מנע אותם פחד שיעברו אחריהם לדתותיהם ויעבדו את האלילים שלהם, והם מצאו את כל זה זה ברור בתורה, הם המציאו ספר על מדע השחיטה, והלחיצו בו והכבלים והכבלים הם שהעסיקו אותם מההשפלה והקושי שהם נמצאים בהם, וכי ציוו עליהם לנפח את הריאות עד שיתמלאו באוויר ולהרהר בו האם האוויר מתנדף מי שניקב או לא, ממנו האוויר פנוי, ואם ניקבו, גם אם נמכר קצוות הריאה מחוברים לנתח בשר שהם אוכלים, והורו למי שבדק את הפגר להיכנס ידו בבטן הפגר והוא מהרהר באצבעותיו, ואם מוצא את הלב מחובר לגב או שאחד משני הצדדים - גם אם נדבק לווריד שערה - אסרו ולא אסרו אוכלים אותו, וקראו לו "תריפה", כלומר טמאה, ואכילתו אסורה, וזהו השם הוא אבותיהם, וזאת משום שהתורה אסרה עליהם לאכול טריפה" ו"טריפה" הם הטרף שהאריה, הזאב או הטרף טורפים" ומה שהוא אכל, מלבדם הם מהאריות, וזה מה שהקוראן ביטא באומרו, העליון השבעה עליו השלום, והראיה לכך היא שאמר בתורה: ובשר במדבר כטרף אל תאכל את זה, ולכלב יש כוח. והמילה "תריפה" נגזרת מ"טוראיף", ומילה זו באה בתורה בסיפור יוסף עליו השלום כשבאו אחיו על חולצתו עם דם שקר, וטענו כי "הזאב טרף אותו, ונאמר בתורה: "ולא תאכלו בשר במדבר כטרף הסיבה שזה יורד להם היא.. הטרף נמצא לעתים קרובות במדברה קבעה שאסור לאכול אותם ולהתערבב בהם שהם היו אנשי חרפה הם חיים בצדק, כי הם כן הם שהו תכופים במדבר ואבודים ארבעים שנה, לא מצאו אוכל מלבד המן ושליו, שהוא ציפור קטנה שנראית כמו שליו, ויש לה התכונה שהיא אוכלת את בשרו הוא מרכך את הלב והולך בעצב ובקשיחות, כי הציפור הזאת מתה אם היא שומעת רעם, כמו הקרס

הקור הורג אותו, אז אלוהים הכל יכול נתן לו השראה

לחיות בא"י הים שאין בהם לא גשם ולא רעם עד קץ הימים

גשם ורעמים, מאלג'יריה ומתפשטים על פני האדמה ויורדים, מביאים את אלוהים הכל יכול

ציפור זו ניתנת להם כדי להפיק ממנה תועלת, והזנתם כתרופה זו, להקשחת לבם

והאכזריות שלו.

הכוונה היא שהשייח'ים שלהם חרגו בפירוש "הדבר המצחיק" בנושא שלו ומה שרציתי

בעזרתו, משפטנים שלהם גם המציא דליריום ואמונות טפלות הקשורות לריאה

והלב, ואמרו: מה שהיה מן הקרבנות שלם מאותם תנאים, עישנו

המשמעות של מילה זו

זה טהור, ומה שהיה מחוץ לתנאים האלה הוא

תריפה" ופירושו הוא שאסור

(אמרו: ומשמעות נוסח התורה ובשר הטרף במדבר אל תאכלו אותו, ולכלב

אלקוהכלומר, אם שחטת חיה והיא לא עמדה בתנאים אלה, אז זה לא

אתה אוכל את זה, אלא אתה מוכר את זה למישהו שאינו בן הדת שלך

ופירושו את דברו לכלב יש כחמשמעות למי שאינו מאמונתך, אז האכילו אותו ותמכור אותו

הם ראויים יותר לתואר הזה ויותר כמו כלבים האומה הזועמת הזו היא משתי חטיבות: אחת מהן היא שהם ידעו שהקודמים האלה

הם חיברו את ה"משנה" ו"תלמוד" - והם המשפטנים היהודים - שיקרו על אלוהים ועלי

משה הנביא, והם הבעלים של טיפשות, ציות ותביעות שווא, בטענה שהם

אם הם היו שונים בכל אחת מהנושאים הללו, אלוהים הכל יכול היה מגלה להם בקול

הקהל שלהם שומע אותו אומר: תקן את הבעיה הזו עם פלונייהם קוראים לזה

אז כשהסתכלתי על היהודים, הקוראן - הם בני לוויה של אנאן הצליל הוא

ובנימין - למקרים אלו

מתועב וההשמצה והשקרים המקוממים האלה

אל-בריד, הם הפרידו את עצמם מהמשפטנים ומכל מי שאומר את מאמריהם

הם העלילו אותם בכל מה שהעלימו נגד אלוהים, וטענו שאסור לקבל שום דבר מאללה

דבריהם, התפללו שאלוהים הכל יכול היה מגלה להם כפי שהוא מגלה לנביאים

לגבי אותם שטויות שהרבנים - שהם הפוסקים שלהם - חיברו וייחסו לי

התורה ולמשה, כי הקוראים דחו הכל וביטלו, ולא אסרו כלום

אחד מהקרבנות שמקפידים לשחוט כלל, ולא אסרו אלא בשר הגדי ועיסתו

אמו בלבד, בהתחשב בנוסח התורה: עז אינו מבשיל מלב אמוהם אינם

עם בעלי מדידה, אבל רק בעלים לכאורה

לגבי הקבוצה השנייה, הם אלוהיים, והם בעלי האנלוגיה, והם רבים יותר

מהקוראן, וביניהם הרבנים, הממציאים שקרים נגד אלוהים הכל יכול

הם טענו שאלוהים הכל יכול פונה לכולם בכל נושא בקול זה

הקבוצה היא העוינת ביותר את היהודים לעמים אחרים, כי הרבנים שלהם. "הם קוראים לזה "אמרת שידור

הם השלו אותם שאוכל מותר לאנשים רק אם הם משתמשים בו במדע הזה

הם ייחסו את זה למשה עליו השלום ולאלוהים הכל יכול, וכי עמים אחרים אינם יודעים

זה, ושרק כיבדו אותם ע"י הקב"ה בזה וכדומה לשטויות, כך הפך

אחד מהם מביט במישהו שאינו מכתו ועדתו כפי שהוא מביט בחיית בר

והוא מסתכל על אוכל האומות וקרבנותיהם כמו שהוא מתבונן בתירוץ

וזה מקיד

השטן נועד להם ולמשחקיהם, שכן הרבנים התכוונו להגזים בהתנגדותם

העמים והזלזול בהם וייחסם לחוסר הידיעה, וכי ייחדו את האומות על כך

הקשרים, הכבלים והלחצים

בכל פעם שהרבנים מביניהם היו יותר יומרניים, מתעקשים יותר ויותר אוסרים, הם אמרו: זה

זה העולם האלוהי

ומה שהניע אותם להדק ולהגביל אותם הוא שהם מפוזרים במזרח ובמערב הארץ

אין קבוצה שלהם בעיירה אלא כשבא אליהם איש מדתם

מדינה רחוקה מראה להם חספוס בדתם והגזמה בזהירות

את המוסכם, הוא מקרין בהכחשת דברים בפניהם, ומשלה אותם להתרחק ממה שהם

עליהם

הוא מייחס אותם לחוסר דת, ומייחס את מה שהוא מכחיש לשייח'ים שלו
ואנשי ארצו, וברוב הדברים האלה הוא שקרן, והוא מתכוון לכל הנהגה
נגדם, או להשיג מה שהוא רוצה מהם, במיוחד אם הוא רוצה להישאר איתם
אז אתה רואה שהדבר הראשון שפוקד אותם לא אוכל את האוכל שלהם או את הקורבנות שלהם, ומהרהרים סכין
שחיטה

ומכחיש להם את פקודתו ואומר: אני אוכל רק מ
מוקרב על ידיאז אתה רואה אותם איתו בייסורים, עדיין שוללים מהם את המותר
והם מתבדלים באיסורו בדברים שהוא ממציא כדי שלא יפקקו בזה. אם יבוא אליהם
עוד בא, אז התושב חשש שהבא יטרוף בו
הוא קיבל אותו, כיבד אותו, וחיפשו אותו
הסכמתו והסכמתו, כך יאשר את אשר עשה תחילה, ויאמר להם: ה' הלל
יתעלה הוא שכר פלוניחיזוק חוק הדת בלב חבורה זו, וחזק
עבורם הרע הוא רע, ואם פגש בו, הוא מראה שבחו ותודה, והתפלה היא עדות על מה שהוא עושה
הפקודה שלו.

ואם הבא השני הוא הכחשה של מה שהגיע הראשון מלחץ וצמצום, זה לא קרה
יש להם מיקום, והם מייחסים אותו לבורות או לעדינות הדת, כי הם מאמינים
הגבלת החיים ואיסור המותר היא הגזמה בדת
והם אף פעם לא מאמינים במה שנכון ונכון עם אלה שמלחיצים ומצמצמים אותם
זה בא מההלכה שלהם
אשר אם היו בין מתפלליהם ורבותיהם, שם תראה את תדהמת התדהמה

חוק

אותם הוא מאמץ ואת הסונות שהוא יוצר ומצמיד לפוראט, אז אתה רואה אותם
המוסלמים הכנועים שלו, והוא כובש את הירח המלא שלהם
ומביאים דירהם חשובה, אפילו אם
נמסר לו שיהודי ישב בצד הדרך בשבת או קנה ממנו חלב
תלבה המוסלמי

הוא העליב את היהודים בבית הכנסת, והתיר את הצגתו וייחס לחוסר דתמהמניפולציה של השטן על העם הזועם הזה, אם הם רואים

מצוות או איסור על מה שנצטוו לעשות או אסרו קשה להם, וביקשו להיפטר מזה בפנים.

תחבולות, אם הם נכשלים בתחבולה, אומרים: זה היה עלינו כשהיה לנו המלך וההנהגה.

מזה שצוו אם ישבו שני אחים במקום אחד וימות אחד מהם, ולא

אחריו בא בן; האישה המתה לא צריכה להינשא לאדם אחר שאינו מהרם, אלא לבנו של חמיה

הוא מתחתן איתה, וילדו הראשון מיוחס לאחיו, בית

הוא סירב לזיין אותה,

היא יצאה מתלוננת עליו בפני זקני עמו, ואמרה: אבן חמי סירב להישאר

שם לאחיו בישראל, והוא לא רצה להתחתן איתי אז הנגיד יביא אותו לשם ויחייב אותו

הוא עומד ואומר: לא רציתי להתחתן איתה אז האשה לוקחת את הנעל שלו ומוציאה לו מהרגל

ידה ויורקת בפניו וקוראת אליו: כך יעשה לאיש אשר

הוא אינו בונה את בית אחיו, ולאחר מכן הוא כונה "האיש העקור של היחידה הוא נזף

בנה את זה עם

"חום עם חלוק חלציים

.כל זה חייב עליהם, כטענתם, בתורה, ויש בו חכמה הנותנת מקלט לבני אדם

להתחתן עם אשתו של אחיו בבית, אם הוא יודע שהוא יקבל את זה, אם לא, הוא מעדיף להתחתן איתה

נישואיה אליו, אם הוא שונא אותה, הוא נמנע מלהתחתן איתה, או שזו הייתה היא

סגפנית בנישואים, היא שונאת אותו; הוא השתמש במשפטים כטריק כדי להיפטר ממנה

.והיא נפטרת מזה, ולכן הם מחייבים אותה להשתתף בשליט בנוכחות השייח'ים שלהם

ומלמדים אותה לומר: אבן חומי סירב להקים שם לאחיו בישראל, לא רצה הנישואים שלי אז הם מתעקשים להגיד לה לשקר לו כי הוא רצה להתחתן איתה ולביזה, אז אם ילמדו אותה

הדברים האלה היא אמרה, אז הם מצווים עליו לשקר ולעמוד ולומר: מה שרצית

להתחתן איתה, אולי בגלל זה ביקש ואיחל לו, אז ציוו עליו לשקר, ולא די להם שהוא

הם שיקרו לו והכריחו אותו לשקר עד שהכריחו אותה לשפד אותו

וירוק פנימה

"פניו, והם קוראים לנושא הזה "אל-באימה ואל-חלוס

התקדמות האזהרה על תחבולותיהם בחילול איסורי ה' עליון על ידי ערפולו

די, האנשים הם בית התחבולות, הערמומיות והמתיחה

בעידן שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, נהגו לגוון בכל מיני תחבולות, עלילות ומזימות נגדו

ולחבריו, ויחזיר להם ה' אלקי את כל זה, אז פנו אליו

ורצו להרוג אותו שוב ושוב, ויצילו ה' אלקינו ממזימתם, אז זממו עליו ועלו למעלה

פני השטח והם לקחו את

הם רצו להציג לו את זה כשהוא יושב בצל קיר, אז הוא בא אליו

התגלות, אז הוא עזב, ולקח את המלחמה שלהם ואת פינאי שלהם

הם זממו נגדו ותמכו באויביו הרעים נגדו, אז אלוהים הכל יכול העניק לו ניצחון עליהם

והרימו אותו ולקחו את האויב לאסוף אותו, אז הביס אלוקים הכל יכול את מנהיגם והרג אותו

והרימו אותו ורצו להרוג אותו ברעל, אז לימד אותו הקב"ה על זה והצילו ממנו

הם רימו אותו וכישפו אותו, עד שנראה לו שהוא עושה משהו והוא לא עשה אותו

אז אלוהים הכל יכול ריפא אותו והציל אותו

האמינו במה שנשלח לאלו המאמינים בפני היום והכופרים והרימו אותו באמירתם

הם רוצים שהמוסלמים יטילו ספק בנביאותו, כי אם יקבלו קודם כל את האיסלאם היום שבו הרגיעו אותם בסוף זה המוסלמים, ואמרו: הם הלכו בעקבות האמת והראיות שלה נראו להם

אז הם כופרים בסוף היום ומתכחשים לנבואתו ואומרים: אין לנו כוונה אלא האמת

וחסידיו, וכשהתברר לנו שאינו נמצא בה, חזרנו מאמונה בזה

הזדון והערמומיות הגדולים ביותר שלהם

והם עדיין היו במקום

עד שהקב"ה יבייש אותם ביד אלה ששקדו במרמה ובחדשות על שליחו

וחסידיו, יברך אותו ה' וישן לו שלום, ויונקותיהם חרפה גדולה, וכל אחד קרע אותם לגזרים ופיזרו

כולם מוסחים

נהגו לכרות עמו הסכם עליו השלום ולהתפייס עמו, אבל אם ייפול למלחמה עם אויבו, היו מפרים את הבטחתו

וכאשר גזל ה' עליון את העם הזה את שלטונו ותפארתו, והשפילו וכרת אותם בארץ

הם עברו ממידה בכוח ובסמכות למידה בעורמה ובערמומיות

ורמאות, כמו גם כל חסר יכולת ופחדן, היא כוחו בערמוניות, רמאות ולשון הרע

השקר שלו, ובגלל זה נשים היו בית ההונאה, ההונאה, השקרים והבגידה, כמו שאמר

אלוהים הכל יכול בסמכות יוסף עליו השלום אמר כי

הוא אמרזה מקידקן

קיקן זה נהדר

המניפולציה של השטן על האומה הזו היא שהם מייצגים את עצמם עם אשכולות

נדיבות

ושאר העמים עם קוצים מסביב לחומות הגבוהות של הכרם, וזה מתוך מטרה

בורותם וטיפשותם, למי שאכפת להם מאינטרסים של נדיבות, מונחים לגבהים הוא היה מכוסה בקוצים כדי לשמר אותו, להגן עליו ולהגן עליו, ואיננו רואים את היהודים בין השאר

מדינות מלבד פגיעה, השפלה וקטינים, כפי שאנשים עושים עם קוצים

זה ההתעסקות שלו איתם שהם מחכים לעמידה מבני דוד והנביא אם יזוז

שפתיו המתפללות שכל העמים ימותו, ושהדבר המצפה - לטענתם - הוא

המשיח שהם הבטיחו, ולמעשה הם מחכים למשיח הטעות

אנטיכריסט

הם רוב חסידי, אחרת משיח ההדרכה, ישוע בן מרים, יהיה עליו

השלום הורג אותם, לא משאיר אף אחד מהם

ושלושת העמים ממתינים לסוף הזמן, לעולם לא האחרון, כי הם הבטיחו זאת בכל דרך

הדת, והמוסלמים מחכים למשיח, ישוע, בן מרים, לרדת מהשמים כדי לשבור

הצלב, הריגת החזיר, הריגת אויביו בקרב היהודים ומתפלליו בקרב הנוצרים

אל-מהדי הוא מאנשי בית הנבואה והם מחכים ליציאתו

הוא ממלא את הארץ בצדק

אתה מתמלא בחוסר צדק

פרק, ומהמניפולציה של השטן על האומה הזועמת הזו היא שהם בעשרה

:הראשון לחודש הראשון של כל שנה אומרים בתפילתם: כמו שאומרים האומות

היכן אלוהים שבים לב, ה', עד מתי אתה ישנהתעורר מתרדמתך.

והאנשים האלה ביצעו את חילול השם מתוך חומרת השעמום שלהם בהשפלה.

ואין העבדות וההמתנה מתרבים מהם אלא במימד, ולכן זה גרם להם לכפורכפירה, שרק כמוהם מאשרים, והם העזו לה' אלוקים

עם המונולוג המכוער הזה, זה כאילו הם בוגדים בו

בכך הוא בוחר עבורם ומגן על עצמו

כאילו אומרים לו, יתפאר ויתעלה, שהוא בחר בחוסר פעילות לעצמו, ליקיריו ולילדיו

נביאיו, אז הם בוגדים בו בגלל חכמה ותהילה

אז אתה רואה אם מישהו מדקלם את המילים האלה בתפילה, העור שלו רועד, והוא לא מתלונן

תחינה זו ממוקמת עם אלוהים הכל יכול בעמדה גדולה, והיא משפיעה עליו, מטלטלת אותו ומשחררת אותו

ותנקה

זה זה

הם מייחסים לאלוהים הכול יכול חרטה על מה שעשה

מכאן אמרתם בתורה שבידם: ויצר ה' כבודו על בריאתו

בני אדם שנמצאים בארץ ושכליה, וחזרו לדעתו

וכי יש להם בסיפור בני נח

וטענו כי אלוהים הכל יכול ומקדש בראותו את השחיתות של בני נח, ושהרע שלהם

חוסר האמונה שלהם התרומם; הצטערו על יצירתם של בני אדם

רבים מהם אומרים ש-

הוא בכה על המבול עד שהוא הפך לאפור

והשיבו אותו המלאכים וזהו

על קצות אצבעותיו עד שדמם אותו

עוד אמרו שהקב"ה מצטער על שהטיל שאול על בני ישראל

ויאמר זאת לשמואללספירה גם כי נח עליו השלום החל מהתיבה לבנות מזבח למה שהשאר

הקב"ה הציע לו שתי מנחות, ושאלוהים הכל יכול שאף את ריח האבנית

אלוהים אמר

יתעלה הוא בעצמו: לא אקלל שוב את הארץ בגלל אנשים, כי זה עניין אנושי

טבוע בבינוניות, ולא אשמיד את כל החיות כפי שעשיתי

הם התעמתו עם שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, וחבריו, ישמח ה' איתם, עם דוגמאות כאלה כופרים, ואחד מהם אמר לנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום: אלוהים, כבודו, ברא

השמים והארץ בשישה ימים, ואז הוא נח

ואכן בראנו את השמים ואת הארץ ואת מה שביניהם אז אלוהים הכל יכול הוריד הכחשה שלהם

שישה ימים, ולא נגענו בשום עוולה

ותחשוב מה אומר אלוהים הכל יכול עקי"ב

כלומר, אז היו סבלניים למה שהם אומרים, כי הם אויבים

'השליח, יתברך ה' ויתן לו שלום, ייחס אותו למה שאינו מתאים לו, ואמרו עליו אשר מעבר לו, כך ציווה אותו ה

תהילה לו להיות סבלני עם מה שהם אומרים, ולהיות לו מודל עם אדונו, הכבוד לו

אויביו אמרו אילו תחבולות מגיעות לו

הם גם אמרו "פינחס" לאבו בכר: אלוהים עני ואנחנו עשירים, ועל כך

השאלנו

אלוהים שמע את דבריהם מכספנו, כך שלח אלוהים הכל יכול

אמרו שהקב"ה עני ואנחנו עשירים נכתוב מה שאמרו והנביאים הרגו אותם שלא בצדק

ואנחנו אומרים טעם ייסורי השריפהאלוהים כבול, כפי שאמר אלוהים, תהילה להם, באמירתו

ויאמרו היהודים: אלוהים כבול, ידיהם קשורות, והם מקוללים על מה שאמרו, אבל ידיו

אתה מאושר. הוא מוציא כרצונו

!ואומרים בעשרת הימים הראשונים של החודש הראשון של כל שנה: הוה אלוהינו אלהי

אבותינו, מלכות על כל עם הארץ, לומר לכל נפש

אלוהים הוא אלוהים

ישראל מלך, וממלכתו שלטה בכל

ואומרים גם בתפילה הזאת: ותהיה ה' אלקיך המלכות, וביום ההוא

אלוהים הכל יכול הוא אחד ושמו אחד

ובזה הם מתכוונים שלא נראה שהמלכות שייכת לאל הכל יכול אלא אם כן המדינה תהיה ליהודים

אלו שהם האליטה שלו והאומה שלו, אז כל עוד המדינה מיועדת ללא-יהודים, אז הוא מהולל

והקב"ה אינו פעיל בזכרון עמים, מאותגר במלכותו, ספק ביכולתו

פרק, ואלו שהשטן מטפל בהם הם שהם אוהבים להשמיץ את הנביאים

'ופגעתי בהם והם פגעו במשה עליו השלום במהלך חייו וייחסו אותו למה שזיכה אותו ה

יתעלה הוא, ואלוהים הכל יכול אסר על העם הזה ללכת כמותם בחיים האלה

הו האמנתם, אל תהיו כמו אלה שפגעו במשה, אבל אלוהים ניקה אותו ממה שהם אמרו הוא אומר

הוא היה עם אלוהים וטוב

והוכח ב"סחיה" כי אבו חוריירה, יהא ה' מרוצה ממנו, מסופר מאת ה' בסמכותו, ברשות הנביא, תפילת ה' ושלום עליו.

'אמר: בני ישראל נהגו להתרחץ עירומים, חלקם מביטים בבעת ב

קאנו

משה מתרחץ לבדו, אז אמרו: ב', שום דבר לא מונע ממשה להתרחץ אצלנו, אלא שהוא מוסא הלך להתרחץ ולשים את בגדיו על אבן, והאבן נמלטה עם בגדיו

פג'מה

מוסא התחקה אחריו באומרו: השמלה שלי היא אבן, השמלה שלי היא אבןעד שהסתכלתי

בני ישראל למשה ואמרו: אלוהים, משה לא ניזוק

והוא לקח את השמלה שלו, אז הוא יצא לדרך

הם הוכו באבן, ואבו חוריירה אמר: באלוהים, הוא מתאבל

עם אבן

שש או שבע נסקלו באבנים

אתם המאמינים, אל תהיו כמו הפוגעים ואלוהים הכל יכול הוריד את הפסוק הזה

משה, אז אלוהים ניקה אותו ממה שהם אמרו

:אמר אבן ג'ריר: אמר לנו אבן חמיד, יעקב סיפר לנו, ברשות ג'עפר, ברשות סעיד

אמרו בני ישראל: משה עיוור, וחבורה אמרה: מצורע בחומרה

לכסות את זה.

ו.יאמר אבן סירין ברשות אבו חוריירה ברשות הנביא עליו השלום: משה איש חי היה

סטירה, הוא בקושי ראה כלום מעורו, מתבייש בו, אז הוא נפגע מאלו שפגעו בו מבני הבנים של

ישראל, ואמרו: הסתרה זו מכסה רק מום בעורו, בין צרעת או צרעת

קללה או מזיק, ורצה הקב"ה לנקותו ממה שאמרו, והזכיר את אלחדי ז

סופיאן בן חוסיין אמר, בסמכותו של אלחכם, בסמכותו של אבן ג'ובייר, בסמכותו של אבן עבאס, בסמכותו של

אמרמשה ואהרן ספרו את ההר, אז מת אהרן, ובני אל תהיה כמי שפגע במשה עלי בן אבי טאליב בדברי הקב"ה
ישראל אמרו א

אתה

אתה הרגת אותי, הוא היה אוהב אותנו יותר ממך ורך אלינו יותר ממך. "והזיקו לו בכך, כך ציווה הקב"ה

יתעלה, נשאו אותנו המלאכים עד שעברו ליד בני ישראל, והמלאכים דיברו

עם מותו

עד שידעו בני ישראל שהוא נכנע, אז הקב"ה זיכה אותו על כך

אז לקחו אותו וקברו אותו, ואיש מיצירתו של אלוהים הכל יכול לא הסתכל על קברו חוץ ממנו

שיש

יהי רצון שהקב"ה יחרש אותו

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל עַמּוֹ: הוֹי עַמִּי, לָמָּה אַתָּה פּוֹגֵעַ בִּי, בַּשָּׁעָה שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֲנִי, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶלְהִים

שליח אלוהים אליך

ואתה יודע כי אני שליח האלוהים אליך, כי זה משפט במקום, התבונן באמירתו

המצב, כלומר: האם אתה מזיק לי בזמן שאתה יודע שאני שליח ה' אליך? מועבר בי

עקשנות.

כך עשה המשיח, אמרו

לך לאשר את מה שבין שתי ידי התורה ולהביא בשורה טובה על שליח שיבוא אחרי, ששמו הוא

"אחמד, וכשהגיע אליהם עם ראיות ברורות, הם אמרו, "זהו קסם ברור

זה כמה מהרבים שפגעו בנביאיהם

באשר לפגיעה בהם בהרג ובגלות, זה מפורסם מכדי להזכיר

והגזימו בנזקי הנביא, ה' יתברך וייתן לו שלום, באיומים בדבר ובמעשה, עד שדחה אותם הקב"ה

מפסידיםמה שהנביאים ייחסו לנוסח התורה הוא שכאשר השמיד אלוהים את עם לוט

על שחיתותה, ולוט שרד עם שתי בנותיו בלבד; בנותיו חשבו שהארץ נכנסה ממי

הם ישמרו ממנו צאצאים

אמר הצעיר לגדול: אבינו זקן, והוא לא נשאר בי

כדור הארץ הוא אנושי, באנו כבני אדם

בוא, הבה נשתה את אבינו לשתות יין, ונשכב עמו

נשמור צאצאים מאבינו. " אז הם עשו את זה לפי טענתם, אז הם ייחסו לנביא שהוא שיכור

הוא לא הכיר את שתי בנותיו, ואז קיים איתן יחסי מין והכניס להן הריון

והוא לא מכיר אותם, אז היא נולדה

אחד מהם קרא לבתו "מואב", כלומר הוא מהאב, והשני קרא לבנה

בן דוד שלי" אומר שהוא כמו שלה"

חלקם ענו שזה היה לפני גילוי התורה ולכן לא מדובר בנישואין.

קרובי משפחה אסורים, והתורה שוללת אותם, כי בזה איברהים אל-חליל ירא אותי

באותה תקופה המצרים היו הורגים אותו מרוב קנאה בשרה אשתו, ולכן התחבא

נישואים איתה והוא אמר: היא אחותיבידעו שאם הוא אמר את זה, הוא לא השאיר אחריו ספקות

הדרך אליהם

זה הראה עדות לכך שאיסור נישואין לשתי אחיות נקבע באותה תקופה

?מה דעתך על נישואיה של ילדה שלא התוודעה, אפילו לא בתקופת אדם עליו השלום

יש להם גם בתורה שיש להם סיפור יותר מדהים מזה, והוא זה

אלוהים הכל יכול כעס על מה שהוא עשה, אז הוא יהודה בן יעקב הנביא ובנו היה הבכור באישה, הנקראת תמר
גרם לו למות, אז יהודה הוליד אותו

בקצהו, וכשנכנס אליו, ירד ארצה

בידיעה שהוא ילד אותה

הראשון מהילדים נקרא בשם אחיו ויוחס לאחיו, אז חשב עליו הקב"ה

זה מה שהוא עשה, אז הוא הרג גם אותו, אז יהודה ציווה עליה ללכת אחרי בית אביה עד

שילה" גדל במעוז שלו, חושש ממה שקרה לשני אחיו

ותישבה בבית אביה ואחר כך מתה אשת יהודה ויעלה אל בית

לשמור על הצאן שלו, וכשהאשה אמרה לתמר לקחת את חמיה לבית, היא לבשה

זיאל-זוואני וישב במושארף

בדרכו לידע שלה על תאוותו כשהוא עבר

עם הדודים

נואפת שקיימה איתה יחסי מין, אז היא דרשה את שכרו, והוא הבטיח לה שישלם לה

הוא תוקע אותו, והוא נכנס אליו, אז הוא תלוי בו

אז כשאמרו ליהודה שעשית לו

היא הושעתה מניאוף, והוא הכריז עליה שורפת, אז שלחה לו את השפריץ שלו ואת המקל שלו, ואמרה: מי

לורדו

הנה אנחנו בהריון.

אמר: אתה צודק, ומתי זה

הוא התנצל כי לא הכיר אותה, ולא ראה מותר לחזור אליה ולא למסורה לבנו.

ונתלה מהניאוף המקרי הזהאמרו: ומצאצאיה היה דוד הנביא

ובזה, מי שייחס ניאוף וחוסר אמון למשפחת הנבואה קרובים למה שייחסו

ללוט עליו השלום.

וְזֶה כָּל עֲמָהֶם וּבְמִסְפָּר סִפְרֵיהֶם, וְהֵם יוֹצְאִים אֶת יוֹשֵׁשׁ הַזָּאת שֶׁל דָּוִד וְשִׁלְמָה

עליהם השלום ועל משיחם הצפוי.

"מדעים שהם הופכים את המוסלמים לילדים של ניאוף, וקוראים להם "מזירים

אחד מהם הוא "ממזיר", שהוא שמו של זנות שנולד

אשתו לאחר שנישאה לבעל אחר, ולכן ילדיהם הם ילדי ניאוף

והם טענו שמה שהשריעה של האסלאם הביאה מזה זה נושאים

עבדאללה בן סלאם, הוא התכוון להפוך את הילדים למוסלמים, לפי טענתם

אמרו: מוחמדו, יברך אותו ה' וישן לו שלום, ראה חלומות המעידים על היותו בעל מדינה

אז הוא נסע

הוא נסע ללבנט במסחר עבור חדיג'ה, ונפגש עם רבני היהודים וסיפר להם על חלומותיו

הם ידעו שהוא הבעלים של מדינה, אז הם ליוו אותו לעבדאללה בן סלאם, אז הוא לימד אותו מדעים

התורה ופסיקתה במשך תקופה, והם ייחסו את הרהוט והניסים שיש בקוראן

עבדאללה בן סלאם, וכי בין מה שעבדאללה בן סלאם החליט הוא שהאישה לא

מותר לאשה גרושה להתחתן שלוש פעמים, אלא לאחר שגבר אחר ישא אותה, כדי שיוכל לעשות ילדים למוסלמים.

הבנים שלנו.

אין ספק שדעיכה כזו היא על רבים מהחמורים שלהםאלוהים הכול יכול אמר, "על כל שקר יש מסע, כמו שלאמת "יש מסע, ואין גיבוי

הדהייה הזו דעכה

ואני לא מגנה עם שמשמיץ את אלילו ואת אלוהיו ומייחס אותו למה שאינו ראוי

בגדולתו ובמלכותו, וייחס את נביאיו למה שאינו מתאים להם, והאשים אותם בגדולה

לייחס לכך את מוחמד, תפילתו ושלומו ה', ואת איבה כלפיהם, אפוסיו כלפיהם ופינוייו אליהם

מבתייהם, מכספם, ילדיהם ונשותיהם, ידועים, לא עלומים

אומה זועמת זו ייחסה את ישוע, בנה של מרים, להיותו מכשף ועוקץ

יוחסה להוללות,

ומייחס ללוט שקיים יחסי מין עם שתי בנותיו וילדיהן בעודו שיכור

הם ייחסו את שלמה עליו השלום לעובדה שהוא מלך קוסמים, ואביו איתם

מלך המשיח

הם ייחסו את יוסוף אל-סדיק עליו השלום להיות הלכתא

התחתונים והתחתונים שלו

פילגשו, וכי ישב בו מושבו של איש מאשה, וכי הקיר נקרע וראה

אביו יעקב עליו השלום נשך את קצות אצבעותיו, והוא לא עצר את גבריאל לרדת עליו

עליו השלום, אמר: יוסף, אתה תהיה בין הנאפים ותמנה עם ה' אלקיך

מי הם הנביאים

ואז הוא קם

וידוע שהשארית הגונה על כך אינה ראויה לשבח, אם האנשים הכי לא מוסריים ראו זאת

אז הוא ברח ויצא מקומםביניהם יש הטוענים שמשיח היה אחד החוקרים, ושהוא נהג לרפא חולים

עם תרופות, ומשלה אותם שהתועלת הושגה עבורם בתחינתו, ושהוא טיפל בקבוצה

מהחולים בשבת, והכחישו את זה היהודים, ואמר להם: ספרו לי

כי כבש מן הצאן, אם נפל לבאר, לא היית יורד אליו ומחלל שבת

לגאול אותו

אמרו: כן

אמר: למה אתה משחרר את השבת כדי להציל את הצאן, ואתה לא עושה אותה בחינם כדי להציל את האיש

האם הקדושה הגדולה יותר של כבשים

אז הם חרכו

ועוד מספרים עליו שהיה עם כמה מתלמידיו בהר ולא השתתף בהם

אוכל, אז הוא התיר להם לאכול חשיש בשבתות, אך היהודים הכחישו זאת

חתך חשיש בשבת, ואמר להם: האם ראיתם אם אחד מכם לבד

בעם שאינו דתו, וציווה עליהם לכרות את הצמחים ולהשליכם על בהמתם, אינם מתכוונים

על ידי זה מחללי שבת, האם אינך מתיר לו לכרות את הצמחיה

אמרו: כן

אמר: בשביל האנשים האלה ציוויתי אותם לכרות את הצמח כדי שיאכלו אותו ויזונו ממנו, לא יקצצו אותו

יום שבת

מפליא שיש להם בתורה בידם: המלכות אינה מסתלקת מהמשפחה

יהודה, הקושר

מתוך גבם, עד שיבוא המשיח

והם לא יכולים להכחיש את זהאמר להם: הייתם בעלי מדינה עד שהופיע המשיח, אז נגמרה מלכותכם

לא נשאר לך מלך היום, וזו ההוכחה לכך שהמשיח נשלח, ומדי פעם

בכך שלא האמינו בו וביקשו להרוג אותו, תפסו מלכי רומא את היהודים, ישו ואת הבית

קדוש וסיים את מדינתם והתפזר מחודש

אז ייאמר להם: מה אתם אומרים על ישוע בן מרים

אומרים: יש לנו דאוס ואלנג'ר, שפה, לא צדיקה

והוא ידע את שם אלוהים

הכי גדול, תצחקו על הרבה דברים

וכאשר העם הזועם הזה גם שה' הקב"ה תדרך את משה על זה

היא כיפה של ארבעים ושתיים אותיות, השלום על השם המר, ויש בה ים ועבודה

ניסים

נאמר להם: אם משה עשה ניסים בשם ה' תהילה לו, אז למה

האמנתם לנבואתו ואישרתם אותה, והכחשתם את נבואתו של ישוע, והוא עשה ניסים בשם

הגדול ביותר

חלקם ענו על חובה זו שה' אלוקים הוא זה שלימד את זה את משה

השם, כך הוא לימד אותו את ההתגלות, וישוע למד מחומות ירושלים

.וזהו הראוי ללשון הרע ולהאשמתם בה' אלקינו ונביאיו, והוא משבית אותם

.ידיעת נבואת משה, כי קקא בניסים ופסוקים מלבד שני השליחים תופעת אשתר

שאף אחד לא יכול להמציא, אם אחד מהם היה עושה את זה עם טריק או עם ידע

השני יכול לעשות זאת בזכותו, וכולם אמרו כי ה' אלוקים הוא זה על הידיים שלהם וזה לא נעשה על ידם, אז אחד מהם משקר

.ואשרור האחר מבדיל בין הדומים

כמו כן, אין שום ראייה עבורם שמשה קיבל את הניסים הללו מה' אלוקים

עם זאת, זה מצביע על כך שגם ישוע עליו השלום קיבל אותו מאלוהים הכל יכול

אל-קאדאפי אפשר את ניסיו של ישו אל-קאדאפי אפשר את ניסי משה עליו

.שלום, ואם זה פסול, אז גם זה פסול

ואם זה ענין ניסיו, אותם שני שליחים, אחר הברית א

ולכלול

.שני העמים שלהם עלי אדמות, והפסקת ניסיהם

.פסוקיו הם יותר מאלף, והבטחתם קרובה, ומשדריהם הם הכנים והצדיקים ביותר של הבריאה

.שידורו קבוע, מאה אחר מאה, והגדול שבהם הוא ספר בקאת

.זה לא השתנה ושום דבר לא השתנה ממנו, אלא זה כאילו התגלה עכשיו, וזה הקוראן

הגדול, ומה שסיפר נופל כל הזמן על הפנים שסיפר עליו, אפילו כאילו

.הוא צפה בזה

פרק, ואי אפשר כלל ליהודי להאמין בנבואת משה עליו השלום

הוא לא האמין בנבואתו של מוחמד, 'ברך אותו ה' ויתן לו שלום, ולא ייתכן שהנוצרי יכיר בנביאות המשיח עד לאחר מכן.

הכרתו בנבואות מוחמד

והאמירה על כך היא שנאמר לשני העמים הללו: לא ראיתם את שני השליחים הללו, ולא ראיתם

ראית את אותותיהם ואת הוכחות הנביאות שלהם, אז איך האדם השפוי יכול להכחיש נביא

קריאה נפוצה, מילה עומדת ופסוקים מרשימים, ומאמינים בה מי שאינו כמוה או קרוב אליהזה בגלל שאיש לא ראה את הנביאים ולא היה עד לנסים שלו, אז אם הוא מכחיש נבואה

אחד מהם חייב להכחיש את נבואתם, ואם הוא מאמין באחד מהם, הוא חייב לאשר

אז מי שלא מאמין בנביא אחד כופר בכל הנביאים, ולא תועיל לו אמונתו בו

אכן, אלו הכופרים באלוהים ובשליחיו ורוצים לעשות חלוקה בין אלוהים האלוהים הכל יכול אמר

ושליחיו והם אומרים שאנחנו מאמינים במכר ולא מאמינים במכר והם רוצים לקחת בין זה

דרך * אלה הכופרים באמת, והכנו עבור הכופרים עונש משפיל * ומי

הם האמינו באלוהים ובשליחיו, ולא הבדילו ביניהם, אלה יתנו להם את שכרו

"אלוהים סלחן, רחום, והעליון אמר: "השליח האמין במה שהתגלה לו מאדונו

והמאמינים כולם ספריו ושליחיו, אין אנו מבדילים בין כל מי שמאמין באלוהים ובין מלאכיו

שליחיו, כך אנו אומרים למי שכעס עליו: האם ראית את משה והנה ניסיו

הוא חייב לומר: לא

אז אנו אומרים לו: מאיפה ידעת את נבואתו ואת אמיתתו

יש לו שתי תשובות: אחת מהן היא שהוא אומר שאבא שלי ידע את זה וסיפר לי על זה

והשני הוא לומר: העברה תכופה ועדויות של עמים השיגו זאת עבורי כפי שהושג

העדויות שלהם היא קיומן של מדינות נידחות, ימים ונהרות ידועים, גם אם לא ראיתי אותם

אם יבחר בתשובה הראשונה ויאמר: עדות אבי וסיפר לי על נבואת משה היא

טעם האמונה בנבואתוונאמר לו: ובגלל עמידתו של אביך עמך, הוא אמת בזה

חסרי טעות לשקר, ואתה רואה את הכופרים מלמדים אותם מהי בגידה

אז אם אתה רואה דתות שקר וכתות מושחתות, אדוניהם לקחו אותם ממך

אבותיהם כמו שלקחת את תורתך מאביך, ואתה יודע כי אלה אשר

הם על זהחוסר הדרכה, אז מה שנלקח נחוץ כדי שתגלה אותו מאביך, מחשש שזה עלול להיות זה

מצב

אם הוא אומר: אכן, מה שלמדתי מאבי הוא האותנטי ביותר ממה שאנשים למדו ממנו

אבותיהםדי להם להתנגד לאחרים באמירה זזה

אם יאמר: אבי יותר אמת מאבותיהם, בקי יותר וטוב יותרמתנגדים לו שאר העם

ההורים שלהם על זה

אם הוא אומר: אני יודע את מצבו של אבי, ואיני יודע את מצבו של אף אחד אחראז נאמר לו: מה נותן לך ביטחון

שמישהו חוץ מאביך יהיה יותר אמת מאביך, טוב יותר ובעל ידע רב יותר

בכל מקרה, אם החיקוי של אביו הוא טיעון תקף, אז זה חיקוי של אביו של מישהו אחר

כמו כן, למרות שזה פסול, החיקוי שלו לאביו היה פסול

אם יחזור מתשובה זו ויבחר בתשובה השנייה ויאמר: רק נבואה למדתי

משה רבנו ברצף, מאה אחר מאה, כי הם הודיעו על הופעתו, על ניסיו, אותותיו והוכחותיו

נבואתו שאתה נאלץ להאמיןונאמר לו: תשובה זו לא תועיל לך, כי אתה

היא ביטלה את מה שנראה בעקבות רצף הנבואה של ישו ומוחמד

אם תאמר: הופעת משה וניסים שלו היו תכופות, וזה לא היה תדיר במשיח ובמוחמד

שנאמר: זה הראוי לכעס האומה, כי כל העמים ידעו שהם כן

הייתי המום, אחרת ידוע שמעבירי ניסים של ישו ומוחמד, תפילות אלוהים

ושלום שלו עליהם הרבה פעמים גדול משלך, והניסים עדים הראשונים שבהם

אל תזלזל בניסים שהביא משה עליו השלום והעביר אותם מההתדירות של דור אחר דור ומאה אחר מאה, ואתה לא מקבל את החדשות של התדר ב

זה ואתה דוחה, לכן אסור לך לקבלו בענין מוסא עליו השלום

ידוע על כרחו שמי שמוכיח משהו ומכחיש את מקבילו סתר, ואם

הנביא היה מפורסם בעידן ונבואתו הייתה נכונה באותה תקופה בשל הפסוקים שהופיעו

אותו לאנשי זמנו, והידיעה שלו הגיעה לאנשי תקופה אחרת: זה היה חובה עבורם

מאמינים בו ומאמינים בו, משה וישוע המשיח, יהי רצון שתפילת אלוהים ושלום עליהם

זה אם

אולי תדירות העדויות של נבואת משה חלשה יותר מתדירות העדויות של נבואת ישוע

ומחמד, כי עם הזעם נקרע על ידי אלוהים כל יכול, כל דמעה, וחתך אותה

הארץ, וגזלה ממנה את נחלתה ותפארתה, ולכן אין לה חיים אלא בהכנעה זולתה
עמים שייכים לה, בניגוד לאומה של ישוע עליו השלום, שהתפשט על פני כדור הארץ
וביניהם מלכים, ויש להם ממלכות, ובאשר לחנפים, ממלכותיהם החלו מזרחה
הארץ ומערביה, והם מילאו את העולם במישורים ובהרים, אז איך העברתם של מה שהם העבירו
שקר, והצהרת האמת של האומה הזועמת, האדישה והמעט חולפת
הוכח שאף יהודי עלי אדמות לא יכול היה להאמין בנבואת משה עליו
שלום למעט אישורו והכרתו בנביאות מוחמד, תפילת ה' ושלום עליו, ולא ייתכן שהנוצרי יאמין כלל
המשיח עליו השלום, למעט לאחר האמונה במוחמד
זה לא מועיל לשני העמים האלה, עדותם של המוסלמים על נבואת משה ומשיח, כי הם האמינו
איתם בידיו של מוחמד, יהי רצון ושלום ה' עליו, אמונתם בהם הייתה מתוך אמונה במוחמד ובמה שהביא
אלמלא הוא, לא היינו מתוודעים לנביאותם, ולא היינו מאמינים בהם, ולא בנביאם, לעם הכעס וההטחה
אין בידיהם שום דבר על נביאיהם שמחייב אמונה בהם, אז לולא הקוראן ומוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, מה
הם היומשהו מסימני הנביאים הקודמים, כי זה היה מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, וספרו שהכריע
נבואת משה ונבואת המשיח, יהי ברכה ושלום עליהם, לא על היהודים והנוצרים, אלא
הופעתו ובואו היו אישור לנבואתם, כי הם החדשות שלו ומשקה הופעתו
לפני הופעתו מחדש, וכאשר נשלח, שלח אותו כאישור להם, וזו אחת משתי המשמעויות השוללות
אמר הקב"ה: "אתם אלוהינו למשורר מטורף." והם אומרים: "האם אנחנו טרטרלא, הוא בא עם האמת והיה
אמת.
כלומר ביאתו מאושרת על ידם משני צדדים: מנקודת המבט של יידועם על בואו השליחים
והמקור שלו, ומצד אחד, אומר לו אותו דבר כמו מה שאמרו לו, ומתאם מה שאמר לו למה
באו אליו, כי אם בא השליח הראשון בפקודה, לא יידע אלא בגילוי, אז בא נביא
אחר שלא ניגש אליו בזמן ובמקום, ולא קיבל ממנו כפי שהביאו
אם; זה מעיד על כנות השליחים הראשונים והאחרונים, וזה היה בעמדה
שני גברים, שאחד מהם נודע על דיווח של עד ראייה, ואז אחר הגיע מארצו וממחוזו
כשהוא יודע שלא נפגש עמו, ולא למד ממנו, ולא ממי למד ממנו - אז ספר דוגמה
מה שמסופר על ידי הראשון זהה, שכן המאזין נאלץ להאמין לראשון ולשני
והמשמעות השניה היא שלא בא להכחיש את אלו של הנביאים שלפניו, לועג להם, כמו

המלכים המתגברים על העם עושים מה שהם קדמו מהמלכים, אלא זה בא להעיד בעיניהם, מעיד על נבואתם, גם אם הוא היה שקרן, אומר, ומקורו במדיניות שלו; מדוע האמין בו, אבל הוא נהג לבוז להם ולדקור אותם כפי שעושים אויבים נביאים אנשים נחלקו לגבי התורה שיש להם, נכון אם ההחלפה והעיוות התרחשה בפרשנות ללא הורדה, בשלושה, אמירות: שני קצוות ואמצע

אז כת יצאה לקיצוניות וטענה שכולם או רובם שונו ושונו, לא התורה אשר גילה ה' אלוקים למשה עליו השלום, והם סתרו אותם ותכחיש שכמה מהם נמכרו.

וכמה מהם הלכו לקיצוניות, ולכן היה מותר לחפש את איסטימאר מהשתן ועוד קבוצה פגשה אותם, פסיקה ודיבור, והם אמרו מהאימאמים של אל-האדי: אלא שנו

זה קרה בפרשנות, לא בהורדה, וזו תורת אבי עבדאללה, מוחמד בן איסמעיל אל-בוכרי אמר ב"סחיה" שלו: הם מעוותים: הם מסירים, ואף אחד לא מסיר מילה ספר מספרי ה' כל יכול, אבל הם מעוותים אותו, מפרשים אותו אחרת

הפרשנות שלו

"זוהי בחירתו של אל-ראזי ב"פרשנותו

ושמעת את השייח' שלנו

,הוא אומר: התחוללה בעניין זה המחלוקת בין מכירת המידות הטובות

אז הוא בחר בכת הזו והחליש אחרים, אז הוא הוקיע אותה, אז הביא חמישה עשר מהם

ההפיכה שלו.

בין הטיעונים שלהם הוא שהתורה התפשטה למזרח ומערב הארץ

.דרום וצפון, ורק הקב"ה יודע את מספר העותקים שלו, ואי אפשר שזה יקרה

קונספירציה לשינוי ושינוי לא נשאת בארץ בכל אותם עותקים בחיים העתק אותו למעט שונה, משתנה ומשתנה בקצה אחד שלו, וזה מה שהמוח מאפשר

ומעיד על פסולו.

"אמרו: ויאמר ה' אלוקיו לנביאו עליו השלום כטיעון נגד היהודים בו: אמור "אז תביא את התורה

אז תדקלם את זה אם אתה אמיתי

אמרו: הסכימו להפקיר חובת סקילה, ולא יכלו לשנותה מהתורה

על כן לא קראו לנביא, ה' יתברך וייתן לו שלום. הקורא שם ידו על פסוק סקילה ואמר לו

עבדאללה בן סלאם: הרם את ירך מפסוק סקילהאז הוא הרים אותה, ואז היא נופפה

מתחת.

אם היו משנים את דברי התורה, זה היה אחד הדברים הכי חשובים שהם משנים

אמרו: כך מאפייני הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ודרכו החוצה היא בתורה בנגד, ולא יכלו

להסיר אותו ולשנות אותו, אבל אלוהים עליון נזף בהם על ידי הסרתו

בתורה מנעתי אותו ותארתי אותו באומרו: הוא לא, ואנחנו מחכים לו

אמרו: אבו דאוד סיפר בסונאן שלו בסמכותו של אבן עומר, אמר: באה קבוצת יהודים

אז קראו לדוכן את שליח ה', יברך אותו ה' וישן לו שלום

הוא הגיע אליהם לבית הספר

אמרו: הו אבא

אל קאסם, גבר מאיתנו ניאף עם אישה, אז תשפטו ביניהם

אז שמו כרית לשליח ה', אז הוא ישב עליה ואז אמר: תביא לי את התורהאז הוא בא

אחר כך הסיר את הכרית מתחתיו והניח עליה את התורה, ואז אמר: אני מאמין בקובשלתתי אותך למטה. " ואז הוא אמר: "תביא לי את הבקיא מכם." אז הובא ילד צעיר, ואז הוא הזכיר סיפור

סקילה.

אמרו: אם זה היה מחליף מתחלף, לא היה שם אותו על הכרית, ולא היה אומר: אני מאמין בך

ודבר אדונכם נאמר באמת ובצדק אמרו: ויאמר הקב"ה

השומע הכל, היודע הכל והתורה הם בין דבריו

אמרו: והעקבות שמסתירים היהודים הם תיאור שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בתורה, ואסר אותם

ילדיהם ופשוטי העם שראו אותו ידועים, ואלה שראו אותו אמרו

הוא: לא

.

זה מה שהלהקה הזו הייתה צריכה

וקבוצה שלישית תיווכה ואמרה: הוא הוסיף לזה ושינה את אוצר המילים, אבל רובם נשארים על מה שהתגלה לו, ועל השינוי במעט מאוד מהם, וממי הוא בחר הפתגם הזה הוא השייח' שלנו

"בספרו, "התשובה הנכונה לאלה ששינו את דתו של ישו", אמר: וזהו בתורה עמהם, שאמר ה' אלקיך לאברהם עליו שלום: הרוג את בנך את בכורך ואת בנך היחיד את יצחק. אז "יצחק" הוא תוספת מהם בנוסח התורה

:אמרת: זה לא חוקי לחלוטין, עם עשר נקודות

אחד מהם: שבכורו והיחיד הוא איסמעיל, לפי הסכמת שלוש הכתות, ולכן הצירוף הוא בין

המצווה לשחוט את בכורו ומינויו ליצחק משלב את שני הקצוות שלחתי אותך למטה. "ואז הוא אמר: "תביא לי את הבקיא מכם." אז הובא ילד צעיר, ואז הוא הזכיר סיפור

סקילה.

אמרו: אם זה היה מחליף מתחלף, לא היה שם אותו על הכרית, ולא היה אומר: אני מאמין בך

.ודבר אדונכם נאמר באמת ובצדק אמרו: ויאמר הקב"ה

.השומע הכל, היודע הכל והתורה הם בין דבריו

.אמרו: והעקבות שמסתירים היהודים הם תיאור שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בתורה, ואסר אותם

ילדיהם ופשוטי העם שראו אותו ידועים, ואלה שראו אותו אמרו

הוא: לא

.זה מה שהלהקה הזו הייתה צריכה

וקבוצה שלישית תיווכה ואמרה: הוא הוסיף לזה ושינה את אוצר המילים, אבל

רובם נשארים על מה שהתגלה לו, ועל השינוי במעט מאוד מהם, וממי הוא בחר הפתגם הזה הוא השייח' שלנו

"בספרו, "התשובה הנכונה לאלה ששינו את דתו של ישו", אמר: וזהו בתורה עמהם, שאמר ה' אלקיך לאברהם עליו שלום: הרוג את בנך את בכורך ואת בנך היחיד את יצחק. אז "יצחק" הוא תוספת מהם בנוסח התורה

אמרת: זה לא חוקי לחלוטין, עם עשר נקודות

אחד מהם: שבכורו והיחיד הוא איסמעיל, לפי הסכמת שלוש הכתות, ולכן הצירוף הוא בין

המצווה לשחוט את בכורו ומינויו ליצחק משלב את שני הקצוות לתת לו בן, וזה שמקבל בשורות טובות הוא זה שמצוה לשחוט אותו לחלוטין לפי נוסח הקוראן.

באשר ליצחק, הטיפו לו ללא הזמנה ממנו, אלא על יהירות השקט וכדומה.

הוא לא נולד לו, אבל הבשורה עליו הייתה לאשתו שרה, ועל כך נדהמתי ממה שקרה

שליחינו באו אל אברהם בשורה טובה אמרו הילד ממנה וממנו אמר הקב"ה

עליו השלום, אמר, אם בא עם עגל רך, לא אכפת לו * כשראה את ידיהם, לא

אתה מגיע אליו להכחשתם ולתפיסתם מהם, אמרו: לא, נשלחנו לאנשי לוט

ועמדה אשתו וצחקה, אז מסרנו לה בשורה על יצחק, ומאחורי יצחק היה יעקב.

"היא אמרה, "אוי לי, אני זקנה, וזה עלי, איש זקן. זה דבר מוזר

הם אמרו, "האם אתה מתפלא על ציוויו של אלוהים?" אז שקול את ההקשר של החדשות הטובות האלה והן

שתי בשורות משמחות שונות, סופו של השני שונה, והבשורה הראשונה

זה היה בשבילו והשני בשבילה, והבשורה הראשונה היא זו שציווה לשחוט את השותה

בתוכו בלי שניה

שביעית: איברהים עליו השלום לא הביא את יצחק למכה כלל, ולא נפרד

בינו ובין אמו, כיצד מצווה עליו הקב"ה ללכת עם בן אשתו ולשחוט אותו במקומו

שותפה שלה, ובמדינתה, ותעזוב את בנה של שותפה

השמיני: שאלוהים הכל יכול כשאברהם היה חבר - והתכונה מחייבת שיהיה

כל לבו קשור באדונו, ואין חלוקה לאף אחד מלבדו - אז כשהילד שאל

תמסור את זה

איסמעיל, אז ענף לבו קשור אליו, אז חברו, תהילה לו, רצה שזה יהיה כך

החלוקה שלו לא מיועדת לאף אחד אחר, אז הוא בחן אותו בשחיטת בנו הציווה סיכם את התכונה הזו, וקרא לאלוהים לבדו, אז הוא ביטל את ההוראה לשחוט אותו

להשיג את המטרה, שהיא הנחישות וההתנחלות של עצמו לעמוד בדרישות

ידוע שזה רק בילדים הראשונים, לא אצל האחרונים, אז למה זה קרה

זה הכוונה בילד הראשון, והילד השני לא צריך אותו, כי אם

אהבת הבן השני הייתה צפופה מכדי לצוות על שחיטתו כפי שציווה על שחיטת הראשון, אם זה היה המצווה לשחוט אותו הוא הבן השני, מלכתחילה היה מאשר זאת, בתחרות קרבתו עמו זמן רב אז ציווה להסיר את ההמון לאחר מכן, וזוהי מחלוקת הכרחית. חוכמה, תחשוב על זה.

תשיעי: איברהים עליו השלום סופק ליצחק עליו השלום לעת זקנה.

אסמאעיל עליו השלום סיפק לו במרץ ובכוחו, וההרגל הוא שהלב מחובר בראשון ילדים, והוא נוטה אליו יותר, והוא יקר יותר, בניגוד לאלו המספקים לו זקנה, ומקום ילד, לאחר זקנה, הוא מקום התשוקה לאישה.

העשירי: הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, התגאה באמירתו: אני בן שני הקרבנות. זה מתכוון לאביו עבדאללה, ולסבו איסמעיל.

הכוונה היא שמילה זו נמנית עם אלו שהוסיפו אותה בתורה, ואנו מזכירים את הסיבה החיובית. לשנות את מה חוץ ממנו, והאמת היא מה שאחריו, אז אל לנו ללכת לקיצוניות של מי שמזלזלים בזה אלא חלילה, ואין אנו אומרים שנשאר כפי שנתגלה מכל פניך הקוראן, כך אנו אומרים, ואלוהים הוא הטוב ביותר חכמי היהודים ורבניהם אינם מאמינים שהתורה הזו, שבדיהם, היא האחת.

אלוהים הכל יכול גילה זאת למוסא בן עמרן במיוחד, כי מוסא עליו השלום הוא שמר על התורה מבני ישראל, מחשש שיהיו שונים בפרשנותה לא לפזר אותם לפלגים, אלא הוא מסר אותו לשבט שלו, בני לוי, והראיות לכך אמרו בתורה: משה כתב תורה זו ומסרה לאימאמים מבאנו לוי" היו בניו של אהרן ק', שליטי היהודים ושליטיהם, כי האמא ושירותו של" מנחות וירושלים ניתנו עליהם, ומשה עליו השלום לא מן התורה לבני ישראל חוץ מחצי סורה, והיא זו שאמר בה: כתב משה רבנו סורה זו ולימד אותה לבני ישראל.

זה נוסח תורתם, אמר: והסורה הזאת תהיה לי עדה על בני ישראלבו אמר הקב"ה: סורה זו אינה נשכחת מהפה הילדים שלהם

סורה זו כוללת לשון הרע על טבעם, ושהם יעברו על חוקי התורה

.ותבוא להם חוסר שביעות רצון אחר כך, ובתיהם יהרסו, ויקללו אותם בארץ

סורה זו תסתובב בפיהם כעד נגדם

.האמת של מה שנאמר להם

כשהתורה קבעה שסורה זו אינה נשכחת מפי ילדיהם; כך

.עם זאת, סורות אחרות אינן כאלה, וזה עלול להישכח מפיהם

זה מעיד שמשה עליו השלום לא נתן לבני ישראל מהתורה אלא

הם, והאימאמים. הסורה הזאת, באשר לשאר הדברים, הוא מסר אותה לילדיו, והניח אותה ביניהם, ושמר אותה האהרונים האלה שידעו את התורה ושינו

רובם נהרגו על ידי "בחטינסאר" נגד מוואהיד ביום כיבוש ירושלים, וזה לא היה

.שינון התורה הוא חובה עליהם, לא סונה, אלא הוא היה כמו אחד האהרונים, משנן

פרקים מהתורה, וכאשר ראה עוזאיר כי העם שרף את מקדשו ו

מצבם, פיזור התכנסותם והעלאת ספרם; נאסף מארכיונו ומהפרקים הבאים

הכהנים משננים אותו כחלק מהתורה הזו שבידיהם, ועל כך הגזימו

.האדרת עוזאיר היא הגזמה

הם טענו שהאור מופיע כעת על קברו כשהוא בבתא

עיראק כי הוא אסף אותם

מה שומר על דתם

. 'וחלקם הלכו עליו קיצוניים עד שאמר שהוא בן ה', ומשום כך ייחס ה' אלקיך כי ב

ליהודים לגזע שלהם, לא לכל אחד מהם.

זו התורה שבידיהם, בעצם ספר "עוזאיר", ויש בו הרבה תורה

.אשר התגלה ע"י הקב"ה למשה, עליו ברכה ושלום, ולאחר מכן הופץ על ידי אומה

:אלוהים עליון קרע אותו ופיזר אותו, ושלושה דברים באו אחריו

.אחד מהם: מכרתי את העלייה והירידה

.שנית: ההבדל בתרגום

.השלישי: ההבדל בין פרשנות ופרשנות

דוגמא לראשונים: הנ"ל לדבריו: ובשר במדבר כטרף, אל: הנה כמה דוגמאות המראות את המציאות של המצב הדוגמה השנייה: אמרתו. הוצגה הצהרה על עיוותם של הטקסט הזה, והוא לא נטען. (ולכלב יש כוח. תאכלו שיאמינו בו." אז שינו את פרשנותו, מכיוון שלא יכלו לשנות את, בתורה: קם להם נביא מקרב אחיהם כמוך אחד מהם: אילו רצה בכך, התגלותו, ואמרו: זהו בשורה משמחת לבני ישראל, וזה פסול מכמה היבטים

אכן, שליח ה' הגלה אותם כנגד המאמינים כאשר הם קיללו את ק' היה אומר: מעצמם כמו שאמר בימין מוחמד והוא לא אמר מאחריהשני: נוהגים בתורה שאחיהם אינם בני' והקב"ה אמר בא אליכם שליח מעצמכם. עצמם ישראל, כך בחלק הראשון מהספר החמישי אמר להם: אתם עוברים בגבולות האחים שלך, בני אל-עייס, תושבי "סעיר", היזהרו מלחשק משהו ממנו ארצם אז אם ה"בני אס" היו אחים לבני ישראל

כמו כן, בני ישמעאל; , כי אסקס וישראל בני יצחק והרומאים הם "בני אס", והיהודים הם בני ישראל, והם אחיהם השלישית: אם הבשורה המשמחת הזו הייתה על "שמואל" או אחר מלבד בני ישראל, הם. אחים לכל בני אברהם לא היו נכון לומר: בני ישראל הם האחים של בני ישראל אבל ההבנה של זה היא ש בני איסמעיל או "בני אס" הם האחים של בני ישראלרביעית: אמר: האם אמנה להם נביא כמוךבמקום אחר: ירדה לו תורה

כגון תורת משהוידוע ש"שמואל" ושאר נביאי בני ישראל לא עשו זאת

יהיו ביניהם כמו משה, במיוחד בתורה: לא יהיה בבני ישראל כאלה

משהוכן אין איש מבני ישראל שהוריד תורה כתורת משה

מלבד מוחמד והמשיח, יהי רצון תפילות ה' ושלום על כולם, והמשיח היה אחד מהם

האם הם בני ישראל, לא מאחיהם, שלא כמו מוחמד, יברך אותו ה' וישן לו שלום, כי הוא מאחיהם, בני ישראל

אסמאעיל

וכן נמכרים דברי נוסח זה: כולכם שומעים לוושמואל לא

הוא מביא תוספות ועותקים, מכיוון שהוא נשלח לחזק את ידיהם נגד תושבי פלסטין

ולהרתיע את התורה, שהרי לא הביאה דין חדש או ספר חדש, אלא רעה

שלטונו היה שלטון כל נביאי בני ישראל, כי הם הושחתו על ידם

נביאים,

כל אימת שמת נביא ביניהם, קם נביא ביניהם, אם הבשורה הזו הייתה על "שמואל", אז היא

בשורה טובה על כל הנביאים שנשלחו עמם, וכולם יהיו לו כמשה

כל שלום, וספר כספר משה עליו השלום, ירד אליהם

הדוגמה השלישית: אמרתו בתורה: ה' אלקיך בא מהר סיני, והאיר

האור שלו הוא מ"סעיר", והוא התגלה מ"הרי פארן", ועמו רבבות קדושים

והם יודעים שהר סעיר הוא הר אל-שרה, אשר גרים בו בני-אל-עיאס

,אלה שהאמינו בישוע, ויודעים כי בהר הזה היה משכנו של ישו

והם יודעים שסיני הוא הר אלתור, ולגבי "הרי פארן" נושאים אותו על כתפיהם

הרי הלבנט, וזה מהשמצתם ועיוות הפרשנות שלהם, שכן "הרי פארן" הוא אפארן הוא אחד משמותיה של מכה, ועל כך מציין נוסח התורה כי

כאשר עזב ישמעאל את אביו, הוא חי ב"מדבר פארן" ויאמרו דברי התורה: אכן ישמעאל

הוא התגורר ב"פרא פארן", ואמו נישאה לו לאישה מארץ מצרים

בנוסח התורה נקבע כי "הרי פארן" הם מקום מגורים לבן ישמעאל

התורה התייחסה לנבואה היורדת על "הרי פארן" והיא בוודאי ירדה על ילד

ישמעאל כי הם תושביה, ובהכרח ידוע שזה לא התגלה לאיש מלבד מוחמד

מי שנולד אסמאעיל עליו השלום, וזהו אחד העניינים המובהקים ביותר, השבח לאל הכל יכול

פרק, המעיד על אי ההבנה של האומה הזועמת הזו ועל חוסר פסיקתו

, והשחתת דעתם ודעתם - כמו שבא בתורה שהם עם בלי דעה

.אין בינה ביניהם- ששמעו בתורה: בכורי ארצך יובאו לי

.בית ה' הוא אדונכם, והעז לא מבשיל בעיסה של אמו והכוונה בכך היא שנצטוו

לאחר העלייה לרגל לירושלים, עליהם ללוות אותם אם הם מבצעים את העלייה לרגל

בכור הכבשים שלהם

ובכורי מנצלי אדמתם

כי זה נכפה עליהם קודם

כלומר להישאר צנוע

פרות וכבשים הולכים אחרי אמם במשך שבעה ימים, וביום השמיני

מכאן ואילך ראוי להיות מנחה, והוא ציין בטקסט הזה באומרו: לא מבשיל

הגדי בעיסה של אמו מצביע על כך שהם לא מגזימים במשמעות של מכונת

נערי פרות

והכבשים הולכים אחרי אמם, אבל הם מלווים את בכורם, שעברו לפני שבעה ימים

ימי ההולדת שלהם הם איתם אם הם עולים לרגל לירושלים לקחת ממנה מנחותאז השייח'ים עשו אשליה שהבישול נמצא בסיר, כי הוא עליו השלום, התכוון לבישול הרוע הזה

.וכי נאסרו לבשל בשר העגל בעיסה, ולא הספיקה להם טעות זו עד שיאסרו

.הוא אכל את כל הבשר בעיסה, אז ביטלו את הבעת העגל וביטלו חלב אמו, ונכנסו להריון

הכתוב הוא בלתי נסבל, ואם רצה שיאכלו בשר ועיסה, אכלו את שניהם
חדות, והענין הוא בזה ובערה קרובה
הפרדה, וזה לא שולל את המוסכמה של כל העם הזה על הבלתי אפשרי והסכמתם
על סוגי הטעיה, אם המדינה נכחדת ממדינה על ידי השתלטות על אחרים
והוא לקח את המדינה שלה, ציוני הדרך של העיר נמחקו, והשפעותיה נמחקו, כי המדינה היא רק
פטירתו תהיה ברצף של פשיטות ושביטות
ולהרוס ולשרוף את המדינה, ועדיין
הדברים האלה חוזרים על עצמם עד שתחזרו
מדעים הגדלת בבורות, וכבוד בהשפלה, ו
ככל שהאומה מבוגרת וענייה יותר, כך המדינות העוסקות בה מושפלות יותר
ולצעירים היה יותר מזל מהכחדת תכונות הדת שלה והשפעותיה
והעם הזה הוא בר המזל מבין העמים בענין זה כי הוא אחד מהעמים העתיקים ביותר, והוא רב מאוד
העמים שתפסו אותו מהכשדים, הכשדים, הבבלים והפרסים
והיוונים, הנוצרים והאחרונים שבהם הם המוסלמים, ואף אחד מהעמים האלה חוץ מאלה המבקשים זאת
מוציאים אותם, מגזימים בכתיבה, חותכים את עקבותיהם, שורפים את אדמותיהם, או את המוסלמים
'כי הם הגויים הצודקים ביותר בהם ובאחרים, שומרים את מצוות ה
זה בשבילי שאתה לא עושה צדק, .הו האמנתם, היו ישרים לאלוהים, נושאי עדות לצדק, ואל תפליל שנאת עם
עושה צדק, זה יותר קרוב לחסידות
זה מדהים
בחסות הפרסים, ובחסות הנשים, הוא נעשה, כדי שלא תהיה להן עיר או צבא
האנשים הנחויים ביותר מהאומה הזו שהאסלאם נתקל בהם היו ג'וד כיבר ומדינה וסביבותיה
הם הלכו לאזור הזה רק כי הובטח להם ששליח האלוהים, יהי רצון ושלו, יופיע
שם הם היו, והם היו בין הערבים, אז הם ינצחו עליהם על ידי אמונה בשליח, נלחמים ברשע
אללה יתהלל ויתעלה לפני הופעתו, והם מביטחים להם שהוא יוריד נביא שנעקוב אחריו ונהרוג אתכם איתו, יהרוג
עד
אלוהים הכל יכול שלח את נביאו ואת אירם, וכשהוא, יהי רצון ושלום אלוהים, מכר אותם לו, אלה שנלחמו בהם
קדמו להם

הערבים, הקנאה והעבירה גרמו להם לא להאמין בו ולא להאמין בו.

והדבר החמור ביותר עבור העם הזה הוא מה שהם קיבלו מהמלכים הסוררים ומאחרים

מלכי בני ישראל שהרגו את הנביאים והגזימו בדרישותיהם ועבדו

אלילים, ומתפלליהם הובאו מהארץ כדי ללמד את דמויותיהם בפולחן

והם בנו אותו,

מכירה ומקדשים, כיון שהוראות התורה הן הוריקנים, ומתמסרים לעבודתם

מחובר

אז אם זו תדירות המזיקים על דתם לפניכם; אז מה אתה חושב על היסורים.

להפיל אותם ולשרוף את ספריהם ולמנוע מהם לקיים את דתם, מה שגרם להם ללא שעמום

הפרסים מנעו מהם לא פעם ברית מילה, ולעתים קרובות מנעו מהם להתפלל

כי הם יודעים שרוב התפילות של כת זו הם תחנונים לאומים שיאבדו, ועל כך

העולם חורבן, אז כשהעם הזה ראה את הפרסים, הם מנעו מהם להתפללהם המציאו תחנונים שכינו "אל-חוזנה", וחיברו עבורו ניגונים, והתחילו להתאסף

"זמני התפילה שלהם מבוססים על הניגון והקריאה שלו, והם כינו את מי שביצע אותה בשם "אלחזן

ההבדל בינו לבין תפילה הוא שהתפילה היא ללא ניגון, והמתפלל קורא את התפילה לבדו

אף אחד אחר לא צריך לדקלם איתו בקול, ואל-חזקה שונה ממנו בקול. הוא מייעץ לחזנה ועוזר לו ב

מנגינות.

ואם הפרסים הכחישו זאת מהם, יאמרו היהודים: אנו אבלים

לפעמים אנחנו מייללים

להיות כל כך על עצמנו ויטר

כשהאסלאם קם והקים אותם לתפילותיהם, הם ליוו את האוצר הזה ולא שיבשו אותו

אלו פרקים קצרים בעלילות השטן ובמניפולציה שלו על האומה הזו, שעל פיה מוכר המוסלמי

אל-חניף מעריך את חסד האל הכול יכול עליו, ואת הידע והאמונה שהזעיקו אותו

ומי שהקב"ה רוצה להדריך ממי שמחפש את האמת מהעם הזה מודרכים על ידה

:ואלוהים הוא הטוב ביותר אבן אל-קאים, ירחם עליו ה', אמר בספרו איתאת אל-לחפן מלכודת מין אל-שיטן

פרק בהזכרת המניפולציה שלו על האומה הזועמת, שהם היהודים

הרע הוא זה שבגיננו מכרו את עצמם כדי לא להאמין במה שאלוהים גילה: אלוהים הכל יכול אמר בקשר אליהם

זנה זנית כי י

אלוהים מעניק את שפעו למי שירצה מעבדיו, אז הם כעסו עלי

כעס, ועבור הכופרים הוא עונש מקצועי

אמור: האם אודיע לך על אדם גרוע יותר, ויאמר הקב"ה

זהו שכר מאלוהים אשר קילל אותו

אלוהים הביס אותו ועשה להם קופים וחזירים

ועבד אל-תג'ות, אלה הגרועים ביותר במקום וסוטים מדרך הישר וכשהם באים אליך

הם אמרו "אנחנו מאמינים", והם נכנסו בחוסר אמון, והם יצאו עם זה, ואלוהים יודע הכי טוב מה נהגו להסתיר

ואתה רואה רבים מהם ממהרים לחטא ולעבירה, ואכילת דברים בלתי חוקיים היא דבר רע

נהגו לעשות אם הרבנים והרבנים לא אסרו עליהם לאכול ולאכול חטא

כמה רע מה שהם נהגו לעשות

תראה רבים מהם מסתובבים: ויאמר הקב"ה

אלו הכופרים, כמה רע מה שהם נתנו לעצמם, שזעמו של אללה עליהם, ובעונש

הם בני אלמוות

אלוהים הכל יכול ציווה עלינו לבקש ממנו בתפילותינו להדריך אותנו לדרכם של מי שהעניק.

עליהם, לא אלה שכעסו עליהם, ולא אלה שתועים

בפעם. והוכח בסמכות הנביא, יברך אותו ה' וייתן לו שלום, שאמר: היהודים כועסים עליהם, והנוצרים תועים הראשונה, השטן תמרן את האומה הזו בחייו של הנביא שלה, ובקרבת הבריתכנותה של הדת האסלאמית, והעובדה שהיא מאת האל הכול יכול, שנשלח על ידי נביאו מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, כחותם עם המסרים השמימיים, היא אמת שאינה מקבלת ספק, וגם לא. האם הוא מכחיש זאת, אלא אינו מפקפק בכך, גם לא כל מי שיש לו טעם קולי ולו הקל, ומחשבה נקייה מחוסר סובלנות שאינה מכוסה בעקשנות וחוסר תודה. הוגה דעות בעל תובנה אינו זקוק לראיות לכך. מתי היום צריך ראיות

ומי מאויבי האסלאם, הנוצרים והיהודים, מסרב דבר מלבד יהירות והסתרת העובדות, וכיסוין, כמנהגם, ובהתאם לטבעם המעוות, אז שיפנה ל"ספר הקודש". ספרו שבו הוא בוטח, וטוען שהוא בטוח משינוי ושינוי, וחפש בו, והוא ימצא בשורות משמחות חוזרות ונשנות על מחמד, יברך אותו ה' וישן לו שלום, עליו השלום, זה בא ב ספר דברים, והוא הזכר בספר בראשית, ובא בשורות טובות אלו, חלקן מתייחסות לנביא, יהי רצון ושלום ה', וחלקן מתייחסות לספר שנתגלה לו. , וחלקם לג'האד, וחלקם מתייחסים למכה אל-מוקארמה, וחלק מהחדשות הטובות הללו הזכרו על ידי המשיח עליו השלום. פתגמים התרבו כפי שהועברו על ידי הבשורות

אם היריב העיקש הזה אינו משוכנע במה שכתוב בספר הקדוש, אז שיחזור לקוראן הגדול, ויהרהר במה שמכיל בו כדי להודיע על אירועים קרובים בעתיד, ואז נמצא בימים שלאחר מכן. הוא אמר, כגון אמרת הקב"ה: אתה תיכנס למסגד הקדוש ברוך ה' בבטחה, בראש מגולח ומקוצר אלפאת: כז

ויאמר: אללה הבטיח לאלו מכם שהאמינו ועשו מעשי צדק, כי בוודאי יעניק להם ירושה בארץ כפי שהעניק ירושה לאלה שלפניהם, וכי בוודאי יקים להם את דתם אשר לו. מועדף עבורם, ושהוא יחליף להם בטחון לאחר פחדם אנ-נור

ויאמר הקב"ה: לא הובסו הרומאים בארץ הנמוכה ביותר, ואחרי תבוסתם ינצחו בעוד כמה שנים אלרום: א-ד

אם זה לא מועיל לו כלל, אז הבה יגיד לנו: מי הודיע לנביא, תפילת אלוהים עליו ושלום, על החדשות של המאות האחרונות ועל האומות הנידונותמי הודיע לו מה קרה בין הנביאים לעמותיהםובין משה עליו השלום ובין בני ישראלונח ואנשיווסף ואחיוידוע שמוחמד הנביא שלנו, עליו ה' ושלום, לא ידע קרוא וכתוב, לא קורא ולא כותב, הוא גדל בין עם אנאלפביתי שלא ידע דבר מלבד עבודת אלילים, או רכיבה על סוסים, ורעיית צאן וגמלים. היעדרות שבה הוא יכול ללמוד מאחרים.

כל אחד מהדברים האלה יספיק בפני עצמו בהוכחת כנות האסלאם, ושהוא מאת ה' הכל יכול, וזה רק קצת מתוך יותר מדי, ומי שרוצה ללמוד עוד על הנושא הזה ולהרחיב עליו, שיפנה לספר קצר החושף את האמת מאת המלומד שיח' אבן חליל, ירחם ה' עליו. אלרחמן אל-קירפו אל-הינדי, הוא הרוויח והצטיין - ירחם ה' עליו - והזכיר מספיק מספיק ראיות לפסול את כל מי שסתר את האיסלאם, ושכל הספרים של אנשי הספר מלאים בהבדלים, סתירות, שגיאות ועיוותים - דבר שגורם להם לאבד את האופי של התגלות והשראה. ספר זה הודפס והוצא לאור על ידי משרד אווקף ועניינים איסלאמיים, מדינת קטאר והאווקף, הדאוונה וההדרכה בממלכת ערב הסעודית.

יתרה מכך, אנו המוסלמים, אם לא היו לנו הוכחות והוכחות לאמיתות דתנו, ולשקר של מה שסותר אותה, למעט הודאה של היריב ואישור מרומז לאמתנו ושקריותו וסטייתו, זה יספיק לנו

הבירור של זה הוא שהנוצרים אומרים: האמת ודרך הישר היא ללכת אחרי ישוע עליו השלום ולהאמין בו, וגם היהודים אומרים על משה, עליו ועל נביאנו, תפילות ושלום. אותו, ואנו מאמינים במשה ובישוע ובנביאים אחרים, ואנו מעידים שמשה הוא שליח אלוהים ושליחו, וכי ישוע הוא עבד אלוהים ושליחו ודבורו אשר העניק למרים, ורוח ממנו. אדוננו, האדיר והנשגב, ציווה עלינו לעשות זאת בספרו הקדוש. אמר: אמו: אנו מאמינים בה' ובמה [שנתגלה לנו ומה נתגלה לאברהם...לדברו: איננו מבדילים בין אף אחד מהם ונכנעים לו אלבכרה:

אנו מאמינים שהנביא שלנו מוחמד, ה' יתברך וישן לו שלום, הוא חותם הנביאים, ודתנו היא חותם הדתות. השמימיות, ושהספר שלנו בא לאשר ולשלוט בספרי השמים שבאו לפנינו

באשר לשאלה: מדוע נשא הנביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, יותר מארבע נשים

התשובה היא: שזה מענייני חקיקה ומטעמים הומניטריים, ומפתיע שאנשים מכחישים את הנביא, עליו השלום, שהוא נשא שתיים עשרה נשים שהיו תחתיו כשמתו תשע נשים, ואף אחת מהן. הם היו בתולה חוץ מעישה, יהי רצון אלוהים ממנה

די להגיב לדבר כזה מה שציין אחד החוקרים, שפגש במזרחן, והמזרחן אמר לו: איך אתה מכבד אדם שהתחתן עם תשע נשיםנביאי תורההוא אמר כן. אמר: האם אתה מכבד את דוד עליו השלוםהוא אמר כן. אמר: האם אתה מכבד את שלמה עליו השלוםהוא אמר כן. אמר שיש לדוד תשעים ותשע נשים והשלים אותן במאה, ולשלמה היו נשים ו-עבדים, לא היסס לענות, והשונא שתק

בחיי הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, בכל הקשור לנישואיו שלושה שלבים

השלב הראשון: לפני הנישואין

ידוע שהנביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, גדל בארץ חמה, דהיינו ארצות ערב, והצעירים והנערים בארצות אלו מגיעים מוקדם להתבגרות, ורגשותיהם בולטים ותאוותיהם נטולות רסן. , אז הם יוזמים נישואים מוקדמים או סוטים אחרי הרצונות האסורים שלהם להשיג את מה שרווה את צימאונם

עם גידולו של הנביא, יהי רצון ושלום ה' במדינה כזו ובחברה זו, הוא, יהי רצון ה' ושלום עליו, היה משוחרר מהתנאים הללו, והוא נשאר עד גיל עשרים-חמישה ללא נישואים ולא נודע שיש לו סטייה כלשהי, כפי שמודה המזרחן מיורואמר: "כל הפניות הם מסכימים שהנביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, בצעירותו הוטבע ברוגע, נינוחות, ומתרחק מהחטאים שהקוריים נהג לנצלם.

השלב השני: השלב המונוגמי

לפני נישואיו, יהי רצון ה' ושלום עליו, הוא עבד במסחר אצל מרת חדיג'ה, יהי רצון ה' בה, בשושלת ובכבוד, שהיתה מבוגרת ממנו בחמש עשרה שנה, והיא חשה ביושרו בעסקאותיו. צניעות וחסד. היא שלחה לו הצעה להינשא לו, ונישואין אלה התקיימו, ונולדו לו ממנה ילדים. חוץ מאברהים, שהיה מן המריה המצרית. וחי עמה, עד שהלכה לעולמה, יהי רצון ה' בה, והוא, תפילת ה' ושלום עליו, עלה על גיל חמישים, ומעולם לא חשב על יומו האלמותי שישא עמה, ופוליגמיה נפוץ. וידוע, אבל הוא נשאר נאמן לה ולזכרה, מדבר עליה ועל כבודה, שכמה מנשותיו קינאו בהם

שלב שלישי:

הנביא, יהי רצון אלוהים ושלום עליו, צער על חדיג'ה במותה, כך שהוא קרא לשנה זו שנת היגון, כדי שחבריו ירחמו עליו. אמרה: עיישה בת אבי בכר, והוא האהוב עליך ביותר. אמר: אבל היא קטנה היא אמרה: הצעירה מתבגרת. אמר: ומבנות שליח ה' יברך אותו ה' וישן לו שלום עד שתבגר. וכאשר שמעו אנשים על הנישואים האלה הם התבררו שהוא כולל אותה מתוך חסד למצבה ורחמים עליה ולשמור על אסלאמה, כי היא אישה מבוגרת שאינה יפהפייה ואין לה חשק בגברים, והוא שמר אותה עם אישה אחת תקופה של ארבע שנים עד שעאישה גדל, וזו עדות לכך שהפוליגמיה שהתרחשה לאחר הרביעית. חמישים שנות חייו

, תפילת ה' ושלום עליו, לא היו בגלל תאוה או עונג, אלא מסיבות אנושיות. מדיניות נבונה וענייני חקיקה. באשר לחפסה בן עומר, שיהיה אלוהים מרוצה ממנו, בעלה ח'ונאס בן חדפאח אל-סחמי נרצח בקרב בדר כשהייתה בת שמונה עשרה. אביה חשף אותה לאבו בכר, והוא עשה זאת. אל תענה לו. אז הוא הראה את זה לעותמאן, ורוקייה, בתו של שליח האלוהים, יברך אותו ה' ויתן לו שלום,

אשת עותמאן, מתה, אז הוא פנה מעומר. מי יותר טוב מאשר עותמאן, והתחתן עם עותמאן מי יותר טוב מחפסה, אז שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום, נשא אותה לאישה, ובהצגת עומר, יהי רצון ה' עמו, החפסה היא עדות לרצונם של החברים לשאת את האלמנות. של הקדושים על מנת לפצות על שבירותם ולשמור על צניעותם

גב' זיינב בינת ח'וזיימה אל-הילליה הייתה אלמנתו של עוביידה אבן אל-חרית', בת דודתו של שליח האלוהים, שאלוהים יברך אותו וישן לו שלום, ואום סלמה הינד בינת זאד אל-רוקב, אלמנתו של עבדאללה בן. עבד אל-אסד, דודתו של שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום

, שנרצח בעקבות אוהוד. אבו בכר ועומר אירסו אותה, אך היא סירבה. כאשר שליח ה', יהי רצון ה'. תפילות ושלום עליו, הציעה לה, היא התנצלה שהיא מקנאה, שהיא אישה עם ילדים, ושהיא מבוגרת, אז אמר לה שליח ה' עליו ה' ושלום. : "את מבוגרת, ואני מבוגר ממך. והעובדה שהוא הציע לה נישואין לאחר ששני מלווי סירבו היא עדות להיעדר התאוה בנישואים אלה, כלומר, הם נועדו להגן על אלמנות האנוסים. ולדאוג לילדים שלהם

לפיכך, שאר נישואי הנביא, יהי רצון ושלום ה', היו נחמה לאלה שנישאו אותם, ולעודד את משפחותיהם באסלאם

אין זה סוד שקרבתו של אביה אליו, נתינתו ומכספו לאלוהים, וחשיפתו לכל מיני סיכונים והתעללות עשויות להיות הסיבה הגדולה ביותר לנישואיו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אותה, והיא חיה עמו חיים הגונים, והיא העבירה ממנו ענייני דת רבים שלא היה אפשר לה להעביר, היה אומר אילולא הייתה אשתו, יברך אותו ה' וגו'. תן לו שלום, ויהי רצון ה' בה ובאביה ובשאר חבריו של הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. מכאן התברר שהפוליגמיה שלו, יהי רצון ה' ושלום עליו, נבעה מכלל חברתי, חינוכי, אנושי ואחר, לא כפי שטוענים שונאי הדמה - וה' הכל יכול יודע הכי טוב :

הקב"ה אומר: האומרים שה' הוא המשיח בן מרים, כפרואלמעידה: יז

זהו פסיקה מאת ה' הכול יכול "בהתחשב בחוסר האמונה של הכתות הנוצריות של המלאכים, היעקוביטים והנסטוריאנים, של אלה שביניהם שאמרו: כי המשיח הוא אלוהים - יתעלה ה' על פי דברם, יתעלה ויתקדש. טפסיר אבן קתר

עדות שנייה

הקב"ה אומר : כופר באלו שאמרו ה' שלשה שלישי, ואין ה' אלא ה' ה' אחד, ואם לא יגמרו במה שהם אומרים

זה עוד מקום שבו אלוהים הכל יכול שופט את חוסר האמונה שלהם

המדריך השלישי

אמר הקב"ה: אכן, הדת עם אלוהים היא האסלאם-אל-עמראן: יט

לאסלאם יש שתי משמעויות, משמעות כללית, העוסקת באסלאם של כל אומה בעקבות אחד הנביאים שלפני מוחמד עליו נשלח תפילת ה' ושלום. אל תאמר, אלא דת אברהם חניף, ומה היה בין הפוליתאיסטים אל-בכרה הפסוק ברור המציין שדתם שונה מדתו של אברהם עם עדות השביתה בה, ודת אברהם האסלאם, אמר הקב"ה: דתם. זה לא איסלאם

בין הראיות: ולא ישבעו היהודים בך ולא הליווי עד שתלך אחרי מלאותם אמור: ה' הוא הנהגת ה'. אז אלוהים קרא למה שהם נמצאים עליו רצון והתשוקה היא לא דת מקובלת על אלוהים

רמז רביעי

הקב"ה אומר: והחפץ בדת שאינה אסלאם, לעולם לא יתקבל ממנו, ובעולם הבא יהיה בין המפסידים עמראן: וניכר פן ראיותיה לא מוחבא

רמז חמישי

אמר הקב"ה: אנשי נח הכחישו את השליחים אלשווערה'

נקודת הראיה: שנח היה השליח הראשון, אמר הקב"ה: אכן גילינו לך כמו שגילינו לנח ולנביאים אחריו-אנ-ניסא: ולא אמר: קודם לכן. אותו; כי הוא השליח הראשון, ובחדית ההשתדלות יאמרו לו ביום התקומה: "אתה הראשון בשליחים לעם הארץ" סחיה אלבוכרי ומוסלמיכשכמה אנשים הכחישו אותו, אלוהים הפך את הכחשתם אליו לשלילה של כל השליחים

פסוק זה הוא עדות אחת מני רבות לחוסר האמונה של הנוצרים האומרים שישוע הוא בן אדם ולא אל - כמו עדי יהוה - כל עוד הם לא מאמינים בבנו, יברך אותו אלוהים וישן לו שלום, שם אין ספק בחוסר האמונה שלהם.

עדות שישית:

אלו הן חלק מהראיות לכך שאין דת מקובלת על אלוהים מלבד האיסלאם.

כהרגלם של אנשים מוטעים, נפשם אינה נרגעת, ונפשותיהם איננה מרוצה אלא מבלבול של הנחות כאלה. כך שהביוגרפיה שלהם על הלשונות נשארת, ונקודת התהילה עבורם היא מיכל.. זהו מילון מונחים של כמה מהחשדות הריקים שלהם, ואחריו מחיקת תשובות.

החשד הראשון:

אלוהים קרא ליהודים ולנוצרים ככופרים, אבל הוא לא קרא להם פוליתאיסטים.

התשובה לבורות מורכבת זו היא בשני אופנים, באיסור ובכניעה.

לגבי האיסור, זה בגלל שתיאורם כשירק נקבע בקוראן, בסונה ובדיווחים אותנטיים.

הקוראן נמצא בשני מקומות.

האימאם אל-תברי אמר: "אלוהים הכל יכול אומר, מזכיר אותנו: אז כשניסיתי אותם ופגעת בהם במה שפגעת בהם, הם התחברו אלי, ואמרו לבריאה של בריאתי ולעבד כמותם מעבדי. ובני אדם דומים להם ששולתם ומוצאם ידועים, נולדו מבני אדם, קוראים להם למונותאיזם שלי ומצווים עליהם לעבוד אותי ולציית לי ומאשרים להם שאני אדונו ואדונם ואוסרים עליהם לשייך שותפים. אין לי כלום: הוא אלוהיהם, מתוך בורותם באלוהים, וחוסר אמונתם בו." תפסיר אל-טברי אותם בפוליתאיזם.

המקום השני: קח את יקיריהם ואת בני עמם בלי אלהים ומשיח בן מרים, ומה שציוו רק לעבוד.

זה תיאר אותם כפוליתאיסטים. האימאם אל-טברי אמר, והבהיר למה הכוונה בפוליתאיסטים אלה: "אלה האומרים: עוזאיר הוא בן האלוהיםואלו האומרים: המשיח הוא בן האלוהיםאשר לוקחים המלומדים שלהם כאדונים במקום אלוהים." ג'מי אל-באיין

באשר להם, לא עבדו אותם, אבל היו כשהיה להם משהו, היו נשברים, וכאשר היו אסורים, הם אסוריםאמר: האם אין הם אסורים את מה שעשה ה' כדין, כך אתה אסור, ומחוקקים מה שה' אסר, אז אתה עושה את זה כדיןאמרתי כן. אמר: זה פולחן שלהם

תימיה V

ובין הסיפורים שכינו את הנוצרים פוליתאיסטים נמצא מה שהוכח בסמכותו של עומר אבן אלח'טאב, יהי רצון ה"אל תכנסו אל הפוליתאיסטים בכנסיותיהם ביום חגם, כי זעם יורד. עליהם." [סונאן אל-בהאקי, ומוסנאף עבד אל-רזאק].

לגבי הכניעה, אם נקבל שאלוהים לא קרא להם פוליתאיסטים - וזה שקר, אבל זו כניעה דיאלקטית גרידא להסביר את השקר שלהם - אני אומר: אם נקבל את זה, אז קראנו להם חוסר אמונה, וחוסר האמונה שלהם. הוא גדול יותר, והפוליתאיזם הוא אחד מסוגיו מה שמוציאים בו בזמן שהוא ריק על כסאותיו, והוא אומר: "הלוואי שלא חברתי איש עם אדוני" אלכף

מקורו של חשד זה באמונת בעליו כי אי-אמונה מוגבלת לאי-אמונה מינורית, וזו בלבול ובורות, שכן אי-אמונה כוללת אי-אמונה קלה וגדולה, וכן להתחמק.

החשד השני:

נימוקם בדברי ה' יתברך: תמצא את האויב ביותר של אנשים לאלו המאמינים ביהודים ולמי שהשתתפו ומצאו את קרבתם למי שהוא הטוב.

והתשובה: מי שעוצר בגבול זה של הפסוק דומה למי שעוצר אצל המתפללים באמירת הקב"ה: אז או למתפללים כי אם תמשיך לקרוא את הפסוק הנכבד, תמצא בו את שלו. האמירה: זה בגלל שביניהם כמרים על חוסר אמונתם באלה שאזהרתם הגיעה בפסוקים הבהירים האחרון ונזירים, והם אינם יהירים.

החשד השלישי:

אמר אחד מהם: מי שאמר שהיהודים אינם על כלום, ראו הנוצרים, ואלו שאמרו הנוצרים אינם על דבר כמו היהודים, והכחיש ה' את שתי הכתות באומרו: ויאמרו היהודים כי הנוצרים. אינם על משהו ואמרו:

התשובה היא: הפסוק מזלזל בהם בגלל ההבדלים ביניהם, למרות שהתייחסותם זהה.

אחרת, מה אתה אומר באמירתו: אמרו אנשי הספר, אינכם על כלום עד שתבססו את התורה והבשורה ואת אשר נשלח אליכם מאדונכם אלמעידהואם עשו זאת, היו מאמינים במחמד, תפילת ה' ושלום עליו. אלערף:

החשד הרביעי:

והתשובה: הפסוקים הללו מיועדים למי שמת על האסלאם לפני שליחות הנביא, יהי רצון ה' עליו השלום, או מי שהגשים את הנביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, והאמין בו, ו זה ללא מחלוקת.

חשד חמישי:

המסקנה היא באמירת הקב"ה: ואיך שופטים אותך כשיש להם התורה, שבה משפט ה' אלמעידה

והתשובה: מה אמר שיח' הפרשנים, אימאם אל-תברי: "איך, יהודים, אתם מכירים בפסיקתו של נביאי מוחמד, יברך אותו ה' וישן לו שלום, למרות שלילתכם את נבואתו ו חוסר האמונה שלך בו, בזמן שאתה נוטש את פסיקתי, שאתה מודה שהיא צודקת וחובה עליך, משה הביא לך אותה מאת הקב"ה הוא אומר: אילו היית אתה עוזב את משפטי שבה משה אליך, שאת נבואתו אתה מכיר בו. הספר שלי, אז אתה נוטש את השיפוט שלי שהנביא שלי מוחמד מודיע לך ששיפוטי הוא המתאים יותר עם הכחשתך לנביאותו." ג'מי אל-באין

חשד שישי:

הקב"ה התיר את הקרבתם ואסר את הקרבתם של עובדי אלילים, והקב"ה התיר משכב עם נשותיהם ואסר משכב עם עובדי אלילים. הדבר מעיד על כך שהם אינם פוליתאיסטים.

תשובה: הטקסטים של השריעה אינם סותרים זה את זה, אמר העליון:

אנשי הספר נבחרו לכמה פסיקות, וזה לא אומר שהם ניצלים מהפוליתאיזם שהם תוארו איתו בקוראן ובסונה. העדויות הספציפיות אינן פוסלות את הגנרל, אלא מייחדות חלק מחבריו. הלא אתה רואה שה' גזר את ידו של הגנב באמירתו: והגנב זכר ונקבה כרת ידיהם אלמעידה: אז הפסוק כולל כל גנב. , מי שגונב רבע דינר או פחות, אבל הגיע ראייה ספציפית המעידה שאין קטיעה אלא ברבע דינר ויותר.

החשד השביעי

הנימוק הוא אמרת הקב"ה: אם יש לך ספק במה שגילינו לך, שאל את מי שקורא את הספר לפניך. אכן, האמת שם עצם משני המטרימינוס. הגיעה אליך מאדונך, אז אל תתייאש

האימאם אל-קורטובי אל-מאלכי אמר: "הכתובת היא לנביא, יהי רצון שתפילת אלוהים עליו השלום. אז שאל כל אחד מהיהודים שהתאסלמו, כלומר עבדאללה בן סלאם ודומיו." אלג'מילי אחקם אל-קוראנהם מאמינים שמי שהוקרב מבני אברהם הוא יצחק, שנולד משרה. והאמת היא שישמעאל

שום דבר משמעותי לגבי תחיית המתים, האלמוות, השכר והעונש לא הוזכר בדתם, פרט להתייחסויות פשוטות, והוא שעניינים אלה רחוקים ממבנה המחשבה היהודית החומרנית

שכר ועונש עושים רק בעולם הזה, אז השכר הוא ניצחון ותמיכה, והעונש הוא אובדן, השפלה ושעבוד

הארון: זו הייתה קופסה שבה הם שמרו את רכושם היקר ביותר, כולל בריתות וספרי קודש

המזבח: מקום המיועד להדלקת קטורת, המוצב מול הפרוכת שלפני הארון

בית המקדש: זה הבניין שציווה דוד והקים שלמה, בתוכו נבנה המקדש כלומר קודש הקדשים והוכן בתוכו גם מקום 'להנחת ארון ברית ה

כהונה: היא עוסקת בבני לוי אחד מבני יעקבשכן רק להם יש זכות לפרש טקסטים ולהקריב, והם פטורים ממיסים, ואישיותם היא אמצעי שבאמצעותו הוא מתקרב. לאלוהים, וכך הם התחזקו ממלכים

קרבנות: הם כללו קרבנות אדם בנוסף לבהמות ופירות, ואז ה' הספיק לאחר מכן בחלק מהאדם, שזה מה שנגרע ממנו בתהליך ברית המילה שהיהודים דבקים בו עד היום, בנוסף ל- פירות ובעלי חיים מלבד זה

הם מאמינים שהם העם הנבחר של הקב"ה, ושנשמות היהודים הן חלק מהקב"ה, ואם גוי גויספוגע בישראל, כאילו פגע בכבוד האלוקי, ושההבדל בין מידת האדם. וחיה היא ככל ההבדל בין יהודי ללא יהודי

מותר לרמות ולגנוב מגוי, להלוות לו בריבית שערורייתית, למסור עדות שקר נגדו, ולא להיות צדיק בשבועה לפניו, כי באמונתם גויים הם כמו כלבים, חזירים ובהמות. אלא היהודים מתקרבים לאלוהים בכך שהם עושים זאת דרך לא יהודי

התלמוד אומר על ישו: ישוע מנצרת נוכח בתהום הגיהנום בין ביטומן לאש, ושאמא שלו מרי הביאה אותו מהבנדרה הצבאית דרך החטא, ושהכנסיות הנוצריות הן מקדש הזוהמה והמטיפים שלהן כמוהו. כלבים נובחים

בגלל נסיבות הרדיפה, היה להם רעיון המשיח הצפוי כמעין קתרזיס וחיפוש אחר תקווה ותקווה

'אומרים שיעקב נאבק עם ה', ולוט שיהי יין וניאף עם שתי בנותיו לאחר בריחתו להר צוער, וכי דוד מכוער בעיני ה

תורת משה אבדה לאחר חורבן בית המקדש בימי בוכתינסר, ולכן כשנכתבה שוב בימי ארתחשסתא מלך פרס, היא באה מעוותת מהמקור שלה, הקב"ה אומר: הם מעוותים את הדברים. ממקומותיהם, ושכחו חלק ממה שנזכרו בו אלמעידה: יג

הדת שלהם היא שלהם, סגורה לעם היהודי

הילד הבכור שהוא הראשון שיוּרש, ויש לו חלק של שניים מאחיו, ואין הבדל בין הילד שנולד בנישואין חוקיים או פסולים מבחינת הירושה.

לאחר הנישואין האישה נחשבת בבעלות בעלה, וכספה שייך לו, אך בשל המחלוקות הרבות, נפסק לאחר מכן שהאשה היא בעלת צוואר הכסף והבעל הוא בעל ההטבה.

הציונות שואבת את מי שמגיע לגיל עשרים ואינו מתחתן ראוי לקללה, ופוליגמיה מותרת על פי חוק ללא גבול מחשבותיה ואמונותיה מספרי הקודש שסוּפו על ידי היהודים, והציונות ניסחה את מחשבותיה בפרוטוקולים של זקני ציון.

הציונות רואה בכל יהודי העולם בני לאום אחד, הלאום הישראלי.

הציונות שואפת לשליטה יהודית בעולם, כפי שהבטיח אלוהיהם, יהוה, ורואה בנקודת המוצא לכך הקמת ממשלתם על הארץ המובטחת, המשתרעת מנהר הנילוס ועד נהר הפרת.

הם חושבים שהיהודים הם הגזע המצוין שצריך לנצח, וכל שאר העמים הם משרתיהם.

הם רואים שהדרך הטובה ביותר לשלוט בעולם היא להקים שלטון על בסיס הפחדה ואלימות.

הם קוראים לרתום את החופש המדיני כדי לשלוט בהמונים, ואומרים: עלינו לדעת להציע להם את הפיתיון שלוכד אותם ברשתותינו.

אומרים: הסתיים העידן שבו הכוח היה לדת, והכוח היום הוא לזהב בלבד, ולכן יש לאסוף אותו באחיזתנו בכל אמצעי; כדי להקל על השליטה שלנו בעולם.

הם רואים שפוליטיקה היא ההיפך מהמוסר, ושצריכה להיות כרוכה בערמומיות וצביעות, בעוד שמידות טובות ויושר הן פגמים במנהג הפוליטיקה.

אומרים: יש להטביע גויים במידות טובות על פי הסדר שלנו באמצעות אלה שאנו מכינים לכך ממורים, משרתים, אחיות ונשות קברטים.

הם אומרים: עלינו להשתמש בשוחד, מרמה ובגידה ללא היסוס כל עוד זה משיג את מטרותינו.

אומרים: עלינו לפעול להפצת בהלה המבטיחה לנו ציות עיוור, ודי לנו להיכרות כאנשים בעלי עוצמה רבה; למוסר כל מרד ואי ציות.

הם אומרים: אנו קוראים את סיסמאות החירות, השוויון והאחוּוה; תן לאנשים להיות שולל על ידי זה, לעודד את זה, ולבצע את מה שאנחנו רוצים עבורם.

אומרים: צריך לבנות אצולה המבוססת על הכסף שבידינו ועל הידע שחכמינו ייחדו.

הם אומרים: נפעל לדחוף את המנהיגים לאחיזתנו, ומינויהם יהיה בידינו, ובחירתם תהיה לפי שפע המוסר המלוכלך, אהבת ההנהגה וחוסר הניסיון שלהם.

הם אומרים: אנחנו נשלוט בעיתונות, אותו כוח אפקטיבי שמכוון את העולם לעבר מה שאנחנו רוצים.

אומרים: יש להרחיב את הקרע בין שליטים לאנשים, ולהיפך. כך שהסולטן נהיה כמו עיוור שאיבד את מקלו, ופונה אלינו כדי לאשר את כסאו.

הם אומרים: יש צורך להצית את אש היריבות השנואה בין כל המעצמות להיאבק, ולהפוך את הכוח למטרה קדושה שכל המעצמות מתחרות להגיע אליה, ויש להצית את אש המלחמה בין מדינות, אלא בתוך כל מדינה. אז הכוחות מתפוגגים, וממשלות נופלות, והממשלה העולמית שלנו מבוססת על חורבותיה.

הם אומרים: נתקדם אל העמים העניים והמדוכאים במדי משחרריהם ומציליהם מהדיכוי, ונזמין אותם להצטרף לשורות חיילינו מהסוציאליסטים, האנרכיסטים, הקומוניסטים והבוניס החופשיים, ובגלל הרעב נעשה. לשלטו בהמונים ולהשתמש בזרועותיהם כדי למחוך את כל מי שעומד בדרכנו.

הם אומרים: אנחנו חייבים לפברק משברים כלכליים כדי שכולם ייכנעו לנו בזכות הזהב שקיבלנו מונופול.

אומרים: אנו נמצאים עתה, בזכות אמצעינו הנסתרים, בעמדה בלתי ניתנת לחדירה, כך שאם מדינה אחת תתקוף אותנו, תקום אחרת להגן עלינו.

הם אומרים: המילה חירות דוחפת את ההמונים להתנגש עם אלוהים ולהתנגד לסונה שלו, אז הבה נכבוש אותם ואת הדומים להם עד שיהפוך הכוח בידינו.

אומרים: יש לנו כוח נסתר שאיש אינו יכול להרוס, שפועל בשתיקה, בהעלמות ובעריצות, וחבריו משתנים ללא הרף, והוא הערובה לכוון את שליטי הגויים כרצוננו.

הם אומרים: עלינו להרוס את מצב האמונה בלבם של עמים, ולהסיר ממוחם את רעיון קיומו של אלוהים, ולהחליף אותו בחוקים מתמטיים חומריים; כי העם חי באושר ובנוחות בחסות מדינת האמונה. כדי לא לאפשר לאנשים את האפשרות לסקור, עלינו לכבוש אותם באמצעים שונים, וכך הם לא מממשים את אויבם הציבורי בסכסוך העולמי.

אומרים: עלינו לפעול בכל האמצעים המעבירים את כספי הגויים מאוצרותיהם לקופתנו.

הם אומרים: אנו נפעל להקמת חברות נטולות אנושיות ומוסר, מאובנות ברגשות, ממורמרות עמוקות על דת ופוליטיקה, כך שתקוותם היחידה תהיה להשיג מקלט חומרי, ואז יהיו חסרי יכולת להתנגדות כלשהי, ולכן הם נופלים. תחת ידינו בענוה.

הם אומרים: נתפוס את כל מושכות הכוח במו ידינו, ונשלט בכל התפקידים, והפוליטיקה תהיה בידי נתינינו, וכך נוכל בכל עת בכוחנו למחוק כל התנגדות עם בעליה בקרב. הגויים.

הם אומרים: הפזרנו את זרעי המחלוקת בכל מקום, כדי שלא ניתן לבערה, ויצרנו חוסר הרמוניה בין האינטרסים החומריים והלאומיים של הגויים, והצתנו את אש המחלוקת הדתית והגזענית בחברותיהם. ולא הפסקנו להפעיל את מאמצינו להצית אותו במשך 20 מאות שנה, ולכן לא יתכן שממשלה אחת תמצא סיוע מצד אחר כדי לפגוע בנו, וכי האומות לא יערכו שום הסכם, קל ככל שיהיה, ללא הסכמתנו. ; כי המנוע של המדינות נמצא באגרופנו.

אומרים: ה' הכין אותנו לשלוט בעולם, וסיפק לנו מאפיינים ופריבילגיות שאינם מצויים אצל הגויים, ואם היו גאונים בשורותיהם, היו יכולים לעמוד בפנינו.

הם אומרים: עלינו לנצל את הרגשות המשתוללים כדי לשרת את מטרותינו במקום לכבותם, ועלינו לתפוס רעיונות של אחרים ולתרגם אותם בהתאם לאינטרסים שלנו במקום להרוג אותם.

הם אומרים: נקדיש תשומת לב רבה לדעת הקהל עד שנאבד את יכולתה לחשוב כמו שצריך, ונסיח את דעתה עד שנגרום לה להאמין שהשמועות שלנו הן עובדות מוצקות, ולגרום לה להבחין בין הבטחות שניתן לקיים לבין שווא. הבטחות. עלינו להטמיע בעם את הרעיון של חוסר ההבנה שלהם בפוליטיקה, ועדיף להם להזמין אותו לאנשיו.

אומרים: נפיץ שמועות על סתירות, ללבנות רצונות, ונבעיר יצרים.

אומרים: נקים מינהל השלטון העליון בידיים רבות המושטות לכל חלקי הארץ, ואליהם כפופים כל השליטים

אומרים: עלינו לשלוט בתעשייה ובמסחר, ולהרגיל אנשים לעושר, מותרות ודקדנטיות, ולפעול להעלאת שכר, להקל בהלוואות ולהרבות את האינטרסים שלהם, שאז ישטחו הגויים לפנינו

הם אומרים: במעמד הרשמי, עלינו להעמיד פנים שהם ההיפך ממה שאנו חושבים, ולכן אנו מגנים את העוול, קוראים לחירויות, ומוקיעים את העריצות

ונשתמש בהם להפצת שמועות עד שיהפכו. אומרים: כל העיתונות בידיים שלנו, חוץ מכמה עיתונים שלא חוגגים לעובדות, ונסיח את דעת הגויים ממה שמועיל להם, ונגרום להם לרוץ אחר התאוה וההנאה

אומרים: השליטים אינם מסוגלים להפר את פקודותינו; כי הם מבינים שכליאה או היעלמות מהקיום הם גורלם של המורדים ביניהם, ולכן הם צייתנים לנו ויותר זהירים ודואגים לאינטרסים שלנו

אומרים: נדאג שתכניתנו לא תתגלה לפני זמנה, ושלא נשמיד את כוחם של הגויים בטרם עת

אומרים: אנחנו הם שקבענו את שיטת ההצבעה ואת שיטת הרוב המוחלט; לעלות לשלטון, מי שנרצה, אחרי שהכנו את דעת הקהל להצביע עליהם

אומרים: נפרק את המשפחה, נפיח רוח הסובייקטיביות בכל פרט למרוד, ונמנע מאנשים מיוחסים להגיע לדרגים הגבוהים

הם אומרים: רק בעלי המסמכים השחורים שלא נחשפו יעלו לשלטון, והם יהיו אמינים בביצוע פקודותינו. מחשש שערורייה והשמצות, אנחנו גם עושים מנהיגים ומוסיפים להם גדלות וגבורה

הם אומרים: נשתמש בהפיכות ובמהפכות בכל פעם שנראה תועלת בכך

הם אומרים: יצרנו את כוחותינו הנסתרים כדי להשיג את מטרותינו, אבל החיות הגויים אינן יודעות את סודותיה, ולכן סמכו עליה, והתחברו לפורומים שלה, אז שלטנו בהן ולגלגנו בהן כדי לשרת אותנו

אומרים: פיזור העם הנבחר של ה' הוא ברכה, לא חולשה, והוא זה שהוביל אותנו לריבונות עולמית

אומרים: כל ההוצאות יהיו בידינו, ורישומי ביטוי המחשבה האנושיים יהיו בידי ממשלתנו, וכל בית שסותר את רעיונו ייסגר בשם החוק

הם אומרים: יהיו לנו הרבה מגזינים ועיתונים עם נטיות ועקרונות שונים, שכולם ישרתו את מטרותינו

הם אומרים: עלינו להעסיק אחרים בצבעים נפלאים של פארקי שעשועים, משחקים, פורומים ציבוריים, אומנויות, סקס וסמים. בואו נסיח את דעתם מלהפר אותנו או להיחשף לתוכניות שלנו

אומרים: נמחק כל מה שהוא קולקטיבי, ונתחיל את הבמה בשינוי האוניברסיטאות, ונקים אותן מחדש לפי התוכניות שלנו

אומרים: נתמודד עם כל העומדים בדרכנו בכל אלימות ואכזריות

אומרים: נגביר את הלשכות הבונים החופשיים, ונפיץ אותם בכל מרכז; להרחיב את השליטה שלנו

אומרים: כשהכוח בידינו, לא נאפשר את קיומה של דת אחרת מזו שלנו עלי אדמותיהדות: דת העברים היא שיצאו מאברהם עליו השלום, וידועים כשבטי בני ישראל, שאליהם שלח ה' את משה עליו השלום לתמוך בתורה להיות

נביאם נראה כי הדת היהודית מיוחסת לעם היהודי. אלה בתורם היו שונים במקורם. אפשר לייחס אותו ליהודה, אחד מבני יעקב, והוא הופץ לעם כדרך לנצח.

דמויות מכוננות ובולטות:

משה עליו השלום: איש מבני ישראל, יליד מצרים בימי פרעה רעמסס השני, כנראה לפנה"ס הוא גדל בארמונו של פרעה זה לאחר שאמו השליכה אותו אל תוך נהר בתוך ארון מתים כשהיא חששה עבורו מפרעה, שהורג את בני ישראל. כשגדל, הרג מצרי, מה שגרם לו לברוח למדיין, שם עבד כרועה צאן אצל שייח' סאלח. שם נאמר שהוא שועיב עליו השלום, שהתחתן עם אחת משתי בנותיו. אותו.

בדרכו חזרה למצרים נתן לו הקב"ה בסיני את המסר, וציווה אותו ללכת עם אהרון אחיו אל פרעה לקריאתו. ולהצלת בני ישראל. רעמסס השני, ופרעה זה הצטרף אליהם, אבל אלוהים הטביע אותו בים, ומשה ואנשיו ניצלו.

במדבר סיני עלה משה להר כדי לדבר אל אדוניו ולקבל את הלוחות, אך בשובו גילה שרוב בני עמו מיהרו בחיפזון של זהב שעשה להם השומרונים. הם עוזבים את זה, ואז ניכנסו. אלמאידה: כאשר אנשים בני גזעם התווכחו איתם על כך, הם אמרו למוסא: לעולם לא ניכנס אליו כל עוד הם בה, אז אתה ואדונך הולכים ונלחמים, אנחנו יושב כאן אלמעידה: כ"דכאן קרא משה לעמו: אמר, "אדוני, אין לי דבר מלבדי ואחי, אז הפרד אותנו מהעם הסורר אלמעידה אז אלוהים כעס עליהם והשאיר אותם משוטטים במדבר במשך ארבעים שנה, במהלכם נפטר משה ונקבר בדיונה אדומה מבלי להיכנס לפלסטין.

גם אהרון אחיו מת ונקבר בהר החור, והיסטוריונים מזכירים שמי שהיו עם משה מתו כולם במדבר, למעט שניים, אחד מהם יהושע.

יהושע בן נון: הוא קיבל על עצמו את ההנהגה אחרי משה, ונכנס לבני ישראל דרך הירדן המזרחי ליריחו. יהושע נפטר בשנת לפנה"ס.

הארץ הפתוחה חולקה בין שנים עשר השבטים, שנשלטו על ידי כוהנים-שופטים והופיעה ביניהם שופטת בשם דבורה, ותקופת החמולה הפרימיטיבית הזו נמשכה כמאה שנה, לפי הערכת היסטוריונים.

אחרון השופטים שמואל שאול מלך עליהם, והוא זה שהקוראן קורא לו טלוט, והוא זה שהנהיג אותם בקרבות עזים נגד הסובבים אותם, ודוד היה אחד שלו. חיילים, ובאחד הקרבות ניצח דוד את גוליית מנהיג הפלשתים, ומכאן יצא דוד הנביא כמנהיג. דוד עליו השלום הפך למלך השני ביניהם, והמלך נשאר בילדיו בירושה, והוא הפך את ירושלים לירושלים לבירת ממלכתו, בנה את בית המקדש, העברת התיבה אליו ושלטונו. נמשך ארבעים שנה.

סולימאן בן דאוד, השלום על שניהם: הוא ירש את אביו, וכוכבו עלה כל כך גבוה עד שנעשה חתנו של פרעה ממצרים, היא נתלה, ושיבא נידון לו, אבל שלו. הממלכה הצטמקה לאחר מותו והיתה מוגבלת למערב ירדן.

רחבעם: שנמלך בשנת לפנה"ס, אך לא זכה בנאמנות השבטים, ולכן פנו בני ישראל ממנו אל אחיו ירבעם, מה שהוביל לחלוקת הממלכה לשני חלקים:

עיר צפונית בשם ישראל, ובירתה היא שכם.

אזור דרומי בשם יהודה, ובירתו היא ירושלים.

מלכים שלטו בכל אחת משתי הממלכות, והממלכה המשיכה בצאצאי שלמה בממלכת יהודה, תוך שהיא הועברה במספר משפחות בממלכת ישראל.

עמוס: נביא הופיע בסביבות שנת לפנה"ס. הוא העתיק מבין נביאי הברית הישנה שדבריהם הכתובים הגיעו אלינו, כפי שחי בימי ירבעם השני לפנה"ס.

היהודים הישראלים נפלו בשנת לפנה"ס באחיזת האשורים בתקופת שלטונו של המלך סרגון השני, מלך אשור, ולכן הוצאו מההיסטוריה, וממלכת יהודה נפלה לאחיזת הבבלים בשנה. לפנה"ס. נבוכדנצר פכתונצרהרס את ירושלים ואת בית המקדש ולקח את היהודים בשבי לבבל. זהו זה החורבן הראשון.

ישעיהו: חי במאה השמינית לפנה"ס. הוא היה מיועצי המלך יחזקאל מלך יהודה לפנה"ס

ירמיהו: לפנה"ס הוא גינה את שגיאות עמו, וחזה את נפילת ירושלים, וקרא להיכנע למלכי בבל, מה שגרם ליהודים לרדוף אותו ולתקוף אותו.

יחזקאל: הופיע במאה השישית לפנה"ס. אמר על תחיית המתים והחשבון ועל המשיחשיבוא מצאצאי דוד להיות מלך על היהודים. הוא חי את תקופת נפילת מלכות יהודה, הוא הורחק לבבל לאחר כניעת ירושלים.

דניאל: הוא הכריז על עתידו של העם הישראלי, שכן התפרסם בחלומות ובחזונות סמליים, והבטיח לעמו ישועה בידי המשיח.

הרומאים סחפו פלסטין בשנת לפני הספירה. והם לקחו את ירושלים בהנהגת במביוס

בשנת לפנה"ס בנה הורדוס מחדש את מקדש שלמה, ומקדש זה נשאר עד שנת לספירה, אז הרס הקיסר טיטוס את העיר ושרף את המקדש, וזהו החורבן השני. אוריאנוס בא בשנת לספירה להסיר לחלוטין את מאפייני העיר ולהיפטר מהיהודים ע"י הריגתם ועקירתם. הוא בנה מקדש פגאני ששמו יופיטרבמקום המקדש הקדוש. מקדש פגאני זה המשיך עד שנהרס ע"י הנוצרים בתקופת שלטונו של הקיסר קונסטנטינוס

בשנת לספירה, המוסלמים כבשו את פלסטין וגירשו ממנה את הרומאים. סופרוניוס, הפטריארך של הנוצרים, קבע כי אף יהודים לא צריכים לחיות בעיר.

רעיונות ואמונות:

צוותים יהודיים:

הפרושים: כלומר, החרדים, הנקראים רבנים או רבנים, הם סופים נזיריים שאינם מתחתנים, אך הם שומרים על תורתםבאימוץ, הם מאמינים בתחיית המתים, במלאכים ובעולם האחר.

הצדיקים: זה שם של הפכים כי הם מפורסמים בהכשתם, הם מכחישים את תחיית המתים, התחשבנות, גן עדן וגיהנום, ומתכחשים לתלמוד, כשם שהם מכחישים את המלאכים והמשיח הצפוי.

קנאים: מחשבתם קרובה למחשבתם של הפרושים, אך הם התאפיינו בחוסר סובלנות ותוקפנות. בתחילת המאה הראשונה לספירה הם ביצעו מהפכהשה הרגו את הרומאים, וכן את כולם. היהודים שמשתפים פעולה עם הרומאים הללו, אז הם נקראו המתנקשים.

סופרים או מעתיקים: הם הכירו את החוק דרך עבודתם בהעתקה ובכתיבה, אז הם לקחו את ההטפה כעבודה עבורם.

הקוראים: הם מעטים מהיהודים שהופיעו לאחר ירידת הפרושים וירשו את חסידיהם. הם מכירים רק בברית הישנהואינם נכנעים לתלמוד ואינם מכירים בה באמתלתם. חירות בביאור התורה

השומרונים: קבוצת יידיים שנכנסו ליהדות ללא בני ישראל. הם גרו בהרי ירושלים. הם אישרו את נבואת משה, אהרן ויהושע בן נון, ללא נביאות אחריהם. הופיע ביניהם אדם, שנקרא אלפיים, שטען לנבואה, וזה היה מאה שנה לפני המשיח. הם חולקו לדוסטניה, שהיא האלפניה, ולקוסטניה, שפירושה הקבוצה הסופית. והקיבלה של השומרון הולכת להר הנקרא גריזים בין ירושלים לשכם, ושפתם שונה מהשפה העברית של היהודים.

הסבאים: הם חסידיו של עבדאללה בן סבא, שנכנסו לאיסלאם כדי להרוס אותו מבפנים. הוא זה שהניע את המהפכה נגד עותמאן ממילים למעשים, הצית המרדה, והוא זה שהכניס מפוברק חדית'ים כדי לתמוך בדעה שלו, שכן הוא חלוץ המחלוקת הדתית והפוליטית באיסלאם.

הספרים שלהם:

הברית הישנה: היא קדושה ליהודים ולנוצרים, שכן היא מכילה שירה, פרוזה, חוכמה, פתגמים, סיפורים, מיתוסים, פילוסופיה, חקיקה, טוויה וקינוט... והיא מחולקת לשני חלקים:

התורה היא מכילה חמישה ספרים: בראשית או בריאה, שמות, ויקרא, דברי הימים, במדבר, דברים, והוא נקרא ספרי משה.

ספרי הנביאים: הם משני סוגים:

אמסעות הנביאים הקודמים: יהושע, יהושע בן נון, שופטים, שמואל ראשון, שמואל שני, מלכים ראשונים, מלכים ב'.

בספרי הנביאים המאוחרים: ישעיהו, ירמיהו, יחזקאל, הושע, יואל, עמוס, עובדיה, יונה, יונה, מיכה, נחום, חבקוק, צפניה, חגי, זכריה, מלאכי.

יש כתבות:

הכתבים הגדולים: תהילים, תהילים, משלי, משלי שלמה, איוב.

חמשת כתבי העת: שיר השירים, רות, הצבועים, צבועים של ירמיהו, קהלת, אסתר.

ספרים: דניאל, עזרא, נחמיה, דברי הימים הראשונים, דברי הימים השניים.

מסעות אלו שהוזכרו קודם לכן מוכרים על ידי היהודים, וכן על ידי הפרוטסטנטים.

באשר לכנסייה הקתולית, היא מוסיפה שבעה נוספים: טוביאס, יהודית, חוכמה, ישו בן סירח, ברוך, המכבים הראשונים והמכבים השניים. זה גם הופך את ספרי המלכים לארבעה, הראשון והשני, במקום ספר שמואל הראשון והשני.

אסתר ויהודית: כל אחת מהן היא אגדה המספרת את סיפורה של אישה תחת שליט לא ישראלי, שמשתמשת ביופיה ובקסמה על מנת להרים את העוול כלפי היהודים, בנוסף למתן שירותים להם.

התלמוד: מדובר בסיפורים שבעל פה שהעבירו הרבנים עד שרבי יהודה אסף אותם בשנת לספירה בספר שהוא כינה "משנה", כלומר ההלכה החוזרת בתורת משה, כגון ברור ופרשנות. רבי יהודה השלים את השנה. לספירה מקודדים תוספות ונרטיבים בעל פה. משנה זו התבארה בספר הנקרא גמרא, ומתוך המשנה והגמרא נוצר התלמוד, והתלמוד תופס מקום חשוב ביותר עבור היהודים העולה על התורה.

החגים שהם:

פסח: הוא חג יציאת בני ישראל ממצרים, הוא מתחיל ממוצאי באפריל ומסתיים בערב כ"א בו, והאוכל הוא מצות חדש.

ביקור בירושלים: חובה על כל יהודי שהזכיר את רשיד לבקר בירושלים פעמיים בשנה.

ספר חדש: הם נהגו לחגוג את הולדתו של כל ספר חדש, כיוון שתקעו בחצוצרות בבית הקודש והדליקו אש כדי לחגוג אותו.

שבת: אסור להם לעבוד ביום הזה כי זה היום שבו נח ה', כפי שהם מאמינים. היהודים הסכימו שכאשר ה' עליון סיים לברוא את השמים ואת הארץ, הוא התייצב על כסאו, נשען על גבו, מניח את אחת מרגליו על השנייה - ה' מרומם על מה שאומרים שהוא מרומם מאוד.

אלוהים

היהודים הם סופרים מונותאיסטים, וזה המקור.

הם היו נוטים לפלורליזם, לאנתרופומורפיזם ולתועלתנות, שהביאו למספר רב של נביאים ביניהם, להחזרים לשדרת המונותאיזם בכל פעם שהיו לוקים בסטייה במושג האלוהות.

הם לקחו את העגל כאל לאחר יציאתם ממצרים, והברית הישנה מספרת שמה עשה להם נחש מנחושת ושבני ישראל סגדו לו לאחר מכן, והנחש קדוש להם כי הוא מייצג את החכמה ערמונית.

האל שיש להם הוא יהוה והוא אינו אלוהים חסר תקלות, אלא הוא עושה טעויות, מתקומם ונופל בחרטה בזמן שהוא מצווה על גניבה, והוא אכזר, קנאי והרס לעמו. עמוד ענן.

עזרא הוא זה שברא את תורת משה לאחר שאבדה. בשל כך ובגלל בנייתו מחדש של בית המקדש, הוא נקרא עזרא בן ה', והוא זה המכונה בקוראן הקדוש.

רעיונות ואמונות נוספים:

הם מאמינים שמי שהוקרב מבני אברהם הוא יצחק, שנולד משרה. והאמת היא שישמעאל.

דבר בעל חשיבות לא הזכר בדתם על תחיית המתים, הנצח, השכר והעונש, פרט להתייחסויות פשוטות, ושעניינים אלה רחוקים מהרכב המחשבה היהודית החומרנית.

שכר ועונש עושים רק בעולם הזה, אז השכר הוא ניצחון ותמיכה, והעונש הוא אובדן, השפלה ושעבוד.

הארון: וכן, הם מאמינים בתחיית המתים, במלאכים ובעולם האחר.

הצדיקים: זה שם של הפכים כי הם מפורסמים בהכחשתם, הם מכחישים את תחיית המתים, התחשבות, גן עדן וגיהנום, ומתכחשים לתלמוד, כשם שהם מכחישים את המלאכים והמשיח הצפוי.

קנאים: מחשבתם קרובה למחשבתם של הפרושים, אך הם התאפיינו בחוסר סובלנות ותוקפנות. בתחילת המאה הראשונה לספירה הם ביצעו מהפכה שבה הרגו את הרומאים, וכן את כולם. היהודים שמשתפים פעולה עם הרומאים הללו, אז הם נקראו המתנקשים.

סופרים או מעתיקים: הם הכירו את החוק דרך עבודתם בהעתקה ובכתיבה, אז הם לקחו את ההטפה כעבודה עבירה.

הקוראים: הם מעטים מהיהודים שהופיעו לאחר ירידת הפרושים וירשו את חסידיהם. הם מכירים רק בברית הישנה ואינם נכנעים לתלמוד ואינם מכירים בה באמתלתם. חירות בביאור התורה

השומרונים: קבוצת ייחודיים שנכנסו ליהדות ללא בני ישראל. הם גרו בהרי ירושלים. הם אישרו את נבואת משה, אהרן ויהושע בן נון, ללא נביאות אחרים. הופיע ביניהם אדם, שנקרא אלפיים, שטען לנבואה, וזה היה מאה שנה לפני המשיח הם חולקו לדוסטניה, שהיא האלפניה, ולקוסטניה, שפירושה הקבוצה הסופית. והקיבלה של השומרון. הולכת להר הנקרא גריזים בין ירושלים לשכם, ושפתם שונה מהשפה העברית של היהודים.

הסבאים הם חסידיו של עבדאללה בן סבא, שנכנסו לאיסלאם כדי להרוס אותו מבפנים. הוא זה שהניע את המהפכה נגד עותמאן ממילים למעשים, הצית המרדה, והוא זה שהכניס מפוברק חדית'ים כדי לתמוך בדעה שלו, שכן הוא חלוץ המחלוקת הדתית והפוליטית באיסלאם.

הספרים שלהם:

הברית הישנה היא קדושה ליהודים ולנוצרים, שכן היא מכילה שירה, פרזיה, חוכמה, פתגמים, סיפורים, מיתוסים, פילוסופיה, חקיקה, טווייה וקניות. והיא מחולקת לשני חלקים:

התורה היא מכילה חמישה ספרים: בראשית או בריאה, שמות, ויקרא, דברי הימים, במדבר, דברים, והוא נקרא ספרי משה.

ספרי הנביאים: הם משני סוגים:

אמסעות הנביאים הקודמים: יהושע, יהושע בן נון, שופטים, שמואל ראשון, שמואל שני, מלכים ראשונים, מלכים ב'.

בספרי הנביאים המאוחרים: ישעיהו, ירמיהו, יחזקאל, הושע, יואל, עמוס, עובדיה, יונה, יונה, מיכה, נחום, חבקוק, צפניה, חגי, זכריה, מלאכי.

יש כתבות:

הכתבים הגדולים: תהילים, תהילים, משלי, משלי שלמה, איוב.

חמשת כתבי העת: שיר השירים, רות, הצבועים, צבועים של ירמיהו, קהלת, אסתר.

ספרים: דניאל, עזרא, נחמיה, דברי הימים הראשונים, דברי הימים השניים.

מסעות אלו שהזכרו קודם לכן מוכרים על ידי היהודים, וכן על ידי הפרוטסטנטים.

באשר לכנסייה הקתולית, היא מוסיפה שבעה נוספים: טוביאס, יהודית, חוכמה, ישו בן סירח, ברוך, המכבים הראשונים והמכבים השניים. זה גם הופך את ספרי המלכים לארבעה, הראשון והשני, במקום ספר שמואל הראשון והשני.

אסתר ויהודית: כל אחת מהן היא אגדה המספרת את סיפורה של אישה תחת שליט לא ישראלי, שמשתמשת ביופיה ובקסמה על מנת להרים את העוול כלפי היהודים, בנוסף למתן שירותים להם.

התלמוד: מדובר בסיפורים שבעל פה שהעבירו הרבנים עד שרבי יהודה אסף אותם בשנת לספירה בספר שהוא כינה "משנה", כלומר ההלכה החוזרת בתורת משה, כגון ברור ופרשנות. רבי יהודה השלים את השנה. לספירה

מקודדים תוספות ונרטיבים בעל פה. משנה זו התבארה בספר הנקרא גמרא, ומתוך המשנה והגמרא נוצר התלמוד, והתלמוד תופס מקום חשוב ביותר עבור היהודים העולה על התורה

החגים שלהם:

פסח: הוא חג יציאת בני ישראל ממצרים, הוא מתחיל ממוצאי באפריל ומסתיים בערב כ"א בו, והאוכל הוא מצות

חדש.

ביקור בירושלים: חובה על כל יהודי שהזכיר את רשיד לבקר בירושלים פעמיים בשנה

סהר חדש: הם נהגו לחגוג את הולדתו של כל סהר חדש, כיוון שתקעו בחצוצרות בבית הקודש והדליקו אש כדי לחגוג אותו.

שבת: אסור להם לעבוד ביום הזה כי זה היום שבו נח ה', כפי שהם מאמינים. היהודים הסכימו שכאשר ה' עליון סיים לברוא את השמים ואת הארץ, הוא התייצב על כסאו, נשען על גבו, מניח את אחת מרגליו על השנייה - ה' מרומם על מה שאומרים שהוא מרומם מאוד.

אלוהים

היהודים הם סופרים מונותאיסטים, וזה המקור

הם היו נוטים לפלורליזם, לאנתרופומורפיזם ולתועלתנות, שהביאו למספר רב של נביאים ביניהם, להחזירם לשדרת המונותאיזם בכל פעם שהיו לוקים בסטייה במושג האלוהות.

הם לקחו את העגל כאל לאחר יציאתם ממצרים, והברית הישנה מספרת שמה עשה להם נחש מנחשת ושבני ישראל סגדו לו לאחר מכן, והנחש קדוש להם כי הוא מייצג את החכמה ערמומי

אל שיש להם הוא יהוה והוא אינו אלוהים חסר תקלות, אלא הוא עושה טעויות, מתקומם ונופל בחרטה בזמן שהוא מצווה על גניבה, והוא אכזר, קנאי והרס לעמו. עמוד ענן

עזרא הוא זה שברא את תורת משה לאחר שאבדה. בשל כך ובגלל בנייתו מחדש של בית המקדש, הוא נקרא עזרא בן ה', והוא זה המכונה בקוראן הקדוש.

רעיונות ואמונות נוספים:

הם מאמינים שמי שהוקרב מבני אברהם הוא יצחק, שנולד משרה. והאמת היא שישמעאל

דבר בעל חשיבות לא הזכר בדתם על תחיית המתים, הנצח, השכר והעונש, פרט להתייחסויות פשוטות, ושעניינים אלה רחוקים מהרכב המחשבה היהודית החומרנית

שכר ועונש עושים רק בעולם הזה, אז השכר הוא ניצחון ותמיכה, והעונש הוא אובדן, השפלה ושעבוד

הארון : אין ספק שמה שנקלעו היהודים לתוכו גדול יותר ממה שנקלעו הנוצרים, גם אם שניהם טעו ולא האמינו. בקוראן מוזכרות מספר הזיות הכופרים של היהודים

ביניהם יש קבוצה הטוענת שלא להיחשב יש בן, כמו שאמר הקב"ה: ויאמרו היהודים שעוזיר הוא בן האלוהים, והנוצרים אמרו: "המשיח הוא בן האלוהים". כך אומרים. בפיהם, מחקים את דבריהם של מי שלא האמינו קודם לכן.

הם תיארו את הקב"ה בחסרונות, והרגו את נביאי ה' ושליחיו כמו שאמר הקב"ה: ויאמרו היהודים: יד ה' קשורה, ידיהם כבולות, והם מקוללים על מה שאמרו, אלא ידיו מושטות. ואנחנו עשירים נרשום מה שאמרו והריגת הנביאים שלא בצדק, ונאמר: טעם ייסורי השריפה [אל-עמראן ויעוונתו את דבר ה' שהוא התורה אמר הקב"ה הקב"ה: אז בגלל הפרת בריתם קיללנו אותם והקשנו את לבם ולכן עיוותו את הדברים ממקומותיהם אלמעידהיגואמר הקב"ה: אז אוי למי שכותב את הספר במו ידיהם ואחר כך אומרים "זה מאת ה' לקנות בזה מחיר קטן". אז אוי להם. ממה שיש לידיהם. כתוב, ואוי להם על מה שהם מרוויחים אלבכרה

והם היו ראויים לקללת ה', בגלל מה שהזכיר עליהם הקב"ה בדברו עליון: הוא קילל את הכופרים בבני ישראל על לשון דוד וישוע בן מרים. זה בגלל שהם. לא ציית ונהגה לעבור עבירה.

לגבי לשון הרע שלהם כלפי נביאיהם, יש הרבה כאלה

היהודים ייחסו את הכפירה לנביא האל "שלמה" וכי הוא סגד לאלילים, כמו ב"ספר מלכים" פרק מספר

היהודים ייחסו ללוט עליו השלום ששתה אלכוהול וניאף עם שתי בנותיו, כמו בבראשית פרק יט מספר

ייחסו את הגניבה לנביא האל "יעקב" כמו ב"בראשית" פרק מספר

היהודים ייחסו ניאוף לנביא האל, "דוד", ו"שלמה" נולד לו, כמו ב"ספר שמואל השני", פרק, מספר

מלבד זאת, אלוהים קילל אותם והבייש אותם

:אלוהים ושליחו קיללו אותם על בושותיהם הרבות במספר מקומות בספר ובסונה, כולל

והם אמרו: "לבנו ערל. לא, אלוהים קילל אותם על חוסר אמונתם, כל כך מעט הם מאמינים

וכשבא מהם ספר עם הקב"ה, נכון למה שהיו עמם והיו לפני שהיו פתוחים בפני הכופרים, ולכן לא באו אליהם. וכאשר אנו לוקחים אותם לקללותיהם, קיללו אותם, והקשו את לבם, ויעוונתו את המילה מההומור, ולא נאסר עלינו

אמור: האם אני אומר לך על בני האדם מזה, עם ה', מי שמקלל את ה', והוא כעס עליו, ועשה אותם מהעונש

". והנביא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "יהי אלוהים יקלל את היהודים, אשר לקחו את קברי נביאיהם כמסגדים

ויאמר: יקלל ה' את היהודים, שומן נאסר עליהם, אז ייפו אותו ומכרו. ושני החדית'ים נמצאים בסחיה אלבוכרי

:אבן אל-קאים - ירחם ה' עליו - תיאר אותם היטב כשאמר

האומה הזועמת היא: היהודים, אנשי השקר, לשון הרע, בוגדנות, רמאות ותחבולות, רוצחי הנביאים, זוללי דברים בלתי חוקיים, שהם ריבית ושחד. ואת התחבולות, הם לא רואים בגללם. אלה שמתנגדים להם בחוסר אמונתם ושוללים את קדושת הנביאים, והם אינם צופים למאמין אלא או ברית, ולא למי שמסכים איתם אמת או רחמים, ולא למי שחולק אותם איתם צדק או הגינות, ולא עבור המתערבבים עמם שלום או בטחון

, ולא למי שמשתמש בהם כעצה, כי אם הזדונים שבהם. החכם שבהם, הפיקח שבהם: הרמאים שבהם, והענק הישר - והוא אוסר. שיימצא ביניהם: הוא לא יהודי באמת, הצר בבני אדם בחזה, החשך שבהם בבתים, המסריח

הם מאמינים שמי שהוקרב מבני אברהם הוא. שבהם, הבודד שבהם, הברכה שלהם קללה, ופגישתם היא ציפור יצחק, שנולד משרה. והאמת היא שישמעאל

שום דבר משמעותי לגבי תחיית המתים, האלמוות, השכר והעונש לא הזכר בדתם, פרט להתייחסויות פשוטות, והוא שעניינים אלה רחוקים ממבנה המחשבה היהודית החומרנית

שכר ועונש עושים רק בעולם הזה, אז השכר הוא ניצחון ותמיכה, והעונש הוא אובדן, השפלה ושעבוד

הארון: זו הייתה קופסה שבה הם שמרו את רכושם היקר ביותר, כולל בריתות וספרי קודש

המזבח: מקום המיועד להדלקת קטורת, המוצב מול הפרוכת שלפני הארון

בית המקדש: זה הבניין שציווה דוד והקים שלמה, בתוכו נבנה המקדש כלומר קודש הקדשים והוכן בתוכו גם מקום 'להנחת ארון ברית ה

כהונה: היא עוסקת בבני לוי אחד מבני יעקבשכן רק להם יש זכות לפרש טקסטים ולהקריב, והם פטורים ממיסים, ואישיותם היא אמצעי שבאמצעותו הוא מתקרב. לאלוהים, וכך הם התחזקו ממלכים

קרבות: הם כללו קרבנות אדם בנוסף לבהמות ופירות, ואז ה' הספיק לאחר מכן בחלק מהאדם, שזה מה שנגרע ממנו בתהליך ברית המילה שהיהודים דבקים בו עד היום, בנוסף ל- פירות ובעלי חיים חוץ מזה

הם מאמינים שהם העם הנבחר של הקב"ה, ושנשמות היהודים הן חלק מהקב"ה, ואם גוי גויספוגע בישראל, כאילו פגע בכבוד האלוקי, ושההבדל בין מידת האדם. וחיה היא ככל ההבדל בין יהודי ללא יהודי

מותר לרמות ולגנוב מגוי, להלוות לו בריבית שערורייתית, למסור עדות שקר נגדו, ולא להיות צדיק בשבועה לפניו, כי באמונתם גויים הם כמו כלבים, חזירים ובהמות. אלא היהודים מתקרבים לאלוהים בכך שהם עושים זאת דרך לא יהודי

התלמוד אומר על ישו: ישוע מנצרת נוכח בתהום הגיהנום בין ביטומן לאש, ושאמא שלו מרי הביאה אותו מהבנדרה הצבאית דרך החטא, ושהכנסיות הנוצריות הן מקדש הזוהמה והמטיפים שלהן כמוהו. כלבים נובחים

בגלל נסיבות הרדיפה, היה להם רעיון המשיח הצפוי כמעין קתרזיס וחיפוש אחר תקווה ותקווה

'אומרים שיעקב נאבק עם ה', ולוט שתה יין וניאף עם שתי בנותיו לאחר בריחתו להר צוער, וכי דוד מכוער בעיני ה

תורת משה אבדה לאחר חורבן בית המקדש בימי בוכתינסר, ולכן כשנכתבה שוב בימי ארתחשסתא מלך פרס, היא באה מעוותת מהמקור שלה, הקב"ה אומר: הם מעוותים את הדברים. ממקומותיהם, ושכחו חלק ממה שנזכרו בו אלמעידה: יג

הדת שלהם היא שלהם, סגורה לעם היהודי

הילד הבכור שהוא הראשון שיורש, ויש לו חלק של שניים מאחיו, ואין הבדל בין הילד שנולד בנישואין חוקיים או פסולים מבחינת הירושה

לאחר הנישואין האישה נחשבת בבעלות בעלה, וכספה שייך לו, אך בשל המחלוקות הרבות, נפסק לאחר מכן שהאשה היא בעלת צוואר הכסף והבעל הוא בעל ההטבה

אהוד הוא הזדון שבגוים. מי שמגיע לגיל עשרים ואינו מתחתן ראוי לקללה, ופוליגמיה מותרת על פי חוק ללא גבול מבין חסידי הנביאים, והסוטה ביותר ממה שהביאו להם נביאיהם, והם התאפיינו בזדון, ונצבעו בו, עד שנודע הדבר עליהם בין כל העמים; ואתה מתפלא כשאתה קורא את סיפור משה עם עמו, וכיצד עייפו אותו ובגדו בו, למרות אמונתם בו, אמונתם בנבואתו, וידעתם את שפעו עליהם לפני נבואתו ואחריה. ומה שמפחיד את הקורא בסיפוריהם הוא יחסם לדתם בזמן ישועתם מפרעה כשהטביעו הקב"ה לפנייהם, ובכל זאת לקחו את העגל לאלוהיהם. ואמרו בראותם את הפוליתאיסטים: הוי משה עשה עבורנו אל כמו שיש להם אלים אל-ערף

אם זו דתם וענייניהם, ושליחם בידיהם, וספרם עדיין רך, יורד מן השמים, אז אל תתפלאו ממעשיהם לאחר בריתם עם נביאיהם

אלוהים הכל יכול אמר בקוראן הקדוש, והסביר את אמונותיהם, חוסר אמונתם ואמונתם הכואבת באדונם

וַיֹּאמְרוּ הַיְהוּדִים עֲזָעִיר הוּא בֶן הָאֱלֹהִים אֵת-תְּאוּבָה

כאישור לכך, אנו מצטטים את מה שהם רואים בספרי הקודש שלהם. כדי שהקורא יוכל לראות לכמה זדון וחוסר אמון הם נקלעו

בא בתלמוד שהם מכבדים ויש הרואים שהוא גדול מהתורה: אין הקב"ה פסול מפזיזות, כי ברגע שהוא כועס או חזת בו הפזיזות, כמו שאירע ממנו ביום כעסו. נגד בני ישראל במדבר, והוא נשבע לשלול מהם חיי נצח, אבל הוא הצטער על כך לאחר שיצא. חוסר שיקול דעתו, ולא קיים השבועה זו, כי ידע שפעל נגד הצדק

וקבע תלמודם: הקב"ה מצטער על שהותיר את היהודים במצב של עליבות, עד כדי כך שהוא מטיח ובוכה בכל יום; שתי דמעות נופלות מעיניו בים, והוא שומע את קולן מראשית העולם ועד סופו, המים מופרעים, וכדור הארץ רועד רוב הזמן, אז מתרחשות רעידות אדמה

הָאֱלֹהִים שָׁלְחָם שְׁמוֹ: יְהוָה, וְהוּא מִיַּחַד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקָרָאוּ לוֹ: אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וזה בא בתורה המעוותת: אכן ה' הצטער על בריאת בני האדם, וצר עליו בראותו את חטאיהם ודכדיהם

התכחשותם לשליחים, הריגתם ותיאורם בדרכים שאינן מתאימות להם

אלוהים הכל יכול אמר בקוראן האציל

ויאמר הקב"ה: והלכו אחר אשר קראו השדים למלך שלמה, ושלמה לא האמין, אבל השדים כפרו, מלמדים אנשים קסםאלבכרה

ויבא בתורתם המעוותת: ואז דבק שלמה בבעלי אהבה, ויהי לו שבע מאות נשים גברות ושלוש מאות עבדים, ובימי זקנת שלמה נטו נשותיו את לבו אחריו. אלים, אז שלמה הלך אחרי אסטרטה, אלי הצידונים, ומלקולם, תועבת העמונים

הם תיארו את נח - עליו השלום - בתורתם המעוותת כשותה יין, ותיארו את לוט - עליו השלום - כשכב עם שתי בנותיו

העיוות שלהם בספר הקדוש שלהם

ממה שמוכח מהם היסטורית שבשנת לפנה"ס נפגשו באלכסנדריה שבעים מלומדים מחכמיהם, ותרגמו את חמשת ספרי משה מעברית ליוונית, והיהודים העבריים, כשחזרו מבבל, הוסיפו ל"ה האלפבית העברי והשתנה, כך שהעברית המודרנית הייתה שונה מהעברית הקדומה שהשומרונים נאחזים בה כיום

וגם היהודים מודים ששומרון עיוותה מקומות מהתורה, ושינתה אותה, הוסיפה וגרעה, ושומרון טוען את זה נגדם.

אבן אלקאים - ירחם ה' עליו - אומר: ומי שמסתפק בשינוי מקום אחד בספר ה', אינו בטוח מלשנות מקום אחר.

ויאמר הקב"ה: האם אתה מקווה שהם מאמינים בך כאשר צד מהם נהג לשמוע את דברי ה' ואחר כך שינו אותם 'לאחר שהבינו אותם אלבכרה ז

ספר התלמוד, המקודש ליהודים, מורכב משני חלקים: המשנה - שהיא פירוש התורה - והגמרא שהיא פירושים למשנה, ומתוך סיכומם נוצר התלמוד.

היהודים רואים בתלמוד ספר כמו התורה. זה הגילוי הבלתי כתובמשה - עליו השלום - עזב את זה, והעניין התפתח עמם עד שאויב התלמוד גדול מהתורה - כפי שציינו כמה חוקרים

אומר אחד מרבתיים: מי שקורא בתורה בלי המשנה והגמרא אין לו אלוהים

זו תוצאה של הגזמה שלהם ברבתיים; איפה עשו אותם במעמד של אדונים, מחוקקים עבורם ועוקבים אחריהם; כפי שאלוהים הכל יכול אמר בקוראן הקדוש כשתיאר את אלה שמשייכים אחרים לציות

והתלמוד שנערך על ידי רבתיים הרואים עצמם יועצים לה', כמו שאמר רבי מנחם: הקב"ה יתייעץ עם הרבנים עלי אדמות כשיש עניין דילמה שאי אפשר לפתור בשמים-ה' מרומם על מה. הם אומרים

וכן נאמר בתלמודם: לא ניתן לבטל או לשנות את תורתם של הרבנים, אפילו בציווי ה', וההבדל התרחש בין הבורא, הקב"ה וחכמי היהודים בסוגיה, כך לאחר זמן רב. ויכוח, הוחלט להפנות את החלטת המחלוקת לאחד הרבנים, והקב"ה נאלץ להודות בטעותו לאחר פסק דינו של הרבי הנ"ל-ה' מרומם על מה שאומרים

אחד מחכמייהם, מיימונד, שנפטר בשנת לספירה, אמר: פחד הרבנים הוא יראת האל הכול יכול- יתעלה ה' על מה שהם אומרים

איזה חילול השם גדול מזהאלוהים הכל יכול אומר את מה שעושים הרעים הרבה יותר מזה

עם חוסר אמונתם באלוהים, בשליחיו ובספריו, הם כופרים גם ביום האחרון, ואלוהים הראה את הסטייה של אמונתם באמירת הקב"ה בקוראן הקדוש:

והקב"ה תגר אותם באמונתם ביום האחרון, ושלא יענשו. אמר הקב"ה

והטעם לאמונתם שלא יענשו בעולם הבא היא אמירתם: "בני ה' ואהובתו אנו" אלמעידה: יחונאמר בתלמודם: ורק היהודים ייכנסו לגן עדן, אבל הגיהנום הוא משכן הכופרים, ואין להם חלק בו אלא בבכי, בגלל החושך, הרקב והבוץ שבו

והכופרים לפיהם כולם חוץ מהיהודים, והם קוראים להם: עובדי האלילים, וגם הם קוראים להם: הגויים

בין כתות היהודים מתכחשים לתחיה, להתחשבנות, לגן עדן ולגיהנום, ולא מזכר דבר בעל משמעות בדתם על תחיית המתים והאלמוות, שכר ועונש, מלבד התייחסויות פשוטות שאינן עמוקות; הסיבה לכך היא שעניינים אלה רחוקים ממבנה המחשבה היהודית החומרנית

כל האמונות והסטיית הדוקטריניות הללו בקרב היהודים נחשפו על ידי הקוראן הקדוש, נשללו מהם וחשפו את דתם המעוותת שבה הם מבצעים מניפולציות על אומות. ולא תמצא מי שמגדיר את היהודים או מגדיר את

מאפייניהם במדויק מלבד הקוראן הקדוש, שהזכיר את המאפיינים האמיתיים שלהם שאיש אינו מכיר בבהירות כזו מלבד היהודים.

מאפיינים פסיכולוגיים של היהודים:

הזכרנו שהיהודים הם האומות הערמומיות והדבר נובע ממאפייניהם וממאפייניהם הפסיכולוגיים שנבנו על ידי אמונותיהם הסוטות, והשתרשו בנפשם על ידי גידולם עליהם במאות השנים האחרונות, מה שהפך אותם ליותר דומים לאמונותיהם. נטיות מולדות המעצבות את אישיותם, ואלוהים – הכול יכול – הסביר את תכונותיהם בספרו: הקדוש; למוסלמים להיות בעלי תובנה; הנה כמה מהתכונות שלהם:

קנאה ושנאה:

ויאמר הקב"ה: או שמא הם מקנאים באנשים על מה שנתן להם ה' משפעואכן נתנו למשפחת אברהם את הספר והחכמה, ונתנו להם מלכות חזקה אנ-ניסה: ה

משה דיין המושמד, שר הביטחון שלהם לאחר מלחמת, אמר: זהו יום ליום כיבר, הו נקמתו של כיבר

האהבה לבעלות ושליטה:

אמר אדוננו - יתברך וברוך הוא: או שיש להם חלק במלכות, אז אין הם נותנים לעם באותה מידהאנ-ניסה: ל"ג

ובפרוטוקול השני של הפרוטוקולים של זקני ציון: "נבחר מבין מנהלי האוכלוסייה הראשיים, שיהיו בעלי נטיות עבדים, ויוכשרו באומנות הממשל, ולכן יהיה להם קל. להפוך את כלי השחמט במשחק שלנו בידי יועצינו החכמים שהוכשרו במיוחד לשלוט בעולם מאז ילדותם

הפרת הבטחות ובריתות:

אמר אדוננו - יתברך וברוך הוא: או בכל פעם שהם כורתים ברית, מפלגה מהם נוטשת אותה. לא, רובם אינם מאמיניםאלבכרה

בנאום שנשא מנחם בגין ב-, אמר: לא יהיה שלום לעם ישראל, לא לארץ ישראל ולא לערבים, כל עוד לא שחררנו את כל מולדתנו, אפילו אם נחתום על הסכם שלום

ונאמר בתלמודם: זכותו של היהודי להישבע שבועות שקר שיוכל לכפר עליהן ביום הכיפורים

רמאות, צריכת ריבית וצריכת כסף של אנשים שלא בצדק:

אדוננו - המרומם והמלכותי - אמר:

והוא, המרומם והמלכותי, אמר בתיאורם: שומעי שקר, אוכלי דברים בלתי חוקיים אלמעידה

משה - עליו השלום - עזב את זה, והעניין התפתח עמם: ויאמר עליהם הקדוש ברוך הוא ועל דרך עיסוקם בעמים עד שאויב התלמוד גדול מהתורה - כפי שצינו כמה חוקרים

אומר אחד מרבותיהם: מי שקורא בתורה בלי המשנה והגמרא אין לו אלוהים

זו תוצאה של הגזמה שלהם ברבנותיהם; איפה עשו אותם במעמד של אדונים, מחוקקים עבורם ועוקבים אחריהם; כפי שאלוהים הכל יכול אמר בקוראן הקדוש כשתיאר את אלה שמשייכים אחרים לציות:

והתלמוד שנערך על ידי רבותיהם הרואים עצמם יועצים לה', כמו שאמר רבי מנחם: הקב"ה יתייעץ עם הרבנים עלי אדמות כשיש עניין דילמה שאי אפשר לפתור בשמים- ה' מרומם על מה. הם אומרים

וכן נאמר בתלמודם: לא ניתן לבטל או לשנות את תורתם של הרבנים, אפילו בציווי ה', וההבדל התרחש בין הבורא, הקב"ה וחכמי היהודים בסוגיה, כך לאחר זמן רב. ויכוח, הוחלט להפנות את החלטת המחלוקת לאחד הרבנים, והקב"ה נאלץ להודות בטעותו לאחר פסק דינו של הרבי הנ"ל- ה' מרומם על מה שאומרים

אחד מחכמיהם, מיימונד, שנפטר בשנת לספירה, אמר: פחד הרבנים הוא יראת האל הכול יכול- יתעלה ה' על מה שהם אומרים

איזה חילול השם גדול מזהאלוהים הכל יכול אומר את מה שעושים הרעים הרבה יותר מזה

עם חוסר אמונתם באלוהים, בשליחיו ובספריו, הם כופרים גם ביום האחרון, ואלוהים הראה את הסטייה של אמונתם באמירת הקב"ה בקוראן הקדוש:

והקב"ה תגר אותם באמונתם ביום האחרון, ושלא יענשו. אמר הקב"ה:

והטעם לאמונתם שלא יענשו בעולם הבא היא אמירתם: "בני ה' ואהובתו אנו" אלמעידה: יחונאמר בתלמודם: ורק היהודים ייכנסו לגן עדן, אבל הגיהנום הוא משכן הכופרים, ואין להם חלק בו אלא בבכי, בגלל החושך, הרקב והבוץ שבו

והכופרים לפיהם כולם חוץ מהיהודים, והם קוראים להם: עובדי האלילים, וגם הם קוראים להם: הגויים

בין כתות היהודים מתכחשים לתחיה, להתחשבות, לגן עדן ולגיהנום, ולא מוזכר דבר בעל משמעות בדתם על תחיית המתים והאלמוות, שכר ועונש, מלבד התייחסויות פשוטות שאינן עמוקות; הסיבה לכך היא שעניינים אלה רחוקים ממבנה המחשבה היהודית החומרנית

כל האמונות והסטיות הדוקטריניות הללו בקרב היהודים נחשפו על ידי הקוראן הקדוש, נשללו מהם וחשפו את דתם המעוותת שבה הם מבצעים מניפולציות על אומות. ולא תמצא מי שמגדיר את היהודים או מגדיר את מאפייניהם במדויק מלבד הקוראן הקדוש, שהזכיר את המאפיינים האמיתיים שלהם שאיש אינו מכיר בבהירות כזו מלבד היהודים

מאפיינים פסיכולוגיים של היהודים:

הזכרנו שהיהודים הם האומות הערמומיות והדבר נובע ממאפייניהם וממאפייניהם הפסיכולוגיים שנבנו על ידי אמונותיהם הסוטות, והשתרשו בנפשם על ידי גידולם עליהם במאות השנים האחרונות, מה שהפך אותם ליותר דומים לאמונותיהם. נטיות מולדות המעצבות את אישיותם, ואלוהים – הכול יכול – הסביר את תכונותיהם בספרו הקדוש; למוסלמים להיות בעלי תובנה; הנה כמה מהתכונות שלהם:

קנאה ושנאה:

ויאמר הקב"ה: או שמא הם מקנאים באנשים על מה שנתן להם ה' משפעואכן נתנו למשפחת אברהם את הספר והחכמה, ונתנו להם מלכות חזקהאנ-ניסה: ה

משה דיין המושמד, שר הביטחון שלהם לאחר מלחמת, אמר: זהו יום ליום כיבר, הו נקמתו של כיבר

האהבה לבעלות ושליטה

אמר אדוננו - יתברך וברוך הוא: או שיש להם חלק במלכות, אז אין הם נותנים לעם באותה מידהאנ-ניסה: ל"ג

ובפרוטוקול השני של הפרוטוקולים של זקני ציון: "נבחר מבין מנהלי האוכלוסייה הראשיים, שיהיו בעלי נטיות עבדים, ויוכשרו באומנות הממשל, ולכן יהיה להם קל. להפוך את כלי השחמט במשחק שלנו בידי יועצינו החכמים שהוכשרו במיוחד לשלוט בעולם מאז ילדותם

הפרת הבטחות ובריתות

אמר אדוננו - יתברך וברוך הוא: או בכל פעם שהם כורתים ברית, מפלגה מהם נוטשת אותה. לא, רובם אינם מאמיניםאלבכרה

בנאום שנשא מנחם בגין ב-, אמר: לא יהיה שלום לעם ישראל, לא לארץ ישראל ולא לערבים, כל עוד לא שחררנו את כל מולדתנו, אפילו אם נחתום על הסכם שלום

ונאמר בתלמודם: זכותו של היהודי להישבע שבועות שקר שיוכל לכפר עליהן ביום הכיפורים

רמאות, צריכת ריבית וצריכת כסף של אנשים שלא בצדק

אדוננו - המרומם והמלכותי - אמר

והוא, המרומם והמלכותי, אמר בתיאורם: שומעי שקר, אוכלי דברים בלתי חוקייםאלמעידה

ויאמר עליהם הקדוש ברוך הוא ועל דרך עיסוקם בעמים

מסחר בזנות הוא אחד המקצועות הפורחים בימות היהודית, שם לא נקבע אף אחד מהחוקים והחקיקות האוסרים על עיסוק בזנות וזנות, והוא אינו נחשב לעבירה פלילית, ומסיבה זו, מסחר מושחת זה הוא העלימו עין, שכן נתון אחרון קבע כי אזור תל אביב וסביבותיה פועלות ב-מקומות, מה שבין מרכז ציבורי רשמי מורשה לזנות, ובין מפעלי תיירות, בתי מלון, מרכזי בריאות וספורט המספקים את אותם שירותים, שכן זה מייצג מסך האתרים בימות היהודית

שר התיירות אמנון רובינשטייןתיאר את הקהילה היהודית בפלסטין כאחת החברות המתירות ביותר, והצגה המייצגת את המלך דייוויד וחברו ג'ונתן, עם יחסי מין סוטים, הוצגה ברחוב דז בקהוב אחד המייג'ור רחובות בתל אביב

בתי חולים ממשלתיים רשמו כשבעים אלף הפלות בשנה, מה שאומר שהמקרים הם הרבה יותר מזה. לפי הסטטיסטיקה של, מהנשים היהודיות בנות שנים ומעלה מתחתנות. כי הם מצפים לילד כלומר: הם מתחתנים בזמן שהם בהריון

מחבר הספר: העימות שלנו עם היהודים קבע כי היהודים, לאחר מלחמת יוני, הפילו כמאתיים נערות יהודיות, לבושות ועירומות, בירושלים ובחברון כאחד. זאת כדי להשחית את בני הנוער ולהסיט אותם מדתם וקדושתם

השקפת היהודים על עמים אחרים

האמונות המעוותות של היהודים ומאפייניהם הפסיכולוגיים המעוותים הם המניע הגדול ביותר עבורם להתמודד עם הזולת בעליונות, יהירות ויהירות, ומי שמכיר את אמונותיהם ומאפייניהם, לא יופתע מכל התנהגות הנובעת מהם. כיוון שהם מקודר הרעות, והגורם לפורענות בחברות, וכמעט כל חברה שבה הם חיו לא סבלה מסטיות, עיוותים, הפרעות וקרעים

הם באמת חדקונית שאוכלת כל מבנה חברתי, לא משנה כמה הוא מוצק וחזק.

השקפתם על עמים אחרים:

הם רואים בעמים אחרים כחיות, ובדרגה נמוכה יותר מהיהודים; בהתבסס על העובדה שהם ילדיו ואהוביו של אלוהים, ושהם העם הנבחר של אלוהים.

והם סוברים שהגויים הגויים הם מזרע בהמה, כמובא בתלמוד הירושלמי: הזרע שממנו נוצרים שאר העמים שמחוץ לדת היהודית הוא זרע של סוס

לכן, הם מתירים כל מעשה, בזוי ככל שיהיה, אם הוא נגד לא-יהודים, ולכן הם מתירים ריבית, הונאה, הונאה, לכן, "שחיתות ושעבוד של כל שאר העמים. לעבדות ויהיו לך עבדים

ואומר תלמודם: אם ראה יהודי גוי נופל לבור, אסור לו להוציאו ממנו, אלא צריך לסגור את החור; כדי שהגוי לא יוכל לצאת מזה.

השקפת היהודים על הנוצרים:

היהודים מאמינים שהנוצרים אינם מאמינים בין הגויים, וכל האמור לעיל חל עליהם, והם מאמינים שהכופר מביניהם הוא זה שקרא להם לדת זו, והוא ישוע בן מרים - השלום עליו, והם קוראים לו: ישוע המשיח; והם מאמינים שהוא שקרן וטוען לנביאות, למרות תיאוריו והבשורה הברורה עליו בספריהם, ובלשונות נביאיהם, אבל הם אומרים: זה לא הוא

הם מחכים לו ומאמינים שהוא יבוא אליהם בארץ המובטחת ארץ פלסטין ואז הוא יוביל אותם לטהר את אדמת כל הפוליתאיסטים והפגנים שכולם לא יהודים

ומה שתומך בזה הוא מה שבא בתלמודם: המשיח היה מכשף בזה בא בו: המשיח היה משוגעותיאורו בא בו: כופר 'שאינו יודע את ה

והתלמוד החדש שלהם קבע: תורתו של ישוע הם כופרים, ותלמידו יעקב הוא כופר, והבשורות הם ספרים של כופרים

ואחד החוקרים שלהם בשם מיימונד כתב: נוצרים שעוקבים אחר אשלותיו של ישו הם עובדי אלילים, ויש להתייחס אליהם כשאר עובדי האלילים, גם אם יש הבדל בין תורתם

ורבי רש"י אומר: הרוג את הצדיקים שבנוצרים מיימונד אומר: צריך לאדם להרוג בידו הכופרת, כגון: ישוע מנצרת וחסידיו, ולהשליכם לתהום. חורבןבישוע מנצרת הם מתכוונים: ישוע - עליו השלום; יחסית לארץ נצרת בפלסטין

אז ראה כיצד הם מתקרבים לדת שלהם על ידי הרג נוצרים. מכיוון שיש להם כופרים, ולמרות מה שישוע - עליו השלום - בא אליהם מהראיות, הכחישו את המסר שלו, ואמרו: הוא לא זה שהטיף לפניו לנביאים; לכן הם מתעקשים להישאר בפלסטין ולהמתין למשיח, שהנביא שלנו עליו השלום והברכה הסביר שהם רק מחכים לאנטי-כריסט, כמו באמירתו: האנטיכריסט יבוא אחריו שבעים אלף יהודים של עוספיה לובשת גלימות ארוכותמסופר על -ידי מוסלמים ואחמד, והוא נמצא ב

בחדית' ארוך אחר על האנטיכריסט, אמר הנביא - יהי רצון ושלום ה': עמו שבעים אלף יהודים, כולם חמושים בחרב ובמגןהוא סופר על ידי אל-בהאקי, אבן ח'זיימה ואחרים, ואל-אלבני דירג אותו כאותנטי בסחיה אל-ג'מי, מס'.

!אז כל הכבוד להם על המשיח המובטח שלהם, שמוביל אותם לגיהנום, ואיזה גורל אומלל

:ההשקפה היהודית על המוסלמים

באשר לתפיסת היהודים על המוסלמים, היא זהה לתפיסתם הקודמת על אומות ונוצרים אחרים, אלא שהם הגבירו את שנאתם למוסלמים. כי קינאו בהם שאלוהים – האדיר והנשגב – עשה את נביאו האחרון, שהנביאים והשליחים לפניו הטיפו, מבני איסמעיל, וחשבו שהוא אחד מהם. לפיכך, כאשר ידעו את תיאורו ואת תיאור הארץ שאליה יישלח, ואליה הוא נודד, התיישבו בה רבים מהם לפני השליחות. נא לממש את הזמן שלהם, ולהיות אחד מהם

והם איימו על אנשי מדינה מאוס ואל-ח'זרג', באומרו: "עברנו את תקופתו של נביא, ואנחנו נהרוג אתכם איתו, כפי שהוא הרג את עד ואת אירם."

וקיוו שהוא יהיה אחד מהם, אז כשנשלח נביאנו - עליו מיטב התפילות ועליו השלום - וידעו את תיאורו, הפכו אלה האושר שלו; כגון: מלומדם, בן מלומדם, אדונם, ובנו של אדונם עבדאללה בן סלאם; שקדמו בטוחים מהם

ומשמעות: הם מבקשים ניצחון על הכופרים אמירתם לאו"ס ואל-ח'זרג': "חיינו בתקופת נביא, עמו נהרוג אתכם". בהריגת עד ואירם

אחיהם של הקופים והחזירים ידעו שמוחמד - יהי רצון ושלום ה' הוא הנביא האמיתי, כפי שהגיע מחכמיהם הבכירים, ביניהם: הווי בן אחטאב ואחיו אבו יאסר. שקיעה, וכאשר חזרו הביתה, שאל אבו יאסר את אחיו חואי בן אחטאב, והוא אמר: האם הוא הנביא לו אנחנו מחכים הואי אמר: כן ברוך השם אבו יאסר אמר: מה הדעה

הואי אמר: באלוהים, איבה שלו לא תישאר

וידיעה זו הועברה על ידי אבן אסחאק בסמכותה של אמם של המאמינים סאפיה בן חואי בן אחטאב

לכן ההשקפה של היהודים כלפי המוסלמים היא מבט של תוקפנות, שנאה, לשון הרע וקנאה, וצווארם נמשך תמיד להשחית דת זו ואנשיה. כי הוא הראה את סודותיהם, והראה את יהירותם, השקרים וההטחה שלהם

והם עוינים את האסלאם ואת המוסלמים מיום היווסדו, וניסו לרצוח את הנביא - שה' יברך אותו וישן לו שלום - אין ספק שמה. יותר מפעם אחת, והם שמו רעל וכישפו אותו. וזה עדיין נוהגם ומעשיהם עם המוסלמים עד היום שנקלעו היהודים לתוכו גדול יותר ממה שנקלעו הנוצרים, גם אם שניהם טעו ולא האמינו. בקוראן מוזכרות מספר הזיות הכופרים של היהודים

ביניהם יש קבוצה הטוענת שלא לאלוהים יש בן, כמו שאמר הקב"ה: ויאמרו היהודים שעוזיר הוא בן האלוהים, והנוצרים אמרו: "המשיח הוא בן האלוהים". כך אומרים. בפיהם, מחקים את דבריהם של מי שלא האמינו קודם לכן.

הם תיארו את הקב"ה בחסרונות, והרגו את נביאי ה' ושליחיו כמו שאמר הקב"ה: ויאמרו היהודים: יד ה' קשורה, ידיהם כבולות, והם מקוללים על מה שאמרו, אלא ידיו מושטות. ואנחנו עשירים נרשום מה שאמרו והריגת

הנביאים שלא בצדק, ונאמר: טעם ייסורי השריפה אל-עמרן

ויעונו את דבר ה' שהוא התורה אמר הקב"ה הקב"ה: אז בגלל הפרת בריתם קיללנו אותם והקשנו את לבם ולכן עיוותו את הדברים ממקומותיהם אלמעדיהגואמר הקב"ה: אז אוי למי שכותב את הספר כמו ידיהם ואחר כך אומרים "זה מאת ה' לקנות בזה מחיר קטן". אז אוי להם. ממה שיש לידיהם. כתוב, ואוי להם על מה שהם מרויחים אלבכרה

והם היו ראויים לקללת ה', בגלל מה שהזכיר עליהם הקב"ה בדברו עליון: הוא קילל את הכופרים בבני ישראל על לשון דוד וישוע בן מרים. זה בגלל שהם. לא ציית ונהגה לעבור עבירה

לגבי לשון הרע שלהם כלפי נביאיהם, יש הרבה כאלה

.היהודים ייחסו את הכפירה לנביא האל "שלמה" וכי הוא סגד לאילילים, כמו ב"ספר מלכים" פרק מספר

.היהודים ייחסו ללוט עליו השלום ששתה אלכוהול וניאף עם שתי בנותיו, כמו בבראשית פרק יט/מספר

.היהודים ייחסו את הגניבה לנביא האל "יעקב" כמו ב"בראשית" פרק מספר

.היהודים ייחסו ניאוף לנביא האל, "דוד", ו"שלמה" נולד לו, כמו ב"ספר שמואל השני", פרק, מספר

.מלבד זאת, אלוהים קילל אותם והבייש אותם

:אלוהים ושליחו קיללו אותם על בושותיהם הרבות במספר מקומות בספר ובסונה, כולל

והם אמרו: "לבנו ערל. לא, אלוהים קילל אותם על חוסר אמונתם, כל כך מעט הם מאמינים

וכשבא מהם ספר עם הקב"ה, נכון למה שהיו עמם והיו לפני שהיו פתוחים בפני הכופרים, ולכן לא באו אליהם

.וכאשר אנו לוקחים אותם לקללותיהם, קיללו אותם, והקשו את לבם, ויעוותו את המילה מההומור, ולא נאסר עלינו

.אמור: האם אני אומר לך על בני האדם מזה, עם ה', מי שמקלל את ה', והוא כעס עליו, ועשה אותם מהעונש

".והנביא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "יהי אלוהים יקלל את היהודים, אשר לקחו את קברי נביאיהם כמסגדים

ויאמר: יקלל ה' את היהודים, שומן נאסר עליהם, אז ייפו אותו ומכרו. ושני החדית'ים נמצאים בסחיה אלבוכרי

:אבן אל-קאים - ירחם ה' עליו - תיאר אותם היטב כשאמר

האומה הזועמת היא: היהודים, אנשי השקר, לשון הרע, בוגדנות, רמאות ותחבולות, רוצחי הנביאים, זוללי דברים בלתי חוקיים, שהם ריבית ושוחד. ואת התחבולות, הם לא רואים בגללם. אלה שמתנגדים להם בחוסר אמונתם ושוללים את קדושת הנביאים, והם אינם צופים למאמין אלא או ברית, ולא למי שמסכים איתם אמת או רחמים, ולא למי שחולק אותם איתם צדק או הגינות, ולא עבור המתערבבים עמם שלום או בטחון, ולא למי שמתמש בהם כעצה, כי אם הזדונים שבהם. החכם שבהם, הפיקח שבהם: הרמאים שבהם, והענק הישר - והוא אוסר. שיימצא ביניהם: הוא לא יהודי באמת, הצר בבני אדם בחזה, החשוק שבהם בבתיים, המסריח שבהם, הבודד שבהם, הברכה שלהם קללה, ופגישתם היא ציפור

חיידאת אל-חיירי" עמ'

אמונתם של. זהו קצה הקרחון, ומי שיחפש ימצא הרבה מהחרפה שלו וסוגי חוסר האמונה והפירוק. אלוהים יודע בני ישראל - וזה היה כשהיא שואבת את חקיקתה משמים - הייתה האמונה ביום האחרון, ושהוא משכן הגמול, וה' הוכיח זאת בשמם בכמה פסוקים מהא'. קוראן קדוש כל נפש במה שאתה מחפשתחא: טוואמר הקב"ה בדברי משה עליו השלום: וכתב לנו בטוב העולם הזה ובאחרון והאחד. מי הוא מי שהוא מי שהוא: הם חושבים שהם אבל ה', וכן כמה קטגוריות ששררו בקטגוריות רבות ברשות ה', וה' עם החולה. אמר הקב"ה: ויאמרו לא תיגע בנו האש אלא לימים אחדים" אמור "האם כרת ברית עם ה' כדי שלא יפר ה' את בריתו או תאמר לא לה'. על הצדיקים והחוטאים שלהם במונחים של אמונה בתקומה, גן עדן וגיהנום

לגבי ספרם התורה: הוא היה חסר כל הזכרת גן עדן וגיהנום, תחיית המתים והתחייה, וכן כל הספרים המצורפים אליו פרט למספר קטן.

ישנה תמונה מעורפלת של זה המוזכר ב ספר דניאל וזו אמירתם: "ורבים מהישנים בעפר הארץ יתעוררו, מי לחיי "נצח, ומי לחיי עולם. בושע על בוז נצחי

וד"ר עלי ואפי מזכיר שאין מי מבין כתותיהם המפורסמות שמאמין ביום האחרון. כת הצדוקים שוללת את תחיית המתים, וסבורה שעונשם של הסורים ושכר החסידים מתרחשים רק בזמן שלהם. לכל החיים

והפרושים מאמינים שצדיקים מן המתים יתפשטו בארץ הזאת; להשתתף במלכות המשיח, שיבוא באחרית הימים, כי הם יכחישו את תחיית המתים הזו ביום התחייה

ומי שיתבונן במבט קטן בספר היהודים, בתורה ובספרים המצורפים לו, יגלה שההבטחות הכלולות בו תמורת מעשים טובים ואמונה בה' סובבות סביב תענוג עולמי, כגון ניצחון על אויבים, ריבוי ילדים, גידול יבולים וכד' האויבים נגדם, שבי צאצאיהם, מיתת יבוליהם ובהמותיהם ושאר עונשי עולם, המעידים על חוסר אמונתם ביום האחרון על פי התורה ו. הספרים המצורפים אליו

זה שונה ממה שיש להם בתלמוד, שם הכריזו על אושר וגיהנום, כפי שנאמר בו: שגן עדן הוא משכן הרוחות הטהורות, רק היהודים נכנסים אליו, והגיהנום הוא משכן הכופרים, והם. אין לו חלק בזה אלא בבכי. בגלל החושך, הריקבון והבוץ שבו, והגיהנום הזה רחב פי שישים מהאושר

כפי שהוזכר בנוסח י"ג העקרונות שקבע הרמב"ם, והפכו אותם לעמודי האמונה היהודית, אמרו בעמוד י"ג: "אני מאמין לחלוטין בתחיית המתים, בזמן שבו רצון ה'. בורא עולם - יתברך שמו והעליון זכרונו - עכשיו ולעולם ועד". זו אינה הצהרה של היום האחרון; כי יתכן שהתכוון בכך לתחייה עולמית כדרך אמונתם הקודמת של הפרושים, אבל זה מעיד על שינוי באמונתם ממה שהיו רבים מאבותיהם המתקדמים, ואולי זה מהשפעתם על האמונה. של בני ישראל או היהודים בעידן משה עליו השלום היו מוסלמים מונותאיסטיים

, ואם המונח יהודים לא הופיע באותה תקופה, הם מונותאיסטים בכתבי הקודש במקורם, וזה נראה מהם לאורך ההיסטוריה הארוכה שלהם. שהם נוטים לאנתרופומורפיזציה ולהיות מושפעים מפגאניות, והולכים אחר תאוות וכדאיות, שהביאו לנוכחותם של נביאים בהם בשפע להיענות להם לשדרת המונותאיזם, בכל פעם שהיו נגועים בסטייה במושג האלוהות. , הם לקחו את העגל לאלילים לאחר יציאתם ממצרים, וכותב הברית הישנה מספר בבדיותו שמשה עליו השלום עשה להם נחש מנחושת, וש בני ישראל סגדו לו לאחר שכמו שהנחש קדוש יש להם את זה כי זה מייצג חוכמה וערמוניות

באשר לתיאורי ה' המצויים ומתערבבים עם שרידי התורה האמיתית, אלוהי היהודים נקרא יהוה, והוא אינו אלוהים בל יטעה אלא עושה טעויות ומתקומם, ונופל בחרטה תוך כדי פקודה על גניבה. והוא אכזר, קנאי, הרסני לעמו, בין שאר הרעיונות והאמונות. ובכך הוא אויב לאחרים, והם טוענים שהוא הולך מול קבוצת בני ישראל בעמוד ענן שלהם הוא שהם מאמינים שמי שהוקרב מבני אברהם הוא יצחק, שנולד משרה, והדעה הנכונה היא שהוא ישמעאל, ואין שום דבר רלוונטי בדתם לגבי תחיית המתים. , נצח,

שכר ועונש למעט התייחסויות פשוטות, ולכן העניינים הללו רחוקים מהרכב המחשבה היהודית החומרנית, ולפיהם שכר ועונש הם זה מתרחש רק בעולם הזה, ולכן השכר הוא ניצחון ותמיכה, וה עונש הוא אובדן, השפלה ושעבוד.

הם מאמינים שהם העם הנבחר של אלוהים, ושהנשמות של היהודים הן חלק מאלוהים, ואם ישראלי אנאלפביתי נפגע, זה כאילו הוא פגע בתהילה האלוהית, ושההבדל בין מידת האדם הוויה וחיה היא ככל ההבדל בין יהודי לגוי, ומותר להם להונות ולגנוב גוי, להשאילו בריבית מגונה, ולמסור עדות שקר נגדו ולא להיות צדיקים. על ידי השבעה

לפניו, כי הלא-יהודים באמונתם הם כמו כלבים, חזירים וחיות, אלא היהודים מתקרבים לאלוהים בכך שהם עושים זאת דרך לא-יהודי.

והתלמוד מזכיר לגבי ישו שישוע מנצרת נמצא בתהום הגיהנום בין ביטומן לאש, ושאמא שלו מרים הביאה אותו מניאוף בחטא, ושהכנסיות הנוצריות הן מקום הזוהמה, והמטיפים בהן. הם כמו כלבים נובחים, ובגלל נסיבות הרדיפה, עלה עבורם רעיון המשיח הצפוי כמעין קתרזיס וחיפוש אחר תקווה ותקווה.

באשר להשקפת התלמוד על הערבים הקדמונים, כותבו רואה בהם עם מבוזה, ושחבל להתחתן עם ערבי, ושהם מבצעי תשע עשירות מהפשעים בעולם, ושהם מבצעים תשע עשירות מהפשעים בעולם. האופי הוא בוגדנות ושנאת היהודים, והם היו המנהיגים של חורבן בית המקדש עם בוכטינסאר מבבל. על פי תורת התלמוד, עובדי אלילים שאינם מאמצים את הדת היהודית, נוצרים ומוסלמים הם בעיני היהודים אויבי האל ואויבי היהודים. יהודי לזר מה שהוא הפסיד, ה. אלוהים לעולם לא סולח לו.

היהודים מעמידים את התלמוד מעל התורה, ואת הרב מעל ה', והקב"ה קורא בעמידה על רגליו, ומה שהרב אומר עושה הקב"ה, ותורת התיאולוגים בתלמוד עדיפה מדברי ההלכה או ה'. דברי ה', והחטאים שנעשו בתלמוד גדולים יותר מאלה שנעשו נגד התורה, וכותב התלמוד מאמין שהקב"ה לוקח את דעת האלים עלי אדמות בבעיות המתעוררות בשמים, ושהדברים מן האלים מתוקים יותר מדברי הנביאים; כי דבריהם הם דברי אלוהים.

התלמוד מלא בטקסים של קסם, כישוף, עתידות ודרכי תקשורת עם הג'ין, ובו רוחות רעות, שדים ופיות הם מצאצאיו של אדם, ושהם עפים לכל עבר, והם יודעים. התנאים העתידיים על ידי האזנה, והם אוכלים, שותים ומתרבים כאדם, ומותר לאנשים להתייעץ עם השטן בסוף השבוע.

הם מאמינים שהמשיח, לו הם מחכים להופעתו, ישיב את המלכות לישראל, כדי שהעמים ישרתו אותו והמלכות ייכנעו לו, והוא לא יבוא אלא אם כן מלך העמים הלא-יהודים. נהרס, כי הסמכות על העמים הלא-יהודים שייכת ליהודים בלבד, ובכל מקום שאליו נכנסים היהודים הם חייבים להיות האחראים. כל עוד הם רחוקים מלהגשים רעיון זה, הם רואים עצמם גולים וזרים. המוסלמים. ליצור איתם קשר; כי הרמב"ם היה רופא לאיוב במצרים היהודים נחשבים לטועים, הרומים והלוחמים ביותר של אלוהים, נביאיו והצדיקים בין עבדיו, עד שהיו ידועים בקרב. ויאמר אלהים אלהים: ויאמרו היהודים: "יד ה' כבולה העמים כרוצחי הנביאים.

ויאמר אלהים אלהים: שמע ה' אלהים את דברי אשר אמרו שְהָאֱלֹהִים עָנִי וְהִנֵּנִי שִׁירֵי הַעֹשֶׂר שֶׁנִּכְתַּב אֲשֶׁר אָמְרוּ וַיִּהְיֶה אֹתָם מִהָעַם.

אמר הקב"ה: ומי שחושך יותר במרתקים את ה' כשקרן בראשון, הם נחשפים לאדוניהם, והכי תאווה אומר

וקבע תלמודם הקב"ה מצטער על שהותיר את היהודים במצב של אומללות, עד כדי כך שהוא מטיח ובוכה בכל יום; שתי דמעות נופלות מעיניו אל הים, והוא שומע את קולן מראשית העולם ועד לוסוף, והמים מופרעים, והאדמה רועדת רוב הזמן; אז מתרחשות רעידות אדמה

הכחשתם לשליחים, הריגתם ותיאורם כלא הולם:

אמר הקב"ה: וכל אימת שיבוא אליך שליח במה שאין נפשך חפצה בו, אתה מתנשא. כי חלק ממך שיקרת וחלק . . "ממך אתה הורגאלבכרה: מפסוק

ויאמר אלוהים הכל יכול

הם תיארו את נח - עליו השלום - בתורתם המעוותת כשותה יין, ותיארו את לוט - עליו השלום - כשכב עם שתי בנותיו.

עיוותם של ספר אלוהים

וגם היהודים מודים ששומרון עיוותה מקומות מהתורה, ושינתה אותה, הוסיפה וגרעה, ושומרון טוען את זה נגדם

רכישת פסוקי ה' במחיר קטן

והקב"ה נדר להם על ידי הקב"ה לאמר: אוי למי שכותבים את הספר בידיהם ואחר כך אומרים זה מאת ה' שיקנה על ידו, ולכמה, ואז למעטים, לכמה מהם

ויאמר הקב"ה:

היהודים רואים בתלמוד ספר כמו התורה. זהו הגילוי הבלתי כתוב שהשאיר משה - עליו השלום - והעניין התפתח עמם עד שאויב התלמוד גדול מהתורה - כפי שצינו כמה חוקרים אומר אחד מרבתיים: מי שקורא בתורה בלי המשנה והגמרא אין לו אלוהים

זו תוצאה של הגזמה שלהם ברבותיהם; איפה עשו אותם במעמד של אדונים, מחוקקים עבורם ועוקבים אחריהם; כפי שאמר אלוהים הכל יכול בקוראן הקדוש שתיאר אותם:

והתלמוד שנערך על ידי רבותיהם הרואים עצמם יועצים לה', כמו שאמר רבי מנחם: הקב"ה יתייעץ עם הרבנים עלי אדמות כשיש עניין דילמה שאי אפשר לפתור בשמים-ה' מרומם על מה. הם אומרים

וכן נאמר בתלמודם שאין לבטל או לשנות את תורת הרבנים, אפילו בצו ה', וההבדל חל בין הבורא, הקב"ה והחכמים היהודים בסוגיה, ולאחר זמן רב. ויכוח, הוחלט להפנות את המחלוקת לאחד הרבנים, והקב"ה נאלץ להודות בטעותו לאחר פסק דין של הרבי הנ"ל- יתעלה ה' על מה שאומרים

אחד מחכמיהם, מיימונד, שנפטר בשנת לספירה, אמר: פחד הרבנים הוא יראת האל הכולל- יכול- יתעלה ה' על מה שהם אומרים

וזה בא בתלמודם: אף אחד לא יכנס לגן עדן חוץ מהיהודים, אבל הגיהנום הוא מקום משכנם של הכופרים, ואין להם חלק בו אלא בבכי, בגלל החושך, הרקב והבוץ שבו היהודים. לפזר את אלו המכחישים את תחיית המתים, התחשבנות, גן עדן וגיהנום

כל האמונות והסטיות הדוקטריניות הללו בקרב היהודים נחשפו על ידי הקוראן הקדוש, נשללו מהם וחשפו את דתם המעוותת שבה הם מבצעים מניפולציות על אומות. ולא תמצא מי שמגדיר את היהודים או מגדיר את מאפייניהם במדויק מלבד הקוראן הקדוש, שהזכיר את המאפיינים האמיתיים שלהם שאיש אינו מכיר בבהירות כזו מלבד היהודים

מאפיינים פסיכולוגיים של היהודים:

בין ה' - הקב"ה - תכונותיהם בספרו הקדוש; למוסלמים להיות בעלי תובנה; הנה כמה מהתכונות שלהם

קנאה

ויאמר הקב"ה: או האם הם מקנאים באנשים על מה שנתן להם הקב"ה מתוך חסדואכן, נתנו למשפחת אברהם את הספר והחכמה, ונתנו להם מלכות חזקה-אנ-ניסה:

היהודי משה דיין, שר הביטחון שלהם, אמר לאחר מלחמת: זהו יום ליום כיבר, הו נקמתו של כיבר

החזקה ושליטה:

אלוהים, המבורכים והנעלים, אמר, בתיאור תאוות הבצע שלהם

ובפרוטוקול השני של הפרוטוקולים של זקני ציון: "נבחר מבין מנהלי האוכלוסייה הראשיים, שיהיו בעלי נטיות עבדים, ויוכשרו באומנות הממשל, ולכן יהיה להם קל. להפוך את כלי השחמט במשחק שלנו בידי היועצים החכמים שלנו שהוכשרו במיוחד לשלוט בעולם מאז ילדותם."

הפרת בריתות ובריתות:

והם נבדלו משאר העמים בכישרון בהפרת הבטחות ובריתות. אמרו הקדוש ברוך הוא והעליון - : {או בכל פעם שהם כורתים ברית, נוטשים אותה מפלגה. לא, רובם אינם מאמינים. אל בקרה:

בנאום שנשא מנחם בגין ב-, אמר: לא יהיה שלום ליהודים, לישראל ולערבים, כל עוד לא שחררנו עדיין את כל מולדתנו, גם אם נחתום על הסכם שלום

ונאמר בתלמודם: זכותו של היהודי להישבע שבועות שקר שיוכל לכפר עליהן ביום הכיפורים

רמאות, צריכת ריבית וצריכת כספים של אנשים שלא בצדק

הם התבלטו גם בריבית, הם האומות החשובות ביותר של כדור הארץ בעניין והכי אכילה של אנשי העם לשווא

והוא, המרומם והמלכותי, אמר בתיאורם: "שומעי שקר, אוכלי דברים בלתי חוקיים." אלמעידה:

זה בא גם בתורות שלהם, שהם עיוותו: הישראלי נחשב לה' חשוב יותר מהמלאכים, אז אם אנאלפבית - כלומר: . לראות.לא יהודי - מכה ישראלי, זה כאילו הוא מכה תהילה אלוקית- יתעלה ה' על מה שאומרים

ואומר רבי אברבנאל: ויברא הקב"ה את הנכרי בדמות האדם, שיתאים לעבוד את היהודים אשר נברא העולם עבורם, כי אין ראוי שישמש נסיך יומם ולילה בחיה בזמן שהוא הוא בדמות החיה שלו

קשיות הלב

אמר הקב"ה - : אז התקשו לבכם אחר כך, והם היו כאבנים או קשים עוד יותר אלבכרה:

ואמר רבם אברבנאל: אין הוגן שאדם ירחם על אויביו וירחם עליהם

צביעות

ותלמודם הזכיר שמותר להשתמש בצביעות עם הכופרים, והם כולם שהם מחוץ לדת היהודית

מחלוקת וצביעות:

הם גם אנשי ויכוח ומחלוקת, כפי שסיפר עליהם הקב"ה בסיפור הפרה שציווה עליהם משה לשחוט, וכיצד התווכחו עמו והגיבו לו, והדגישו עד שה' הדגיש אותם בה. הם אמרו, "התפלל עבורנו אדונך שיבהיר לנו מה הם. פרות דומות לנו." אל-בכרה:

אז מה אתה חושב על עם שמתווכח עם אלוהים בשיפוטוהם סותרים את נביאיו - עליהם השלום - בדתם? הם אפילו היום האנשים הכי צבועים ושנויים במחלוקת

הסתרת הימין

הונאה על גבולות אלוהים

זהם האנשים הכי ערמומיים ונועזים, ועוקפים את כל התקנות והדינים. אמר הקב"ה

הפרת עבודה

אמר אלוהים הכל יכול, גער בהם

פחדנות ואדישות

אלוהים הכל יכול אמר עליהם

ויאמר הקב"ה: לא נלחמים בכולכם אלא בכפרים מבוצרים או מאחורי חומותאל-השר: י"ד

קמצנות וקמצנות

אהבת העולם ושנאת המוות

בחקירה שנערכה עם מנהיג ישראלי על קבוצה של מוג'אהדין ערבים מתנדבים, הוא אמר שתיאר אותם: הם מחפשים את המוות בתשוקה קרובה לטירוף, והם ממהרים אליו כאילו היו שדים. לתקוף אנשים כאלה זו הרפתקה מסוכנת, ואנחנו לא אוהבים הרפתקה מפחידה כזוהי ספק שמה שנקלעו היהודים לתוכו גדול יותר ממה שנקלעו הנוצרים, גם אם שניהם טעו ולא האמינו. בקוראן מוזכרות מספר הזיות הכופרים של היהודים

ביניהם יש קבוצה הטוענת שלא ללוהים יש בן, כמו שאמר הקב"ה: ויאמרו היהודים שעוזיר הוא בן האלוהים, והנוצרים אמרו: "המשיח הוא בן האלוהים". כך אומרים. בפיהם, מחקים את דבריהם של מי שלא האמינו קודם לכן.

הם תיארו את הקב"ה בחסרונות, והרגו את נביאי ה' ושליחיו כמו שאמר הקב"ה: ויאמרו היהודים: יד ה' קשורה, ידיהם כבולות, והם מקוללים על מה שאמרו, אלא ידיו מושטות. ואנחנו עשירים נרשום מה שאמרו והריגת הנביאים שלא בצדק, ונאמר: טעם ייסורי השריפה אל-עמרן ויעוונתו את דבר ה' שהוא התורה אמר הקב"ה: אז בגלל הפרת בריתם קיללנו אותם והקשנו את לבם ולכן עיוונתו את הדברים ממקומותיהם אלמעידהיגואמר הקב"ה: אז אוי למי שכותב את הספר במו ידיהם ואחר כך אומרים "זה מאת ה' לקנות בזה מחיר קטן". אז אוי להם. ממה שיש לידיהם. כתוב, ואוי להם על מה שהם מרויחים אלבכרה

והם היו ראויים לקללת ה', בגלל מה שהזכיר עליהם הקב"ה בדברו עליון: הוא קילל את הכופרים בבני ישראל על לשון דוד וישוע בן מרים. זה בגלל שהם. לא ציית ונהגה לעבור עבירה

לגבי לשון הרע שלהם כלפי נביאיהם, יש הרבה כאלה

היהודים ייחסו את הכפירה לנביא האל "שלמה" וכי הוא סגד לאלילים, כמו ב"ספר מלכים" פרק מספר

היהודים ייחסו ללוט עליו השלום ששתה אלכוהול וניאף עם שתי בנותיו, כמו בבראשית פרק יטמספר

היהודים ייחסו את הגניבה לנביא האל "יעקב" כמו ב"בראשית" פרק מספר

היהודים ייחסו ניאוף לנביא האל, "דוד", ו"שלמה" נולד לו, כמו ב"ספר שמואל השני", פרק, מספר

מלבד זאת, אלוהים קילל אותם והבייש אותם

אלוהים ושליחו קיללו אותם על בושותיהם הרבות במספר מקומות בספר ובסונה, כולל

והם אמרו: "לבנו ערל. לא, אלוהים קילל אותם על חוסר אמונתם, כל כך מעט הם מאמינים

וכשבא מהם ספר עם הקב"ה, נכון למה שהיו עמם והיו לפני שהיו פתוחים בפני הכופרים, ולכן לא באו אליהם

וכאשר אנו לוקחים אותם לקללותיהם, קיללו אותם, והקשו את לבם, ויעוותו את המילה מההומור, ולא נאסר עלינו

אמור: האם אני אומר לך על בני האדם מזה, עם ה', מי שמקלל את ה', והוא כעס עליו, ועשה אותם מהעונש

"והנביא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "יהי אלוהים יקלל את היהודים, אשר לקחו את קברי נביאיהם כמסגדים

ויאמר: יקלל ה' את היהודים, שומן נאסר עליהם, אז ייפו אותו ומכרו. ושני החדית'ים נמצאים בסחיה אלבוכרי

:אבן אל-קאים - ירחם ה' עליו - תיאר אותם היטב כשאמר

האומה הזועמת היא: היהודים, אנשי השקר, לשון הרע, בוגדנות, רמאות ותחבולות, רוצחי הנביאים, זוללי דברים בלתי חוקיים, שהם ריבית ושוחד. ואת התחבולות, הם לא רואים בגללם. אלה שמתנגדים להם בחוסר אמונתם ושוללים את קדושת הנביאים, והם אינם צופים למאמין אלא או ברית, ולא למי שמסכים איתם אמת או רחמים, ולא למי שחולק אותם איתם צדק או הגינות, ולא עבור המתערבבים עמם שלום או בטחון, ולא למי שמשתמש בהם כעצה, כי אם הזדונים שבהם. החכם שבהם, הפיקח שבהם: הרמאים שבהם, והענק הישר - והוא אוסר. שיימצא ביניהם: הוא לא יהודי באמת, הצר בבני אדם בחזה, החשוך שבהם בבתיים, המסריח שבהם, הבודד שבהם, הברכה שלהם קללה, ופגישתם היא ציפור

חיידאת אל-חיירי" עמ'

רוב היהודים. זהו קצה הקרחון, ומי שיחפש ימצא הרבה מהחרפה שלו וסוגי חוסר האמונה והפירוק. אלוהים יודע מאמינים בקיומו של אלוהים אחד, למרות שחלקם עשו את עוזאיר בעבר, אז אמרו: עוזר הוא בן האלוהים, והם רצו לגלם את האל בעבר, אז הם סגדו ל- עגל אחרי שהם יצרו אותו, ועכשיו הם סוגדים לאל אחד, אבל הם עשו אותו בדמיונם כפי שהם רצו, אז הם קוראים לאדון שלהם הרבה התכונות הפיזיות שבהן הוא חולק עם בני האדם, עם תכונות אנושיות אחרות, כגון המתעייף ממלאכתו, והדבר הוזכר על ובין אותן תכונות מתועבות שהם מחזיקים ידם בספר בראשית בפרק ב': "וַיִּשְׁלַמוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאוֹ וַיִּשְׁלַם אֱלֹהִים.

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, כך נח ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה, ויברך ה' את היום השביעי ויקדשו כי בו נח מכל מלאכתו אשר עשה. ויאמר הקב"ה בספרו היקר: ואכן בראנו את השמים ואת הארץ ואת כל אשר ביניהם בששת ימים, ולא נגענו בדיבור סרק. ב בני ישראל טוענים שראו את ה' - הקב"ה - והיו עדים לו בעיניים, מה שהכחיש הקב"ה - בספרו היקר בסורת אל-בכרה: וכשאמרת, "וכזב"

. משה, לא נאמין בך עד שנראה את ה', ואני אראה אותך. והם ייחדו את עצמם שהם העם הנבחר של ה', כי הוא יורד אליהם - חשה - ומשחק ו משוחח עם הרבנים היהודים וחכמיהם, וכך גם הוא - חשה - עם נביאיו, והם מזכירים בכך שפעם אחת הביס יעקב את ה' בזמן שהם משחקים, אז הם קמו הם נאבקו, וכאשר ה' הרגיש שיעקב יתגבר עליו, הוא היכה אותו בירכו, גרם ליעקב לסכיט, ואמר לו ה'

- במה זה אומר - עזוב אותי, יעקב, ותן לך את שם ישראל, והוא. העבד המבורך שאיש אינו יכול להביס, ומהאמור לעיל מתברר שהמונותאיזם של ה' עבורם הוא חוסר האמונה זהה, שכן אלוהים אינו חולק את תכונותיו הנשגבות עם המשרתים, והוא אינו כמוהם, ברוך הם לתאר או לטעון, והקב"ה מרומם על מה שהם אומרים. מי הם היהודים היהודים הם העם שאליו שלח ה' את משה - עליו השלום - כנביא, ואלוהים הכל יכול הוריד בתוכם את התורה, ולמרות זאת משה לא ירד ביהדות, אלא משה גילה את האסלאם בגלל ה' הכל יכול. לאמר: ויאמר משה, עמי, אם אתה מאמין באלוהים, אז בטח בו אם אתה מוסלמייםזה אומר שהיהדות היא לא הדת שמשה בא איתה, אלא נבחרה על ידי אלה. אנשים שאליהם נשלח משה עליו השלום, ולשם הזה יש סיבות רבות להסבר ארוך מדוע

נקראו היהודים בשם זהשםם של היהודים אינו השם היחיד שניתן לעם הזה, והם נקראים בני ישראל והעברים או העברים, ולאחרונה הם נקראו הציונים. כפי שהם קשורים ללוי, אז איך השושלת שלהם למישהו אחר מלבד אביהם באותו קריינות, חולשה נוספת היא שהמילה "יהודים" שוחררה לאחר תקופת משה, אז איך ניתן לייחס מונח זה לעידנים שקדמו לתקופת משה, אבל נכון יותר לקרוא להם על שם חזרתם בתשובה לה' - הקב"ה - עם משה עליהם השלום נטלו את שמם מדבריהם: הדרכנו אליך ואלוהים יודע הכי טוב מהן האמונות הבולטות ביותר של היהודים? אי קבלת חוץ ממגדרם גזענות והעדפת הגזע היהודי הם בין היסודות של האמונה היהודית; כי באמונתם שהבריאה מתחלקת לשני חלקים, חלק עליון וחלק תחתון,

ושבעים איש חיים בשבעים שפות בעולם הזה, והיצורים הטהורים והטהורים הם היהודים או הישראלים ליתר דיוק, וה עליונות היהודים על שאר בני האדם היא כמו שליטה של האדם על בעלי חיים, והיהודים מתעבים את הערבים, והגבר היהודי מי שמתחתן עם ערבייה סובל מבושה גדולה, והיהודים מאמינים שאם גבר יהודי תוקף. אישה לא יהודיה, הוא לא ייענש; כי אישה שאינה שייכת ליהודים היא לא בן אדם, אלא בהמה. כל מי שאינו שייך ליהדות ולדת היהודית הוא אויב ה' בעיניהם, בין אם הוא נוצרי ובין אם הוא נוצרי. מוסלמי, וגזענות גדולה מופיעה בהתנהלותם עם לא-יהודים בקנייה ובמכירה. כיהודי יש זכות למכור זר תמורת ריבית, אך הוא אינו יכול לעשות זאת עם יהודיגלגול נשמות היהודים מאמינים בחיי הנצח שלהם באמצעות גלגול נשמות,

כלומר כאשר אדם יהודי מת בעודו על יהדותו, נשמתו הולכת להתיישב בגופו של יהודי אחר, גם אם היהודי כופר מיהדותו, כלומר אם הורג יהודי אחר, נשמתו יוצאת ממנו להתיישב בכמה חיות או צמחים, אז הנפש מתייסרת על כך. שנה בגיהנום, ואז אחר כך הוא נושף להתיישב בגופו של עובד אלילי, ואז חוזר לגוף היהודי לאחר שהוא טוהר לחלוטין סמכות היהודים מאמינים שהם לבדם צריכים להיות הבעלים של אדמה ו כוח, ועליהם למנוע מכל אומה להחזיק את הארץ, לכן חלומו של היהודי הוא להחזיק כוח ואדמה באשר הוא, שכן הם טוענים שכאשר המשיח האמיתי יבוא, הוא יגן עליהם ויתמוך ביהודים, ולכן הם יהיו בעלי כוח ועושר מוחלטים המוחלטים, הם גם האומה שנבחרה על ידי אלוהים כפי שהם טועניםחומרנות היהודי אינו מאמין - בשל הדומיננטיות של אהבתו לכסף - בקיומו של חיים שלאחר המוות, אין גן עדן, לא אש,

לא התחשבות, לא עונש או ייסורים, כי הספרים שלהם התרוקנו מדברים על מלאכים או תורת הנסתר. או דברים שמועלים. להיפך, היהודי מאמין רק בכסף, וכל המובטח בספריהם הוא השכר העולמי, ולכן היהודי נטול כל אמונות אנושיות נשגבות כמו סובלנות, שלום, מוסר הגון וכדומה. מיהו אלוהי היהודים לפי אמונתםהיהודים עשו את אדונם כמוהם, אז הם קראו אליו עם המאפיינים האנושיים שלהם, והם קראו לו בשם "יהוה" והוא אדונם לאחרים; כלומר: היהודים אינם חולקים את עבודתם ל"יהוה" עם איש, ויותר מזה, אדונם אינו עוזר. בלבד, לא אדון לזולת ואינו נותן לאחרים, והם עשו אותו לרשע לפעמים והציגו אותו בתמונות שונות כגון עננים. או עשן מהן אחת האמונות הבולטות שלהם היא שהם אינם מאמינים בנבואה של אף אחד הקבוצות היהודיות הבולטות ביותר מנביאי בני ישראל מלבד משה

, יהושע בן נון ואהרון. , והם אינם מאמינים בספרי היהודים אלא בספרי היהודים. חמישה ספרים עם ספר יהושע בן נון, והתורה שבידם שונה משאר הנוסחים בששת אלפים מקומות, ושאר היהודים מכריזים עליהם ככופרים בשל הבדל דוקטריני ביניהם. הם מאמינים בתלמוד יחד עם ספרי קודש אחרים שיש להם, והכת הזו דואגת רבות לענייני משפטם, וזוהי הכת העוינת ביותר לאחרים, והם מהווים את רוב היהודים הנוכחיים. הקבוצה שוללת את העולם הבא ואת משכן הגמול, ומאמינה שהנשמה נכחדת עם השמדת הגוף, וכן שוללת את הגורל והיעודה מראש, ואומרת שלאדם יש את הרצון המלא לעשות מה שהוא רוצה, כמו גם שהם מכחישים. קיומם של מלאכים האם היהודים הם צאצאי בני ישראלהיהודים טוענים שהם צאצאי בני ישראל

, ומתארים את עמם כגזע טהור שלא התערבב עם שום דבר אחר, אבל כל זה שקר. כגזע בני ישראל התערבב בעמים רבים אחרים, והדבר בולט בניגוד לגופם ולפניהם, לרבות האפריקאים, האירופאים ואחרים, והיהודים הזכירו בספריהם שהם נישאו לנשים זרות, ו היהודים נישאו גם לגברים זרים, וכך מסתבר שמוצאם לעולם אינו זהה נישואים בדת היהודית כיצד מתקיימים נישואים לפי טקסים יהודייםבין הדברים הנוגדים את הדת יש

הישרדות של יהודי ללא נישואין, וכן אסור ליהודי להתחתן עם גוי ולהפך, ואין איסור ליהודי להתחתן עם אחייניתו או אחייניתו. ופוליגמיה אינה אסורה בדת היהודית ופוליגמיה אינה קשורה למספר מסוים; כלומר: אין הגבלה מקסימלית למספר הנשים, ואם היהודי נפטר מאשתו ואין לו ילדים ממנה, אז אחיו הרווק חייב לשאת אותה, והילד משתייהן מיוחס ל- אח מתאיך תפילת היהודים? על היהודים לערוך שלוש תפילות ביום, שהן תפילת שחרית, תפילת מנחה ותפילת שקיעה, התפילה הייתה פרטנית, וטלית גדולה אם התפילה הייתה בקבוצה, והראש חייב להיות מכוסה בכובע; מתוך כבוד לנוסחי התורה שהם קוראים, והם נהגו לכרוע ברכ ו להשתטח בתפילותיהם בעבר, אך כיום רובם מתפללים בישיבה על כיסאות כמו הנוצרים, והקיבלה בתפילה היא. ירושלים. מה שמה של הכובע היהודי הכיפה היהודית נקראת כיפה

, והיא מכסה את הראש ולרוב חובשים אותה אנשים בצבא או חובשים על ידי רופאים, מהנדסים ועורכי דין. מה היחס בין נוצרים ליהודים מערכת היחסים בין יהודים לנוצרים הייתה מערכת יחסים של שנאה ועוינות מאז ומעולם, אך לאחר מכן פעלו גם יהודים וגם נוצרים לאיחוד מאמצייהם וכללו את הברית הישנה לצד הברית החדשה בספר אחד שהם כינו "הספר הקדוש". הברית הישנה היא התורה והברית החדשה היא הבשורה, שכן יש קשר ברור מאוד בין הברית הישנה לברית החדשה, וכותבי הבשורה הסתמכו על הברית הישנה בניסוח הברית החדשה, כך שרבים אנשים אמרו שהברית החדשה נלקחה מהברית הישנה מה ההבדל בין נצרות, נצרות ויהדות? השם נצרות נגזר מהכפר של ישו - עליו השלום - שהוא נצרת או נסרונה, ולגבי המילה נצרות היא מוחלפת על אנשים המשתייכים לדת המשיח - עליו השלום - כפי שהם טוענים. ,

והמילה נוצרים היא המילה הראשונה שניתנה למזוהים עם דתו של ישוע בן מריה, באשר למילה נוצרים, היא הושמה עליהם לאחר זמן, ולמעשה אין הבדל בין נצרות לנצרות במונחים של משמעות, שכן לשתי המילים יש אותה משמעות, שהיא חסידיו של ישוע בן מרים. ההבדל בין יהדות לנצרות מבחינת אמונה: היהודים הם מאמינים במשה, במסר שלו, ספרם, התורה. באשר לנוצרים, אלוהיהם לא היה אחד, והם קשרו את ישוע באלוהות ואת ספרם התנ"ך. מבחינת היום הקדוש: הנוצרים תפסו את יום ראשון כקדוש עבורם, וה יהודים לקחו את השבת. מבחינת הקיבה: היהודים לקחו קיבלה שהיא ירושלים, ולגבי הנוצרים, הם לקחו את המזרח כקיבלה שלהם. מבחינת אמונתם באברהם: היהודים. אומרים שאברהם - עליו השלום - היה יהודי,

והנוצרים אומרים שהיה נוצרי מבחינת אמונתם במשיח הצפוי באחרית הימים: ראה נוצרים כי זה שיירד. סוף הזמן הוא המשיח בן מרים, עליהם השלום, והוא יהרוג את כל מי שלא האמין בנצרות, בעוד שהיהודים רואים שהמצפה הוא "מלך השלום" כפי שהם קוראים לו, והוא במציאות האנטיכריסט בעל העין האחת, שלפי טענתם יחסל נוצרים ומוסלמים, ואלוהים יודע הכי טוב מאז שאלוהים הכל יכול שלח את מוחמד, עליו ה' תפילות ה' ושלום, עם דת האסלאם, היהודים זוממים נגד דת זו ונביאה,

דרך ישרה עמראן: והיהודים הולכים אחרי שליח ה'. למרות שהם יודעים שהוא באמת שליח ה', ויש להם ראיות עליו שלום וברכות ה' בשאלות להביך אותו, וביקשו לשלוח עליהם ספר, ואמר לשלוח להם ספר מהשמים, והם ביקשו ממה משהו יותר גדול מזה, והם אמרו: "הראו לנו את אלוהים בגלוי." אז הסכמת. הם הרעם עם הדיכוי שלהם, אחר כך הם לקחו את העגל לאחר שהגיעו להם ההוכחות הברורות, אז סלחנו על זה, ונתנו סמכות ברורה למוסא אלניסא: א

וכאשר לא הצליחו לעורר מחלוקת, חלקם לבשו את בגדי האסלאם. להשמיץ את האיסלאם בשם המוסלמים: וקבוצה מאנשי הספר אמרה: "האמינו במה שהתגלה לאלו המאמינים בפני היום, וכופרים בסופו של דבר, כדי שיוכלו. לחזור."

מזימתם נמשכה והפכה פעילה בתקופת שלטונו של עות'מאן, והם לבשו את בגדי האסלאם בהנהגתו של אבן אל-סוודא עבדאללה בן סבא, והם המשיכו להסית את המוסלמים נגד עות'מאן בטענה שהוא לא ראוי יותר ל- ח'ליפות, וכי העברת השליח, תפילת ה' ושלום עליו, אל המלווה העליון משמעה העברת אישיותו לעלי, כשם שאישיותו של משה עברה ליהושע, נפל עותמאן קורבן להמרדה זו

כאשר המוסלמים כבשו ערים רבות, רוב הדימים, היהודים והנוצרים, קיבלו בברכה את הכיבושים הללו במדינות עיראק, הלבנט ומצרים. ברצון להיפטר מהרדיפה הרומאית, שכן חיו תחת המדינה האסלאמית חיים טובים יותר מכפי שחיו בעבר עם בני עמם, אלא שהם לא נטשו את ערמומיותם ואת זממם; בכל פעם שהייתה להם הזדמנות, הם ניצלו אותה ומיהרו אליה.

לסיכום, אם היינו סוקרים את ההיסטוריה האסלאמית, היינו מגלים שליהודים היה תפקיד בכל המרדה ואירוע שפגעו במוסלמים, גם אם האירוע לא היה מעשה ידיהם בהתחלה, אבל הם מציתים אותו גם לאחר בזמן.

זה מה שגרם לכמה חוקרים ללכת לעובדה שהיהודים עומדים מאחורי כל הפיתויים והאירועים.

איש אינו מטיל ספק בכך שהיהודים עשו כמיטב יכולתם - ועדיין עושים - כדי לרמוז ולפגל מוסלמים, ולנסות להשחית את אמונתם ומוסריהם. החוקרים בטוחים שהיהודים הם אלה שהקימו את השיעה והדחיה מלכתחילה, והם אלו שזרעו זרעים של כנות סוטה כמו המועטזילה והג'המיה ועוד כמות אזטריות כמו הנוסיריים, האיסמעילים, דרוזים, וקרמטים, והם אלו שסללו את הדרך למדינה הפאטמית השיעית ובאמצעותה הפיצו היהודים חידושים חמורים, מסדרים סופיים וחגים חדשניים, כמו עיד לידה, כפירות ואמונות טפלות ששררו בתקופה הפאטמית. , המדינה הקרמטית ומחוצה לה.

כשהקדיאניה והאמונה הבהאית צצו, הם תמכו ואז אימצו אותה.

הם אלה שתרמו לנפילת הח'ליפות העות'מאנית, והמוסלמים לא ישכחו את מה שעשו יהודי דונמה בטורקיה כשהראו את האסלאם, נכנסו לעומק הח'ליפות והתקרבו לאסלאם. הם הקימו אגודות סודיות כדי להפיל את הח'ליפות, ואז הכריזו על חילוניות, והעצימו את מוסטפא כמאל אטאטורק עבור בן החסות שלהם.

ידעו היהודים, כי לא יוכלו לקחת מאדם שליח ה', יברך אותו ה' ויתן לו שלום, או יסוד דתו, את אשר רצו בפומבי, כפי שעשו עם דת ה'. נוצרים, וכפי שעשו עם הנביאים קודם לכן, בהכחשה, פגיעה והרג בגלוי.

לכן, הם נקטו בנתיב התככים הנסתרים של המוסלמים, והם השיגו את ידם העליונה בעורר פילוג, חילוקי דעות וסכסוכים שהתרחשו בהיסטוריה האסלאמית ועדיין קיימים.

אסור להגזים - כפי שעושים סופרים וחוקרים מסוימים - לומר שהם עומדים מאחורי כל האירועים והפיתויים. כי הם פחדנים וחלשים מכדי להיות כאלה.

אבל מה שאנחנו בטוחים בו זה שהם אופורטוניסטים, והמזימה שלהם נגד האיסלאם ואנשיו נמשכת, ולכן הם נהנים מהאירועים, הפרעות וההמרדה, ולכן הם בין חייליו ומדליקים אותו כדי שלא יכבה. , בדיוק כפי שהם תומכים בזה במה שיש להם במאמץ, זמן וכסף.

אם נסקור את ההיסטוריה האסלאמית, נגלה שליהודים יש תפקיד בכל המרדה ואירוע שפוגע במוסלמים, גם אם האירוע הזה לא היה מעשה ידיהם מלכתחילה, כי הם מציתים אותו גם לאחר זמן מה, וזה מה. גרמו לכמה סופרים וחוקרים לומר שהיהודים עומדים מאחורי כל המרדים והאירועים.

איש אינו מטיל ספק בכך שהיהודים עשו כמיטב יכולתם - ועדיין עושים - כדי לסקרן ולפגל את המוסלמים ולנסות להשחית את אמונתם ומוסריהם. החוקרים בטוחים שהיהודים הם אלה שהקימו את השיעה והדחיה מלכתחילה, והם הם אלו שתרמו לזרעי הכנות שסטו מדרך הסונה והאמונה התקינה: כגון המועטזילה, הג'המיה, ושאר הכתות הנסתרות: כגון האיסמעילים, הנוסיריים, הקרמטים, והדרוזים.

והם אלה שסללו את הדרך למדינה הפאטמית עד שעלתה, וכשגם היא עלתה, פעלו תחת דגלה בתגבורת מכובדת, וזכו להשפעה נראית לעין ונסתרת. המדינה הפאטמית והמדינה הקרמטית והלאה.

וכשהופיעו הקדיאנים והבהאים, הם תמכו בהם ואחר כך חיבקו אותם אחר כך, והמוסלמים לא ישכחו מה עשו יהודי דונמה בטורקיה, כשהראו את האיסלאם ונכנסו לעומק הח'ליפות וכמעט התאסלמו. , אז הם הקימו אגודות סודיות כדי להפיל את הח'ליפות ואז הכריזו על החילוניות הרעה על ידי שלטון אחר ממה שאלוהים גילהועל מלחמת האיסלאם מבפנים.

אלו דוגמאות לתפקידים של היהודים במזימות נגד המוסלמים, ומזימתם נמשכת, והם זוממים ואלוהים זומם, היהודים פונים תמיד לשכנוע אחרים, בין אם נוצרים ובין אם מוסלמים, כל עוד. ואלוהים הוא הטוב שבמתכננים האינטרס שלהם הוא בשכנוע, כדי לא לעורר את חשדם של הגויים נגדם אם יגלו את סכנתם היהודית נגד האינטרסים שלהם. יהודי בריטניה נהגו להסתיר את השתייכותם לדת היהודית אם רצו להגיע למשרות גבוהות בבריטניה, כי החוקים האנגלים לא אפשרו לעשות זאת על ידי יהודי. ראש הממשלה בנימין דיזראלי היה ביניהם. הוא נהג להסתיר את השתייכותו לאמונה היהודית ולא התיימר להיות יהודי. יותר מזה, היו מי שפקדו את הכנסייה בעודו יהודי, רק לטובת היהודים.

אמרנו שהדבקות בדתות היא שיטה ידועה בהיסטוריה של היהודים ואינה חדשה כל עוד היא משרתת את האינטרסים שלהם, וההיסטוריה שלהם עם הנצרות היא ההיסטוריה שלהם עם האיסלאם ועם כל הדתות והכתות. הם נלחמו באסלאם בראשיתה, בדיוק כפי שנלחמו בנצרות, כנראה במלחמה העזה ביותר, עד שאם נכשלו, הם כפרו, עשו שלום, שהיה יותר גרוע עבורו מהמלחמה לכאורה שלו. הבטוח שבהם, למשל, בתקופת הח'ליפים המודרכים בצדק ורבים אחריו, כע'ב אל אחבאר

. והיהודי הזה שהיה משוכנע באסלאם פירש את הקוראן וסיפר את החדשות. הוא ממלא את כל זה במה שהמוסלמים מכנים "הנשים הישראליות", ויהודים רבים הולכים בדרכו, עד כדי כך שהפטר ספרי האסלאם מנשים ישראליות תכביד על כתפיהן של עשרות קבוצות של אלה בנחישות. ואז כע'ב אל אחבאר הזה משתתף בקנוניה להרוג את עומר ומודיע לו על כך בעורמה שלוש ימים לפני שזה קרה ומכריז לו שראה את זה בתורה,

אז אם עומר נדהם ששמו הוזכר בה. , כע"ב הסיק שמה שהוזכר הוא תיאורו, לא שמו. אף על פי כן, הוא מייעץ לו למנות מישהו אחר לפני מותו ומי יודע, אולי הוא היה חמדן לח'ליפות בשל תפקידו בעומרואז להרוג את עומר שלושה ימים לאחר מכן, כמפורט על ידי קב

התעמולה היהודית הצליחה להטביע אמונות ודבורים רבות באופן ששיג את האינטרס שלה, כך שתראה את רוח הנאמנות ומחיאיות הכפיים לילדי ישראל וקדושותיהם שולטות על כמה קדושות נוצריות

ויש את רמאותו בעותמאן אחריו ואחרי מוסלמים בכירים אחרים, ועבדאללה בן סבא פעיל בסוג אחר, והוא גם יהודי משוכנע באיסלאם.תנועותיו בין עיראק, מצרים והלבנט מקימות "תאים סודיים" שנוקמים בעותמאן ומעוררים את כעסו עליו בעצמו. והוא נמשך אליו על ידי כמה ממיטב החברים מהצד החלש והחשוף שבהם, להטיף איתו. הוא מפתה את ההמון עם הגבוהים ומשחית את האמון של כולם זה בזה, עד שהעניין מסתיים בהריגת עותמאן וחלוקת המוסלמים למפלגות, והוא מתגרה בכמה צדדים מתנגדים נגד אחרים, ומפתה אותם להילחם. מצד שני, היא מפעילה את התעמולה ההרסנית של האיסלאם

. הוא קורא לשובו של הנביא לאחר מותו, ואם עלי נהרג, הוא מכחיש שהרג אותו גם אם הכו אותו בראשו שבעים פעם, כך, המוסלמים הולכו שולל, אז הם הצטופפו בספריהם וחושבים את המיתוסים של התורה. וכך עשו היהודים עם נוצרים וכתות אחרות. הם חמקו מאחורי האיסלאם והנצרות עד שמוסלמים ונוצרים רבים מכירים בקדושת ספריהם

התעמולה היהודית הצליחה להטביע אמונות ודבורים רבות באופן ששיג את האינטרס שלה, כך תראה את רוח הנאמנות ומחיאיות הכפיים לילדי ישראל וקדושותיהם שולטים בחלק מהקדושות הנוצריות. לכן, נוצרים רבים - וגם מוסלמים רבים - מעזים לעמוד במעשיהם של הישראלים בהתחשבות הנכונה ובעונש המרתיע המגיע להם, מתוך

אמונה שזהו רצון ה'. ומכיוון שההעדפה לכך ותמיכתו בעובדות היא דבר שניתן לסבול רק על ידי מאמר ענק, אנו קופצים קפיצת מדרגה לתוך העידן המודרני שלנו, ורואים שמאחורי כל דוקטרינה, פילוסופיה, תיאוריה וכל פעילות אנושית, הם מפיצים את עקרונות האחוה, החירות והשוויון אם הם מרגישים נרדפים. ולא הופיעה תורת, והיה בעד לגעת בהם בפגיעה מקרוב או מרחוק, אבל הרגו אותו, או נתנו לו דבר שיקלקלו ויועיל להם. וכל מה שהיה בעד הטוב באינטרס שלהם באופן ישיר, הם קידמו אותו בכל העולם וגידלו את בעליו, גם אם היה נתעב, בין הפרופסורים העולמיים לתרבות.

כמו כן, הם מקדמים כל עט כל עוד השפעותיו, בכוונה או שלא בכוונה, עוזרות להשחית אנשים ולהעלות את מעמדם של היהודים, כפי שעשו עם ניטשה, שתוקף את הנצרות ואת המוסר שלה, ומחלק את המוסר לשני חלקים: מוסר של הרגל כגון אלימות, ומוסר של עבדים כגון רחמים וצדקה. מה שעולה בקנה אחד עם רוחה ותולדותיה של היהדות

, וסולל לה את הדרך בתודעה והופך אותה לתקדימית על ניטשה. כמו כן, הם קידמו את תורת האבולוציה ופירשו אותה כפרשנות למה שדרוין חשב, והשתמשו בה כדי לחסל את הדתות, החוקים והאמונות, בהתחשב בכך שהכל נראה לא שלם כדי לעורר לעג ובוז. לכן, אין קדושה עבור דת, פטריוטיות, לאומיות, חוק או דברים קדושים. הם מתעסקים במדע הכלכלה,

הסוציולוגיה ומדע הדת ההשוואתית, ולועגים לו לטובתם. והם פועלים להשחית את המוסר, המערכות, התרבויות והמוחות בכל העולם, ומכניסים לתוכם תיאוריות ליצניות, שרק אנשים מוכשרים בעלי מוח עצמאי מבינים את השקר שלהם. הם עומדים מאחורי כל בגד של מחשבה, אמונה, לבוש והתנהגות, כל עוד זה מועיל להם, במיוחד אם זה משחית אחרים מלבד זה.

במדע הדתות ההשוואתיות, בהן מנסים היהודים לחקור את התפתחותם ולהשוות חלק מהשליבים שלהם זה עם זה, ולהשוות אותם עם דומים באחרים, למחוק את קדושתם ולגרום לנביאים להיראות כמתחזים, וכן. התנועה האוריינטליסטית, שגדשה את משרדינו בספרים הטרוויאליים ביותר שמזייפים ומעוותים את המציאות של ההיסטוריה והציוויליזציה האמיתית של העולם הערבי והאסלאמי

. הם ספרים שאינם מועילים למדע, אינם משמיעים משמעת מוסר ואינם מעדן את המוח, ככל שהם ממלאים את מוחם של קוראיהם במידע שקרי ושגוי. אם הוא בעל אופי ונפש תקינים. או על ידי דבקות בחוסר המשמעות שלה, כך היא יורשת יהירות, טיפשות וגאווה. כמו כן, היהודים מתחננים עם כל הידע הטרוויאלי מסוג זה כדי לעוות את דמותם של הערבים, המוסלמים

מסיבות דתיות, ואפילו מדינות יהודיות אחרות שאינן מערביות, וההשלמה של היהודים עם התנועה המזרחית ופוליטיות. באשר מסיבות דתיות, הם מיוצגים בניסיון להחליש את האסלאם ולהטיל ספק בערכיו על ידי הוכחת עליונות היהדות עליו, בטענה שהיהדות, לדעתם, היא המקור הראשון לאסלאם. באשר לסיבות הפוליטיות, הם מתייחסים קודם כל לשרת את הציונות כרעיון ואחר כך למדינה שנית

מה שהערבים השיגו היום, מבחינת דעיכה והידרדרות בתחומים ובתחומים שונים, ליהודים יש תפקיד מרכזי בזה, אבל מטופש לומר שהיהודים הם האחראים היחידים לכל אלה הפוליטיים, האינטלקטואליים והכלכליים. תנועות. חלק מזה הוא עבודתם בכוונה ואחרים הם פרי עבודתם של מערביים גזעניים לא-יהודים אחרים. זה גם טיפשי

להטיל אחריות מלאה על היהודים והמערב, כדי לקדם את המושג "קנוניה נגד הערבים" כי לערבים ולמוסלמים עצמם, בכוונה או שלא בכוונה, הייתה יד במה שאנחנו נמצאים על זה היום האומה המוסלמית עוברת בימים אלה תנאים קשים ואירועים כואבים, שהגדול שבהם הוא השליטה של היהודים על המוסלמים בארץ פלסטין, הרג את גברים וילדיהם, מטיל אימה על הנשים והילדים שלהם, שריפת מסגדיהם, הריסת את בתיהם, מצור עליהם ומרעיב אותם.

והמוסלמי מבסס את חזונו ושיקול דעתו על המאורעות מהספר והסונה, ועם מאורעות אלו יש לנו את ההפוגות הבאות בהן אנו מזכירים לעצמנו, רואים את דרכנו ומכינים את הציוד לאויבנו.

מדוע אנו שונאים את היהודים: אנו שונאים את היהודים למען אדוננו, ואנו שונאים אותם למען ה' כי הם העליבו את ה' והרגו את נביאיו וקיללו אותם.

"הם אלה שאמר לנו אלוהים בספרו באומרו: ויאמרו היהודים: "יד ה' כבולה, ידיהם כבולות, וקוללו על מה שאמרו

והם אלו שאמרו: אכן ה' עני, ואנחנו עשירים. נרשום מה שאמרו והנביאים הרגו אותם שלא בצדק, ואומרים: טעם . . ייסורי השריפהאל-עמראן .

והם אשר תבעו את הנער לה': ויאמרו היהודים בן בן ה'תשובה, אמר ה' אלקיך על דברם יש לו מלך השמים והארץ, ועשהלא לקחת את זה

אלו הם אותם אלו שאמרו בתלמודם כביכול: אלוהים מבקשים אנו את סליחתו, כבודו אינו פסול מפזיזות, כעס ושקרים.

וכן בתלמודם: לרבנים יש ריבונות על ה', ועליו לעשות מה שהם רוצים.

ואומרים: אלוהים מבלה שלוש שעות ביום במשחק עם מלך הדגים.

ובתלמודם: היהודי יקר לה' מהמלאכים, ולכן מי שסוטר ליהודי הוא כמי שסוטר לכבוד האלוקי.

עוד אמרו בתלמודם: ה' מתייעץ עם הרבנים עלי אדמות כשיש דילמה שהוא לא יכול לפתור בשמים. אלוהים הרבה מעל מה שהם אומרים.

האם יש משהו שה' לא יכול לעשותההילה לו, והוא חזק על כל הדברים.

'ואמרו בתלמוד בחוצפה בלתי מוסרית: שאין לבטל או לשנות את תורת הרבנים אפילו בציווי ה

אלו הם היהודים הרואים בעצמם הכל ואינם סופרים אחרים כדבר, ומדבריהם על גויים כאמור בתלמודם

זרע של לא יהודי הוא כמו זרע של חיות אחרות.

על כל יהודי לעשות כמיטב יכולתו למנוע את הפקעת שאר העמים בארץ כדי שהכוח יישאר ליהודים בלבד.

אם אלוהים לא ברא את היהודים, לא הייתה ברכה עלי אדמות.

מי שמחוץ לדת היהודים הם חזירים טמאים.

נשמותיהם של היהודים יקרות לאלוהים, ולשאר הרוחות, רוחות לא יהודיות הן רוחות דמוניות הדומות לרוחות של בעלי חיים.

יהודי אינו טועה אם הוא פוגע בכבודו של גוי, כי כל חוזה נישואין עם גוי הוא פסול, שכן אישה לא יהודייה נחשבת . . כחיה, והחוזה אינו מתקיים בין בעלי חיים

ליהודים יש זכות לאנוס נשים לא יהודיות.

ניאוף עם לא יהודים, בין אם זכר ובין אם נקבה, אינו עונשין מכיוון שהם צאצאים של בעלי חיים

לאישה יהודיה אין זכות להתלונן אם בעלה ניאף עם אישה זרה בבית הזוגי.

ואין זה מופרך שהם אומרים את המילים האלה, והם אלו שאמר הקב"ה עליהם: זה מפני שאמרו: "אין לנו דרך בעם האנאלפביתי." והם מדברים שקרים על אלוהים בזמן שהם יודעים סורה אל-עמראן.

בין אמונתם בגורל הלא-יהודים בחיים שלאחר המוות נמצא מה שקבעו בתלמודם:

האושר הוא משכן נשמותיהם של היהודים, ורק היהודים ייכנסו לגן העדן.

וזה בהסכמה למה שאלוהים הזכיר עליהם כשאמר: והם אמרו: "אף אחד לא יכנס לגן עדן חוץ מיהודים או נוצרים. אלו תקוותיהם." אמור: "הבא הוכחה אם אתה אמת"

והיהודים הללו הם אשר הרגו את נביאי האלוהים, העליבו וקיללו אותם, ואמרו על ישוע עליו השלום בתלמודם: כי בן ניאוף הוא, כי אמו הרתה אותו בתקופת הווסתה. , שהוא מכשף, מטעה, שוטה ורמאי של בני ישראל, ושהוא נצלב

הם אלו שאמרו בתלמודם על איבה של ., מת ונקבר בגיהנום, ושהוא מתיישר בו בכבשן מים רותחים ומסריחים מחמד נביאנו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום: כיון שמשחח שקרן הוא וכיון שמחמד הודה בו והמתוודה שהוא שקרן שקרן כמוהו. , עלינו להילחם בשקרן השני כפי שנלחמנו בשקרן הראשון.

לשאר דבריהם בתלמוד, ראה: שערוריות התלמוד

והנה היום הם אומרים שאלוהים התחרט על יצירת הפלסטינים, והם עוטים ראש חזיר בניירות קוראן שעליו כתוב "מוחמד" כדי לזרוק אותו למסגד אל-אקצא כדי להכעיס את המוסלמים.

אז האיבה שלנו כלפיהם היא איבה דוקטרינרית, לא פוליטית. אנחנו לא שונאים אותם רק בגלל שהם כובשים, אלא בגלל עניין שלפני כן שהוא הרבה יותר גדול, כפי שהוזכר קודם לכן. אז אנחנו גם שונאים אותם על פשעיהם נגד בית האלוהים, מסגד אל-אקצא, ושריפתם וניסיונותיהם להרוס אותו ולחפור מנהרות רבות תחתיו, ואז להרוג את אחינו ולהשתמש בנשק קטלני. שכדוריהם חופרים בראשם של מוסלמים ואז מתפוצצים בתוכם:

אנו מאמינים שאלוהים הכל יכול אינו רשע גרידא במעשיו, אלא הוא חייב להיות בטוב בדרך זו או אחרת, כפי שהיא אמונתם של הסונים והקהילה. כאן ראינו במהלך אירועי הדמים על אדמת פלסטין, גילויים חיוביים הנובעים מהמוסלמים המבשרים עתיד מזהיר וניצחון שיבוא, ברשות. אלוהים הוא זה:

קיומה של האמונה הגדולה בקרב המוני המוסלמים שהדרך היחידה להביס את היהודים היא הג'יהאד בדרך האל, ולכן הדרישה הגדולה לביסוס חובה זו ושיא גיבנת האסלאם.

נפילת הדרכים הלאומיות, המהפכניות, הפטריוטיות, הדמוקרטיות וכל הפרה-אסלאמיות, והנפת הדגלים של "אין אל מלבד אלוהים" בידי המוסלמי.

נוכחות החוצפה המדהימה והאומץ הרב של ההמונים המוסלמיים הגדולים בפלסטין להתעמת עם היהודים עם הטנקים, כלי הרכב, הנשק, הציוד והציוד שלהם.

החזרת שלטון הגוף האחד להמוני העם הזה וסימני היישום המעשי של הדמות שהנביא עליו תפילות ה' ושלומו, מבואר באמירה: מופת המאמינים בהדדיות שלהם. אהבה, אהדה ורחמים הם כמו גוף יחיד.

הדבר ניכר בנדבות הגדולות הללו שנתנו המוסלמים לאחיהם, ובתנועות הטובות בהובלת חלק מהפצועים לטיפול ובמרפאת המוסלמים עבורם, ובתחינות הקנאות הנאמרות לאורכן ולרוחבן של ארצות האסלאם. , והבעת המוני

המוסלמים בכל רמות מעמדם על ידי אחיהם, ואפילו הניסיון של כמה ילדים מוסלמים לנסוע לארץ פלסטין לזרוק אבנים על היהודים.

בהירות הגישה האסלאמית לעניין בקרב מוסלמים רבים, והדבר ניכר בסיסמאותיהם המכריזות על המטרה האסלאמית ועל מעמדו של מסגד אל-אקצא בקרב המוסלמים. הקריטיות של המצב בו אנו נמצאים. אין כוונתם לכך הצבא של מוחמד יבוא רק מערי הגדה המערבית ורצועת עזה, הם מתכוונים שהצבא הזה יבוא מכל מקום שיש בו מי שמכבד את מוחמד ומאמין שהוא נביא.

תהליך הנורמליזציה עם היהודים נעצר או הואט, שהיא אחת הסכנות המסוכנות ביותר לאומה, וקולם של שוחרי השלום עם היהודים נדם כשראו אותם מפריים את הבריתות, ההסכמים והבריתות שלהם. , ברית אחר ברית, נאמן לאמירת האל הכול יכול עליהם: או בכל פעם שהם כורתים ברית, מפלגה מהם נוטשת אותה. סורת אל-בכרה.

:למרות מה שראינו מהסימנים הגדולים שקוראים לאופטימיות, אסור לנו לשכוח את הדברים הבאים

שהסיבה להשפלה והשפלה זו שאנו חיים בה היא מצבנו, וכל מה שבא לנו מהרע הוא מעצמנו, ואם אנו רוצים שה' יסיר מעלינו השפלה, עלינו לחזור אליו, כבודו. : אלוהים לא משנה את מצבו של עם עד שהוא משנה את מה שיש בעצמוושהעם חייב לחזור בתשובה על מה שנקלע לפוליתאיזם, כפירה, חטאים ואסונות.

שעדיין יש בלבול מסוים בחיפוש אחר תמיכה מהפוליתאיסטים, בהסתמכות על הכופרים, ובבלבול בין דגלי האסלאם לדגליהם של אנשי הפוליתאיזם, ובין תנאי הניצחון שיוסר בלבול זה: כך שהנספה יאבד בהוכחה ברורה, ומי שחי יחיה בהוכחה ברורה

ושדרכנו מתחילה בדברי המונותאיזם עד שהיא מגיעה למונותאיזם של המילה על פי המתודולוגיה של למרות העובדה שנביא האיסלאם, יהי רצון ושלוה ה', הכיר בזכויותיהם של לא-'השליחיהי רצון ושלוה ה' מוסלמים מקרב היהודים הנוצרים ואחרים, יהיו כתותיהם אשר יהיו בחייהם, בלהיטותו להזמין אותם, וקבלתו, יהי רצון תפילות ה' ושלוה עליו,

מהן המתעלות מעל כל התחומים העצומים של השוני הדוקטרינריים המפרידים ביניהם ממנו, יהי רצון ה' ושלוה עליו.. למרות כל זאת, עולה השאלה הבאה בדחיפות: האם אחרים זיהו השליח, יהי רצון תפילות ה' ושלוה עליו, או המוסלמים עמדת היהודים כלפי השליח: מה הייתה עמדת היהודים כלפי שליח ה', תפילת ה' ושלוה עליו, במכהזו הייתה הכחשה, הכחשה והכחשה מהיום הראשון כל הראיות אומרות: היהודים ידעו את ענין שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלוה בהיותו במכה אל מוכרמה, וכך העדיפו ישראל ולווינסון

במחקרו על. היהודים - גם אם אנו חלוקים עמו בדעות רבות - אבל הנגזרה הזו נראית נכונה.. וולפנזון אומר: "סביר להניח שהיהודים לא התעלמו מהתנועה האסלאמית, כי היא קשורה לאינטרסים הפוליטיים, המסחריים והחברתיים שלהם, במיוחד אם נבחין בכיוון הקריאה האסלאמית לכיוון מדינה בשנות מכה המאוחרות, ובנטייתם של מנהיגי הכוזר ליצור קשר עם השליח,

יהי רצון תפילתו ושלוה ה', ונדע מה היה בינם לבין היהודים. " על השנאה, שגרמה למנהיגי באנו אל-נדיר וקורייזה לצפות בתנועותיהם, אז אנחנו יודעים שהאסלאם לא התפשט נסתר בית'ריב, ומושב בן אומאירקורא לאנשים לאלוהים ושליחו לעיני כל. מכל הבטן, אז אנחנו יודעים שמספר סוחרים יהודים השתתפו בעונות החאג', רחוק מלהיות ברור שהיהודים אינם יודעים את העניינים הלל

. ועוד הוספתי על מה שאמר וולפנזון שהקוראן של מכאן קבע שחכמי בני ישראל ידעו את אמיתות השליח הזה, יהי רצון ה' ושלוה עליו. היא סורה מכנית -: "האם לא היה להם סימן שילמדו אותו חוקרי בני ישראל [אלשועה: זה היה סימן לפוליתאיסטים במכה, כלומר, פוליתאיסטים שאלו את היהודים על תיאור השליח, יהי רצון ה' ושלוה עליו, והם מצאו אותו בספריהם. אין ספק שהיהודים ידעו באותה עת שהשליח הצפוי הוא מוחמד, יברך אותו ה'.

ותן לו שלום. אבן אישאק הזכיר מה תומך בכך, שכן הוא סיפר שקוראש שלח את נאדר בן אל-חרית' ועוקבא בן אבי מועיט ליתריב כדי לשאול את הרבנים היהודים על האיש שנשלח ביניהם, ולכן הרבנים היהודים הדריכו אותם לכמה נושאים שבאו בתורה ורק נביא מכיר אותם, ואכן נשאו הקוראים שאלות אלו הופנו לשליח ה' עליו ה' תפילת ה' שלום, והוא ענה להם לפי מה שכתוב בספרי ה'.

תורה. אבן קתר' ירחם ה' עליו, הנזכר בפירוש אמרת הקב"ה: {ההולכים אחרי השליח, הנביא האל-אותי, אשר ימצאו כתוב עמם בתורה ובבשורה-א' ר"פ: בתקופת שליח ה' עליו ה' תפילת ה' שלום, מספר נרטיבים מתייחסים להכרת היהודים. מה הייתה עמדתם של היהודים כלפי שליח ה', תפילת ה' שלום עליו, במדינה הכל העדויות הללו מאשרות שהיהודים לא היו בורים מהשליח, יהי רצון ה' עליו השלום, בתוקף תפקידו כפי שבא בספריהם, וכי הם ציפו להופעתו בזמן זה. ככל האפשר כי הם ציפו להופעתו.

הם אנשי הספר, ויש לצפות להתאסלם. הקרבה הזו אליו, יהי רצון ושלום ה', לא הייתה רק באמצעות הסכמים, אלא היא הייתה בענייני דבקות חשובים, במיוחד בשניים מהטקסים החשובים ביותר של האסלאם, שהם תפילה וצום. המצב הזה נשאר לתקופה של שישה עשר או שבעה עשר חודשים רצופים ובאשר לצום, זה היה כמו צום של היהודים, שהוא צום ביום עשורא. עמדת האסלאם עבדאללה בן סלאם: אז

, היה רקע מדעי בקרב היהודים המצביע על כך שזהו הזמן של נביא של אחרית הימים, והיה להם ידיעה שהשליח הזה, יהי רצון אלוהים ושלום עליו, אספו את הראיות והבשורות המשמחות שבאו בספריהם, אז שהוא, יהי רצון ה' שלום עליו הוא מחזר וטוב לב אליהם, ורואה בהם שלוחה טבעית של המאמינים בתנועת ההיסטוריה עלי אדמות. ...ועם כל זה, מה הייתה תגובתם להופעתו של שליח ה'.

, תפילת ה' שלום עליו מעטים מהם הכירו בשליח, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, ועמדות מבישות התרחשו מהם ו. בהכחשה ובהתרחקות, ובין המפורסמות מבין העמדות הללו היא עמדתם ביחס לאסלאם של דיו, עבדאללה בן רשענו ובן רשענו ונפלו בו".

היה זה היפוך ישיר של האמת, ללא מתן נימוקים הגיוניים כלשהם, אלא רק הכחשה לשם הכחשה! עבדאללה בן עבאס, ה' היה מרוצה מהם, אמר: "באו יהודים אל שליח ה' עליו ה' תפילת ה' שלום ואמרו: הו אבו אל-קאסם אנו שואלים אותך על חמישה דברים, כי אם נתנו לנו את ידיעתנו כי אתה נביא ואנחנו נלך אחרך

.. הוא, יהי רצון ה' ושלום עליו, אמר: "תביא אותנו." אמרו: ספר לנו על אות הנביא. הוא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "ענינו ישנות אבל לבו לא." אמרו: ספר לנו איך אישה נעשית נשית ואיך היא זוכרתהווא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "שני מים נפגשים, ואם באים מי האיש על של האשה, היא הרה, וכאשר יבואו מי האשה על האשה, היא יולדת." אמרו: ספר לנו, מה עם ישראל הוא, יהי רצון ושלום ה', אמר:

"מלך מלאכי האל הכול יכול מופקד על העננים בידו או בידיו באש אש, והענן יטעה אותווא, יהי רצון ושלום ה', אמר: "קולו." הם אמרו: אתה צודק. כי אין נביא אבל יש לו מלאך שמביא לו חדשות, אז ספר לנו מי חברךהוא, תפילת ה' ושלום עליו, אמר: "גבראל עליו השלום" אמרו: גבראלמי שגורם למלחמה, לחימה וייסורים הוא האויב שלנואילו אמרת: מיקאל היורד ברחמים, בצמחים ובגשם,

היה לואז גילה אלוהים הכל יכול: מי הוא אויב לגבראל אלככרה' רבי, ואל תבטל מבוצר, ואל תשתלט על יום יום הזחולים, ויש לך ענין מיוחד שאינך מתרגל לשם, ואמר הקב"ה: אמרו: "מה מונע ממך. מלבוא אחריאמר: "דוד התפלל לאדונו שתמיד יהיה נביא בין צאצאיו,

ואנו חוששים שאם נלך אחרך נמות". לנו היהודים" שני היהודים הללו סירבו להאמין וללכת בעקבות השליח, עליו ה' תפילות ה' ושלום, מתוך פחד לעצמם. עליו השלום. עמדתו של הויאי בן אחטאב עם שליח האלוהים: אין אנו שוכחים בעניין זה את עמדתו של הויאי בן אחטאב, מנהיג בני אל-נדיר, עם שליח האלוהים, יברך אותו ה' ויעניק לו שלום. אותי, לא פגשתי אותם עם בן שהיה יותר שברירי להם אלא שהוא לקח אותי בלעדיו, אז כששליח ה' עליו ה'

תפילת ה' ושלום הגיע לקובה - כפר בני אמר אבן. אוף - מחר לו אבי ודודי - אבו יאסר בן אחטב - היו סגורים, וברוך השם הם לא באו אלינו אלא עם השקיעה, אז הוא בא אלינו הם היו פושרים, אטיים, נפלים, הולכים בנחת, ואני. צמרמורת מהם כמו שנהגתי

. באלוהים, אף אחד מהם לא הסתכל עלי, אז שמעתי את דודי אבא יאסר אומר לאבי: האם הוא הוא אמר: כן, אלוהים! אז מה יש בנפשך ממנואמר: איבה שלו בה' היא כל עוד אני נשאר" העוקבים אחר המאורעות הנוכחיים סבורים שהמוסלמים הערבים הם אלה שהביאו את שנאת היהודים לאירופה, אך היסטורית אנו מוצאים שהאירופים הם אלו שהעבירו את השנאה הזו לערבים.

"למרות שאנטישמיות הייתה בעיה לאורך ההיסטוריה, היא הופיעה כעת בצורה מחודשת", אמרה רעיה קילינובה, סגנית נשיאה בפועל של הקונגרס היהודי האירופי, בראיון טלוויזיה להאנטישמיות, במיוחד השנאה נגד יהודים, עלתה לאחורונה ב-אחוזים בצרפת, וההתקפות נגד יהודים בגרמניה גדלו לתקריות, עלייה של אחוזים. עם זאת, העליות הללו לא היו תוצאה של הרגע, אלא תוצאה של שנאה מצטברת לאורך ההיסטוריה.

קילינובה הוסיפה כי מה שאנו רואים במדיה המסורתית והחדשה משקף ומזין את השנאה הזו

דארן מקפרי, הוא הזכיר שהתקשורת על כל צורותיה המסורתיות, -באשר לאורח השני בראיון, עורך הפוליטיקה ב והחדשות לא יוצרת תחושה שלא קיימת מלכתחילה, אלא נותנת לאנשים במה להביע את הדעות הללו. לכן, אנו רואים את השנאה הזו במדיה החדשה יותר כי יש יותר מקום לביטוי. התחושה הזו

סימני שנאה נגד יהודים עדיין קיימים באירופה

מספר אנליסטים מערביים הזכירו כי אחת הסיבות לשנאה הזו שעלתה על פני השטח לאחרונה היא הקיטוב בין מפלגות השמאל והימין

הקיטוב הפוליטי הזה השפיע אפילו על המפלגות באמריקה שהיו ידועות בגישת המרכז שלהן. לדוגמה, מה שאנו רואים מחברת הקונגרס האמריקאית אילהאן עומר, מוסלמית ממוצא סומלי, המסיתה נגד ישראל ואומרת שהמחוקקים בארה"ב תומכים בישראל בגלל המימון של קבוצות לחץ אמריקאיות-ישראליות כמו אייפא"ק, ושישראל מהפנטת את העולם באמצעות שקרים ושמועות. זה לא יכול להיות ללא הסכמה. מהמפלגה אליה היא משתייכת, אחרת היא תודח מהמפלגה, או שהכיסוי של הנהגתה יוסר ממנה.

הפיגוע שביצע אמריקאי לבן בן בבית כנסת בסן דייגו ב-באפריל והותיר הרוגים ושלושה פצועים היה פיגוע שנאת יהודים. בהצהרה מקוונת תיאר המתעלל הצעיר, ג'ון ארנסט, את הזלזול שלו ביהודים. לפי ה"גר'וזלם פוסט", המניפסט האשים את היהודים במגוון עוולות, כולל "הפעלת כוח מופרז על הכלכלה והתקשורת". המניפסט מאשים גם את היהודים במה שהוא מכנה "תפקידם" בהפצת המרקסיזם והפורנוגרפיה

יתרה מכך, בהצהרתו מאשים התוקף את היהודים במה שהוא מתאר כ"רדיפה של נוצרים", כולל הריגת ישוע המשיח ונביאים כמו ישעיהו וירמיהו. לא ייתכן שלצעיר בגיל הזה יש את כל השנאה הזו, אלא אם כן הוא יגדל ויגדל על המושגים האלה

השנאה ליהודים או מה שמכונה אנטישמיות באירופה לא הופיעה בתקופת שלטונו של אדולף היטלר, אלא עוד מימי קדם. ברוב אירופה בימי הביניים נשללה אזרחות יהודים ונאלצו לחיות בגטאות. המונח אנטישמיות נטבע לראשונה על ידי העיתונאי הגרמני וילהלם מאר בשנת כדי לתאר שנאה או עוינות ליהודים, אולם ההיסטוריה של שנאת היהודים חוזרת הרבה יותר אחורה. האינקוויזיציה טיפלה ביהודים, בעיקר בספרד ובפורטוגל בשל מספר היהודים שם, במאות החמש עשרה והשש עשרה, בעיקר יהודים שהמירו את דתם לקתוליות בגלל שנחשדו בעיסוק בדתם בסתר

אם היה אדם לבש בגדים נקיים בשבת או יותר טוב ממה שלבש חוץ משבת, או אכל בשר בהמה שחוטה, או שם לצאצאיו בשמות עבריים, יואשם שהוא יהודי, ואם היה הנאשם. במעצר, הוא יושלך לכלא ויעונה באכזריות קיצונית.

באירופה של ימי הביניים נדרשו היהודים להבדיל את עצמם מהנוצרים על ידי ענידת טלאי צהוב על בגדיהם, או כאשר חלק מהיהודים הפכו בולטים בבנקאות ובהלוואות כספיים ומכיוון שהנצרות לא אפשרה. כובע מיוחד שנקרא הלוואות כספיים בשל ריבית, הדבר הוביל לגירוש יהודים מכמה מדינות אירופיות כולל צרפת, גרמניה, פורטוגל וספרד במהלך המאות הארבע עשרה והחמש עשרה.

יהודים נשללו גם אזרחות וחירויות אזרח, כולל חופש דת, ברחבי אירופה של ימי הביניים. שמועות רבות שהפיצו נגד היהודים על ידי נוצרים באירופה, והאשימו אותם במעשים מוזרים כמו "עלילת דם", חטיפה והרג של ילדים נוצרים כדי להשתמש בדמם להכנת לחם הפסח היהודי. עמדות דתיות אלו באו לידי ביטוי במדיניות כלכלית, חברתית ופוליטית אנטי-יהודית שנמשכה אל ימי הביניים האירופיים.

הרפורמטור הגרמני מרטין לותר קרא לשריפת כנסיות יהודיות ולמנוע מרבנים מלבצע את עבודתם תחת איום עונש מוות, אך אנו מגלים שהגרמנים עדיין חוגגים את זכרו. וכאשר עלו אדולף היטלר והנאצים לשלטון בגרמניה בשנות השלושים של המאה הקודמת, מצבם של היהודים החמיר, כי הואשמו בכך שהם הסיבה לתבוסה של המדינה במלחמת העולם הראשונה ולסערה החברתית והכלכלית. בעקבותיו. יהודים גורשו משירות המדינה, עסקים בבעלות יהודית חוסלו ואנשי מקצוע יהודים, כולל רופאים ועורכי דין, הופשטו מלקוחותיהם.

חוקי נירנברג משנת הכניסו מדיניות אנטישמית רבות והגדירו את ההגדרה של מי יהודי על בסיס מוצא. התעמולה הנאצית השפיעה על דעת הקהל הגרמנית להאמין שהיהודים הם גזע נפרד ולפי חוקי נירנברג, היהודים לא היו אזרחים ולכן לא יכלו להצביע. לאחר מכן, התנאים נגד היהודים החמירו עוד יותר כאשר היטלר והנאצים החלו "ליישם את תוכניתם להשמדת העם היהודי שאותה כינו "הפתרון הסופי" ל"בעיית היהודים".

בין השנים הנאצים השתמשו במרכזי הרג המוני הנקראים מחנות ריכוז כדי לבצע הרג שיטתי של פיטר פיין, היסטוריון גרמני המתמחה במזרח התיכון, קבע שהאירופים הם אלה שהעבירו אנטישמיות לעולם הערבי, ואפילו פסוקי הקוראן הקשורים לעוינות נגד היהודים קשורים לאירועים היסטוריים ספציפיים. לאחר שהנביא היגר בשנת ממכה למדינה, הוא כרת ברית עם שבטי האזור

, ביניהם שבטים יהודים, וכאשר שבטים אלו הפרו את ההסכם, נקמו בהם המוסלמים. המשמעות היא ששנאת היהודים במסורת האסלאמית הייתה קשורה לסיבות מסוימות ולשלב מסוים. הוא הוסיף כי אין אנטישמיות מסורתית בקרב הערבים על רקע דתי או גזעני, אך העוינות הנוכחית היא פוליטית.

תחילתה של עוינות זו הייתה בעידן הקולוניזציה המערבית של מדינות ערב במאות ה-19 וה-20. האירוע האנטישמי הראשון במזרח התיכון היה ב-בדמשק בקרב מיסיונרים קתולים. כאשר נעלם נזיר ממוצא איטלקי, נשלפו בכוח ובעינויים וידויים שמי שביצעו את המעשה הזה הם יהודים כי הם רצו את הדם של הקורבן להכנת סעודת הפסח היהודית, והקונסול הצרפתי ניצל זאת במקרה זה

. האירופים היו תחת הגנה משפטית דיפלומטית, ולכן הקונסול הצרפתי יכול היה להשפיע ישירות על החקירה עד שהמושל המוסלמי התערב וסירב לתת את הסכמתו לביצוע גזר דין המוות. אפילו בצפון אפריקה, היהודים תחת הקולוניאליזם הצרפתי פחדו מהקולוניאליסטים יותר משכניהם המוסלמים.

שקראה להקמת בית לאומי ליהודים בפלסטין. זה הוביל בשנות השלושים של שנות השלושים לפרוץ התקוממות פלסטינית נגד הגירה יהודית.

ואז הגיעה תוכנית שמטרתה לחלק את פלסטין לשני חלקים, יהודי וערבי, וכאשר מדינות ערב דחו את תוכנית האומות המאוחדות, הדבר הוביל לפרוץ מלחמה שבה מאות אלפי פלסטינים נאלצו לברוח מבתיהם ומהיהודים. המדינה הוקמה בישראל בשנת

פיטר פין המשיך ואמר כי לאחר שאליטות פלסטיניות רבות הוגלו ורבים נכלאו, "ביניהם היה המופתי הגדול של ירושלים, השייח' אמין אל-חוסייני". באותה תקופה היו לאמין אל-חוסייני יחסים עם דיפלומטים גרמנים, עד היחסים הללו הובילו אותו בסופו של דבר לברלין, שם הוא נשאר. בשירות הנאצים עד סוף המלחמה, נאומיו שודרו ברדיו במזרח התיכון, והם זכו לתשומת לב רבה

, והנאומים הללו תאמו את הטקסטים של הנאצים. תעמולה וכללה קריאות בקוראן, שמתפשטות היום גם בקרב פונדמנטליסטים איסלאמיים, כאשר פסוקים אנטי-יהודיים מופקים מהקשרם ומקושרים במין מהסתה של נאומי מערב אנטישמיים. אבל למעשה, המופתי הוא עצמו לא כתב את נאומי הרדיו הללו. הגרמנים המתמחים, ביניהם היו מזרחנים שהכירו את הקוראן

, היו אלה שעמדו מאחורי התעמולה האנטישמית הזו. הפרשנות האנטישמית של פסוקי הקוראן הוצאה מהקשרם זה לא היה נהוג. זה היה ידוע בזמנו במזרח התיכון, ומאז אותה תקופה החל להתפשט הרעיון לנצל את פסוקי הקוראן ולהסתלק מהסיבות להתגלותם, וכבר לא היה אסלאם עם מושג אחד, אלא כל קבוצה פירשה אותו לפי מה . שנדרש על ידי מטרות פוליטיות

השנאה נגד היהודים, או מה שמכונה אנטישמיות באירופה, לא הופיעה בתקופתו של היטלר, אלא מתוארכת לתקופות קדומות

סימני השנאה הזו כלפי היהודים עדיין קיימים באירופה. כשדונלד טראמפ הכיר בירושלים בדצמבר כבירת ישראל, המקום הכי גדול שכיסה חנויות קטנות בדגלי פלסטין היה אירופה. זו לא תמיכה בפלסטינים באותה מידה כפי שזו שבהם קבע כי יותר מרבע מהאירופאים שנשאלו סבורים, CNN שנאה ליהודים. ישנם סקרי דעת קהל שפרסם שליהודים יש השפעה רבה בעסקים ובפיננסים. כמעט אחד מכל ארבעה אמר כי ליהודים יש השפעה משמעותית בסכסוכים ומלחמות ברחבי העולם. אחד מכל חמישה אמר שליהודים יש השפעה רבה בתקשורת ואותו מספר סבור שיש להם השפעה רבה בפוליטיקה

שליש מהאירופים אמרו שהיהודים משתמשים בשואה כדי לקדם את עמדותיהם ומטרותיהם. עם הדעות השליליות הללו על היהודים, רוב האירופאים אחוזסבורים שלישאל יש זכות קיום כמדינה יהודית, וזה עשוי להעיד על כך שאמונתם בזכות זו נובעת מהיפטרותם. לכן הדגיש הסופר הגרמני כריסטו לזרביץ' כי אנטישמיות היא חלק מליבת הדת הנוצרית וההיסטוריה של אירופה ואינה מיובאת על ידי המוסלמים באירופה, כפי כיצד הפכו היהודים והנוצרים שווים עם הכופרים בפוליתאיזם ובחוסר אמונתם, וייחסו את הילד לאל. שמשופרות הכל יכול

והיהודים והנוצרים לא הסתפקו בכך עד ששילבו עמו את לקיחת תלמידיהם ומתפלליהם לאדונים במקום ה', מחוקקים להם את אשר אסר ה', ואוסרים עליהם את מה שה' התיר, וחוקק עבורם. חוקים ואמירות שסתרו את דת השליחים, ולכן הלכו אחריהם בה. אז אלוהים בא עם האיסלאם להדריך אותם לדרך ישרה, להראות להם דרך האיסלאם לא הגיע לאנשי הספר אלא עם אותה מילה ישרה, ולבסס את הטיעון נגדם, ולהבהיר להם את הטיעון. שעליה מסכימים מוחות ישרים ואינסטינקטים בריאים

ומילה זו היא המוסכמת ע"י הנביאים והשליחים, ורק העקשנים והשוגגים חלקו עליה. היא אינה בלעדית לאחד מאיתנו ולא לשני, אלא היא חולקת בינינו וביניכם, וזהו. הגינות בכתבה והגינות בדיון.

אז אנשי הספר לא התנערו מחוסר אמונתם ומטעותיהם שהם נמצאים עליהם, כלומר הם עדיין בטעות ובטעות שלהם, חלופ השנים רק מגביר אותם בחוסר האמון עד שההוכחה הברורה וההוכחה הזוהרת מגיעה אליהם,

אחר כך הסביר את הראיה ההיא ואמר: שליח מאת ה' כלומר: נשלח מאת ה', הוא קורא לאנשים לאמת, ושלה לו ספר לקרוא, ללמד אנשים חכמה ולטהר אותם, ולהביא. אותם מחושך לאור, ולכן אמר: קורא דפים מטוהרים כלומר: נשמר.

יתרה מכך, אחד מיסודות האסלאם הוא שחסידיו מאמינים ומפארים את כל הנביאים והשליחים, ושופטים כחילול קודש את אלה המתכחשים אפילו לנביאות של נביא אחד. הם מאמינים שישוע הוא עבד אלוהים ושליחו כמו אחרים. נביאים: נח, אברהם, משה וחותמם מוחמד, תפילת ה' ושלומו על כולם באשר ליהודים, הם מכחישים את הנביאות של ישו ומוחמד, ובאשר לנוצרים, הם מכחישים את הנביאות של מוחמד. אז שני הצדדים היו ראויים לפסיקה הקודמת, ולכן יש לנו אמונה באלוהים בלבד ובכל נביאיו ושליחיו.

ההבדל הגדול ביותר בין האסלאם ליהדות והנצרות הוא בסוגיית האמונה בשליחים, ולפני כן בסוגיית המונותאיזם, כי אין דת על פני האדמה שיודעת את אלוהים הכל יכול, מאחדת אותו, מפארת אותו, ומשבח אותו במה שראוי לו, וקובע לו את כל תכונות השלמות והדרתו מכל תכונות החוסר השלמות, חוץ מהאיסלאם. זהו הקדמה לתשובה על מה שאמר השואל: מי הוא אלוהים ומי. האם התכונות שלואנו המוסלמים אומרים בתשובה על כך את הביטויים הקצרים והקלים ביותר, אז אנו קוראים סורה קצרה מספר אדוננו ברוך וברוך הוא, ואז אנו אומרים: אמור: הוא האלוהים, האחד אלוהים הנצח הוא לא מוליד ולא הוולד ואין שווה לו אלא יכילאס: ד

הוא היחודי בשלמות, שיש לו את השמות היפים ביותר, תכונות עליונות מושלמות ומעשים קדושים, שאין לו שווה ולא שווה. אלוהים הוא הנצחיים שמעות: מה הכוונה בכל הצרכים. אז אנשי העולם העליון והתחתון חסרים בו מאוד, הם מבקשים ממנו את צרכיהם, והם חפצים בו בשליחותיהם, כי הוא מושלם בתכונותיו, כל-יודע, אשר השתכלל בידיעתו. הסבל, שנשלמו בסובלנותו, הרחמן, שנשלמו ברחמיו, שרחמיו מקיפים הכל, וכך גם שאר תכונותיו. לא הוליד ולא נולדעל שלמות עושרו ואין שווה לו לא בשמותיו ולא בתיאוריו ולא במעשיו, ברוך ומרומם הוא.

לגבי השאלה שלך איך לדעת מה נכון, והאם האיסלאם היא הדת או הנצרות הנכונותדי לך לחזור לקוראן ולספר הקדוש של הנוצרים, ולהשוות ביניהם, שהרי זה בהחלט יוביל, במחקר רציני ובקריאה מדוקדקת, להכרת טוב ורע, וטוב ורע, כי מי שיסתכל על ארבעת הבשורות המפורסמות ימצא הבדלים בסיסיים וטעויות רבות שאי אפשר להתמודד איתן. שהדבר הקיים בידיו יהיה בהשראת אלוהים.

והמלומד, רחמטולה אל-הינדי, הסביר בספרו "מפגין את האמת" את הימצאותם של סתירות וסתירות בספרם הקדוש, קיומן של שגיאות שאינן נכונות בשום פנים ואופן, קיומם של עדים מילוליים. עיוות ע"י תוספת, ועשרים עדים לעיוות מילולי ע"י ירידה, וזה הוסבר קודם בפתווה מס': זה עם מה שבספר הקודש לנוצרים לגבי ייחוס הגדולים והתועבות שכוהניהם נמנעים. מן הנביאים והשליחים הנכבדים של אלוהים, כגון ניאוף ושתיות אלכוהול. שלא לדבר על העובדה שהבשורות לא נכתבו בחיי המשיח או קרובים אליו, ואין להן תמיכה אמינה. זה הוסבר בעבר, יחד עם הסבר על החולשות בדת הנוצרית, בפתווה מס':

באשר לקוראן, הוא קרא תיגר מימי קדם שבני אדם וג'ינים, גם אם הם נפגשו, יכולים להמציא את אותו הדבר.

כמו שאמר הקב"ה: אמור: אילו יתאספו הבריות והג'ין לייצר דומה לקוראן הזה, לא היו מייצרים כמותו, אפילו אם חלקם היו תומכים: ח אלישראא

ותגרו אותם לבוא, אפילו בסורה אחת מכותל הקוראן, לאחר שאמר שלא יכול להיות לקוראן זה מקור אחר מלבד הקב"ה הידוע, ואמר הקב"ה: ומה היה זה. קוראן שיש להימנע ממנו ללא אלוהים העולמות * או שמא הם אומרים, "הוא זייף את זהאמור, "הפק סורה כמותה, וקרא למי שאתה יכול מלבד אללה, אם אתה אמת." יונוס

למרות זאת, הערבים לא יכלו, והם אדוני הרהיט והדיבור, וכן כל העמים אחריהם עד היום. זהו ללא ספק אחד הטעונוים הגדולים ביותר לפיהם הקוראן הוא דבר אלוהים.

בין העדויות הברורות לאמיתותו של הקוראן הוא מה הוא מכיל מידע על הנעלם שאנשים אינם יודעים, והם אינם יכולים לזייף, ומה הוא מכיל על ניסים מדעיים שלא התגלו עד לאחרונה, כמו השלבים. של העובר ברחם אמו, וקיומו של מחסום מים בין המתוק למלוח בים, וזה נושא. זה ראוי לתשומת לב ולזקח את הלב לאמונה, ע"י ביסוס עם טיעון והוכחה, ויש ספרים ואתרים המפרטים את הנושאים הללו בפירוט משביע רצון, וסוקרים את חשיבותן של המספרים הבאים:

אחד מסימני האמת המובהקים השופטים את כנותו של השליח מוחמד, יהי רצון ה' עליו השלום, וזכות האסלאם, הוא נוכחות הבשורה הברורה של הנביא מוחמד, יהי תפילתו ושלום ה'. עליו, בתורה ובבשורה למרות עיוותם והניסיון המאומץ להסתיר זאת, וכבר הזכרנו כמה מהם בשתי הפתות:

וקוראים לשואלת שלא להתעייף מהחיפוש, ולהגביר את המאמץ, כדי שהקב"ה ינחה אותה לדרכו הישר, כי ענין זה הוא ענין גדול, והוא כרוך או ישועה או חורבן, או נצח ב. גן עדן או נצח בגיהנום. כי אם אדם פוגש את אלוהים על כל חטא מלבד פוליתאיזם וחוסר אמונה, אז אלוהים יכול לסלוח לו והוא לא ירצה לנצח בגיהנום כמו כן, מי שנולד בדת פוליתאיסטית, כמו הנצרות, הגיע אז לגיל ההתבגרות ושמע על האסלאם ועל נביא האסלאם, ואז נפל ולא חיפש את האמת עד שמת כפוליתאיסט עם אלוהים הכל יכול, אז גורלו. זה לגיהנום, חלילה. שהרי האמין מה היצר אינו מקבל ואינו נתפס על ידי השכל, ודי לו כדוגמה לכך: תורת השילוש, צליבה וגאולה, כי היא קוראת לעצמה לפסול ולבעליה להפסיד.

באשר לשאלה על תכלית הבריאה, והסיבה לקיומו של עוול ופגיעה למרות נוכחות ה' הכל יכולה נושא חשוב מאוד, והבנתו פותחת את הדרך להתנהלות נכונה עם היקום שסביבנו אלוהים הכל יכול ברא אותנו לעבוד אותו, כפי שאמר, כבודו: ולא בראתי את הג'ין ואת האנושות אלא שיעבדו לי. אלדריית:

והעבדות הזאת מחלצת על ידי מה שמכונה הבחינה והבחינה, הנקראת בדיני האסלאם כייסורים, כמו שאמר הקב"ה: שברא את המוות והחיים לתת לך, שהוא מיטב העבודה מלך". עם רע וטוב כניסיון, ואלינו תשוב נביאים:

הסוג הראשון מראה את הצייתנים מהסוררים, והסוג השני מראה את המודים המטופל של חוסר התודה. זה מבוסס על העדפת מה שאלוהים רוצה והנאה ממנו על פני גחמות ותשוקות של נפשות, כי במקרים רבים הפסיקות המשפטיות והפטליסטיות באות בסתירה לגחמה זו, ולכן מי שמעדיף ציות לה' ירוויח בעולם הזה ובעולם הבא, אחרת הוא יפסיד בשניהם. ומי שמודה לה' על ברכתיו הקב"ה ירבה בטובו

, ומי שיהיה סבלני ומרוצה משיקול דעתו וגורלו ייטב לו בשני העולמות, ומי שכועס על הפסד בהם, ובדרך זו שעבוד ה' מופק מאנשים, כך שהעבד מסתובב בין עשיית המצוות לעזוב את האסור, ובין הודיה לה' על זמנים טובים לבין סבלנות עם ה' על האסור. מי שעושה כך יצליח לכל חקלאי, וטוב סופו תמיד, כשליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום, אמר: מה מדהים עניינו של המאמין, כי טוב כל עניינו. וזה לא מתאים לאף אחד מלבד המאמין. מסופר על ידי מוסלמי.

זה מסביר לשואל את שאלתה על הסיבה להבדל בין בני אדם, לפי נכונותם לציית לבוראם ולפרנס אותם, והעדפתם להנאתו על פני גחמותיהם ורצונות הנשמות.

והעוול הנופל על בני האדם הוא בין היסורים, ואם לא יתרחש פרק השיפוט בעולם הזה, אזי יוצאו לעולם הבא, כמו שאמר הקב"ה: ואל תחשוב כי הקב"ה חסר תשומת לב במה העושים. לעשות

ושליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום אמר: ה' נותן כתיב לעושה, גם אם תפס אותו, אינו מרפה. ואז הוא דיקלם כך היא תפיסת אדונכם כאשר הוא כובש את הכפרים בעודם לא צודקים. אכן, תפיסתו כואבת וחמורה הדת האמיתית שלנו - כמו גם כל הדתות המונותאיסטיות האחרות - מצווה על החובה להאמין בכל נביאיו ושליחיו של אלוהים,

ואת החובה לפאר ולכבד אותם, מתוך הכרה בזכותם, ובהתאם לציווי ה' לעשות זאת, כפי שהוא, תהילה לו, אומר: ומה שניתן למשה וישוע ומה שניתן לנביאים מאדונם, איננו מבדילים בין איש מהם ונכנעים לו אלבכרה: אז כל נביאי הקב"ה הכול יכול בעיני המוסלמי ראויים להאדרה והערצה. הקב"ה עד הכחיש את השליחיםאלשווערה: ועד הכחיש רק נביא אחד, הוד, שלום להיות עליו

זו עמדת המוסלמי כלפי הנביאים ושליחיו של הקב"ה. באשר ליהודים יש להם עניין אחר עם הנביאים. בכמה נביאים הם פגעופגעו במשה עליו השלום והאשימו אותו בפליטה. אחד מאשכיו נפוחושהוא הרג את אהרן עליו השלום. כמה נביאים הרגוהרומאים הרגו את ישו, והם הרגו את יחיא על שניהם השלום. באשר להאשמות היהודים על גסות ומוסר רע, הם מילאו בזה את התורה

, ועל כן אין זה מפתיע שהיהודים - שהם בני רשעות ורשעות - נוקטים בעמדת נביא האסלאם כמכחיש אותו, מתכחשים לנבואתו, כי הוא. בא לחשוף אותם ולהסביר את חוסר אמונתם. יתר על כן, הוא אינו שייך אליהם מבחינת השושלת, מה שגרם להם לנקוט בעמדתו באיבה, ולהילחם בו בסתר ובגלוי. הקב"ה הכול יכול רשם כמה מהיהודים" עמדות כלפי הנביא, תפילת ה' ושלום עליו

, להודיע לאנשים את מידת שנאתם ואיבהם כלפי נביא האסלאם, למרות הכרתם בו ובטחונם בו. תהילה לו: וכאשר הגיע אליהם ספר מאת הקב"ה המאשר את אשר איתם, ולפני כן הם ביקשו ניצחון על הכופרים, אבל כשהגיע להם מה שהם ידעו, הם כפרו בו. לכן קללת ה' על הכופרים אלבכרה: בסמכותו של אבן עבאס, יהי רצון ה' משניהם, אמר: היהודים ביקשו ניצחון על האו"ס ואל-ח'ז'רג עם שליח האלוהים,

יברך אותו ה' תן לו שלום, לפני שנשלח מה שה' שלח מקרב הערבים, הם לא האמינו בו והכחישו את מה שנהגו לומר על כך. הקב"ה הקב"ה תיאר את ידיעת היהודים את הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, כידע דומה ודומה לדעתם על ילדיהם. אמר, תהילה לו: {אלה אשר נתנו להם את הספר

. לדעת את זה כפי שהם מכירים את ילדיהם, ושצד מהם מסתיר את האמת בזמן שהם יודעיםאלבכרה: והידע הזה היה רק תוצאה של נבואות חוזרות ונשנות שהתורה התמלאה בהן, ודרכן הנביא, יהי רצון ה' ושלום עליו, תואר בתיאור מדויק, באופיו ובנימוסיו, אלא תיאר את הארץ שאליה הוא נשלח, ואת הארץ שאליה הוא מהגר, וזה אנו מסיקים מההגעה. של מספר רבנים יהודים לעיר הנביא לפני השליחות, ממתנים לשליחות הנביא

, תפילת ה' ושלום עליו ה' יתברך וישן לו שלום והכנסתו, והם מייעצים ליהודים ללכת בעקבותיו. ומאמינים בו, ואנחנו מסיקים את מה שהזכרנו מעדותו של הרב היהודי שהתאסלם עבדאללה בן סלאם, יהי רצון ה' בו, כשהעיד עם הנביא, תפילת ה' ושלום עליו. שהיהודים ימצאו אתכם אצלם בתורה, אך האם אפשר לשאול מול הראיות הללו היכן הנבואות הרבות המדברות על הנביא,

תפילת ה' ושלום עליו, ולייעץ ליהודים ללכת בעקבותיואת שפע העדויות מהתורה היוםותשנה, כך שרבות מאותן נבואות אבדו, אך אלוהים סירב אלא להשלים את טיעונו נגד היהודים מספרם, ולכן שמר מהכתובים שבתורה עדות לבשורות המשמחות של הנביא מוחמד, יהי רצון ותפילותיו של ה'. עליו השלום, לאחר שסנור את עיניהם של החרגים ממנו

מה בא בספר דברים פרק י"ח, משפט יחאקים להם נביא כמוך מקרב אחיהם, ושם את דברי בפיונבואה זו אין היהודים מכירים. שזה בא מהנביא, יהי רצון תפילות ה' עליו השלום, והנוצרים טוענים זאת לעצמם, ואנחנו אומרים הנבואה מכילה תיאור שנמצא רק בנביא האסלאם, מוחמד, יהי תפילתו ושלום ה'. עליו. תיאור זה הוא אמרתו ואשים את דברי בפיוהוא מעביר את דבריו לבריאה, וזו משמעות הנבואה. אני שם את דברי בפיו, בנוסף לכך שמוחמד. , תפילת ה' ושלום עליו, דומה למשה יותר מאשר לישו, שכן שניהם,

כלומר משה ומוחמד, נולדו מלידה טבעית מאב ואם, בנוסף לכך מוחמד, יהי רצון של אלוהים. תפילות עליו השלום, דומה למשה בהיותו נשלח עם חוק חדש שלא כמו ישוע, שכן הוא נשלח שוב לתורת משה, על כולם, יהי רצון ושלום של אלוהים.

גם בין הבשורה המשמחת מה שבא בתורה בפרק משפט בויבא ה' מסיני ויאיר להם משעיר ויאיר מפרן, עשרת אלפים קדושים באו עמו. , ומיד ימינו יצאה להם אש חוקפארן היא מכה, כפי שמציינים טקסטים אחרים מהתורה, ואף אחד מנביאי בני ישראל לא נשלח ממכה עד שנאמר הנבואה. חל עליו. אלפי קדושים, ומספר זה הוא מספר החברים, יהי רצון הקב"ה בהם, שהנביא, תפילת ה' ושלום עליו, נכנס למכה. באשר לתיאור חוקי השריעה כאש, זה מהווה אינדיקציה להופעתה ולעוצמתה, החלה לחלוטין על ההלכה האיסלמית. החוקים, אלו שלוש תכונות הנזכרות בנבואה, כולן מתממשות אצל מוחמד נביאנו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום.

לרבות מה שבא בפרק ישעיהו פרק כא, פסוקים יג התגלות מכיוון ארצות ערב, במדבר ארצות ערבולכן נבואה זו אינה מפורשת בהוראת הנבואה. של מוחמד, יברך אותו ה' ויעניק לו שלום, כפי שקובע את לאומיותו, שהיא היותו ערבי, ומקום שליחותו, שהם מדינות ערב, אז איזו גילוי לב יותר רהוט מהכנות הזו

למרות כנותה של נבואה זו, וקרבתם של אחרים לכנות הבשורה המשמחת של הנביא, יהי רצון ושלום ה' עליו, מתפלאים על הכחשתם והכחשתם של היהודים את נבואתו של אמן הבריאה. , תפילת ה' ושלום עליו, אחרי כל אבל היוהרה וההתרחקות מלקבל את האמת הם שמונעים מהם להיכנע. העדויות הטקסטואליות הללו מספרו להמנהגים היהודיים המוזרים המפורסמים ביותר

הנה המנהגים היהודיים המפורסמים ביותר, שהם מוזרים ויש המכנים אותם אמונות טפלות מיתיות כי הם מוזרים מאוד, בין המפורסמים שבהם:

עור שביט

אחד המנהגים היהודיים יוצאי הדופן הוא הלקאת האשם המתוודה על חטאיו על ידי רופא יהודי עד שיפטור מחטאיו, כאשר האשם מודה בטעויות שהוא מבצע תחילה לפני הטיפול, כגון גניבה, הטרדה, רצח, , או כל טעות אחרת, ואז מלקות אותו

לישון בבתי קברות

כשאדם יהודי נפטר וגופתו מועלית וקבורה בבית הקברות שלו, אז אחד היהודים החיים יורד לבית הקברות וישן שם כמה שעות, מתוך אמונה שזה יאריך את חייו, וזה אחד המפורסמים מנהגים יהודיים מוזרים

מרחץ פולחני

המקווה או המקווה הוא אחד הטקסים המוזרים המתרחשים בקרב היהודים, והוא גם אחד הדברים הנחוצים עבורם, המרחץ הזה הוא אגם הכולל מים טבעיים מהאביב, או גשם שמטהר את גופם

הוא מיועד לגברים המתרחצים בו לאחר שפכה, או לנשים לרחוץ לאחר גמר דם הווסת, על מנת לחזור למצבי האיזון הרוחניים החשובים עבור זוגות יהודים

טקסים להולדת ילד חדש

יש גם כמה טקסים ומסורות מוזרות שהיהודים עוקבים אחריהם בזמן לידת ילד חדש, כלומר שהם מניחים את הילד בזמן מסוים במקום מסוים, ואז מושיטים את ידיו למקום הזה כדי שהילד נוגע בו. , וזה לצורך ברכת קבלת החיים שלו

אסור לגעת בכלה בליל כלולותיה, אפילו באביה

יש גם כמה טקסים מוזרים בקרב היהודים לגבי הכלה בליל כלולותיה, אחד המפורסמים שבהם הוא שהכלה לא נוגעת באף גבר מלבד בעלה, גם אם הוא ממשפחתה, בין אם אביה, סבה או אח, וזה אחד המנהגים הנוקשים שיהודים נוהגים בחתונותיהם.

קרא גם

מנהגים יהודיים בנישואין.. האם זו דת או מסורת

מנהגים יהודיים מוזרים בערב ראש השנה

היהודים גם נוהגים בליל ראש השנה כמה מנהגים מוזרים מאוד, ועשויים אף להגיע לחריגות ביחס לדתות אחרות, המפורסמות שבהן:

תוקעים בשופר

תקיעה בשופר או באיל היא אחת האמונות היהודיות המפורסמות בערב ראש השנה, כאשר היהודים תוקעים בשופר כסמל לגאולה כדי לקרוא לאנשים למלחמה.

מספרים כי החיילים האזינו לקול השופר במלחמת אוקטובר, ובחגי ראש השנה מעוניינים היהודים לתקוע שלוש תקיעות בשופר, מתוך אמונה כי תקיעה זו מרטיבה את השדים ומסייעת לעצור את עלילותיהם של מדינות אחרות נגד היהודים.

הם מחשבים את השנה לפני הספירה

אחד ההרגלים המוזרים ביותר שיהודים נוהגים בהם במהלך חגיגות השנה החדשה הוא שהם מחשבים אותו לפני חג המולד בכ-שנים, והם מחשיבים שחג המולד הוא ביום חמישי, והם קוראים לו יום הדין.

יש הרבה מנהגים ומסורות שיהודים עושים בערב ראש השנה, כולל אכילת רימונים כדי שיגיעו אליהם יודעי הנדיבות, הנדיבות והטובות הרבות, וכן אכילת תפוחים בדבש, בהתחשב בכך שהיא מסמלת אופטימיות ותקווה.

להעלות את חטאיהם

אחד המנהגים היהודיים המוזרים המפורסמים ביותר שהם מבצעים ביום הראשון של המשתה שלהם הוא תשליך, העוסק בסילוק חטאיהם בדרכים שונות ומשונות, כולל

ללכת לים, נהרות, אוקיינוסים או כל מקור מים.

אחר כך קראו כמה פסוקים מספר התורה.

ואחר כך זורקים חתיכת לחם קטנה לים, מתוך אמונה שהם גורעים מחטאיהם או מחטאיהם במים.

גם ביום השני של המשתה הם נוהגים מנהג מוזר, כשהם משליכים חתיכה מבגדיהם למים, מתוך מחשבה שהם משליכים את חטאיהם למים.

הם גם עוקבים אחר כמה דרכים אחרות להיפטר מחטאיהם, על פי אמונתם, המפורסמת שבהן היא השלכת כמה סוגי מזון לים לדגים.

ויש הקושרים תרנגולת והולכים איתו בתוך רחובותיהם בערב ראש השנה, להיפטר מחטאיהם ולקבל את השנה החדשה ברוח טהורה וטהורה, כמו שהם חושבים שרוח החיה הטהורה. מאפשר להם להיכנס לשנה החדשה ללא חטאים.

ההלכות היהודיות קובעות כי יש לקבור את גופת הנפטר ולכסות אותה בעפר. מנהגי הקבורה ביהדות.. קרא גם קשורים לאמונה בביאת ישו, שכן תפיסה זו אומרת שהמתים יקומו לתחייה עם בואו של ישו. באשר להלכה האיסלמית, נכתב כי יש לקבור את המת בתוך הארון שהוכן עבורו ובקבר שגם הוא נחפר באדמה.

הקינות המתאבלות על נפשו של הנפטר במהלך הלוויית גופתו הן חלק ממנהגי האבל ביהדות שניתן לייחס לימי קדם של התורה. אחת הקינות המפורסמות ביותר הכלולות בספרי התורה היא קינתו של דוד ליונתן ספר שמואל ב' פרק א' פסוקים יז-כ"ז האלגיה באה לאפשר לרוח האדם להתעלות מעל הכאב האישי שהוא חווה, לחלוק את רגשותיו עם אחרים, וכך לתקשר איתם ולהילחם בבידוד.

בין פסוקי טקסי האבל היהודיים ישנה גם קריעה של פיסה מבגדיהם של הקרובים ביותר לנפטר, מה שמרמז במרום על הסבל הגדול שיבוא בעקבותיהם. גם בני משפחתו של המנוח ואבלים נוספים עומדים ליד קברו הפתוח בזמן שעובדי בית העלמין מכניסים את גופת המנוח לחור שהוכן עבורו, ולאחר מכן יוצקים עליה אבק. ובנו של הנפטר אומר את תפילת ה"קדיש" תפילה מיוחדת הנאמרת בשפה הארמית להקריא שלום לנפשו של הנפטר. אם למנוח לא היו ילדים זכרים, אז קרוב משפחה של המשפחה תופס את מקומו באמירת הקדיש.

. נהוג גם לחלוק כבוד לנפטר בקברו ולמנות את מעלותיו. ראוי לציין כי ההלכה היהודית מדגישה את הצורך שלא להתמהמה בהשלמת טקסי קבורת המתים ללא הצדקה, שכן היא דומה להלכה האיסלמית, הקוראת גם היא לדחיפות בסיום טקסי הלוויה. שתי הדתות חולקות גם את הרצוי להשתתף בתהליך הבאת הכלוך על קברו של הנפטר.

ההלכה האיסלמית היא ייחודית באיסור גילויים פומביים של רגשות אבל וצער של קרובי משפחה או חברים של הנפטר באמצעות קריעת שיער או בגדים, אך ביטויים אלו ואחרים כגון בכי קולני הפכו נפוצים ומוכרים.

וההלכה היהודית מתירה לאבלים לבקש סליחה מהנפטר ולהניח אבן או גוש אדמה קטן על קברו ביד שמאל ולהיפרד ממנו באומרו: "עזוב בשלום ותנוח על משכבך בשלום כדי שמשפטך. הגורל יבוא ביום התחייה". כמו כן, נהוג לרחוץ ידיים מבלי לנגב אותן ביציאה מבית העלמין. באשר לטקסים האסלאמיים, נהוג להניח שתי אבנים על קברו של הנפטר כסמן לציון מיקומו. קבורת המתים מלווה באינדוקטרינציה שלו, לפיה האימאם קורא לאל הכול יכול לסלוח לנפטר על חטאיו ולשכן אותו בגנים רחבי הידיים שלו בידיעה שחלק מהמשפטנים רואים בהאינדוקטרינציה של המתים כפירה אסורה הדת היהודית נבדלת בכמה מסורות שאחריהן טקסי הקבורה, לרבות עריכת משתה מיוחד שנקרא "משתה ריפוי", שבו חברים, שכנים ומכרים של הנפטר מציעים לבני משפחתו סוגים מסוימים של מזון כביטוי לצערם. בין המאכלים הרגילים הנאכלים בהזדמנות זו יש כמה מאכלים בעלי צורה עגולה, כמו ביצים, עדשים ועוגות, המעידים על השלמת מעגל החיים.

תקופת שבעת הימים לאחר המוות

משפחתו וחבריו של הנפטר, על פי המסורת היהודית הידועה, מתאספים בבית האבל בשבוע הראשון שלאחר המוות, שכן תקופה זו מכונה "ההשתדלות" שבעת הימים אסור לעשות כל עבודה בשלושת הימים הראשונים המוקדשים אך ורק לבכי ויילות. ו-גברים מתאספים במהלך כל אחד משבעת הימים הנזכרים כדי לקיים את תפילת הקהילה למען נשמתו של הנפטר. נוכחותם של אבלים עם משפחתו השכולה של הנפטר באה במטרה לנחם אותם ולהבטיח להם שהם לא לבד באובדן. וישנן משפחות של יהודים דתיים, שבהן נהוג לשבת על הרצפה בתקופת שבעת הימים ולכסות את כל המראות בבית, בזמן שילדי משפחת הנפטר קורעים את בגדיהם, ויש שאף

שמים אפר. ראשים. בין שאר האיסורים באותה תקופה נמצאים כל הדברים שיספקו הנאה, כמו רחצה, גזירת שיער וזקן, החלפה וכיבוס בגדים, נעילת נעלי עור והשתתפות במסיבות ובערב. יש הנמנעים גם מאכילת בשר ויין, שכן הם מסמלים רגשות של שמחה וחגיגה. נהוג, כאמור, ללבוש את אותם בגדים שנקרעו בהלוויה לאורך שבעת הימים ולא להחליפם בבגדים חדשים או מגוונים. נהוג שמשפחת הנפטר פוקדת את קברו בתום תקופת ה"השתדלות", ולאחר מכן חוזרת למסלול חיי היום-יום.

באשר לחוק האסלאמי, הוא מאמץ רעיון דומה שלפיו נדרשים רק ימי אבל רשמי. בתקופה זו נאסר על בני משפחתו של הנפטר לעסוק בעבודה או לעסוק בכל דבר העולה על רוחו. בני משפחה מתאספים בבית הנפטר, קוראים את מה שיש מהקוראן ומקבלים אבלים מקרובים וחברים. ביקורי התנחומים מטרתם לתמוך במשפחה ולעזור לה להתמודד עם מצוקתה הגדולה.

התקופה של שלושים יום לאחר ההלוויה

משפחתו, חבריו ומכריו של ההרוג חוזרים יום לאחר מותו להתאסף ליד קברו. נהוג לערוך בהזדמנות זו טקס חנוכת מצבה. בני המשפחה רשאים בתקופת הימים למעט שבעת הימים הראשונים כאמור לעבוד ולצאת מהבית, אך נהוג לא להסתפר וזקן ולא ללבוש בגדים חדשים בתקופה זו. חלקם גם נמנעים מלהשתתף במסיבות כלשהן, ללכת למקומות בילוי, או אפילו להאזין למוזיקה, אפילו לשירים המוצגים בתקשורת.

שנת אבל ראשונה חודשים לאחר המוות

האיסורים הנ"ל נשארים בתוקף עבור חלק מהאנשים, כמקובל, במשך החודשים שלאחר מועד פטירת הנפטר שלהם, כלומר אי השתתפות במסיבות ומפגשים המוניות, לא להישאר ער עד מאוחר ולהנות, ולא ללבוש אחר. בגדים. יש אנשים שנמנעים מגזירת שיער וזקן במשך יותר מ-יום. בתום שנת הפטירה הראשונה או תאריך הקבורה במקרים נדירים מסוימים לפי הלוח העברי, פוקדים בני המשפחה את הקבר, בו מתקיימים טקסים מועברים שירותי דת קצרים והספדים.

יום השנה למוות

על פי ההלכה היהודית נהוג להנציח את פטירת הנפטר מדי שנה לפי הלוח העברי בהדלקת נר מיוחד, ביקור בקבר ועריכת טקסים קצרים.

באשר לחוק האסלאמי, הוא מאפשר ביקורים של משפחתו של המנוח בקברו מבלי לציין זמנים ספציפיים. קיימת מחלוקת בין החוקרים לגבי המותר לקרוא את הקוראן או לערוך תפילות מרצון במהלך ביקורים אלומחקרים היסטוריים ואנתרופולוגיים ומחקרים מאשרים כי נוכחותם של יהודים באל-אקצא מרוקו מתוארכת לתקופות היסטוריות עתיקות. בספר "יהודי מחוז סו" טוען החוקר עבדאללה אל-ג'מאיד כי אמאזיג' היהדות נבעה מתהליך ייחוד האמזיגים, בעוד שכתבים אחרים אישרו שמקורה של היהדות האמזיגית אינו אלא אינטראקציה סונית הובילה לבלבול של היהודים.

לפי קמפוס גבריאלי, הדת היהודית התפשטה בקרב הברברים במהלך המאות הראשונות של העידן הנוצרי, לאחר שהקבוצות היהודיות התיישבו באזור קירנאיקה.

באשר ליהודים הברברים ששמרו על שפתם ומנהגיהם הברבריים, רובם התיישבו בדרום מרוקו או באזורים הכפריים, שם העדיפו לגור באזורים הברבריים הללו כי הם מתקיימים יחד עם לאומים דתיים שונים, וזה מה שאנו מוצאים בפרקלה. אואזיס, כאשר אנו מגלים שהיהודים שחיו באזור זה למדו ברבר לסחור עם האוכלוסייה המקומית

הכלים של הטקסים היהודיים נמצאים כמעט בכל בית, אם כי חלקם מצויים רק בבתיהם של בעלי דתיים עמוקים. בדרך כלל הם מבטאים היבטים שונים של מנהגים, אמונות ומסורות יהודיות. עבור הדתיים, אביזרים פולחניים יהודיים הם חלק בלתי נפרד מקיום מצוות דתי יום-יומי, בעוד עבור הלא-דתיים הם חפצי אמונות הנערצים על יופיים, אומנותם או משמעותם ההיסטורית.

כידוע, הדת היהודית אוסרת על שימוש בתמונה או בפסל. למרות זאת, או אולי מסיבה זו בדיוק, התפתח עם הזמן מגוון רחב של חפצי פולחן יהודיים ששימשו לקישוט בתי כנסת ובתים. הרבנים היהודים, שגיבשו את הטקסים והכלים הפולחניים בראשית העידן לספירה, הלילו יופי. באחת ההזדמנויות הדתיות בחג הכסא - סוכותהעיסוק ביופי נחשב לציווי מהתנ"ך.

הכלים הפולחניים עשויים להיות עשויים מחרס, אבן, פליז, פיזר, נחושת, כסף וזהב; זה יכול להיות גם עשוי מעץ, בד, קלף או חומרים אחרים. כלים אלו נמנעים מכל צורה הדומה לאדם, בהתאם לאיסור הדתי על השימוש בדימוי או בפסל.

ניתן לראות את הכלים המתוארים להלן בבתי כנסת ובבתים יהודיים. לכולם שימושים שונים, והם משמשים לעתים קרובות יותר בחיי היומיום, אם כי הם נחשבים לחלק מהירושה המשפחתית.

המזוזה

התנ"ך מצווה על היהודים לכתוב פעמיים את דברי ה' על דלתות בתיהם: "כתוב אותם על עמודי ביתך ועל שעריך" דברים ו, ט ו"א, כוגם המילה העברית "מוזוזה", שפירושה גדם, באה למשמעות אותה מטרה, כלומר מזוזה ג: מזוזה המזוזה היא קלף מלבני שעליו כתובים משפטים מתאימים מהתנ"ך דברים ו' ד-ט' ו"א יג-כ' בצדו השני של הקלף מופיעה המילה "שדי", שהיא אחד משמות ה', ומורכבת מהאותיות הראשונות של שלוש מילים: "שומר דלתות ישראל", כלומר "שומר שערי ישראל". הקלף עטוף היטב ולאחר מכן תלוי בצד ימין של משקוף הדלת בכל החדרים, למעט חדרי השירותים.

את הקלף מניחים בחריץ צר קטן החצוב במשקוף הדלת ומכוסה בזכוכית, או במעטה, שעשוי להיות עשוי מפלסטיק או מחומר אחר. הנדן עשוי ללבוש צורות אמנותיות שונות. ניתן לראות דפוסים סדקים בעמודי דלת בשכונות יהודיות ותיקות בישראל, כמו העיר העתיקה בירושלים וחברון. לפעמים היהודים השתמשו במזוזה כמחרוזת סביב הצוואר.

פיסת קלף למזוזה נמצאה בקומראן ליד ים המלחשם חיה קבוצה יהודית במאה הראשונה לפני הספירה. מ', וקלף זה נחשב העדות הפיזית העתיקה ביותר לגישה זו. כיום המזוזה מצויה ברוב עמודי הדלת בישראל. אמונות שונות עלו בקהילה היהודית הדתית בדבר סגולותיה המיוחדות של המזוזה, ככלי קדוש השומר על המקום ובעליו. יש כאלה שנוגעים במזוזה ואז מנשקים להם את האצבעות. המזוזות נבדקות אחת לשבע שנים כדי לבדוק שהן בריאות. רבים גם בודקים או משנים אותם, במקרה של מצוקה אישית או קבוצתית.

ארוחת שבת שבת

השבת היא החג הרשמי בישראל, אם כי קיימת סתירה במידת המחויבות של משפחות יהודיות לקדושת השבת. עבור יהודים דתיים, קדושה זו קשורה לטקסים שונים, אשר הולידו מגוון של אביזרים פולחניים.

בבתים יהודיים רבים מציינים את יום המנוחה כאשר עקרת הבית מדליקה נרות ביום שישי מעט לפני השקיעה. שני נרות או יותר דולקים בפמוט יחיד או רב כיווני. לפעמים הפמוטים דקורטיביים, לרוב בעלי ערך אמנותי. הפמוט מונח במקום בו ניתן לראותו כאשר יושבים סביב שולחן האוכל. לפני סעודת ליל שבת קוראים את הליטורגיה הקידוש, כלומר הברכה על הייןשבה משתמשים בכוסות עם צלוחיות קטנות, או בלי צלוחיות. כוסות קידוש הן

לעתים קרובות מתנות יקרות או חלק ממורשת משפחתית. במקרים רבים חרוט עליו שמו של האדם לו היא ניתנת והאירוע בו הוצגה לו.

הסעודה עצמה נחשבת לקדושה, שכן על השולחן מניחים שתי כיכרות לחם לבן חלה, א: הלוטומכסים את הלחם בזמן אמירת הקידוש, ב: בד רקום בדוגמאות יפות. במקרים רבים משתמשים בסכין מיוחדת לחיתוך המארז שעל "ידית מגולפים הכיתוב "מוקדש לשבת קודש".

עם צאת השבת, מתקיים טקס קצר המכונה "בדלה" כלומר: הבחנה, שכן הוא מציין את סיום השבת שבתחילת שבוע חדש. בטקס זה משתמשים בשלושהכלים: נר רב פתיל, צנצנת תבלינים וכוס יין. מותר להשתמש בכוס קידוש, אך משפחות רבות מחזיקות אוסף מיוחד של הבדלה, וצנצנת התבלינים עשויה להיות בצורת טירה עם מכסה נפרד. כלי הקידוש וההבדלה עשויים לרוב מזהב וכסף.

חגים וחגים יהודיים

חגיגת החגים היהודיים, עם כל הטקסים הכרוכים בכך, ההתכנסויות המשפחתיות החגיגיות והכנת מאכלים מיוחדים, פופולרית בקרב יהודים דתיים ולא דתיים כאחד. הדתיים נלהבים ממנהגים ומסורות מורכבות, ואילו הלא-דתיים מסתפקים בדבקות בכמה מהמסורות המוכרות של החגים. לכן, כמה כלים טקסיים חגיגיים זמינים אפילו למשפחות לא דתיות.

חנוכה פמוט לחנוכה הוא אחד הכלים הפולחניים הנפוצים ביותר. בחנוכה יש תשעה סניפים להחזיק נרות או כוסות קטנות של שמן זית. שמונה ענפים משמשים בטקס הדלקת נרות חנוכה, ואילו הענף התשיעי נפרד מיתר הענפים ומשמש להדלקת נרות. חנוכה עשוי להיות מכל חומר שאינו דליק כמו מתכות יקרות, נחושת או עץ. לקראת חג האורות, תלמידי בית הספר נוהגים להכין פמוטים מיוחדים, כלומר חנוכה.

בליל פסח קוראים את סיפור יציאת בני ישראל ממצרים הנקרא הסדר. בליל החג משתמשים במגש גדול, שעשוי להיות עשוי חרסינה או כסף, והוא מחולק לחלקים שכל אחד מהם מוקדש לסוג מזון הנכלל בטקסים של המשתה. ולכל אחד מהטיפוסים הללו יש משמעות סמלית הקשורה לעבודת ממנה סבלו בני ישראל, ולשחרור ממנה. למגש הסדר עשויות להיות שלוש קומות, עליהן מניחים את המצות יחיד: מצה, כלומר מצות, זכר ללחם שאפו בני ישראל ביציאת מצרים טקס החג כולל כיסוי המצה, ואז חשיפתו והסתרתו מהעין. לשם כך משתמשים בבד או בתיק רקום.

קצת לפני סוכות מקפידים הדתיים לקנות את "ארבעת הדברים": דקלים, אתרוגים, ענפי ערבה קצרים והדס; הם הפריטים המשמשים בטקסים ובתפילות של הודיה לאורך שבעת ימי המשתה. יהודים דתיים להוטים שארבעת הסוגים הללו יהיו בריאים, מלאי יופי, שכן דאגה זו נחשבת לחלק מהטלת "ארבעת הסוגים". הדבר נכון במיוחד לגבי אתרוג, סוג של לימון שדורש זהירות יתרה. מתוך מסורות דתיות אלו צמחו כתבים מורכבים שהסבירו את המרכיבים הנדרשים בארבע הקטגוריות. התחייבות להתחייבות זו דורשת סכומי כסף גדולים, אשר עשויים להגיע למאות דולרים. ניתן להניח את האתרוג בסירים מעוצבים מיוחדים מחומרים שונים.

הסוכה גם: סוכות, כלומר פרגולהנחשבת קדושה, שכן היא משמשת "בית" בעל אופי פולחני, בו אוכלת המשפחה ארוחות לאורך כל שבוע החג, ומותר לגברים וילדים לישון בו. זה. קירות הסוכה עשויים מעץ או בד, בעוד שהם מקורים בענפי עצים, עלי דקל או דקים מעץ. בפנים הוא מקושט ומעוט בקישוטים היפים ביותר. לעתים קרובות, הסוקה מעוטרת בציורים הקשורים לדמויות מהתנ"ך, שבני המשפחה "מזמינים" לסוקה. הפך נפוץ בימים אלה להשתמש בסוקה, הנמכרת כסט וניתנת לשימוש חוזר מדי שנה.

כלים אישיים לתפילה

אנשים דתיים מקפידים על טקסים דתיים כחלק מחיי היום-יום, הדורשים מטרות פולחניות אישיות. החפצים הפולחניים בהם משתמשים גברים שונים מאלה המשמשים נשים. למעשה, רובם מיועדים לגברים, מכיוון שטקסי פולחן אישיים כמעט מוגבלים אליהם.

הכובע בעברית: כיפה הוא האינדיקציה החיצונית לכך שאדם הוא יהודי דתי. הכובע אינו קדוש, והוא עשוי להיות נארג בדוגמאות שונות, כולל מוטיבים דתיים, ולעיתים רקום עליו שם בעליו אם מדובר בילדהוא נלבש לעתים קרובות על ידי גברים לא דתיים במהלך טקסים דתיים.

גברים לובשים שני סוגים של גלימות שוליים. הטלית ג: טליתותיה הטלית, היא גלימה בגודל סדין קטן, בצורת מלבני, עם שוליים תלולים בפינותיה בעברית: ציתיתכנזכר בספר במדבר: ט"ו. הטלית היא בדרך כלל בצבע לבן, עשויה מצמר, כותנה או משי. לעתים קרובות הוא מפוספס, עם פסים שחורים או כחולים. השוליים עשויים מארבעה חוטים רגילים, קשורים בצורה ספציפית. הטלית עשויה להיות מעוטרת בפינותיה ובבטנה העליונה, כאשר "צווארון" עשוי להיות רקום בחוטי כסף או סרט כסף שעליו נרקמות לפעמים דברי אמירת ענידת הטלית. אדם יכול ללבוש אותו על כתפיו או על ראשו, בצורת עבאיה.

בחלק מהקהילות היהודיות אסור לרווקים ללבוש טלית; בעוד שחברות אחרות מאפשרות לבנים, או אפילו לבנים, לעשות זאת. לטלית אין משמעות מיוחדת, אך השוליים נחשבים קדושים. "שמע ישראל" הוא תחילת המשפט: "הקשיבו, ישראל, ה' אלוהינו, אלוהים אחד." זוהי קריאה שהמתפללים מבטאים פעמיים בכל יום הכריזה על אחדות ה'כאשר המתפללים מדקלמים קריאה זו, הם מחזיקים בשולי ארבעת העמודים ומנשקים אותם תוך כדי הגיית המילה ציט. האיש נקבר בדרך כלל מכוסה בטלית, לאחר חילוץ הריסים.

ישנו סוג נוסף של שמלה עם פרנזים, המכונה "טלי קטן" טלית קטנה והיא נלבשת על ידי גברים וילדים מגיל או שנים. מטרת לבישתו היא לקיים את החובה הדתית תסיתבכל שעות הערות.

התנ"ך מצווה שמות י"ג, ט"ז; דברים ו: וי"א: גברים לאגד את דברי ה' על ראשם זרועותיהם, וציווי זה מיושם ממש על ידי הנחת תפילין על הראש והזרוע. התפילין הן שתי קופסאות קטנות של עור שחור המחוברות לבסיס, ובהן פרקי התנ"ך המתאימים, כתובים על קלף. שתי הקופסאות מחוברות לזרועות ולראש באמצעות רצועות עור שחורות. והילד מתחיל להניח תפילין בגיל שלוש עשרה. והוא מושם בתפילת שחרית בימי חול, למעט ימים ספורים. יש לשמור ולשמור תפילין, ואסור להניח במקום מלוכלך.

ההיסטוריון יוספוס פלביוס המאה הראשונה לספירה הזכיר שהיהודים נהגו להניח תפילין, ושרידי תפילין נמצאו גם במערות באזור ים המלח.

כלים פולחניים לנשים קשורים לנישואין. החתונה מתקיימת מתחת לחובה, שהיא חופה הנשענת על עמודים, המוקמה בדרך כלל באוויר הפתוח ונתמכת על ידי חברים של החתן והכלה. לעתים קרובות משתמשים בהובה במובן של חתונה. בחוזה הנישואין, כתובה ג: כתובותנקבעות חובותיו של הבעל כלפי אשתו, בעניינים חומריים ובשאר תחומי חיים. הכתובה מוכנה ונחתמת זמן קצר לפני החתונה, בנוכחות שני עדים. ואת הכתובה לרוב מעוטרים בפרחים שונים. במשך מאות שנים מעוטרת הכתובה, העשויה מקלף, בצבעים עזים הכוללים סמלים יהודיים.

בבית הכנסת

בית הכנסת עשוי להיות מוקם בבניין רגיל או באולם מפואר, אם כי לפעמים בחדר פשוט, או אפילו במקלט נגד פשיטות. החפץ הפולחני העיקרי בבית הכנסת הוא ארון הספרים, שעשוי להיות בצורת גלגל עץ פשוט, או כוננית מעוטרת בעיטורים אמנותיים. אוצר המסעות נמצא בדרך כלל במקום גבוה, גרם מדרגות מוביל אליו, והוא מעוטר בדמויות של עשרת הדברות.

ואת אוצר המסעות מונח על החומה או בתוך החומה שנישקתו היא ירושלים, ירושלים. יעדו מכוסה בוילון רקום או מעוצב, עשוי בדרך כלל מקטיפה; לפעמים לארון יש דלתות עץ מעוטרות. בית כנסת אחד רשאי להחזיק כמה וילונות לאוצר הנסיעות: וילון פשוט לימים רגילים, אחר רקום וחוקק לשבתות וחגים, ולבן לחגים המתאפיינים בקדושה מיוחדת.

הכלי הפולחני החשוב ביותר הוא ספר התורה, החומש המספר את תולדות העם היהודי ונושא מסר אוניברסלי המעיד על אחדות ה' ומתייחס להתנהגות מוסרית. ספר התורה שמור תמיד באוצר, למעט זמני קריאה בפני הקהל. ספר התורה הוא יריעות קלף גדולות התפורות זו לזו, וגובהן עשוי להגיע ל-סנטימטרים. המגילה מותקנת על שני מקלות עץ כדי להקל על גלגול, הרמה ונשיאה.

במסורת של יהודי אשכנז, ידיות המועדונים מכוסות בכתרים או צמרות ממתכת יקרה. את ספר התורה קושרים בצעיף, עשוי מבד פשוט או רקום, שאינו מוסר אלא בעת קריאת התורה בציבור, וכן מכסה אותו כיסוי בצורת וילון, שבדרך כלל רקום. ועל ידיות המקלות תלוי החושן, שמזכיר את חלוק הכהן הגדול, ומכסה חלק מחלוק האוצר. באשר ליהודי המזרח התיכון ספרדים ספר התורה מונח בקופסה חרוטית, מלוטשת ומעוטרת, לרוב מכוסה בצעיף. רוב השידות עשויות מעץ, אם כי ישנם דגמי כסף וזהב.

ההתעסקות בספר התורה היא יראת שמים, ואסור להניחו במקום מלוכלך, כפי שקורה בתפילין. אין לגעת בקלף ממנו עשוי ספר התורה, אלא במקרים של צורך קיצוני. מי שקורא בתורה מחזיק באצבע מושטת מצביע עץ או כסף שבקצהו צורת יד.

בית הכנסת רשאי להחזיק במגילות נוספות, כמו שירת שלמה, רות, קהלת ואסתר, שהן ספרים הנאמרים בציבור בחגים הבאים, לפי הסדר: פסח, שבועות, סוכות ופורים. בחלק מבתי הכנסת קיים ארון בודד ובו מגילות ספרי התורה שמהן נקראת ההפטרה, שהן קטעים נוספים, בעיקר בשבתות ובחגים. המגילה הפופולרית ביותר, אחרי התורה, היא אסתר, המספרת את סיפור פורים. מכיוון שהוא לא מזכיר את שם האל, הוא נחשב פחות קדוש מאחרים, והעתקתו דורשת פחות מאמץ. לכן, הוא נמצא בבתי רבים. הוא נשמר בקופסה של עץ, כסף או חומרים אחרים.

בחזית ארון הספרים מוצבת מנורה אמנותית מקושטת המסמלת את "האור הנצחי" בבית המקדש בירושלים. אולם מנורה זו אינה מכשיר פולחני הכרחי בבית הכנסת.

השופר גם: שופרות הוא אחד הכלים הפולחניים השמורים בבית הכנסת. זוהי קרן איל, שנושפת בתפילת שחרית במהלך החודש שלפני חג השנה העברי ראש השנה הביום החג עצמו וביום הכיפורים יום הכיפורים השופר בדרך כלל אינו מעוטר, אך ניתן לחצוב עליו כמה עיצובים בתנאי שהפה נשאר שלם.

ניתן לקשט את קירות בית הכנסת באביזרים פולחניים שונים. למשל, מה שנקרא "שבת", שהוא דימוי אמנותי של תהילים ט"ז, ח, "שמתי את ה' לפני בכל עת" בעברית: שבטימוקף במסגרת אמנותית. כמו כן, ניתן לתלות על הקירות נתונים הנוגעים לבית הכנסת והקהילה, ושלט המראה את הקיבלה לכיוון ירושלים.

בבתי כנסת רבים ישנו כיסא המעוטר בדמויות אמנותיות מגולפות, שנותר ריק במהלך טקסי הטהרה המתקיימים לילוד ביומו השמיני. רהיט זה מכונה "כיסא אליהו הנביא" כיסאו של אליהו הנביא, כלומר הנביא אלישעלפי מה שהוזכר בספר מלאכי א, ג, בו היה אלישע הנביא. נקרא "מלאך הברית", בעברית: ברט, שפירושו גם טיהור.

טיפול בכלים פולחניים וכיצד להיפטר מהם

כלים פולחניים יהודיים משמשים בחיי היומיום, ולכן הם נשחקים. כתיבה על קלף מתפוגגת בהדרגה; והעור שממנו מכינים תפילין מתעקם ונפגע. גם השוליים של הצבע נשחקים. באשר לספרים, במיוחד אלה המשמשים בבתי כנסת, חלק מהדפים שלהם עלולים להיקרע.

כלים אלו הם נושא לכבוד ויראת כבוד, ולכן יש לנקוט משנה זהירות כאשר מוותרים עליהם. כאשר הוא הופך לבלתי שמיש הוא ממוקם, כמו כל דבר הנושא את שם אלוהים, במקום שנקרא גניזה ארכיון כשהגניזה מלאה, תכולתה נקברת בטקס דתי.

שיר זה נחשב לאחד מהשירים היהודיים האמזיגיים המשובחים והטריים ביותר בטזננט רבתי. היכן קוראים לו על עליו.. טמאואשט.. אם זה שיר שנופל בתוך מה שנקרא שירה תיאטרלית.. כן, ידי תושבי שבטי עיט אמר בטזננט הדיאלוג בשיר נוכח, אבל הוא לא הופיע לנו בצורה ישירה, וזה גם תיאטרון, שכן כל מרכיבי התיאטרון נוכחים בשיר והוא מכיל גם דיאלוג ואת הדמויות הראשיות והמשניות.. באשר לדמויות המרכזיות שבהן כוללות את האב, האם והבן. זה דיאלוג בין האב והאם ליהודי. השיר מדבר גם על נשים ומערכת המשפט. נשים ומערכת המשפט. בשירה ובספרות האמזיגית אינם חדשים, והשיר הנפלא הזה הוא זה שאומר לנו את זה.

לגבי הנווט, זו השכונה היהודית הפופולרית. יש לה תפקיד חשוב בהחייאת התרבות היהודית הברברית. ואם לשכונה זו ליהודים היה תפקיד מסחרי וכלכלי באותה תקופה, אנו מוצאים שרוב הסוחרים הם יהודים ברברים. באותה תקופה. בנוסף לסוכר, שמן וקמח, ראה בקסבה את אחד הסוחרים הגדולים באזור, -היום, שהתגורר ב הוא סוחר גם בכמה סחורות חשובות, כמו פשתן וכדומה.

בנוסף למסחר, היו כמה תעשיות חשובות וחשובות בקרב היהודים הברברים שחיו באזור באותה תקופה, ובהם תעשיית הכסף. הדבר שגרם לתושבים באותה תקופה לקרוא להם "אייסקאן" והכינוי הזה קשור קשר הדוק לתעשייה או לניסוח הכסף. הנווט ממלא גם תפקיד דתי עבור היהודים, שהוא התפקיד הדתי. בתזנחת אלקסבה, למשל, יש שני ספרים. התיאטרון הנייד המסורתי שעומד על סף הכחדה.

הוא.. עידבוקו ן תשורט.. זהו תיאטרון נייד מסורתי הדומה לאידבויילמאון... איפה אנחנו מוצאים רוב הדמויות הראשיות הן של שמות יהודיים.. יש את אל-חזן, אשת אל-חזן, טמו, בתו של אל-חזן, ואל-עבד.. איסמק דון לשכוח את שמוט או את הליצן הקומי המוכר לו להיות תיאטרון נייד עם שירים ושירים מאולתרים.. כגון

כן, הלהקה עוברת עם התיאטרון שלה מכפר אחד למשנהו במשך שבוע שלם, ואז נפגשת בסוף ועושה משתה נפלא... היהודים לא עובדים בשבת, לא מוכרים לאף אחד, לא קונים, ו לא להדליק אש בבתיהם. והם משתתפים עם הברברים המוסלמים בסביבה, והם הבחינו משוררים ומשוררים בהשאלת שירה ומערכות, והם מתחרים עם משוררים אחרים. האבלים הם היחידים ששוחטים את קרבנותיהם, ואיש, ויהי מה, לא יכול לעשות זאת חוץ מהאבלים עצמם. הפגיון שהם שוחטים איתו נקרא עבר

, כלומר הפגיון החדעבור תרבויות דתיות, ישנם לא רק אירועים שנתיים המתייחסים למחזוריות של עונות השנה, אירועים היסטוריים וכו', אלא יש גם טקסים הקשורים למעגל החיים או, כפי שכינה אותו האנתרופולוג הצרפתי ואן ג'נפ, "הטקס של מעבר". טקס זה הוא הזדמנות לאדם ובמקרים של לידה או מוותהמשפחה והקאסטה לחגוג מעבר חשוב בחיים. מעבר זה כולל בדרך כלל מעבר לתפקיד חברתי חדש כגון "חבר כת מבוגר", "גבר או אישה נשואים", "אב או אם".

מעברים אלו מייצגים גם את תפיסת השינויים של החברה בהרכבה. לפעמים, במיוחד במקרה של פטירת בן משפחה או בן קהילה, אירוע זה יכול להיחשב לפורענות או משבר, ולכן חלק מתפקידם של הטקסים הוא להפחית מתח, להקל על המעבר ולאפשר את המשך הקהילה. אבל במקרים אחרים, האירוע הקשור למעגל החיים הוא 'בדרך כלל סיבה לשמחה ולחגיגה גדולה, ניתנות מתנות וכו'.

מבחינה זו, היהדות אינה שונה מהציוויליזציות הדתיות בעולם. היהודים חוגגים ארבעה שלבי מעבר: לידה, בגרות, נישואים ומוות באמצעות טקסים שבהם הקהילה משתתפת.

חגיגת ארבעת השלבים הללו היא בין החגיגות היהודיות הנפוצות ביותר בישראל ובתפוצות. גם יהודים המעורבים עמוקות בתרבויות הסובבות אותם ואינם מקיימים הרבה טקסים יהודיים, עושים כמיטב יכולתם לשמור על מעגל חגיגות החיים. טקס זה נפוץ במיוחד בקרב היהודים בישראל.

להלן מדריך לטקסים השמורים ביותר. לחלק מהטקסים הללו יש מקורות מקראיים, בעוד שאחרים מייצגים התפתחויות מאוחרות יותר בהיסטוריה היהודית, בדגש על תקופת המשנה והתלמוד. עם זאת, בנוסף להתפתחויות ההיסטוריות במשפט העברי, קיימות גם מסורות עתיקות שיכולות להיחשב למורשת יהודית. חלקם מחזיקים יותר במנהגים מאשר בחוקים ממשיים. אפשר גם לראות הבדלים לפעמים בין יהודים מרקע אתני שונה - אשכנזים, יהודים ספרדים, יהודים ספרדים וכדומה.

המספר ממלא תפקיד חשוב בהקשר של טקסים יהודיים רבים מבחינת מושגי השבת והחג, כמו גם במעגלים מסוימים של טקסי חיים. כמובן שהמסורת היהודית היא לא היחידה שמבליטה את המספר. למעשה, ישנה אמונה שהמספר הוא מספר החורים או הפתחים בראש האדם - עיניים, אוזניים, נחיריים ופה. ספגנו מידע חושי על העולם בו אנו חיים באמצעות שבעת הפתחים הללו. אז המספר יכול להיות חשוב כמקשר בין הפרט לעולם.

רבי יהודה הלוי במאה ה-מפראג, פילוסוף ומדען גדול, הציע הסבר חלופי מעניין למשמעות המספר. לדבריו, עולם הטבע בו אנו חיים מורכב משישה כיוונים: צפון, דרום, מזרח, מערבה, למעלה ולמטה. אלו הם ששת הכיוונים שלקראתם אנו מנופפים בענף דקל בסוכות. ששת הכיוונים יוצרים משהו כמו קובייה עם שישה פרוצים. לכן, המספר מייצג מימד רוחני נוסף בעולם הטבע הזה. לכן, האדם עובד בעולם הטבע ששה ימים, אבל ביום השביעי; יום שבת; הוא מקדיש אותו לטקסים רוחניים יותר. כשגבר ואישה מקיימים ביניהם יחסים, אפשר שהם יישארו לגמרי ברמה הטבעית, אבל כשהם מתקדשים בקריאת שבע הברכות שמתחת לחופה, היחסים מקבלים צבע רוחני.

לסיכום, כשאדם נפטר, זה יכול להיחשב פשוט כאירוע ביולוגי, אבל כשהאדם שכול והשכול הם חלק מקהילה גדולה שמתאבלת עליהם במשך שבעה ימים, אז המוות מקבל גם משמעות רוחנית יותר. לכן, המספר משמש במקרים רבים כתזכורת לקשר בין העולם החומרי והרוחני העם היהודי עוקב אחר כמה אמונות, מנהגים ומסורות המתאפיינים לעתים קרובות במזרות ואף אנומליות, מכל בני הדתות האחרות, וחלק גדול מהמנהגים הללו הם מיתוסים אגדיים.

מנהגים מזרזים של היהודים

מנהגי ראש השנה

הלוח היהודי שונה מהלוחות שבהם משתמשים שאר העולם, שכן הם מחשבים את השנה היהודית מלפני הספירה, בערך שנים, והם רואים את יום השנה החדשה ביום חמישי, ומכנים אותו יום הדין. מנהגים חשובים ביום זה הם אכילת תפוחים עם דבש כי הם מאמינים שזו בשורה טובה לשנה, בולטת במתיקות של דבש, והם אוכלים רימונים כי הם מסמלים שפע ואיכות, בנוסף לכמה אמונות מזרות המתרחשות ב מקומות תפילה, בעיקר בכותל.

תוקעים בשופר

תקיעה באיל או בשופר היא סמל לגאולה עבורם, באמונה היהודית נוהגים בשופר לקרוא אנשים למלחמה, וקול זה נשמע במלחמות רבות שניהלו, והמפורסמת במלחמות אלו הייתה. מלחמת אוקטובר, כשהקול נשמע בהרי סיני. זאת בנוסף לעובדה שמשמשים בשופר גם בחגי ראש השנה, ותוקעים בו מתשע עד שלושים מכות, אבל בתוך המקדש. מפוצץ מאה פעמים, כי הם חושבים שהנשיפה הזו מבלבלת את השדים, בנוסף לכך היא עוזרת לעצור את הקונספירציות נגד היהודים.

הפְּדָקוּת

זוהי אחת האמונות הטפלות המוזרות ביותר שהאמינו בהם היהודים, כאשר אחד מהם פותח קבר, מוציא ממנו ומתחילים לקרוא כמה פסוקי תורה, אחר כך זורקים לתוכו חתיכת לחם קטנה. המים, וזה סמל לכך שהם זורקים את כל החטאים שהם עשו בשנה האחרונה, הטקסים המוזרים האלה מבוצעים ביום הראשון של החג, אבל למחרת זורקים חתיכת לבוש מתוך מחשבה ש הם שמו את חטאיהם במים.

מיתוס אריכות ימים

זוהי אחת האמונות הטפלות המוזרות ביותר שהאמינו בהם היהודים, כאשר אחד מהם פותח קבר, מוציא ממנו את הגופה, ואז האדם הזה נמתח בתוך הקבר הזה, מתוך מחשבה שהטקס הזה עשוי להאריך את חייו.

להחסיר חטאים

פעמים רבות, עניין זה מעסיק מאוד את היהודים, כך שהם פועלים לפי השיטות המאפשרות להם להשליך את החטאים הללו שהם נושאים לפני סוף השנה, כך מופיעים מיתוסים רבים לעניין זה, ובין המיתוסים הללו הוא שאישה. קושרת תרנגולת ומטיילת איתו בעיר וזה בגלל שהיא חושבת שהרוח הטהורה של החיה תאפשר לה להיכנס לשנה החדשה ברוח טהורה.

מפתח הברכה ישנו גם טקס, שהיהודים מקיימים בהולדת ילד חדש, שם מניחים את הילד במקום מסוים, ובשעה מסוימת מושיטים ידיים, כדי לגעת בזה. ילד לצורך ברכה.

כלת היהודים

אחד הטקסים החשובים ביותר שהיהודים דואגים להם הוא שלכלה חל איסור מוחלט לגעת בה ביום החתונה. לפי תורת הדת היהודית אין לאף אחד זכות לגעת באישה מלבד בעלה, אלא עניין זה מיושם בקפדנות ביום החתונה בהתאם למנהגיהם, גם אם נמצא אחד מהגברים המחמירים בחתונות מסוימות, הוא רוקד עם נכדתו, במהלך חתונתה, באמצעות חבל שמחזיקים הכלה והגבר.

אין זה מפתיע שיש חקיקה, וכן במהלך החתונה, הכלה יושבת בתוך ארון, והארון הזה נישא מבלי לפגוע בה בחקיקה האיסלאמית הקיימות ביהדות, מעצם היותה חקיקה שמימית שקדמה לאיסלאם, ומתוך טבעו ומקורותיו של האסלאם: שהיא באה כהשלמה למה שהיה קודם לכן.

זה במונחים של חוקים, ויש לזה תנאים: לפעמים זה עוקב אחריהם, ולפעמים זה בא מבטל אותם לגמרי בחקיקה מסוימת ולפעמים זה מגיע כמפתח, אבל מה חדש ומעניין בתחום המחקר המדעי השוואת דתות: האם נוכחות השפעות של הדת האסלאמית על החקיקה היהודית, אז איך יכולים המאחרים להשפיע על הראשונים הדבר משך את תשומת לבם של מספר חוקרים מערביים וערבים,

הראשון שבהם היה: חוקר יהודי שכתב מחקר מדעי באוקספורד, הנושא את התואר הזה: השפעות איסלאמיות בפולחן היהודי החוקר הוא: נפתלי פדר, והוא כתב אותו בשנת לספירה, והוא יצא לאור בעברית.

והוא היה ההוגה המוסלמי הראשון ששם לב לכך: פרופסור עבאס מחמוד אל-אכד, כשמצא הגדרה קצרה של הספר, על כריכתו האחורית, והופתע מכך שהספר לא נכתב באנגלית, אלא רק על הכריכה שלו, אז הוא ביקש מחוקר לתרגם אותו, ועבד על תרגומו, ואז כתב אל-אכד שהספר היה מאמר שפרסם במגזין אלאזהרשכותרתו: השפעת האיסלאם על הפולחן היהודי, ואז הוא כלל אותו עם מאמרים אחרים בספרו הידוע בשם מה נאמר על

המחבר הראה שהיהודים הושפעו במחשבתם ובדתם מהציביליזציות הסובבות אותם. זה לא חדש. ג'יימס פרייזר, דרך לימוד התורה והעמקתו באנתרופולוגיה, הצליח למנות את מה שיש בתורה של מסורות, מנהגים ותפיסות פרימיטיביות ולנתח ולבחון אותם ולזהות את מהותם באמצעות השיטה האנתרופולוגיה השוואתית.

השלטון האסלאמי באנדלוסיה, עם ההבחנה שלו בין צדק ורחמים, היה הסיבה העיקרית לחדירת השפעת הציוויליזציה האסלאמית לאירופה, וזה הוכר על ידי המזרחן הנוצרי סטנלי פול בספרו: שלטון מוסלמי בספרדאשר צוטט על ידי וויל דוראנט, ולכן הוא הושפע ליהודים יש השפעה רבה על הסביבה האסלאמית הסובבת אותם, והזרמים הרוחניים האסלאמיים עוררו את החיים הרוחניים של היהודים בארצות שאליהן השתרע השלטון האסלאמי, והן. סוגיות דתיות שעלו בבתי ספר איסלאמיים התפשטו לבתי הספר של רבנים יהודים.

ההשפעה האסלאמית הייתה בתחילה ברמת המחשבה הדתית והמחשבה ההגותית הפילוסופית, ולכן המחשבה היהודית נהנתה מהדין והמחקר בתחום התיאולוגיה והכתות האסלאמיות, והיהודים אימצו לעצמם גישות מדעיות ערבית בכל הנוגע לדת, אתיקה, דקדוק ופירושים לתורה, אבל גם בתחום השריעה

רחן גדול, גולד זיהר, שם לב לכך, שכן הוא סבור שהספר: משנה תורה היינו: דברי התורה, המייצג את אבן היסוד של ההלכה היהודית בסידורו ובבנייתו, אינו אלא הסדר. של סעיפי החוק הענקים על פי השיטה שהוקמה ובעקבותיה משפטנים מוסלמים, ופורט כי היה זהב זיהר בספרו: מוסא בן מימון.. חיו ופועלוהקדום מזה של נפתלי. ספר, ואולי הוא התריע בפניו על לימוד הנושא הזה

ואם זה מקובל בגישת ההבנה, או בגישת ההסדר הפסיקתי של ההלכה היהודית, אז מה שלא נחשב מקובל או מוזר בתרבות הדתית של היהודים הוא חיקוי בתחום האמונות והפולחן, שהוא אושרה על ידי התורה במהות מצוותיה, כלומר: לא לחקות אחרים, מה שגרם ליהודים להקיף את פולחנם בגדר כדי להדוף כל השפעות זרות, אבל גדר זו לא עמדה בהשפעה האסלאמית באמונה ובפולחן, אשר מוסבר ומפורט על ידי המחבר

היהודים הושפעו מהוראות הטהרה באסלאם

המחבר נפתלי פדרמראה כי ההשפעה האסלאמית על הפולחן היהודי הופיעה בעיקר בשני אופנים

ראשית: על ידי הטמעת מנהגי פולחן שאין להם בסיס במסורת ישראל

שנית: בהחייאת מנהגים ישנים שנעלמו מהיהודים בהשפעת סיבות מסוימות, ושהמנהגים אותם נטשו היהודים מתוך בידוד וריחוק מהנצרות חזרו שוב ליהדות בהשפעת הדת האסלאמית

לכן, הפולחן היהודי מבחינת הטהרה הושפע מחקיקת האסלאם, והדברים החשובים ביותר שהושפעו ממנו הם הדברים הבאים:

נטילת רגליים לתפילה: נאמר בספר משנה תורה, הכרח בנטילת רגליים לפני תפילת שחרית, וזו סוגיה שאין לה בסיס בהלכות התלמוד, והיא הוכחה במקורות ספציפיים. כי רחיצת רגליים הייתה נפוצה בקרב יהודי ארצות המזרח, במיוחד אותן ארצות איסלאם

רחיצת זרועות, ניגוב אוזניים, ניגוב ראש והרחה: דמות הרחצה האסלאמית יצרה תשוקה בלבם של היהודים

רחיצת חלום רטוב: לקחו אותו מהחקיקה האיסלאמית, שהוא ההכרח לרחוץ מחלומות רטובים וטומאת מין לשם תפילה, ונלקח ונשאר, ואז התפתח העניין עד שהתפילה מותרת רק בזה. כביסה, ויהודי מצרים הלכו רחוק מדי ואסרו להיכנס לבית הכנסת לחלום הרטוב, וזה מה שקובעים רוב הפוסקים המוסלמים, למרות המחלוקת ביניהם בעניין זה, אבל הוא מוכר בקרב הפשוטים. אנשים שזה אסור, מה שמעיד על ההשפעה על הפולחן היהודי, במיוחד על יהודי המזרח והמצרים

ביטול תפילת הסוד: מוסא בן מימון, מחכמי היהודים הבולטים בתולדותיהם, ביטל את תפילת הסוד, ובכך הפר את חוקי התלמוד, וחקקה את המוסלמים בתפילתם בקול רם, במטרה מניעת דוברים ופסולת התפילה, וטקס זה

נמשך כשלוש מאות שנה עד שחלקם בוטלו אותה, אך נשארו במצרים, פלסטין וסוריה עד למאה השש עשרה לספירה.

רפורמות חסידיות בתפילה:

ישנה כת של יהודים שנקראת: החסידים, תואר עברי שניתן לקבוצת זקני הדת היהודית הידועים באדיקותם המופלגת, בסגפנות הקיצונית ובתפילותיהם, והם עוסקים יותר בפולחן ובסגפנות מאשר בלימוד, וזהו. התנועה התפשטה בקרב יהודים גולים, במיוחד במזרח אירופה, והתרחבה מימי הביניים ועד תחילת העידן המודרני, ועשו להם רפורמות בתחום הפולחן היהודי, החוקר שם לב שרבים מהם הועתקו מהדת האסלאמית.

מערכות הפולחן המודרניות, שהועברו על ידי הדיו היהודי: איברהים אל-מימוני, הוא הועבר מהמסגד לבית הכנסת, וכי יש בו מה שנחשב לחריגה מהותית ממערכות התפילה היהודיות המסורתיות, והתאמתם לטקסים אסלאמיים של פולחן, ומערכות אלו הן:

השתטחות.

שבו על הספסל.

מול הקיבלה גם בישיבה.

המתפללים עומדים בשורו.

האריכו את הידיים.

היתרון של הספר: שהוא לא יצא מקנאות דתית, להכחיש את מה שמוכח ונתמך במציאות מוחשית במחקר המדעי, ושזה הגיע מחוקר אקדמי יהודי, ולכן לא ניתן להאשים אותו בטענה שדתו היא לא בו, וירחם ה' על ענק הספרות והמחשבה, פרופסור עבאס מחמוד אל-אכד, ששם לב לספר, והוא הצביע על תרגומו, והוא תורגם על ידי: ד. מוחמד סאלם אל-ג'אר, והוא יצא לאור על ידי המרכז לחקר המזרח באוניברסיטת קהיר, תחת סדרה בשם: העדפת האסלאם על פני היהודים והיהדות.

לאחר ספר זה יצאו לאור מספר ספרים שעסקו באותו נושא מכמה זוויות, אין לזלזל בחשיבותם, אך אין ספק שניתן קרדיט למי שקדמו לספרים אלו: ההשפעה האסלאמית על המחשבה הדתית והיהודית מאת ד"ר. עבד אל-רזאק אחמד קנדיל. וגם: ההשפעה האסלאמית על המחשבה הדתית היהודית מאת ד"ר מוחמד גלאא מוחמד אידריס.

ישנם תחומי השפעה נוספים של החקיקה האיסלאמית, בין אם ברמת הציוויליזציות המערביות בעבר, ובין אם ברמת הציוויליזציה המערבית וחוקיה לאחרונה, כמו בתחום השוואות החקיקה, בהם כתבו חוקרים נכבדים שהראו את התחומים. שבו החקיקה האירופית הושפעה מפסיקה אסלאמית.

וברמת הקיצוב המשפטי, חוקרי השריעה היהודים הושפעו משיטת הקיצוב של תורת המשפט האסלאמית, והדוגמה הטובה ביותר לכך היא: הספר ג'מי אל אחקם אל-עבריתמאת מחברו: דה בפלי, שהוא אחד. מבין המומחים בחקיקה עברית, אחר כך תרגם אותה והשווה אותה לחקיקה האיסלאמית, פרופסור מוחמד חאפז צברי והוא עשה את הכותרת שלו: השוואות וניגודים בין הוראות כתבי טענות,

עסקאות והודד בדיני היהודים והאנלוגים שלהם. מהחוק האסלאמי המפוארבימים אלה חוגגים היהודים את פורים או פורים, שהוא החג הבולט בדת היהודית, במהלכו הם מקיימים את הטקסים השנויים במחלוקת שלהם. אבל החג הפעם יהיה בלבוש אחר בשל פרוץ הקורונה בישראל, מה שגרם לשלטונות לנקוט באמצעים המגבילים את המנהגים המוכרים בתקופה זו של כל שנה, האם ידבקו בהם היהודים ומה מנהגם. בחג פורים

קונדסים וחשפנות

היהודים חוגגים את פורים כזיכרון להצלת היהודים בפרס ממה שנקרא טבח המן, שר הקיסר אחשורוש, כאשר הטיל גורל לראות את היום המתאים לביצוע הריגת היהודים, אבל אסתר אשת המלך היהודייה, הצליחה, בהדרכת מרדכי, להציל את היהודים ולהשמיד את המן וחסידיו.

במהלך המשתה, קראו היהודים את מגילת אסתר, שם ממלאות לעיתים נשים את התפקיד הזה, המשתה מתאפיין גם בלעג להמן, שכן הנוכחים משמיעים קולות חזקים מכלי עץ תוך כדי קריאת שמו של המן, כל מה שיצמצם. שמחת האירוע הסמלי להצלת העם היהודי.

פורים נקרא גם פורים, והוא כולל טקסים של לבישת תחפושות וגילוי עירום לנשים, שגרמו לאמהות לעורר סערה לאחרונה בישראל, לקראת חג הפורים היהודי, על ידי פתיחת קמפיין מודעות נגד תופעת התחפושות הפורנוגרפיות, שמתפשטים במהלך החג ומפתים נערות ומתבגרות ללבוש אותם.

טקס מוזר

והיהודים מכפרים על חטאיהם בעוגת דם בחג הפורים, בו הם חוגגים את הצלתם מהשמדה בפרס בתקופת שלטונם של האחמנים - על פי האגדה היהודית.

לרגל פורים נהגו היהודים לשחוט גבר מבוגר או ילד שאינו יהודי בגיל שבע, לאחר שעינו אותו ולאחר מכן סיננו את דמו לחלוטין בכלי מתאים, ולאחר מכן התייבש הדם עד שהפך ל- אבקה שבעזרתה הכינו את פשטידת הדם שהוכנה כקורבן לחג זה. במטרה לכפר על חטאים, ולמרות שהטקס הזה הופסק לעת עתה, היהודים יישמו אותו בכל העולם, במיוחד ברוסיה בתקופת מלחמת העולם השנייה, מה שגרם לנידוי ולרדיפות שלהם בחברות שבהן חיו. למרות הפסקת ההרגל הזה עם זאת, הוא עדיין מלווה את ההיסטוריה השחורה שלהם.

והיהודים מכינים כיום ממתקים לפורים בצורת איברים אנושיים, כמו אלו המכונים אוזני המן, שהוא השר הפרסי שרצה להשמיד את היהודים. בגלל המריבה שהם מקיימים, אבל הוא הוצא להורג בתלייה ועשרת ילדיו נהרגו.

החג והנגיף

צפוי כי חגיגות פורים השנה יסייעו להאיץ את קצב התפרצות הקורונה בישראל, למרות ריבוי ההחלטות שקיבלו הרשויות בנושא, הכוללות עוצר לילה בחג "פורים", החל ממחר. יום חמישי, עד יום ראשון הבא, במאמץ למנוע את התפשטות הקורונה, וזאת לאחר אישור ממשלת ישראל.

ועוצר לילה מתחיל בחג פורים, מסכות החל ממחר ועד שבת הבאה, בשמונה וחצי כל ערב עד חמש בבוקר, ואסור בתקופה זו להיות בבית אחרים ולצאת. הבתים לאורך יותר מאלף מטרים, והתחבורה הציבורית תופרע בין הערים.

בלשכת ראש הממשלה ומשרד הבריאות אישרו כי אסור להתקהל ביום ובלילה, ומותר לאסוף עד עשרה אנשים בבניין סגור, ומקסימום עשרים איש בשטחים פתוחים.

התברר כי המשטרה לא תוכל ליישם את איסור ההתקהלות בבתים בליל חג פורים עד מחרתיים, יום שישי.

עם זאת, המציאות בשטח מצביעה על כך שהישראלים לא יעמדו בהחלטות הממשלה, שעשו בשנה שעברה במהלך חגיגות פורים, שכן באזורים שבהם נערכו החגיגות בשנה שעברה נרשמו מקרים גדולים של נגיף קורונה, אין מסורות קבורה יהודיות ספציפיות ודומות לאורך הדורות. זה השתנה בהדרגה. מה שתרם להתפשטות הנגיף ככל שהיהודים היו במגע עם עמים אחרים, והם לקחו מהם את שיטותיהם ושיטות הקבורה שלהם, תוך שימור כמה היבטים מיוחדים שאנו מוצאים בתורה.

היהודים ייחסו חשיבות רבה לקבורה. זה מסביר את הפחד והבושה שהם חשו אם לא הצליחו לקבור את המתים

ותהיה גופתך למאכל לעופות השמים ולחיות הארץ, ולא יהיה מי שיפריע לה" דברים כ"ח, כ"ו

אך יקבור קבורת חמור, נגרר ומושלך משערי ירושלים" ירמיה כב, יט

בצוואתם הביעו את רצונם לקבל קבורה מלאה וטובה, כפי שאמרו אברהם בראשית כ"ג' ג' עקב בראשית ל"ט, כ"ט-
ל"ג' ג' עקב בראשית ל"ו, כ"ה

הקבורה היא אחת ממצוות ה

בזיעת אפר תאכל לחם עד שובך ארצה, כי ממנה נלקחת, כי עפר אתה ואל עפר תשוב" בראשית ג, יט

הקבורה היא חובה לכל המתים, כולל פושעים

ואם היה לאדם חטא הראוי למיתה, והוא נהרג ותליתו אותו על עץ, אין גופתו ללון על העץ, אלא ביום ההוא תקברו
אותו, כי התלייה קללה היא. מאלוהים... דברים כ"א

אבל היהודים לא ייחסו חשיבות רבה למתים

מיטתי היא בין המתים, כמו המתים השוכבים בקברים, אותם אינך זוכר עוד, והם נחטפים מידרהאם המתים
מחוללים פלאים, או קמות רוחות רפאים להלל אותך בקבר מדבר על החמץ, ובתהום יושרהאם ידועים נפלאותיך
בחושך ובארץ השכחה צדקתך תהילם

והיה להם רצון תמידי, שהוא שגופת המתים ישכבה בארץ האבות, ותיגע באדמתה

וַיִּצְוָה אוֹתָם יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: אֶתְהַפֵּר אֶת-אֲבוֹתַי וְקָבַר אֹתִי עִם אֲבֹתַי. " בראשית ל"ט

אני אמות בעיר שלי שבה קבורים אבי ואמי" שמואל ב' יט

מסיבה זו, יהודים חרדים, גם בימינו, אינם משתמשים בארונות קבורה, אלא מניחים את הנפטר ישירות באדמה.
ואם חוקים של מדינות מסוימות מאלצים אותם להשתמש בארון, הם מחוררים את תחתיתו כדי לאפשר לגוף
להיות במגע ישיר עם האדמה.

היכן מתבצעת הקבורה

קבורה התקיימה בדרך כלל ברכוש המשפחה, בקברים קבועים וקבועים, אם במערה כמו זו שקנה אברהם, מערת
המכפלה, שהפכה לקבר האבות... ואם באדמה

ויקבר בארץ נחלתו" שופטים ב, ט

וימות שמואל ויתאספו כל ישראל ויתאבלו עליו ויקברו אותו בביתו ברמה" שמואל א' כ"ה, א

כדי להימנע מחילול, הונחה אבן לבנה בקבר המשפחה. לפעמים מניחים אובליסק כמו זה שיעקב העמיד לרחיל
בראשית ל"ה, כ

אשר לישו, הוא נקבר בקבר יוסף מאריתאה החצוב בסלע, הדומה לקברים שנמצאו לאחרונה בישראל, עוד מימי
ישו.

בתקופת ממלכת יהודה וממלכת ישראל נבנו קברים למלכים ואישים

וישכב עוזיהו עם אבותיו ויקברו אותו עם אבותיו בשדה ליד קבר המלכים" דברי הימים ב' כ"ו

באשר לנביא ישעיהו, הוא דחה קברים מהודרים

מה שלך כאן, ומי שלך כאן, שחפרתי לך כאן קברחוצב לו קבר רם, חופר משכן בסלע, הנה ה' אדם ישמיץ אותך בלשון הרע ויתפוס אותך" ישעיהו כ"ב, טז-יז

השימוש בקבורה משותפת הגיע באיחור ואנו מוצאים בתורה כמה מקרים שבהם אנשים לא הצליחו להשיג קבורה פרטית:

ויזרק את אפרו על קברי העם" מלכים ב' ו, כג

הוציאו את אוריה ממצרים והביאוהו אל המלך יואקים, אשר הרג אותו בחרב והשליך את גופתו אל קברי העם" ירמיהו כ"ו, כ"ג

מתי מתקיימת הקבורה

הקבורה התקיימה בדרך כלל מיד לאחר המוות, לא יותר מיום אחד לאחריו, בגלל האקלים, ומשום שהיהודים לא חנטו את המתים כמו המצרים, ולא שרפו אותם כמו הרומאים. הם השתמשו בחניטה ליעקב ויוסף בלבד, ומתו במצרים, והונחו בשני ארונות קבורה

באשר לשריפה, השתמשו בה כעונש

נאמר ליהודה, ונאמר לו: כלתך תמר נראה, והנה היא הרה מזנות. ויאמר יהודה: הוציא אותה וישרף. בראשית ל"ח

כל אדם אשר יקח אשה ואמה תועבה הוא, ישרפו אותו ואשליתם באש" אל אחבאר כ"

וכל בת פהן שתטמאה בנאאף וטמאה את אביה תשרף באש" שמות כ"א, ט

או לאות נאמנות, כמו שקרה לגופות שאול ובניו

לקחו את גופת שאול ואת גופות בניו מחומת בית שאן והביאו אותה אל ג'בש ושרפו אותה שם" שמואל א' "

:לא היה מותר לשרוף ילדים

אל יהיה מכם איש שישרוף את בנו או בתו באש" דברים יח,

.ההיסטוריון הרומי טקיטוס מספר לנו שהיהודים העדיפו לקבור את מתיהם במקום לשרוף אותם

כיצד מתבצע תהליך הקבורה

בדרך כלל שוטפים את גופתו של הנפטר, חותכים את שעריו, מגלחים את זקנו, מרססים עליו בושם ומלבישים אותו. ישנם שני מקרים בברית החדשה, המצביעים על כך שהמתים ודאי התלבשו: תחיית בנה של אלמנת נאין לוקס ז, יא-יז ותחיית טביא ביפו, בידיהם של פטרוס השליח מעשי השליחים ט, ובאחרון יש התייחסות לרחיצת הגוף.

:עיניו של המנוח היו עצומות לעתים קרובות

יוסף הוא העוצם את עיניו" בראשית

אם המנוח היה תינוק מתחת לגיל שלושים יום, הוא הונהג בידיים. ואם היה בין החודש לשנה, הונח בארון. ואם היה בן יותר משנה, הוכנס לאלונקה:

והלך דוד המלך מאחורי מעמיס" שמואל ב' ג'

ארונות קבורה יכלו לשמש להובלת המתים למקומות מרוחקים. הרמב"ם פילוסוף יהודי, המליץ על שימוש בארונות קבורה מעץ. כיום בישראל מובילים גופות על אלונקות, וארונות מתים משמשים רק לחיילים, ובמקרה זה הארון עשוי מעץ, פשוט וצנוע.

המתים נקברוואיתם אספקת מזון ודברים יקרי ערך שהיו בבעלותם. המנוח שכב על גבו, מרפקים נפרדים, וידיו קשורות על בטנו התחתונה. מצב זה אושר בשלדי האיסיים שהתגלו במהלך החפירות בקומראן. ראוי לציין שעמדה זו דומה לעמדה של איש תכריך טורינו.

מקובל היה לאסוף עצמות ולשים אותן במקומות ייעודיים. הלבנים נשרפו במהלך ההלוויה:

והשכיבו אותו במיטה מלאה בשמים וריחנים, על פי מלאכת הרוקחים, ועשו לו שריפה גדולה מאוד" דברי הימים ב' טז, י"ד

הבשמים אשר נשרפו לאבותיכם, המלכים הראשונים אשר היו לפניכם, דומה ישרפו לכם" ירמיהו ל"ד:

פלביוס ג'וזפוס מספר כי במהלך ההלוויה של המלך הורדוס, חמש מאות משרתים נשאו בשמים.

מה שנאמר על השימוש בבשמים מספק הסבר הגיוני לרעות שהביא נקדימון:

ובא גם נקדימון, אשר הלך אל ישוע בלילה קודם, והיה עמו תערובת של מור ואלוה, כמות של כמאה דרכמות" יוחנן יט

מצד שני, החפירות שנערכו בקטקומבה היהודית בוויילה טורלוניה ברומא גילו שהקברים מצופים בציפוי של משחה עבה שהופקה מאלו וצמחים ארומטיים אחרים שלא ידועים עד כה.

יש רבנים שהתירו לרחוץ את הגופה בשבת, ובלבד שלא יזיזו חלק מהגוף. אחרים המליצו להשתמש בחתיכת בד בודדת בעת קבורת אנשים שהוצאו להורג על ידי השלטונות, וזה עשוי להסביר את השימוש בתכריכים לקבור את ישו.

מנהגי האבל היהודיים

:שבעה ימי אל

ויאבל יוסף על אביו שבעת ימים" בראשית ל, י

:צום והימנעות מארגון נשפים

ויקחו את עצמותיהם ויקברו אותם מתחת לעץ השופר אשר בג'בש, ויצמו שבעה ימים" שמואל א'

ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ויהונתן בנו ועל עם ה' ועל בית ישראל כי נפלו בחרב" שמואל ב' א' יב

:הסרת תכשיטים

וכאשר העם שמע את הדברים המרים הללו, הם התעצבו, ואיש לא עשה להם עיטור" שמות ל"ג

הימנעו מלשטוף את הגוף ומשימוש בבשמים

וקם דוד מהאדמה, רחץ, משח את עצמו והחליף את בגדיו. " שמואל ב' יב

מכה בחזה

עלה על השד" ישעיהו ל"ב

לשים לכלוך על הראש

ויקרע יהושע את בגדיו ויפול על פניו ארצה לפני ארון ה' עד הערב הוא זקני ישראל וישימו עפר על ראשם" יהושע ז, א

גילוח ראש זקן

וקם איוב וקרע את אדמתו וגילח את שערות ראשו" איוב'

ביום ההוא קרא ה' ה' צבאות לבכי ולבכה, לגלח שיער ולחגור שק" ישעיהו כ"ב, יב

לבישת שק או בגדי אבל

אמר דוד ליואב ולכל העם אשר עמו: קרעו את בגדיכם, לבשו שק והתאבלו לפני אבנר" שמואל ב' ג'

ומשם הביא אשה חכמה ויאמר לה: תתייפי עצובה, לבשי בגדי אבלות ואל תשימי את עצמך" שמואל ב' י"ד, ב

קורע את הבגדים

ויקרע יעקב את בגדיו ויקשור שק סביב חלציו ויאבל על בנו ימים רבים" בראשית ל"ז, ל"ד

כל שלב בחייו של היהודי, כל שבוע, כל יום, "ויקרע יהושע את בגדיו ויפול על פניו ארצה לפני ארון ה' עד הערב וכל פעילות בימיו מלאה במשמעויות. אתה מוצא את המשמעויות הללו בתורת היומיום של הדת היהודית המכונה הלכה, שפירושה "הדרך". הדרך שבה יהודי מנהל את עסקיו, אוכל, מגדל את משפחתו, יושב ועומד, לכל הפעולות הללו יש מטרה.

להלן כמה שיטות קונקרטיות של העם היהודי. היהודי אחראי על דברים כאלה ואחרים. אבל גם היהודי שלא עושה שום דבר מהדברים האלה נשאר בן אברהם, יצחק ויעקב ושייך לברית.

מדע

היהודים הם האנשים הראשונים שהטילו חינוך ממלכתי חובה, שכן התורה קובעת שעל היהודי לספק ידע לילדיו וללמד אותם מקצוע. מבוגרים צריכים ללמוד את התורה כל יום ולקרוא ממנה משהו בכל בוקר ובכל ערב.

עבודת צדקה

עבור יהודי, עבודת צדקה היא לא רק דבר טוב לעשות, זו חובה מוסרית. מצפים מהיהודים לתרום לפחות ממה שהם מרוויחים. וכשיהודי נותן לנזקקים עליו להיזהר מתוך כבוד לכבודו של הנזקק. במקום זאת, ללמד מישהו דרך להתפרנס בעצמו היא הצורה הגבוהה ביותר של פילנתרופיה.

כשר

בשר חזיר, שרימפס, לובסטר ועוד אינם מוגבלים. הבשר המותר לאכילה חייב להישחט באופן שנקבע ובצורה אנושית, והדוב חייב להיות נקי ממחלות. יש לפקח על כל מזון מעובד כדי לוודא שתכולתו מקובלת מבחינה דתית.

ישראל בעסקים

לעבודה קשה, למסחר ולכל מקצוע המטיב עם הקהילה יש ערך רב. רכישת סחורות או עשיית כסף באמצעות הונאה היא בלתי מתקבלת על הדעת לחלוטין, ועל היהודי לעמוד במילה שלו. יש להתייחס לעובדים בצורה הוגנת ששומרת על כבודם.

בשבת ובחגים

משקיעת החמה בשישי ועד מוצאי שבת היהודי אינו עושה עבודה. אסור לו להדליק אש, לרבות שימוש בחשמל, הנחשב כאש, כלומר משאירים את האורות דולקים או מגדירים להם טיימר אוטומטי ומניחים מכשירים אלקטרוניים בצד. חריגים נשארים במצבים מסכני חיים. הזמן הזה מיועד לבילוי במשפחה, בקהילה, בתפילה, בלימוד ובמנוחה. שבת היא תזכורת לכך שאנחנו עם חופשי ושהעולם נברא על ידי אלוהים.

חגים יהודיים שבהם נאסר על יהודים לעבוד

ראש השנה: ראש השנה ליהודים. ימי גרר

יום כיפור: יום כיפור. יום צום, שהוא היום הקדוש ביותר

סוכות: יום סוכות. חגיגת הגנת ה' על העם היהודי ביום יציאתו ממצרים וחגיגת עונת הקציר בישראל. הוא נמשך שמונה ימים בישראל ותשעה במדינות אחרות. העבודה מותרת באמצע חמשת הימים בישראל שישה ימים יתעורר הצורך.

פסח: חגיגת השחרור מעבדות במצרים וחגיגת האביב בישראל. הוא נמשך שבעה ימים בישראל ושמונה במדינות אחרות. מותרת עבודה בארבעת הימים האמצעיים חמישה בישראל מתעורר הצורך.

שבועות: חג השבועות. חגיגת התורה והיבולים הראשונים בישראל. יום אחד בישראל ויומיים במדינות אחרות.

חגים אחרים שבהם העבודה אינה אסורה לחלוטין

חנוכה: חג האורות. חגיגה בת שמונה ימים לניצחון היהודים על הדיכוי הדתי של היוונים הסורים הקדמונים. העבודה מותרת ומדליקים נרות בכל ערב.

פורים: המגרש. חוגגים את ההצלה המופלאה של היהודים מטבח מלך פרסי. מותר לעבוד במקרים של צורך קיצוני.

יש"ע באב: הנצחת חורבן בית המקדש. היהודים צמים בצער על חורבן ירושלים ובית המקדש מידי הבבלים, ואחר כך הרומאים. מותר לעבוד במקרים של צורך קיצוני.

יש עוד הרבה חגים. ניתן למצוא אותם בחגים ופסטיבלים יהודיים.

ברית מילה

בנים נימולים אצל היהודים בשמונת הימים הראשונים ללידתם, בתנאי שהם במצב בריאותי תקין. זה ידוע בתור עידן אברהם. האירוע נחגג בדרך כלל.

בר מצווה

כשילדה יהודייה מגיעה לגיל, היא הופכת אחראית למעשיה. נער מקבל אחריות על מעשיו בגיל. טקס מתקיים בדרך כלל כאשר הילד מגיע לגיל זה.

תפילין

יהודי עוטף קופסת עור שחורה המכונה תפילין על זרועו פעם ביום למעט שבתות וחגים לרוב בתפילת שחרית. הקופסאות מכילות מגילות בכתב יד של פסוקים המנציחים את שחרור היהודים ממצרים ומצהירים על אחדותו של ל.ה.

תפילה

יהודים מתפללים שלוש פעמים ביום. הם הולכים לכיוון ירושלים ומזמרים תפילות מתהילים של דוד המלך. הם מודים לה' על יתרונותיו ומבקשים את צרכיהם, את חזרת כל היהודים לישראל ולתורה, ומתפללים לשלום. בנוסף, מילת תודה לה' נאמרת לפני ואחרי אכילת כל מאכל. הברכות חוזרות על עצמן גם כשמריחים ריחות ריחניים, רואים קשת בענן או סצנה נפלאה, כששומעים רעמים, רואים ברק, או רואים אדם חכם ועוד דברים.

חתונה

נישואין הם אחד ממערכות היחסים הרוחניות המקודשות ביותר בין נפשם של גבר ואישה, וכך הוא אם שני בני הזוג יהודים או שאחד מהם התגייר על פי ההלכה היהודית.

נישואים הם מוסד קדוש והם קשר בין שתי נשמות המאוחדות באהבה ובכבוד הדדיים. יצירת משפחה היא משימה מקודשת וילדים נחשבים לברכה גדולה.

שינוי דת

מותר להתגייר, אך יש לעשות זאת בהתאם להלכה היהודית. מי שרוצה להיות יהודי חייב לקבל את החוקים שהיהודים שומרים עליהם. שינוי הדת מתרחש בפני בית משפט המאושר על ידי הרשויות היהודיות. גברים חייבים לעבור ברית מילה. היהודי החדש נחשב לבן אברהם לכל דבר, והוא רשאי להינשא ליהודים.

יהודים אינם מבקשים להמיר אחרים לדתם ועשויים לנסות להרתיע את המעוניינים בכך. כל אדם נולד לעולם הזה ויש לו שליחות מיוחדת בחיים האלה, ואין צורך שיהיה יהודי כדי להגשים את מה שה' ברא אותו.

קבורה

מכיוון שכל רגע בחיים הוא מתנה מאלוהים, המתת חסד אינה מותרת לאף אדם. הגוף הוא קדוש, שכן הוא מקדש היהודים. הרוח שה' נשף בנו. לכן יש לקבור את המתים בכבוד ואין לשרוף אותם או לחלל אותם בשום אופן. מאמינים שהמתים יקומו לתחייה ביום התקומה, כאשר הרוע והמוות יעלמו והטוב ינצח ויחזיק מעמד.

מה עם כל השאר

חלק מהנוהגים שהוזכרו לעיל עשויים להיות ספציפיים לעם היהודי, וחלק מהברית שלהם עם ל.ה. אחרים, כגון יושרה, ידע ותפילה, עשויים להיות פרקטיקות גלובליות.

אלוהים ברא את העולם עשיר במגוון, והוא אוהב את כל בריותיו, והוא קבע כללים בסיסיים לכל האנושות עיין בשבעה דברים שאלוהים רוצה מכל אדם על ידי כיבוד כל תרבות בדרכה, נוכל להיות גאים במשפחות שלנו, בבני ידוע. עמנו ובתרבות שלנו, ולחיות בהרמוניה עם מי ששונה מאיתנו. העולם נועד לחיות בהרמוניה אחת מדהימה

שאנשים רבים אינם מודעים לחלוטין לאמונותיהם של היהודים ולחוקים, שרובם הוטלו על ידי היהודים על עצמם, וחלקם שימשו את הציונים כדי לאסוף את היהודים בארץ פלסטין, אז במאמר זה נעקוב עבורכם אחר העובדות החשובות ביותר שאינכם יודעים על היהודים ועל מנהגים יהודיים מוזרים.

מנהגים יהודיים מוזרים:

מנהגים יהודיים בנישואין

הישרדות של יהודי או יהודי ללא נישואין נחשבת כמנוגדת לדת ולאחד ממנהגי היהודים, שכן אסור להינשא בין יהודים ללא-יהודים.

אחת המוזרות באמונות הנישואין שלהם היא שמותר ליהודי להתחתן עם אחייניתו או אחייניתו, אבל ההיפך אסור, ולכן אסור לאישה להתחתן עם אחיינה או אחיינה.

אחד ממנהגי החתונה שלהם הוא שהכלה מכסה את כל גופה, אפילו את תווי פניה, כדי להימנע ממבטים סקרנים של אורחים, והרב מסתובב סביבה כדי לברך אותה, ומנהג זה נפוץ בקרב המשפחות היהודיות המחמירות ביותר. נישואי יובום ביהדות.

אחד המנהגים המוזרים ביותר של היהודים שהטילו היהודים על עצמם הוא האמונה שאלמנתו של זה שנפטר מבלי להביא ילדים ממנה, חייבת להינשא לאחיו הרווק בכוח.

פולגימיה בקרב היהודים:

פולגימיה מותרת על פי חוק ליהודים, אך אין הגבלה מקסימלית למספר הנשים, שכן היהודי נהג לקחת מהנשים כל מה שמצא חן בעיניו, אלא שרבי גרשום בן יהודה הוציא פתווה האוסרת ריבוי נשים בקרב היהודים.

גירושין בין היהודים:

היהודי משתמש בזכות להתגרש ללא הגבלה או תנאי, והמונח גירושין שימש בדרך כלל לגירוש האישה מהבית, עד שגם רבינו גרשום החליט לאסור על גירושין או גירוש האישה מהבית ללא סיבה, אלא אם כן הוציא השופט א. פטווה להתגרש ממנה או שהיא הסכימה עם בעלה להתגרש.

הרגלי אכילה יהודיים: מאכלים האסורים ליהודים

מותר במנהגי היהודים לאכול בשר של חיות ארבע, וכל מי שיש לו ציפורן שסועה ואין לו ניבים, ולפיכך אין אוכלים בשר גמלים, בשר ארנבות או בשר חזיר, כשם. הם אסרו על עצמם לאכול את כל פירות הים חוץ מדגים שיש להם סנפירים וקשקשת, לכן אוכל חלאל נקרא "כשר", שפירושו אוכל חלאל, ומילה זו כתובה בחנויות מכולת כדי שהיהודי יוכל להיות בטוח לפני הקנייה, רק כפי שאסור לחלוטין ליהודי לאכול עם גויים, בטענה שהם עדיין העם הנבחר של ה', כפי שהיה.

עידן החובה להתפלל בקרב היהודים:

גיל השיבוץ לפולחן לבנים הוא שנים ו-שנים לבנות, וברגע שהילדים מגיעים לגיל זה הם מוקצים לעבוד ולהתפלל ולחגוג אירוע זה בבתי הכנסת, ולאחר מכן חגיגה משפחתית בבית, וזו הופכת לזכותו של היהודי הבוגר ללבוש את הטלית ולהצטרף לעדה ולקרוא את המהפכה בבית המקדש.

הרגלי תפילה יהודיים:

התפילה במנהגי היהודים היא על ידי נטילת ידיים בלבד ולאחר מכן לבישת צעיף לבן על הכתפיים כפי שמוצג בתמונה הראשונה.

סמלים דתיים יהודיים:

ישנם כמה סמלים דתיים שהמדינה הכובשת משתמשת בהם ככיסוי לפרויקט הציוני שלהם על מנת לנתח את השתלטותם על אדמת פלסטין וליישם את תוכניותיהם, לכן הם הסתמכו על אמונות ושמות דתיים רבים כדי "למשוך את היהודים לארץ של פלסטין, ובין הסמלים הללו נמצא "פמוט יהודי שבעת הימים

חנוכייה זו נחשבת לסמל הגדול ביותר עבור היהודים, על פי אמונתם, שכן הם לקחו אותה כסמל לימי הבריאה במהפכה, ולכן הכוח הכובש לקח אותה כסיסמה למדינתם לכאורה, כך אנו מוצאים זה על מטבעות, מודפס על ניירות, וחקוק על במות של בימות יהודיות.

מנהגים יהודיים מוזרים

החנוכייה היהודית הקדושה שבעה

הברית הקדושה:

זה הארון שעבר בירושה מתקופת נביא ה' שלמה עליו השלום ומוזכר בסורת אל-בכרה בקוראן הקדוש. אלוהים הכל יכול לקח את הארון הזה מבני ישראל בגלל שהם מתמשכים חוסר ציות וחוסר כבוד למהפכה שהתגלתה למשה עליו השלום, אך היהודים טוענים שהם יקבלו זאת שוב וטוענים השכיחות בקרב יהודים בעולם היא שארון הברית החדשה נמצא מתחת לאדמה שעליו. כעת נבנה מסגד אל-אקצא, ובהתאם לכך החל תהליך החפירה מתחת לחצר מסגד אל-אקצא בחיפוש אחר הארון.

מנהגים יהודיים מוזרים

ברית קודש

השם ישראל שניתן ליישובים היהודיים

נקראים בשם ישראל, כפי שמוזכר בקוראן הקדוש פעמיים בשם זה, הראשונה בסורת אל-עמרן והשנייה בסורת אל-ניסה. לכן רבים מכנים את מדינתם לכאורה המדינה הכובשת או המדינה הציונית. מחשש להעליב את נביא האלוהים, יעקב, כי הוא חף מפשעי הציונים

תקיעה בשופר היא אחד המנהגים של היהודים.

תקיעת איל או תקיעת שופר היא סמל לגאולה עבורם. באמונה היהודית משתמשים בשופר לקריאת אנשים למלחמה. קול זה נשמע במלחמות רבות שהם ערכו, והמפורסמת שבהן. מלחמות הייתה מלחמת אוקטובר כשהקול הזה נשמע בהרי סיני, יחד עם זה. הם משתמשים בשופר בחגים של ראש השנה

מנהגים יהודיים מוזרים

תקיעות בשופר בין היהודים

תשריך הוא מנהג של היהודים

זה גם אחד המנהגים המוזרים ביותר של היהדות, שבו הם הולכים לאחד ממקורות המים כמו הים והנהרות ומתחילים לקרוא כמה מפסוקי המהפכה, ואז הם זורקים חתיכת לחם קטנה למים. וזה, לפי אמונתם, הם נפטרו מכל החטאים שהם עשו בשנה האחרונה.

הרגלי מוות יהודיים: מיתוס החיים הארוכים בקרב היהודים

זו אחת האמונות הטפלות המוזרות ביותר שהיהדות מאמינה בה, כשמישהו פותח קבר ומוציא ממנו את הגופה, מנהגים יהודיים מוזרים. אז האדם הזה שוכב בתוך הקבר במחשבה שמזג האוויר הזה עשוי להאריך את חייו

מיתוס החיים הארוכים בקרב היהודים

הכלה ליהודים:

אחד הטקסים החשובים ביותר שיהודים דואגים להם הוא שאסור על הכלה לגעת בה ביום החתונה. לפי תורת הדת היהודית אין לאף אחד זכות לגעת באישה מלבד בעלה, אלא זאת. העניין מיושם בקפדנות ביום החתונה

מהי יהדות ומי או מה זה יהודיהאם היהדות היא רק דתהאם זו זהות תרבותית או רק קבוצה גזעיתהאם: קרא גם היהודים הם שבט או שבט של אנשים או שהם אומהבמה מאמינים היהודים, והאם כל היהודים חולקים במה שהם מאמינים בו

"אדם השייך לשאר היהודים דרך השתייכות או גיור". ליהדות", "אדם העוסק ביהדות

על פי תורת ישראל, אדם יהודי הוא מי שאמו יהודייה והתגיירה בתורה. הטקסט בויקרא כ"ד משמש לאישוש אמונה זו, למרות שהתורה אינה מספקת תמיכה למסורת זו. כמה רבנים מורים יהודים אומרים שאין לזה שום קשר למה שאדם מאמין בפועל. מורים אלו אומרים לנו שיהודי אינו חייב לנהוג לפי ההלכה והמנהגים היהודיים כדי להיחשב כיהודי. למעשה אדם יכול להיחשב כיהודי גם אם אין לו אמונה בה' כלל לפי הפירוש הנ"ל

מורים אחרים מבהירים כי אלא אם אדם הולך על פי תורת התורה ומקבל על עצמו את "שלושה עשר עיקרי האמונה" של הרמב"ם רבי משה בן מימון, מגדולי חכמי ימי הבינייםאינו יכול להיחשב כיהודי. למרות שאדם זה עשוי להיות יהודי מלידה, אין לו קשר אמיתי ליהדות

בתורה - שהיא חמשת הספרים הראשונים של התנ"ך - מספר לנו בראשית י"ד: שאברהם, שמקובל לזהות כראשון היהודים, תואר כ"עברי". השם "יהודי" נגזר משמו של יהודה, אחד משנים עשר בני יעקב ואחד משנים עשר שבטי ישראל. ברור שהמילה "יהודי" התכונה במקור לאלה שהם משבט יהודה, אך כאשר הממלכה נחלקה לאחר מלכותו של שלמה המלך מלכים א' יבמילה זו שימשה להתייחס לכל אחד בתוך ממלכת יהודה, וזה כולל את שבטי יהודה, בנימין ולוי. כיום, רבים מאמינים שיהודי הוא צאצא של אברהם, יצחק ויעקב, ללא קשר לשבט המקורי אליו הוא משתייך בפועל

אז במה מאמינים היהודים, ומהם עקרונות היסוד של היהדותיש היום חמש צורות או חלוקות ביהדות. הם יהדות אורתודוקסית, יהדות קונסרבטיבית, יהדות רפורמית, יהדות רפורמית ויהדות הומניסטית. האמונות והדרישות עבור כל אחת מהן משתנות מאוד, אך רשימת האמונות המסורתיות של היהדות כוללת את הדברים הבאים בקצרה:

אלוהים הוא הבורא של הכל; הוא אלוהים אחד, שאין לו גוף, ורק לו יש לעבוד כריבון היקום

חמשת הספרים הראשונים של התנ"ך העברי ניתנו למשה על ידי אלוהים. נסיעות אלו לא ישתנו או יתווספו בעתיד

אלוהים מסר לעם היהודי באמצעות הנביאים

אלוהים מתבונן במעשי האדם, והוא מתגמל אנשים על מעשים טובים ומעניש את הרוע

למרות שהנוצרים מבססים חלק גדול מאמונתם על אותם טקסטים מקראיים כמו יהודים, יש הבדל משמעותי באמונה: יהודים רואים בדרך כלל בפעולות ובהתנהגות חשיבות עיקרית; אמונה באה ממעשים. זה מנוגד לנצרות השמרנית, המאמינה שהאמונה היא הבסיס והמעשים הם תוצאה של אמונה זו

האמונה היהודית אינה מקבלת את האמונה הנוצרית בקיומו של החטא הקדמון האמונה שכולם ירשו את חטאם של אדם וחווה כאשר לא צייתו לצו אלוהים בגן העדן

היהדות מאשרת את טובו של העולם והאנשים שנמצאים בו מטבעם כי הם יצורי האל

יהודים מאמינים יכולים לקדש את חייהם ולהתקרב לאלוהים על ידי קיום המצוות האלוהיות

לא צריך מושיע ואין מתווך

המצוות בספר ויקרא ובספרים אחרים מסדירים את כל ההיבטים של החיים היהודיים. עשרת הדיברות המצויות בבראשית כ, א-יז ובדברים ה, ו-כ"א מהווים סיכום קצר של החוק

המשיח המשוח של אלוהים יבוא בעתיד לאסוף את היהודים בחזרה לארץ ישראל. תהיה תחיית המתים כללית באותה עת. מקדש ירושלים, שנהרס על ידי הרומאים בשנת לספירה, ייבנה מחדש

האמונות לגבי ישוע משתנות מאוד. יש הרואים בו מורה מוסרי גדול. בעוד שאחרים רואים בו נביא שקר או כאליל שסגדו לו הנוצרים. יש כתות של היהודים שלא מבטאים את שמו משום שאסור לבטא שם אלילים

היהודים מכונים לעתים כעם הנבחר של אלוהים. זה לא אומר בשום אופן שהם עדיפים על עמים אחרים. טקסטים מקראיים כמו שמות יט: פשוט אומרים שאלוהים בחר בישראל לקבל וללמוד את התורה, לעבוד את אלוהים לבדו, לנוח בשבת ולחגוג את החגים.

אלוהים לא בחר ביהודים להיות טובים יותר מאחרים; במקום זאת, הוא פשוט בחר בהם להיות אור לגויים ולהיות ברכה לכל שאר העמים היהודים מהעברית: יהודי, שם הקשור ליהודה, מבני יעקב בני עם, לאום דתי או לאום, הנבדלים בעקבות היהדות,

או בתרבות ובמורשת הנובעים מהם. מהדת הזו. יהודי התקופה ראו עצמם צאצאים של אנשי ממלכת יהודה שיוחסו לארבעה מתוך שנים עשר שבטי בני ישראל: יהודה, שמעון, בנימין ולוי, שנפרדו לאחר שבי בבל ליהודים ול השומרונים

היהדות עברה התפתחויות רבות במהלך ההיסטוריה, במיוחד לאחר קריסת ממלכת יהודה וחורבן בית שני במאה הראשונה לספירה

יהודים נוצרו כקבוצה אתנית ודתית במזרח התיכון במהלך האלף השני לפני הספירה

בחלק מהלבנט המכונה ארץ ישראל בספרות היהודית. מאז המאה השנייה לספירה החלו היהודים להתפשט ברחבי העולם, שכן יש מידע על קהילות יהודיות במדינות רבות לאורך ההיסטוריה. מאמצע המאה ה-התרכוז היהודים בישראל ובצפון אמריקה, עם קהילות קטנות יותר באירופה, דרום אמריקה ואיראן. בשנת היוו היהודים מיליון איש, שווה ערך ל- מאוכלוסיית העולם. מיהדות העולם חיה בארצות הברית, בעוד שבישראל חיים מכלל היהדות העולם, ומיהדות העולם מתגוררת בקנדה, צרפת, בריטניה, גרמניה, רוסיה, ארגנטינה, אוסטרליה וברזיל

מקור המושג "יהודי" ואופן השימוש בו בברית הישנה ידועים רק ממקורות דתיים, בעיקר מספרי התנ"ך. יהודה, אשר נוסדה על ידי בני השבט עם בניהם של חלק מבני השבט. השבטים הקטנים יותר החיים לידו. ממלכה זו מוזכרת בתעודות ארכיאולוגיות כ"בית דוד" ביחס לשושלת דוד המלך הנביא דוד באסלאם בספר מלכים ב' יח, כ"ו ומוזכר השם "יהדות" כשם לניב המדובר בעיר ירושלים.

באשר להלכה היהודית המודרנית, שהתפתחה מאז המאה השנייה לספירה, היא רואה בכל מי שנולד לאם יהודייה כיהודי, ושיקול זה אינו מושפע מזהות האב או מאורח החיים שאדם מקיים. כמו כן, לא-יהודים יכולים להתגייר, אך רבנים שמרנים אינם מעודדים גיור ליהדות. חלק מהיהודים הרפורמיסטים והחילונים קוראים תיגר על ההגדרה של "מיהו יהודי" לפי ההלכה היהודית, ומציעים הגדרות חלופיות כמו: מי שהוריו יהודים, או מי שמחשיב את עצמו כיהודי עם לב טהור. יש גם ניסיונות להקל על תהליך היהדות ולצמצם את הדרישות של מי שרוצה להתגייר.

לאחר הקמת מדינת ישראל ב-, הפכה ההגדרה של "מיהו יהודי" לנושא חריף, כאשר המדינה הכריזה על מטרתה לאסוף יהודים מכל העולם, וחוקקה כי לכל יהודי יש זכות להתיישב. בישראל. על פי ההסדר הנוכחי, הקבוע בחוק השבות הישראלי, יהודי הוא אדם שנולד לאם יהודייה או מתגייר אלא אם כן הוא ממשיך בדת אחרת מרצונו. הם לא נחשבו כיהודים ולא היה משנה אם יהודי שיוחס להם מתחוק הישראלי מכיר גם בכל סוגי היהדות, כולל יהדות על פי הכללים הרפורמים, משהו שרבנים קונסרבטיביים מוחים עליו.

למרות האחוז הקטן של יהודים בקרב אוכלוסיית העולם, היהודים השפיעו ותרמו רבות להתקדמות האנושית, בתחומים רבים, הן מבחינה היסטורית והן בתקופה המודרנית, לרבות בפילוסופיה,

אתיקה, ספרות, פוליטיקה, כלכלה, אמנות ואדריכלות, מוזיקה, תיאטרון וקולנוע, רפואה, מדע וטכנולוגיה. כך גם הדת; היכן שהיהודים חיברו את התנ"ך, ותרמו לביסוס הנצרות הקדומה, והיהודים מילאו גם תפקיד עקיף באמצעות הדת הנוצרית בהתפתחות הציוויליזציה המערבית.

מוצאם של היהודים

לפי הארכיאולוגיה היהודים הם צאצאי הכנענים

אשר אכלס את מדינות המזרח. על פי התורה, מוצאם של היהודים חוזר לסבא רבא אברהם, ואחריו בנו יצחק, ואחריו בנו יעקב, ושנים עשר ילדיו, וביניהם באו בני ישראל שחיו בקדמון. מצרים ולאחר מכן עברו למדבר סיני, שם ניתנה להם התורה על ידי אלוהים ביד משה.

בני ישראל נודעו כעברים ביחס לאביהם אברהם שהיה ידוע בעברית ביחס לחציית הנהר מארץ אשור. לפי מפרשי התורה הם התיישבו במצרים לאחר שיוסף הפך לאחד מבני ישראל. הבולטים של האנשים שם. עד ששלח ה' למשה נביא בתוכם, אז הוא איחד אותם מחדש והאיץ בהם לצאת ממצרים ולחזור למולדת יעקב ויצחק, בה היו שבטי כנען שעבדו אלילים וסרבו לצו ה', ולכן משפט ה' היה. בהם, לפי התורה, שנתן את אדמתם לבני ישראל וקרא לה ארץ ישראל.

דת

מאמר ראשי: יהדות

היהדות היא דת העם היהודי, היא דת מונותאיסטית עתיקה, והעתיקה מבין דתות אברהם, תורתה מבוססת על התורה כנוסח היסוד שלה, שהתגלה למשה על פי אמונות יהודיות.

הוא כולל את הדת, הפילוסופיה והתרבות של העם היהודי. והיהדות נחשבת בעיני יהודים דתיים כביטוי לברית שכרת ה' עם בני ישראל. היהדות כוללת מגוון רחב של טקסטים, פרקטיקות, עמדות תיאולוגיות וצורות ארגון. התורה היא חלק מהטקסט הגדול יותר המכונה התנ"ך או התנ"ך העברי, הוראות וחוקי התורה שמוסברים על ידי הקאנון שבעל פה ומיוצגים על ידי טקסטים מאוחרים יותר כמו המדרש והתלמוד. מספר חסידי הדת היהודית נע בין מיליון-מיליון מתגיירים ברחבי העולם.

איפהמפקד האוכלוסין של היהודים כשלעצמו הוא נושא שנוי במחלוקת בסוגיית "מיהו יהודיהיהדות היא הדת העשירית בגודלה בעולם.

ביהדות קיימות מגוון תנועות דתיות, שרובן יצאו מהיהדות הרבנית, הקובעת כי אלוהים גילה את חוקיו ומצוותיו למשה בהר סיני בצורת התורה שבכתב ובעל פה.

מבחינה היסטורית, קביעה זו אותגרה על ידי קבוצות שונות כמו הצדוקים והיהדות ההלניסטית בתקופת בית שני. הקראים והשבתנים בתקופות המוקדמות והמאוחרות של ימי הביניים; ובין פלחים של עדות מודרניות לא אורתודוכסיות

. ענפים מודרניים של היהדות כמו היהדות ההומניסטית עשויים להיות אתאיסטים. כיום, התנועות הדתיות היהודיות הגדולות ביותר הן היהדות האורתודוקסית הכוללת את היהדות החרדית והיהדות האורתודוקסית המודרניתהיהדות הקונסרבטיבית והיהדות הרפורמית. המקורות העיקריים לחילוקי דעות בין קבוצות אלו הם גישתם להלכה היהודית, סמכות המסורת הרבנית וחשיבותה של מדינת ישראל. היהדות האורתודוקסית טוענת שהתורה וההלכה היהודית הם אלוהיים במקורם

, נצחיים ובלתי ניתנים לשינוי, וכי יש למלא אחריהם בקפדנות. בעוד שגם היהדות הקונסרבטיבית וגם היהדות הרפורמית נחשבות ליברליות יותר, היהדות הקונסרבטיבית מקדמת בדרך כלל פרשנות מסורתית יותר של דרישות היהדות בהשוואה ליהדות הרפורמית. העמדה הרפורמית הרגילה היא שיש לראות את החוק היהודי כמערכת של קווים מנחים כלליים ולא כמערכת של הגבלות וחובות שיש לכבד את כל היהודים. מבחינה היסטורית, בתי משפט מיוחדים אכפו את ההלכה היהודית. כיום בתי המשפט הללו עדיין קיימים אך העיסוק ביהדות הוא לרוב וולונטרי.

הסמכות בעניינים תיאולוגיים ומשפטיים אינה נתונה לאף אדם או ארגון, אלא לטקסטים מקודשים המפורשים ע"י רבנים ותלמידי חכמים. ההיסטוריה של היהדות מתפרשת על פני למעלה מ-שנה. ליהדות יש שורשים כדת מאורגנת במזרח התיכון בתקופת הברונזה. היהדות נחשבת לאחת הדתות המונותאיסטיות העתיקות ביותר. העברים ובני ישראל כונו "יהודים" ובספרים מאוחרים יותר בתנ"ך כמו מגילת אסתר הוחלף המונח יהודים במונח "בני ישראל".

טקסטים, מסורות וערכים יהודיים השפיעו רבות על הדתות האברהמיות המאוחרות יותר, כולל הנצרות, האיסלאם והאמונה הבהאית. היבטים רבים של היהדות השפיעו במישרין או בעקיפין על המוסר החילוני המערבי ועל המשפט האזרחי. האורתודוקסיה הדתית הייתה גורם חשוב בהתפתחות הציוויליזציה המערבית העתיקה כמו ההלניזם והיהדות כרקע לנצרות, והיא עיצבה במידה רבה אידיאלים ומוסר מערביים מאז הנצרות הקדומה.

מיהו היהודי

מאמר ראשי: מיהו יהודי

היהדות חולקת חלק מהמאפיינים של אומה, גזע, כמו גם דת ותרבות, מה שגורם להגדרה של יהודי להשתנות מעט בהתאם לשאלה אם נעשה שימוש בגישה של זהות דתית או לאומית.

באופן כללי, בתרבות היהודית החילונית המודרנית יהודים מוגדרים בשלוש קבוצות: אנשים שנולדו למשפחה יהודית שהולכים לפי הדת או לא, ואלה שיש להם מידע בסיסי על מוצאם היהודי או השושלת האימהית היהודית לעיתים כולל גם אלה יש שושלת יהודית מצד האבואנשים ללא כל רקע או שושלת יהודים שהתגירו רשמית ולכן הם חסידי הדת היהודית.

ואילו על פי ההלכה היהודית, במיוחד על פי הכת היהודית האורתודוקסית, אדם נחשב ליהודי אם הוא בנה של אישה יהודייה.

וריאציות ופרשנות מסורתית

ההגדרה של מיהו יהודי משתנה לפי האם היא מוכנה על ידי יהודים על בסיס הלכה דתית, מסורת או זיהוי עצמי, או על ידי לא-יהודים מסיבות אחרות, שלעיתים מיועדות למטרות לא הוגנות. זהות יהודית יכולה לכלול מאפיינים, של מוצא אתני,

או דת או אנשים, ההגדרה תלויה או בפרשנויות מסורתיות או בפרשנויות עדכניות יותר להלכה או למנהג העברי. חוק השבות הישראלי קובע שיהודי הוא פרט עם אם יהודייה או פרט שהתגיר. הרבנות הראשית לישראל דורשת מסמכים המעידים על יהדות האם, הסבתא, הסבתא והסבתא רבתא בעת הצעה להינשא. לשכת הרב הראשי מאשרת את העיקרון הבסיסי שלפיו הלשכה וגופים אחרים לא יכירו ביהדותו של ילד אלא אם אם הילד יהודייה.

יחיד הוא יהודי מלידה או הופך ליהודי על ידי התגיירות, לפי ההגדרה הפשוטה ביותר שרוב היהודים משתמשים בה להגדרה עצמית. אמנם ישנם הבדלים בפרשנויות לגבי קהילות יהודיות לא-אורתודוקסיות ביישום הגדרה זו, לרבות:

האם אדם צריך להיחשב יהודי אם אחד מהוריו אך לא שניהם יהודי

אילו גירים ליהדות נכונים

האם אדם יכול להישאר יהודי לאחר שהמיר את דתו

כיצד חוסר המודעות של הפרט לכך שמשפחתו יהודית משפיעה על מעמדו היהודי של הפרט

כיצד נקבעת הזהות היהודית במדינות שונות בתקופת התפוצות היהודית

כיצד נידונה תביעת האזרחות הישראלית בהקשר של חוקי היסוד של ישראלים מיליון יהודים בעולם. מיהודי העולם הם יהודים אשכנזים, לעומת מיהודי העולם הם יהודים ספרדים ומזרחים.

ישנן ארבע כתות עיקריות ביהדות - האורתודוקסים, הקונסרבטיביים, הרפורמים וה"רפורמים", בנוסף לקוראים ששוללים את התלמוד והשומרונים ששוללים את שמם של היהודים אלא קוראים לעצמם בני ישראל או שומרי הברית שומרים, הדוחים את ספרי התנ"ך למעט חמשת הראשונים

ספרי הקודש מהם לומדים היהודים הם שלושה ספרים ב"תנח"ך: התורה, הנביאים והכתבים. יש בתורה סדרים לפי פירוש מאוחר יותר אך צווים אלו אינם מחייבים על כל יחיד, אך היהודים סבורים שהם צאצאי יצחק ויעקב. דתיים מנמעים מעבודה בשבת, וזו הסיבה לשם היום. הלוח היהודי הוא ירח-שמש, שבו מתווסף בכמה שנים חודש קצר כדי לעמוד בלוח השנה הסולארי.

היהודים חוגגים חמישה חגים חשובים. ביום העשירי בשנה, ובו כל האנשים צמים משקיעת החמה ועד השקיעה למחרת. בעבר נהגו יהודים לנסוע לירושלים לשלושה חגים גדולים: סוכות, פסח ושבעות. בשמונת ימי "סוכות"

בונים היהודים צריך קטן ליד הבית, ואפשר להם לאכול, לשתות ולישון בו. היהודים אוכלים "מסה" בשמונת ימי הפסח, השבועות המתרחשים שבעה שבועות לאחר תחילת הפסח, והם אוכלים מאכלים מחלב.

ישנם חגים נוספים כמו פורים וחג החנוכה. "פורים" הוא כמו "ליל כל הקדושים" באמריקה, כל הילדים לובשים תחפושות, ומעל הכל, מבוגרים חייבים לשתות משקאות אלכוהוליים. חנוכה הוא כמו חג המולד, כאשר ילדים על פי כמה מקורות, מספר היהודים ב-הגיע ל מיליון במקומות שונים בעולם, ובשנת הם הגיעו ל-מקבלים מתנות מיליון, עם ירידה של קרוב למיליון ללא השמדה,

אלא באמצעות ירידה טבעית, ומספרם. בשנת מגיע למיליון, והוא צפוי על פי המכון ליהדות עכשווית המזוהה עם האוניברסיטה העברית בירושלים צפויה להגדיל את מספרם בכארבע מאות אלף איש בשנת. מספר היהודים והמכון Pew בעולם הוערך בתחילת דרכו להיות מיליון מאוכלוסיית העולם על פי נתונים סטטיסטיים של מכון לתכנון מדיניות של העם היהודי. בעוד בעשרות מדינות יש לפחות קהילות יהודיות קטנות

, הקהילה היהודית מרוכזת בשתי מדינות: ישראל וארצות הברית, המכילות מכלל האוכלוסייה היהודית בעולם, בעוד שמונה עשרה המדינות המכילות את הקהילות היהודיות הגדולות ביותר ב- העולם הוא מארח מיהודי העולם. במובן המורחב של מפקד האוכלוסין היהודי, הכולל את אלה שאינם נחשבים יהודים מבחינה דתית מיליון איש אך יש להם אב או בעל יהודים,

וכן ילדים שחיים בו. בית עם אב יהודי מאמץ, מספרם הוא מיליון. המספר הכולל של יהודים הכולל זכאים לאזרחות ישראלית לפי חוק השבות מיליון איש- המחייב כל מי שיש לו לפחות סבא או סבתא יהודי אחד, הכולל את מי שאינו שומר דת או כל דת אחרת מלבד היהדות -, מתוכם מיליון חיים כיום בישראל

מרכזי אוכלוסייה

לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בישראל, מספר היהודים הגיע ברחבי העולם בשנת, כך שהיהודים היוו אז מאוכלוסיית העולם

האוכלוסייה היהודית בעולם הייתה מיליון. The Jewish People Policy Planning Institute, לפי אומדן משנת של בעוד שמספר היהודים, לפי אתר אדרנטיס, נע בין מיליון

נתונים סטטיסטיים אלה כוללים הן יהודים דתיים והן יהודים דתיים המשתייכים לבתי כנסת, וכן מיליון יהודים לא דתיים וחילונים

ישראל

ישראל, מדינת הלאום היהודית, היא המדינה היחידה על פני כדור הארץ שבה היהודים מהווים את הרוב המכריע של אזרחיה

ישראל הוקמה כמדינה יהודית דמוקרטית ועצמאית במאי. מתוך חברי הפרלמנט שלה, הכנסת, הם ערבים אזרחי ישראל, ורובם מייצגים מפלגות פוליטיות ערביות. אחד משופטי בית המשפט העליון הישראלי הוא גם ערבי בן. בין השנים עלתה האוכלוסייה היהודית לשני מיליון.

לפי, אחוז האזרחים היהודים הוא מאוכלוסיית ישראל, או מיליון איש. בשנותיה הראשונות של מדינת ישראל נרשמה יציאה של ניצולי שואה ויהודים שנמלטו מארצות ערב. גם אוכלוסייה גדולה של יהודי אתיופיה עלתה לישראל, רבים מהם הוטסו לישראל בסוף שנות ה-ותחילת שנות ה-. בין השנים הגיעו לארץ עולים, כמחציתם יוצאי ברית המועצות. בתקופה זו נרשמה עלייה גם בעלייה לישראל ממערב אירופה, אמריקה הלטינית וצפון אמריקה. מספר קטן של מהגרים הגיעו מקהילות שונות, כולל יהודים הודיים, וכן כמה צאצאים של ניצולי שואה של

יהודים אשכנזים שהתיישבו במדינות כגון כמו ארצות הברית, ארגנטינה, אוסטרליה, צ'ילה ודרום אפריקה. חלק מהיהודים היגרו מישאל למדינות אחרות עקב בעיות כלכליות או התפכחות מהנסיבות הפוליטיות ומהסכסוך היהדות, שהיא הראשונה והעתיקה מבין שלוש הדתות המונותאיסטיות הגדולות, היא הערבי-ישראלי המתמשך הדת ואורח החיים של העם היהודי; היהדות שואבת את חוקיה ואמונות היסוד שלה מהתורה, שהיא חמשת הספרים הראשונים של התנ"ך.

התורה והתורה החשובה ביותר של הדת היהודית היא האמונה באל האחד והיחיד, הפרט והאיתן שרוצה שכל העמים יעשו מה שצדק ורחום. כל האנשים נבראו בצלם אלוהים, הראוי שיתייחסו אליו בכבוד ובכבוד.

אנשי מן

העם היהודי משרת את אלוהים על ידי לימוד, תפילה וקיום מצוות התורה. ניתן להבין את האמונה הזו בברית המקראית כ"צוואה" ו"עדות" ו"מסר" של העם היהודי.

היהדות, בניגוד לדתות אחרות, אינה מאמינה שעמים אחרים חייבים לאמץ את אמונותיהם וטקסייהם הדתיים כדי להיגאל. במעשים, לא באמונה, הוא שופט את העולם; והעם הצדיק בין האומות הוא זה שיש לו חלק ב"עולם הבא".

מסיבה זו, היהדות אינה דת מיסיונרית פעילה, והקהילה מקבלת מתגיירים, אך הדבר נעשה בהחלטת הרשויות הדתיות היהודיות הרלוונטיות. סוגיית ההמרה לדת אינה רק עניין של השגת ידע עצמי אישי.

ספרי דת וקודש

הטקסט החשוב ביותר של היהדות הוא התורה עצמה מה שחלק מהנוצרים מכנים "הברית הישנה המורכבת מספרי התורה, הנביאים והספרים.

לאחר חורבן בית המקדש בירושלים על ידי הרומאים בשנת לפנה"ס, אספו חוקרי דת יהודים בארץ ישראל את ששת הכרכים של המשנה כדי לתעד ולשמר את ההלכה, ההלכות והמנהגים הדתיים היהודיים. במהלך חמש המאות הבאות היא הוסיפה למשנה, את השקיעה בפסיקת השריעה, שהייתה מורכבת מהסברים נרחבים, הערות שוליים, ויכוחים ופירושים שנכתבו על ידי רבנים בארץ ישראל ובבל. שני הטקסטים הללו מרכיבים את התלמוד, שנותר מקור חי ללימוד, מחשבה ופרשנות יהודית.

חיים יהודיים

הרבה מאוד מצוות יהודית מתרכזת בתוך הבית, וזה כולל את התפילות היומיות הנאמרות שלוש פעמים ביום בבוקר, אחר הצהריים ואחרי השקיעה. באשר לתפילות הקהילה, הן מתקיימות בבית הכנסת, שהוא בית התפילה ולימוד היהדות, בימים שני, חמישי ושבת, ימי חגיגות וחגים יהודיים. הם כוללים תפילות בבית הכנסת וקריאה בעברית מתוך התורה וספרי הנביאים. את התפילות בבית הכנסת יכול היה להוביל כל חבר בקהילה. ברוב בתי הכנסת מבצע משימה זו חזן או רב יחיד, שהוא מורה דתי מוסמך, שלמד ב"ישוה", שהוא בית הספר היהודי הדתי.

בין תפקידיו המקצועיים, צפוי הרב לקיים מפגשי לימוד שבועיים או יומיים עבור חברי הקהילה. כמו כן, הרב יכול לשמש למתן החלטות מעודכנות הקשורות להחלת חוקי הדת והמסורת היהודית על ענייני חיי היום-יום. זה עשוי לכלול פתרון מחלוקות אישיות. עניינים חמורים יותר, כמו גירושין דתיים, מופנים לבית דין, בית דין דתי יהודי מקומי.

ברית מילה ברית מילה

אם בריאותו של הנער היהודי מאפשרת זאת, הוא נימול ביום השמיני להולדתו, וברית מילה היא נוהג מקובל עוד מימי אברהם, וברית מילה ברית מילה היא סימן הברית האורגני.

טקס התבגרות בר ובת מצווה

כשילדה יהודייה מגיעה לגיל, וילד יהודי מגיע לגיל, שניהם מגיעים לגיל הבגרות מבחינת חלוקת חובות ואחריות דתיות. בהזדמנות זו מוזמן נער "בר המצווה" לראשונה לאמירת חלק מהתורה וקריאה בספרי הנביאים. בכינוסים בהם משתתפות נשים בתפילה, מוזמנות בנות הבת מצווה לקרוא מהתורה וספרי הנביאים.

חוקי התזונה

יהודים דתיים שומרים על חוקי התזונה שמקורם בויקרא. חוקים אלו כוללים איסור אכילת בשר ומוצרי חלב בארוחה אחת, וכן שחיטת בעלי חיים באופן אנושי, ואסור בהחלט לאכול דם, חזיר, רכיכות ושאר מאכלים אסורים.

למרות שחוקי התזונה עשויים להועיל לבריאות, נראה שהמניע העיקרי לחקיקתם היה רצון להטמיע עקרונות מוסריים והתנהגותיים, ריסון עצמי וחוסר אנוכיות בחייו האישיים של עם שמצופה ממנו לקיים את חוקי העם. תורה גם בנסיבות הכי גרועות.

אולם בעניין זה, כמו בשאר ענייני ההלכה והפולחן היהודי, מידת ושיטת המצוות שונה בין שלושת הזרמים היהודיים העיקריים העכשוויים - האורתודוקסים, הקונסרבטיביים והרפורמים.

חגיגות ימי זיכרון

היום השביעי בשבוע הוא שבת, יום מנוחה מקראי קדוש, ואין לעבוד בשבת אלא לעבודה או לשמירה על החיים והבריאות. מרכזית בשמירת השבת היא קריאת שחרית בבית הכנסת של פרק השבועי בתורה, הימים הנוראים הנערכים בספטמבר-אוקטובר לזמן לתפילה והתבוננות פנימה. ראש השנה ראש השנה מציינים את הראשון מבין עשרת הימים המוקדשים לחשבון עצמי, המסתיימים בצום יום הכיפורים.

לשלושת החגיגות המרכזיות בשנה הדתית היהודית יש מקור מקראי, הלא הוא חג הפסח פסחהמנציה את הגאולה ואת יציאת מצרים, וחג השבועות שבועותהמנציה את ירידת ההלכות בהר סיני; וחג המטריות סוכותלזכר השהות במדבר. בימינו, כפי שהיה בימי קדם, שלושת החגים הללו נחשבים לאירועי עלייה לרגל לירושלים בתפילה בכותל המערבי, שהוא שרידי חומת התמך החיצונית של הר הבית. האבל על חורבן שני המבנים הקדושים מוכרז בט' באב לפי הלוח העברי.

חגים יהודיים נוספים כוללים את חנוכה, לזכר ניצחון המכבים וחנוכתו מחדש של בית המקדש בירושלים; פורים, לזכר הצלת העם היהודי בימי אסתר המלכה; יום הזיכרון לקורבנות וגיבורי השואה שואהלזכר מיליון היהודים שנרצחו על ידי הנאצים; והיהודים הם סופרים מונותיאיסטים, וזה המקור.

הם נטו לריבוי, אנתרופומורפיזם ותועלתנות, מה שהוביל למספר רב של נביאים ביניהם. להחזיר אותם לשדרת המונותאיזם בכל פעם שהם לוקים בסטייה במושג האלוהות.

הם לקחו את העגל לאלילים לאחר יציאתם ממצרים, והברית הישנה מספרת שמה עשה להם נחש מנחוש, ושבני ישראל סגדו לו לאחר מכן, כשם שהנחש מקודש להם. זה מייצג חוכמה וערמוניות.

האל שיש להם הוא יהוה, והוא אינו אל בלתי תקף, אלא הוא עושה טעויות ומתקומם, והוא נופל בחרטה, והוא מצווה על גניבה, והוא אכזר, חסר סובלנות והרס לעמו. בטור. של עננים.

עזרא הוא זה שברא את תורת משה לאחר שאבדה, ובגלל זה ובגלל בנייתו מחדש של בית המקדש, הוא נקרא עזרא בן ה', והוא זה שמתייחס אליו הקורא הקדוש. 'אן

ביטויים לסטייה שלהם

.שיוך שותפים לאלוהים בפולחן, כגון לקיחת העגל

ייחוס הבן לאלוהים: היהודים אמרו שעוזיר הוא בנו של אלוהים את-טובה

עזותם כלפי אלוהים הכל יכול, כגון אמירתם: אלוהים עני ואנחנו עשירים אל-עמראן: ואומרם: יד אלוהים קשורה אלמעידה:

הם טוענים שהקב"ה התעייף מלברוא את השמים ואת הארץ, ולכן ה' הגיב להם באומרו: אכן, בראנו את השמים ואת הארץ ואת כל אשר ביניהם בשישה ימים, ולא נגעה בנו כל הפרעה ק"ף". וזה בשל שלמות כוחו וכוחו

הם טוענים שאלוהים התחרט על יצירת בני אדם, ושהוא חלה עד שהמלאכים נהגו לבקר אותו, ושהוא בכה עד שהתעוור מבכי מופרז, כשראה אי ציות אנושי

לא אתה ולא אבותיכם, אמרו אלוהים, אז תשאירו אותם בקרבם לשחק אל-ענם:

השחתת אמונתם בנבואה ובנביאים, ומתוך כך רואים שאין הנבואה ראויה לה חוץ מאלה מהם, ומציינים אותו לנבואה, אם כן אם יבוא אליהם שליח במה שאינם אוהבים. את עצמם, קבוצה שהם שיקרו וקבוצה הרגו. זה מה שהם אמרו, כמו שנאמר בספריהם

א - נביא ה' אהרן עליו השלום עשה עגל ועבד לו עם בני ישראל פרק ל"ב מספר א' בספר שמות

ואלוהים הראה את הטעות שלהם בקוראן כשסיפר שמי שעשה להם עגל הוא השומרוני

ב - אברהם עליו השלום הגיש את שרה אשתו לפרעה כדי שיזכה בטובתה בזכותה. פרק יב, מספר, בראשית

ג - ומתוך כך אמרתם: לוט שתה אלכוהול עד שישתכר, ואז קם על שתי בנותיו, ונאאף איתן בזו אחר זו, וחלילה לוט יעשה כך, והוא זה שקרא. לסגולה לאורך כל חייו. בראשית פרק יט, מספר 30

ד - וכי רוואבין ניאף עם אשת אביו יעקב, וכי יעקב עליו השלום ידע על המעשה המכוער הזה, ולכן שתק. בראשית פרק ל"א, מספר יז

ה - וכי דוד עליו השלום ניאף עם אשת איש מראשי צבאו, ואז תכנן תחבולה להרוג את האיש, אז הרג אותו, ואז דוד לקח את האשה והצטרף אליה. לנשותיו, אז היא ילדה את שלמה. שמואל ב' פרק יא, מספר

וכן - שסלימאן עליו השלום כופר בסוף ימיו, ועבד לאלילים ובנה להם מקדשים. ספר מלכים פרק יא, מספר

אלו הם חלק מהדברים המחפירים והמכוערים שייחסה העם הזועם הזה לנביאי אלוהים הטהורים, ורחוק ממה שהם תיארו אותם

השחתת אמונתם בנבואת מוחמד, תפילת ה' ושלום עליו: זו הכחשתם וכפירת הכרתם לנבואתו, עם ידיעתם על כך באמת: מי שהגיעו אל הספר, הם יודעים. זה כפי שהם מכירים את ילדיהם אלה שאבדו

השחתת אמונתם במלאכים: הם טוענים שגבריאל ומיכאל נמנים עם אויביהם, ואלוהים הכל יכול הבהיר זאת והזהיר אותם באומרו: מי שהוא אויב לאלוהים, מלאכיו, שליחיו, גבריאל ומיכאל. , אז אלוהים הוא אויב אל-בכרה

השחתת אמונתם ביום האחרון: הם טוענים שרק מי שנמצא בין היהודים יכנס לגן העדן, ושהסוררים מביניהם, כל . אשר יעשו בחטאים וחטאים, לא ייכנסו לגיהנום אלא לכמה ימים .

ואלוהים הכל יכול הכחיש אותם כשאמר: והם אמרו: "אף אחד לא יכנס לגן עדן חוץ מי שהוא יהודי או נוצרי." אלו תקוותיהם.

וַיֹּאמֶר: וַיֹּאמְרוּ: לֹא תִגַּע בְּנוֹ הָאֵשׁ אֲלֵא לַיְמִים אֶחָדִים, אֲמֹר: כִּרְתַּבְרִית עִם ה', כְּדִי שֶׁלֹּא יִפְרֹה אֶת בְּרִיתוֹ, או '?שאתה אומר על ה

הם טענו שהם בעלי האמת: והם אמרו: "תהיו יהודים או נוצרים, ויודרכו. תגיד, אדרבה, דתו של אברהם, הניף, והוא לא היה מהפוליטיאטיים." אל בקרה

חסרונם באלוהים הכל יכול ושקריהם עליו: בין אלה דבריהם:

א - היום הוא שתיים עשרה שעות, בשלוש הראשונות שבהן ה' יושב וסוקר את הדין, בשלוש השניות שופט, בשלישית מאכיל את העולם, ובשלוש האחרונות יושב ומשחק בלווייתן הדגים.

ב' - אלוהים אינו פסול מפזיזות, כעס ושקרים

ג - נשמותיהם של היהודים באות מרוח אלוהים, וחפאה לא יהודים מקור רוח טמאה

ד - אלוהים ברא אנשים, פרט ליהודים, מזרע של סוס, ואלוהים ברא את הנכרי בדמות אדם; להיות כשיר לשרת את היהודים שעבורם נברא העולם.

ה - היהודי נחשב למכובד יותר על ידי אלוהים מהמלאכים

מהי יהדות ומי או מה וגם - אם ה' לא ברא את היהודים, לא הייתה ברכה בארץ, ולא היו נבראים הגשם והשמש זה יהודיהאם היהדות היא רק דתהאם זו זהות תרבותית או רק קבוצה גזעיתהאם היהודים הם שבט או שבט של אנשים או שהם אומהבמה מאמינים היהודים, והאם כל היהודים חולקים במה שהם מאמינים בו

"אדם השייך לשאר היהודים דרך השתייכות או גיור". ליהדות", "אדם העוסק ביהדות

על פי תורת ישראל, אדם יהודי הוא מי שאמו יהודייה והתגיירה בתורה. הטקסט בויקרא כ"ד משמש לאישוש אמונה זו, למרות שהתורה אינה מספקת תמיכה למסורת זו. כמה רבנים מורים היהודים אומרים שאין לזה שום קשר למה שאדם מאמין בפועל. מורים אלו אומרים לנו שיהודי אינו חייב לנהוג לפי ההלכה והמנהגים היהודיים כדי להיחשב כיהודי. למעשה אדם יכול להיחשב כיהודי גם אם אין לו אמונה בה' כלל לפי הפירוש הנ"ל.

ורים אחרים מבהירים כי אלא אם אדם הולך על פי תורת התורה ומקבל על עצמו את "שלושה עשר עיקרי האמונה" של הרמב"ם רבי משה בן מימון, מגדולי חכמי ימי הבינייםאינו יכול להיחשב כיהודי. למרות שאדם זה עשוי להיות יהודי מלידה, אין לו קשר אמיתי ליהדות.

בתורה - שהיא חמשת הספרים הראשונים של התנ"ך - מספר לנו בראשית י"ד: שאברהם, שמקובל לזהות כראשון היהודים, תואר כ"עברי". השם "יהודי" נגזר משמו של יהודה, אחד משנים עשר בני יעקב ואחד משנים עשר שבטי ישראל. ברור שהמילה "יהודי" התכוונה במקור לאלה שהם משבט יהודה, אך כאשר הממלכה נחלקה לאחר מלכותו של שלמה המלך מלכים א' יבמילה זו שימשה להתייחס לכל אחד בתוך ממלכת יהודה, וזה כולל את שבטי יהודה, בנימין ולוי. כיום, רבים מאמינים שיהודי הוא צאצא של אברהם, יצחק ויעקב, ללא קשר לשבט המקורי אליו הוא משתייך בפועל.

אז במה מאמינים היהודים, ומהם עקרונות היסוד של היהדות יש היום חמש צורות או חלוקות ביהדות. הם יהדות אורתודוקסית, יהדות קונסרבטיבית, יהדות רפורמית, יהדות רפורמית ויהדות הומניסטית. האמונות והדרישות עבור כל אחת מהן משתנות מאוד, אך רשימת האמונות המסורתיות של היהדות כוללת את הדברים הבאים בקצרה:

אלוהים הוא הבורא של הכל; הוא אלוהים אחד, שאין לו גוף, ורק לו יש לעבוד כריבון היקום.

חמשת הספרים הראשונים של התנ"ך העברי ניתנו למשה על ידי אלוהים. נסיעות אלו לא ישתנו או יתווספו בעתיד.

אלוהים מסר לעם היהודי באמצעות הנביאים.

אלוהים מתבונן במעשי האדם, והוא מתגמל אנשים על מעשים טובים ומעניש את הרוע.

למרות שהנוצרים מבססים חלק גדול מאמונתם על אותם טקסטים מקראיים כמו יהודים, יש הבדל משמעותי באמונה: יהודים רואים בדרך כלל בפעולות ובהתנהגות חשיבות עיקרית; אמונה באה ממעשים. זה מנוגד לנצרות השמרנית, המאמינה שהאמונה היא הבסיס והמעשים הם תוצאה של אמונה זו.

האמונה היהודית אינה מקבלת את האמונה הנוצרית בקיומו של החטא הקדמון האמונה שכולם ירשו את חטאם של אדם וחווה כאשר לא צייתו לצו אלוהים בגן העדן.

היהדות מאשרת את טובו של העולם והאנשים שנמצאים בו מטבעם כי הם יצורי האל.

יהודים מאמינים יכולים לקדש את חייהם ולהתקרב לאלוהים על ידי קיום המצוות האלוהיות.

לא צריך מושיע ואין מתווך.

המצוות בספר ויקרא ובספרים אחרים מסדירים את כל ההיבטים של החיים היהודיים. עשרת הדיברות המצויות בבראשית כ, א-יז ובדברים ה, ו-כ"א מהווים סיכום קצר של החוק.

המשיח המשוח של אלוהים יבוא בעתיד לאסוף את היהודים בחזרה לארץ ישראל. תהיה תחיית המתים כללית. באותה עת. מקדש ירושלים, שנהרס על ידי הרומאים בשנת לספירה, יבנה מחדש.

האמונות לגבי ישוע משתנות מאוד. יש הרואים בו מורה מוסרי גדול. בעוד שאחרים רואים בו נביא שקר או כאליל שסגדו לו הנוצרים. יש כתות של היהודים שלא מבטאים את שמו משום שאסור לבטא שם אלילים.

היהודים מכונים לעתים כעם הנבחר של אלוהים. זה לא אומר בשום אופן שהם עדיפים על עמים אחרים. טקסטים מקראיים כמו שמות יט: פשוט אומרים שאלוהים בחר בישראל לקבל וללמוד את התורה, לעבוד את אלוהים לבדו, לנוח בשבת ולחגוג את החגים. אלוהים לא בחר ביהודים להיות טובים יותר מאחרים; במקום זאת, הוא פשוט בחר בהם להיות אור לגויים ולהיות ברכה לכל שאר העמים היהודים מתחלקים בדרך כלל ל

יהודים אורתודוקסים יהדות מקורית

יהודים מאמינים בתורה שהיא יצירת ה' היהודים כותבים את המילה אלוהים כמו אלוקים הזהוהיא לא שלמה

מסיבה שאציין בהמשך

הדבר חל על התורה על שני חלקיה, הנקראים והנשמעים, והם סבורים שהיא שלמה ואין צורך לעשות כל שינוי בתורה, שכן ניתן ליישם אותה בכל מצב.

והם סוברים שהעניין הזה הוכח בימים ושנים

יהודים קונסרבטיביים

ואומרים שהתורה נכתבה על ידי בני אדם בהדרכה אלוקית, והם סוברים שהתורה הנקראת שונה מהנשמע בעיתוי הגילוי, אף על פי שאי אפשר להבין אחד בלי השני

הם אומרים שלכל דור יש הדרכה אלוהית משלו שעושה "שינויים הכרחיים" בדת

השינויים מקרבים את המושגים התנ"כיים לתרבות ולפילוסופיה הרווחת בכל תקופה

ולמרות שהאורתודוקסים דוחים את זה שינויים הם מודים שיש כתות סוטה

כמו הצדוקים, הבואתיסים, הצ'יצנים, המתיוונים והנוצרים

הם רואים בנוצרים כת נפרדת מהיהודים

הם אינם מקבלים אף אחת מהקבוצות הללו כיהודים

מאמינים שהיהודים הקונסרבטיביים הם הזדמנות נפרדת מהיהודים הרפורמים, והם הכת שחשבה שהרפורמה מתרחשת מהר מדי

בעוד שהם מקבלים את זה שהיהודים צריכים להשתנות כדי לעמוד בקצב ההתפתחות הציוויליזציונית, ולהשאיר את היהדות המקורית, הם דורשים לא למהר את השינוי

יהודים רפורמים:

ביסודו של דבר, הם מאמינים שלכל אדם יש את הזכות להחליט במה הוא מאמין. התורה, לפי אמונתם, היא כולה מעשה ידי אדם, משתנה ומעוצבת כדי להתאים לחברה

למרות שההיסטוריה אומרת שהיהודים מעולם לא קיבלו מי שלועג לספריהם או שעושה מעשה שסותר את התורה, יש להם את החוצפה לטעון שהתורה השתנתה

הם טוענים להכללת התורה וטוענים שהתורה מעולם לא דרשה מאנשים להתאסף לעשות משהו, בין אם בתפילה ובין אם אחרת

ראוי לציין שהיהודים קוראים לתורה בעברית התנך

לפי דעותיהם האחרונות של הרפורמים, אין גן עדן וגיהנום, אבל הם מאמינים בחיי נצח

אדם מת לאחר שעשה מהדברים הטובים ו- מהדברים הרעים, אז הנשמה שלו מתמוססת באדם אחר

הוא נהנה מ-מחיי, מיואש מ-וכן הלאה

אחוז גבוה מהרבנים הרפורמים אינם מאמינים בקיומו של אלוהים ליקום, אך מאמינים שלכל היהודים מוטלת החובה להאמין במנהגים יהודיים ולאחר מכן לבחור מתוך אותם מנהגים מה שמתאים לחייהם

הם אומרים שדת היא חיבור לעבר ולאבות הקדמונים יותר מאשר להיות שירות לאלוהים שימו לב שיהודים קוראים לאלוהים הא-שם

גם אלה יהודים כי אמהותיהם יהודיות

ואולי תראה דברים מוזרים בדת של אותה כת, אבל בעיני האורתודוקסים הם עדיין יהודים

שיקום יהודים

בתורה זו היהודי מאמין בכל מה שהוא מבין מהתורה, אבל מה שאינו מבין הוא בהחלט פסול

הם מאמינים במה שהם ממש מבינים, אבל במה שהם לא מבינים הם לא מאמינים בו

הם אומרים שהיהודים הקדמונים היו מאוד פרימיטיביים ושנחנו התפתחנו ושינינו את התורה בכל פעם שקמה חברה חדשה

לאנשים אלו אין התנגדות להתערבות עם הגויים

שים לב שהמילה גוי פירושה כל אדם לא יהודי

:יש להם חוכמה מפורסמת שאומרת

לעבר יש הצבעה, לא וטולעבר יש רק הצבעה, לא וטו

כלומר, העבר אינו משנה דבר בהווה

אם אתה לא אוהב את מה שאומרת התורה, אל תדאג, תעשה מה שאתה אוהב

באופן כללי, יהודים אורתודוקסים, כולל יהודים חסידיים

הם מחשיבים את היהודים המסוכנים והגרועים ביותר לדת שלנו, והם מאמינים שכל מי שאמא שלו יהודייה הוא יהודי

אין הבדל בין אחד לשני

גם מי שמתנצר הוא יהודי סורר

אני לא מכיר את פסק דינו של עבדאללה אל-וואליד, אולי יגידו שצריך להוציא להורג יהודי

אבל זה מה שהעם חושב, וזו דתם ודתם

במה מאמינים היהודים

היהודים מאמינים שהבורא הוא אחד, והוא החזק, השולט, והוא המקור של הכל

מבחינת משהו שצריך להזכיר, אני אומר, כמו שאנחנו לא אוהבים להשתמש הרבה במילה מלכות אלוהיםבמה שמותר ומה אסור, שהרי גם היהודים עושים את זה

אבל הם מחמירים יותר בעניין הזה

זה מגיע ליהודים שהם לא כותבים את המילה אלוהים, אלא כותבים אותה כמו אלוקים זה או כך

יהודים מאמינים שיש "אלוהים" אחד והוא הבורא וניתן לקרוא לבורא "רבי" השם

"לפיכך, אנו רואים שהם משתמשים במילה אדוני ללא סייג, אך הם אינם מקבלים את השימוש במילה "אלוהים

הבורא הוא אחד, לא אחד משניים ולא אחד משלושה

הבורא אינו משושלת, משפחה, קבוצה או צאצא ספציפיים

אין אלים אמיתיים מלבד אללה

יש עוד "דברים" שיש להם כוח, אבל אף אחד מהדברים האלה אינו אלים

"ו"אלוהים" אינו דומה לאף אחד מהדברים הללו, אפשר לומר שהם אלים או "אדונים

אבל הם לא אלים, והם לא כמו "אלוהים". אומרים שהם אדונים, כי בשפה העברית, המילה "אדון" פירושה משהו שיש לו כוח. אבל אדנותם אינה אלוהות

לבורא אין חלקים, אין ידיים, אין קטעים, אין רגליים, ואין דבר כזה

הבורא הוא ייחודי, אין שווה לבורא ביקום כולו

התורה משתמשת במונחים אנתרופומורפיים אנלוגיה של האדם כדי להבהיר את העובדות על ידי קירובן כדי שנוכל להבין מה מלמדים אותנו

הבורא הוא לא זכר ולא נשי, למרות שהתורה מדברת על הבורא באמצעות זכר

בעברית אבל זה רק בגלל שאין מגדר סירוס

הבורא לא מת, לא מדמם, אינו אדם, אינו אנושי, ואף אדם אינו יכול להיות בורא

אי אפשר לתלות את הבורא על צלב ואי אפשר להצליף בו כמו פושעים

התורה גם אומרת שהבורא לא משתנה מלאכי וג,

ליוצר אין מתווך ואינו צריך מגשר. יתרה מכך, האנושות אינה זקוקה למתווך כדי לתקשר עם הבורא

לכן היהודים עובדים לבדם את הבורא, לא ראוי ולא מותר להתפלל לאיש מלבד הבורא, או להתפלל דרך משהו להגיע לבורא

ועדיין יהיה אסור גם אם אותו אחר יוכל לענות על צרכינו, אסור לנו להתפלל דרכו

הבורא רחום, שכן הוא מקבל ומברך כל תפילה שנעשתה עבורו

יהודים חושבים שמה הוא גדול הנביאים, כל הנביאים הם בני אדם, בני האדם הללו עבדו קשה ועבדו קשה עד . ווא מהרמה הרוחנית שלהם. שחונך

הנבואה ניתנת לצדיק שהיטהר והיטהר בעבודת השם. מעט נביאים כמו שמואל הנביא הצליחו להיטהר בגיל כה צעיר

מידת הנבואה תלויה ביכולתו של האדם לבטל את עצמו ולגרום לבורא למלא את חייו. לכן אתה מוצא את דברי התורה שמה היה האדם השפל ביותר

אין נבואה עכשיו, ולא היו נביאים אני מבקש סליחה מאלוהים הכל יכולמאז מותו של מלאכי שנה לפני המשיח, ולא יבואו נביאים עד שהמשיח יבוא.

מאז, קרה שהייתה התגלות אלוהית ברמות שונות, אבל זה היה עבור אנשים כל כך גדולים שהם יכלו להיות נביאים בימי קדם.

היהודים אינם מקבלים או מאמינים במה שאנשי דתות אחרות מאמינים בו מהנביאים, והם אינם מקבלים שום כתב מספריהם.

לפעמים אנו מתנגדים לאירועי ההיסטוריה המסופרים על ידי אחרים, במיוחד הנוצרים. מה שהנוצרים אומרים את הטענות שלהם אנו מקבלים אנו נושאים.

היהדות מקבלת את תורתם של כל נביאי האמת, כלומר הנביאים המוזכרים בתנ"ך היהודי.

אנו אומרים "התנ"ך היהודי" ולא "הברית הישנה" כי המונח הזה פוגע בנו ואיננו מקבלים את מה שנקרא "הברית החדשה".

הדרך היחידה לדעת מה הבורא רוצה היא ללמוד את התורה, אחרת זה בלתי אפשרי.

התורה מחולקת לשני חלקים: התורה שבכתב ותורת שמע, אין אדם יכול להבין את התורה שבכתב ללא תורת השמע.

אלוהים ברא את התורה אלפיים שנה לפני בריאת היקום ולימד אותם למשה, וכך ניתנה לנו התורה עם שני חלקים. ביחד בהר סיני, למרות זאת, יש כמה חתיכות שירדו ארצה לפני כן.

התורה שבכתב היא התנ"ך של היהודים. החלקים המרכיבים בתורת שמע הם המשנה, התלמוד וכתבי הרבנים.

התורה הזו שמענכתבה כדי שאיש לא ישכח אותה.

התורה היא נצחית.. התורה היא לעולם.. חוקי התורה שולטים בנו לעד, וקדושת התורה והשפעתה על הקיום אינה משתנה.

התורה שיש לנו היום היא העותק המדויק של התורה שקיבלנו בהר סיני לפני שנים, והיא התורה היחידה שתיקרא עלי אדמות, ולא תתגלה תורה.

חוץ מזה. כל דבר בספרי הנביאים אינו אלא תיאור, הרחבה והסבר של חמשת ספרי משה. אף אחד לא הביא שינוי ואף אחד לא העז לשנות.

התורה מכילה צווים או מצוות, כל אחת מהמצוות הללו נלמדה לנו והיא חלק מהתורה ואינה ניתנת לשינוי.

אמנם על הרבנים להתערב כדי לחוקק חוקים נוספים להגנת המצוות מפני הפרת מצוות ולהגן על העם מפגיעה.

התורה מלמדת אותנו כי קיום המצוות אינו קשה דברים ל"א, יא-י"דוכי המצוות הן חיים.

מזמורים דברים ל"ה, ט"ו, תהילים יט ו-, ועוד

בתוך כל בן אנוש יש בתוכו ובסביבתו יצר אלוהי, רוחני, וזה הקשר שלנו עם הישות הרוחנית.

הבורא הבטיח לנו שנירוד את הנדודים ונחזור מהגלות לישראל ושמלך ישלוט עלינו וישב על כסאו של דוד והמשיח יהפוך למלך.

המשיח יביא שלום על הארץ ויאסוף את כל היהודים לדת האמיתית כדי שנשרת את השם כראוי ונחדיר את נפשנו בעבודת השם. המלך יבנה מחדש את בית המקדש.

המקדש או שהוא יבנה לפני ביאת המלך

המלך יחזיר את כל היהודים לארץ ישראל וזה יעשה בניסיון ראשון.

שימו לב לחלק שבין הסוגריים שהוסיפו הציונים, והוא כלל לא חלק מהלימוד.

המשיח עדיין לא בא, ואין נבואות בתורה שאפשר לפרש כאילו ישוע הוא המשיח, להיפך.

עיון מדוקדק של כל הדרשות בהן משתמשים הנוצרים כדי להוכיח שישוע הוא המשיח מגלה את השקר של טענות אלו.

"זמן נוכחות המשיח אינו ידוע, ויש אמירה מפורסמת בעניין זה: "היודעים אינם אומרים, והאומרים אינם יודעים".

תהיה תחיית המתים בשלב מסוים בעתיד ואף אחד לא יודע מתי.

אלוהים ברא את העולם כדי לתת לנו אושר נצחי, אבל כוונת הבורא לא הייתה לתת את האושר הזה בחינם, אלא לתת אותו כדי לתגמל את בני האדם על עבודתו.

כדי שנוכל ליהנות ממנו ולהרגיש ראויים לכך, אנו קוראים למקום הזה בו אנו שמחים, "העולם הבא" ובשלב מסוים בעתיד העולם הזה יעצר ויתחיל העולם הבא.

יהודים מאמינים שאם אתה חוטא אז אתה רק צריך לחזור בתשובה ולתקן את דרכך משה אומר "חזור אל השם" וכל הנביאים והשם יקבל אותך.

כי הנה שם רחמן מאד ראה דברים ד וירמיהו פרק ג ופרקי יחזקאל

,'י"ד, י"ח, ל"ג ויואל פרק ב' וזכריה פרק א' מלאכי פרק ג

.'אלו הם ספרי הנביאים המוכיחים את הנאמר לעיל.. יחזקאל, ירמיהו, דברים, יואל, זכריה וכו

הוא אומר: "השאיר את הרע לדרכו ואת האשם למבצעו, וחזור אליו שם אשר ירחם על אדונו כי הוא סלחן מאוד" ישעיהו ל"ה עמ' ז

:אין צורך בדם כדי לכפר על חטאים, וניתן להסיק זאת בהרבה מקומות, כולל הוסיא פרק י"ד שבו נאמר

ישראל, חזור אל השם אדונך, נפלת בגלל חטאיך איתך את דברי הסליחות שלך ושב אל השם ואמר לו 'הסר ממני חטאים' וקבל אותי בקבלה טובה.

ונתן לך כבשים בשפתיך" שכוונתו כאן תמורת קורבן. והשם יקבל אותנו וימחל על חטאינו

התלמוד אומר ביותר ממקום אחד שאוהבים את החוזר בתשובה יותר ממי שמעולם לא חטא אלא אם כן חטא בכוונה לחזור בתשובה אחר כך ואחר כך לחזור

אנחנו לא צריכים להיות סגפנים כדי להיות קדושים, הנה טבע בריאת האדמה כדי שנשתמש בה, אבל אסור לנו להיות קשוחי לב.

ניצול המותר במסגרת ההגיון הוא למעשה מבחן עוצמתי של רוחניות ואמצעי להתעלות, כאילו השתמשת בדברים ונמנעת מדברים.

והתורה קוראת ליהודים לתת אמונה בהשם וציות למצוות המקרא

חוקי התורה הם נצחיים דברים ל"ח, כ"ח, ועוד

עבור הגויים, השים רק דרש מהם לציית לשבע הדיברות שנתרו לבני נח.

יהודים חושבים שדור היהודים שיצאו ממצרים עם משה הוא הדור הגדול ביותר שחי אי פעם על פני האדמה הם היו האנשים האדוקים והחרוצים ביותר.

התורה אומרת עליהם. והאמינו בה-שם ובמשה עבדו, שמות י"ד, ל"א

ואומר שמי שהוכיחו את אמונתם בה"ם חיים עד היום דברים ד,ד

לפיכך, לדור הזה הייתה אמונה עצומה, כך שהם שהו ארבעים שנה במדבר סיני, בהם לא חטאו אלא עשר פעמים. מספרים

כמה חטאים אדם ממוצע ביום בימינו

מערכת היחסים של היהודים עם הבורא היא מערכת יחסים ייחודית, מערכת היחסים של כל עם עם הבורא לא הייתה כמו מערכת היחסים הזו ולעולם לא תהיה, כך נאמר

שאלו עכשיו, בימים עברו מהיום שאלוהים ברא את האנושות על פני האדמה ומימין לשמאל כדור הארץ, שום דבר "כה גדול לא קרה".

מעולם לא שמע אומה את קול ה' בין הלהבות כפי ששמעת וחווית; ולא היה שום כוח עלי אדמות שיכול היה להוציא אומה מקרבה של אומה.

אותות, ניסים, מלחמה, כשם שעשה אדונך עבורך השם במצרים לנגד עיניך, הראינו לך כדי שתדע שהשם הוא הגבור ואין כמוהו.

דברים ד'

כשהשם הביא אותנו להר סיני, ראינו את כל העם בבת אחת, וזו הייתה ההוכחה הגדולה ביותר לכוחו ולאחדותו שלא הייתה מעולם ושום אומה לא טוענת כך.

השם בחר בעם היהודי והעניק לו דרגת אב, ובגלל הבטחת השם להם שבני יעקב ששמו גם ישראל יהיו לעד העם הנבחר של ה'.

דברים ד, ל"ז מפני שזכינו לתהילה זו בעבודת אבותינו ולא במעשינו, אין אנו יכולים לאבד את התהילה ההיא, . והנה לעולם לא יגידו היהודים, וזה חוזר הרבה בתורה

לדוגמה, כתוב בירמיהו

כך אומר השם, אם רק ניתן היה למדוד את השמים העליון ולחפש את יסודות הארץ, אז יכולתי לנדות את כל בני ישראל על מה שהם עשו."

ליהדות אין את המושג "הצלה או מחילה". אין שום חטא שצריך לסלוח לנו עליו. כשאדם וחווה חטאו, הם ירדו ארצה, אז עבודת הרוח הפכה קשה יותר, אבל התגמול הוא לא נולדנו בחטא כפי שהנוצרים חושבים. כולנו נולדנו נקיים ועלינו לשפר את תנאינו על ידי עבודה רוחנית.

מהי עבודה רוחנית

כל שעלינו לעשות הוא ללמוד את התורה ולפקח בעצמנו על המצוות ולנסות ליישם אותן על עצמנו במרץ, בפעילות ובמצפון עירני.

אחד המאפיינים החשובים ביותר בשירותו ופיתוחו העצמי של "השם" ליהודי הוא לימוד התורה, כדבריה "אסור". להיעדר ספר התורה הזה מדבריכם, ותלמדו אותו יומם ולילה.

עד שתהיה בטוח שאתה מקיים את כל תורת התורה, אז כל מה שאתה עושה יצליח ותתחכם יהושע א, ח

לכן אנו לומדים את התורה ללא הרף, ולכן היהודים ידועים כעם מתמיד, נבון ומשכיל. ועל כך אומרת התורה: "אתה תשמור את המצוות כי זו חכמתך וידעתך כפי שרואים אותם הגויים, וכאשר ישמעו על המצוות הללו יאמרו כן, זה גוי גדול וחכם." דברים ד

השם יודע כל מה שקורה על פני האדמה ומתגמל את מי שעושה טוב ומעניש את מי שעושה רע אבל זו לא הסיבה שבגינה אנחנו עושים טוב.

אנו עושים טוב כדי לרצות את הא-שם, ככל שאנו עושים טוב יותר, כך אנו מוצאים חן בעיניו ונהיה קדושים יותר. אנשים רבים מדמיינים שהיהודים הם מסה אנושית הומוגנית, ושיש תבנית יהודית שבה נוכל להכניס את כל היהודים.

אולם מחקר מדוקדק מראה שאי אפשר לדבר על היהודים בשום צורה, ולכן עדיף לדבר על הקבוצות היהודיות.

הן קבוצות שונות שזכות לשיח התרבותי שלהן מהחברה שבה הם חיים, כאן עולה אותה שאלה: מדוע אנו קוראים להן קבוצות יהודיות

לא רק קבוצות

התשובה לשאלה זו מעט קשה, שכן ניתן לומר שמה שמאחד אותם הוא אמונתם היהודית.

אבל יש הרבה בעיות שיתמודדו איתנו. מלכתחילה עלינו לציין שיש הבדל בין היהדות ליהודים. יהדות היא אמונה דתית שיש לה מאפיינים מסוימים. היהודים הם אלה שמאמינים או טוענים לכרתאמין בזה.

אין מקום למילה נרדפת אחת לשניה האם יש מילה נרדפת בין האסלאם למוסלמים או בין הנצרות לנוצרים

וחוסר המילים הנרדפות הזה מעמיק במקרה של היהדות, המגדירה את היהודי בצורה אידיאולוגית, כפי שעושות כל הדתות, היהודי הוא זה שמאמין ביהדות.

אך היא גם הגדירה זאת בצורה גזעית, וכך גם האמונות הביולוגיות הבלתי נמנעות יהודי הוא מי שנולד לאם יהודייהחברי הקבוצות היהודיות מחולקים למספר חלקים בסיסיים:

אשכנזים, ספרדים ויהודי ארצות האסלאם

אבל חוץ מזה, זה הראה שיש אינספור קבוצות יהודיות שוליות

ישנם, למשל, אך לא רק, השומרונים שאינם מאמינים בתלמוד או ברוב ספרי הברית הישנה

אדרבא, הם מאמינים בחמשת ספרי משה בעיקר בגרסתם השונה מזו שהופצה בין כל היהודים

המרכז שלהם הוא הר גריזים בשכם, לא הר ציון, והם לא מאמינים בביאת המשיח

יש גם את הקוראן שמרדו בתלמוד בהשפעת המחשבה המועתזלית האסלאמית

הם הרעידו את היהדות הרבנית משורשיה, אך רק אלפים בודדים מהם נותרו בקליפורניה ובכמה אזורים ברוסיה ובישראל.

יש שרידים ליהודי קאיפנג בסין, שסוגדים ליהוה שהם קוראים לו טין גן עדן

הם מתפללים בשני בתי כנסת, האחד לעבודת ה' והשני לעבודת אבות

הם אינם יודעים לא את התלמוד ולא את התורה, ותכונותיהם סיניות לחלוטין

הם מציעים מנחות של בשר כבש לאבותיהם, אבל לא אכפת להם לאכול בשר חזיר

אנו יכולים להתייחס ליהדותם כקונפוציאנית בדיוק כפי שאנו מוצאים שיהדותם של ילדי ישראל בהודו היא יהדות הינדית

יש עוד עשרות קבוצות יהודיות שוליות, כתות וכתות

אבל במקום להיכנס לאינספור פרטים, אנחנו יכולים להשוות שתי דוגמאות

אחד מהם מרכזי וכולל את יהודי ארצות הברית, המהווים את הקהילה היהודית הגדולה בעולם

השני שולי וכולל את הפלשה היוצרים קהילה קטנה, שולית ומבודדת

שמתי לב לראשון מקרוב כתוצאה מהזמן הארוך שביילתי בארצות הברית

לגבי הפלאש, קראתי עליהם הרבה, היהודים שייכים לארה"ב

בעיקר, לגזע הלבן, שרובם המכריע ממוצא אשכנזי גרמני או רוסי/פולני

יש כמה ספרדים, קראים וקרמישקי הם שייכים לקהילה יהודית קטנה מחצי האי קרים, שחבריה מדברים טטארי, ונראה שהם שרידים של היהודים הכוזרים

יש גם כמה אמריקאים שחורים שנקראים עברים שחורים

אומרים שחלקם הם פרי קיום יחסי מין בין כמה בעלי חוות יהודים למאהבותיהם השחורות, בעוד שאחרים הם פרי היהדות

והם מאמינים בדוקטרינה פסאודו-יהודית שמדברת על קונספירציה של אדם לבן להפריד את אסיה מאפריקה על ידי בניית תעלת סואץ, והם טוענים שהם העברים האמיתיים

ואז הם רואים שהם היחידים שיש להם זכות להשתקם ישראל ולהתיישב בה ולמלוך בה

יש קבוצה מהם בשיקגו, כמה מהם עלו לישראל

היכן התיישבו בסביבת דימונה ובמקומות נוספים, מטבע הדברים, ישראל והמוסדות הרבניים אינם מכירים באנשים כאלה.

לכן הם מהווים מיעוט מנודה הן במדינה הציונית והן בקהילה היהודית בארצות הברית.

באשר לפלאשה, הם מיהודי אתיופיה, ותכונותיהם אינן שונות מתכונותיהם הקרובות או הרחוקות מתכונותיהם של כמה שבטים או עמים באתיופיה.

ואם יש ביניהם גיוון, אז הם גונים הדומים במובנים מסוימים לשונות הקיימים בחברה שלהם.

יש את קבוצת הפלשה מורה, שהיא קבוצה נוצרית מעין-יהודית מנודה מהפלשה שהתנצרה לפני קרוב למאתיים שנה. מבחינה דתית,

יהודי ארצות הברית מתחלקים לשתי קבוצות עיקריות: היהודים האתניים האגנוסטים

יהודים דתיים, שבתורם מחולקים לרפורמיסטים, קונסרבטיביים ורפורמיסטים אורתודוקסים ויש עוד כמה קבוצות חצי דתיות שדבקות בכתות החדשות

יהודים דתיים בארצות הברית מתפללים בבית הכנסת

בראשם עומד רב, והם אינם מקיימים את רוב הטקסים, ולא אכפת להם מהאוכל החוקי או מטקסי השבת, טהרה וטמאה.

לגבי הפלשה, הם בעצם מחוץ לתחום היהדות הרבנית, והם לא יודעים את התלמוד

חלק מהטקסים שלהם שונים מאלה של היהדות הרבנית; טקסי הטהרה והטמאה הם מורכבים ומקיפים

למרות זאת, הם מקיימים את כל הטקסים שלהם והם היו המומים כשהיגרו לישראל בגלל עזיבתם של בני מדינת היהודים את הטקסים היהודיים

בראש יהודי הפלשה עומדים כמרים הם נקראים קאסים שהיא ריבוי המילה כומר בעברית.

אני לא יודע אם הם משתמשים בצורה העברית הזו באתיופיה עצמה, או שזו סוג של הונאה ציונית

עם כל גווניה הנוצריים priests אז המילה נכתבה כך כדי שהמחבר לא יצטרך לכתוב את המילה האנגלית

והם מכירים את שיטת הנזירות, שכן יש ביניהם נזירים ונזירות, והם מתפללים במקדש יהודי שנקרא המסגד, וחולצים נעליים לפני שנכנסים אליו

האם מלכתחילה הם יכולים להיחשב ליהודים מבחינת השפה, יהודי ארצות הברית מדברים אנגלית

חלק מחכמיהם יודעים עברית וארמית, והעברית מצויה בכמה ספרי תפילות

שפת הכנסייה הקופטית, Geez-באשר ליהודי הפלשה, הם מדברים אמהרית וחלקם מדברים טיגרינה ומתפללים ב האתיופית.

כוללספרם הקדוש הוא חלק מטקסטים של הברית החדשה. לכל אחת משתי הקבוצות הללו יש שיח תרבותי משלה ופולקלור משלה הנובעים ממנה.

במקרה של יהודי אמריקה, מסביבתם התרבותית הנוכחית האמריקניתאו מסביבתם התרבותית הקודמת רוסיה - פולין - אנגליה

באשר ליהודי הפלשה, הכל נובע מהציוויליזציה האתיופית-אפריקנית שלהם.

בזמן שהיהודי האמריקאי לובש ג'ינס, אוכל המבורגרים, רוקד דיסקו וגר בבית מודרני

. ייתכן שדיבורו מושגל בכמה מילים ביידיש, וחלק מהחסידיים מדברים יידיש

כשחלקם שומרים על התלבושות שהיו לובשים בעבר במזרח אירופה, יהודי הפלשה לובש צעיף שאינו שונה ממה שלובשים הסובבים אותו בקרב תושבי אתיופיה.

הוא אוכל את האוכל שלהם, רוקד את הריקודים הרגילים באזורו, וגר בצריף מכוסה עץ, לא שונה מהבקתות השכונות או קרובים.

מעמדם החברתי של יהודי אמריקה שיעור גירושם - משרות - עיסוקים וראיית היקום שלהם שונים לחלוטין מהמצב והחזון של הפלאשות.

על כל אלה מצאתי שהמונח יהודי הוא מונח כללי מאוד, ויכולת ההסבר והסיווג שלו חלשה, אם לא קיימת, בשל כלליותו וכלליותו.

אולי חוסר המפרט של המונח יהודי מופיע בביטוי המשמש את הסטטיסטיקה היהודית כדי להתייחס לקבוצת אנשים המסווגים כיהודים בדרך כלשהי באנגלית

איכשהו יהודים והנוצרים ימותו בדתם לאחר שליחותו של הנביא, יהי רצון תפילות אלוהים ושלוה עליו, אז הם נמנים עם אנשי הגיהנום. לכן אמר עליו השלום והברכה: על ידי מי שבידו נשמת מחמד, איש מהעם הזה, יהודי או נוצרי, לא שומע עלי, ואז מת בלי להאמין במה שהייתי איתו. נשלח, אבל הוא יהיה אחד מיושבי האש. מסופר על ידי מוסלמי

והם כופרים לאחר שליחות הנביא, תפילת ה' ושלוה עליו, אם ישארו בדתם, אבל הם זוכים ליחס מיוחד בגלל הספר שקדם להם.

וחוסר האמונה שלהם בכמה דרכים

הראשון: חוסר אמונתם באלוהים, כי היהודים הם אומה שעליה נשקפת חמתו וקללתו של אלוהים, והם הגרועים שבאנשים בנימוסים עם אלוהים, יתפאר ויתעלה, ועם שליחי אלוהים

הם העליבו את אדון התהילה, כבודו, וייחסו אותו – העליון והמקודש – לקמצנות וקמצנות

ודבריהם ידועים.

והנוצרים העליבו את ה' וייחסו לו את המאהבת והילד יתעלה ה' על מה שהם אומרים.

אבן עומר, יהי רצון ה' משניהם, אמר: אני לא יודע על דבר גדול יותר מפוליתאיזם שאישה תאמר: ישוע הוא אדוניה. הוא אחד ממשרתי אלוהים. מסופר על ידי אל-בוכרי

ההיבט השני באי אמונתם: אי אמונתם במחמד נביאנו, עליו ה' תפילת ה' ושלום, וה' הביא את הדרך לגן עדן אלא מדרכו של מחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, וזהו. למה אמר הקב"ה: ומי שיושב חוץ מהאסלאם, אז לא יתקבל.

ההיבט השלישי: ההבחנה בין הנביאים והשליחים.

ההיבט הרביעי: חוסר האמון שלהם ביום האחרון, שכן היהודים והנוצרים אינם מאמינים בתחייה ובתקומה.

!ותחיית המתים והפרסום מציינים הספר והסונה, ואפילו השכל

שכן שכלים תקינים מעידים על קיומו של בית שאינו בית זה, שבו נענשים המדוכאים על ידי הצורר.

תחיית המתים היא זכות שחלק מהבדואים מכירים בה.

מסופר שבדואי שמע מדקלם שקורא: אלתכתר הסיח את דעתך עד שביקרת בבתי הקברותואמר: הוא קם לתחייה על ידי אדון הכעבה.

כי הוא ראה שהמבקר בוודאי נוסע

לראיות אחרות המצביעות על חוסר האמון של היהודים והנוצרים.

וַיֹּאמֶר עֲלֵיהֶם: אלה אשר נתנו להם את הספר יודעים זאת כפי שהם מזהים את ילדיהם, וחלק מהם מסתיר את האמת בזמן שהם יודעים

והוא, עליו השלום והברכה, אמר: אילו האמינו בי עשרה יהודים, היהודים היו מאמינים בי. בוכרי ומוסלמי

ההבדל בין מלומדים שלהם העידו על נבואתו של מוחמד נביאנו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, ואז הכחישו זאת "בני ישראל" ל"יהודים" לבין "שומרי שבת" ו"יהודים"

רבים בעולם הערבי והאסלאמי משתמשים במילה "יהודים" כדי להתייחס לכל ישראל. להיפך, הקוראן הקדוש השתמש בכמה ביטויים לשוניים כאשר דיבר על בני ישראל, ולכל אחד מהביטויים הללו יש משמעות ומשמעות: משלו והוא מדבר על קבוצה מסוימת, ואלה חלק מביטויי הקוראן. משמש בהקשר זה

הקטגוריה הראשונה

:זהם "בני ישראל", כלומר בניו של יעקב אדונינו עליו השלום, הנקרא גם אדוננו ישראל, כנאמר בפסוק הנעלה

בין בני ישראל נמצאים יוסף אדוננו, משה רבנו, אהרן, דוד, שלמה, איוב, זכריה, יחיא, והמשיח, שלום ה' על כולם. לכן, העלבת "ישראל", שהוא נביא ה' יעקב, עליו השלום, או "בני ישראל", וביניהם נביאים ושלוחים, נחשב לאחד החטאים המרכזיים בספר אלוהים, אין צורך שחלק ישכחו או ישכחו את דברי הקוראן. על "ילדי ישראל", כגון

בני ישראל, זכרו את טובתי שהענקתי לכם, ושהעדפתי אתכם על פני העולמות - סורה אלבכרה

ואכן, נתנו לבני ישראל את הספר, החכמה והנבואה, וסיפקנו להם דברים טובים, והעדפנו אותם על פני העולמות סורה אל-ג'תיה טז

ואני רוצה להזכיר כאן שמי שמתנגד לפסוקים הנ"ל מתנגד למה שבא בקוראן. לא אני גיליתי את הפסוקים הללו, אלא הקב"ה ריבוננו של עולם! אז מי שיש לו התנגדות, שיתנגד למגלה הפסוקים, לא לי

עכשיו אני כמעט יכול לשמוע קצת לחישות, "מה עם הקללה של בני ישראל בקוראן, כפי שלימדו אותנו אנשי הדת?" כדי להגיב לנקודה זו, נתבונן בפסוק בו נהגו קיצונים רבים כדי לגייס שנאה פתולוגית לבני ישראל, והנה הפסוק האצילי בו השתמשו השייח'ים הללו:

ארורים היו אלה מבני ישראל שכפרו בלשונם של דוד וישוע בן מרים.

אז האם הפסוק קילל את "בני ישראל" או שדיבר רק או "קילל" את "הכופרים" ביניהם? כלומר, לא כולם. אין השוואה בין "הכופרים מבני ישראל" היו מקוללים ל"בני ישראל ארלו" ו"מי" בפסוק הראשון מתייחס להגדרת קטגוריה ספציפית כך ש. הפסוק אינו מוכלל לכולם.

בניגוד לפסוקים הקודמים, שדיברו באופן כללי על בני ישראל, פסוק הקללה הנ"ל צוין רק עבור "הכופרים" ביניהם, וזה היה בעידנים לפני התגלות הקוראן. במקרה, לא ניתן להגדיר "חוסר אמונה" כדחייה של מוחמד או הדת האסלאמית.

ועתה בא אליי הפסוק האצילי, "המאמינים, ומי שהדריכו, הנוצרים, והמאמינים באלוהים, והיום האחרון, ומי שהוא הטוב, הוא טוב. והפסוק, כפי שאנו רואים, לא קבע את האמונה במוחמד או בקוראן לתנאי שיהיה אדם מקובל על ה', או במילים אחרות, הפסוק האציל אינו רואה באדם כופר כל עוד הוא. מאמין בקיומו של אלוהים וביום האחרון ועושה מעשים צדיקים המועילים לאנשים.

השאלה השנייה כאן היא איך חלק מהאנשים הבינו את פסוק ה"קללה" כהכללה לכל בני ישראל? ואילו דוד וישו בן מרים, הנזכרים בפסוק האציל, ובלשונם מזכירים "קללה" כנזכר בפסוק, הם גם הם מ"בני ישראל

קטגוריה שתיים

והם "אלה יהודים", כלומר אלו שחזרו לה' מבני ישראל, ואמרו "הדרכנו אליך", כלומר, חזרנו אליך. הפסוקים הנאצלים הבאים. הזכיר את בני ישראל שחצו את הים עם משה עליו השלום:

ואתה הדרכת את מי שאתה רוצה.

הקטגוריה השלישית

הם "בעלי השבת" והם היו קבוצה קטנה של בני ישראל שייצגו בתוכם את בני הכפר, הם ניסו להונות את ה' ולעקוף את פסוקי התורה והוראותיו בהם לא לעבוד בשבת או כפי שנקרא שמירת שבתסיפורם של האנשים הללו: הוזכר באמירת הקב"ה:

ואלו היחידים הנזכרים בפסוק

חסין - סורה אלבכרה.

בנוסף, התיאור בפסוק הקודם עם המילה "קופים" עשוי להיות מטפורה לשונית המעידה רק על חיקוי עיוור ללא חשיבה כפי שעושים רוב הסלפים בזמננו בכלל, הפסוק ככל הנראה מדבר רק על אנשי כפר מסוים בזמן מסוים. "והמקום ואל תדברו על הכללי "בני ישראל

קטגוריה רביעית

והם ה"יהודים" והם, כפי שמתברר מהתבוננות מדוקדקת בקוראן, כתות מוגבלות של בני ישראל, שהיו נוכחים בחצי האי ערב בזמן הופעת האסלאם שם לפי האזכורים האסלאמייםואלה, כלומר ה"יהודים", הם אלו שאמרו

עוזאיר הוא בן האלוהים ויאמרו היהודים עזרא הוא בן האלוהים והם אלו שאמרו יד ה' היא. קשור ויאמרו היהודים יד ה' קשורהזזה מבדיל אותם משאר בני ישראל שלא אמרו דברים כאלה.

כדבר האמת, מי שרוב המוסלמים מכנים היום "יהודים" אינם מאמינים כלל ש"עוזאיר" הוא בנו של אלוהים, וכי העם הדתי בישראל מאמין - ואף עובדים את אלוהים - שידי פתוחות ו הוא מבלה איפה שהוא רוצה.

לכן, יישום המילה "יהודים" על כל בני ישראל אינו מדויק וסותר את נוסח הקוראן ואת המציאות.

ברור מהקשר זה שקיים בלבול לשוני בשימוש במילים ובמשמעותן, ושהבלבול הזה גרם לשנאה היסטורית לכל בני ישראל.

חלקם עשויים לצעוק כעת בזעם, "מה עם הניסיון להרוג את השליח ולבגידה בברית בח'יבר

:ואני אומר להם בקול גדול מה אמר ה' אלקיך

שאף נושא בעול ישא בעול הזולת, ולאותו אדם אין לו אלא מה שהוא שואף אליו - סורת אלנג'ם פסוקים ל"ח- ל"טכלומר, אין זה הוגן לתת דין וחשבון לכל בני ישראל על טעות. שנעשו על ידי כמה מהם שהתרחשו לפני יותר היהודים פונים תמיד לשכנוע אחרים, בין אם. מאלף שנים, אם ספרי ההיסטוריה האסלאמית בהקשר זה נכונים נוצרים ובין אם מוסלמים, כל עוד האינטרס שלהם הוא בשכנוע, כדי לא לעורר את חשדם של הגויים נגדם אם יגלו את סכנתם היהודית נגד האינטרסים שלהם.

יהודי בריטניה נהגו להסתיר את השתייכותם לדת היהודית אם רצו להגיע למשרות גבוהות בבריטניה, כי החוקים האנגלים לא אפשרו לעשות זאת על ידי יהודי. ראש הממשלה בנימין דיזראלי היה ביניהם. הוא נהג להסתיר את השתייכותו לאמונה היהודית ולא התיימר להיות יהודי. יותר מזה, היו מי שפקדו את הכנסייה בעודו יהודי, רק לטובת היהודים.

אמרנו שהדבקות בדתות היא שיטה ידועה בהיסטוריה של היהודים ואינה חדשה כל עוד היא משרתת את האינטרסים שלהם, וההיסטוריה שלהם עם הנצרות היא ההיסטוריה שלהם עם האיסלאם ועם כל הדתות והכתות. הם נלחמו באסלאם בראשיתה, בדיוק כפי שנלחמו בנצרות, כנראה במלחמה העזה ביותר, עד שאם נכשלו, הם כפרו, עשו שלום, שהיה יותר גרוע עבורו מהמלחמה לכאורה שלו.

. הבטוח שבהם, למשל, בתקופת הח'ליפים המודרכים בצדק ורבים אחריו, כע'ב אל אחבאר. והיהודי הזה שהיה משוכנע באסלאם פירש את הקוראן וסיפר את החדשות. הוא ממלא את כל זה במה שהמוסלמים מכנים "הנשים הישראליות", ויהודים רבים הולכים בדרכו, עד כדי כך שהפטרט ספרי האסלאם מנשים ישראליות תכביד על כתפיהן של עשרות קבוצות של אלה בנחישות. ואז כע'ב אל אחבאר הזה משתתף בקנוניה להרוג את עומר ומודיע לו על כך בעורמה שלושה ימים לפני שזה קרה ומכריז לו שראה את זה בתורה,

אז אם עומר נדהם ששמו הזכר בה. , כע"ב הסיק שמה שהוזכר הוא תיאורו, לא שמו. אף על פי כן, הוא מייעץ לו למנות מישהו אחר לפני מותו ומי יודע, אולי הוא היה חמדן לח'ליפות בשל תפקידו בעומרולאחר מכן להרוג את ויש את רמאותו בעותמאן אחריו ואחרי מוסלמים בכירים אחרים, עומר שלושה ימים לאחר מכן, כפי שקבע קב ועבדאללה בן סבא פעיל בסוג אחר, והוא גם יהודי משוכנע באיסלאם.

תנועותיו בין עיראק, מצרים והלבנט מקימות "תאים סודיים" שנוקמים בעותמאן ומעוררים את כעסו עליו בעצמו. והוא נמשך אליו על ידי כמה ממיטב החברים מהצד החלש והחשוף שבהם, להטיף איתו. הוא מפתה את ההמון עם הגבוהים ומשחית את האמון של כולם זה בזה, עד שהעניין מסתיים בהריגת עותמאן וחלוקת המוסלמים למפלגות, והוא מתגרה בכמה צדדים מתנגדים נגד אחרים, ומפתה אותם להילחם. מצד שני, היא מפעילה את התעמולה ההרסנית של האיסלאם. הוא קורא לשובו של הנביא לאחר מותו, ואם עלי נהרג, הוא מכחיש שהרג

אותו גם אם הכו אותו בראשו שבעים פעם, כך, המוסלמים הולכו שולל, אז הם הצטופפו בספריהם וחושבים את המיתוסים של התורה. וכך עשו היהודים עם נוצרים וכתות אחרות. הם חמקו מאחורי האיסלאם והנצרות עד שמוסלמים ונוצרים רבים מכירים בקדושת ספריהם.

התעמולה היהודית הצליחה להטביע אמונות ודבורים רבות באופן ששיג את האינטרס שלה, כך תראה את רוח הנאמנות ומחיאות הכפיים לילדי ישראל וקדושותיהם שולטים בחלק מהקדושות הנוצריות. לכן, נוצרים רבים - וגם מוסלמים רבים - מעזים לעמוד במעשיהם של הישראלים בהתחשבות הנכונה ובעונש המרתיע המגיע להם, מתוך אמונה שזהו רצון ה'.

ומכיוון שההעדפה לכך ותמיכתו בעובדות היא דבר שניתן לסבול רק על ידי מאמר ענק, אנו קופצים קפיצת מדרגה לתוך העידן המודרני שלנו, ורואים שמאחורי כל דוקטרינה, פילוסופיה, תיאוריה וכל פעילות אנושית, הם מפיצים את עקרונות האחוה, החירות והשוויון אם הם מרגישים נרדפים. ולא הופיעה תורת, והיה בעד לגעת בהם בפגיעה מקרוב או מרחוק, אבל הרגו אותו, או נתנו לו דבר שיקלקלו ויועיל להם. וכל מה שהיה בעד הטוב באינטרס שלהם. באופן ישיר, הם קידמו אותו בכל העולם וגידלו את בעליו, גם אם היה נתעב, בין הפרופסורים העולמיים לתרבות.

כמו כן, הם מקדמים כל עט כל עוד השפעותיו, בכוונה או שלא בכוונה, עוזרות להשחית אנשים ולהעלות את מעמדם של היהודים, כפי שעשו עם ניטשה, שתוקף את הנצרות ואת המוסר שלה, ומחלק את המוסר לשני חלקים: מוסר של הרגל כגון אלימות, ומוסר של עבדים כגון רחמים וצדקה. מה שעולה בקנה אחד עם רוחה ותולדותיה של היהדות, וסולל לה את הדרך בתודעה והופך אותה לתקדימית על ניטשה.

כמו כן, הם קידמו את תורת האבולוציה ופירשו אותה כפרשנות למה שדרוין חשב, והשתמשו בה כדי לחסל את הדתות, החוקים והאמונות, בהתחשב בכך שהכל נראה לא שלם כדי לעורר לעג ובוז. לכן, אין קדושה עבור דת, פטריוטיות, לאומיות, חוק או דברים קדושים. הם מתעסקים במדע הכלכלה, הסוציולוגיה ומדע הדת ההשוואתית, ולועגים לו לטובתם.

והם פועלים להשחית את המוסר, המערכות, התרבויות והמוחות בכל העולם, ומכניסים לתוכם תיאוריות ליצינות, שרק אנשים מוכשרים בעלי מוח עצמאי מבינים את השקר שלהם. הם עומדים מאחורי כל בגד של מחשבה, אמונה, לבוש והתנהגות, כל עוד זה מועיל להם, במיוחד אם זה משחית אחרים מלבד זה.

במדע הדתות ההשוואתיות, בהן מנסים היהודים לחקור את התפתחותם ולהשוות חלק מהשלים שלהם זה עם זה, ולהשוות אותם עם דומים באחרים, למחוק את קדושתם ולגרום לנביאים להיראות כמתחזים, וכן. התנועה האוריינטליסטית, שגדשה את משרדינו בספרים הטריטוריאליים ביותר שמזייפים ומעוותים את המציאות של ההיסטוריה והציוויליזציה האמיתית של העולם הערבי והאסלאמי.

הם ספרים שאינם מועילים למדע, אינם משמיעים את המוסר ואינם מעדנים את המוח, ככל שהם ממלאים את מוחם של קוראיהם במידע שקרי ושגוי. אם הוא בעל אופי נפש תקינים. או על ידי דבקות בחוסר המשמעות שלה, כך היא יורשת הירות, טיפשות וגאווה. כמו כן, יהודים מתחננים עם כל ידע טריטוריאלי מסוג זה כדי לעוות את תדמיתם של ערבים,

מוסלמים ואפילו לאומים יהודיים אחרים שאינם מערביים, והעניין של היהודים בתנועה המזרחית נובע מסיבות דתיות ופוליטיות. באשר מסיבות דתיות, הם מיוצגים בניסיון להחליש את האסלאם ולהטיל ספק בערכיו על ידי הכחת עליונות היהדות עליו, בטענה שהיהדות, לדעתם, היא המקור הראשון לאסלאם. באשר לסיבות הפוליטיות, הם מתייחסים קודם כל לשרת את הציונות כרעיון ואחר כך למדינה שנית

מה שהערבים השיגו היום, מבחינת דעיכה והידרדרות בתחומים ותחומים שונים, ליהודים יש תפקיד מרכזי בזה, אבל מטופש לומר שהיהודים הם האחראים היחידים לכל אלה הפוליטיים, האינטלקטואליים והכלכליים. תנועות. חלק מזה הוא עבודתם בכוונה ואחרים הם פרי עבודתם של מערביים גזעניים לא-יהודים אחרים. זה גם טיפשי

להטיל אחריות מלאה על היהודים והמערב, כדי לקדם את המושג "קנוניה נגד הערבים" כי לערבים ולמוסלמים עצמם, בכוונה או שלא בכוונה, הייתה יד במה שאנחנו נמצאים על זה היום היהודים הרפורמים התנתקו מסמכות ההלכה והרבנים בגרמניה ובמרכז אירופה באמצע המאה ה-19, כשהיהודים הפכו יותר פתוחים ומעורבים בעולם המודרני. בעוד שחלקם רצו להיפתח לציוויליזציה ולמודרניות תוך שהם ממשיכים לחיות את חייהם על פי ההלכה – אורתודוקסיה מודרנית רבים רצו לשמור על חיים יהודיים, אך האמינו כי ההלכה –

כאורח חיים מאורגן הכולל כל היבט בחייו של הפרט - לא היה חשוב בעולם המודרני. היו שסברו שההלכה, שהייתה חשובה בעבר, אינה רלוונטית עוד בחייהם המודרניים, בעוד אחרים סברו שהיא הוקמה על ידי רבנים שסברו כי מדובר בפרשנות נכונה של דבר ה'. אלו ראו בהלכה חוק מעשה ידי אדם שאין קשר ביניהם, וראו ברבנים בני אדם חלשים, אולי משכילים ובעלי ידע רב, בעלי תובנה חשובה בעולמו של הקב"ה - במקרה הטוב - אך ללא כוח על אורח החיים. של יחידים

רפורמים רבים קראו לשינויים בבית הכנסת ובטקסים שבו ישקפו מעתה את הדרישות והצרכים של העולם העכשווי, כמו ביטול העברית כשפת התפילה הפרטית, קיצור התפילות והסרת חלקים לא מתאימים. מהם, והדגש על העלאת רמת המוזיקה, הקישוט והסדר. במקום להתמקד בפרטי ההלכה והפולחן, ביקשו הרפורמים להתמקד בערכים ובמוסר היהודי ובאמונה באלוהים, שאותם קשרו עם ערכים אנושיים מרכזיים, בנוסף למאמץ לרומם את מעמד האישה וליצור שוויון. בין גברים לנשים מטרה גבוהה יותר

היהדות הרפורמית התפשטה לחלקים רבים של העולם היהודי המערבי, שהקבוצה הגדולה שבהם התפתחה במאה העשרים באמריקה. בחלקים מסוימים של התנועה הרפורמית חזר הדור האחרון לחיים יהודיים מסורתיים יותר, תוך שיקום חלק מהטקסים שהדורות הקודמים נטשו. אין משמעות הדבר חזרה להלכה כדרך חיים ריכוזית, שבה כל פרט נתפס בסופו של דבר כאוטונומי ומסוגל לבחור בעצמו לגבי מה אסור ומה מותר. הדור האחרון ראה גם התקדמות בהשגת שוויון מלא בין גברים לנשים, שכן אין תפקידים או אחריות שלא ניתן למלא על ידי גברים או נשים.

יהודים שמרנים

הזרם המכונה "יהדות קונסרבטיבית" היה מקביל להופעתה והופעתה של היהדות הרפורמית, בתחילה בגרמניה ובאירופה ולאחר מכן במערב, בעיקר בצפון ובדרום אמריקה, שם התפתחה לאורך המאה העשרים

היהדות הקונסרבטיבית נבדלת מהיהדות הרפורמית בכך שהיא שומרת על מושג ההלכה, אך היא שונה מהאורתודוקסיה בכך שהיא רואה את ההלכה כמשתנה מדור לדור ומושפעת משינויים בעולם הסובב אותה. זרם זה נחשב לשמרני בכך שאינו מאמין בשינויים קיצוניים כמו הזרם הרפורמיסטיאלא הוא מאמין בשינוי והתפתחות, ובראשם רבנים המאמינים בשינוי הדרגתי

עם זאת, יש לציין כי במציאות, למרות שהרבנים הקונסרבטיביים אכן מסורים לתפיסת ההלכה המתפתחת בהדרגה הנעשית על ידי יחידים, רוב משתתפי בתי הכנסת הקונסרבטיביים הרואים עצמם כיהודים קונסרבטיביים אינם דבקים בפועל באידיאולוגיה של התנועה. הם לא חיים חיים הלכתיים כמו הרבנים שלהם. מה שמבדיל בין השמרנים לרפורמים הוא שהם רוצים לשמור על ההיבטים המסורתיים של היהדות ושהם לא מוותרים מהר על הטקסים של החיים היהודיים

היהדות הקונסרבטיבית העניקה שוויון לנשים, כמו היהדות הרפורמית, אם כי האופי וההבנה של שוויון זה היו שונים ממקום למקום. שתי התנועות הפכו מחויבות לרעיונות של צדק חברתי ועשייה חברתית שלא כוונה ליהודים בלבד, הם לקחו את רעיונות הצדק האוניברסלי, המצויים במסורת היהודית, והעבירו אותם למקום מרכזי בהבנת היהדות שלהם באופן ש נדחה על ידי העולם האורתודוקסי והחרדי. ניתן לומר שבסך הכל - למעט כמה יוצאי דופן - גם הזרמים הרפורמיסטיים והשמרנים כמו גם זרמים לא-אורתודוקסיים קטנים יותר מצאו דרך לאזן בין היבטים

פרטיים וציבוריים פנימי וחינוכי של מסורות יהודיות המשלימות זו את זו. לדעתם, היהדות האורתודוקסית התמקדה בהיבטים מסוימים של המסורת היהודית הפנימית.

בישראל קיימים זרמים רפורמיסטיים ושמרנים כאחד, כאשר הזרם הרפורמיסטי מכונה יהדות מקמית יהדות מתקדמת והזרם השמרני מכונה יהדות מסורת יהדות מסורתית. התנועות התפתחו בישראל כתוצאה מעליית יהודים שהגיעו מהקהילות הרפורמיות והקונסרבטיביות בחו"ל. גופים ובתי כנסת רפורמים וקונסרבטיביים בישראל הצליחו למשוך מספר רב של ישראלים לא-אורתודוקסים, אך אף אחת מהקבוצות עדיין אינה מוכרת על ידי הממסד הרבני האורתודוקסי, ששלט על השליטה ביהדות בישראל מאז הקמתה בשנת.

כך, נישואין המבוצעים על ידי רבנים אינם האורתודוקסים אינם מוכרים על ידי מדינת ישראל, הקהילות והמוסדות היהודיים הלא אורתודוקסיים אינם נתמכים על ידי המדינה ורבניהם אינם מקבלים משכורות מהמדינה. חלקים גדולים מהעולם האורתודוקסי בישראל רואים בפלגים הרפורמים והקונסרבטיביים לא לגיטימיים ולא מייצגים את היהדות האמיתית. לפי תפיסה זו, תביעות לא-אורתודוקסיות לגיטימיות מהוות איום על טענתה של היהדות האורתודוקסית שהיא לבדה מייצגת את היהדות האמיתית.

יש להוסיף כאן שהכרנו את היהודים השמרנים בישראל בשם העברי "יהודי מסורתיים", שהוא השם שבחרה התנועה, אך ישנה משמעות נוספת לשם זה בישראל, שהיא "יהודים מסורתיים". יהודים ישראלים רבים מגדירים את עצמם כמסורתיים או "מאסורטי",

כלומר הם שומרים על חלקים נרחבים מהמסורת ויש להם יחס חיובי לדת היהודית. הם בדרך כלל או לפעמים הולכים לבית הכנסת, שומרים על חוקי התזונה המסורתיים וחוגגים חגים דרכים מסורתיות, אך במקרים רבים הם עשויים להיות פחות שמרניים באורח החיים היומיומי שלהם מאשר היהודים האורתודוקסים. יהודים רבים ממוצא ערבי מזהים את עצמם כמסורתיים, ודוחים את הקטגוריות השונות של האורתודוקסיה שהם רואים בצדק כנגזרות, ולפיכך פחות רלוונטיות לתרבות ולהיסטוריה האירופית. על נשוא זה נרחיב בהמשך כאשר ניגע בסוגיית הגזע בחברה היהודית הישראלית ארגונים, תנועות וקבוצות קיצוניות בישראל

אין ספק שתכונת הקיצוניות שולטת בחברה בישראל. הדבר בא לידי ביטוי באמצעות הרחבת מעגל הארגונים הקיצוניים מבחינת מספרם והשפעתם בו, עד כדי כך שארגונים אלו באו להגדיר מדיניות כללית במדינה הכובשת כלפי העם הפלסטיני בארץ. במטרה לגרש אותם ולערער את יציבותם על ידי ביצוע כל האמצעים המאיימים על חייהם, רכושם וקדושתם של הפלסטינים; בתמיכת המוסדות הביטחוניים, הצבאיים, המדיניים ואפילו החקיקתיים במדינה הכובשת.

בהתחשב בידע של הכוח הכובש שהזיקה של הפלסטינים לארץ זו היא אידיאולוגית בעיקרה; ידיהן של קבוצות אלו שוחררו להמיט הרס על המקומות הקדושים והאנדרטאות כדי לייחד או להסירם כדי ליצור מציאות המונעת מהפלסטינים את אמצעי הקשר והאיתנות. בין הארגונים, התנועות והקבוצות הבולטים הללו, שחלק גדול מהם מכון במיוחד לעיר ירושלים ולמסגד אל-אקצא המבורך:

תחיית בית המקדש: זוהי אחת הקבוצות היהודיות הקיצוניות ביותר, והיא שואפת לאחד את הקבוצות היהודיות המעוניינות בהשמדת אל-אקצא לקבוצה אחת.

שומרי המקדש: הוא כולל מספר ארגונים, כלומר

מכון המקדש: הוא נוסד בשנת ע"י הרב ישראל אריאל, משה ניימן ומיכאל בן חורין בשכונה היהודית בירושלים. מנהיגיו מאמינים שבניית בית המקדש לא תתרחש באמצעות ניסים, אלא ביוזמות. תפעול יעיל. ארגון זה זוכה לתמיכה ממשלת ישראל ומכמה ארגונים ציוניים לאומיים; בנוסף לכמה קבוצות נוצריות פונדמנטליסטיות; כתוצאה מכך התפרסם אריאל בזכות הפתוות שלו שהצדיק את השמדת הרכוש הערבי, השמדתם וחסול קיומם בפלסטין הכבושה בשנות השמונים.

התנועה להקמת בית המקדש: בראשה עומד הרב יוסף אלבוים, והיא מפיצה בקרב חסידיה כי המטרה האמיתית של הקמתו היא ייחוד מקדש האצילים ובניית בית המקדש לכאורה על חורבותיו. קבוצה זו מוציאה פרסומים מלהיבים במהלך חגי ישראל, בעיקר כאלה הקשורים ל"בית המקדש", כמו "חורבן בית המקדש" לכאורה בבאוגוסט, ומארגנת מעת לעת צעדות וביקורים לחסידיה בהר הבית.

בית הספר לרעיון היהודי: זהו בית ספר דתי שהוקם ע"י מספר חברים לשעבר בתנועת "כח" היהודית הקיצונית. הוא ממוקם בסמוך לרובע המוסלמי בירושלים. תפקידו מוגבל לייצר דור של יהודים דתיים אשר מודעים לחשיבותו של מה שהם מתארים כ"הר הבית" וזכותם של היהודים אליו. ומשיגים תמיכה כספית מכמה מפלגות ימין קיצוני "ישראלי כמו המפלגה הדתית לאומית המכונה "מפדל".

קבוצת "שופות": היא אחת מקבוצות המתנחלים הקוראות לתפיסת אדמות ערב. במהלך ההסלמה של החרמת אדמות פלסטיניות וקדחת ההתנחלויות הציוניות -, לקבוצה זו היה תפקיד בולט בגרימת פגיעה קשה ברכושם של אזרחים פלסטינים.

קבוצת "אזרחים למען יהודה, שומרון ועזה", "ישע": היא נוסדה בשנת על ידי "אליקים יציני", עורך דין מהחלוץ האולטרה-לאומי של מתנחלי "קריית ארבע". אחד המתנחלים הקיצוניים ביותר, פעילותו היא בגיוס האופוזיציה הפוליטית כדי להקדים כל הסדר שלום בין הציונים, הפלסטינים והערבים.

תנועת כח ליגת ההגנה היהודית אחת הקבוצות היהודיות המפורסמות ביותר שעוסקות בהשמדת אל-אקצא. היא נוסדה בשנת על ידי הרב היהודי האמריקאי, מאיר כהנא, ואימצה מערכת של רעיונות נאציים המאיימים ערבים, קראו לגירושם, והפעילו את צורות הדיכוי הקשות ביותר נגדם, אפליה גזעית וטרור. המטה המרכזי שלה נמצא ביישוב "קריית ארבע". הנהגת תנועת "כח" מורכבת משלושה חברים: ברוך מרזל ראש התנועה הנועם קאדרמן דוברוטיין פולק ראש התנועה הוועדה לאבטחת דרכים

ברוך מרזל מזכיר תנועת "כח" בכנסת ודובר התנועה, ואחד מעוזריו הבולטים של מאיר כהנא התייחס לטבח במסגד איברהימי בחברון, ושיבח את הקצב שלו, ברוך גולדשטיין, ואמר: "הוא לא משוגע, הוא אדם נהדר, הוא איש ידידותי". בין חסידיו הקיצוניים, גודמן, שביצע פיגוע באל-אקצא ב-באפריל, וכהנא שילמו את שכר טרחת עורך דינו עד לשחרורו. בראש ההיררכיה בתנועה זו יושב גוף מדיני, ובבסיסו גוף צבאי, וגופים פיננסיים, חינוכיים ואידיאולוגיים, והוועדה לביטחון דרכים, שפעלה במהלך האינתיפאדה הראשונה, כפופה לו.

תנועת "כהנא היי": תנועת "כהנא היי" היא ארגון קטן יחסית, אם כי מספרו גדול יותר מהארגון היהודי הלוחם אייליהא הוקמה לאחר נהרג רבי מאיר כהנא בניו יורק, ובראשה עומד בנו של כהנא בנימין הוא הקים אותה לאחר נחשב. עריקתו לתנועת "כח", אף שביצע את אותה פעילות טרור גלויה וחשאית, וסירב להישמע להנחיות מנהיגיה. לאחד הקנאים הקיצוניים הקוראים להרוס את מסגד אל-אקצא ולבניית המקדש לכאורה באתרו.

קבוצת "כהנא היי" פעילה למימוש רעיונותיו הגזעניים של האב כהנא, וממשיכה בהתקפותיה על הפלסטינים ורכושם ומאיימת בפומבי להענישם ולהשמידם. מרכזתה ממוקם בהתנחלות "כפר תפוח". מדרום לשכם.

בעקבות הטבח בחברון אסרה ממשלת הכיבוש הציוני על פעילות שני הארגונים "כח" ו"כהנא היי"

קבוצת "הארגון היהודי הלוחם" "אייל": אוניברסיטת בר-אילן היא אחת האוניברסיטאות הדתיות המפורסמות בישראל הציונית, והיא אחד המרכזים הבולטים של הקיצוניות הציונית, ומקורה החשוב ביותר. ב-הקימו מספר מתלמידיו קבוצה בשם "הארגון היהודי הלוחם" והידועה בשם "אייל"; לפיכך, ניתן להבין את גבולותיה של קבוצה זו ואת נקודת המבט של התפתחותה מהערכת הביצועים של שתי קבוצות המסווגות כאחת מקבוצות הטרור אלו הם הקיצוניים, האלימים והתוקפניים שבהם: קבוצת "כח", ותנועת "כהנא היי". כפי שקבוצת. הקשות ביותר

"אייל" סברה ששתי הקבוצות הללו טובות רק בדיבור; למרות שידוע שהם ביצעו מעשי אלימות וטרור מתועבים נגד אזרחים פלסטינים חסרי הגנה.

קבוצה זו, כמו קבוצות אחרות של טרור פונדמנטליסטי יהודי, מאמינה בקדושת ארץ ישראל השלמה ורואה ככופרים את כל מי שמעז לוותר על מה שהיא מחשיבה כזכות טרטרסטיית בלתי הפיכה, ורואה בו כופר שחייב להיות. נהרג. יגאל עמיר, רוצחו של רבין, הוא חלק מהקבוצה הזו.

קבוצת "בני יהודה": קבוצה של יהודים קיצוניים שהם אקסצנטריים, ובעלי הרגלים של חזיונות מטפיזיים, המחייבים את אמונותיהם המוזרות; ללכת עם הפנים שלהם תמיד לכיוון השמש, לא משנה מיקומה בשמיים.

קבוצה מוזרה זו בחרה בהריסות הכפר הערבי ליפתא, בפאתי העיר ירושלים, כמקום מפלט בשל זמינות המעיינות במקום. הקבוצה מבצעת טקסי טהרה. חברי הקבוצה רואים את עצמם כשליחי ישוע המשיח עליו השלום.

ישראל הצעירה: בראשות הרב "לחמן כהנא", אחיו של הגזען הגאון רבי מאיר כהנא, מנהיג תנועת "כח". שמה "שונה לכינוי קבוצת "כהנא חיי" ביחס למנהיגה, והשפעתה מתרכזת בשכונת "דרך באב אלואד", במקום המכונה "ג'ורג'יה קולל" בעיר העתיקה. של ירושלים. קבוצה זו עוררה התנגשות עקובה מדם עם הערבים תושבי ירושלים בשנת, כאשר ארגנה צעדה להכנסת התורה ל"בית הכנסת של ג'ורג'יה קולל" בטקס דתי שבמהלכו יעברו ליד חומת אל-בוראק.

גורמי התנועה פתחו בשורה של תקיפות אלימות נגד הפלסטינים. הוא מכוון לפלסטינים באתרים אסלאמיים, מארגן טיולים פרובוקטיביים לביקור באתרים קדושים לאסלאמיים ומחלק גלויות הנושאות תמונה של "בית המקדש השלישי" בחראם א-שריף ובכיפת הסלע. בנו של רבי נחמן כהנא הואשם בירי ברובה האוטומטי שלו לעבר קהל פלסטינים בעיר העתיקה בירושלים.

התנועה "להחזיר עטרה ליושנה": בראשה עומד הרב "ישראל וויכטונפר", המגייס קבוצה אלימה של נוער קנאי, ומתכננת להשתלט על כמה בתים ומבנים בירושלים בטענה שהיו פעם בבעלות היהודים. קבוצה זו עוררה התנגשות עקובה מדם עם הערבים תושבי ירושלים בשנת, כאשר ארגנה מצעד להכנסת התורה ל"בית הכנסת קולל של גאורגיה" בטקס דתי שבמהלכו עברו ליד חומת אל-בוראק, ולעתים ניסו. להסתער על המקדש, אבל התושבים הערבים הגיבו לצעדה כביטוי של ייחוד.

בניית בית המקדש: אחת מהקבוצות הדתיות המטפלות בהיבטים המעשיים של יישום מה שמכונה "שיקום" "הטקסים" ומנהגים נוספים הקשורים ל"בית המקדש", ובראשה עומד הרב "דוד אלבאום".

יב-קהילת הכהנים, משמרות הכהן: היא כוללת רק אנשים שהיהודים טוענים שהם צאצאי הכהנים, דווקא צאצאי שבט לוי, והם היחידים המורשים לשרת במקדש ולהיכנס לקודש. של קודשים. האם האוכפים מוכנים לעבוד אם הפקודה תינתן. הכמרים חילקו פלסטין למגזרים, כמו מגזר יהודה, מגזר בנימין, מגזר מנשה וכו'; בראש כל מגזר עומד כומר משבט לוי, האחראי על פעילות הכהנים באזורו. תפקידי הכהנים בתוך המקדש כוללים עבודות בנייה וכו'. וניקיון, שחיטת מנחות, נגינה בכלים... וכו'.

ובמסגרת תכנית להוראת שחיטה כשרה; הקבוצה ביקשה את עזרתו של יהודי אמריקאי בעל מפעל פלסטיק. לייצר עבורם מבנים של בעלי חיים להתאמן עליהם, והמבנים כללו דגמים של פרות, עגלים וציפורים מסוגים שונים; כמו כן, רבי יהודה קורזר מעביר שיעור שבועי לכהנים, בו הוא מלמד אותם את פסיקות ופסיקת בית המקדש, מנחות וקרבתות.

נאמני המקדש: הוקם בשנת ובראשו עומד גרשון סולומון. זהו הארגון הוותיק ביותר שהיה פעיל בהסתערות אל-אקצא ובתיק המקדש לכאורה. מייסדיה הם יוצאי כנופיות "אצל" ו"לח", ופעילי "ארץ ישראל השלמה". זוהי עמותה רשומה המונה מתנדבים. היא העלתה את הסיסמה "הר הבית הוא המרכז הלאומי והדתי של העם וארץ

ישראל". מטה היא בעיר הכבושה ירושלים, אך יש לו סניף בארצות הברית שבאמצעותו תומכים בה ציונים נוצרים מקליפורניה כלכלית.

מאז הקמתו, הוא התפרסם בהסתערות על מסגד אל-אקצא בנפרד או ביחד במספרים קטנים. לאחר מכן נודע גם בארגון אירוע "אבן הפינה" של המבנה לכאורה. איפה היא תכננה וקראה להציב אבן בתוך אל-אקצא כצעד סמלי להתחיל בבניית בית המקדש; אבל זה נכשל, ונמנעה ממנו לעשות זאת. היא פיצה על כך בארגון צעדה ברחבי העיר העתיקה בירושלים. המפורסם מבין הניסיונות הללו היה הנחת "אבן היסוד" ב-, שגרמה לטבח באל-אקצא.

מאז שנות ה-נמנע גרשון סולומון מלהסתער על אל-אקצא מסיבות "ביטחוניות", אך הוא וחסידיו מארגנים מדי שנה צעדות והפגנות בקנה מידה קטן בכניסה לכיכר המוגרבים, שבהן הם קוראים להסתער על אל-אקצא. מקיים שם תפילות. כמו כן, ל"נאמני המקדש" פעילות אינטנסיבית ועשירה בהגשת עתירות לבית המשפט העליון בישראל, אשר תרמה להפצת רעיון פלישות יהודים ובניית בית המקדש לכאורה.

בתחילת שנות התשעים של המאה הקודמת נפרדו פעילים דתיים מהתנועה - הארגון היה בדרך כלל לא "דתייהקימו ארגון חדש בשם "התנועה לבניין המקדש".

כתר כהונה: ארגון ששורשיו מגיעים לרבי "אברהם יצחק קול", וחסידיו מאמינים שהם החלוצים של התנועה שתתחיל את התהלוכה ב"המקדש", ויש לה גם תכניות הנדסיות חדשות עבור הקמת בית המקדש לכאורה, שכן עד לא מזמן נמנעו מללכת למסגד אל-אקצא, שאותו הם מכנים "הר הבית", עד שיוציאו פתווה ליהודים להתפלל בו, ופתווה זו ניתנה ב-.

ההשתלטות על אלאקצא": חבריו קוראים בפומבי להריסת מסגד אל-אקצא, בנוסף לגירוש כל המוסלמים ממה "צעקה, ותפיסת מסגד. שהם מכנים "ארץ ישראל". אחת ממטרותיה של תנועה זו. הוא גם יהוד עיר החומץ איברהימי, שאותו כינו "בית הכנסת מקביר", ובין סמליו הבולטים: ישראל אריאל, והרב קורן, שהוא המדריך. הרוחני למספר יהודים שתקפו את מסגד אל-אקצא ב.

גוש אמונים": פירוש "גוש האמונה", וגם מכנה את עצמו "תנועת ההתחדשות הציונית". היא נוסדה על ידי הרב "הקיצוני משה לוינגר במאי כתנועה הקוראת להטלת ריבונות ישראלית על כל האדמות הפלסטיניות, שהחשובה שבהן היא ירושלים; הריסת מסגד אלאקצא היא אחת ממטרותיו המרכזיות, תורתו נגזרת מההוגה הציוני רף קוק, תאולוג ממוצא אשכנזי, שייסד את תנועת "מרקה זהרב" ב-, ורוב חבריה צעירים. גברים מבתי ספר דתיים המזוהים עם מפלגת הימין הקיצוני "מפדל". התנועה כוללת מספר רבני ישראל המפורסמים ביותר, וקבוצה זו נבדלת משאר הארגונים הקיצוניים בישראל בכך שהיא מערבת אמונה עם פעולות בעלות אופי פוליטי.

לאורך ההיסטוריה שלה נהנתה הקבוצה מתמיכה ממשלתית ומתמיכה של זרמים מפלגתיים שונים. זה הפך אותו לכוח עממי, במיוחד בקרב המתנחלים שמתגודדים סביבו בחוזקה. מנהיגיה הבולטים: משה לוינגר, אליעזר ולדמן, יהודה חזני, חנן פורת, כינור חיים דור ויואל בן נון.

להתחלה": פעילותו מתמקדת בבניית "המקדש" לכאורה על ידי מאמצים אנושיים שאינם תלויים במה שמכונה "תחיית המשיח" או המושיע; והמושיע, על פי אמונתם, "חייב לבוא בהחלטה אלוהית ולא בפעולה אנושית, והוא "יבוא רק בהריסת אל-אקצא ובניית המקדש לכאורה".

תנועת הנשים למען בית המקדש: ארגון נשים שנוסד בשנת 2001 ובראשו "מיכאל אביעזר". עם הקמתו אסף עיטורי זהב ואבנים יקרות לקראת בניית "המקדש לכאורה"; קישוטים אלו נשמרים במכון המקדש.

משנת, ארגון זה פעיל בהסתערות מאורגנת על מסגד אל-אקצא בהשתתפות ילדים. פעילותו מודגשת בעידוד. כלות יהודיות להסתער על אל-אקצא ביום ובלילה של חתונתן, כחלק מטקסי נישואים יהודיים.

תנועת נשים זו פועלת להעלאת רמת העניין של הנשים ב"הר הבית" ולעידוד פשיטות, באמצעות תוכנית פשיטות חודשית ספציפית; היא גם מארגנת הרצאות וחוגים לנשים בבית ומפרסמת פתוות נשים הקשורות להסתערות על אל-אקצא.

בין הפעילים הבולטים שהיו מעורבים בהסתערות על אל-אקצא בשנים האחרונות נמנה רפקא שמעון, שהשתתף ביותר ממפגש אחד בכנסת ישראל, או בהרצאות, בכנסים לימוד וכדומה.

קבוצת "שומרי המגביר" משתמשת במתנחלים לאומנים כבסיס עממי לקריאה להשמדת אל-אקצא ולבניית "המקדש" לכאורה.

קבוצת "הוא עדיין חי" משתמשת במתנחלים לאומנים כבסיס עממי לקריאה להשמדת אל-אקצא ולבניית "המקדש" לכאורה; קבוצת "הוא עדיין חי" הורשעה בעבר ב-בתכנון לפוצץ את מסגד אל-אקצא.

תנועת "התחיה" רנסנסהיא אחת מהתנועות הימניות הלאומיות בעלות אוריינטציה דתית, והיא נחשבת לאחת התנועות הקיצוניות והגזעניות בישראל. הופעתו מתוארכת ליולי; היא עוסקת בשליטה באזור מסגד אל-אקצא; כי זה משיג ריבונות וכוח לישראל, לפי אמונתה. בין העקרונות החשובים ביותר של תנועה זו: הקמת התנחלויות יהודיות בגדה המערבית, והקצאת משאבים כספיים גדולים למטרה זו. בין ראשיה הצטרפו אליה: יובל נאמן, "גאולה כהן, חנן בן פורת וחלק מקבוצת "גוש אמונים" ו"תנועת נאמנים לכל ארץ ישראל".

קבוצת "חשמונים": בראשה עומד "יואל לרן", אחת הקבוצות הלאומניות הקיצוניות המסוכנות ביותר, האורבת למסגד אל-אקצא. רוב חבריה סיימו שירות צבאי בצבא הישראלי. היא שואפת להשתלט על ירושלים בכוח. חבריה מורדים נגד מדיניות "צעד אחר צעד" שנוקטת הממשלה ועמותות יהודיות אחרות; קבוצה זו ניסתה לפוצץ את כיפת הסלע ביולי.

תנועת צומית "צומת דרכים": תנועה לאומנית קיצונית, שהוקמה על ידי "רפאל איתן" כשהיה רמטכ"ל צבא "ישראל באוקטובר. ידוע שאיתן היה אחד היהודים הקיצוניים ביותר בשימוש בלימות. נגד ערבים בזמן שהיה הרמטכ"ל. התנועה מבקשת להתמקד בציונות כדוקטרינה. כי היא מאמינה שזו התנועה העוסקת בהשבת התהילה לארץ ציון. התנועה מתעקשת שירושלים המאוחדת תישאר בירת ישראל בריבונותה, ומסרבת לסגת מהגדה וקוראת להעצים את ההתנחלויות בה. צומט זכה בשמונה מושבים בפרלמנט השנים-עשר ב-; לאחר שהשיגה, בברית עם "החיה" בפרלמנט האחד-עשר, חמישה מושבים.

ליפתא היהודית: יש לה נטיות לאומניות קיצוניות. יש לה יכולות צבאיות גדולות, וחבריה ניסו כמה פעמים לפוצץ את מסגד אל-אקצא ואת כיפת הסלע בחומר נפץ. עם זאת, כל ניסיונותיהם כשלו.

עמותת "סורי ציון": עמותה התנדבותית הפועלת בפיקוח בית הספר הדתי "גליצתא". מופיעה בצורת עמותת צדקה. זוכה לתמיכה ממשרד החינוך הישראלי, עיריית ירושלים והצבא. מטרתו להעלות את המודעות למקדש וירושלים לכאורה בקרב יהודים בכלל. והצבא במיוחד.

קרן "מקדש ירושלים": היא נוסדה על ידי "סטנלי גולדפוט", שערק מהקבוצה נאמני המקדשהוא כולל חמישה נוצרים אוונגליסטים בגוף המנהל שלו, כולל הפיזיקאי האמריקאי לגרטה דולפין, שניסה עם גולדפוט לטוס מעל מסגד אל-אקצא וכיפת הסלע כדי לצלם אותו בקרני רנטגן באמצעות המקטב המגנטי, שדולפין המציא. לצלם את פנים כדור הארץ; להוכיח לעולם שאל-אקצא נמצא במקום המקדש.

אל הר האשים" כלומר "להר האלוהים": קבוצה הפועלת להקמת בית המקדש השלישי לכאורה, ובראשה עומד "עורך הדין גרשון שלמה.

מספר היסטוריונים סבורים כי כל הארגונים הדתיים והציוניים המשתתפים בהסתערות על שיגור אל-אקצאון מרעיון בסיסי ומרכזי, שהוא האמונה ב"מיתוסים התלמודיים" והטענות הציוניות לבנות את מה שמכונה "המקדש השלישי"; שם המורשת היהודית מספרת כי המקדש נהרס פעמיים: הראשון היה במהלך מה שמכונה "השבי הפעם השנייה הייתה בשנת לספירה, במהלך מה שמכונה "השבי"; הבבל" של יהודי פלסטין בשנת לפני הספירה הרומאית של יהודי פלסטין.

תנועת "הארץ הזו שלנו": תנועת "הארץ הזו שלנו" היא אחת מתנועות הימין, על הקמתה הוכרז בדצמבר. משה פייגלין הודה כי תנועתו שייכת למחנה הימין הקיצוני, הכחיש כי חבריו הם חסידי תנועתו של הרב מאיר כהנא, ואמר: "אנחנו לא פוליטיקאים בתנועה, אנחנו לא שייכים לתנועות פוליטיות, ואין לנו קשר עם כהנא או כל אחד אחר, אבל אם תרצה: כולנו באותו הזמן". חברי התנועה השתלטו על אתרים ריקים לבניית יישובים חדשים, שנתמכו על ידי הרב בני אלון מחוקרי התנועה ההמנהל חוג דתי בהתנחלות "בית אל" שליד רמאללה. ב-הם הסלימו את תנועותיהם על ידי כיבוש גבעות הסמוכות להתנחלויות בגדה המערבית, במה שכונה "מלחמת הגבעות". שלושת הרבנים פייגלין, אלון וחמואל סקת כחברי התנועה המובילים.

קבוצת "גביית מחירים" או "תג מחיר" תג מבלבלקבוצת נוער ימנית קיצונית סודית, שהופיעה ביולי על ידי גרשון מסיקה ראש המועצה האזורית להתנחלויות בצפון הגדה המערבית וכוללת קבוצות של מתיישבים יהודים "קיצוניים", שרובם נמנים עם תלמידיהם הצעירים של הרבנים יצחק גינזבורג, דוד דודקביץ' ויצחק שפירא, העומדים בראש הישיבה בישוב יצהר,

הנחשבת לאחד המעוזים הבולטים של יהודים קיצוניים. הפעילים והתומכים בארגון "גביית מחירים" מאמצים אידיאולוגיה גזענית המבוססת על שנאה עזה לפלסטינים, וקוראים להרוג או לגרש אותם מהשטחים הפלסטיניים הכבושים מחד, ולחזוק ההתיישבות בגדה המערבית הכבושה. מאידך האצת ייחוד וסיפוחה לישראל. הם מבצעים פיגועים ברכושם של פלסטינים וערבים בני, ומשאירים בכוונה חתימות וסימאות גזעניות במקומות שבהם הם לוקחים אחריות על פעולותיהם. קבוצות אלו נהנות מתמיכה רחבה של מתנחלים יהודים, בנוסף לתמיכה משמעותית של כמה מפלגות ורבנים ישראלים.

ארגון "להבה": ארגון יהודי ימין קיצוני, שהוקם בשנת על ידי נשיאו בן ציון גופשטיין, מחסידיו של הרב כהנא, מייסד ארגון הטרור "כח". שמו נגזר מראשי התיבות "הארגון למניעת פירוק יהודים בארץ הקודש" בעברית, והוא קורא במפורש ובפומבי לגירוש של כל הערבים מארץ פלסטין ההיסטורית, ויש לו תוכנית "להגן על בנות יהודיות מהתאגדות עם לא יהודים" באמתלה של שמירה על "טוהר העם". היהודיוקוראת לפירוק כיפת הסלע על מנת לחנוך את "המקדש", לכאורה. בחצרות מסגד אל-אקצא, ו"להבה" חוגג את מבצע הטבח במסגד איברהימי, "המחבל ברוך גולדשטיין, כ"גיבור".

ארגון ארץ ישראל שלנו: ארגון ימין קיצוני בראשות ברוך מרזל והדובר הקיצוני שלו איתמר בן קיביר.

התאריך המדויק של הופעתה של תנועה זו אינו ידוע. רוב מאות חבריה מתגוררים בגוש עציון, והם בעיקר תנועת קצינים מיחידות נבחרות. בין מנהיגיו: "מרדכי כרב" ו"יהודה עציון", שהיה חבר בארגון החשאי היהודי, והוא זה שהגה תוכנית לפוצץ את מסגד אל-אקצא בתחילת שנות השמונים של המאה העשרים. תנועה זו. תכנן מספר פעמים לפוצץ את מסגד אל-אקצא, וקבוצות מחבריו נעצרו יותר מפעם אחת.

התנועה להקמת בית המקדש "התנוחה הלכיון המקדש": היא נוסדה בשנת ובראשה עומד הרב החרדי יוסף אלבוים, ופעיליה הבולטים הם יואל לרנר וברוך בן יוסף. יש לו היסטוריה ארוכה של הסתערות על מסגד אל-אקצא. היא גם מפרסמת בקרב חסידיו כי המטרה האמיתית מאחורי הקמתה היא ייחוד אל-אקצא אל-שריף ובניית המקדש לכאורה על חורבותיו. קבוצה זו מפרסמת פרסומים מלהיבים במהלך חגי ישראל, במיוחד כאלה הקשורים ל"המקדש", כמו "חורבן בית המקדש" לכאורה ב-באוגוסט. הוא מפרסם את כתב העת "בנה בית המקדש" ועלון אלקטרוני חודשי. היא הקימה קרן מיוחדת בשם "אוצר המקדש", שפירושה "אוצר בית המקדש", והיא נרשמה

רשמית כעמותת הקדשים יהודיים ברשם נכסי ההקדש במשרד המשפטים. "זו ארצנו", תנועת "נשים לבית". "המקדש", ותנועת "להר המור".

תנועת עטרת כהנים, "כתר הכהנים": תנועה זו נוסדה בשנת; לאחר סדרת דיונים ומחקרים על "מקדש שלמה", אורגנו דיונים ולימודים אלו שנערכו בירושלים על ידי קנאי יהודי מיושבי הגולן, בשם "מתיהו הכהן", בנוסף לרב הישוב של בית אל, "הרב שלמה אבנר". תגובת המתנחלים לדיונים אלו הביאה להקמת תנועת "עטרת כהנים", שחבריה הם מהמחנה הדתי לאומי, ונחשבים לאליטה של קבוצות גוש אמונים.

תנועה זו שואבת את עקרונותיה ומשנתה מלימודי התלמוד ומתורתו של הרב "החפץ חיים". האסטרטגיה של תנועה זו התבססה על בניית תרבות אידיאולוגית המבוססת על התנכלות לירושלמים הסובבים את הר הבית. על מנת לעזוב את בתיהם או למכור אותם לתנועה זו לשליטה וייחוד בסביבת הר הבית, ובאמצעות תכנית חינוכית שתהפוך את הקמת בית המקדש השלישי במקום מסגד אל-אקצא למגורים לגיטימיים.

תנועה זו פעלה בין חומות העיר ירושלים, והתפרסמה בהטרדה והפרעה של האוכלוסייה הפלסטינית, ברכישת נדל"ן פלסטיני במקום ובתפיסת בתיים של ירושלמים.

ארגון ביתר ארגון נוער מתקוזהו ארגון ציוני שנוסד בשנת, ובנוסף לנוכחותו בישראל סניפים במספר מדינות, עוסק בקיום תפילות יהודיות בכיכר אלאקצא, ובין מנהיגיו עורכי הדין רבינופט וגרשון. סולומון, שעומד גם בראש קבוצת משפחת הר השם.

קרן המקדש בירושלים: מייסדה היהודי, סטנלי גולדפוט, ערק מנאמני המקדש. הוא כולל חמישה נוצרים אוונגליסטים במועצת המנהלים שלו, כולל הפיזיקאי האמריקאי "לגרט דולפין", שניסה עם "גולדפוט" לטוס מעל באמצעות המגנטי. מקטב, שדולפין המציא כדי לצלם את "X" מסגד אל-אקצא וכיפת הסלע כדי לצלם אותו בקרני פנים כדור הארץ; להוכיח לעולם שאל-אקצא נמצא במקום המקדש.

מניגות יהודית "מנהיגות יהודית": היא נחשבת לזרוע הפוליטית הממשית של הארגונים, הקבוצות והפעילות של בית המקדש לכאורה, והיא מנהלת על ידי "משה פייגלין" - מהדמויות הבולטות ב"מפלגת הליכוד". - וארגון זה נחשב כאלטרנטיבה והמשכה של תנועת "זו ארצנו - זו ארצנו", וכן חלופה לארגון "לקהילה - מכאן התחלה" שני הארגונים הוקמו והובילו "משה פייגלין"., " אשר יכלה להיכנס לכנסת במושב הקודם שלה עם תפקיד יו"ר הכנסת. ארגון "מנהיגות יהודית" הגיש תוכנית המצורפת למפות לחלוקה הזמנית והמרחבית של מסגד אל-אקצא, והגיש אותה לכנסת ולוועדותיה, אך היא לא אושרה עד כה.

קבוצת "על הר השם": כלומר "להר ה", קבוצה הפועלת למען הקמת בית המקדש השלישי לכאורה, בראשות "עורך הדין" גרשון שלמה.

להר המור: נרשמה כעמותה בשנת, שמה לה למטרה ליזום ולעודד פעילות לחיזוק הקשר של יהודים עם "הר הבית" על פי ההלכה, ולהגביר ולהפיץ את המודעות היהודית לתיק זה, ולעודד. מחקר ועבודה להקמת מכללה לשורש ולהעמקת הקשר היהודי עם "הר הבית". הארגון נוקט בשיטה של מתח ותקשורת עם "הר הבית וקריאה" כדי לזרז את בניית המקדש על חשבון מסגד אל-אקצא.

נראה שקבוצה זו מעוניינת בעבודה תיאורטית. חברי הליבה שלה הם מהיישוב יצהר, כמו הרב יצחק שפירא, דודי יוסי בליי. ארגון זה מארגן קמפיינים חוזרים ונשנים להכוונת היהודים להסתער על אל-אקצא הצהרות והזמנותוכן מקיים קורסים לתלמידי בתי ספר דתיים לצורך כך.

בשנת הוקמה מיליציה בשם "שומרי המקדש", בה הם עוברים הכשרה תיאורטית להיות שומרי המקדש כביכול בעת בנייתה, ויש להם מדים משלהם. אחת מעבודותיה החשובות ביותר היא ארגון תהלוכת השערים, בעשר

השנים האחרונות, בתחילת כל חודש עברי, סביב ולאורך שערי מסגד אל-אקצא. מדובר בצעדת לילה שבה סיסמאות, שירים וקריאות מהללות את הרס מסגד אל-אקצא ואת בניית המקדש לכאורה.

תנועת אמנו: כלומר הנאמנות או האמנה, זהו ארגון התיישבותי שהנהגתו כוללת מספר צעירים יהודים דתיים, בוגרי בתי ספר דתיים, והם מבקשים להפיץ תפיסות חברתיות בקרב יהודים המבוססות על אמונה דתית בפתח. ישועה בבוא המשיח, וקוראת למרד במוסדות קיימים, אם יש סתירה כלשהי עם מה שהתורה קוראת לו. הוא פועל למעשה למנוע נסיגה מהשטחים שנכבשו ב-

קרן מקרקעי ישראל: ארגון התיישבות קיצוני בשם "קרן מקרקעי ישראל". היא הסיתה להריסת מסגד "מוחמד אל-פתח", השוכן בשכונת "ראס אל-עמוד" הצופה אל מסגד אל-אקצא, וידוע בשם "מסגד ראס אל-עמוד", השוכן "בסמוך לעיר. מה שנקרא "בית קברות יהודי"; באמתלה שאנשי השכונה ביצעו עבודות שיקום "בלתי חוקיות

עמותת אלעד: עמותת התיישבות אלעד נוסדה בספטמבר על ידי המתנחל דוד בארי. המילה העברית "אלעד" היא קיצור של הביטוי "אל עיר דוד", שפירושו בערבית "לקראת עיר דוד". זוהי זרוע ענקית ועילה של מדיניות ההתיישבות והייחוד הישראלית בירושלים.

לאלעד יש תקציבים אדירים, והוא מתואר כאחד הארגונים הבלתי ממשלתיים הישראלים העשירים ביותר. היא פועלת לתפיסת נדל"ן פלסטיני בירושלים ואכלוסם במתנחלים, שליטה באתרים היסטוריים וארכיאולוגיים ויצירת נרטיב ציוני סביבו. תחום פעילותה המרכזי בשכונת ואדי חילוה אחת משכונות סילוואן, כ-מרחק מטרים מחומת העיר העתיקה וחומת מסגד אל-אקצא מדרום-שם האגודה שולטת בנדל"ן פלסטיני בלב שכונת ואדי חילוה והופכת אותו למאחזים של התנחלויות. היא נחשבת לאחת מהתנועות הפועלות לייחוד העיר ירושלים בחתירה להקמת בית המקדש השלישי.

ארגון הנוער הקיצוני "אם תרצו": ארגון אם תרצו הוקם בשנת באוניברסיטאות העבריות. מייסד ומנהיגו הוא רונן שובל. הוא פעיל בקרב חוגי נוער, וארגון זה התאפיין בהקצנה ובגזענות קיצונית כלפי הפלסטינים ואף נגד חלק מיהודי שמאל, ארגון זה קורא לא פעם להרוג סטודנטים ערבים ולגירושם מהאוניברסיטאות העבריות, ולגירוש של סטודנטים ערבים. מורים ערבים ואף יהודים שמאלנים. בפרט לאחר הופעתה והתפשטותה של קבוצת "סטודנטים לבית המקדש" שהיא חלק מארגון טירצו; חבריו הם אותם חברי ארגון "אם תרצו".

הופעתה של קבוצת תלמידים למען בית המקדש באל-אקצא הפכה לבולטת והצפופה ביותר באל-אקצא מבין הקבוצות היהודיות הקיצוניות, עד שקבוצה זו נכחה באל-אקצא על בסיס כמעט יומיומי, במסגרת קבוצות נוער "נפרדות, ובשיטות ותכניות ייחוד שונות, כולל תכנית תחת הכותרת "נסיים את הסמסטר" בהר הבית.

ארגון תמרוד: זהו ארגון טרור יהודי שיצא מתנועת הטרור הימין הקיצוני "נוער הגבעות" בגרסה מאורגנת וקפדנית יותר. הוא כולל גברים צעירים מגיל עד, שנבחרים בקפידה רבה.

ארגון מורדים פועל בגדה המערבית, חבריו מתאספים במאחזים, והם מקיימים את פגישותיהם בסודיות מוחלטת. את הארגון הזה מוביל מאיר אטינגר, שהוא נכדו של הרב מאיר כהנא הקיצוני. בין פשעי ארגון זה: שריפת בית משפחת דוואבשה בכפר דומא, והריגת שלושה מחבריו; ושריפת לחם בכנסייה הדגים על שפת אגם טבריה, ושתי מכוניות הוצתו בעיירה חווארה ובכפר בורין.

עמותת "עטירה אליושנה": עמותה זו נחשבת לאחד המוסדות ותנועות התיישבות המסוכנים ביותר הפועלים בין חומות העיר ירושלים. הוא הוקם בשנת מתוך מחשבה על המטרה העיקרית של שיקום, החייאה וחיידוש ההתיישבות היהודית בשכונות הוותיקות של ירושלים. רבה של ירושלים העתיקה והרב הספרדי הראשי הם מהתומכים החשובים באגודה זו.

עמותה זו פעלה בתפיסה וניכוס של מקרקעין ומבנים בתוך שכונות העיר ירושלים והעברת מתנחלים אליה. ולהשיג את יעדי ההתיישבות שלה על סמך נבואות דתיות; היא פיתחה תוכנית הכוללת חמישה שלבים:

איתור נכסים יהודיים לשעבר בירושלים.

קנייה והשכרה של נכס בירושלים.

פינוי דיירים פלסטינים מנדל"ן, בין אם הם מוגנים בחוזי חכירה ובין אם לאו.

הקפאת רכוש לאחר תפיסתו ובנייתו מחדש.

מבחר משפחות יהודיות והצבתן במבנים שנתפסו.

האגודה התקדמה על בסיס תוכנית זו, שקבעה למימוש יעדי ההתיישבות בעיר, כאשר עורך הדין וההיסטוריון היהודי "שבאי זכריה" חיפש מסמכים המעידים על בעלות יהודית על מקרקעין ומבנים בין כותלי עיר הקודש. הוא פרסם את מחקריו בשנהבחוברת שכותרתה "בתים ומוסדות יהודים ברובע המוסלמי בעיר העתיקה, ירושלים", ואז החלה עמותת "אתרה לאושנה" לתפוס בתים אלו ואחרים המזוהים בזה. חֹבְרֵת; על מנת ליישם את תוכנית ההתיישבות שלה בעיר.

בגלל פעילותה של עמותה זו בישוב בירושלים; מוכרת על ידי מינהל מקרקעי ישראל, אטרה ליאושנה הוסמכה לנהל הקדשים על שם המדינה, לפנות דיירים פלסטינים ולתפוס נכסי מקרקעין בתוך העיר העתיקה כך שיהפכו לכלי התיישבותי רשמי; היא המשיכה בשיפוץ המבנים שהוחרמו, כגון: "ימתם דיסקין", "ישיבה מאי עולם", "בית מגריבים" בעקבת אל-ח'לידיה, בית ורשה בשכונת באב חטא, ובקולל גליציה בדרך אל-ואד ובהמשך. גג אזור השוק המרכזי; מסיבה זו הקימה תנועה זו חברת בנייה ובנייה להקלה על משימתה, היא נקראה "בני ירושלים", חברה זו פעלה לאיסוף כספים על מנת להשיג את מטרות התנועה.

תנועת הנוער בישראל: תנועה זו נוסדה על ידי רבי נחמן כהנא, אחיו של רבי מאיר כהנא. הוא התגורר עם משפחתו וכמה מחברי תנועה זו בבניין המכונה קולל ג'ורג'יה הנמצא על דרך באב אל וואד בירושלים. מבנה זה מכיל בית כנסת, ספרייה ומספר חדרים למגורים. הרב כהנא מלמד את חסידיו את התיאולוגיה של ארץ ישראל השלמה ותולדות בית המקדש.

תנועה זו מבקשת לשלוט גם בנדל"ן וברכוש בשכונות האסלאמיות בעיר העתיקה בירושלים, והיא מוכרת גלויות הנושאות תמונה של אתר הר הבית. מעליו הודפסה תמונה של המבנה לכאורה.

תנועה זו ביצעה בירושלים פעולות רבות שהובילו לעימותים אלימים עם האוכלוסייה הפלסטינית, חברי תנועה זו צועדים מעת לעת להר הבית ולכמה אתרים בשכונות הערביות. לשלוט בה ביומרה שהיא יהודיה.

המועצה הבינלאומית להצלת העם והארץ: זהו ארגון ישראלי קיצוני המציע פיצויים לכל חייל שמסרב לפנות התנחלויות. היא פרסמה מודעה המציעה את כוונתה לתת פיצוי לכל חייל מגדוד "נחשון" המסרב להשתתף בפינוי מאחזים והתנחלויות ולהטיל עליו עונשי מאסר. בראש המועצה העולמית להצלת העם והארץ עומד הרב שלום דב, שהודיע כי ישלם למשפחות החיילים פיצויים עבור ימי מאסרם. על פי הערכות, המועצה תשלם לכל משפחה לפחות שקלים לכל יום מעצר.

נערי הגבעות: מדובר בקבוצת התנחלויות ישראלית, שרובם מתגוררים במאחזים של התנחלויות בגדה המערבית הכבושה, מתגוררים באחוזות ובבניינים בודדים בשטחים פתוחים. לרוב מדובר בגברים צעירים שלא הצליחו בשום מסגרת חינוכית, וגורשו מכל מקום, לפעמים אפילו מבתיהם. הם מאמינים ב"ארץ ישראל השלמה" ודוחים כל פינוי "של התנחלויות בגדה המערבית, ומבצעים פיגועים נגד פלסטינים, מהם הושקה קבוצת "תג מחיר".

ארגון אלמגור: מייסד ונשיא שלו, סגן אלוף בדימוס בצבא, מאיר אנדור. מדובר בארגון שמטפל במשפחות ישראליות שחבריהן נהרגו בהתקפות ההתנגדות הפלסטינית, ומתחייב לפעול להפסקת כל עסקת חליפין לשחרור אסירים פלסטינים.

ארגון רגבים קיצוני: זהו ארגון ימין קיצוני המבקש למצוא את מה שמכונה "ערוצים משפטיים ליישום צווי ההריסה שהוציאו הרשויות הישראליות נגד בתים ומתקנים פלסטינים. ארי בריגס מנהל המחלקה הבינלאומית של הארגון הוא אחד הפעילים הבולטים בו, ועבודתו של "רגבים" מתרכזת באזורי הנגב הכבוש והאזור הנקרא "ג", המהווה מהגדה המערבית הכבושה, לארגון יש גישה חופשית למידע גיאוגרפי או דמוגרפי על אזור "ג" ברישיון המינהל האזרחי, בו הוא משתמש במערכות מידע גיאוגרפיות, ומבצע צילומי אוויר מפורטים בנוכחות כובש ישראלי עבור השטחים הפלסטיניים.

בית דין המקדש: ישנם רבנים כמו דב נור, נחמן כהנא וישראל אריאל בהקשר זה. באמצעות פתווה שהוציא בית הדין מתכוונים תומכי בית המקדש להסיר את הצווים המשפטיים המונעים את הכניסה להר הבית.

ארגון שכם הוא אחד: זהו ארגון ציוני קיצוני הפועל לשליטה מלאה על קבר יוסף, ורואה בשכם, על כל יישוביה, יחידה אחת. לאחרונה הסתמך ארגון זה על החלטת בית הדין הדתי היהודי המרכזי בירושלים במאי, להעביר את ארגון שכם" שלמה בן שמעון " השליטה המשפטית והמנהלית על היכל יוסף בשכם לידי הרבנים האחראים על ומרדכי גרייס

תנועת חומש תחילה: תנועה הכוללת קבוצת מתנחלים קיצוניים הדורשים את החזרת ההתנחלות חומש שפונתה מאז, ומארגנים פלישות ליישוב בחסות הצבא הישראלי, ותוקפים אזרחים פלסטינים ורכושם. התהליך

מפלגת "אוסמה יהודית - כוח יהודי": מנהיגת המפלגה, "מיכל בן ארי", ובכירי המתנחלים בגדה המערבית, ביניהם ברוך מרזל ואיתמר בן קיביר.

הארגון הסודי היהודי: הוקם בתחילת והיה ידוע כארגון הסודי היהודי. ביצע מספר פעולות נגד פלסטינים פעילים בגדה המערבית ובעזה. כמו כן השתתף בניסיון ההתנקשות בחיי ראשי ערים ב

ארגון חשאי בתוך הצבא: ארגון זה התגלה בשנת, במהלך ההכנות לניסיון להפציץ את מסגד אל-אקצא מהאוויר כדי לחסל אותו לחלוטין מקיומו. רוב חברי ארגון זה אינם שייכים לקבוצות דתיות ידועות

יחידת הנקמה וארגון "אגרוף ומתרס": הם ביצעו מספר פעולות טרור בתקופה מ-ועד סוף שנות התשעים נגד האוכלוסייה הערבית; הם כוללים אנשי צבא ישראל ודמויות פוליטיות בכירות הפועלות מאחורי הקלעים. כך חשפה מאיר אנדרו בעיתונים "ידיעות אחרונות" ו"העולם הזה", כשדיווחה כי "אנשי ביטחון ישראלים מתמודדים עם אנשי ארגוני הטרור הללו עם כפפות משי". מה שמאשר את האשמה זו הוא שגורמי ביטחון בארה"ב האשימו ישירות את מנגנוני הביטחון הישראלי בהסתננות לארגונים יהודיים קיצוניים אלו, וכי לא יתכן שרוצח רבין יגיע למרחק כה קטן ממנו ללא רשותו של הארגון. אנשי ביטחון ישראלים

סטודנטים לארגון המקדש: ארגון "תלמידי בית המקדש" או "תלמידי המקדש" נחשב לזרוע הקואליציה העוסקת בהפצת רעיונות "המקדש" בקרב סטודנטים יהודים ברחבי מדינת הכיבוש, במיוחד בקרב סטודנטים באוניברסיטאות, לגייס תמיכה לבנייה מחדש של "המקדש". לפי ארגון זה, עבודתו אינה מוגבלת לסטודנטים דתיים בלבד, אלא פועלת להפצת רעיונותיו בין הקטגוריות השונות של סטודנטים, חילונים, דתיים ולאומנים, ומזמינים אותם להשתתף בהסתערות על אל-אקצא

היזומה לחופש יהודי בהר הבית חליבהארגון זה חדש יחסית, הוקם על ידי הרב ופעיל הליכוד "יהודה גליק" בשנת, והוא מכהן בתפקיד מייסד ומנהלו. הארגון מבקש, על פי תוכניתו, להקים "הסדרים מלאים לזכויות היהודים בהר הבית", שמשמעותם הסדרים פורמליים לפלישות במועדים ספציפיים. כמו גם לפנות מקום ליהודים לקיים

תפילות יהודיות וטקסי תלמוד בפומבי ורשמי במסגד אל-אקצא. אחד האמצעים החשובים ביותר שלה להשגת מטרתו הוא עידוד והשתתפות בהסתערות על מסגד אל-אקצא.

היא מאמצת פעילות שטח ותקשורת עם הציבור הישראלי הרחב, באמצעות תוכניות מודעות והרצאות מעוררות מוטיבציה. היא גם מאמצת את הדרך השיפוטית להשגת מטרתה, תוך שהיא מציעה לתרום למימון נסיעות מאורגנות מכל הארץ להשתתפות בפלישות.

ארגון זה נחשב לשם או לחזית האחרת של ארגון "זכויות אדם בהר הבית", אותו מוביל גם "יהודה גליק", שאימץ את השם "הר הבית הוא שלנו", ומפרסם את ידיעותיו היום ב- אתר אינטרנט ועמוד פייסבוק בשם "חדשות הר הבית" מאחוריה יותר מאישיות אחת בראשות גליק.

הקרן למורשת הר הבית והמקדש: זוהי עמותה רשומה אשר הוקמה גם על ידי "יהודה גליק" בשנת ונרשמה כעמותה רשמית בשנת. בין מטרתיה העיקריות היא "חיזוק הקשר בין העם הישראלי לבין העם הישראלי". "הר הבית" ו"הבית" וכן "חיזוק המודעות למרכזיות ולמרכזיותו". "הר הבית" ו"בית המקדש" במורשת ישראל, ועידוד . העלייה ל"הר הבית" על פי ההלכה היהודית .

בין אמצעיה ופעילויותיה להשגת מטרת אלו ניתן למנות את הפריצות בפועל של פעיליה ותומכיה, וקיום פעילות חינוכית מקיפה הרצאות, ימי עיון וסיורים חינוכיים להכרת "הר הבית לאחרונה כללה עצמה בטיטת התכניות החינוכיות לשנת הלימודים תשע"ו, הנושא על סדר היום של משרד החינוך הישראלי הוצגה תכנית חינוכית והוצעו שיעורים חינוכיים לכל שכבות החינוך, ולכל המגזרים בחילונים. , החברה הישראלית הדתית והשמרנית.

פעילותו של ארגון או עמותה זו עלתה במושבים השונים שנערכו בנושא הפשיטות והכוונה של אלאקצא באולמות הכנסת, ובמיוחד ישיבות "ועדת הפנים" בישיבתה הנוכחית והקודמת. לעמותה פעילות תקשורתית באמצעות אתר "אינטרנט ועמוד רשת חברתית" פייסבוק.

עמותת קרן הר הבית: עמותת "קרן הר הבית" היא ארגון יהודי נוצרי-ציוני השואף לייחד בגלוי את אזור מסגד אל-אקצא. הקמתו הוכרזה ב-הן באמריקה והן בישראל, כאשר ירושלים היא המרכז העיקרי שלה. מטרתו העיקרית היא לבנות את בית המקדש השלישי. בין מנהיגיה: "טרי רייזנהופר" האמריקאי העשיר מייסד ארגון הר הבית האמריקאי אוסוף כספים מיהודים עשירים ונוצרים אוונגליסטים באמריקה,

קנדה ואוסטרליה; לקנות כמה שיותר בתים בעיר העתיקה, בעיקר נטושים; ועומדים בראש היהודים העשירים שתורמים למפעלי יהוד: המיליארדר היהודי "ג'וזף גוטניק" מאוסטרליה, והמיליארדר "אורווינג מיסקוביץ" ו"ארי רינת", שניהם מארצות הברית. לאגודה הזו יש קשרים הדוקים עם האליטות הפוליטיות באמריקה.

מתנדבים לעידוד עלייה להר הבית ראה אותה הוא היה פעיל ושמו של הארגון או התנועה הזו הופיע בשנת. הוא מעסיק או מפעיל מתנדבים שמקבלים ומדריכים את המסתערים על מסגד אל-אקצא. לעקוב אחר הפלישות, לפרסם חדשות על כך ולהפיץ פטוות וטקסים הקשורים ל"טיפוס להר הבית". וארגון סערה תקופתית בהובלת רבנית.

. במיוחד בתקופת החגים היהודיים. ארגון זה מעורב משמעותית השנה בהודעות שפורסמו ובקריאות לפלישות.

חוזרים להר: תנועה זו נוסדה בשנת, והיא תנועה פעילה מאוד בהסתערות וארגון אירועים - גם אם הקהל שלה "קטן - ופועלת להפעיל את ההסתערות על מסגד אל-אקצא ו"להפטר ממנו אלה שהוא מתאר כזרים".

זוהי תנועת נוער שמאמינה בצורך להסיר ולהרוס את מסגד אל-אקצא ולבנות את בית המקדש לכאורה במקומו. בתוכנית הביניים שלה היא קוראת לפעול לפתיחת דלתות מסגד אל-אקצא מסביב לשעון בפני יהודים, לקיים תפילות יהודיות ולהקריב קורבנות.

התנועה מאמצת גם כתיבת מאמרים שמטרתם להגביר את המודעות של החברה הישראלית למציאות השטח במסגד אל-אקצא, ומארגנת כנסים, הפגנות והקמת אוהלים, כשיטת עבודה להעלאת רמת העניין הישראלי בסוגיית הפלישות לכאורה. ובית המקדש. על מנת להרחיב את מעגל פעילי הארגון והסניפים.

המייסד הרשמי או הפעילים המרכזיים של התנועה אינם ידועים; עם זאת, מצוין מהתמונות שפורסמו, כי הרב "בן ציון גופשטיין" - מנהיג ארגון "להבה" משתתף בפעילות ארגון זה, ומפרסם תדיר את תמונותיו בעמוד הפייסבוק של ארגון זה.

ארגון "להבה": ארגון יהודי ימין קיצוני שהוקם בשנת על ידי נשיאו בן ציון גופשטיין, מחסידיו של הרב כהנא, מייסד ארגון הטרור "כח". שמו נגזר מראשי התיבות "הארגון למניעת פירוק יהודים בארץ הקודש" בעברית, והוא קורא במפורש ובפומבי לגירוש של כל הערבים מארץ פלסטין ההיסטורית, ויש לו תוכנית "הגן על בנות יהודיות מהתאגדות עם לא יהודים" באמתלה של שמירה על "טוהר העם". היהודיוקוראת לפירוק כיפת הסלע כדי לחנוך את "המקדש" לכאורה חצרות מסגד אל-אקצא, ו"להבה" חוגג את מבצע הטבח במסגד איברהימי, המחבל ברוך "גולדשטיין, כ"גיבור

הזכרנו קודם כי היהודים התגוררו בפלסטין בסביבות לפני הספירה, וכי הם התאחדו תחת דגלו של המלך דיוויד, . והביסו את תושבי פלסטין המקוריים, ואז קם המלך שלמה אחריו, אשר שלטו הסתיים בסביבות לפני הספירה, וכי סולומון בנה את טמפל, ושאריו התחלקה מדינתם לשני חלקים: ממלכת ישראל וממלכת יהודה, ושהראשונה התמזגה באימפריה האשורית בין פנה"ס, ושהשני נשבע אמונים לאימפריה האשורית, וכן שבשנת לפנה"ס, מלך בבל, שהחליף את האימפריה האשורית, סיפח את ממלכת יהודה לממלכתו ושדד את ירושלים, והחריב אותה כפי שלטון תלמי - ממשיכו של אלכסנדר - ובשנת שהחריב את בית המקדש, והיהודים הוגלו לאזור בבל בפרת, אז לפני הספירה הרומאים סחפו את ירושלים, והיהודים הפכו לשליטת המדינה הרומית עד שנת לספירה; כמו "טיטוס" הרס את "ירושלים", שריפת בית המקדש, בעקבות מהפכה של היהודים

הרומאים חזרו בשנת לפנה"ס, והחריבו את "ירושלים" בפעם האחרונה, והקיסר הרומי אדריאנוס הקים מקדש פגאני במקום המקדש היהודי על שם אלת צדק "יופיטר" עד להקמת הנצרות, אז הנוצרים הרסו את המקדש הרומי הזה בתקופת שלטונו של הקיסר קונסטנטין ואמו הלנה. פלסטין נותרה תחת שלטון רומאי עד שהערבים המוסלמים כבשו אותה כשכבשו את לבנט, ולכן עומר אבן אל-חטאב נכנס ל"ירושלים" וקיבלו אותו בשנת לספירה, מהפטריארך, שקבע כי אין ליהודים להיכנס לפלסטין

תחת שלטון המוסלמים הערבים, כפי שהצגנו, נהנו היהודים מחופש, והם לקחו את הערבית כשפתם, והם לקחו את השמות הערביים כשם, והם חיו גם בארצות האסלאם של הממלכות, הטורקים, . והסולטנים של איסטנבול, והיהודים התיישבו במקדוניה ובסלוניקי, והם זכו לתפקידים גבוהים באימפריה העות'מאנית, והגירתם אליה גברה בהתאם. הם נרדפו במרכז אירופה וברוסיה

זה היה מהשפעת החניכות של היהודים לפיניקים, לנוטים, לסוחרי האופקים, ולאחר מכן מהתפשטות היהודים בארצות העולם, רדיפת הנוצרים אחריהם ומניעת הצטרפותם לממשלה. תפקידים ועיסוק בעניינים ציבוריים ושירות צבאי מקצועי, והגדרת שכונות לגור בהן ולא לעזוב אותן, ובזותן והשפלתם - שהתמחו בענייני מסחר והלוואות כספים, ובתחום זה היה להם עיסוק הכשרה, טריקים חדשניים וכניעות מלאכותית, הכינו אותם לאסוף עושר ולקנות את החובות של מי שדיכא אותם.

נ. ווישר: שהשפעתה של פריחת המסחר לאורך נתיבי המסחר, החל W. שנכתב על ידי, זה הגיע בעמוד של הספר מוונציה, היא שקאסטות המסחר איבדו את השפעתם, ושהנוסעים הפכו למעין שכיר חרב פיניקי ללא כלי אמנותם. לא הייתה להם עוד כל מעורבות בניהול הערים, ולכן הכוח והעושר היו מוגבלים בידי נציגי המחוזות העשירים לפני האספה הלאומית; מה שהוביל להחלפת החברה המבוססת על כסף וחומר, החברה שהתבססה על ניצול הקרקע, והבנקאי הפך חשוב יותר מהבעלים, ובכל פעם שנחלשה השפעת הכנסייה, מקצוע הבנקאי. ורד; זאת משום

שאנשי הדת בימי הביניים נהגו ללכת לעובדה שריבית והלוואת כסף בריבית מנוגדת לאמונה הנוצרית. ומכיוון שהיהודים לא היו כפופים למגבלה זו, איבדו הצלבנים והכתות את מעמדם כסוחרים, בעוד שדווקא השפעת פיזור היהודים ושליטתם בשפות הפך מקצוע הלוואות הכספים להקדש. להם, ומכאן קמה שנאת היהודים. כי העם שנא שליהודים יהיה המונפול הזה,

במיוחד כשהעם היה חייב לו, והיה קל לממשלות, כשהן במצוקה, לערר רגשות לאומיים נגד היהודים, שגזעם הפך למושא רדיפה מתמשכת וברברית. בכל עיר נאלצו היהודים לגור בשכונה מיוחדת, וללבוש מדים מיוחדים, שלעיתים הבחינו בחוט צהוב. נוצרים אדוקים ירקו עליהם כשהשליכו אותם לרחובות, ונלחמו בנסיכים שנכלאו ועינו אותם עד שנחשפו מחסות כספם. לפיכך, מקצוע הלוואות הכספים היה מקצוע מסוכן, ודי להזכיר שהריבית הגיעה, בתקופת ימי הביניים, ל-אחוז, ושהשנאה הדתית שהייתה קשורה לקנאה פיננסית נמשכה עד היום.

רדיפת היהודים בגרמניה

הרדיפה הראשונה של היהודים הייתה בגרמניה, במיוחד בתחילת המאה האחת עשרה, במיוחד כאשר כומר נוצרי בשם ויקלינוס עבר ליהדות. ההשפעה של זה הייתה שהקיסר הנרי השני גירש את היהודים ממיניץ ואחרים, ואילץ רבים. מהם להשתייך לנצרות. היהודים שילמו הרבה כסף כדי לעצור את תנועת הרדיפה ולהחזיר את דתם.

בצפון צרפת התאספו צלבנים, שחצו את הריין והדנובה, הפיצו טרור ואימה וטבחו ביהודים שסירבו לנטוש את דתם. נאמר כי יהודים מתו בערי אל-רין כפרס על דבקותם באמונתם. בוורמס נקברו גופותיהם של יהודים, ו-מתו במייניץ. כמה יהודים אימצו את הנצרות כדי לברוח מהמוות, וכשהגיעו הצלבנים הנוצרים הללו בהנהגתו של גודפרי דה בויון בדרכם מאירופה והונגריה לירושלים, הם הכתירו את רדיפתם בכך שהכנסו את היהודים שם במקדשם ושרפו אותם חיים בשנה. שנת לספירה. ראוי להזכיר כאן שההמון הוא רוב אלו שביצעו את הזוועות והרעות הללו, ודי להזכיר שהקיסר הגרמני הנרי השני, שהיה באיטליה, כעס על התוקפים ואישר את היהודים שנאלצו לשנות דתם לחזור אליה.

באשר למסע הצלב השני בשנת לספירה, האפיפיור יוגניוס הוציא צו הקובע כי כל חייב ליהודים פטור מתשלום הריבית על חובו אם ייכנס ללוחמי הצלבנים. הרכוש היהודי גם היה נתון להחרמה בצרפת בהתאם לפקודות שניתנו באותה עת על ידי לואי השביעי מצרפת.

היהודים עברה בגרמניה גם במהלך מסע הצלב השני, ואלמלא התערבותו של האיש האדוק ברנרד קלירבו, היו משמידים את כולם בנוכחותו.

באשר למסע הצלב השלישי בהשראת האפיפיור אינוקנטיוס, מה שהכריז קדושתו לראות בהם עבדי קבע; מכיוון שהם הרגו את ישו, הרשויות הרשמיות בכנסייה עודדו להתייחס אליהם בבוז.

ומכיוון שאירופה במאה התשע עשרה הייתה מסוכסכת בתשוקות פוליטיות ובחילוקי דעות בינלאומיים, קמה בקרב התנועות הללו תנועה שכונתה נגד היהודים, המכונה "אנטישמיות". התנועה התבססה בעקרון שלה על בסיס שנאת היהודים, שראשיתה במאות השנים האחרונות, אך מנהיגי תנועה זו הלבישו אותה בלבוש מודרני, וטענו כי התכוונו על ידה למנוע מהגזעים השמיים. להתגבר על הגזעים האריים, ולעצור את זרימת הזרם השמי מאסיה לאירופה, והם קראו לזה תנועה שמטרתה להציל את הציוויליזציה האירופית מהפשיטה הקדם-אסלאמית האסייתית

למעשה, תנועה זו הייתה פוליטית, והיא לא תמצא את מקורה בסכסוך הקדום בין אירופה לאסיה או במאבק הארוך בין הכנסייה למקדש - הנצרות והיהדות - המאבק שעבורו נשפך דם במשך זמן כה רב. חיים שאבדו בימי הביניים, אבל זה היה תוצאה של שחרור היהודים באמצע המאה התשע-עשרה. היהודים חיו אלפי שנים באירופה, ובכל זאת רוב האירופאים עדיין מסתכלים עליהם כפולשים זרים, ואינם מקבלים את התבוללותם ביניהם. אולי הסיבה לכך היא שהיהודים שמרו על הלאום שלהם, ובילו את השנים הארוכות מבודדים בשכונותיהם, לא

מתערבבים עם עמים אחרים, ולא נישאו לאף אחד אחר. אז הם שמרו על אופי מיוחד ועל צבע מיוחד. הגטו בכל עיר היה כמעט גטו ליהודים, שהוקם ע"י נוצרים כדי להגן על הנצרות מפני רוע ה"יהדות", הגטו, זר עקור מארצו, שמר על המסורות השמיות והוסיף להן פעילות אירופית. ומאחר שנמנעה ממנו, בהתאם לחוקי המדינה, כניסה לצבא, בעל קרקעות או הקמת חברות מסחריות, החל לעבוד בכסף, לאגור ולחסוך. הכנסייה רדפה אותו והממשלה התנכלה לו, אז הוא הפך למטיף של עקרונות דמוקרטיים. הוא נעשה מאוד זהיר ועירני. חושי הפכו דרוכים, האינטליגנציה שלו התחזקה, והג'יהאד והערמומיות שלו התחזקו. כשהשתחרר מכבליו. והרשה לצאת מה"גטו" וליהנות מזכויותיהם של אזרחים אחרים, יצא יצור חדש משכונתו, והוא כבר לא היה אותו יהודי מזרחי, אלא הוא היה אירופאי מודרני שנבדל מהאירופים על ידי הדיוק של האינטליגנציה שלו ויכולת התושייה שלו.

ומכיוון שהיהודים היו כולם ממעמד אחד, מעמד הביניים, מאמציהם וסמכויותיהם התאחדו באותו מעמד, ועד מהרה הם הפכו בחזיתו מבחינה כלכלית, פוליטית וחברתית, במיוחד בגרמניה ובאוסטריה, והופיעה עליונותם והם שלטו. את ענייני המדינה, ואנשים רבים הצטיינו ביניהם, ביניהם לודוויג בורן והנריק הנה, ואדוארד יאנס, קרל מרקס ומשה הס. העשירים שלהם שלטו בתנועה הפיננסית בארץ,

וההשפעה הנשגבת ניכרה בכל החוגים. וכך החלה להתעורר חרדה, והגרמנים והאוסטרים הרגישו שהם יהפכו לזרים בבתיהם, ושלא ייחלו להפוך לעבדים והיהודים אדונים. למרות שהיהודים הצטיינו בעניינים רבים על פני בני ארצם בגרמניה, הם היו האנשים שומרי החוק ושומרי המצוות ביותר. הם לא היססו לעשות כל מה שהיה להם למען התרוממותה של גרמניה, שאותה נטלו כבית שני,

כך שהנסיך ביסמרק עצמו הודה שהכסף שהשיגה הממשלה כדי להוציא על מלחמת שולם. על ידי איש הכספים היהודי בלכרודר לאחר שהשווקים הפיננסיים סירבו לתמוך בממשלת גרמניה במדיניות המלחמה שלה. וקרה בשנת לספירה, עם איחוד גרמניה לאחר מלחמת השבעים, שאדוארד לסקר היהודי קיבל לידין את הנהגת המפלגה הליברלית הלאומית, והשפעת היהודים התחזקה והשתלטה על רוב ענייני הכספים של המדינה.

השנאה ליהודים הייתה סמויה בנפשות, וחיכתה להזדמנות להתפוצץ עד שתתעורר ההזדמנות בשנת לספירה. "עיתונאי קטן מהמבורג בשם וילהלם מאר פרסם מכתב כלומר, "ניצחון היהדות על גרמניה

ומצאתי שהמסר הזה הכין מוחות לקבל אותו; העם התקומם נגד יהודי מאליה, והזעם המדוכא התפוצץ

באותה תקופה קרה שביסמרק הסתכסך עם מפלגת הליברלים הלאומיים בראשות לסקר היהודי, והוא החל לתמוך בתנועה זו. אז הסתפקה הנהגת התנועה באדם בשם "אדולף סטוקר" שהיה בעל השפעה חברתית רבה, עוצמה רטורית ונחישות של ברזל, גם אם שנת לספירה הגיעה לחזקה בתנועה, ורדיפת היהודים התפשטה לכל עבר. , והם הוחרם, הועלב ותקפו, והועלו עצומות לפרלמנט הגרמני בבקשה לשלול את היהודים מליכנס לבתי ספר ולאוניברסיטאות ולא להתמנות לעבודות ממשלתיות

המפלגה השמרנית תמכה בתנועה זו בניגוד למפלגה הליברלית הלאומית, שתמכה ביהודים. היהודים באותה תקופה לא היו חסרי תומכים, בהם נסיך הכתר של גרמניה, "הקיסר פרידריך לאחר מכן", שהכריז שתנועה זו היא בושה ושערורייה. ואז הרעיון של רדיפת היהודים התפשט בקרב המעמדות הבורים של העם, ופשוטי העם התקוממו ביהודים, שרפו את המקדשים שלהם והרגו רבים מהם. שוחט יהודי נעצר בסיטן באשמת שטבח ילד נוצרי כדי להכין מצות בדמו, הוא נשפט וזוכה, אך זה לא שכנע את הציבור בפסול האישום הזה. המפלגה הלאומית הליברלית הגנה על היהודים והאשימה את המפלגה השמרנית בניהול תנועה זו. והתגלעו חילוקי דעות קשים בין שתי המפלגות, והעניין הסתיים בנסיגת המפלגה השמרנית ובהרגעת תנועת העוינות בין היהודים, גם אם בשנת לספירה שככה תנועה זו לאחר שהסעירה את דעת הקהל למען. זמן רב בחלקי אירופה

רדיפת היהודים ברוסיה

יהודי רוסיה חיו בגטאות שלהם, צפופים; הוא הכין את זההרוסים היו זרים, זרים, והם הסתכלו עליהם כמו שהיהודים הסתכלו על הטמאים, המנודים, ואז קמה ברוסיה התנועה לשחרור האיכרים, ותנועה זו הייתה זעזוע חזק לבעלי הארץ, אז היהודים היו המנצחים בתנועה ההיא; מאחר שהם לא היו בעלי הקרקע ולא נמנו בין החקלאים, אז הם עסקו בעסקים פיננסיים והמשיכו להלוות לשני הצדדים והיו פעילים להרוויח מהיותם מתווכים בין שני הצדדים, כך התחזק כוחם ושלהם. ההשפעה התעצמה פה ושם. אז הייתה המלחמה בין רוסיה לטורקיה, והעם הרוסי הרגיש שהוא צריך לתקן את שיטת הממשל בארצו

, והאנרכיסטים הפיצו רוח של אי שביעות רצון בקרב האיכרים, והצאר אלכסנדר השני חש בחומרת המצב. וחתם על צו המעניק לארצו את החוקה. אך הוא נרצח לפני יישום גזירה זו, ויורשו סירב ליישם את מדיניות אביו, ובאותה עת התחזקו מפלגות האופוזיציה, עקרוניתיהן התפשטו ואי שביעות הרצון התגברה. היהודים ניצלו הזדמנות זו כדי להגביר את פעילותם הכספית, והרוסים חשו שהיהודים תופסים את כספי המדינה ונהנים ממנו בעודם בעוני קיצוני, ולכן השנאה החלה להניב פרי.

ואז התפשטה בגרמניה הידיעה על רדיפת היהודים, שהתריעה בפני הרוסים על מה שהם לא מודעים אליו, והעוינות נגד היהודים התפוצצה בפתאומיות ובמפתיע, בעקבות ריב בבר יין בחרסון, שבו נקלעו כמה רוסים ללהילחם עם כמה יהודים, ולהאשים אותם בשחיטת ילדים נוצרים כדי להכין לביבות דמם.

המריבות נסערו, והם הסתנוורו בשכרות, אז הם ניפצו את בית המרזח ויצאו לשדוד ולגזול את הגטו, והרגו אותם בצורה נוראית. הפרעות התפשטו במהירות לכל עבר, והאוכלוסייה שטפה בכל עיר, פרצה אל הרובעים היהודיים, שדדה אותם ושרף את בתיהם. שבועות לאחר מכן, מערב רוסיה, מהים השחור ועד הים הבלטי, הייתה להבה בוערת נגד היהודים, בתיהם נשרפו, בתיהם נהרסו, רכושם נשדד ודמם נשפך. מאות גברים וילדים יהודים נטבחו, ומאות נשים יהודיות הושחתו, ואלפים מהן לא מצאו מחסה או מזון

. מעשי טבח ושריפות התפשטו ביותר מ-ערים וכפרים, כולל ורשה, אודסה וקייב. אירופה שרה בזוועות הללו, והאשימה את ממשלת רוסיה בתמיכה במעשי הטבח הללו כדי להסיח את דעתם של אנשים מהתעמולה של האנרכיסטים ומתלונן על השלטון הקיים במדינה. אין ספק שאולי המלחמה והמלוכנים ברוסיה תמכו בתנועה זו ולא נקטו בכל אמצעי כדי לדכא ולהתנגד לה. אמנם הצאר הביע בתחילה את חוסר שביעות רצונו מתנועה זו, אך עד מהרה חש בה נוח בהשפעת שריו, והוציא צו צאר להפסיק את התערבותם של היהודים בענייני הארץ, ולחייבם להתגורר בה. את שכונותיהם, לא לעזוב אותם, ולא להשתתף בעניינים ציבוריים, כאילו הוא פסק עליהם.

מעצר נצחי ושלל מהם כל זכויות אזרח. השפעתה של גזירה זו הייתה חמורה בממלכות אחרות; מכיוון שהדבר מעיד על אכזריות בלתי מוצדקת, מחו מדינות אירופה, וממשלת אנגליה שלחה פנייה לקיסר, פנתה אליו להפסיק את רדיפת היהודים. תשובתו הייתה: "אני לא רוצה לשמוע דבר על העם הזה". השפעתו של חוק צאר זה היה לשתק את התנועה המסחרית והפיננסית במדינה, במיוחד כאשר היגרו יהודים מרוסיה, והביאו עמם שווי מוערך של כ-מיליון רובל מכספם. כשהפרעות הללו הסתיימו בשנת לספירה, התברר מהסטטיסטיקה שהן עלו לרוסיה יותר מעלות מלחמתה עם טורקיה בשנת לספירה.

תנועת הסחר נעצרה, בנקים רבים פשטו רגל, כספי עתק הועברו לבנקים זרים, ומחירי ניירות הערך הרוסיים ירדו. אף על פי כן המשיכה ממשלת רוסיה במדיניותה של חיסול היהודים. אז המספר הגדול של היהודים עזב את רוסיה, והרדיפות הללו נמשכו שלוש שנים עד שהצאר מת, ויורשו היה פחות קפדן, ולמדינה נמאס מאותם תקריות דמים, אז הרדיפות האלה הקלו

רדיפת היהודים באנגליה

כשהסקסונים שלטו באנגליה, מספר היהודים היה קטן, והמלאכה שלהם הייתה מסחר, והם גדלו עם הגעתו של באוקספורד ובמקומות אחרים, ויהודי צרפת שהיגרו, "ויליאם המנצח בשנת לספירה, והם התגוררו בלונדון" בלאנגליה נהנו קצת מחופש ומותרות של חיים.

עם זאת, חייהם היו מוטרדים ממה שהם הואשמו בו בתקופת שלטונו של סטיבן, שהם הרגו נער נוצרי ב"נורית" בשנת לספירה, וזו הייתה האשמה הראשונה מסוג זה בעולם, והלכה בעקבותיה. על ידי שתי האשמות דומות אחרות באנגליה.

למרות שהם נהנו קצת מחופש ושלווה בתקופת שלטונו של הנרי השני, קרה שהאספוסף התפשט באנגליה כאשר חגג את הכתרתו של המלך ריצ'רד לב הארי שהוד מלכותו הורה לשחוט את היהודים. עד מהרה הם היו טרף לביזה ולביזה, ותפקידם היה נתון לאש ולהרס, והדבר גבר כאשר המלך יצא למסע הצלב. וקרה ב"יורק" שאחד הנזירים היה בין הנצורים של טירה בה מצאו היהודים מחסה, אז התאבד גאס. המלך ג'ון כלא את כל היהודים והחרים את כספם.

רדיפה בכל מדינות אירופה

תנועת האנטישמיות לא הופיעה בביטוי אלים שכזה אלא ברומניה, שכן היהודים חיו בשמחה ובאושר בימי השלטון הטורקי. מאות השנים הארוכות של מגוריהם במדינה, והאנשים בשנת לספירה רדפו אותם עם רדיפות מתועבות ובזזו את בתיהם, והיהודים החלו להגר מרומניה ולברוח ממנה בלהקות ובחדי קרן.

באוסטריה החלה תנועת רדיפת היהודים במקביל לתחילתה ברוסיה ובגרמניה. העיקרון שלו היה שנערה נוצרייה בשם "אסרובמוס" נעלמה מכפרה בהונגריה באפריל לספירה, והשמועות היו כי היהודים חטפו וטבחו אותה, אז התקוממה המשפחה ועצרה חמישה עשר יהודים שנכלאו, ומשפטם עמד מסודר במידה, והובאו עדי שקר, והמשטרה עצרה את בנו של אחד הנאשמים, שהואילד בן ארבע עדיין עינה אותו עד שגרם לו להחליט שאביו טבח בילדה. המשפט החל ב-ביוני. זה היה אחד המשפטים ההיסטוריים המפורסמים ביותר, והוא נמשך עד באוגוסט; במסגרתו נחשפה קנוניה המשטרית, נחשפה פרשתו ובית המשפט קבע את חפותם של כל הנאשמים. למרות שהדבר הפיל את תנועת העוינות נגד היהודים, המסיתים הגרמנים לא חסכו במאמץ כדי לעורר את מחשבות הציבור בארץ אוסטריה נגד היהודים, ולכן נמשכו רדיפותיהם זמן רב, וחומרת רדיפה זו. לא פחתה עד שנת לספירה.

וקרה בשנת לספירה שהמשלה האוסטרית הקימה "בתי משפט ליהודים", ולבסוף גירשה אותם מווינה מאז לספירה, אז הפכה את המקדש שלהם לכנסייה, ובשנים לספירה "מריה תרזה" גירשה את היהודים. מבוהמיה, ובשנת לספירה הורתה ליהודים ללא זקן לענווד עניבה צהובה על זרועם השמאלית, כהגבלה על פעילותם העסקית; למשל, בפראג נאסר עליהם לקנות מזון מהשוק לפני שעה מסוימת, ירקות לפני השעה תשע, בקר לפני השעה אחת עשרה, ודגים בימים מסוימים, והמיסים הוכפלו עבורם.

עם זאת, יוסף השני לספירה ביטל רבות מההגבלות הללו, כולל המדים שלהם ומס הקלפי, ואישר אותם לשרת בצבא ולילדיהם ללמוד בבתי ספר ממלכתיים, עם מה שהוציא מתקנות השחרור. בשנת לספירה, אך סובלנות זו לא נמשכה לאחר יוסף השני.

ההגבלות הוגברו על ידי פרנציסקוס השני לספירה; אז החקלאות נאסרה עליהם, והוועידה בווינה ב-לספירה החזירה את אופי היהודים באופי שונה מהאזרחים, למרות שב-לספירה בוטלה הזכות ליהודים, ובשנת לספירה גבר שחרורם בגלל על השתתפותם בתנועה הדמוקרטית המהפכנית. החוקה משנת לספירה הכירה בחופש האמונה הדתית לאחר עלייתו של פרנסיס יוסף הראשון לכס המלכות בשנת לספירה.

עם זאת, ההגבלות הוחזרו בשנת לספירה, כאשר השפעת הכמורה באוסטריה עלתה בקונקורדה לספירה, ובשנת לספירה בוטלו כל ההבדלים בין הדתות, ולכן הפכו היהודים לחברים במועצת הרש"רים ובעמדות של

גנרלים, חינוך ואמנות, וביניהם צצו יולי, הלניק, קאופמן, קומפרט, פרנסיס, פרנקל, מוסקטלס, הוסנאל והשחקן סוניטל, אתאיסט החשבון והשחמטאי שטייניץ. והחוק משנת לספירה חייב כל יהודי להיות חבר באגודת המרכז בה הוא מתגורר, ולאגודה יש זכות להטיל עליו מס. כך גם בגרמניה, יהודי רשאי להגיש דוח על מצב העוני שלו כדי לקבל פטור ממס.

ובעוד שצרפת לא הושפעה הרבה מהתעמולה האנטישמית, למרות העובדה שכל התנאים החברתיים והפוליטיים שהעלו את הגרמנים נגד היהודים היו זמינים בה, תנועת הרדיפה הופיעה בשנת לספירה כשעזב את שירותו של הרוטשילדים וסוכנם, פול פונטו, אז הוא ביקש להרוס את הבית הפיננסי הגדול ההוא, והחל להפיץ תעמולה נגד היהודים, והשפעתו הרבה השפיעה על מעורר מחשבות, והוסיף לספר ההוא שיצא לאור על ידי "אדואר דרמון" בשנת לספירה,

וכותרתו הייתה "צרפת היהודית", שבה היהודים אותגרו קשות, והוא הזכיר עליהם שערוריות מתועבות, הספר הזה התפשט רחבה, ואז הוציא דרימון עיתון בשם "המילה החופשית" ו התרומה שלה לתעמולה נגד היהודים, והיא הפכה לפופולרית מאוד. אז הייתה זו שנת שבה התעוררה שערוריית הלחימה בפנמה, ונחשפו המעילה והגניבות שכללו כמה יהודים בפרויקט התעלה. הכעס הסמוי התפוצץ, ואז התרחבה התנועה בחוגים צבאיים כאשר בשנת לספירה נעצר קצין יהודי בשם "קפטן אלפרד דרייפוס" ונשפט על בגידה.

ומכיוון שלמשפחת דרייפוס הייתה עמדה והשפעה והייתה בטוחה בחפותו של בנם, הם ביקשו ללא רפיון להוכיח את חפותו, ולמרות היווצרותן של ראיות חותכות לחפותו, קבע משרד המלחמה לראותו כעל פשע. פלילי, ולבסוף הוא נשפט מחדש, אך הוא נידון שוב להרשעה, ולפסיקה הזו הייתה השפעה רעה על מחוזות אירופה; זה הוביל לכך שממשלת צרפת תיקנה את העניין, בהתייחסה לנשיא הרפובליקה כדי לחון את דרייפוס, וזה נעשה

דרייפוס הוחזר לדרגתו, זכה בלגיון הכבוד ופיצה על העוולות שעשה, ומסקנתו של תיק זה הייתה סיום רדיפת היהודים בצרפת.

מפקד אוכלוסין של היהודים

בתחילת המאה הנוכחית היה מספר היהודים מיליון, שלושים שנה אחר כך מיליון ולבסוף מיליון. המספר בכל הסטטיסטיקות הללו הוא משוער ורחוק מלהיות מדויק. לפני מלחמת היו ברוסיה חמישה מיליון וחצי ברוסיה, שלושה מיליון באמריקה, מיליון בגרמניה, שניים וחצי מיליון באוסטריה והונגריה, בטורקיה ובפלסטין העתיקה, במצרים, ב פלסטין לבדה, ו-בלונדון. במדינה הבריטית פחות מזה. יש בצרפת, ברומניה, יותר בפולין, במרקש, באיטליה, בטריפולי, בטורקסטאן ובאפגניסטן, במקסיקו, ובין במדינות אחרות המספר נע לזה; מעשי הטבח הנאצים הפחיתו מאוד את מספר היהודים

יהודים באמריקה

מגוריהם של היהודים באמריקה החלו במאה השש עשרה, בברזיל, לאחר הכיבוש ההולנדי, במסגרתו נהנו מכל זכויות האזרח. במקסיקו ובפרו הם היו קורבנות של רדיפות וחיפושים. ובסוריאם התייחסו אליהם כמו הבריטים. הם מתגוררים בברבדוס, ג'מייקה וניו יורק מאז המאה השבע-עשרה. במלחמת העצמאות האמריקאית הם בלטו משני הצדדים, מאחר שזכו לעושר ומעמד חברתי תחת השלטון הבריטי באמריקה. לאחר שהוכרה בעצמאותה של ארצות הברית של אמריקה

, הם התפשטו ברחבי אמריקה נהנו מאמצעי השחרור, ומספרם גדל כתוצאה מההגירה הגוברת של יהודי רוסיה, והם זכו לתפקידים ציבוריים גדולים. אחת הסיבות לתחייה של היהודים באמריקה הייתה מפגש מנהיגיהם ואיחוד דבריהם בוועידה בסינסינטי, ובשנת לספירה הוקמה "אגודת הקהילה היהודית בניו יורק", והיו להם ארבעה. חברים בסנאט האמריקאי, ו-צירים בבית הנבחרים, ומינו רבים לתפקידים דיפלומטיים, ומינו את מר א. ס. שר טטארוס, ואחרים בתפקידי הוראה באוניברסיטאות ובמערכת המשפט, וכבשו את תחומי האמנות, הספרות,

התעשייה והמסחר. יעקב "שריף" היה מגדולי הנדבנים והנדיבים היהודים. זה הוקם במכללות אמריקה והם נתנו את מירב הסיוע לאחיהם היהודים שנרדפו ברוסיה ובמדינות אחרות באירופה.

שחרור היהודים באירופה

נוכחותם של יהודים באנגליה הייתה במקביל לפלישה הנורמנית. הם גורשו מבורי סנט אדמונדס בשנת לספירה לאחר מעשי הטבח בהכתרתו של ריצ'רד הראשון, והם התבקשו לענוד תגים בשנת לספירה. תוך ויסות המשך הזרימה של יהודים כסף לאוצר המלכותי, מה שאני מכנה "הפרלמנט של היהודים" נקרא. בשנים ולספירה הוצאה רשימה של יהודים הקובעת רישיון ליהודים להחזיק בקרקע, ומאחר והרשימה אסרה על היהודים לעסוק בענייני כספים שהיו היחידים הפתוחים בפניהם, הרישיון הנ"ל היה מדומה והיה לו אין תוצאה. במקום זאת, זה היה הקדמה לגירושם בשנת לספירה, ומעטים מהם נשארו, ורבים התיישבו. אמריקה והועיל לסחר הבריטי.

ועידת וייטהול בשנת הייתה נקודת המפנה במקרה של היהודים. אם הוועידה לא הוציאה החלטות פוריות, השופטים החליטו שאין מניעה לחזרת היהודים לאנגליה, וצ'רלס השני המשיך במדיניות של סובלנות שקרומול רודף אחריה. אולם לא נעשה צעד רציני לשחרור היהודים עד לבוא החוק של לספירה. בשנת, רוברט גרנט הוציא את החוק הראשון למען השחרור. בשנים קיבלו היהודים את האגודה לזכויות פרלמנטריות. ודלת תפקיד השריף או מושל העיר נפתחה בפני היהודים בשנת לספירה, ומשה מונטיפיורי, שריף לונדון, זכה בדרגת כבוד בשנת לספירה, וסר א. ל.

גולד סמיד היה ברון בשנת לספירה, והברון לינול דה רוטשילד נבחר לחבר פרלמנט בשנת לספירה, למרות שלא יכול היה לבצע את משימתו, ואלדרמן הפך ל"סר דייוויד" סלומונר, הלורד ראש עיריית לונדון; כלומר, מושל לונדון בשנת לספירה, ופרנסיס גולד סמיד סרה בשנת לספירה, ובשנת לספירה מונה סר ג'ורג' ג'סל כשופט. הלורד רוטשילד היה הלורד היהודי הראשון בבית הלורדים בשנת לספירה, ומספר יהודים נבחרו לסגנים, ומר הרברט סמואל מונה כשר בשנת לספירה, וסר מתיונתן מונה למושל הונג קונג ונטאל.

, וסר יוליוס פוגל ופ. ל. שלמה עמד בראש המשרד במושבות. יהודים במושבות הבריטיות נהנים מזכויות אזרחות. במקום זאת, המושבות שחררו את היהודים לפני אמם, אנגליה. היהודים התיישבו בה הרבה מימי וולף, ומאז לספירה הם מורשים לשבת בפרלמנט הקנדי, ויש להם חוות בקנדה.

באשר לאוסטרליה, היא קיבלה את פניהם, ובסידני האסיפה הוותיקה ביותר של הקהילה היהודית ב-. במלבורן ב- , ובשנת לספירה, בוטלו כל ההגבלות על יהודים באוקספורד ובקיימברידג', והם נבחרו לתפקידי פרופסור ולתפקידים בשתי האוניברסיטאות.

בשנת לספירה, הוקמה חברה רפורמית עצמאית, וה"רב" היה ראש הקהילה היהודית בספרד ובפורטוגל. בשנת לספירה היה לרב הראשי סמכות נומינלית על יהודי האזורים, הכנסיות והפולחנים היהודיים. הוא ראש הדתי של בתי הכנסת המאוחדים, ותפקידו הוקם בשנת לספירה, שהיא קהילת הבירה, וכן עבור איגוד בתי הכנסת, והאגודות היהודיות האזוריות משתתפות בבחירת הרב הראשי.

בשנת לספירה התקיימה בלונדון הוועידה הראשונה של יהודים, וחבריה היו עשירים בעלי אמצעי חינוך. בין היהודים האנגלים, ש. ג. מונטפור במדעים פילוסופיים ותיאורטיים, ובספרות ישראל זנגוויל ואלפרד סטרו. ובאמנות ש. הארט מלחמת. א. ווס. ג. שלמה. ובמוזיקה השתתפו במלחמת דרום אפריקה יוליוס בנדיקט ופרדריק היימן קובן, ויותר מאלף יהודים אנגלים וקולוניאליים, והשפעת העלייה של יהודי רוסיה הייתה הוצאת חוק לספירה. באשר לגרמניה, החברה היהודית הגרמנית הוקמה בשנת לספירה

, ובאמריקה הוקמה הקהילה היהודית בשנת לספירה, והוקמו אגודות, פדרציות וגופים יהודיים נוספים בכל מדינות העולם כדי לבחון את ענייני היהודים בפרט. הטקסים, המקדשים, בתי הספר, המתקנים האמנותיים והשכונות שלהם, כגון: החברה הקולוניאלית היהודית שהקים את הברון הירש בארגנטינה.

באשר לתנועה שתאודור הרסל השיק בשנת לספירה, היא הייתה פרי התנועה הראשונה. התנועה האנטישמית, ומטרתו של המתקשר הזה הייתה להקים מדינה יהודית בפלסטין, אך מרבית היהודים לא הגיבו לקריאה זו, ולכן תומכיה, מעטים מהם משפיעים, נותרו פרושים בין העמים השונים.

זה; וכל מדינה נהגה לאמץ עם נתיניה היהודיים את החקיקה והמערכות התואמות את סוג השלטון וכיוון השלטון. בצרפת הוא אישר את הקמת הליגה היהודית בשנת לספירה, ובאנגליה, החברה היהודית האנגלית בהגירות יהודיות מאורגנות

ההגירה הראשונה

ההגירה זו אורגנה על ידי אגודות "חובבי ציון" ותנועת "בילו". להגירה זו יש מניעים וסיבות, שהם

אהשפעת הפעילות האנטישמית ברוסיה, או מה שמכונה סופות בנגב

.בהתעניינות הגדולה מצד סניפי האגודות חובבי ציון ברוסיה, רומניה, פולין ואחרות, בארגון העלייה ובדחיקתה

.טההשפעה שהותיר ההוגה היהודי פינסקרזכאי שחרור עצמיעל הנוער היהודי בארצות שמהן יצאה ההגירה

דהתסכול והאכזבה שפקדו את האינטלקטואלים היהודים כתוצאה מהתגברות הרדיפות וההתנכלויות ליהודים באירופה, והרצון של קבוצות יהודים למצוא פתרונות הולמים לבעיה היהודית, בעיקר ברוסיה, שבה היו נתונים. לכמות הגדולה ביותר של הטרדה ורדיפה

מהגרי הגירה זו התמודדו עם בעיות וקשיים במהלך פעולות ההתנחלות שלהם בהתנחלויות שקבעו בפלסטין, ובין בעיות וקשיים אלה:

אבורותם של עולים בעבודה חקלאית, למרות שהמטרה העיקרית המוצהרת מאחורי ההגירה היא לעבוד את האדמה ולנצל את הקרקע למגורים ולבניית יישובים

.בלעולים לא היו יסודות או כללים יסודיים בהכרת שיטות החקלאות וההשקיה

גבהגירה זו התמודדו העולים עם בעיית המחסור במים, והתפשטותן של מגיפות קטלניות, שהרופאים לא הצליחו במקרים מסוימים לטפל בהן, מה שהוביל למותם של עולים רבים

דחלק מההתנחלויות נחשפו למעשי גניבה על ידי קבוצות בדואים מסיבות הקשורות לשליטה באדמות מהן נהגו הבדואים ליהנות

גמהגרי העלייה הזו לא קיבלו עזרה או תמיכה מצד היהודים המתגוררים בפלסטין לפני נשאים הקשורים להיבטים הפיננסיים

ילדי העלייה הזו לא היו פותרים את בעיותיהם אלמלא התערבותו של הברון רוטשילד, שפיתח פרויקט שלם ותוכנית להצלת עלייה זו, והקצה סכומי כסף ועובדים לביצוע פעולת ההצלה ליישוב. תנועה שבוצעה על ידי ילדי העלייה הראשונה

:לפרויקט הברון רוטשילד היו יתרונות וחסרונות. היתרונות החיוביים הם כדלקמן

.אלתמיכתו הכספית הייתה תרומה משמעותית ויעילה להצלת ההתנחלויות מקריסה והידרדרות

.בהברון סיפק סכום של חמישה מיליון לירות שטרלינג עבור פרויקט זה

גתהליך ארגון הפעילות החקלאית והפעילויות והאירועים הנלווים לה בוצע על פי שיטות ועיסודות אדמיניסטרטיביים חדישים שהברון וצוותו ראו כיעילים ומוצלחים בזמנית.

דפרייקט הברון תרם להקמת יישובים חדשים כמו עקרון ומאיר שפיה, בנוסף ליישובים שהקימו עולים וקיבלו את התמיכה הדרושה לניהול ענייניהם, כמו זכרון יעקב, ראשון לציון ופתח תקווה.

פרוייקט הברון נחשף להיבטים שליליים, כולל

אמתנחלים קיבלו תמיכה כספית לפי מספר בני המשפחה או מספר המתיישבים בכל ישוב, במקום לפתח תוכנית מעשית לעידודם לעבוד בשדותיהם, מה שהוביל את המתנחלים להעסיק עובדים ערבים מהכפרים. סביב יישוביהם, כי שכרו של העובד הערבי נמוך משכר העובד היהודי, וכך נשאר כסף מהסבסוד שהקצה הברון בידי המתיישבים.

בהמשקיפים והעובדים ששלח הברון לעגו לעולים, הביטו בהם במבט עילאי והתערבו בחייהם ובענייניהם הפרטיים, ולעתים קרובות השתמשו בחומרה ובאכזריות בהתנהלותם מולם, דבר שהוביל לריחוק בין המשקיפים. והעולים והיווצרות איבה בין שני הצדדים.

גהשפעת המחשבה הצרפתית והכיוון התרבותי גברה בקרב המתיישבים כתוצאה ממה שעשו העובדים והמשקיפים להפצת רעיונות אינטלקטואלים צרפתיים, והעולים הגיעו מסביבות שונות לחלוטין. בנוסף, ההשפעה האינטלקטואלית והתרבותית הצרפתית באה גם על חשבון המורשת והמחשבה היהודית.

דצוות התצפיתנים והעובדים היה גדול ועצום מאוד, ויותר מהצורך שהציבו התנאים והמציאות בהתנחלויות, וצוות זה הפריע לתהליך הפיתוח וההתקדמות של ההתנחלויות באופן המאפשר לעולים. להסתמכות עצמית.

לאחר שהתברר לברון רוטשילד כי ההתנחלויות אינן יכולות לסמוך על עצמן, אלא מסתמכות על תמיכתו הכספית, המנהלית וההכוונה, ועל המחלוקות המתגברות בין עובדיו לבין המתיישבים, העביר הברון את הפיקוח על ICA ההתנחלויות ופיתוחן ל" איגוד.

העמותה הנ"ל עסקה בעריכת תכנית להתארגנות כלכלית, כגון צמצום מספר העובדים והמשקיפים, ומתן הלוואות והקלות חקלאיות ומקצועיות לפיתוח הענף החקלאי ושאר ענפיו. עמותה זו הצליחה להגדיל את מספר ההתנחלויות לאחר שתפס אדמות באזורים שונים בפלסטין. וההתנחלויות החדשות שהקימה הן: תל חי וקפר גילדי ליד מטולה בצפון פלסטין, וקפר תבור ליד הר טור במזרח הגליל ובתנחלויות אחרות.

הגירה שנייה

הרקעים והמניעים להתרחשותו הם כדלקמן:

אהחלטת הקונגרס הציוני השביעי ב-, שהודיעה על ביטול מוחלט של פרויקט אוגנדה.

בהשפעת מותו הפתאומי של הרצל ב-על סוגיית היהודים ויחסיהם בתוך החברות האירופיות ועם השלטונות הפוליטיים בחברות אלו עצמן.

טהתגברות התסיסה וההתנחלויות כלפי היהודים ברוסיה בפרט, ותחילתן של התנחלויות אלו מקישיב בפרט.

דיאוש היה בליבם ובנפשם של הנוער היהודי מכישלון המהפכה שהתרחשה ברוסיה בשנת, ולא זו בלבד, אלא גם התנכלות ליהודים, האשמתם בהשתתפות. נסיעתו של הצאר הרוסי ניקולאי השני לשיטות האלימות וה אלימות פעילה במהפכה הנ"ל, ובעמידה לצד המהפכנים במטרה להפיל את המשטר ולזעזע את עמודי הכוח.

קריאות אלו קראו לצורך לפעול באינטנסיביות בקרב היהודים על מנת להשיג את הצלחתה של עלייה זו, יותר ממה שקרה בעלייה הראשונה, שהובילה לכישלון של מספר פרויקטים שתכננו העולים ומנהיגי החברה. צינות בפלסטין, ולכן התנאים שהתרחשו בעקבות העלייה הראשונה סיבה להחזרת מספר מהגרים למולדתם המקורית, או שהם הלכו למדינות אחרות בתקווה שהם ימצאו את מה שהם חולמים עליו.

אנשי העלייה הזו נשאו את הרעיון של עיסוק בעבודהשכן עבודת כפיים הייתה דוגמה נעלה ומופנית אליהם אידיאולוגית, והם קראו לעבוד בתחום החקלאות כי האמינו שחקלאות יכולה להביא מהפכה יסודית במחשבה היהודית הפרגמטית, וכי החקלאות לבדה תוכל להציל את היהודים ממחלת הניכור. בין האנשים שקראו לצורך לכבוש עבודה היה אהרן דוד גורדון, והמטרה מאחורי קריאה זו הייתה להחליף עובדים ערבים ביהודים בשדות החקלאיים ולפתח אותם, כלומר להתנהל בשיטה שונה מבני הראשונים. הגירה יהודית שהסתמכה והסתמכה על העבודה הערבית כי שכרה נמוך יותר מהיהודים, מה שעוזר לחסוך כסף.

גורדון עצמו עבד על הארץ כדי להוות דוגמה ומופת לעקוב אחריו, והוא סיכם את אמונתו בצורך להתרחק מחיי העיר, ושהרוח האנושית צומחת דרך חיבורו לאדמה ולטבע, וכי העבודה על האדמה היא מרכיב לאומי חיוני של התואר הראשון. הקריאה דחופה לתמוך ביצירה העברית ולדחות את היצירה הערבית, ולהעמיד פנים בפומבי שהסיבה העיקרית לדחייה אינה מטעמים לאומניים, אלא מטעמים אידיאולוגיים יהודיים בהם מאמינים העולים עצמם.

למעשה, נמצאו סתירות עמוקות בין עולי ההגירה הראשונה השנייהובין הסתירות הללו:

אהפרש הגילאים בין ילדי שתי ההגירות: עולי העלייה הראשונה היו מבוגרים, והם לא הבינו את הרצונות והנטיות של ילדי העלייה השנייה, שהיו - במידת מה - בגיל צעיר יותר.

באנשי ההגירה השניה נהנו מתרבות גבוהה יותר מאנשי ההגירה הראשונה, והם נשאו עמם ממקומות עלייתם רעיונות ליברליים יותר ואידיאלים מתקדמים של חיים.

גאנשי העלייה הראשונה העדיפו עובדים ערבים צייתנים בעלי משכורות חודשיות נמוכות, בעוד שאנשי העלייה השנייה העדיפו לעבוד בעצמם על האדמה מטעמים אידיאולוגיים ויהודיים.

גמה שאנו מבחינים בהגירה השנייה הוא שרוב העובדים הם חילונים ורוב האיכרים הם דתיים.

חילדי העלייה השנייה הפנו ביקורת חריפה וחמורה על התמיכה הכספית שקיבלו ילדי העלייה הראשונה באמצעות ארגונים יהודיים תומכים ובראשם הברון רוטשילד ואחרים תמיכה זו באה לידי ביטוי בסגנון, בתבנית ובסטנדרט. של מגורים של ילדי העלייה הראשונה בישוביהם במקום להסתמך על כוחם.

עובדי ההגירה השנייה התמודדו עם תחושת בדידות וניכור כי לא היה גוף או מוסד שייצג אותם ודאג לתנאיהם ולמחיייתם במדינה שלא הכירו קודם, וחלקם אף שמעו על כך. רק זמן קצר לפני הגירתם. בני ההגירה השנייה נאלצו להתמודד לבד עם הקשיים בכל הרמות. לכן ראו שעדיף להם להצטרף לשתי מסגרות מפלגתיות, כלומר: הפועל הצעיר פועלי ציון

העלייה השנייה תרמה להדגשת כמה הישגים מההיבט הציוני, ביניהם: כיבוש העבודהכלומר העברת העבודה דוקטרינה זו קוראת לביטול התפיסה המקובלת, כי היהודים הם רק הון. לידיים יהודיות במקום העסקת ערבים כלכלי, וכי הם אינם יצרנים בעצמם. העולים האמינו שהם יכולים להוכיח שהיהודי החלוץ יכול להתייחס לארץ ולהיות יצרני ומורכב לעצמו מכוחותיו שלו.

עולי העלייה השנייה יצאו ליישם את העיקרון של כובשת עבודהלאחר שאנשי העלייה הראשונה סירבו לקלוט אותם בישוביהם, ולכן הקימו עבודה קיבוצית משותפת בעיירה אלשג'רה ליד הערביעוןריכזו את עבודתם באדמה,

ברפתות, בנטיעת עצים ובעבודה במחצבות השכנות. אלה תרמו להקמת הצורה הראשונה של יישובים סוציאליסטיים שיתופיים, כמו דגניה.

הגירה זו זכתה להצלחה נוספת, והיא יישום העיקרון של כיבוש שומרהכונה מאחורי זה הייתה שלאחר העברת העבודה לידיים יהודיות, היה צורך למצוא משמר חלופי לשימוש השומרים הערבים, ולכן הוקם הארגון הצבאי בשנת, שפעילותו התמקדה ב. אזור הגליל. עם ריבוי מקרי השוד והביזה שחלק מהיישובים היו הראשון בשם נתונים להם, הוקם הארגון הצבאי השומרלאותה מטרה בשנת באזור הגליל התחתון. ארגונים צבאיים אלו היו הבסיס להקמתם של ארגונים וכנופיות צבאיות נוספים בעתיד, כשהבולטת שבהם היא כנופיית ההגנה.

אשר להצלחה השלישית שהושגה בעלייה זו, היא הייתה פיתוח המשק והעריםכאשר מספר רב של עולים התיישבו בערים או הקימו עבורם שכונות מגורים משלהם, כגון שכונת אחוזת ביתמחוץ לעיר. חומות ירושלים בשנת, או בבחלקים של יפו, שלימים היוו את גרעין תל אביב. הסדר זה הניע את המהגרים להקים תעשיות ודאגות רבות בערים,

וזו הייתה קפיצה קוונטית בהתפתחות חיי החברה האזרחית היהודית בפלסטין והבסיס להופעה עמוקה יותר של אין ספק שההצלחה האחרונה הייתה חשובה לפרויקט הציוני, שכן חברה זו לאחר מלחמת העולם הראשונה ו השפה העברית גדלה ושגשגה לאחר שהייתה שפה מתה למחצה.

כמו כן, התאפשר לפתח את המורשת האינטלקטואלית היהודית ולהחיות את הספרות העברית על כל צורותיה. אליעזר בן-יהודה, היוזם והמחייב של השפה העברית בעידן המודרני, הוביל בעניין זה, והוא עצמו העלה את סיסמה שלושה דברים חרוטים באותיות לוחטות על דגל הלאומיות: הארץ, השפה הלאומית והתרבות הלאומיתסיסמה זו הייתה מניע וזרז להקמת עשרות בתי ספר יהודיים ומוסדות חינוך בכמה מוקדים בפלסטין.

ההגירה השלישית

רוב העולים של הגירה זו היו מאזורים במזרח ובמרכז אירופה. באשר לסיבות ולסיבות לארגון הגירה זו, הן כדלקמן:

אתקוות מוגברות בחוגים יהודיים להקמת בית לאומי יהודי בפלסטין בעקבות הכרזת הצהרת בלפור בבנובמבר

קריסת האימפריה העות'מאנית במלחמת העולם הראשונה, ואת כניסת הכיבוש הבריטי, חיזקה את התקוות היהודיות והציוניות לממש את הרעיון להקים בית לאומי יהודי בפלסטין.

גהמשך הרדיפות נגד היהודים בחלק ממחוזות אירופה, בעיקר בפולין, רומניה וברית המועצות.

דהפעילות שבוצעה על ידי תנועת החלוץ החלוץומאורגנת על ידי יוסף טרומפלדור.

הגירה זו התאפיינה במספר דברים, חלקם אנו מסכמים כדלקמן:

ארוב העולים בהגירה זו היו צעירים שלא היה להם כלום.

בילדי הגירה זו נדדו בקבוצות גדולות ולא כיחידים או קבוצות קטנות כמו ההגירות הקודמות.

גאנשי הגירה זו מצאו מסגרות פוליטיות כמו המפלגות והארגונים הפוליטיים הקיימים שביקשו להטמיע אותם, ומסיבה זו לא הרגישו בדידות או ניכור, כפי שקרה עם אנשי העלייה השנייה.

דאנשי העלייה השנייה רצו להקים חברה צודקת המבוססת על עבודה שיתופית וסוציאליסטית, ולכן פעלו להשגת עיסוק העבודה והשמירה בהתנחלויות כדי לאשר את המגמות הללו בהן האמינו. בעוד שאנשי ההגירה השלישית לא עשו עבודה זו, שכן תפקידם התמקד בהגדלת הייצור והפעלת מתקנים כלכליים.

אחרי ששלחו חקלאים יהודים בתהליך הטמעת פועלים ערבים במשקיהם ובשדותיהם, למרות הדגש שהיה לפני מלחמת העולם הראשונה בסוגיית הטמעת פועלים יהודים בלבד על בסיס אימוץ העבודה העברית.

ברצון עז היה בקרב עולי הגירה זו להקים אינטרסים משלהם, לא היה אכפת להם מהתחום החקלאי במיוחד, אלא הקדישו יותר תשומת לב לתחומים אחרים ולענפים כלכליים. אנו רואים שמספר עולים מהגירה זו פנו לענף הבנייה והנחת רחובות. בהתבסס על רקע זה, התנאים העבודה והתנאים הפוליטיים היו מתאימים להכריז על הקמת ארגון עובדים לעובדים עבריים בפלסטין תחת השם היסטורטו כלומר איגוד העובדים העבריבשנת. ההתחלה הייתה בהאיפה, מתי מתי הוקם משרד לעבודות ציבוריות ובנייה במטרה לארגן את תהליך הקליטה של עובדים יהודים בעלי אינטרסים שונים. הוקם בנק הפועלים והוקמו כמה ישובים, ביניהם עין חרוד, בית אלפא, יג'ור, תל יוסף ועוד.

ארצות הברית של אמריקה, התחזקה. תחושת כישלון וייאוש שררה בקרב העולים, וההסתדרות ניסתה להציל את המצב הכללי על ידי חלוקת ימי עבודה שווה בשווה בין העובדים היהודים. קהילה יהודית עולה תנועה של התאוששות כלכלית החלה להתפשט במתקנים רבים בקהילה היהודית העולים והישן. להתחיל שלב חדש בחיי הקהילה היהודית בפלסטין, ולהתחיל עלייה חדשה המכונה ההגירה הרביעית.

ההגירה

מחצית מהעולים שהגיעו בעלייה זו היו מפולין והמחצית השנייה מרוסיה, רומניה, תימן ועיראק. חלק גדול מאנשי הגירה זו היו ממעמד הביניים, כלומר אנשי תעשייה ומסחר, ובעלי מלאכה ומקצועות שונים. העולים הביאו איתם משפחותיהם וחלק מצרכיהם, והם לא הוכנו קודם לכן, ולכן התמודדו עם קשיים רבים ומכשולים רבים בחייהם, לא היה קל למצוא עבודת פתרון, במיוחד בגלל הרוחות. של המשבר הכלכלי העולמי החל לנשוב מהמערב, במיוחד מארצות הברית של אמריקה.

אנשי העלייה הזו האמינו בצורך להגיע לאינטרסים האישיים והפרטיים שלהם, ולכן הם התעמתו עם אנשי הזרם הסוציאליסטי והשיתופי, לכן אנשי העלייה השלישית לא הסתכלו על העולים של העלייה הרביעית עם שביעות רצון וסיפוק מכיוון שהם היו שונים מהם מבחינת היישום המעשי של יסודות החיים בפלסטין.

ההגירה הרביעית תרמה לגידול באוכלוסייה היהודים בערים שונות, וההתמקדות הייתה בעיר העברית הראשונה, הלא היא תל אביב, שכן אוכלוסייתה גדלה מ-אלף לכארבעים אלף תוך פרק זמן קצר מאוד, ולכן פותחו רחובות וכבישים פנימיים בערים ובין ערים ויישובים, ובניינים חדשים נבנו ונפתחו מוסדות חינוך חדשים כמו בתי ספר, והקמת מתחמי מסחר גדולים בעברית או בערים מעורבות כמו

ירושלים וחיפה והוקמו מפעלי ספינינג ואריגה, תעשיות מזון, חומרים רפואיים וסניטריים וריהוט. אזורי האדמות שהוקצו לגידול הדורים הורחבו כדי להתמודד עם הדורים העשבוניים, הידועים באיכותם בפלסטין, במיוחד ביפה. כאן יש לציין כי יישובי החוף היהודיים גדלו כתוצאה מבניית ערים עבריות לאורך חלקים מהחוף הפלסטיני

ילדי עלייה זו גילו נטייה תרבותית רחבה להוצאת עיתונים וכתבי עת העוסקים בהיבטים התקשורתיים והחינוכיים הכלליים, וכן להקמת תיאטרון עברי הבימהבתל אביב, ופתיחת האוניברסיטה העברית בירושלים. להיות האוניברסיטה העברית העצמאית הראשונה בפלסטין העוסקת בלימודי תואר שני, ותשומת לב לנושאים הקשורים ליהודים. וליהדות, ושהאוניברסיטה הזו תהיה גרעין של עליונות מדעית על פני הקהילה הערבית הפלסטינית

ההגירה החמישית

בהסתכלות על הסיבות והמניעים, אנו מציינים את הדברים הבאים:

בהמשך הרדיפה והרדיפה של יהודים בחלק ממדינות מזרח אירופה כמו פולין והונגריה.

דלרשויות המנדט הבריטי הייתה תרומה ישירה או עקיפה לעידוד הגירה על ידי הקמת הקמת התנחלויות יהודיות לאחר תהליך רכישת או תפיסת אדמות למטרות אלה והכנת ההתנחלויות לקלוט מהגרים יהודים מאירופה לפלסטין.

הגירה זו התאפיינה בהיבטים רבים, כולל:

אמספר העולים היה פי ארבעה ממספר העולים בהגירה הרביעית. למעשה, המנהיגים הציוניים לא ציפו למספר כזה בפרק זמן קצר יחסית.

ביהודי גרמניה היוו את המרכיב העיקרי והדומיננטי בעלייה זו.

געלייה זו התאפיינה במספר רב של אנשי עסקים ובירות יותר מכל ההגירות הקודמות, כלומר כרבע מהעולים היו הון, ואלה, ללא כל ספק, היוו את הנדבך הכלכלי הבסיסי לפיתוחם של כלכליים רבים. מתקנים, ובכך התפתחה רמת החיים של משפחות יהודיות מהר יותר מאשר במשפחות ערביות.

דחלק גדול מעולי ההגירה הזו היו אקדמאים ואנשי מדע ומחשבה, והם מילאו תפקיד מרכזי בהעשרת חיי התרבות העברית בפלסטין בחוגים יהודיים.

ניתן להבחין כי בעקבות הגירה זו חלה עלייה גדולה באוכלוסיית הערים המרכזיות, כמו תל אביב ויפו, בהן גדלה האוכלוסייה יותר מפי שלושה, והסיבה לגידול זה היא שאופי מהגרים של הגירה זו הם תושבי ערים שהגיעו, אז הם העדיפו לגור בערים.

ניכר גם שמספר היהודים העובדים בעבודות קשות וחקלאות החל לרדת, ולא נותרה ליהודים ברירה אלא להעסיק פועלים וחקלאים ערבים לטובתם.

עוד ניכר כי בתקופת הגירה זו הוקמו מפעלים רבים השייכים לחברות או יחידים יהודיים, כמו מפעל הבגדים אתא, והוקמו ישובים חדשים כמו רשפון, כפר הזורע, כפר הס ועוד.

עלייה זו הסתיימה למעשה עם תחילת מלחמת העולם השנייה, ושלטונות המנדט הבריטי הטילו הוראות חירום מה אומרים מנהיגי ישראל והציונות על ערבים ומוסלמים? "טיפשים והדת שלהם מגעיל באותה. בכל חלקי פלסטין!" "מידה" ... "אנחנו שולטים באמריקה והאמריקאים יודעים את זה" ... "הם מסתובבים כמו ג'וקים מסוממים בבקבוק

נצרת - "הדעה של היום" - מאת זהיר אנדרוס:

מנהיגי ישראל אינם מסתירים את העוינות המובנית כלפי כל דובר אנטי-ערביות, ויותר מזה, האמירות וההתבטאויות המתנשאות שלהם נגד הערבים נשמרות בארכיון במדינה הכובשת מבלי לתת משקל לתגובה הערבית, הרשמית והעממית. בתקופה הספציפית הזו שבה רכבת הנורמליזציה נעה במהירות מסחררת, אנו מוצאים שחשוב להזכיר לבעלי זיכרון סלקטיבי או קצר, או שניהם, מספר הצהרות של מנהיגי ישראל והציונות, כדי שהקוראים יוכלו לשפוט. לעצמם:

רפאל איתן, ראש מטכ"ל לשעבר בצבא הכיבוש: "כשניישב את הארץ, כל מה שהערבים יכולים לעשות זה לטייל *
"כמו ג'וקים מסוממים בבקבוק

מוֹדְעָה

דוד בן-גוריון, ראש ממשלת ישראל הראשון: "אם הייתי מנהיג ערבי, לא הייתי חותם על שום הסכם עם ישראל. זה נורמלי. לקחנו מהם את המדינה שלהם. נכון שהקב"ה הבטיח לנו את זה. אבל איך אפשר לעורר את העניין "שלהם? האלוהים שלהם הוא לא האלוהים שלנו? למה הם מקבלים את זה

אריאל שרון, ראש ממשלת ישראל לשעבר: "אנחנו, העם היהודי, שולטים באמריקה, והאמריקאים יודעים את זה". הוא אמר זאת בתגובה לשמעון פרס בשלישי באוקטובר אוקטובר של שנת, כפי שדווח ברדיו העברי הרשמי

משה דיין, שר הביטחון לשעבר: "במקום כפרים ערביים נבנו כפרים יהודים. אתה אפילו לא יודע את שמות הכפרים הערביים האלה, ואני לא מאשים אותך, כי השמות שלהם כבר לא נמצאים בספרי גיאוגרפיה. " דיין בנאום בפני תלמידי המכון להנדסה שימושית בטכניון בחיפה, באפריל

ראש ממשלת ישראל לשעבר, יצחק רבין, תיאר את נפילת לוד, בנכבה: "נצמצם את הערבים לקהילה של חוטבי עצים ומשרתים. בשנת הגיע רבין לוועידה הכלכלית בעמאן, בה השתתפו ערבים ומוסלמים, והוא עלה על הדוכן "ואמר להם: "באתי אליכם מירושלים, הבירה המאוחדת הנצחית של מדינת ישראל

אורי לוברני, יועצו של בן-גוריון לענייני ערבים: "ההנהגה הישראלית מחויבת להבהיר לעם את האמת. אין ציונות, "אין התיישבות ואין מדינה יהודית ללא פינוי הערבים והמדינה. החרמת אדמותיהם וגידורן

הרב יעקב בירן: "מיליון ערבים לא שווים ציפורן יהודית אחת" ניו יורק דיילי ניוז, בפברואר. המקור הוא הניו יורק טיימס

הבנקאי היהודי הציוני וולף וילברג: "תהיה לנו ממשלה עולמית בין אם תרצו או לא, והשאלה היחידה היא האם "הממשלה הזו תוקם באמצעות כיבוש או בהסכם

מנחם בגין, ראש ממשלת ישראל לשעבר: "היהודים הם אדוני העולם, אנחנו היהודים הם אלים על הפלנטה הזו, אנחנו שונים מהגזעים הנמוכים כמו שהם מחרקים, למעשה, הגזעים האחרים לעומת שלנו נחשבים לחיות וחיות, או בקר במקרה הטוב, גזעים אחרים הם כמו צואה אנושית, נועדנו לשלוט בגזעים הנמוכים, המנהיג שלנו ישלוט בממלכתנו הארצית ביד ברזל, והעמים ילקק את רגלינו וישרתו אנחנו כמו עבדים. " נאום שנשא מנחם בגין בכנסת ישראל, פרסם העיתונאי הישראלי המתקדם, אמנון קפליוק, בספרו המדינה החדשה-ביוני

הרב יצחק שפירא: "מותר להרוג אדם שאינו יהודי, גם אם הוא מ"מבחר" הגויים שעזרו ליהודים, אם אדם זה נמצא במקום שבו חיי היהודים. נמצאים בסכנת הכחדה, ומותר להרוג את בניו של מנהיג האויב, במטרה להפעיל עליו לחץ, ולהרוג אזרחים בעם האויב, כי הם פשוט תומכים באויב ישראל. לגבי הרג ילדים, זה מותר אם יש אפשרות שהם יגדלו להיות חיילים בצבא האויב. כמו כן, מותר להרוג גוי המחזיק באזרחות ישראלית, בנימוק שיש לו קשר עם כל קבוצה או יחיד המהווים איום על ישראל, וברגע שניתן כל סוג של סיוע, מותר להרוג אותם. מתוך הספר "תורת המלך

הרב עובדיה יוסף, מייסד מפלגת ש"ס המייצגת את היהודים המיובאים ממרוקו, תיאר ערבים ומוסלמים כנחשים מנומרים, והוסיף במהלך שיעור דת בנושא חג החנוכה, ואמר על המוסלמים: " הם טיפשים והדת שלהם מגעילה "כמוהם

ראוי להזכיר שהעיתון העברי הארץעסק לאחרונה בסוגיית הקיצוניות בקרב היהודים "ממוצא ערבי" ותמה: מדוע מוסר הנביא, תפילת ה' עליו. הם מאמצים גישה גזענית כלפי הערבים, למרות שהם חיים ביניהם מאות שנים שלום. זה היה ידוע על הנביא הקדוש שלנו מוחמד - יהי רצון ושלום ה' - נימוסים טובים. עוד לפני שנשלח כנביא, הקוראיש קרא לו הישר והאמין. הוא היה בעל אופי מושלם, ואז אלוהים הכל יכול שלח אותו; אז הוא התברך גם

במוסר האסלאם, אז גדל מידותיו היטב. אמר - עליו השלום והברכה - : נשלחתי להשלים את המוסר האציל בין המוסר הנכבד - עליו השלום - האם הוא מתייחס ללא-מוסלמים; הוא התייחס יפה ליהודים או לנוצרים, ונתן להם את זכויותיהם, אך מבלי לפגוע בזכויות האסלאם והמוסלמים. יחס הנביא ליהודים כאשר הגיע הנביא, אלוהים יברך אותו ושלום, למדינה; הוא מצא שלושה שבטים יהודים מאכלסים את העיר; הם: באנו קאינוקא', באנו אן-נדיר ובאנו קורייזה.

בצפון מדינה התקיימה התקהלות גדולה של יהודי ח'יבר, ונסקור להלן כיצד הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו. שלום, טיפל בקבוצה זו של חברת מדינה: ריכוך לבם של היהודים כאשר הנביא, יהי רצון ושלום עליו, נכנס אלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום - מדינה, הוא ניסה לכבוש את לבבותיהם של היהודים עם מספר דברים, ביניהם: כיוון הקיבלה לכיוון ירושלים במשך שבעה עשר חודשים. צום ביום עשורא, והוכח הדבר בסאחי מוסלמי, בסמכותו של

צם, וציווה על צום החלה קריאת , עבדאללה בן עבאס - יהי רצון ה' בו - שאמר: שליח ה' - עליו ה' תפילת ה' ושלום הנביא ליהודים - תפילת ה' ושלום עליו - בקריאה ליהודים; קבוצות ויחידים, והראשון מבין היהודים שהגיע אליו היה עבדאללה בן סלאם - יהי רצון ה' בו -, ושמו היה אל-חוסין בן סלאם. אחריו עוד כמה יהודים; אבל רובם נשארו כופרים. החוזה הנבואי עם היהודים הנביא - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - כרת הסכם בינו לבין היהודים. אשר קבעו מספר הוראות המבטיחות ושומרות על זכויות הקהילה האסלאמית, וגם מבטיחות ליהודים את זכויותיהם, ובין ההוראות החשובות ביותר של אמנה זו: שהיהודים הם חלק מהחברה האזרחית; תוך שמירה על חופש האמונה.

המוסלמים צריכים להוציא, וגם היהודים צריכים להוציא. שמירה על זכויותיהם הכספיות; מי הבעלים, קונה ומוכר ואחרים. היהודים שיתפו פעולה עם המוסלמים בשמירה על ביטחון העיר. זכויותיהם של לא-מוסלמים במנהג האסלאם האסלאמי הוסכם על מתן שמות של אזרחים לא-מוסלמים בחברה האסלאמית; בשם אנשי הדהימה, או מספר זכויות בחברה - פירושה ברית, ביטחון וערבות, לכן החקיקה האיסלאמית מבטיחה לאנשי ה-ה, האסלאמית, כולל: הזכות לחיים האסלאם השאיר את כל האנשים לחיות בשלום, מלבד אלה שהרגו, בגדו או תקפו.

זכות לבחור דת הנביא לא הכריח אף אחד להיכנס לאסלאם. במקום זאת, הוא השאיר להם את חופש הבחירה, למרות ניסיונותיו הרבים להדריך אותם. הזכות להחזיק ברכוש הנביא עליו השלום לא מנע מאף אחד מהיהודים להחזיק ברכוש, וגם לא החרימם מרכושם. זכות הצדק הנביא - עליו השלום - היה צודק בהתנהלות מול היהודים. אז הוא נתן להם את זכויותיהם, והוא תמך במדוכאים שלהם, והשאיר אותם לשפוט ביניהם על ידי תשלום דתם. כל עוד אין צד מוסלמי בתיק; אז מערכת המשפט תהיה לאסלאם. זכות היחס הנביא הקדוש ציווה על המוסלמים לנהוג ביהודים בצדקנות ובטוב לב, ובכל המוסר של המוסלמים; הנביא - עליו השלום והברכה - נהג לבקר את מטופליהם, לקבל את מתנותיהם ולפרגן למי שפגע בהם

. הזכות להגנה, והגנה זו כוללת הגנה עליהם מכל תוקפנות חיצונית, ומפני כל עוול פנימי, כדי שיהנו מבטיחות ויציבות. ביטוח נכות, זקנה ועוני. יחסו של הנביא ליהודים השתנה לאחר שהנביא הקדוש התייחס ליהודים בחביבות, והפציר במוסלמים להתייחס אליהם בצורה טובה. הם בגדו בו ובגדו בו, וניסו להרוג אותו כמה פעמים, והסיתו את הקוריש לפלוש אליו, תוך שהם זורעים מחלוקת, תקפו את כבוד המוסלמים, פגעו בהם, תקפו אותם וחצו את גבולותיהם, וכאשר הדרכה טובה. הטיפול לא עבד איתם, הוא פינה אותם ממדינה, והזהיר מפני התמודדות איתם מערכת יחסים בין יהדות לאסלאם נוצרה עם הופעת האסלאם עצמו במאה השביעית לספירה.

ישנם כמה ערכים דומים, קווים רחבים ועקרונות משותפים ביניהם. הקוראן מזכיר רבים מהסיפורים המוזכרים בתורה ובתנ"ך, הנחשבים לחלק מההיסטוריה היהודית ומההיסטוריה של בני ישראל. שתי הדתות חולקות גם מושגים של איסור והודוד. גם חסידי האסלאם וגם היהדות מאמינים בבניאיות אברהם ויש להם תפקיד מרכזי בשתי הדתות, מה שהופך אותם למסווגים לצד דתות אחרות בתוך הדתות האברהמיות.

יהודים בטקסטים דתיים אסלאמיים

הטקסט הקוראני מתייחס ליהודים בכמה מקומות, ובהקשרים שונים, ונע בין שבח להם ואת אנשי הספר והשבחתם על אמונתם באלוהים, ועד להוקעתם ותיאורם כמשחיתים. ברוב פסוקיו הוא לא פנה ליהודים, אלא ל"בני ישראל". לדוגמה, סוגר רא

נוסח הקוראן מאפיין את בני ישראל:

ההשמצה של היהודים בקוראן אינה מבוססת רק על היותם קבוצה לא צייתנית, אלא גם על כך שהם בגדו בברית שהייתה בינם לבין אלוהים.

עמדת האיסלאם לגבי היהדות

האסלאם מכיר בתורה כספר מאלוהים שיש בו הדרכה ואור, ושהיא עוותה לאחר מכן. הקוראן מזכיר מספר נביאים ושליחים של היהודים בני ישראל שהאחרון שבהם היה ישוע המשיח, והאמונה בהם נחשבת לחלק מאמונתו של המוסלמי. והקוראן מבחין בין היהודים שהאמינו בשליחי ה' ובמסריו והם באיסלאם הכת הניצלת, ובין היהודים שלא האמינו באלוהים והכחישו את שליחיו והם, לפי דעת כמה חוקרים מוסלמים. הם המיועדים בסורת אלפתוחא שכועסים עליהם.

יהודים ויחסים חברתיים אסלאמיים

באסלאם, היהודים נחשבים לאנשי הספר, ומותר למוסלמי להינשא להם ולאכול את מזונם.

יהודים לאורך ההיסטוריה האסלאמית

בראשית ימי האסלאם ומהביוגרפיה של הנביא וההיסטוריה האסלאמית, ברור שהנביא מוחמד חתם על הסכם עם יהודי מדינה המבטיח להם את חופש הדת שלהם ומחייב אותם לשתף פעולה עם המוסלמים כדי להגן על מדינה במה. נקרא מסמך מדינה המצבים שהתרחשו עם הנביא מוחמד בן עבדאללה, יהי רצון ה' עליו השלום, ועם יהודי ית'ריב ושכניה, עד כדי כך שכמה יהודים ניסו להרוג את הנביא, יהי אלוהים.

תפילות ושלוש עליו, והעלו בעיות עם המוסלמים, ויש הרבה סיפורים שהתרחשו ביניהם, כמו סיפור האישה שיצאה לשוק היהודים, והם חשפו את הצעיף שלה, אז היא ביקשה עזרה מהמוסלמים והתרחשה מריבה שהובילה למותו של אחד המוסלמים, שהסתיימה בהדרה של שלושה מרכזים עבורם, דהיינו הבאנו קורייזה, הבאנו נאדיר והבאנו קאינוקא, כמו גם בעיות הבגידה. שחזרו מהם בעידן האסלאם.

בתקופות התפשטות המדינה האסלאמית מילאו היהודים תפקידים חשובים במדינה זו, ואף מספר מהם מונו לתפקידים גבוהים במערכות המדינות האסלאמיות, כמו מוסא בן מימון, רופא החצר של צלאח א-דין אל-איובי. הם גם מילאו תפקיד מרכזי באנדלוסיה וחובקו על ידי המדינה האסלאמית לאחר נפילת אנדלוסיה, שכן כמה מהם, כמו אבן עזרא, נפתחו תחת המדינה האסלאמית, והפיקו יצירות בעברית הנחשבות עד היום. להיות בין ההתייחסויות החשובות ביותר.

דמויות דתיות

המונח "שמים" מתייחס לעמים שלדעתם הם צאצאיו של שם, בנו של נח. העמים העבריים והערבים מסווגים כשמיים, מושג גזעי שנגזר מסיפורי המקרא על מקורות התרבויות המוכרות לעברים הקדמונים. גם העמים הקרובים לעברים נחשבו כצאצאים מאבותיהם שם, מבני נח. היסטוריונים בני זמננו מאשרים כי קיימות עדויות לקרבתם של העברים והערבים הקדומים על סמך מאפיינים המועברים בדרך כלל מההורים לילדים, כמו גנים, מנהגים ותרבות. אחד הקריטריונים החשובים ביותר שנחקרו היטב בהקשר הזה הוא שפה. הדמיון בין השפות

השמיות כולל עברית וערבית וההבדלים בין לבין שפות העמים השכנים מדגישים את המוצא השמי המשותף של העברים והערבים. היהדות התגלתה כדת מונותיאיסטית בסביבות המאה ה-לפנה"ס. . ההיסטוריה של היהדות, לפי מסורות דתיות יהודיות, מתחילה בברית בין אלוהים לאברהם, הנחשב לאחד העברים העברי הראשון הוא עבר, מאבותיו של אברהם התנ"ך מתייחס לעמי "ארווי", המתורגם כ"עמים ערבים", שמקורם בתושבי מישור "ערבה", או אנשי המישורים. כמה ערביי חצי האי ערב רואים בצאצאי ישמעאל בנו הראשון של אברהם.

בעוד שהדעה הרווחת בקרב היסטוריונים היא שמקורו של האסלאם בחצי האי ערב במאה השביעית לספירה, ואדם נחשב, מנקודת מבט אסלאמית, למוסלמי הראשון במובן של אמונה באלוהים והיכנעות לפקודות האל

האסלאם חולק מאפיינים רבים עם היהדות כמו גם עם הנצרות כמו האמונה בנביאים משותפים כגון משה ואברהם המוכרים בשלוש הדתות האברהמיות.

איברהים

היהדות והאסלאם ידועות בתור "הדתות האברהמיות", והיהדות הייתה הדת האברהמית הראשונה שהופיעה במדבר של חצי האי סיני לאחר יציאת העברים ממצרים ושגשגה לאחר כניסת העברים לארץ כנען כדי לפלוש ולהתיישב. שם. הממלכה היהודית התפצלה בסופו של דבר ההיו לי ממלכות ישראל ויהודה לפני הגלות לבבל בתחילת האלף הראשון. המוסלמים רואים בבנו של איברהים הראשון ישמעאל סבא לערבים, ובנו של איברהים השני יצחק כסבא של העברים.

על פי המסורת האסלאמית, יצחק הוא סבא של כל בני ישראל ובנו של אברהם על ידי אשתו שרה. מדווחים שהנביא מוחמד אמר כי כעשרים וחמישה אלף נביאים צאצאי אברהם, שרובם היו צאצאים של בנו יצחק, וכי הנביא האחרון בשורה זו היה ישוע. אברהם נחשב לנביא חשוב בתרבות האסלאמית, ולאביו הקדמון של מוחמד דרך שושלת ישמעאל. אברהם הוא גם אחד מנביאי האסלאם יחד עם נח, משה, ישוע, מוחמד ואחרים, וסיפור חייו ב. הקוראן דומה לזה שבתורה.

מוסא

משה נחשב לאחד הנביאים הבולטים על פי התרבות האסלאמית. סיפורו סופר בהרחבה בפרקים רבים בקוראן, ולמרות שיש הבדלים בין חלק מהסיפורים בקוראן ובמקרא, רוב הדיווחים מסכימים על אירועי ילדותו והגליה למדין, על ניסיון, ביקועים סוף לשני חצאים, הלוחות, אירוע עגל הזהב ונדודם של בני ישראל במשך ארבעים שנה. יש היסטוריונים הסבורים שיש דמיון בין עמדתו של אהרון בסיפור משה ועומר. עמדה בסיפורו של מוחמד. אהרון מלווה את משה בסיפורי המקרא והקוראן, ושני הדיווחים מסכימים שדמותו של משה חשובה הרבה יותר מאהרון, אך הם שונים באחריותו לתקרית עגל הזהב, כפי שהתנ"ך מאשים את אהרון, ואילו הקוראן. הנרטיב מגן עליו.

מוחמד

כאשר הנביא מוחמד החל את שליחותו במכה, הוא ראה בנוצרים וביהודים אנשי הספר בעלי ברית טבעיים, וציפה שהם יקבלו את שליחותו ותתמוך בהן. הנביא מוחמד היגר ממכה למדינה עשר שנים לאחר חשיפת ההתגלות הראשונה בהר חירא, לאחר שמשלחת המייצגת את חמולות מדינה התחייבה להגן עליו. מוחמד הפך למנהיג הדתי והחילוני של העיר כולה, איחד את החמולות שנלחמו שם זה בזה במשך מאה שנים. היהודים טענו שחלק מהקטעים בקוראן סותרים את התורה, ויתכן שהתנגדותם נובעת מסיבות פוליטיות או דתיות, שכן רבים מיהודי מדינה היו בקשר הדוק עם עבדאללה בן אבי סלול, שהיה בן ברית של יהודים והיה מועמד להיות האמיר של מדינה אלמלא הגעתו של מוחמד אליה.

ההיסטוריון מארק כהן מוסיף כי מוחמד הופיע מאות שנים לאחר שהנביאים היהודים הפסיקו להופיע, וניסח את המסר שלו בשפה זרה ליהדות בצורתה ובתוכנה, בנוסף, מוחמד לא ידע קרוא וכתוב והעביר את תורתו למלוויו בעל פה.

החוקה החדשה של העיר העניקה ליהודים שוויון עם המוסלמים בתמורה לנאמנותם הפוליטית, ואיפשרה להם לקיים את מנהגיהם וטקסייהם הדתיים. בין הסיפורים הממחישים את ההרמוניה בין מוסלמים לחלק מהיהודים במדינה ניתן למנות את סיפורו של הרב מוהאיריק, שלחם לצד המוסלמים בקרב אוהוד, ורצה את כל הונו למוחמד "במקרה מותו, וכן מאוחר יותר כינה אותו מוחמד "הטוב שביהודים".

עם זאת, המוסלמים אימצו דעה שלילית על היהודים מאוחר יותר כאשר הופיעו סימנים של עוינות יהודית למוחמד. היהודים הפרו את חוקת מדינה כאשר סייעו לאויבי המוסלמים. המוסלמים ניצחו בקרב הגדול הראשון נגד הקוריש בבדר, ושנים לאחר מכן הוגלו באנו קאינוקה ובאנו אנ-נדר ממדינה, וכל הזכרים הבוגרים של באנו קוריזה נהרגו לאחר מכן.

יחסים היסטוריים

יהודים חיו לעתים קרובות במדינות מוסלמיות, ומכיוון שגבולות המדינה השתנו במהלך ארבע עשרה מאות שנות ההיסטוריה האסלאמית, ייתכן שקבוצה אחת כמו הקהילה היהודית בקהיר חיה במדינות רבות ושונות בתקופות שונות.

ימי הביניים

יהודי חצי האי האיברי עשו התקדמות רבה במתמטיקה, אסטרונומיה, פילוסופיה, כימיה ופילולוגיה תחת השלטון האסלאמי. עידן זה מכונה לעתים בתור תור הזהב של התרבות היהודית בחצי האי האיברי. יהודים שחיו במדינות מוסלמיות הורשו לקיים את דתם ולנהל את ענייניהם הפנימיים אך היו כפופים לתנאים מסוימים, הם נאלצו לשלם ג'יזה אמס שהוטל על כל הגברים הבוגרים הלא מוסלמים לנשים המוסלמיות הממשלתיות,

אך היו פטורים מתשלום זקאט מס שהוטל על מוסלמים מבוגרים מיהודים נמנעו מלשרת בצבאות האסלאם ולהעיד ברוב המקרים של בתי המשפט האסלאמיים, משום שרבים מכללי ההלכה האיסלמית לא חלו עליהם. קיימת תפיסה שגויה נפוצה בנוגע ליהודים שנאלצים ללבוש בגדים מיוחדים, שאינם מצויים בקוראן או בחדית'ים, היהדות והיחסים ההיסטוריים עם. ומאמינים כי הופיעו בח'ליפות העבאסית בבגדד המוקדמת של ימי הביניים האיסלאם:

היהדות נעצרה לפני נבואות "זכריה" ובנו "יחיא" - השלום על שניהם. זה "זכריה" - עליו השלום - כשהוא רואה את הניסים שקורים למרי - עליה השלום - הוא עומד ומתפלל לאדונו שייתן לו נער שיירש ממנו כדי שהחוב לא יאבד לאחר מכן. מותו לפי מה שהוא רואה מבני דודיו. אפוטרופוס שיירש ממני ויירש ממשפחת יעקב, ויעשה אותו לאדון חביב סורת מרים: ה-ו

היהודים הלכו בעקבות התורה כדת של הקהילה האתנית שלהם מסיבות רבות

..החשוב שבהם הוא שהם שללו את נבואתו של "ישוע" עליו השלום - כי הוא בא אליהם בלי מה שהם רצו

..האשליה הישראלית שהם העם הנבחר של אלוהים לאורך זמן - ציית לאלוהים או לא ציית לו

אביהם, הנביא "יעקב" - עליו השלום - נאבק עם אדוניהם, החפץ, כך אדונם מתגבר. אדונם נוקם בהם, מענה אותם ונותן להם כוח עליהם בגלל חוסר הציות והמרד שלהם.. ואז הוא מתחרט ובוכה עליהם. אדונם אינו מסוגל לקבל החלטות מסוימות, אז הוא פונה לרבנים שלהם כדי להתייעץ איתם!.. הם רואים שהאנושות היא העבדים

שלהם ושהיקום הוא שלהם ושהכסף בידי אחרים הוא שלהם, וזה שלהם הזכות לקחת את זה באמצעים
..לגיטימיים ולא לגיטימיים.

כתוצאה מכך, השקפתם על האנושות גוים הביאה לראייה של עוינות מתמשכת ובלתי פוסקת, שעוברת בירושה
הבבלים; אז הם קיללו אותם והפכו him לדורות בצורה הנטועה עמוק בנפשם.. מאז מסעם עם "משה" עליו השלום
לאויבים שלהם.. אז היהודים חיו באוקיינוס עוין אותם בכל מקום ובכל זמן.

אשליה זו של הסרת יתרון ההעדפה על פני כל הדורות היהודיים, ואי ציות חוזר ונשנה לתורות שמים על ידי
הריגת הנביאים ופירוש משמעויות התורה ורבותיהם הנלחמים על תענוגות הדת, ושנאתם לכל אחד. אחר, אחר
כך שנאת סביבתם כלפיהם, ואז המקצועיות שלהם מתוך קנאה בחסידי "המשיח" עליו השלום - שהוא הפך
עבורם לאימפריה גדולה, וחסידי המסר של "מוחמד" הלכו בעקבותיו. אותם עם האימפריה הגדולה ביותר שלהם

כל הגורמים הללו הוטבעו בלב היהודים לאורך הדורות, מאפיינים ותכונות שאינן נורמליות ואינן מיטיבות

היהודים התחלקו לכתות רבות שהכניסו לדת המונותאיסטית של "משה" מנהגים, טקסים ופגאניות מהשבטים
הפגאניים שעברו עליהם במהלך יציאתם ובזמן הימצאותם בלבנט. הם גם לקחו מושגים ותפיסות מהיוונים
והרומאים. קבוצה יצאה מהם בעיראק בשם הסבים: הם מאמינים באלוהים וביום האחרון וטוענים שהם פועלים
לפי חוק "אדם" עליו השלום - והם אומרים: הספר שבידיהם האוצרה הוא דפי "אדם", וכי "חיא" עליו השלום - הוא
נביא שלהם שבא לטהר את תורת אדם, המצורפת אליו מחידושים ושקרים.

וכשהרומאים מאסו בתככים ובמחלוקות שלהם, הם הרסו את בית המקדש בירושלים ופיזרו אותם עד קצה העולם,
אז קבוצות מהם פנו לפאתי המערביים של חצי האי ערב. מפני שרבותיהם יודעים מהתורה שיופיע נביא אחרית
הימים מארצות פארן ותיחמא. אז הם הקימו יישובים בטאבוק, בטיימה, בח'בר ובפאתי יתריב, בתקווה שהנביא
האציל הזה יבוא מהם, ואלוהים יסכל את אשליהם. כי הם יודעים מהספר שהנביא הזה הוא מצאצאי "ישמעאל",
אחיו של סבם "יצחק", על שניהם השלום.

ומעטים מהם נכנסו לדת האסלאם, וביניהם היה סבא רבא שלהם "כעב" הרבנים, אותם כיבדו על ידיעותיו
ושושלתו. וכשהתבררה לו האמת בדמותו של הנביא הקדוש ובקריאתו, הוא אימץ את האסלאם, ולכן העליבו אותו
ובזו לו, והשליח - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - חיזר אחריהם בכל דרך אפשרית. , תוך שימת דגש על הקשר בין
בית אברהם - עליו השלום - וידיעה שהם עם הספר. הם בקיאים יותר מקוריים עם תכונותיו ונביאותיו. הוא כורת
איתם בריתות והסכמים.

ותמיכתם בפוליטיאסטים מתחילה בתבוסתו. הם נכשלים ופונים לנסות להרוג אותו יותר מפעם אחת, אז אלוהים
מודיע לו על כך ומציל אותו.

ז הם פונים לזרוע מחלוקת ולתקוף את כבודם של המוסלמים, ולכן אין מנוס מהפינוי שלהם מהצד של חצי האי
ערב. הם יחזרו ללבנט.

והכיבושים האסלאמיים מגיעים כשהרומאים השפילו את היהודים עמוקות. הח'ליף אל-עדיל עוקף את התנאי של
גירוש היהודים מירושלים. על הכרתו שהם אנשי הספר; ומשום שירושלים היא מקום פולחן לאנשי כל החוקים
האלוהיים. הדרך לכבוש ולקבל את ירושלים הייתה על פי הנבואות בתורה ובתנ"ך. אז אנשים נכנסו לדת
האסלאם, הדת הסופית, ו"עומר" - שיהיה אלוהים מרוצה ממנו - חשב טוב על היהודים, כדי שיוכלו להיכנס
לאסלאם.

מדינת האסלאם התפשטה עד קצה העולם תגיע; היהודים ושאר אנשי הספר נכנסים להגנתו, ודלתות
הביורוקרטים ומוסדות השלטון נפתחים בפניהם, למעט ענייני הצבא והמשפט.

בזמן שהם היו מחוץ למדינה האסלאמית, הם מצאו התעללות, מעשי טבח והשפלה; למעשה, מדינות אירופה נהגו לשרוף אותם במקומות מסוימים כדי להגן עליהם מפני הרוע שלהם.

וכשהמוסלמים באנדלוסיה מגיעים למצב של מותרות ואמונת שליטיה נחלשת, אלוהים מעצים אותם עם הנצרות העיוורת שהייתה בימי הביניים על המוסלמים שנותרו באנדלוסיה. ואותו גורל פקד את היהודים; הם נודדים עם דתם למגרב האיסלאמי ומתמקמים שם עם המוסלמים.

וכאשר עולה כוכב הח'ליפות העות'מאנית, הם מסתתרים בצל האסלאם ומגיעים פה אחד לעמדות חברתיות וכספיות גבוהות ללא אפליה או סכנה עבורם.

יצאו כל אותם מאפיינים אישיים ציוניים, אופי ומושגים, שהמזימות והתככים שלהם שורפים עכשיו את רוב היא בדרכה להשיג את מה שהיא מכנה הדת החילונית, שאינה מאמינה בדת "משה". העולם... הציונות היא רעה או "מוחמד", יהי רצון שתפילות האל על כולם. הנצרות הראשונה.

הם חיו בעולם הערבי מהאוקיינוס ועד המפרץ לאחר פינויהם עם המוסלמים מספרד, ובגלל בריחתם מדיכוי אירופה עד סוף המאה השמונה עשרה לספירה - הם חיו בבטחה ונכנסו למקצועות מסחריים רווחיים. בעסקי הבנקאות והכסף..

זהו ההיבט ההיסטורי של היחסים בין יהודים למוסלמים. באשר ליחס הדתי, הזכיר הקוראן מאות פסוקים המספרים את תולדותיהם ודרכם של בני ישראל ותיקן להמוניהם את מה שהסתירו חכמיהם ורבותיהם, וסיפרו את סיפוריהם ואת שיטות החיים השכליות והחיים שלהם. חשבון שמבהיר למי שמבין את עובדות ההיסטוריה להתמודד עם היהודים.

את משום שביניהם כמרים ונזירים, והם אינם יהירים." אלמיידה

למרות כל הסובלנות הזו והטווח הרחב הזה של חופש, ההיסטוריה מוכיחה בטווח הארוך שלה שדורות של יהודים טיפחו שנאה נגד האומה האסלאמית והאומה הערבית בפרט.. ברגע שהקולוניאליזם האירופי מתחיל ללכת לכיוון המזרח, הם חלוצי מרגליה וחוד החנית שלה דרך הקהילות היהודיות שחיות תחת חסותם של מוסלמים לאורך מאות שנים.

זו הייתה תחילת המערכה של נפוליאון "בונפרטה" עד היום, הם כבשו את פלסטין באמתלות שווא והרס המערב הצלבני הציוני, ומה שהם מתכננים אליו יותר מסוכן וחמור.

הנצרות והיחסים ההיסטוריים והדתיים עם האיסלאם:

ישוע" - עליו השלום - נשלח להיות אחרון נביאי בני ישראל, כדי שהבשורה שלו תסביר כל פירוש שעלה למסר של "משה" - עליו השלום. ו"ישוע" - עליו השלום - בא עם כל ניסיו בדמות אמו "מרים" - השלום על שניהם - ובהריון ובלידתו, אחר כך בנסים בהחייאת המתים, בריפוי חולים, והורדת שולחן מן השמים - כולם היו בצו ה', והאחרונה שבהן הייתה עלייתו לשמים.

כל הניסים האלה לבני ישראל להאמין בהם. רק מעטים מתלמידי האמינו איתו, והקהילה היהודית חזרה למרד ולחוסר ציות.

ולא ראו בכל ניסי "ישוע" עליו השלום - מלבד קסם ומרמה, וחסידיו ניסו במהלך חייו לפנות בקריאה אל הלא בני ישראל בגלל העקשנות, הקשיחות והמזימה שהם. מצאתי. הוא, עליו השלום, היה אומר להם: הוא נשלח לכבשים האבודים של בני ישראל.

וישוע - עליו השלום - בא לעם הנלחם ביניהם, ופורענות ואסונות פוקדים אותו, אך הם אינם נחשבים, וסביבתו גוברת העוינות כלפיו. הוא בא אליהם בשלום, והנביא "יחיא" עליו השלום - הצטרף אליו, ומשום כך אומר הקוראן: הקדוש בלשון "ישוע" עליו השלום:

והוא כיבד בציינתו את אמי, ולא עשה אותי עריץ עלוב

השלום יהיה ביום הולדתי, ביום מותי וביום שבו אקום בחיים סורה מרים

:ועל "יחיא" עליו השלום - הוא אומר

והוא היה מחוייב להוריו, ולא היה עריץ סורר

ויהי עליו השלום ביום היוולדו, יום מותו, ויום הוקם בחיים סורת מרים: יג-י"ד

תקופה קשה.. אך הקדוש רוחשת מחוסר הציות של היהודים לה' ומרדם נגד השליטים, ולכן היא הייתה זקוקה מאוד לשלום.

וכשהנצרות הופכת לדת האימפריה הרומית, היא מעניקה לה טקסים ומנהגים, המחשבה על הדתות היווניות והרומיות הפגאניות, ועושה כמיטב יכולתה לבחור ארבע גרסאות של הבשורה במקום מאות הפרוסות בין הכתות והמפלגות. בפאתי האימפריה. מעגלים של סכסוך אינטלקטואלי נפתחים בין העדות הנוצריות שנפגעו מהקונפליקט של היהדות, לבין הספרים שנכתבו על ידי היהודים במהלך השבי שלהם ב"בבל" ובמהלך מאבקם עם האימפריה הרומית הפגאנית לשעבר, בקצוות תבל.

האסלאם בא, ומלחמה היא ויכוח בין האמגנים הפרסיים לנוצרים הרומאים, והיחסים בין הנצרות והאסלאם מתחילים עם הקמת הקריאה האסלאמית במכה אל-מוקארמה עם התגלות "מוחמד בן עבדאללה" מי ייתן ואלוהים תפילותיו. עליו השלום, והתייעצות של אשתו, גברת "חד'ג'ה" - יהי רצון ה' - לקרוב משפחתה ורקה בן נופאל, שהיה נוצרי, אמרה: "זוהי התורה שהתגלתה למשה, וכי מוחמד הוא הנביא של העם הזה". לאחר מכן על ידי שליחת המהגרים הראשונים לחבש, שם הנגוס היה ראש דת הנצרות בחבש. הקוראן הקדוש התגלה בסורה באסם אלרום:

של חיי העולם הזה, והם חסרי תשומת לב לעולם הבא. " אלרום

באשר לתגובות מנהיגי הנצרות לנביא הקדוש "מוחמד" - שה' יברך אותו וישן לו שלום - כשביקש מהם להיכנס באסלאם, זה ידוע, כפי שדיברנו על מה שקרה בחצר הרקליוס, ולגבי "אל-מוקצ'יס", תגובתו הייתה מתנה. לד"ר לשפחה אשר שליח האלוהים - יברך אותו ואלוהים. תן לו שלום - התחתן וילד ממנה את בנו "איברהים". המלחמה בין הנצרות והאסלאם לא התקיימה אלא בגלל הניסיון של המנהיגים הרומאים לחסל את התנועה האסלאמית בראשיתה.

זהו ההיבט ההיסטורי בין האסלאם לנצרות. באשר להיבט הדוקטריני, הקוראן הקדוש הזכיר הזמנות רבות לאנשי הספר להיכנס לדת האסלאם, בשל הכרתם בשליחות מוחמדית זו בספריהם. הקוראן הזכיר זאת בדרכים עדינות הקוראן הקדוש מגדיר את היחסים עם הנוצרים של התראה, ובדיון מדעי מפוכח ומציאותי בנוגע לאחדות האל. באומר:

לכן, אנו מוצאים כי לאנשי הספר יש מעמד מיוחד בחברה האסלאמית, שכן הם נמנים עם אנשי הדהימה שיש להם אלוהים הכל יכול. ביטחון וביטחון, ומחוצה לה הם עושים שלום ואינם נלחמים אלא אם כן הם נחשפים לאסלאם שלח את המשיח ישוע עליו השלום אל בני ישראל, להשלים את בשורת משה עליו השלום, ולתקן את מה שהיהודים עיוותו בו, אבל היהודים פנו נגדו, שיקרו לו, פיתו. השליטים איתו, וניסו להרוג אותו.

אלא טענו שהוא נהרג ונצלב עליו השלום

מאז, האיבה בין היהודים לנוצרים הייתה בשיאה, ואיבה זו הגיעה לשיאה בעבר כאשר המדינה הביזנטית אימצה את האמונה הנוצרית, ולאחר מכן פעלה לאחר מכן להרוג את היהודים, לעקור אותם ולרדוף אחריהם. השפעתה, במקום זאת, ההרמוניה מחליפה אותה אם האויב של שני הצדדים הוא האיסלאם או המוסלמים

זה נכון לאמר הקב"ה: הו אתם המאמינים, אל תיקחו את היהודים והנוצרים, השומרים על חלקם הם השומרים על חלקם [אל-מעידה: אכן, יש נוצרים קנאים שעומדים נגד היהודים. הם גורשו מאנגליה בשנת לספירה, ומצרפת בשנת לספירה, ומאוסטריה בשנת לספירה, ומספרד בשנת לספירה, על ידי בתי המשפט של האינקוויזיציה. שהוקמו נגד נוצרים ויהודים כאחד, ואז הם גורשו מגרמניה בשנת לספירה, ומרוסיה בשנת לספירה, אז בא היטלר והרג את אלו שנהרגו

ומול האיבה האלימה הזו, והרדיפה הגדולה הזו - במיוחד מאחר שהם טוענים שהם העם הנבחר של אלוהים - הם חשבו ברצינות להיפטר מאותה איבה שעמדה מול רבים מתוכניותיהם

במיוחד שאירופה סבלה מריקנות רוחנית ועריצות כנסייתית על כל צורותיה. הם נקטו במספר צעדים בהקשר זה, כולל:

רבים מהרבנים והחוקרים שלהם העמידו פנים שהם מתנצרים

הקמת ארגונים חשאיים כמו ציונות, בנייה חופשית ואחרים שהעלו את סיסמאות החירות, האחוה והשוויון

להביא למהפכות נגד הכנסייה או לנצל אותה אם היא בוצעה על ידי אחרים, כולל מה שעשה מרטין לותר נגד הכנסייה הקתולית המערבית בתחילת המאה השש עשרה לספירה, כמו גם המהפכה הצרפתית שבוצעה על ידי נפוליאון ב לספירה, אשר קראה לאותן סיסמאות של הבונים החופשיים חופש, אחווה ושוויון. מחפשת שליטה כלכלית על מדינות אירופה

היהודים השיגו תוצאות חשובות, והם ניצלו את ההזדמנות שהעניקה להם ניכור האירופאים מדתם

בין התוצאות שהשיגו היהודים באמצעות תוכניותיהם ניתן למנות את הדברים הבאים:

חילון החיים באירופה, שם הדת הנוצרית הודרה לחלוטין מהחיים

היהודים יכלו לתפוס עמדות ותפקידים גבוהים בממשלות מערביות שלא יכלו לחלום עליהם בעידן הרדיפות

שליטה מלאה על הכלכלה המערבית ועל עושרה, ואפילו על כלכלת העולם ועושרה

שבירת העוינות ליהודים בקרב האירופים היהודים הצליחו להחיות שוב את הברית היהודית-נוצרית נגד האסלאם

השייח' ד"ר סאפאר אל-הוואלי - שאלוהים ישמור עליו - אומר: מאחר שהיהדות העולמית הידקה את אחיזתה בעולם המערבי, מה שהפך אותו לשבוי ברשת התמנונים שלו, הלכה האיבה בנתיב אחד, מונע על ידי הרוח הצלבנית, ובהנחייתו של הנחש היהודי. הם השתלבו זה בזה, והאינטרסים של שני הצדדים חפפו. המערב הצלבני היה מוכן לוותר על כל שנאה ואיבה למעט עוינותו לאיסלאם, בעוד התוכניות התלמודיות נועדו לרתום את העולם הצלבני לאחר שישתק את סמכויותיו, והגביר את כוחותיו. ראש לחסל את האויב הגדול ביותר שלה, האיסלאם

והשייח' - שאלוהים ישמור עליו - אומר: יש לציין כי תכנית הפעולה המשותפת המאוחדת בין הצלבני והיהדות הפכה למחייבת ומחייבת עבור שני הצדדים לאחר העמדה המוצקה שעמה התמודד מולו הסולטן עבדול חמיד הרצל. לאחר מכן נקבע כי חיסול הח'ליפות האסלאמית נחוץ לאינטרס של שני הצדדים: הנוצרים שלמדינותיהם

הקולוניאליות הייתה הזדמנות לנקום במסעות הצלב, והיהודים שהבינו כי כישלונם עם הסולטן מחייב התמקדות. על העולם הצלבני ורתימתו למטרותיהם התלמודיות. התוכנית הגיעה לשיא האיחוד לאחר החלטת מועצת הבונים החופשיים. המספקת את שחרור היהודים מדם ישו עליו השלום, שנועד למחוק כל זכר לעוינות נוצרית ליהודים, וכך ליצור גוש יהודי-נוצרי אחד להתעמת עם האיסלם.

לפיכך, אנו מוצאים שהיהודים והנוצרים עוינים, נלחמים, ורק האינטרסים שלהם מאחדים אותם, והאינטרס הגדול ביותר שהם פוגשים הוא העוינות של האסלאם והמוסלמים.

ומה שאנו רואים היום של ברית בין אמריקה וישראל, והצהרת בלפור המבשרת רעות היא רק מודל לברית זו.

כמה נוצרים באמריקה ובאירופה אימצו את רעיון קיומה של ישראל המודרנית כהתגשמות של נבואות התנ"ך, וסימן לחזרתו הקרובה של ישו לארץ שוב. כיוון שהם מאמינים שהמשיח ירד באחרית הימים, והם מסכימים עם המוסלמים בנושא זה, אלא שהיהודים - בזדון, בערמומיות ובטיפשותם של הנוצרים - הפכו את הנושא הזה לטובתם. היהודים מאמינים בבואה צפויה; כי הם מאמינים שישוע עליו השלום הוא שקרן.

לגבי זה שהם מחכים לו, הוא - מלך השלום - כפי שהם טוענים, ולמעשה הוא האנטיכריסט.

מכאן שהונו על ידי הנוצרים, ואמרו: עלינו לעשות מה שהסכמנו, כלומר שהמשיח ירד, באשר מיהו המשיח שיירד, נשאר אותו בצד. היהודים מאמינים שהנוצרים יגמרו אם יגיע מה שמצופה מהם, והנוצרים הם ההפך מהם, שכן הם מאמינים שאם ישו ירד, הוא יהרוג את כל מי שלא נכנס לנצרות.

בין הכנסים שהתקיימו בעניין זה הייתה הוועידה הבינלאומית לנוצרית-ציונית, שהתקיימה באפריל לספירה, בישראל, בה נשא ראש הממשלה יצחק שמיר עצמו את נאום הפתיחה.

בנאומו, שהתאפיין בתשוקה ובהתלהבות, אישר שמיר - בבירור רב - את המשך דרכו בגיבוש עמודי התווך של כנסייה שלא תלך בדרך הזו - תומכת: המדינה הציונית, והתנגדות בכל האמצעים לפלסטינים והוא ואן דר הובאמר בישראל - תעלה בעשן.

אולי נמצא בין הפירות של זה מה עושות מדינות המערב במונחים של הגנה על האינטרסים של היהודים, הבטחת הגירתם, עידודם והקלה על כך, או מנסים למתן את העוינות של המוסלמים כלפי היהודים.

למרות הברית הזו, אנו מוצאים, מעת לעת, נוצרים המתנגדים לה ורואים בה בדיחה יהודית. על מנת לנצל את הנוצרים ביישום תוכניות התלמוד.

בין אותם סופרים שכתבו בנושא זה כומר מצרי בשם איכרם למי המשתייך לכנסייה האוונגליסטית ובעל ספר בשם החדירה הציונית לנצרות הסביר את היקף הניצול הציוני-יהודי של הדת הנוצרית; להשיג שאיפות וחלומות

:מהעבר, ניתן לסכם את מערכת היחסים של נוצרים עם היהודים באופן הבא:

הם אנשים של הספר כפי שאלוהים הכל יכול קרא להם, והספר שלהם שמאחד אותם הוא הספר הקדוש, אלא שהיהודים אינם מאמינים בבשורות בסיומו.

הם מאוד עוינים אחד את השני, והדבר הכי חשוב שמאחד אותם הוא העוינות של המוסלמים. מתוך קנאה בעצמם.

הם מסכימים עם היהודים בתורת המשיח הצפוי, שיירד בסוף הזמן, וכי מקום ירידתו הוא בפלסטין.

אבל הם שונים במה שהציפייה הזו. היהודים טוענים שהוא מלך השלום שישלוט על הארץ ויהרוג את כולם מלבד היהודים.

והנוצרים מאמינים שהוא המשיח עליו השלום ושהוא ימיר את כל האנשים לנצרות, ואת מי שיסרב להרוג אותו.

האמת היא שהם מחכים לאנטיכריסט, בעוד שהנוצרים מחכים למשיח דמיוני שאין לו מציאות.

המוסלמים מחכים למשיח עליו השלום; לשלוט על פי חוק מוחמד ולמלא את הארץ בצדק כפי שהייתה מלאה בדיכוי

הקב"ה כיבד. כתוצאה מברית זו, הם השיגו המון, כמו הפלת הח'ליפות האסלאמית וכיבוש פלסטין על ידי היהודים את בני ישראל בברית הראשונה, והעדיף אותם על עולמות זמנם, ועשה בהם נביאים ומלכים, והקב"ה העלה את מעמדם על זה של הקופטים והכנענים שהיו בתקופות ההן בגללם

. דבקות בדת, והקב"ה לקח עליהם את הברית לדבוק בדת ולקחת אותה בחוזקה ולהאמין במי שבא במה לאחר שהנביאים מאשרים את אשר עמם, וה' הנציח את גאווותם בתקופת דבקותם, כך הוא עזר להם ואפשר להם בימי משה, יהושע, דוד ושלמה, עליהם תפילות ושלום

ואז לאחר מכן, מאות שנים הגיעו מהם שנטשו את מצוות האל והדרכתו, והלכו בעקבות רצונותיהם, אז בכל פעם שבא אליהם שליח עם מה שהם לא אוהבים בעצמם, קבוצה שיקרה וקבוצה נהרגה, בזמן שהם ניסו להרוג את ישוע, עליו השלום, ואל-תברי הזכיר שהרגו את זכריה ואת יחיא השלום על שניהם. ואז אלוהים היכה אותם בהשפלה ובהשפלה, כעס עליהם, קילל אותם ועשה להם קופים וחזירים.

על ידי זה הוא יודע שמה שאלוהים הקב"ה כיבד את הנביאים הראשונים כמו יוסף ומשה עליהם השלום והברכה, נגרם על ידי ציות לה', כפי שהקים את יוסף בארץ, והציל את משה מפרעה, וירש את עמו. שנדוכאו על ידי פרעה מזרח ומערב הארץ יתברך והשמידו את אויבם וכל זה בגלל דבקות בדת וחורבן הכופרים היה בגלל נטישת הדת 'כמו שאמר הקב"ה על הכופרים: אז השמדנו אותם על חטאיהם {אל-ענעם: מפסוק ו

ויאמר על פרעה ועל עמו: הם לא צייתו לשליח אדוניהם, אז הוא תפס אותם בכוח עצום. אל-חקה:

ויאמר בהוריש את הארץ לבני ישראל מחמת אמונה ויראת שמים: משה אמר לעמו בקש עזרת ה' והיה סבלני. אכן הארץ שייכת לאלוהים. הוא יורש אותה למי שירצה. המשרתים שלו

לפיכך, אין זכות ליהודי עידן זה בגלל חוסר אמונתם באלוהים, מלחמתם בו ושחיתותם בארצו

ואם המוסלמים דבקו בדתם ופעלו בעצת יועצי אומתם למען משהו אחר ממה שיש בהם, עלולים לכבד אותם, לעזור להם, להעצים אותם ולפתוח להם ברכות מהשמים והארץ, אז איך המלומדים קראו לאומה לחזור לדתה ולשפוט את חוק אלוהים עלי אדמות, והם דחקו בעם להשתמש בעושר של בעלי הכסף מהמוסלמים כדי להשיב לעצמם את האדמות שהנילוס מושקים, והם.

חברון איברהים עליו השלום נחשב. הזכיר שכספי העשירים וטיפוח אנשי הנילוס יכולים לספק טוב לכל המוסלמים לאב המשותף של הערבים, היהודים והנוצרים. והחברון היא אבראהים בן תרץ בן נחור בן סרוג בן ראגו בן פליג בן עבר בן שלח בן ארפקסד בן שם בן נח, השלום עליו

מקום הולדת חברון עליו השלום היה שונה

אמר אבן קת'ר: בסמכות אבן עבאס - יהי רצון ה' בו - אמר: אבראהים נולד בג'וטא דמשק, בכפר שנקרא ברזה, בהר שנקרא קאסיוואז אמר: ההשקפה הנכונה היא. שהוא נולד בבבל

וספרי ההיסטוריה מזכירים שאברהם עליו השלום נשא לאשה את שרה והיא עקרה ולא ילדה ויצא עם אביו אשתו ואחיינו לוט בן חרן מארץ הכשדים אל הקודש. ארץ הכנענים, כלומר: מעירק לירושלים, פלסטין.

מצוקות וג'האד למען אלוהים קרו לו כבר זמן רב.

ובהגיעו לירושלים ושהה שם עשר שנים, אמרה לו שרה: ה' אסר עלי ללדת. אז כנסו לעם הזה שלי - כלומר הגר אולי ה' יברך אותנו בבן ממנה.

כשנתתי לו אותה, גמר אותה איברהים עליו השלום, והיא הרתה וילדה את איסמעיל עליו השלום, אז חליל היה בן שמונים ושש.

ואז גילה אלוהים לאברהם את הבשורה על יצחק משרה, אז הוא נפל אליו. יצחק נולד לו שלוש עשרה שנה אחרי ישמעאל, לכן הודה הקב"ה לאברהם כפי שאמר עליו הקב"ה: השבח לאל שהעניק לי לעת זקנה את ישמעאל ויצחק. אכן, אדוני שומע תחנונים אברהים.

אז עבר אברהם מארץ כנען עם בנו איסמעיל לעמק לא מעובד במקום הבית במה שהיה ידוע בשם מכה.

וזה היה בגלל צו ה' אלקיך, ונאמר: בגלל קנאת שרה עליה השלום.

נאמר: איסמעיל היה אז תינוק; כאשר השאיר אותו ואת אמו שם, והפנה להם עורף, קם אליו הגר, נאחז בבגדיו, ואמר: הו אברהים, לאן אתה הולך ומשאיר אותנו כאן כשאין לנו די לנו?

הוא לא ענה לה, ולכן כשהתעקשה עליו והוא לא ענה לה, אמרה: האם ה' ציווה עליך לעשות זאתאמר: כן. אמרה: אז הוא לא יבזבז אותנו.

זו נכנס סחיה אלבוכריבסמכותו של אבן עבאס - שאלוהים יהיה מרוצה מהם - הדבר הראשון שנשים לקחו להיגיון לפני אום איסמעיל, היא לקחה את ההיגיון, כדי לתרץ את ההשפעה שלה על שרה, ואז אברהם ו בנה איסמעיל הביא אותה כשהיא מניקה אותו עד שהניח אותם בבית, במקלחת מעל זמזם בראש המסגד, ולא היה איש במכה באותה עת, ולא היו בו מים.

אז הוא שם אותם שם, ושם שק עם תמרים ועור מים עם מים, ואז איברהים עמד בדרך, ואום איסמעיל הלכה אחריו, והיא אמרה: הו אברהים, לאן אתה הולך ומשאיר אותנו בזה. עמק שאין בו אנשים או משהוהיא אמרה לו את זה כמה פעמים, אבל הוא לא הסתכל עליה, אז אמרה לו: "האם הקב"ה ציווה עליך לעשות את זהאמר: "כן" היא אמרה. : "אז הוא לא יניח לנו ללכת לאיבוד".

ואז היא חזרה, אז איברהים יצא לדרך עד, כשהיה בסיבוב, שם לא יכלו לראות אותו, הוא פגש את הבית בפניו, ואז התחנן במילים אלה. והרים אז אמר: אדוננו, ישבתי כמה מצאצאיי בעמק ללא עיבוד עד שהגיעו לבגרות הם היו אסירי תודה אברהים ל"ז

אום איסמעיל התחילה להניק את איסמעאל, והיא שתתה מהמים האלה עד שכשנגמר לה מה שהיה בעור המים, היא נעשתה צמאה, ובנה נהיה צמא. היא שנאה להסתכל בו, אז היא מצאה את אל-סאפה ההר הקרוב ביותר בכדור הארץ לידו, אז היא עמדה עליו, ואז פנתה אל העמק והסתכלה, אתה רואה מישהו, אבל לא ראתה אף אחד, אז היא ירדה ממנו אל-סאפא עד שהגיעה לעמק, הרימה את קצה המגן שלה,

אחר כך השתדלה כמו שאדם מתאמץ עד שחצתה את העמק, ואז הגיעה לאל-מרווה אז היא עמדה עליו והסתכלה לראות מישהו, אבל היא לא ראתה אף אחד, אז היא עשתה זאת שבע פעמים.

אבן עבאס אמר: הנביא אמר: זו השאיפה של העם ביניהם.

כשהתקרבת אל מרווה, שמעתי קול, והיא אמרה: ששהיא רצתה את עצמה, אז שמעה, וגם היא שמעה, ואמרה: שמעת אם יש לך הקלה. אז היא הייתה עם המלאך במקום זמזם, והוא חיפש בעקבו - או אמר בכנפו - עד שהופיעו המים, אז התחילה לשטוף אותם, ואמרה בידה כך, והתחילה. קוטפת מהמים במזלף שלה, והיה רותח אחרי מה שלקחה. אמר אבן עבאס: הנביא, תפילת ה' ושלוש עליו, אמר: רחם ה' או ישמעאל, אם נשאר זמזם - או אמר. : אם לא גרפת מים - זמזם היה מעיין.

אמר: אז שתתה והניקה את בנה, אמר לה המלך: אל תירא אבידה. כי הנה בית האלוהים אשר הנער הזה בונה ואביו, ואלוהים לא מבזבז את משפחתו.

וְהָיָה הַבַּיִת גְּבוּה מִן הָאָרֶץ כְּגִבְעָה, וְהָיָה מוֹצֵף. אֵז זֶה לִקְח מִימִינוֹ וּמִשְׂמָאלוֹ, וְכךָ הִיָּה עַד שֶׁחִלְפָה לַיָּדִים קְבוּצָת יוֹה"מִים – אוֹ אֲנָשֵׁי בַיִת מִיּוֹרְהוּם – הַבָּאִים מִהַדְרֵךְ לִקְדָּה, אֵז יִרְדוּ לַתַּחְתִּית מִכָּה, וְיִרְדוּ לִקְרָקְעִית מִכָּה. רָאוּ צִיפּוֹר יוֹשֶׁבֶת, וְאָמְרוּ: הַצִּיפּוֹר הַזֹּאת סוֹבֶבֶת עַל הַמַּיִם, לִמְעַן בְּרִיתֵנוּ עִם הָעַמֶּק הַזֶּה וְאִין בּוֹ מַיִם. אֵז שֶׁלַח רֵץ אֶחָד אוֹ שְׁנָיִם, וְהִנֵּה הֵם בָּאוּ אֶל הַמַּיִם, אֵז הֵם חָזְרוּ וְהוֹדִיעוּ לָהֶם עַל הַמַּיִם, אֵז הֵם קִיבְלוּ.

הוא אמר: אום אסמעיל נמצא במים, ואמרו: האם אתה מרשה לנו להישאר איתך היא אמרה: כן, אבל אין לך זכות להשקות.

אמרו: כן. אבן עבאס אמר: הנביא אמר: אז אמו של איסמעיל הבינה את זה, והיא אוהבת אנשים.

אז ירדו ונשלחו למשפחותיהם, והם נשארו איתם עד שהיו ביניהם אנשים של פסוקים, והילד גדל, ולמד מהם ערבית, והם אהבו את עצמם כשגדל, אז כשהבין. נישאו אותו לאישה מהם, ואמו של אסמעיל מתה, ואז בא אברהם לאחר שהתחתן עם אסמעיל לראות את אחוזתו, ולא מצא את אסמעיל, שאל את אשתו על אודותיו, ואמרה: הוא יצא לחפש אותנו, אחר כך שאל אותה על אורח חייהם ואורח חייהם, והיא אמרה: אנו בני אדם, אנו במצוקה ובמצוקה. אז התלוננתי בפניו.

אמר: אם יבוא בעלך, קרא עליו שלום ואמר לו: צריך לשנות את דלתו.

כשאיסמעיל בא, כאילו הרגיש משהו, אז הוא אמר: מישהו בא אליך אמרה: כן בא אלינו זקן כזה וכזה, ושאלנו עליו, אז אמרתי לו, והוא שאל אותי: איך חיינו אז אמרתי לו שאני במאמץ ובעצמות.

אמר: המליץ לך משהואמרה: כן, הוא ציווה אותי להעביר לך את ברכותיו, ולומר: שנה את סף דלתך. אמר: זה אבי, והוא ציווה אותי לעזוב אותך. עקוב אחרי המשפחה שלך. אז הוא התגרש ממנה, והתחתן עם אחרת מהם, אז אברהם התרחק מהם כרצונו, ואז בא אליהם אחר כך, ולא מצא אותנו, אז נכנס לאשתו, ושאל אותה עליו, והיא אמר: יצא לחפש אותנו.

הוא אמר: מה שלומך ושאל אותה על אורח חייהם ואורח חייהם, והיא אמרה: טוב לנו וטוב לנו. ותשבחה את ה', אז אמר: מה אוכלך היא אמרה: בשר. אמר: מה המשקה שלך אמרה: מים. אלוהים יברך את הבשר והמים שלהם", אמר.

אמר הנביא: ולא הייתה להם אהבה ביום ההוא, ואם כן היה מתחנן עליהם.

הוא אמר: אזמה שאין איתם לבד מלבד מכה, אלא שהם לא מסכימים עם זה.

אמר: אם בעלך יבוא, אמר לו את ברכות השלום, ואמר לו לקבוע את סף דלתו.

איסמעיל אמר שהוא בא מאוטאקם דואמרה: כן, בא אלינו שייח' נאה, והיא שיבחה אותו, אז הוא שאל אותי עליך, אז אמרתי לו, אז הוא שאל אותי איך אנחנו חיים אז אמרתי לו שאני בסדר הוא אמר: הוא המליץ לך על משהואמרה: כן הוא מדקלם עליך שלום.

הוא מצווה עליך לקבוע את סף דלתך. אמר: זה אבי ואתה הסף, הוא ציווה אותי להחזיק אותו. אחר כך נשאר אצלם כל עוד רצה ה', ואז בא אחר כך בזמן שאיסמעיל חידד את חיצו מתחת לעץ ליד זמזם, וכשראה אותו, קם אליו, והם עשו כמו שעושה אב לילד. וילד לאב, אז אמר: הו איסמעיל, אלוהים ציווה אותי בפקודה.

אמר: עשה כמצוה אדונך. אמר: תעזור לי אמר: ועיניך. אמר: ה' ציווה עלי לבנות כאן בית. והצביע על גבעה גבוהה סביבה, אמר: אז הרימו את בסיס הבית, אז הביא איסמעיל אבנים, ואיברהים בנה, עד שכאשר הבניין קם, הביא את האבן הזאת והניח לו, אז הוא עמד. עליו בזמן שהוא בנה, ואיסמעיל הושיט לו את האבנים, בזמן שהם אומרים: אדוננו, קבל מאתנו, אתה השומע, כל-יודע אלבכרה אמר: אז התחילו לבנות.

עד שהסתובבו בבית ואמרו: אדוננו, קבל מאיתנו שאתה השומע, כל-יודע

ואז מה שקרה לאברהים קרה מהייסורים על ידי שחיתת בנו ומייסורים אחרים

ואחרי שאברהם עליו השלום הגיע לגיל מאה שנה, ברך אותו ה' אלוקים עם יצחק.

שרה הייתה אז בת תשעים.

אמר הקב"ה: ומסרנו לו בשורה שמחה על יצחק נביא מן הצדיק, וברכנו אותו ואת יצחק, ובקרב צאצאיהם היה עושה טוב ועושק, כי אלצפאין א-ב"

אמר אבן קת'ר: אנשי הספר הזכירו שיצחק, כשנשא לאשה את רבקה בת תאבול בחיי אביו, היה בן ארבעים, ושהיא עקרה, אז התפלל לה' והיא הרתה, היא ילדה תאומים: לראשון שבהם קראו עשיו, והוא מה שהערבים מכנים עשו, והוא אבי הרומאים, אני לוקח את ישבנו של אחיו; אז קראו לו יעקב והוא ישראל שמיוחסים לו בני ישראל

בין מה שבא בביוגרפיה של יעקב עליו השלום הוא שעזב את ירושלים לדודו לבן בארץ חרן. בבואו אל דודו, נולדו לו שתי בנות, השם הבכור: לאה, והיא נקראה: לאה, ושם הצעירה: רחל. אז רחל התארסה לו, והיא הייתה הטובה והיפה שבהן. הוא השיב על כך בתנאי שירע על כבשיו במשך שבע שנים. כשחלף הזמן, עשה דודו לבן אוכל, אסף עבורו אנשים, ונשא לו בלילות את בתו הבכורה, לאה, והיא הייתה חלשת עיניים ולא באותו היופי

כשהיה יעקב בבוקר, אמר לדודו: למה בגדת בי, אבל רחל התארסה לך אמר: אין זה מסורת שלנו לשאת את הקטן לפני הגדול. אז עבד שבע שנים, והביא אותה אליו עם אחותה, וזה היה מקובל בעדתם, אחר כך הועתק בדין התורה, ורק זו ראייה מספקת להתרחשות העתקות; כי מעשה יעקב עליו השלום הוא ראייה למותר ולמותר בזה; כי הוא חסר טעות

לאחר מכן, דודו לבן נתן לכל אחת משתי בנותיו שפחה. אז נתן ללאה שפחה שמה זלפה, ונאמר: זולפא, ונתן לרחל שפחה שמה בלהה, ונאמר: בלהה.

אלוהים הכל יכול פיצה על חולשתה של לאה בכך שהעניק לה ילדים. הראשון שנולד ליעקב היה: רובל, אחר כך שמעון, אחר כך לוי, ואז יהודה.

ורחל לא יכלה להרות; אז היא נתנה ליעקב את שפחתה, בלהה. רגלה; אז הרתה וילדה לו נער אשר קראה לו דן, ותהר ותלד ילד שני אשר קראה לו יפתלי, ונאמר: שמו תביאלי או נפתלי. אז הטבלתי באותה תקופה; אז נתנה

לשפחתה מתנה מיעקב עליו השלום, ותלד לו את ג'ד ואשר, ואז הרתה לאה, ותלד ילד חמישי ותקרא לו יששכר, . ונאמר: הוא יששכר

אחר כך הרתה וילדה בן שישי, אשר קראה לו זבולון, או זבולון, אחר כך הרתה וילדה ילדה, אשר קראה לה דוניה, ונולדו לה שבעה בנים מיעקב.

אחר כך קראה רחל לה' אלוקים וביקשה ממנו לתת לה ילד מיעקב. שמע אלהים את קריאתה, וענה לתפילתה; היא הרתה וילדה ילד גדול, מכובד ונאה, ששמו יוסף.

היא ילדה. כל זאת בזמן שהם ישבו בארץ חרן, בעודו רועה בצאן של דודו, אז ביקש יעקב מדודו שיאפשר לו לצאת ילד, בנימין

לאחר מכן חלה יצחק, נפטר בגיל מאה ושמונים, ונקבר על ידי שני בניו: עשו ויעקב עם אביו אל-חליל עליהם השלום.

לפיכך, יעקב ושנים עשר השבטים שלו התיישבו בפלסטין

מצאצאי השבטים נוצרת שושלת בני ישראל

פלסטין, וכשהם הגיעו לחברון, הם קברו אותו במערה שקנתה חברון. ואז הם חזרו למצרים. אחיו של יוסף ניחמו את יוסף והיו חביבים אליו. אז כבד אותם, ועשה להם סיבוב טוב יותר; הם ישבו במצרים, ואז יוסף מת. הוא המליץ לשאת את זה איתם אם יעזבו את מצרים. אז הוא נקבר עם אבותיו, אז חנטו אותו והכניסו אותו לארון, אז הוא היה במצרים עד שהוציא אותו משה עליו השלום ויקברו אותו עם אבותיו, כמו שאומר אבן קת'ר במה שהביא. מתוך הטקסטים של אנשי הספר

לאחר מכן, התרבו השבטים, והם סירבו להתמזג עם המצרים. אז הם בודדו את עצמם מהם, וייעצו זה לזה שלכל שבט יהיו צאצאיו הידועים, מובחנים משאר השבטים, כדי להבטיח את שמירת השושלת שלהם. גאווה בו, והתעלות על הזולת, בהתחשב בכך שהם צאצאי הנביאים. וגאווה זו על כך שהיהודים חיו במצרים, עם הרגשת ההתעלות הנלווית לשושלתם, גרמה למעמדו במצרים חרד וטרד

לאחר שלוש מאות שנים או יותר, רדפו אותם הפרעונים, שליטי מצרים, ושעבדו אותם, ולכן שלח ה' את משה כנביא ביניהם, ושליח אליהם ואל פרעה.

הקוראן הקדוש הראה לנו את הביוגרפיה של משה עליו השלום עם פרעה, שם הקב"ה העדיף את בני ישראל והציל אותם מהייסורים הרע שפרעה נהג להמיט עליהם, ונתן להם ניצחון עליו תחת הנהגת משה עליו השלום, כאשר פרעה הובס ואלוהים השמיד אותו בטביעה.

וראוי היה לבני ישראל לאחר הניצחון הזה להלל את ה' ולציית לו, אלא שהם סירבו לכל דבר מלבד חוסר אמונה, הם הגיעו כאשר הוטלו עליהם להיכנס לפלסטין, ארץ. השפלה ומסכנות, ולכן פגעו במשה עליו השלום ועקשו הקודש.

ויכבד אותם ה' וישלח להם את המן והנחמה, וכאשר הלך משה לשוחח עם אדוניו, ראו את אהרן חלש, סגדו לעגל הזהב, והיו חסרי התנגדות למשה לאחר שובו, ואמרו לו: נרצה. אל תאמין בך עד שנראה את אלוהים בגלוי [אל-בכרה

וַיִּקֶם אֱלֹהִים אֶת-הַקָּרָע עָלָיו; אִיּוֹם עֲלֵיהֶם, אֲזַי הֵם נִכְנְעוּ; מֵרֹב פֶּחַד, וּמִסֵּרוּ אֶת בְּרִיתָם, אֲבָל הִפְרוּ, וְעִבְרוּ בַשַּׁבָּת; אֱלֹהִים הִפָּךְ אוֹתָם לְקוֹפִים וּלְחִזְרִים

הגיעו אליהם הפסוקים והשיעורים, כמו סיפור הפרה, הליקוי ועוד, אך לבם התקשח, והפסוקים והשיעורים לא הועילו להם. הם כמו אבנים או יותר קשות

לאחר מכן, לאחר מכן, יהירותם, יהירותם, עקשנותם, עיוותם ושינויים בדבר אלוהים ואחריו של הנביאים עליהם השלום.

אחר כך שלח אלוהים את ישוע עליו השלום, ובמקום לתקן את טעותם וסטייתם, ולהימנע מרשעתם ומזיוףם, הם הסכימו להרוג אותו עליו השלום, אך אלוהים הכל יכול הציל אותו מהם, וב שה' יתברך וברוך הוא אומר: ואמרתם: הרגנו את משיח ישוע בן מרים שליח האלוהים, ואמרו: ולא צלבו אותו, אלא נראה להם. אל ניסא: והם לא הסתפקו במה שעשו למשיח עליו השלום במהלך חייו, אבל הם כתבו הרבה המצאות נגד המשיח עליו השלום, והאשימו את אמו, מרים, שלום. יהי עליה, לשון הרע, והם זרעו חורבן על הארץ.

והם המשיכו את פשעיהם לאחר תחייתו של ישוע עליו השלום, והתחילו לתכנן מזימות נגד חסידיו, רודפים אחריהם ופועלים לעיוות התנ"ך, עד שהצליחו לעשות זאת בסתר ובגלוי, והם החלו לזרוע הרס. על הארץ עד שגוים ועמים שנאו אותם. הם נעקרו בארץ יותר מפעם אחת, אז הם התפזרו לפני האסלאם בלבנט, מצרים, עיראק וחצי האי ערב, ית'ריב, חיבאר, נג'ראן ותימן.

ובכל ארץ שבה הם מתיישבים, דתם תהיה לפלג אנשים - כפי שעשו עם העו"ס והח'זראג' במדינה - ולעשות מונופול על מסחר, ריבית, הפצת רעות וזנות, ולטרוף את כספם של אנשים שלא בצדק.

והם המשיכו במצב הזה עד שנשלח מחמד, ה' יתברך וישן לו שלום, ולפני שליחותו נהגו לחפש ניצחון על הכופרים, ואמרו להם כי יקום נביא, וילחמו עמו. הנביא הזה. והם הפכו את הפוליתאיסטים נגדו, והחלו להפיץ את הרעל שלהם בשורות המוסלמיות, והופיעה בקרבם צביעות, ומזימתם נגד האיסלאם והמוסלמים נמשכה עד היום הזה. שם הם תרמו רבות להסתה לפילוג ולהפצת כתות מוטעות כמו השיעים.

, הג'מיה, הבתינייה, המועטזילה על כתותיהם השונות, הסופיות על דרכיו השונות עד היום, הקומוניזם האדום, ועוד אינספור כתות וכתות. כל הכתות והכתות הללו או שנעשו על ידם, או על ידי עידודם ותמיכתם, ואמת ה' אלקיך כשהוא אומר: והם שואפים להפיץ שחיתות בארץ אלמעידה: והוא אומר: ולא יפסיקו להילחם בך עד שיחזירו אותך מדתך אלבכרה: ב' האזנה

ידוע שישראל הוא יעקב בן ישעק בן אבראהים אל-חליל עליהם השלום, ויעקב הוא המסונף

אמר הקב"ה במה שסיפר בדברי יוסף עליו השלום: ויעלה את הוריו על הכסא ויפלו אליו משתטחים ויאמרו אבי, בימינו, זה פירוש חזוני לפנינו אדוני. באמת הצליח, והייתי משפר אותי כשהוציאו אותי מהאסיר, והוא אמר היהודים הפכו לחלק מרכזי בהיסטוריה ובפוליטיקה של ערבים ומוסלמים בגלל כיבוש ארץ פלסטין של היהודים וההתנגשות המתמדת שלהם עם הערבים באמצעות התנגשויות צבאיות ישירות או באמצעות משחקים וניסיונות. להגמוניה כלכלית ופוליטית.

מי הם היהודים, מה הסיפור שלהם, והאם הם קבוצה אחת, ועל מה מבוססת אמונתם

היהודים ובני ישראל

העברים הם תערובת של העמים השמיים הקדומים, שהשושלת שלהם חוזרת עד שם בן נח, הם אלה שהתיישבו בארץ כנען העתיקה והורכבו מהארמים, האמוריים, האשורים, האמוריים, העמלקים. וגם כמה היקסוס

לפי הגדרה זו, נביא ה' אברהם ובניו הם עברים, וגם התברר שהעברים אינם מוגבלים רק לבני ישראל, כמקובל כיום.

אותם שבטים עבריים היו כולם מאוחדים בממלכה מאוחדת בתקופתו של שאול המלך, שהיה המלך הגדול הראשון של מדינת ישראל העתיקה, שהוזכר בקוראן הקדוש כתלות

ממלכה זו נותרה מאוחדת במשך קרוב למאה שנה בתקופת שלושת מלכיה, שאול, דוד ושלמה, ולאחר מכן התפצלה לשתי מדינות לאחר מות הנביא שלמה, מדינת ישראל הצפונית, שכללה שבטים ובירתה הייתה שומרון, ומדינת יהודה בדרום שכללה שני שבטים שהחשוב והמובן מאליו היה שבט יהודה בירתה היא ירושלים

מדינת ישראל הצפונית נפלה בשנת לפנה"ס בידי האשורים, כדי להיעלם מהקיום לנצח תשעה וחצי שבטים של שנים עשר השבטים

מדינת יהודה הדרומית ממנה הגיע שמם של היהודים נותרה זהה לאחרון הקבוצות היהודיות עד שנת לפנה"ס, אז נהרסה המדינה על ידי הבבלים, ואנשיה נלקחו כשבויים ושבויים לממלכה. של בבל. יהודים אלו לא התמוססו בחברה הבבלית, אלא שמרו על עצמם כישות עצמאית ולא נטמעו בחברה הסובבת, כפי שהתבוללו אנשי מדינת ישראל הצפונית

ואחרי שהמלך הפרסי כורש פלש למדינת בבל, חזרו בני יהודה שוב לירושלים, כדי להיות הצאצאים האחרונים שנותרו של נביא האלוהים יעקב

לכן המילה "בני ישראל" היא מילה כוללת לכל שבטי שנים עשר השבטים, בעוד שהיהודים שחזרו לירושלים, רובם היו משבט יהודה, בנוסף למיעוט משבטי בנימין ו. הלויים ולכן עדיף כאן להיקרא יהודים ולא בני ישראל

ייעוד זה הבחין בשיח הקוראן הקדוש. כאשר הקוראן דיבר על כל ההיסטוריה שלהם עד לתקופתו של שלמה הנביא, אנו מוצאים שהקוראן מזכיר אותם כבני ישראל, בעוד ש הקוראן השתמש במילה יהודים ביחס לשבט יהודה הוא הזכיר אותם לאחר שלב השבי הבבלי

יהודים אינם יהודים

בתחילת המאה השמינית לספירה, העולם היה מחולק לשתי מעצמות גדולות: המדינה האסלאמית והמדינה הרומית הנוצרית

באותה תקופה הופיעה מעצמה שלישית, המקבילה לשתי המעצמות הגדולות, בין אם הייתה מתנגדת לאחת מהן או בעלת ברית שלה. את הכוח הזה ייצגה האימפריה הכוזרית, שניסתה לשמור על עצמאותה משתי המעצמות האחרות, ומשמעות הדבר היא שהיא תיקח לעצמה דת אחרת מלבד הנצרות או האסלאם כדי שלא תיכנע אוטומטית לקיסר רומא. או הסולטן מבגדד

דת הכוזרים הייתה עתיקה ולא מסוגלת להעניק סמכות ולגיטימציה רוחנית למנהיגים כפי שעושות הדתות האסלאמיות והנוצריות. כאן מצא מלך הכוזרים שהיהדות היא הטובה ביותר כי יש לה ספרי קודש שהנוצרים והמוסלמים כיבדו, בדיוק כפי שאימוץ היהדות יעלה את הכוזרים מעל ברברים ופגאניות. הפיכתם של הכוזרים ליהדות הקלה את נוכחותם של מספר רב של יהודים על אדמותיהם כדי להימלט מרדיפות רומא, מה שסייע לשליטים הכוזרים להכיר את האמונה הזו אורך השנים

במהלך שקיעת האימפריה הכוזרית היגרו רבים מאוכלוסייתה היהודית לאזורים שונים במזרח אירופה, דבר שתרום להקמת מרכזים יהודיים גדולים במזרח אירופה, בעיקר באוקראינה, דרום רוסיה, הונגריה, בולגריה ופולין

כך הפך אזור מזרח אירופה לערשו של חלקו הגדול ביותר של העם היהודי המודרני מבחינת כמות או תרבות גבוהה, שכן העם הכוזרי נבדל בתרבותו הגבוהה והשכלתו הגבוהה.

מאידך, רוב היהודים ממוצא שמי יהדותנכחו בחצי האי האיברי, המייצג כיום את ספרד ופורטוגל, ואשר נקראים ספרדים זאת בנוסף לחלק מהיהודים במדינות ערב שמתחקות גם אחר מוצאם לבני ישראל במאה החמש עשרה הם גורשו להתיישב במדינות הגובלות בים התיכון, בבלקן ובמידה מסוימת במדינות מערב אירופה כמו גרמניה, אנגליה וצרפת, אך מספרם היה מועט מאוד בהשוואה למספר היהודים הכוזרים.

שהיגרו למדינות מזרח אירופה, בנוסף לכמה אירועים הקשורים ברדיפת יהודים העמים הילידים של אנגליה, גרמניה וצרפת בגלל תאוות הבצע והשליטה שלהם בכלכלה והתפשטות המגיפה שלאחר מכן באירופה והטלת אחריות על יהודים אלה. שכן התפשטותו כתוצאה משנאת עמי מערב אירופה כלפיהם גרם למספר היהודים הילידים לרדת בביור.

עם סוף המאה השש עשרה ובמשך כמעט מאות עד מלחמת העולם השנייה, אירופה הייתה עדה לגל גדול של הגירה ויציאה של יהודים ממדינות מזרח אירופה כתוצאה מרדיפות והתעללות במדינות מערב אירופה כמו גרמניה, הצטרפו למעט היהודים הספרדים שנתרו.

בשנת לספירה, למשל, נאמד מספרם של היהודים הספרדים בכחצי מיליון יהודים, לעומת מיליון יהודים אשכנזים, ד כוזרים ליתר דיוק. שהם יהודים שמוצאם ממזרח אירופה או ליהדות.

ראוי לציין שהכוזרים מתחקים את שושלתם ליפת, בן נח, ולא אל שם.

היהודים היו מפולגים לאורך ההיסטוריה

ד"ר עבד אל-וואהב אל-מסירי אומר באנציקלופדיה שלו "יהודים, יהדות וציונות" כי היהודים מניחים שקיימת "אחדות יהודית" המחייבת את חברי הקבוצות היהודיות בכל עת ובכל מקום. ושהאחדות הזו מיוצגת באחדות האישיות, הזהות, ההתנהגות, הלאומיות היהודית, עם יהודי אחד והיסטוריה יהודית אחת.

היהודים גם אומרים שהם שמרו על אחדות זו מאז יציאתם ממצרים הפרעונית ועד היום. היהודים הציבו כמה הסברים לאחדות זו, ובהם שהמקור לאחדות זו הוא פתרון הרוח האלוהית והשהייתה בעם היהודי.

אולם אל-מסירי מפריך את הטענות הללו, כשהוא מתחיל לתת דוגמאות לפילוגים שהיו עדים להם בינם לבין עצמם במהלך ההיסטוריה ועד עכשיו.

ההתחלה הייתה בחלוקה בין מדינת ישראל הצפונית למדינת יהודה הדרומית בעבודת האל יהוה שהוא אל לוחם, או האל בעלשהוא אל הפריון. והאל הבעל אינו אל אחד, אלא קבוצת אלים שלקחו העברים מהכנענים, והם אלים שמתחנתים זה עם זה. פשוטי העם נהגו לפנות ליהוה בהזדמנויות לאומיות ולבעל בחיי היומיום שלהם.

במאה הראשונה לפני הספירה נחלקו היהודים מבחינה דתית לצדוקים הם סירבו להכיר בקדושת התורה פרט לחמשת הספרים הראשונים של הברית הישנה והכחישו את שאר הספרים פרושים הם ראו עצמם קדושים יותר מאשר העם והיו מחמירים בפרשנותם ואיסיים הם האנשים האדוקים והשלמים שבידדו את עצמם לפולחן במערות ובמערות

אז הופיעו תנועות המחאה נגד מוסד הרבנות רבנות בקרב יהודים היא ההיפך מאפיפירות בקרב נוצרים ושמה היה התנועות המשיחיות, והאחרונה שבהן הייתה תנועה שנקראה חסידות.

מספר קבוצות יהודיות נפרדו מהיהדות הרבנית, כמו יהודי הפלאשה יהודים שעזבו את תורתם של דתם והלכו בעקבות הנצרות, רובם באתיופיה היהודי הודו.

בתקופה המודרנית, היהדות חולקה למספר קבוצות, כגון יהדות רפורמית, יהדות קונסרבטיבית, יהדות התחדשות, יהדות אורודוקסית ויהדות אורתודוקסית חדשה.

ישנה גם חלוקה דתית בין יהודים אשכנזים ליהודי ספרד.

במהלך מאבקם הארוך באנשי האמת והאמונה, כפי שקורה בדתות אחרות, רבות מהכתות הללו מנדות זו את זו הוכיחה לנו עם היהודים את מידת שפיכות דמם, ואת צמאונם לשפוך דם טהור ונאמן. מאז תחילת שליחת שליחים לבני ישראל הראשונים; על קריאתם לאמת, ועבודתם לאל האחד, והם יודעים רק שפת הרג ודם; לא רק שהם מסתפקים בהכחשת השליחים והנביאים ובהתרחקות מהחוק שלהם, אלא שהם משתמשים בחרב ובמכונת ההרג בכל אכזריות ופלילים.

העמים הקודמים לא ידעו פגיעה בנפש האדם, כפי שהיהודים ידעו בעבר ובהווה, אלא האכזריות שלהם עלתה על "כל התפיסות שהמוח עשוי להבין, או שהנשמה מקבלת אותן. בסופו של יום

אז אתה יכול לדמיין אומה עם חוסר התודה, האכזריות, האכזריות הלב והקשחת הלב הזו, מבצעת מעשי טבח כאלה נגד הנביאים והשליחים של אלוהים הכל יכול, האם לא נכלל ממנה שהיא הורגת את מי שפחות מהנביאים והנביאים. שליחים

היהודים הם העם החריף ביותר באיבה כלפי המאמינים, בין אם מהנביאים ושליחיו של אלוהים בעבר, ובין אם מהמוסלמים המאמינים בהווה ובעתיד. מחטי הרדמה וסמים היפנוטיים משמשים את האויבים והלקאים שלהם. וצבועים בבית להונות את המאמינים ולהסיטם ממצואות הסכסוך

מדהים ומדהים בו-זמנית שאין הסכם או אמנה שכרתה המדינה היהודית עם המוסלמים, אלא שבזמן החתימה עליו יהיה להם טבח חדש או הפרה מחרידה של זכויות האדם הפלסטיניות, כאילו הם זועקים בכל פעם לשכנע את המוסלמים שהם לא ראויים למשא ומתן או להסכם, ומי שנכנע מסרבים לקבל שום דבר אחר. לשים את מבטחו במישהו שלא סומך עליו, והמאמין נעקץ מאותו חור רבים פי

אולי אסקור את מעשי הטבח העקובים מדם החשובים ביותר שביצעו היהודים במוסלמים, ואת הדם וחלקי הגוף שבהם נפלו רגליהם, מתחת לעיניים ולאוזניים של העולם כולו, אשר אימצו את השתיקה כשיטה, כך המקסימום רצונו של מוסלמי מהקהילה הבינלאומית כביכול הוא להוקיע או לגנות את התוקפנות הישראליות, והלוואי שהוא יקבל זאת

לפני שאתעמק במעשי הטבח הנתעבים שלהם ביצעו בפלסטין ובסביבתה; אני סוקר את אירועי הריגת הנביאים והשליחים החשובים ביותר, שהפכו לכתם על מדינת בני ישראל, הם נזכרים בכל פעם שהם מוזכרים באופקים, והם מוכתמים בכל המאפיינים של רשע ונבל, כולל

הוא הרג אותם בגלל נביא ה' ישעיהו - עליו השלום - והוא היה מנביאי בני ישראל, והיה מטיף להם ומייעץ להם ומזכיר להם את ברכות ה' עליהם.

הם נהרגו על ידי ירמיהו, דניאל, יחזקאל ועמוס - עליהם השלום - והם היו נביאים בני זמננו פעם אחת, אז כשאלוהים הכל יכול מינה את ירמיהו - עליו השלום - על בני ישראל לאחר הריגת ישעיהו, וכי היה בתקופה בה שלט בחטיסר, בני ישראל שיקרו לו וכלאו אותו, והוא לא נחס מידם כך שהרגו אותו ללא היסוס.

אשר לדניאל - עליו השלום - הוא היה מנביאי ירמיהו בני זמננו, והיו עמו עוד כמה נביאים, והם וירמיהו היו בין השבי שעשה בוכתינסר בעבודתו נגד בני ישראל. דניאל, הורידו אותו לארץ מצרים והרגו אותו שם

לגבי יחזקאל - עליו השלום - קם עם מבני ישראל לארץ בבל, אז תקפו אותו, הרגו אותו וקברו אותו שם

ומתוך כך הרגו שני נביאים אצילים בין נביאיהם, דהיינו זכריה ובנו יחיא - עליהם השלום - וזה אירוע מחריד שמצמרר את העצמות בגלל חוצפתו לאל הכל יכול, והאכזריות בהתנהלות עם בני אדם. בנוסף להיותם שליחים מאלוהים הכל יכול.

היסטוריונים הזכירו סיבות להריגתם, בין המפורסמות שבהן היו כמה מהמלכים דאז בדמשק רצו להתחתן עם כמה מקרובות משפחתו, או מישהי שאסור היה לו להינשא לה דמו של יחיא מזה. אז נתן לה, אז שלחה לו את "ההרג, והביא אליה את ראשו ואת דמו באגן, ונאמר: "היא נספתה מיד ובזמן ההיא

ונאמר: "אדרבה, אשת המלך ההוא אהבה אותו וכתבה לו, אבל הוא סירב לה, אז כשהתייאשה ממנו, היא הטעתה שהיא מחפשת אותו מהמלך, אז המלך סירב לה, אז הוא. ענה לה על כך, אז הוא שלח את מי שהרג "אותו והביא לה את ראשו ואת דמו לאגן."

לא רק שהיהודים הרגו את יחיא בן זכריה, אלא גם את אביו. הוא התפלל בקודש כשהיהודים הרגו את בנו יחיא, וכשהיהודים רצו לתקוף אותו, גם הוא ברח מהם, אבל הם רדפו אחריו, במהלך בריחתו נפתח לו עץ, אז הוא נכנס אליו, אבל השטן כיוון אותם אל העץ, אז הם הפיצו את העץ כשהוא בתוכו, כפי שעשו עם נביא ה' ישעיהו עליו השלום.

כולל: ניסיונם להרוג את המשיח עליו השלום; כע'ב אל אחבאר אמר: "כאשר דת ישוע - עליו השלום - הופיעה והתפשטה באופק, רוב האנשים רצו להיכנס לדתו, ולכן דת היהודים ירדה ונחלשה בימי ישוע, ואנשים פנו אל ישוע, ואלוהים גילה לו את הבשורה, והוא החיה את המתים, ברוך ה', אז כשראה את המלך הרודוס, הניסים הנפלאים, נחוש להרוג את המשיח עליו השלום, בהסכמתו של קבוצת רבנים יהודים, אז הם תקפו את ישו כשהיה עם אמו מרים, אז אחד מהם נכנס לבית נגדו,

וכשהאנשים האטו את חברם, הם נכנסו אליו, אז נראה להם שהוא ישוע - עליו השלום - אז גילו את ראשו ושמו עליו עטרת זהב שיער, והתקינו אותו על עיתון ירוק, והקיפו אותו בעיר, ואז הקימו לו שני קרשים כמו התורן של הסירה, וקשרו חבלים בידי וברגליו, והיהודים צעדו סביבו, אחר כך הביאו אותו אל שני הקרשים הללו וצלבו אותו עליהם, ועמו צלבו שני גנבים, וזוהי אמינות דברי. הקב"ה: ולא הרגוהו ולא צלבו, אלא נראה להם-ניסאויאמר: ולא הרגוהו בוודאות * אלא ה' הקים אותו. לעצמו אנ-ניסה:

אלה הם היהודים, עם של רשע, בריונים, קצביםודם, אין דורשים אלא ברית במאמין, אינם מבינים אלא לשון דם והרג, אם כן אם בא אליהם שליח עם מה שאינם אוהבים בעצמם, קבוצה הם משקרים, וחבורה. הם הורגים, זה הביטוי הקוראני עליהם, והקוראן השתמש בזמן הווה בפועל אתה הורגתכדי לציין שזה ענינם והרגל שלהם שלא . פסק מהם ביום אחד

הקונספירציות של היהודים, שאליהם היו עדים פעמים רבות ומקומות שונים, לא פסקו, ניסיונותיהם להרוג ולשפוך דם עלו על כל זה כדי להגיע למיטב בני האדם, נביאנו מוחמד - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - בזמן שהיה בין עמו וחבריו הנכבדים במדינה, למרות ידיעתם המלאה של היהודים שהוא נביא מאלוהים הכל יכול: אלה שהגיעו אל הספר, הם יודעים אותו, כפי שהם מכירים את ילדיהם, וכי קבוצה מהם היא קבוצה שלהם כדי לאסוף את האמת, והם יודעים שזהו זה.

לאחר כיבוש חיבאר, הנביא - תפילת ה' עליו השלום - שמר בה חלק מהיהודים כדי שיטפלו במטעים שלה על חצי מהיבול, אלא שאשת אחד ממנהיגי העיר. היהודים נתנו לנביא - תפילת ה' עליו השלום - כבשה צלויה, והכניסו בה רעל. הוא אמר: "הכבשה הזאת אומרת לי שהיא מורעלת." הוא זימן את האישה והיא הודתה

אחד מבני לווי של הנביא, יהי רצון ה' עליו השלום, מת מהמאכל הזה, והוא היה בשר בן אל-ברא', והנביא, יהי רצון ושלום ה', נשאר מושפע ממה שהוא אכל ממנו. הרשים אותי מהאוכל שאכלת עם אחיך." וחבריו של הנביא - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - חשבו אותו לקדוש מעונה בגלל הכבשה היא

אני עובר לשבור את מחסום הזמן והמרחב, ואנחנו ממשיכים מימי קדם לימים עכשוויים; כדי להעיף ממנו מבט על מעשי הטבח האכזריים החשובים ביותר שהישות הציונית ביצעה במוסלמים בפלסטין, מצרים, לבנון, סוריה והמדינות המוסלמיות השכנות, בהם מתו מאות אלפי בני אדם בדרכים שמגעילות את הנורמליות. נשמות

לעזוב, לקדם את האמרה: "ארץ ללא עם לעם ללא ארץ". לאחר עימותים שהתרחשו בשנת לספירה בין ערבים ליהודים, הוקמה כנופיה יהודית סודית בשם ההגנה. בשנים שלאחר מכן, כנופיה זו הפכה לצבא עוין יותר ויותר, כמו כן ניתנה לה הכרה רשמית מסוימת על ידי הממשל הבריטי, וממנה הוקם כוח משטרה בפיקוד בריטי.

בשנת לספירה, הוקמה מיליציה סודית יותר המייצגת את מפלגת התקומה בתוך ההסתדרות הציונית העולמית, כלומר ארגון הארגון הצבאי הלאומי ששיתף פעולה עם ההגנה, והם הקימו כנופיה שלישית שנקראה מאוחר יותר הגנת שטרן ישראל כוחות צבא המדינה הכובשת השחצנית הזו הוא במקור כנופיות ציוניות שניזונו מדמם של מוסלמים, ערבים ופלסטינים כאחד.

להלן סקירה של מעשי הטבח החשובים ביותר שביצעה ישראל בתקופה זו:

הטבח בכפר חוסייניה ב-במרץ, כאשר ה"הגנה" תקפה והרסה את הכפר, והביאה למותם של בני אדם. בעשרים ושבועה באותו חודש ביצעה שני מעשי טבח באותו מקום, שהביאו למותם של שישים וארבעה אנשים ופציעתם של יותר ממאה ועשרים אחרים.

הטבח בדיר יאסין בבאפרייל, בוצע ע"י כנופיות ארגון ושטרן, שגבו את חייהם של כ-איש מתושבי הכפר הלא חמושים. הם, ככוחות הציונים, השחיתו כמה אנשים, והשליכו כ-מהחיים. ילדים מאחורי חומת העיר העתיקה.

טבח נאסיר א-דין ב-באפרייל, כאשר כוחות מהיחידות הצבאיות הציוניות הסודיות, או החיילים המכונים "מסתערבים", פתחו באש על אנשי הכפר ההרוס כליל, בו שרדו רק איש שהצליחו. לברוח לכפר השכן. בתחילת יולי ביצעו כוחות הפלמ"ח טבח נוסף בלוד והרגו פלסטינים.

הטבח בקלקיליה ב-באוקטובר גרם למותם של כ-תושבים ותושבי הכפרים השכנים שנחלצו לעזרה, ובחמישה עשר באותו חודש פשטו חיילי צבא ישראל בראשות אריאל שרון על הכפר קיביה, שנמצא צפונית לירושלים בניהול ירדן, והפציץ אותו בצורה מרוכזת, וגורמים נוספים הרסו מספר בתים פלסטינים על פני השוהים בהם, והטבח הביא לנפילתם של חללים, ביניהם. נשים, ילדים וזקנים, ו-בתים ומסגד פוצצו, בעוד משפחות שלמות נמחקו.

ב-במרץ חדר כוח צבא ישראלי לגדה המערבית עד שהגיע לכפר מחלין ליד בית לחם, שם הטיל פצצות על התקהלויות, והוצבו מוקשים בבתי הכפר, והטבח הביא למוות. של אנשים ופציעתם של אחרים.

הטבח ברצועת עזה בשני בפברואר, שבו גבתה חללים ו-פצועים. ברביעי ובחמישי באפריל הפציץ הצבא הישראלי את העיר עזה, הרג בני אדם ופצע נוספים. בשלושים במאי של אותה שנה, ביצעו הכוחות הציוניים טבח נוסף בעיר חאן יונס, נהרגו אנוסים ופצעו נוספים, ואחריו תוקפנות נוספת בראשון בספטמבר, שבה נהרגו בני אדם ופצעו נוספים.

הטבח בכפר קאסם ב-באוקטובר, בו נהרגו חללים ו-פצועים, כולם אזרחים. בשלישי בנובמבר של אותה שנה, כ-חללים נהרגו, והצבא. התרחש הטבח השלישי בחאן יונס במהלך כיבושו על ידי הצבא הציוני. מה שגרם למותה. ביצע את טבח רפיח ב-באותו חודש, שהביא למותם של כ-פלסטינים.

ב-במרץ הפציצו כוחות ישראליים את הכפר הסורי אל-נקיב, והרגו בני אדם.

ב-בנובמבר פתחו הכוחות הישראליים במתקפה על הכפר אל-סמוע שבהרי חברון, פוצצו בתים ומבנים, בהם בית ספר, מרפאה ומסגד. ביוני הרסו בתים והרגו פלסטינים מהמחנה עצמו.

ב-בפברואר פשטו הכוחות הישראליים על מפעל אבו זעבל במצרים, נהרגו עובדים ופצעו נוספים, מלבד שריפת המפעל עצמו. בשמיני באפריל של אותה שנה תקפו מטוסים ישראלים בית ספר קטן לאיכרים ילדים בכפר המצרי בהר אל-בכר, נהרגו ילדים ופצעו נוספים.

ב-ביוני, בתקופת התוקפנות הישראלית נגד לבנון, התרחש טבח צידון, בו נהרגו כ-אזרחים שחסו במקלטים. בשישי ושמונה עשר בספטמבר של אותה שנה, התרחש הטבח בסברה ושתילה. מקום לאחר כניסת הכוחות הישראליים בראשות שרון לביירות, והידוק השליטה על הרצועה המערבית, שהביאה למותו של פלסטינים ולבנונים לא חמושים.

טבח עין אל-חילוה, שבוצע על ידי הצבא הישראלי ב-במאי, ערב הנסיגה הישראלית מדרום לבנון, אשר גרם למותם ולפציעתם של פלסטינים, בנוסף להשמדת בתים ומעצרים של איש. ב-בספטמבר באותה שנה פשטו הכוחות הישראליים על הכפר סוהמר בדרום לבנון, והרגו כ-חללים ו-פצועים.

האלימות הציונית התגלמה באמצעים ובפרקטיקות שנקטו הכוחות הישראליים כדי לדכא את המרד הפלסטיני שפרץ בדצמבר, שהביא לאלף קדושים, כ-אלף פצועים ו-אלף עצורים, בנוסף להרס ופיצוץ של בתים ועקירת עצים משדות ומשקים. הוא גם התגלם שוב באינתיפאדת אל-אקצא בשנתשהביאה למותם של יותר מ-פלסטינים ולמעצר של כ-אסירים בבתי הכלא של הכיבוש.

ב-בפברואר, הכוחות הישראליים ששמרו על מסגד איברהימי אפשרו למתנחל היהודי ברוך גולדשטיין מהתנועה הגזענית כח להיכנס אל הקודש כשהוא נושא רובה אוטומטי, שם המשיך להרוג את המתפללים. כתוצאה מכך נהרגו פלסטינים ועשרות נוספים נפצעו. כוחות הכיבוש הרגו גם מפגינים.

ב-באפריל התרחש טבח קנא, שהיה חלק ממבצע גדול בשם "ענבי הזעם" כאשר כוחות הכיבוש תקפו את אתר קנא, שכלל לבנונים, והביא להרג של לבנונים. כולל בקנא בלבד, בעוד מספר הפצועים, בהם אזרחים. אותם כוחות ביצעו תוקפנות דומה נגד אותו מקום, שהביאה למותם של לבנונים, במסגרת מלחמת ישראל בלבנון, שנכנסה לשבוע שלישי ברציפות.

בדצמבר ובינואר ביצעו הכוחות הציוניים טבח חדש כאשר הפציצו את רצועת עזה, שהביא לכ-קדושים וכפצועים, רובם פלסטינים חסרי הגנה.

אני מסיים סקירה זו של מעשי הטבח החשובים ביותר שעל בסיסם הוקמה מדינת היהודים בטקס של הטקסים שלהם, המדגים את כיעורם של האנשים הללו, היקף שפיכות דמם ותחביב שפיכות הדמים שלהם, שהוא הפשע של "הפשטידה של אבא תומא" שהתרחשה בדמשק במאה התשע עשרה. מקרה זה חשף את תעלומת "עוגת הדם" שיהודים מכינים בפסח.

האב תומאס הוא איש דת נוצרי צרפתי, נתין של ממשלת צרפת בדמשק, והוא נהג לעסוק ברפואה, ועוגת דם הוכנה מדמו במחצית הראשונה של המאה התשע-עשרה. והוא היה הסיבה לגילוי הדמים הזה.

האב תומא עזב אחרי אחר הצהריים, כרגיל, ופנה לעבר הרובע היהודי. להדביק מודעה על בתים, חנויות, מקדשים וכנסיות כדי למכור בית במכירה פומבית פומבית לאחד מנתיניו, וכאשר משרתו גילה שהוא לא חזר בזמן למנזר, לאחר השקיעה, חיפש אותו ב הרובע היהודי, אך גם הוא לא חזר, ובהתאם להנחיות המשטרה החלו החיפושים ברובע היהודי אחר הכומר הלך אחריו, ורבע שעה לפני השקיעה ראו שני שוטרים את משרתו של האב תומאס. כשהוא נכנס לסמטה במהירות, חרד ומתוח, אז שאלו אותו: לאנענה להם שהוא מחפש את אדונו, שבא למקום הזה ולא שב.

המשטרה החלה לעקוב אחר הפרסומות שהאב העלה והדביק, ומצאו מודעה למספרה ישראלית בשם סולימאן, שגרה ליד בית הכנסת היהודי, כולם נכנסו לביתו של אחד הרבנים עם האב תומס, וזה הרבנים קראו לו חצי שעה לאחר השקיעה וביקשו ממנו לשחוט את האב שמצא כשזרועותיו קשורות, אז אמר להם הספר: "הוא לא מסוגל לעשות את זה, אז הבטיחו לו דירהם זהב וכסף, אבל הוא לא השיב, אז אמרו לו: "מי שעושה את זה מוצא חן "בעיני ה' ונכנס לגן עדן לשחק עם נקבת הלוויתן, שה' הבטיח למאכליה ליהודים הצדיקים ביום התקומה

ואחד מהם הביא סכין חדה, והשליכו את האב ארצה, ושימו את צווארו על כיור גדול, וישחטו אותו, וגמרו אותו, ודאגו שלא תיפול טיפת דם אחת מהבית. אגן, ואחר כך גררו אותו מהחדר שבו שחטו אותו לחדר אחר, והסירו את בגדיו ושרפו אותם, וחתכו אותו לחתיכות והכניסו אותו שוב ושוב לתיק, ונשאו אותו לביוב ליד הבריכה. הרובע היהודי

ובשאלת הספר שהרג את האב תומא על פי האמור ברישומי החקירה, אמר: "הכומר המשיך על האגן חצי שעה או שני שלישי שעה עד שדמו התרוקן לחלוטין". הם היו נלהבים מכל טיפת דם כמו שהם היו להוטים בזהב ובתלמוד. על מנת להשתמש בו בפשטידה, לאחר שהונחהדם שבבבוק נשלח לרבי משה, והם עשו זאת מתוך אמונה שהדם נחוץ כדי להכניסו לעוגה, והדם הזה ניתן רק ליהודים החסידים, והם שולחים את הקמח לרב הראשי, והוא לש את זה בעצמו ומכניס בו את הדם בסתר מבלי שאיש יודע על כך, ואחר כך שולח מצות הוא לכל השולח קמח, והוא חייב - הרב הראשי - לשלוח דם ליהודים בארצות אחרות

ראיתם איך היהודים בחגיגות שלהם איך הם גדלים מלכתחילה על שפיות דמים ואהבת הרג ועינויים

מספר הפשעים שביצעו היהודים בבני אדם לשם הכנת עוגת דם הוא בלתי נתפס ואינספור, ואנחנו יכולים לתאר לעצמנו כמה קורבנות שופכים את דמם בחג או שנתיים בכל שנה ובכל מקום שבו הם נמצאים ולאורך כל הדרך. כיוון שסופם של היהודים נקשר בתודעה האיסלמית עם ירידתו של ישו עליו ההיסטוריה הארוכה שלהם השלום והתרחשות קרב האבנים והעצים הנ"ל בחדית'ים האותנטיים, זה היה קשור לגובהם של ילדי ישראל הזכיר בפסוקי סורת אלישירא: "וגזרנו על בני ישראל שיעשו שחיתות בארץ פעמיים ויגדירו רוממה גדולה

עבדו מסביר כי מתורגמנים ומטיפים רבים בני זמננו פירשו את הגובה השני המוזכר בפסוקים כגובהם הנוכחי של היהודים, שמיוצג על ידי הקמת המדינה הציונית ישראל והשליטה של היהודים על מרכזי קבלת החלטות. בעולם, באמצעות שדולות יהודיות, ושליטה בכלכלה העולמית ובתקשורת העולמית. ואומרים כי אותה התעלות תסתיים בתבוסה מוחצת של היהודים בקרב האבנים והעצים, בידי המשרתים האדירים של המאמינים המוסלמים, כדי שתתקיים ההבטחה המוזכרת בפסוקים, והקיום.

של היהודים ושל בני ישראל יסתיים מהעולם הזה מסגד אקצא. עם זאת, היהודים המובסים יתקבצו מחדש, והעולם המערבי ויהדות העולם האחרת יספקו להם כסף ונשק, כך שהם יהיו רבים יותר מהמוסלמים, והם ינצחו עליהם, והם ישלטו באל-אקצא. שוב, והם יעלו לגובה השני שלהם. נגד היהודים, ופיזורם בארץ, משחררים את אל-אקצא ופלסטין: "אז כאשר תבוא הבטחת העולם הבא, הם יעצבו את פניכם ויכנסו למסגד כמו הם נכנסו אליו בפעם הראשונה, ומחסלים לחלוטין את מה שהם רוממו." בעולם, שרידים של היהודים יופיעו שוב כאשר האנטיכריסט יופיע, והם ילכו אחריו, והמוסלמים יהרגו אותם בקרב האבן. ועצים, ובכך מסתיים קיום היהודים מן הארץ, ככל שהעולם מתקרב לסופו

היהודים ובני ישראל

במחקרו, שפורסם ע"י המרכז הערבי למחקרים ומחקרים, מראה עבדו כי תומכי שתי התיאוריות הקודמות מתחילים מנקודה ראשונית. בפסוקים הקודמים, ובפסוקים רבים נוספים בקוראן הקדוש, ו. ואז בוחן את המדינה הציונית ישראל ומדינת התעלות לבני ישראל, ושחיסולה הוא ביטול ההתעלות המוזכרת בפסוקים, והתחקיר? תוהה: האם היהודים של ימינו הם באמת בני ישראלאו הרחבה שלהם לאורך מאות שנים

עבדו מאשר כי האנתרופולוגיה עונה באופן חד משמעי ב: לא, וגם הקוראן תומך בכך, כאומר שיהודי העולם כיום הם בני ישראל המוזכרים בקוראן, מה שאומר שמילוני האנשים הללו הם הצאצאים. של אדם אחד, שהוא יעקב ישראלעליו השלום וכי הם שמרו על טוהר הגזע שלהם לאורך המאות האחרונות, היא אמירה המחייבת שיהודי העולם, או לפחות רובם המוחלט, דומים במאפיינים פיזיים ובמאפיינים כלליים, או לכל הפחות המחייב שלא יופיעו ביניהם ריבוי אתני הסותר את טהרתם האתנית כביכול

. עבדו מסביר שאם נסקור מבט אחד על יהודי העולם כיום, נמצא משהו שמפריך את התיאוריה בדבר השתייכותם למין אנושי אחד, ביניהם יש בלונדיניות עם עיניים כחולות, וביניהם אפריקאים שחורים, ובין הם אנשים צהובים עם עיניים צרות, וביניהם אנשים עם מאפיינים ערביים, הודיים ופרסיים. בסך הכל יש להם מגוון מאפיינים כזה שאי אפשר לומר שהם צאצאי שושלת יעקב או לא יעקב, או ששמרו על השתייכותם האתנית לכאורה במשך עשרות שנים, כפי שאומרים חסידי הציונות וההיסטוריונים

גורמי הכחדה

החוקר תוהה: אם יהודי העולם שייכים לשושלת אחת הסוף ליעקב עליו השלום הוא מיתוס, אז מאיפה הגיעו היהודים היוםאיך נסביר את הרב-אתניות ההופכת את הקבוצות היהודיות ליותר כמו מוזיאון אנושי הכולל את רוב גזעי כדור הארץ הוא עונה שיש שני גורמים עיקריים שעונים על שתי השאלות הקודמות: טרנספורמציה והזדווגות. בגיור מתכוון החוקר להמרה של יחידים או קבוצות של נוצרים ואילילים לדת היהודית, וכניסתם לקבוצת הקבוצות היהודיות בנסיבות היסטוריות מסוימות. המאה השביעית לספירה, הפלאשות האתיופיות, הטמילים האסיאתיים, והיהודים הקראים במזל שור

עם זאת, ההמרה ההמונית, הגיור הפרטני ליהדות נמשכה לאורך ההיסטוריה, והוסיפה ליהודים יחידים בני גזעים ומגדרים שונים. ואז מגיע - לדעת החוקר - נישואי התערובת של יהודים עם לא-יהודים נישואים חוקיים או באמצעות יחסים בלתי חוקיים כגורם שני לערבוב אתני של יהודים עם אומות ועמים אחרים, וההכרה היהודית בעובדה זו הייתה. מגולם בחוק הלאום הישראלי הנוכחי, המעניק אזרחות ישראלית לכל מי שנולד לאם יהודייה, תהא דתו של אביו אשר תהא. באמצעות שני הגורמים הללו, החוקר מחליט שהיהדות צירפה אליה את רוב חסידיה הנוכחיים, כדי שנוכל להחליט בבטחה שרוב יהודי העולם כיום הם מתיידיים, ולא מבני ישראל, או מהיהודים שסיפורם תורה מספרת. כפי שהחליטו כמה חוקרים ציונים והיהודים עצמם

לאן נעלמו בני ישראל

מוות עליו ואז החוקר שואל שוב האם רובם המכריע של היהודים כיום אינם מבני ישראל, אז לאן נעלמו בני ישראל השלום וארבעים שנות נדודים, נכנסו בני ישראל לארץ הקודש, שם חיו תקופות של עליות ומורדות, כוח וחולשה, כוחם בתקופת דוד ושלמה, הממלכה שהקימו שני הנביאים עליהם. אמונה וחוסר אמונה, ולאחר שהגיעו לשיא השלום התחלקה לשתי ממלכות: ממלכת ישראל בצפון, וממלכת יהודה בדרום, ובאחרונה. שלישית המאה השמינית לפנה"ס. נבוכדנצר הבבלי במאה השישית לפנה"ס לפנה"ס סומדינת בני ישראל תיעלם לעד, ובני ישראל יתחילו במסע ההכחדה והפירוק בין העמים. ועם הפיזור בארץ התערבבו בני ישראל עם העמים, והתערבבו הביא להתמוססות חלקם באותן העמים, ולמשיכה של גזעים אחרים ליהדות, ומתוך עירוב זה הופיעו "היהודים". , שהפכו לממשיכי דרכו של בני ישראל

עבדו מציין שהקוראן מתאר את אותם ממשיכים בני זמננו של הנביא, יהי רצון תפילות אלוהים ושלום עליו, כ"יהודים", והוא תמיד מדבר עליהם בהיעדר, ולכן הוא אינו פונה אליהם כפי שהוא פנה לילדים. של ישראל

עבדו מאשר כי עם חלוף מאות שנים, והתגירותם של עמים וקבוצות שלמות, מתאשר תיאור "היהודים", בזמן שבני ישראל הולכים ומתמעטים בקרב היהודים הללו, כך שנגיע לעידן הנוכחי, שם אנו מוצאים את הרוב המכריע

של היהודים הם אלו שהתגירו, ואין להם שום קשר לבני ישראל, גם אם הצליחו לשאת את שארית הספר ואת דת משה.

בסיום מחקרו מגיע החוקר לתמיכת הפרשנים הקדמונים בהסכמתם לכך שכבר התרחשו שני מועדי ההתעלות והשחיתות המוזכרים בפסוקי סורת אלישאר, ושההבטחה המוכלת התקיימה, וכי סיפור זה הוזכר על ידי הקוראן כדי לקחת את הדרשה, ולקשר את המוסלמים לתולדות העמים הקודמים, כמו סיפורים אחרים של בני ישראל בספר ה'. באשר למי שסבור שהגובה השני של בני ישראל או הגובה הראשון הוא מה שמשיגים בזמננו עם הקמת המדינה הציונית, ועם ההישגים שהשיגה במלחמותיה איתנו, אז הם נופלים.

לבעיה אמיתית, כשהם מניחים שהיהודים הנוכחיים עם הגיוון האתני, הלשוני והתרבותי שלהם הם צאצאיהם של כאשר הקונגרס הציוני הראשון נערך בבזל, שוויץ בשנת, מספר היהודים בפלסטין היה, והגיע ל - בני ישראל אחרי שנים, ואז בתחילת מלחמת העולם הראשונה בשנת. בשנת, כלומר, אחרי ה- נסיגת האימפריה העות'מאנית וכיבוש פלסטין על ידי כוחות בריטיים, המספר הפך ל-אלף, כדי לעלות ל-אלף בשנת, כאשר האו"ם קיבל את ההחלטה על החלוקה.

רק להזכיר, מספר היהודים במזרח ירושלים לפני הסכם אוסלו עמד על בלבד, והגיע כעת לרבע מיליון. זה המצב בגדה המערבית, שבה עמד מספר המתנחלים ב-על, וכן כעת הם יותר מ-

השאלה הראשונה: מדוע ובאיזו זכות הגיעו היהודים לפלסטין

והשאלה השנייה: מה הקשר של היהודים הללו, שהם מגזעים ולאומים שונים, עם פלסטין ערבית במשך יותר מאלף שנה

כדי לא להיכנס למבוכי האמרות הדתיות שקודדו לאחר לא פחות מ-שנה מתקופת הנביא משה והתחכמות של מיתוסים יהודיים מהסוג הקל והכבד, די לנו לומר שהיהדות היא דת, והיהודים אינם עם או אומה, כשם שהציונות הצליחה לשווק את זה בשקרים שהיא האמינה בהם, קודם כל היהודים, אחר כך בעלי בריתם במערב הנוצרי אימצו את זה, לאחר ששכחו או שכחו יחד את אלו שצלב.

הנביא ישוע היו היהודים עצמם, על פי האמונה הנוצרית. כשם ששכחו או שכחו שהם המערבהם שרדפו, גירשו, עינו והרגו את היהודים מסיבות שהם יודעים הכי טוב, בתקופה שבה הערבים לא עשו שום מעשה מתועב נגד היהודים לאורך ההיסטוריה,

למרות הכל. הם עשו נגד הערבים, בין אם הם מוסלמים ובין אם לא, נוצרים הוא גם מסביר את פעולות הטרור שביצעו כנופיות אלו שהקימו השליטים הראשונים של "ישראל", שהפכו את המיני-מדינה המלאכותית הזו למדינת טרור משתי סיבות עיקריות; הראשון הוא שמי שהגיע מחו"ל כדי לאכלס את פלסטין נאלץ להיעזר בטרור כדי להבטיח את הישרדותם, ושנית, כי הם בעצם טרוריסטים בדיבור, במעשים ובאמונה. גם

כשחוזרים לציונים הראשונים, הרשומות שלהם כולן מדממות, ואף אחד מהם לא מקיים קשר ישיר או עקיף עם פלסטין, שהיהודים השאירו, כמו שאומרים, לפני שנה לפחות

ושאר העולם לפלסטין, והוא חתם על הסכם הפיצויים עם גרמניה, כדי לומר שאבותיו הם מפלסטין, שוכחים שהוא ממוצא סלאבי, ולגזע הזה אין שום קשר לאף אחד מהעמים שחיו בו. פלסטין לפני אלפי שנים, כולל העברים

והשתתף בפעולות פליליות רבות נגד העם הפלסטיני כדי לאלץ אותו לברוח

הוא ממייסדי כנופיית האצ"ל הציוני, שביצעה עשרות פעולות פליליות נגד הפלסטינים. היא גם פוצצה את מלון המלך דוד בירושלים, שהיה מפקדת הכוחות הבריטיים, ולאחר מכן התנקשה ברצח הרוזן ברנדוט. נציג האו"ם, בתואנה שהוא מצדד בפלסטינים, כדי שזו תהיה המעשה הראשון שלו. מחבל בינלאומי שבוצע על ידי הציונים

ויצחק שמיר הוא גם יהודי פולני, והשתתף באופן פעיל בכנופיית הטרור של האצ"ל, ואז הצטרף לשירות הביון מוסר אותם לכנופיית ההגנה הישראלית לאחר הקמת "ישראל

באשר לבנימין נתניהו, גם הוריו הם יהודים פולנים, והוא שירת ביחידה למבצעים מיוחדים בצבא הישראלי, ממש כמו אחיו נתן, שנהרג במבצע אנטבה באוגנדה ב-

באשר לאהוד ברק, אביו הוא מיהודי ליטא, ואמו היא מפולין, והוא שירת בצבא ובמוסד במשך שנים רבות, כמו גם עם אריאל שרון, שמשפחתו היהודית עלתה מרוסיה לפלסטין בשנת, ושירת בצבא ובמודיעין, ונדע בהתנהלותו באשר לנשיאי "ישראל", הם כלל. העקובת מדם עם הפלסטינים, והוא מפורסם במעשי הטבח שלו. סברה ושתילה לא שונים בתכנים ובמטרות מראשי ממשלותיהם

וכתב ספר על תולדות הכתות באזור, ואמר שמשפחת אל-סעוד מהכת הווהאבית היא ממוצא יהודי. משפחת זלמן שזאר עלתה מרוסיה לפלסטין בשנת, ואילו משפחת אפרים כציר עלתה מאוקראינה

נבון השתתף בפעולות הטרור של כנופיות ההגנה והשטרן, ותרם לחדירה הציונית לאמריקה הלטינית, שם שימש כשגריר "ישראל" לאחר הקמתה באורוגוואי ובארגנטינה

רבן ריבלין הוא היחיד שנחשב ליהודי פלסטיני, שכן משפחתו מתגוררת שם מאז. הוא דיבר ערבית שוטפת, ותרם את הקוראן הקדוש לעברית

להרוג את העם הפלסטיני

בנוסף, שבעה ראשי ממשלה, בהם נתניהו, הואשמו בשחיתות, וחלקם נכלאו, בהם ראש הממשלה אהוד אולמרט. הנשיא קצב נכלא גם באשמת הטרדה ותקיפה מינית של נשים שעובדות בלשכתו, אישומים שהוגשו נגד הנשיא פרס לאחר מותו, ומבלי שכל זה מונע מחובבי הציונות לשווק את "ישראל" כ"דמוקרטיה חילונית למופת" שרבים. האמין, למרות כל העובדות שמוכיחות אחרת

ישראל היא מדינה דתית עם הכרה של שליטיה, ואין לה שום קשר לחילוניות. הדמוקרטיה היא דמוקרטיה של הצבא והמודיעין במסגרתה הציונית. המערכת החברתית והתרבותית שלה גזענית, נחשלת בהצהרותיה הדתיות, עקוב מדם במגעיו עם אחרים, כלומר העם הפלסטיני, בין אם הם מוסלמים או נוצרים. זה אופי חברתי שמסביר את הסגר העצמי של היהודים בחברות שבהן חיו ועדיין חיים, הם לא סומכים על אף אחד, ובתמורה אף אחד לא סומך עליהם

דבר טבעי הוא בחברה שלחבריה אין כל קשר לארץ בה הם חיים, ואין להם מכנים משותפים פרט לדת, לאחר שהופרדו על ידי התרבויות, המנהגים והמסורות שנשאו עימם בערך. מדינות מהן היגרו לפלסטין. אין זה הגיוני בשום צורה שתרביותיו של היהודי שהיגר מאתיופיה או קניה ייפגשו עם המנהגים והמסורות של היהודי שהיגר מסין, מהודו או מהרפובליקות של מרכז אסיה והקווקז. כך הדבר בקרב יהודי מדינות ערב ויהודי רוסיה ומזרח אירופה

"בעיקר בראשית העלייה, אלא דווקא בשנים הראשונות להקמת "ישראל

העברית אינה שונה ממאות אבל אלפי השפות והדיאלקטים שעדיין נמצאים בשימוש במדינות רבות בעולם באמריקה הלטינית, אפריקה והודו, שיש לה רק שפות ו-מהן רשמיות, במדינה עם אוכלוסייה של יותר מ מיליארד

איש, וכל מיעוט אתני או לשוני מספר חבריה עולה פי כמה על אוכלוסיית "ישראל" של יהודים, אלא על כל יהודי העולם, ומספרם הוא רק מיליון. רובם מאמינים באמירות הציוניות הרואות בפלסטין את הארץ המובטחת, אז הם באו מכל הכיוונים, רק בגלל שהם יהודים. עדויות הן שכאשר המדינה העברית הוקמה בשנת מאזרחיה או הוריהם לא נולדו בפלסטין, אלא הם הגיעו מחו"ל.

אבל הם לא עשו זאת כפי שעשו הציונים לעם הפלסטיני לפני מאה שנים, ובלי לנצח עליהם, שכן הם איתנים ויישארו כאלה.

כל מה שנאמר על העם הפלסטיני היה רק במסגרת של תעמולה ציונית מגובה באימפריאליזם ובתגובה ערבית. העם הפלסטיני לא מכר את אדמתו ולא עזב אותה אלא באמצעות קונספירציה ובגידה, וזה מה שמשטרים ערביים בחיים הפוליטיים והחברתיים בלבנון. הן המשפחות שמשתפות פעולה כעת עם מלכי, נסיכים. עושים גם עכשיו ושייח'ים של המפרץ, יחד עם שליטים ערבים ומוסלמים אחרים, וכולם קושרים קשר נגד העם הפלסטיני. כולם יודעים שהוא ינצח עליהם, לא משנה כמה זמן זה ייקח, כמו שהוא ינצח על "ישראל", ויש לה רק ברירה אחת:

או לחיות זה לצד זה עם העם הפלסטיני במדינתו העצמאית עם ירושלים כבירתה, או לחזור למקום ממנו באו או למקום ממנו הגיעו אבותיו וסביהם.

אחרת, מצבם ללא כל ספק חולף, והנוסחה פשוטה מאוד:

ותמיכה שתגיע אליהם מהמדינות, העמים וכוחות ההתנגדות היא לא תהסס להסתער על הישות המלאכותית הזו, ועל כל מי שנמצאים איתה מקרב הקושרים והבוגדים במשטרים ובישויות בובות שלא יצילו ולא יצילו את "ישראל" מקצהו הבלתי נמנע.

זה מוסבר בפשטות בפרד של המצויים בו ושל מי שאיתם באזור מחיזבללה, שהפך לדאגה היחידה של כולם, וסופם קרוב, כך שכל אחד מהם, לא משנה כמה זמן ייקח, יחזרו למקום שממנו הגיעו, וזו ההזדמנות שלהם עכשיו, כי סייד חסן נסראללה הבטיח לקנות להם כרטיסים בחינם, והוא נענה. לשלוח את הצעדה "חסן" להודיע מהי יהדות ומי או מה זה יהודיהאם היהדות היא רק דתהאם זו זהות תרבותית או רק קבוצה. להם על כך גזעיתהאם היהודים הם שבט או שבט של אנשים או שהם אומהבמה מאמינים היהודים, והאם כל היהודים חולקים במה שהם מאמינים בו

"אדם השייך לשאר היהודים דרך השתייכות או גיור". ליהדות", "אדם העוסק ביהדות

על פי תורת ישראל, אדם יהודי הוא מי שאמו יהודייה והתגיירה בתורה. הטקסט בויקרא כ"ד משמש לאישוש אמונה זו, למרות שהתורה אינה מספקת תמיכה למסורת זו. כמה רבנים מורים היהודים אומרים שאין לזה שום קשר למה שאדם מאמין בפועל. מורים אלו אומרים לנו שיהודי אינו חייב לנהוג לפי ההלכה והמנהגים היהודיים כדי להיחשב כיהודי. למעשה אדם יכול להיחשב כיהודי גם אם אין לו אמונה בה' כלל לפי הפירוש הנ"ל.

מורים אחרים מבהירים כי אלא אם אדם הולך על פי תורת התורה ומקבל על עצמו את "שלושה עשר עיקרי האמונה" של הרמב"ם רבי משה בן מימון, מגדולי חכמי ימי הביניים אינו יכול להיחשב כיהודי. למרות שאדם זה עשוי להיות יהודי מלידה, אין לו קשר אמיתי ליהדות.

בתורה - שהיא חמשת הספרים הראשונים של התנ"ך - מספר לנו בראשית י"ד: שאברהם, שמקובל לזהות כראשון היהודים, תואר כ"עברי". השם "יהודי" נגזר משמו של יהודה, אחד משנים עשר בני יעקב ואחד משנים עשר שבטי ישראל. ברור שהמילה "יהודי" התכוונה במקור לאלה שהם משבט יהודה, אך כאשר הממלכה נחלקה לאחר מלכותו של שלמה המלך מלכים א' במילה זו שימשה להתייחס לכל אחד בתוך ממלכת יהודה, וזה כולל את שבטי יהודה, בנימין ולוי. כיום, רבים מאמינים שיהודי הוא צאצא של אברהם, יצחק ויעקב, ללא קשר לשבט המקורי אליו הוא משתייך בפועל.

אז במה מאמינים היהודים, ומהם עקרונות היסוד של היהדות? היום חמש צורות או חלוקות ביהדות. הם יהדות אורתודוקסית, יהדות קונסרבטיבית, יהדות רפורמית, יהדות רפורמית ויהדות הומניסטית. האמונות והדרישות עבור כל אחת מהן משתנות מאוד, אך רשימת האמונות המסורתיות של היהדות כוללת את הדברים הבאים בקצרה:

אלוהים הוא הבורא של הכל; הוא אלוהים אחד, שאין לו גוף, ורק לו יש לעבוד כריבון היקום.

חמשת הספרים הראשונים של התנ"ך העברי ניתנו למשה על ידי אלוהים. נסיעות אלו לא ישתנו או יתווספו בעתיד.

אלוהים מסר לעם היהודי באמצעות הנביאים.

אלוהים מתבונן במעשי האדם, והוא מתגמל אנשים על מעשים טובים ומעניש את הרוע.

למרות שהנוצרים מבססים חלק גדול מאמונתם על אותם טקסטים מקראיים כמו יהודים, יש הבדל משמעותי באמונה: יהודים רואים בדרך כלל בפעולות ובהתנהגות חשיבות עיקרית; אמונה באה ממעשים. זה מנוגד לנצרות השמרנית, המאמינה שהאמונה היא הבסיס והמעשים הם תוצאה של אמונה זו.

האמונה היהודית אינה מקבלת את האמונה הנוצרית בקיומו של החטא הקדמון האמונה שכולם ירשו את חטאם של אדם וחווה כאשר לא צייתו לצו אלוהים בגן העדן.

היהדות מאשרת את טובו של העולם והאנשים שנמצאים בו מטבעם כי הם יצורי האל.

יהודים מאמינים יכולים לקדש את חייהם ולהתקרב לאלוהים על ידי קיום המצוות האלוהיות.

לא צריך מושיע ואין מתווך.

המצוות בספר ויקרא ובספרים אחרים מסדירים את כל ההיבטים של החיים היהודיים. עשרת הדיברות המצויות בבראשית כ, א-יז ובדברים ה, ו-כ"א מהווים סיכום קצר של החוק.

המשיח המשוח של אלוהים יבוא בעתיד לאסוף את היהודים בחזרה לארץ ישראל. תהיה תחיית המתים כללית. באותה עת. מקדש ירושלים, שנהרס על ידי הרומאים בשנת לספירה, יבנה מחדש.

האמונות לגבי ישוע משתנות מאוד. יש הרואים בו מורה מוסרי גדול. בעוד שאחרים רואים בו נביא שקר או כאליל שסגדו לו הנוצרים. יש כתות של היהודים שלא מבטאים את שמו משום שאסור לבטא שם אלילים.

היהודים מכונים לעתים כעם הנבחר של אלוהים. זה לא אומר בשום אופן שהם עדיפים על עמים אחרים. טקסטים מקראיים כמו שמות יט: פשוט אומרים שאלוהים בחר בישראל לקבל וללמוד את התורה, לעבוד את אלוהים לבדו, לנוח בשבת ולחגוג את החגים.

אלוהים לא בחר ביהודים להיות טובים יותר מאחרים; במקום זאת, הוא פשוט בחר בהם להיות אור לגויים ולהיות המסרים מגיעים ממקור אחד, שהוא אלוהים - העליון - והאיסלם הוא המסקנה שלהם. ברכה לכל שאר העמים לפיכך היה מקיף ומלא יותר, ולכן טבעו של המאחר להפיק תועלת מהקודם, ולהוסיף לו דבר חדש, ואף שהמסרים הם מאת ה', הוא - הקב"ה - נתן את התרופה ע"פ.

יכולתו של החולה, לכן הוא נתן לאנושות הדרכה ומונותאיזם ככל שהאנושות יכולה לשאת, ומה שמתאים לחזרתה, שהתחילה חלשה. אחר כך היא התעצמה לאט לאט, עד שצמיחתה הושלמה עם המסר המסכם

לזה ולהיסטוריה של היהדות יש השפעה רבה על אמונתם, בניגוד לאחרים, למשל, להיסטוריה האסלאמית אין השפעה על האמונה האסלאמית.

והקוראן הקדוש סיפר לנו על השפעתם של נביאי בני ישראל וצייר אותם בדמות מכובדת, והחוק האלוקי חל עליהם בבחירת שליחים: "הקב"ה בוחר שליחים מקרב המלאכים ומקרב ה'. אנשים" אלחאג': נביאי בני ישראל - כמו כל הנביאים - הם האליטה של האנשים הטובים, ולעומת זאת אנו מוצאים את החדית' של התורה המעוות...מאנשים אלו. ומה עם הטעם

באשר לאמונתם של בני ישראל כפי שהוצגה בקוראן האציל, היא הציגה אותה כתקינה, אמיתית וטהורה, לא שונה האמונה המקורית של בני ישראל הייתה מיוצגת באמונה באלוהים, האחד, האחד, .מאמונתם של המוסלמים הייחודי, הנצחי, אלוהי כל האנשים, ואמונה במלאכים, שליחים, ספרים, ביום האחרון והחשבון הקשור אליו. ושכר או עונש, אך תכונותיה של אמונה זו השתנו עם עיוות התורה,

המצאת התלמוד, פרוטוקולי הדיווח; היהודים התקוממו במהירות מול נביאיהם, סירבו להגיב להם, והעלו את האמונה שהנביאים הללו הביאו, אחר כך תקפו אותם, ולפעמים הרגו אותם, והשגחה וחוסר תודה גברו עליהם, ולכן הם עבדו מלבד אלוהים. , הכחישו את תחיית המתים וייחסו לנביאיהם את מה שלעולם לא יוכל להנפיק על ידי הנביאים

עדיף היה להם וישר יותר, אבל הקב"ה קילל אותם על חוסר אמונתם, ולכן הם אינם מאמינים אלא מעטים. "אנ-ו ניסה

מבחינת הריאליזם ההיסטורי, ברור שבני ישראל הזניחו את המקור האמיתי של האמונה שהוא גן עדן, ונעו מאחורי מקורות אחרים, בני ישראל חוו אירועים חמורים, שכן חיו במצרים, והם נפלו בין לבין. שני חלקי הטחנה בפלסטין, והוגלו לבבל, ובתקופת הסכסוך והעקירה הם כתבו את הברית הישנה והם הקימו את התלמוד, ואת פרוטוקולי זקני הציון - כפי שנראה בהמשך - הפכו המקורות הריאליסטיים של האמונה היהודית; סקירה בהרחבה: היהדות, ד"ר אחמד שלבי, עמ' בשנת לספירה

היהודים הם עם מבודד מכל העמים, השונא להתערב עם אחרים, ולכן הם חיו עם המצרים, ולמרות זאת הם לא הסתדרו איתם, עד שבא אליהם משה - עליו השלום - וגירש אותם. של מצרים, למרות ששררו בימי יוסף עליו השלום - והם יכלו להתערב עם העם לחלוטין, ולאורך כל הדורות דבק בהם טבעם, שכן חיו בארצות רבות. תקופות ארוכות, ובכל זאת. הם יצאו מהם מגורשים או מוקפים בשנאה ותיעוב.

היהודי בן זמננו נודע בתיאוריו המיוחדים המבוססים על אהבה עצמית, קנאות והניסיון לכפות פוליטיקה על העולם כולו בגישה מדורגת, תוך הסתמכות בהתנהגותו על תורתם של היהודים הראשונים שהשאירו לו ספרים המגדירים את שיטה שיש לפעול לפיה.

היהדות היא שריד מאובן; כלומר: הן חברות מבודדות, יוצאות דופן, שנותרו מעידן קודם, כשם שהמאובנים הם תיעוד מתמשך של צורות החיים שהיו קיימות בתקופות קודמות; מחקרים בדתות ה"יהודיות", ד"ר אחמד ר'אלוש, עמ', תתנהג

פרופסור עבאס אל-אכד אומר:

אצבע יהודית אורבת מאחורי כל קריאה המתעלמת מערכי המוסר ומטרתה להרוס את הכללים שעליהם מבוססת החברה האנושית בכל עת. היהודי קרל מרקס עומד מאחורי הקומוניזם ההורס את המוסר והדתות, והיהודי" דור חיים " מאחורי הסוציולוגיה המחברת את המערכת המשפחתית לתנאים מלאכותיים, ומנסה לבטל את השפעותיה על התפתחות המידות והאתיקה, והיהודי "ז'אן-פול סארטר" עומד מאחורי האקזיסטנציאליזם שצמח כדי להגביר את כבודו של הפרט, כנף אותו. לבעל חיים המשפיע על הפרט והקבוצה; הציונות הבינלאומית של פרופסור עבאס

אל-אכד, כרך, עמ', עיבוד מתוך האוסף המלא של כתבי פרופסור אל-אכד, מהדורה בית הספר הלבנוני, ביירות לבנון, ללא תאריך

ההיסטוריה ידעה בקרב בני ישראל את רוע הקבוצות המתאימות להוות נושא ללימוד ייסורי אדם למי שרוצה ללמוד, לחשוב ולהתחשב, ובני ישראל השתדלו שלא להגביל את טבעם הרע בהם. אלא שגחמותיהם רצו בהם ובעצמם והשדים שלהם התחננו בפניהם שישימו עמם אחרים ברפש של רעות ומוסר מושחתים; הם ארגנו ארגונים בשביל זה, והקימו מוסדות, וזה גורם לנו גאוה הם אשמים בעברייני מוסר; על כל מגרעותיהם הסגורות, בחזהם, והאופן בו הם מתמודדים עמה,

יכלו במיומנותם ובערמומיותם למשוך אליו אנשים ולהטביעם בו בקבוצות וביחידות, עד שהכל. הקהילה העולמית כיום - פרט לכמה מאלה שאלוהים מגן עליהם ומרחם עליהם - הפכה לקהילה שהיא יהודית מבחינת מאפיינים ותנאים, גם אם היא לא יהודיה קהילתית לפי גזע ומוצא פשעים של ילדי ישראל על דת וחברה, מאת פרופסור 'מוחמד נאדה, עמ

היהודים אינם מאמינים אלא בחומר, ולמוסר אין ערך עבורם, למוסר אין משקל, אין חלק לנפש, אין מקום לעקרונות, אין מקום ליושר ונאמנות, ואין יושר וצניעות. מעל לכל האינסטינקטים

אמונה זו בדברים חומריים בלבד הורסת את יסודות המוסר האנושי והחברתי, אלא את מציאות האמונה הדתית. מכיוון שחלק גדול מהדת מבוסס על מה שמעבר לחומר ולבלתי נראה, כולל "היום האחרון". לכן, אנו רואים שהיהודים, בשל השליטה בחומר ושליטתו בהם, אינם מאמינים באחרון. יום ומה שיש בו ואין ראייה לכך אלא שכותבי התורה רוקנו אותו מלהזכיר היום הזה, התורה לא הזכירה דבר על העולם הבא, ולא על המלאכים, ולא הזכירה גן עדן או גיהנום. פשעים של ילדי ישראל נגד דת וחברה, עמ', מותאם

אזכור העולם הבא לא הוזכר בטקסט אחד או מפורש, וכל הסימנים הנזכרים בו, כגון המילה שלאחר המוות שלהם, אחרונהיתכן שהוא מציין את סוף העניין.

ומכיוון שחיי העולם הם המטרה של דאגתם, ומידת הידע שלהם, והחומרנות היא מטרתם העליונה, אלא הסיסמה שלהם שהם הולכים לפיה ולא שועים ממנה, הם הפכו לאנוכיים ואנוכיים, והורסים עקרונות עבורם. למען עצמם, ורמיסת אינטרסים ציבוריים למען היתרונות האישיים שלהם, אז האנוכיות והכדאיות שלהם נשאו אותם ללכת בכל דרך עקומה, וכל דרך סוטה כדי להשיג כסף והטבות, והם לא היססו לשקר, לרמות, לרמות, צביעות והטעיה". שם, עמ'

וזו התורה המדברת עליהם, ואומרת: "כי הם - כלומר היהודים - מהקטנים ועד לגדוליהם, כל אחד אוהב רווח, ומהנביא ועד הכהן, כל אחד עובד עמו. שקרים." ספר ירמיהו, פרק, יג

השייח' האימאם מוחמד אבו זהרה אומר:

אין אנו מוצאים ביהודים אלא צביעות, חנופה לחזקים ולצביעות, וכי לדיבור יש שדה ולפעולה יש שדה, והפיצו צביעות בארץ עד שהושעו אנשים שמי שאינו צבוע אינו חכם, ומי שלא מתחנף לא נותנים לו חכמה, ומי שלא מחמיא הוא שוטה, ומי שלא הוא נוטה לרשע, אז הוא קורא להמרה, מעורר רשע, ומי שאומר אמת. בקול רם הוא מורד עקשן.

עד שאמר: והפיצו צביעות בכל הארץ, והפיצו עליה תעמולה בשמות שונים, פעם אחת שהיא חוכמה, פעם אחרת שהיא השקית, ושלישית שהיא פוליטיקה מוצלחת, עד שהפיצו בין אנשים שפוליטיקה ומוסר אינם נפגשים, וזהו דיבור שקרי, והחכמים החליטו באמת ובתמים מי שאומר שמוסר אינו מתחבר לפוליטיקה אינו מבין מוסר או "פוליטיקה, כי פוליטיקה ומוסר סגולות אינם ניתנים להפרדה

ישוע המשיח הוא הכהן הגדול והוא הקורבן, ולכן אין עוד צורך בקיום אוהל מועד או בית המקדש, אבל בדמו שלו הוא נכנס פעם אחת למקום הקדוש, ומצא גאולה נצחית. כי אם יתקדשו דם הפרים והעזים ואפר הפרה, הזרקו על הטמאים, לטהרת הגוף, על אחת כמה וכמה דם המשיח, אשר ברוח הנצח הקריב עצמו לה' ללא רבב, טהר את מצפונך ממעשים מתים, לשרת את אלוהים חיים

בהתאם לכך, מה שהציונים מתכוונים היום לבנות מחדש את בית מקדש שלמה אינו קשור כלל לאמת הכתובים

ישוע המשיח הוא המלך, המשיח, המושיע, שעליו דיברו הנבואות, וכל נבואות הברית הישנה המדברות עליו התגשמו. לפיכך, מה שהציונים טוענים שהם מחכים למלך, שישלוט בעולם ויהיה ראש ממלכת ישראל הקרובה, הוא עניין מדיני גרידא ואין לו בסיס תנ"כי כלל. ישו המושיע בא לעולם. עם לידה מופלאה כאמור בנבואות, עשה ניסים והטיף את בשורת הבשורה, ואז נצלב. מת וקם שוב ביום השלישי, כמוזכר בנבואות. מבחינת הגוף, הוא צאצא של דוד משבט יהודה בנו הרביעי של יעקב "ישראלכפי שכינו זאת היהודים עצמם

התנ"ך מראה לנו בבירור בכל ספרי הברית החדשה ספרים שאינו מותיר מקום לספק, שמלכות אלוהים היא מלכות רוחנית, לא פוליטית, מה שהובהר בבירור על ידי ישוע הגואל ב תורתו, דבריו ודרשותיו. בהתאם לכך, הפעילות להקמת מדינה עברית כהקדמה להקמת ממלכה יהודית היא עניין הנובע מרצון האדם ולא רצון או תוכנית אלוהי. להיפך, התעקשות על הממלכה הארצית הפוליטית היא קריאת תיגר על רצון ה

' . האישה השומרונית אמרה: "אבותינו סגדו על ההר הזה, ואתה אומר שבירושלים יש לעבוד. ישוע אמר לאישה השומרונית: : הו אשה, האמיני לי, השעה באה. לא על ההר הזה ולא בירושלים את עובדת את האב. את עובדת את מה שאינך יודע. לגבינו אנו סוגדים למה שאנו יודעים, כי הישועה היא מהיהודים. אבל מגיעה שעה, וזהו עכשיו, כאשר המתפללים האמיתיים יעבדו את האב ברוח ובאמת, כי האב מחפש עובדי אלוהים. רוח, והעובדים אותו חייבים לעבוד אותו ברוח ובאמת"

בני ישראל לא הצליחו ליהנות מהבטחות ה' כי לא בטחו בו, ובכך ויתרו על הבטחה או ירושה זו בהשגת הארץ, כי הצוואה הייתה מותנית, והם לא יכלו למלא את חלקם. זה בא במכתב לעברים: "מאחר שנוותר שיכנסו אליו כמה אנשים, ומי שהטיפו לראשונה את הבשורה לא נכנסו בגלל אי ציות. הוא נתן להם מנוחה כשדיבר אחר כך על עוד יום, אם היה עדיין נח לעם ה', כי מי שנכנס למנוחתו נח גם הוא ממעשיו, כאלוהים ממעשיו

אלוהים נתן לבני ישראל את ההזדמנות להיכנס לכנען, אך הם נכשלו כי הם לא בטחו בו, ועכשיו ה' מציע לנו הזדמנות שנייה להיכנס למקום מנוחתו האחרון, והוא גם נותן לנו את ההזדמנות לבוא למשיח, עכשיו זה הזמן להאמין במשיח ולהיכנס למקום מנוחתו, שלום עם ה' מנוחה לבני ישראל בתקופת משה רבנו הייתה הארץ המובטחת, אבל עבור הנוצרים זה שלום עם אלוהים עכשיו, וחיי נצח הם ארץ חדשה מאוחר יותר

בכל ספרי הברית החדשה התנ"ךלא התייחסו לסוגיית הארץ המובטחת כפי שהוזכרה בברית הישנה, מה שיוכיח את הרעיון שירושלים החדשה היא שמימית ולא ארצית

לבסוף, הרעיון של הברית עם אלוהים התרחב והיה מקיף יותר, שכן זוהי הברית החדשה שהכריז ישוע המשיח בזמן שהיה בין תלמידיו בסעודה האחרונה בזמן שהם בחדר העליון. כמו כן הכוס גם לאחר הסעודה, לאמר: "הכוס הזאת היא לברית החדשה בדמי אשר נשפך עבורכם". הברית היא, שבאה לכלול את האזרח היווני כמו גם את היהודי, הערבי והאמזיג'... אינה עוד מונופול על עם ספציפי או על אומה יחידה, אלא ברית שהוצג על ידי ישוע המשיח המושיע. לכל נשמה שחוזרת בתשובה ומתוודה, ומאמינה שהמשיח הוא המושיע,

"כי יש אלוהים אחד ומתווך אחד בין אלוהים לבני אדם, האדם ישוע המשיח". בהתאם לכך, סוגיית העם הנבחר של ה' קיבלה מימד רחב יותר ולא הוגבלה עוד לעברים, אלא כללה את כל העמים. לכן, החזרה לאמרה זו, ולאמירת הארץ המובטחת, פירושה שאנו מוחקים אלפיים שנה ויותר מתולדות האנושות, כפי שהגיעה בבשורת האוונגליסט לוקס על לשון המשיח: "והוא אומר: אני לא מכיר אתכם, מאיפה אתם, הסתלקו ממני

חוטאים עוולהיהיה בכי וחריקת שיניים, עד שתראו את אברהם, יצחק, יעקב וכל הנביאים. במלכות אלוהים, ואתה גרש, ובאו ממזרח וממערב, ומצפון ומדרום, וישבו במלכות ה', והנה, האחרונים יהיו ראשונים, והראשונים יהיו היהודים לא מפסיקים לשקר בכל דבר, ומטעים אנשים ואת העולם בשקריהם, בעקבות התיאוריה. אחרונים הזדונית שקר ואז שקר עד שאנשים מאמינים לרעד שהשקרים שלהם הפכו לעובדות במערב או למקור לחשד בקרב חלק מוסלמים, והם תמיד טוענים שיש להם זכות על אדמת פלסטין, ושזאת אדמתם שהם שדדו קודם, וממנה הערבים והמוסלמים מנסים להוציא אותם עכשיו,

וכתבתי שני ספרים שמשרתים כאנציקלופדיה בזה, הראשונה שבהן היא פלסטין, ההיסטוריה המאירתהשנייה היהודים, האנציקלופדיה המאירתהיה נכתבה עבורם קבלה והתפשטות גדולה בחסד ובחסד ה', ועם התעקשותם של היהודים בימים אלו בערעור מסגד אל-אקצא והחפירות שבנו תחתיו, והיהודים חודרים לכל העובדות, ותאוות הבצע שלהם לתפוס ולתבוע הכל, עד שהתחולל קרב נחמד אך זדוני מצידם. על ידי טענת כמה מנות לבנוניות פופולריות פלאפל, טאבולה וחומסכפי שהם טענו שהם מאכלים ישראלים!! הלבנונים הגיבו בקמפיין נהדר ומוצלח, ונכנסו לספר השיאים של גינס

אם כל הדיאטה הזו מיועדת למזון שיוחס כוזב לאחרים מלבד בעליו, האם השקר הגדול שהיהודים טוענים לגבי קדושותינו וארצנו לא ראוי יותר להפריך, להפריך ולבטל

מי הם היהודים

המילה "יהודים" מתייחסת לכל העוקבים אחר חוק התורה שהובא על ידי נביא ה', משה עליו השלום, בין לפני עיוות ובין לאחר עיוות ומשחק

אין אנו מפקפקים בכך שהיהודים הראשונים כעם וכדור - ורובם נכחדו - קשורים ליעקב ישראלבן ישעק בן אברהם, יהי ברכה ושלום, בטרם יתערבבו שושלותיהם ויתאספו מביית. מקורות שונים

זה מבחינת שושלת ומוצא, באשר ליהדות כדת, היא התגלתה אז לנביא ה', משה עליו השלום

היהודים נקראים גם בני ישראל או בני ישראל, והם נקראים גם עברים, והיהודי במערב נקרא יהודי, ונסביר כיצד נוצר כל אחד מהשמות הללו

ישראל יעקב בן יצחק בן אברהם

ישראל הוא שם שני ליעקב עליו השלום, ואליו מיוחסים בני ישראל או הישראלים, ומשמעות ישראל, כפי שמוזכרת במקורות הערביים, היא אליטה של ה' או עבד ה'. כי הם טוענים, כמו בתורתם, שיעקב נאבק עם ה', והקב"ה הביס אותו, כי מה שאומרים הוא גבוה מאוד ראה תורה בראשית כ"ה-כ"ט, ל"בומוכח שיעקב לא היה על הקודש. דת היהודים כי התורה שהיא חוק היהודים התגלתה אחריו, וסוף העניין הוא שבני ישראל הם ירדו מחלצין, והם משמיצים אותו ואת סבו אברהם, יהי ברכה. ושלום על שניהם, אז הם עושים אותם ליהודים

אברהם לא היה יהודי ולא נוצרי

היהודים טוענים שאברהם אברהםהוא היהודי הראשון, וזהו שקר ולשון הרע מצדם, ולכן אין צורך שיהיו בני נכדו יעקב שאברהם או יעקב יהיו לפי דתם, סתם. כשושלת הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, מגיעה עדנאן, אבל אין צורך שיהיה עדנאן מוסלמי כי האסלאם כחוק בא הרבה אחריו, והקב"ה התווכח איתם ואמר: הו בני הספר, למה אתם מתווכחים על אברהם, והתורה והבשורה לא התגלו אלא אחריוחניף, מוסלמי, והוא לא היה מהפוליטיאטיסאלעמראן; ומה הכוונה. בהיותו של אברהם מוסלמי הוא איסלאם של אמונה וכניעה, לא השריעה

יעקב עליו השלום וארץ פלסטין

הוכח בהיסטוריה, כמו בקוראן הקדוש, שיעקב עליו השלום התגורר עם משפחתו בבדיא מדבר הנגבנולדו אביו יצחק ודודו איסמעיל. בפלסטין, אבל הם היו מהגרים בזה ולא היו מתנחלים שם. ואז, יעקב ובניו עזבו למצרים כשהפך לבנוזה מוכח על ידי היסטוריונים מזרחיים ואפילו מערביים.

לאחר שנסביר כיצד הגיע השם של בני ישראל או בני ישראל, נראה את מקור המילה יהודים.

מקור שמם יהודים

בחיפוש אחר מקור שמם של היהודים, מוצא החוקר מספר אמירות שמהן כל סופר בוחר אימרה שלדעתו היא הנכונה, אך בשלמותן הן מצביעות על כך ששם זה נוצר על שם נביא ה'. משה עליו השלום ובין מה שזכרו החוקרים במקור שמם:

אבו עמר בן אלאא אמר: בגלל שהם יהודים, כלומר הם זזים כשקוראים בתורה.

נאמר על ייחוד שהוא תשובה, כי חזרו בתשובה על עבודת העגל, והוא לקוח מדברו הקב"ה סיפור על משה עליו השלום והברכה: הדרכנו אליך

נאמר שיוחס ליהודה, אחד משנים עשר השבטים המיוחסים לבן יעקב הרביעי עליו השלום, אז ניתן שמו לאחר חלוקת בני ישראל למלכות הדרום ממלכת יהודהכדי להבדיל בינה לבין הממלכה הצפונית.

עברים

עברית היא מילה נרדפת לילדי "ישראל" או ליהודים, ולשפתם קוראים עברית או עברית, אך כיצד נוצר השם הזה? היסטוריונים המייחסים זאת לאבראו אייברשהוא האב החמישי בשושלת אברהם עליו השלום והברכה, כפי שמוזכר בתורה. סעיף אחר עושה את זה ביחס לאברהם עצמו עליו השלום והברכה, כפי שהתורה מזכירה לו אברם העבריעל חציית נהר הפרת או נהר הירדן

"המשמעות הנוכחית של המושגים "יהודים", ישראל, עברים

לאחר הופעתה של מה שנקרא מדינת ישראלשגזלה את אדמת הפלסטינים, הופיעה העסקה חדשה של מונחים אלו. היהדות הפכה למדע של דת, כלומר הפכה למונח דתי, כך נאמר: הדת היהודית, כמו שיש הרבה יהודים שאינם ישראלים.

והישראלי: זה הפך לסימן לאום, כלומר הפך למונח מדיני, כך נאמר: מדינת ישראל ואזרחי ישראל, ומאחר שהיו מספר רב של לא-יהודים בארץ ראל לא יהודים בו מרדיפות וגזל זכויות ודחיקה מכוונת לשוליים כדי להראות לכולם את הגזענות היהודית הנוראית.

לגבי העברית היא הפכה למדע של תרבות ולשון בלבד, אז יצאו השפה העברית, הספרות העברית והאוניברסיטה העברית.

מי זה

אומרים את זה ליהודי במערב ובמזרח בקרב יהודים לא מוסלמים, אז מאיפה הגיעה המילה הזו

יהושע או יהושע, שם ה"י" וה"ג"ה שונו במהלך התרגום לערבית, הוא יהושע בן נון נער משהיה ברכה ושלוש על שניהם.

היהודים המודרניים אינם צאצאיו של יעקב עליו השלום

האם כל היהודים הם צאצאי יעקב עליו השלום המשמעות: האם היהודים של היום הם אותם בני ישראל התשובה היא: לא. רוב היהודים כיום אינם צאצאי יעקב, עליו ה' שלום, וזה דבר שמוכר בקרב החוקרים. למשל, היהודים הכוזרים האשכנזים שהתגיירו בשנת המאה השמינית לספירה והיו עובדי אלילים לפני כן - אחוזם הוא כמסך היהודים כיום. כפי שאומרים סטטיסטיקות מסוימות, שמונה האחוזים הנוותרים הם רובם צאצאי האוכלוסייה הבדואית הפגאנית של אפריקה, אסיה ואגן הים התיכון ספרדים ופלאשה

ההיסטוריה מספרת לנו שאל-טאבא' תבן אסעד אבו כרבמלך תימן שהתגייר, הכריח את נתיניו להתגייר ושרף באש את מי שדחו אותם. כמו כן, בנו כפה אותם אחריו. , ומכאן נכנסה היהדות לתימן, והם אינם משושלת "ישראל" יעקב עליו שלום

לכן, האמירה שהיהודים של ימינו הם צאצאיו של יעקב, ה' יתברך וישן לו שלום, היא שקר ולשון הרע גדול שמופרך על ידי ההיסטוריה והחוקרים.

קרא עוד

כל הזכויות שמורות - מרכז התקשורת הפלסטינית היחס בין יהדות לציונות הוא מערכת יחסים קולקטיבית שאי אפשר לשבור, שכן הם כמו מטבע אחד שיש לו שני צדדים, והציונות - כפי שלמדתי - היא יחסית להר ציון שנמצא בדרום ירושלים, והוא הסתער על ידי דוד, בתקופת מלכותו תפס אותה מידי היבוסים שהיו גרים בה, ודוד לקח את זה גם תומך בכך שהוא מפה ., מבצר ציון, ודוד התגורר במבצר, וקרא לה עיר דודציון הפכה למבצר. מקום קדוש לאוזן או בסיוע כלכלי או מוסרי

, ובהתאם לציון הוא היהודי שמעדיף לחיות בפלסטין, והוא גם זה שעוזר ליהודים באופן מהותי או מוסרי להתיישב יציאתם ממצרים, ומשה עליו השלום לא נכנס לארץ המובטחת, אלא נכנסו בה ירשיו, והוריקנים נשבו, בפלסטין בהם כאשר צללו עצמם לארץ זו וגורשו ממנה כמה פעמים, ובכל פעם א. קבוצה מהם הסתכלה קדימה. לשוב לארץ המקדש ולחיים בציון, ואלו הם הציונים, ולאחר יציאתם בשנת לספירה, לעקור את שורשיהם ולהרוס את שורשיהם, כדי שהכיבוש האסלאמי.

כשהגיע חמש מאות שנים אחר כך לספירה הלא היה באליהו - ירושלים - יהודית, מכיון שהשאיפות להתיישב בפלסטין נעלמו, ולכן היהודים קיבלו חיים במולדת ההגירה במיוחד במדינות האסלאם, שם נהנו מהזכויות המובטחות על ידי האסלאם למי שאינם חסידים בחברות אסלאמיות, וכך נעצרה התנועה הציונית לפרק זמן שנמשך מאות שנים לתנועת רדיפה אלימה ברוב המדינות שבהן הם עצרו. נחתו, ואחד החמורים היה הטבח שפקד אותם ברוסיה בשנת לספירה, "וכתוצאה מכך התחילה שוב התנועה הציונית, והיהודים הבינו - שוב - שאין להם חיים אלא ב ארץ אבותיהם, ארץ המינוי, והחלה סדרה חדשה שפרקיה טרם הסתיימו אלא בהרחבה: אל-:

"ר אחמד שלבי, עמ' : וה- אנציקלופדיה קלה, עמ'ועם הרצון להחיות את ממלכת דוד. היא הוקמה באמצע המאה התשע עשרה על ידי אביה והמנהיג הראשון שלה תיאודור הרצל אשר לציונות כתנועה דתית-אינטלקטואלית, או כתנועה אזרחית מקיפה. היא שואפת לאפשר לגורם היהודי לבצע את המסר שלו, ומבינה מסר זה כבעלת הארץ המובטחת, כיבוש שכנותיה האויבות וריכוז הסמכות הרוחנית

, התרבותית והאינטלקטואלית של העולם בציון; זהו רעיון ישן מאוד, שכן הוא עתיק יותר ממשנה ומתורותיו, ועדויות לקיומו קיימות בדת המכפלה. כלומר: בדת העברים בעת הימצאותם במצרים, ועוד לפני כניסתם למצרים. למעשה, הציונות - כפי שהכרנו אותה - מבחינה דתית ואינטלקטואלית, היא ליבת הרוח היהודית המקורית. היא ששמרה על העבריות של העברים במצרים, ומנעה מהם להיטמע בגוף האומה המצרית. בלעדיה.

, לא הייתה רדיפה של העברים על ידי המצרים, וגם יציאתם לא הייתה בריחה מאותה רדיפה. ראה בהרחבה: מקורות הציונות בדת היהודית, ד"ר איסמעיל ראג'י אל-פארוקי, עמ', כרך: ספריית והבה השנימקורות הציונות הדת העברית הפכה לדת היהודית. בדת העברית, אלוהים :- בדת היהודית: בגלות בבל - לאחר שנת לפנה"ס

היה אלוהי עמו הנבחר בלבד, דחף אותם, תומך בהם, העביר אותם ועבד עבורם ליישובם בפלסטין, ושומר על הלאום שלהם וגזע, אבל הוא לא התערב בהרבה או מועט בחיי עמים אחרים. לאחר השלמת ההתיישבות הראשונה והוקמה ממלכת דוד, אך לאחר הגלות, החל הקב"ה להתערב לא רק כדי להגן על עמו, אלא גם להשפיל ולהכניע את עמי העולם לעמו הנבחר,

ולהמשיך את שעבודם אליו לאורך הדורות, לאחר שהיה תחילה לאלוהי עמו, ולעיתים נדירות לאלוהי הזולת. לאחר הגלות הוא הפך לאל. אלוהי הזולת, אלוהי האנושות כולה, לא על אהבתו אליהם ועל דאגתו או הדרכתו אליהם, אלא על הכפפתם לסמכות עמו והקלה על שעבודם והתיישבותם על ידי עמו האהוב, וזהו תוצאה של תנועתו של אלוהים מהלאומיות לגלובליזציה הגלות שינתה גם את מושג הפולחן מביצוע טקסי קורבנות ללימוד טקסטים של ההתגלות.

כלומר: התורה, הדתיות על אמירתה המתמשכת וקביעת החוק שהיא הביאה, והגלות הרסו את החלוקה הקדומה של העם היהודי לשלושה מעמדות: כהנים, לויים ופשוטי העם. תנועה שביניהם היא. מותר רק כלפי מטה מהעליון לתחתון כאשר הפרט מפר את דרישות המעמד שלו; הוא הפך את כל העם למעמד אחד, כולם שווים בקדושה, גם אם קמו בה כוהנים והקדישו את חייהם ללימוד התורה ושינון. עם זאת, השינוי החשוב ביותר שהביאה הגלות בדת העברית היה הכנסתו של רעיון המשיח הצפוי, או מי יוכתר למלך ישראל, על ידי משחתו בשמן קודש, שהוא הרעיון של מחכה שמישהו יוביל את היהודים מגלותם למדינתם יהודה בעבודת נס

, כדי שיחזיר להם ממלכת דוד משלהם, וישיג את שעבודם והתיישבותם של בני האדם ואת שליטתם על העולם כולו, וראו הגולים בדמותו של כורש הפרסי משיח שנשלח על ידי אלוהים להציל את עמו המובס, ולהגשים עבורו את חלומות הנקמה והקולוניאליים שלו. לאחר שובם קמה ליהודים ממלכה שהייתה חלשה מאוד בעולם האימפריות הבינלאומיות, וממלכה זו הובסה בידי היוונים, אחר כך בידי הרומאים. והם רואים בה מזור למען את הפצעים שלהם,

כך לאחר שהרומאים פיזרו אותם בשנת לספירה לקראת הלידה ברחבי האימפריה הרומית, שוב הסלימו קולות היהודים לשמים שאלוהים ישלח להם משיח כדי להושיעם ולהשיב להם את תהילתם הקדומה, אלא התפילה הזו והשאיפה הפסיכולוגית שהייתה כרוכה בה הפכו למרכיב של דת יהודית. בתקופות הקדושות של השנה, ביום הכיפורים או יום הכיפורים אומרים המתפללים בתום תחנונם: "בשנה הבאה בירושלים". בכך נקשרו הדת והלאומיות היהודית כל כך, עד שהיא הפכה בלתי אפשרית להפריד ממנה פוליטיקה, אלא הדת נכנסה לדת באופן שהפך לתוכן שלה,

ובהתאם לכך הפכה הדת ללאומיות דתית. זה.. הציונות מבוססת על רעיונות שגויים ואמונות שווא, בסטריאוטיפים והגשמות נמהרות, המיוצגות - באישיות הציונית - ב.. א- מיון אנשים לשתי קטגוריות שמים ולא-שמים והציונים מבצעים סיווג זה על סמך לקבוצת סטריאוטיפים שהם הפיקו מהמחשבה שלהם לאורך ההיסטוריה הארוכה שלהם, ותהליך סיווג זה הוא אחד ממאפייני היסוד של הקנאות הציונית; כאשר אנשים מובחנים על בסיס מאפיינים או מאפיינים מסוימים - שלעתים קרובות אינם נכונים - יהודים שמים מאפיינים במערך מאפיינים או מאפיינים המבדילים אותם מכל שאר בני האדם, שהם לרוב מאפיינים חיוביים, בעוד שהם לא-שמים מאפיינים במאפיינים רבים השליליות השנואה שמגיעה לדרגת עלבונות,

שמעמידה את היהודים ברמה שהיא מעל לרמה האנושית, ולכן הם - היהודים - מעלים את עצמם לדרגת יראת שמים ופולחן, ונוקטים עמדה עוינת. כלפי כל העמים הטוענים שהם מתחת לעם היהודי במונחים מוסריים, נפשיים ואינטלקטואליים. לכן, הלא-שמים מייצגים אויבים אמיתיים של היהודים, ויש להתעמת איתם בנחישות ובכוח למען חיים טובים יותר ליהודים. ב- תפיסות שגויות לגבי הרעיון של טוהר הגזע היהודי שמשמעות הדבר היא שיחידים בקבוצה מסוימת נבדלים משאר חברי קבוצות אחרות בכללותם מבחינת הטוהר הגנטי שלהם,

כלומר: שהם כקבוצה לא נחשפו למה שאחרים נחשפו אליו במונחים של התערבות בין הזנים השונים, וזהו התוכן המרכזי של הקנאות הגזענית של הציונות; לפיכך, הם טוענים שהם טהורים מבחינת היכולות השכליות, המאפיינים הפסיכולוגיים וכל שאר היכולות האנושיות העצומות המבדילות אותם משאר בני עמים ועמים אחרים, עם אמונה עמוקה בזלזול של אומות העולם,

וזה ניכר באמצעות השימוש שלהם במילות שגויה ושליטיות רבות בתיאור עמי העולם, בין אם זה העמים האסלאמיים או העמים הנוצריים, והשיוך של כל אחד מהם עם מערכת של מאפיינים רעים, והראיות הגדולות ביותר לכך זה שאתה קורא את התלמוד או את הפרוטוקולים, כמו שאומרים: "מי שאינו יהודי אינו בן אדם, ואפשר לקרוא לו ג'וק, או חיה שהולכת על רגליו, אפשר לקרוא לו ג'וק."

זר או אויב. " היהודים הם עם נבדל משאר העמים, מופרד מהמין האנושי, ואינו כפוף לערכי המוסר שכל שאר העמים כפופים להם; לכן, הוא מסוגל לבצע פשעים בשם הערכים, המוסר והמטרות, שאותם הוא מחליט על פי גחמתו, ותמורת ההפרדה הגזעית והמקובלת הזו של היהודים הציונים את הרעיון של גם הפיגור האתני, והתרבותי הערבי. במתיישבת הציונית,

הוא גם דיבר על פלסטין כפינה המפורסמת והנוצצת של המזרח, והוא הביע את רצונו למדינה הציונית להיות החומה הבלתי חדירה העומדת נגד מזרחי-שמיזג - כמובן - על ידי הערבים בכלל, במיוחד הפלסטינים. לכן: מערכת היחסים של היהודים עם הגויים או הלא-שמיים אינה מאופיינת בחיבה או שיתוף פעולה, שכן הגויים הם זאבים ורוצחים שתמיד מחכים ליהודים, ומנסים להרוג אותם, והערבים הם. כל הגויים הערבי הפלסטיני במחשבה הציונית עבד אל-וואהב אל-מוסיר, כיתאב אל-ערבי; עמ' - , ערוכה.. ומי שמקבל את טוהר עמו מודה גם בנחיתות, או השפלה של עמים אחרים שלדעתו עוינים אותו. למעשה,

הרעיון של טוהר הגזע אינו עומד עוד במחקרים ביולוגיים, אורגניים ופסיכולוגיים מודרניים. קשה - אם לא בלתי אפשרי - לעמוד על עם או אומה אחת, אין הבדלים בין עמו בכל מאפיין פיזי או פסיכולוגי, כפי שטוענת ההגות הציונית. היהודים השתייכו לכת דתית וחברתית, שבה אנשים בני גזעים שונים התמזגו בכל הגילאים, ואותם מתייחדים נכנסו אליה מכל האופקים המאוכלסים בבני אדם, מיהודים חבשים פלאשועד היהודים האשכנזים מהגרמנים הגזעלטים יהודים אפריקאים כושים ליהודים ההודיים המכונים ילדי ישראל, וליהודים הכוזרים המשתייכים לגזע הטורקי,

האם יש בין הטיפוסים הישראליים הללו סוג הנחשב, במונחים של חקיקה וניתוח, להיות נציג אמיתי וטהור של הגזע היהודי האישיות הישראלית ד"ר חסן זאזא, עמ', עיבודתשובה: אי אפשר לעשות זאת לאור העדויות המדעיות, וזהו תוכנה של האמונה הציונית השגויה,

המייצגת ציר חשוב של קנאות גזענית. תסביה, עמ' - , מותאם - התפיסות השגויות שהם העם הנבחר של אלוהים שרעה שעליה מבוססת הקנאות הדתית של הציונות. לאשר את ההבל הזה, ולהגביר את הלכידות והסולידריות הקושרות זו את זו, ולהפוך את התופעה הזו למקושרת לבחירה אלוהית עבורם על פני כל שאר העמים עלי אדמות, ולרצון שמימי שבני האדם לא יכולים לעמוד בפניו. הם מסבירים את הבחירה הזו א לאלוהי זו העדפה לחזקים והכי חזקים,

ומתייחסים זאת לליל ההיאבקות המופלא בו ערך סבם יעקב - ישראל - את מבחן הכוח והסבלנות מול המצוקות בהצלחה רבה, ואיתם ה' מעניש. עמים אחרים, והם נשארים לבד באחרית הימים, שולטים על צווארי העולם, והם - בקיצור - אלה שממלאים תפקיד מכבב על הבמה הענקית הזו - תיאטרון ההיסטוריה - ועמים אחרים אינם אלא אנשים משניים, אלוהים ברא אותם כדי להשלים את הסצנות והתקריות של המחזה הארוך הזה, באופן שבו האליפות נשארת לישראל האישיות הישראלית, ד"ר חסן זאזא, עמ'. מתנהגים

. כל אחת מהמשמעויות הקודמות מייצגת רעיונות או אמונות כוזבות, וסטריאוטיפים שנרקמו על ידי היהודים מתוך דמיון, בניסיון להסתמך על חלק ממשמעות התורה, המייצגת נושא של ספק ובדיה שאינו מקובל על ידי השכל או

הדת. שהקב"ה לקח את השפחה שלהם לגבורתו, אלא נשא אותה בנישואי נצח, כדי שאם בגדה בו וטמאה את כבוד הקשר הקיים בינה לבינו, לא גירש אותה כבזויה ביותר. של בני אדם כן, אבל הוא הסתפק בלכעוס ואחר כך להסתפק, ולהעניש ואז לסלוח, כי היא האם האהובה והנערצת. האישה המפונקת, שידעת מראש שהקב"ה לעולם לא יעז להרוג אותה, לא. משנה מה היא מתחייבת. "אם אתה אמת כן, מי שמוותר פניו לה' ועושה טוב יקבל שכרו אצל אדוניו, ואין עליהם פחד ואין תבושה" - תפיסות שגויות לגבי הכרחי הסכסוך והשמדת העולם מול ישראל: מבוססת על קבוצת הרגשות הלאומיים הקיימים בקרב הציונים,

וקשורות לתחושת הרדיפה שלהם על ידי כל העולם - והעולם הערבי בפרט. - הם חיים בציפייה ובזהירות שמחייבים אותם להיכנס למאבק כולל עם אויבי השמים בכל ההיבטים פוליטיים, חברתיים, כלכליים, צבאיים... וכו' מה שקורה בפועל עכשיו, וכן המאבק הזה בהחלט חייב להסתיים בהשמדתם של מי שעומדים מול הציונות בטענתם, אבל הוא עלול להוביל להשמדתו של אם הנסיבות עזרו לעולם לעשות זאת, אז ישראל היא זו שצריך להמשיך, וכל השאר חייב להסתיים אמונות אלו מהוות ביטוי חשוב לקנאות הגזענית שלהם, הקשורה ליהירותם ולתחושת ההבחנה והכוח שלהם על העולם, באופן שמגיע לכדי אשליות. כי תחושת ההבחנה קשורה במידה רבה

והאמת נאמר: ההיפך מכך יקרה - ברוך ה' - עם מימוש הבטחת העולם הבא, לתחושת גדלות, התעלות וגאווה פטירת מדינת היהודים, וחיסול היהודים גם בידי עובדי ה'. זה.. הקשר בין הבנייה החופשית לציונות חזק, והקשר ביניהם אינטימי. הציונות חדרה לבונים חופשיים בכל הלשכות שלה, המנוהלות ברצף של הנהגה יהודית שאליה יכולים לא-יהודים להיכנס ממשלת העולם הנסתר, תוך ציון מזימות תלמודיות, עמ' הטענה שהיהדות היא הדת המכובדת הראשונה שגילה אלוהים על פני האדמה הזאת,

ושכל הדתות האחרות הן שקר, ושהדתות הללו יצרו פילוג בין העמים, ושבמאמצייהם ירסו את הדתות ויחזירו אנשים אליהם. דת משלו תכנית תלמודית, עמ' בין ציונות לנצרות: השאלה היהודית לאורך ההיסטוריה היא תוצאה של הסכסוך בין היהדות לנצרות המערבית, ולערבים ולמוסלמים לא היה שום קשר לקונפליקט הזה. הפרוטסטנטיות והכפפתה למושגים שלה,

והציונות התלמודית נשאו את הנצרות, וכן ניסו להטיל בו ספק במטרה להכילו ולשלוט בו מאידך גיסא, ומטרת הציונות הייתה שחרור מהחוקים שהנצרות כפתה על הקהילה היהודית בתוך הקהילה הנוצרית, והמהפכה הצרפתית - והאירופיים השונים. מהפכות - היה גורם בהבאת הלאומיות והפטריוטיזם הם מקומה של הדת, וכך התמוטטו ההגבלות הללו, והיהודים בכל החברה המערבית יכלו לצאת לדרך ולפעול בתחומים שונים, והם יכלו לשלוט במפלגות הפוליטיות.

ולכונן אותם לכיוון המאפשר להם להוביל עמים ומדינה. הציונות הצליחה לשלוט חינוך, עיתונות, תרבות ותקשורת מערבית באופן שאיפשר להם לכפות על המוח המערבי את תפיסותיהם, בין אם על שליטה בפלסטין, ובין אם על הרס היסודות המוסריים והדתיים של האדם, דרך חברתית. פילוסופיות ותורות. והכלכלה שהם הציעו והעלו, והעניקה לה בין אסכולות המחשבה השונות דחף של כוח והעצמה שם, עמ' ציונות ועולם האסלאם: בדיוק כפי שהתנועה הציונית שמה לה למטרה לשלוט בעולם האסלאמי כמוסלמי תחילה, וכצומת דרכים של יבשות עם אנרגיה ועושר, וכל מה שרוצה יהדות הריבית לשלוט בו,

ושהתנאים הפוליטיים התקיימו - ואשר בוצעו היטב - באו להשיג את המטרה לאור חולשתם של הערבים והמוסלמים, ונפילתם תחת סמכות הקולוניאליזם המערבי במשך יותר ממאתיים שנה. הציונות אינה אלא הניסוח המודרני והעכשווי של השאיפות היהודיות להקמת המדינה אוניברסלית, תוך שימוש בכל האמצעים והשיטות, בין אם דתיים ומיתיים, או מדעיים ומודרניים; להשיג את מטרת ההתפשטות, השליטה והכפיפות של האסלאם ואנשיו, ונראה ברור בדיבור על נתינת שמו של כיבראת הקרב של לספירה, ועוד אירועים ושיחות, המעידים על משמעות זו, אשר מבוסס על פלישה תרבותית; החליף מושגים יהודיים ותלמודיים במושגים קוראניים איסלאמיים

קישור למאמר ליהודים יש תיאורים מכוערים, מוסר ראוי לגינוי, והספר והסונה מלאים בהסברים על כך

עדויות ההיסטוריה והמציאות מעידות על הרוע והשחיתות של היהודים.

בין המוסר והתכונות שלהם בכלל: יהירות, קנאה, אי צדק, הסתרת האמת וסילוף מילים ממקומן.

כולל בוגדנות, בוגדנות, נימוסים רעים, זלזול בזולת, חיפוש שחיתות ועורר סכסוכים ומלחמות.

כולל שקרים, חמדנות, קשיות לב, אהבה להפיץ מגונה וצריכת ריבית.

חלק מהמאפיינים והמוסר שלהם הם:

א- הסתרת האמת והידיעה, גם אם הייתה זו התגלות שנשלחה מאלוהים הכל יכול אליהם, אין הם מהססים [להכחיש זאת ולהסתיר זאת כל עוד זה לא משרת את מטרותיהם ומטרותיהם המושחתים. עמראן:

ב- בגידה, בוגדנות ומרמה. בגלל בורותם ויהירותם הם מרמים את הקב"ה, והם מרמים רק את עצמם ואת מה שהם מרגישים. הם בגדו במשה עליו השלום, ובגדו באלוהים ושלחו במדינה, שם הם הפרו את בריתם, ונשבעו אמונים לפוליתאיסטים, והם ניסו להרוג את השליח, יברך אותו ה' וישן לו שלום, עד שיגרש אותם ממדינה.

אכן, לאלוהים יש כוח על כל הדברים אל-בקרה

ויאמר הקב"ה: או שמא הם מקנאים בבני אדם על מה שנתן להם הקב"ה משפעואנ-ניסה

ומשתדלים לעשות רעות בארץ, והקב"ה אינו אוהב את החוטאים אלמעידה:

ה- עיוות דברי אלוהים הכל יכול ותורתו, ושקר לאלוהים בהתאם לגחמותיהם ולמטרותיהם השחיתות, כפי שאמר עליהם הקב"ה: הם מעוותים את המילים ממקומם הראוי אלמעידה: יג

ואם פסקי השריעה אינם עולים בקנה אחד עם רצונם, הם מתעתעים בהפרת איסורי ה'. הוא, יהי רצון ה' ושלום עליו, אמר לפי מה שסיפרו אלבוכרי ומוסלמי ב. ה"סחיה" שלהםאלוהים נלחם ביהודים, אלוהים עשה להם שומן אסור, אז הם מכרו אותו ואכלו את מחירו זהו ניסוח מוסלמי, כפי שקרה מהם בסיפור התוקפנות שלהם בשבת. ו גסות ונימוסים רעים: זה נובע מבוז שלהם לעמים ועמים אחרים.

אלא הם מבזים את נביאי ה' הכל יכול ולועגים להם. נהגו לעבור ליד שליח ה', יברך אותו ה' וייתן לו שלום, ואומרים. לו: שלום עליךמוסלמי סיפר בסמכותה של קבוצת החברים שקבוצה של יהודים הגיעה אל הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, ואמרו: שלום עליך אבא אלקאסם. עליכם

לכן נכון בסו"ה שמוסלמי יגיב לכופר כשהוא מברך אותו באומרו: ועליךלהחזיר את הברכה עם אותו הדבר, והיוזם של הרוע הוא אפל יותר.

ז - זלזול בזולת: הם טוענים שהם העם הנבחר של אלוהים, שהם שומריו ואהוביו של אלוהים, ושהם העם היחיד בגן העדן שראוי להנאתו ולרחמיו של אלוהים. לכן הם לוקחים את הכסף, הדם והכבוד של אחרים, אלא הם רואים [שהם כמו בקר נתון ליהודים, ואלוהים הזכיר להם שהם אומרים: אין לנו זכות באנאלפביתים אל-עמראן:

כלומר, אין לנו בעיה אם ניקח את כספם ונגזול את זכויותיהם ונהפוך אותם לטרף שלנו. הם גם הזכירו שבמזימות שלהם, באומרו: הגויים לא יהודים כמו עדר כבשים ואנחנו זאבים. , אז האם אתה יודע מה הכבשים עושות כשהזאבים חודרים לדיר

ח - קשי לב: זה בא להם כעונש מאת אלוהים הכל יכול על אי ציותם לפקודותיו, ומרדם התכוף בשליחיו

ויאמר: אז התקשו לבכם לאחר מכן, והם היו כמו אבנים או קשים עוד יותר אלבכרה

אני - חמדנות, תאוות בצע ולהיטות לחיי עולם. אמר אלוהים הכל יכול: ותמצא אותם הלהוטים ביותר מבני האדם לחיים אלבכרה

י - שנאת מוסלמים ומזימות מתמדת נגדם: אלוהים הכל יכול אמר: תמצאו את היהודים והפוליתאיסטים העוינים ביותר לאלה המאמינים אלמעידה

בין תכונות הטיפשות שלהם:

אמר לך הקב"ה על הבורות, הטמטום והשגחה של אבותיהם, מה שמעיד על מה שעומד מאחורי חשכת הבורות שחלקם זה על זה, ודי להם לעבוד את העגל. שידיהם עשויות זהב, ומתוך עבודתם שעשו אותה בדמות החיה הכי טיפשה והפחות ממולחת, שנתן דוגמה בחוסר הבנתו, תסתכל על הבורות והטמטום הזה שחוצה את הגבול, איך האם הם סגדו לאל אחר עם אלוהים כשראו עדויות למונותאיזם ולגדלות והוד של ה' שאיש אחר לא ראהו כשהחליטו לקחת אל מלבד אלוהים, לקחו אותו בעוד הנביא שלהם חי בתוכם,

ולא חיכו למותו וכשעשו כן, לא לקחו אותו מהמלאכים הקרובים, ולא מהחי המדבר, אלא לקחו אותו מהדומם! וכשעשו כן, לא לקחו זאת מהמהויות העליונות כגון השמש, הירח והכוכבים, אלא מהמהויות הארציות וכאשר עשו, לא לקחו אותו מהתכשיטים שנבראו מעל הארץ, גבוה עליה, כמו הרים וכדומה, אלא מתכשיטים שהם רק מתחת לאדמה, והסלעים והאבנים גבוהים עליו. וכאשר עשו, לא לקחו אותו מחומר שאינו צריך יצירה, נכנסים לאש, הופכים אותו לפרצופים שונים, מכים אותו בברזל ויוצקים אותו, אלא מחומר שצריך לו ידיים בדרכים שונות, מכניסים אותו לאש, שורפים אותו ומוציאים את הסיגים שלו

וכשעשו כן, לא יצקו אותו על פסל מלך אציל, ולא נביא נשלח, ולא על פסל של מהות עליונה שאין ידיים יכולות להגיע אליה, אלא על פסל חיה ארצית

וכשעשו זאת, לא יצקו אותו על פסל החיות האצילות, החזקות והחזקות ביותר, כגון האריה והפיל וכדומה, אלא יצקו אותו על פסל החיה הכי משעממת וקבלתה של עושק והשפלה, כדי שתחרשו עליה הארץ, ומשקה עליה בגלגלי מים ובגלגלים, ואין בכוחה למנוע ממנה גדול או קטן

אז איזה ידע יש לאנשים האלה על האליל שלהם, על הנביא שלהם ועל המציאות של הדברים הקיימים? אמנם מי שביקש מנביאו שיעשה לו אלוהים, כדי שיעבוד לאל שנעשה לאחר שראה את אותם פסוקים מפוארים, הוא שאינו יודע את מציאות ה', ולא את שמותיו, תכונותיו, כינויו ודתו. ואינו יודע את מציאות הנברא, את הצורך שלו ואת דלותו.

ולו ידעו האנשים האלה את האליל והשליח שלהם, לא היו אומרים לנביאים: לא נאמין בך עד שנראה את אלוהים בגלוי אלבכרה

וגם לא אמרו לו: אז אתה ואדונך לכו ונלחמו אלמעידה: ולא הרגו אדם והשליכו את הנרצח בשערי התמימות מרוצחו, בעוד הנביא שלהם חי בין אותם, והבשורה על השמים וההתגלות מגיעה אליו בוקר וערב, כאילו התירו שזה נסתר מאלוהים כפי שהוא נסתר מאנשים! ואם ידעו את אללם, לא היו אומרים בכמה מכתובותיהם אליו: הוי אבינו, התעורר מתרדמתך, כמה זמן אתה ישן

ואם ידעו אותו, לא ימהרו להילחם בנביאיו, להרוג אותם, לכלוא אותם ולגרש אותם, ולא יזכו לנתח את איסוריו ולהפיל את חוקיו בכל מיני תחבולות

והתורה מעידה על חוסר שכלם, ושהם בין השוטים, ולו היו מכירים אותו, לא היו מונעים ממנו במוחם המושחת להזמין משהו בכל פעם לעניין, ואחר כך להסיר את הציווי מדעתם. זאת במועד אחר. כדי להשיג את הריבית ולהחליף אותה במה שטוב ממנה, ולסיים אותה ואז להתיר אותה במועד אחר; בגלל הזמנים והתנאים השונים

באינטרסים ובנזקים, כפי שרואים בפסיקותיו הפטליסטיות הקוסמיות שמערכת העולם ועניינו אינם שלמים אלא בשינויים והבדליהם לפי התנאים, הזמנים והמקומות. אסור לרופא הלבבות והגופים לשנות את פסיקותיו לפי האינטרסים השונים

והאם אין זה אלא עלבון לחוכמתו, לחסדיו, לכוחו, לשליטה השלמה ולניהול בריאתו

ומחוסר ידיעתם על אילים, שליחו וציוויו, נצטוו להיכנס בשער העיר אשר פתח להם ה', משתטחים ואומרים: חתה. אז הם נכנסים צנועים לאלוהים, מבקשים ממנו למחוק מהם את חטאיהם, אז הם נכנסים זוחלים על ישבנם במקום להשתטח לאלוהים, והם אומרים: אנחנו חולים. כלומר: חיטה חומה, אז זו השתטחותם ויראת שמים, וזו היא מחילה שלהם והתפטרותם מחטאיהם.

ומתוך בורותם וטיפשותם הוא שה' הראה להם ה' כבודו מאתות כוחו וגדולת מרותו, ואמיתת שליחו היא מה שאין עוד, ואז ירד אליהם אחר כך. שספרו והפקיד בידיהם את בריתו, וציווה עליהם לקחתו בכוח ולהחזירו במה שיש בו, כשם שהציל אותם מעבדות פרעה והקופטים, אך הם סירבו לקבל זאת ונמנעו ממנו. ואז ההר הגדול נע מעל ראשיהם

לפי יכולתם, ונאמר להם: אם לא תקבלו, אחיל עליכם. אז קיבלו אותו מתחת להר

אמר אבן עבאס: הרים אלוהים את ההר מעל ראשיהם, ושלח אש לפניו, והים בא אליהם מתחתם, ויתחננו: אם לא תקבלו, אני אשכנע אתכם בזה, שרפו אתכם בזה, ולהטביע אותך עם זה. אז קיבלו אותו ואמרו: שמענו ושמענו, ואלמלא ההר, לא היינו מציייתים לך. וכשהאמינו לאחר מכן, אמרו: שמענו ולא ציייתנו

בורותם הם עדים לאותות וראו את הנפלאות שבהם אנשים מאמינים, ואז אמרו אחר כך: לא נאמין בך עד שנראה את אלוהים בגלוי אלבכרה

ואלוהים, כבודו, ציווה על משה לבחור שבעים איש מבחירתם למינויו, אז בחר בהם משה ולקח אותם אל ההר. והתקרב העם כל כך, עד שכשנכנסו אל הפרוכת, נפלו משתטחים, ואז שמעו את ה' אלקיך מדבר אל משה, מצווה אותו, אסור אותו, ומפקיד אותו בידיו. כאשר התבהרו העננים, אמרו: לא נרצה. מאמינים בך עד שנראה את אלוהים בגלוי אל-בכרה

ומחוסר ידיעתם שכאשר מת אהרן ומשה קבר אותו, אמרו בני ישראל למשה: הרגת אותו כי קינאת בו על מידותיו, על רכותו ועל אהבת בני ישראל אליו. אמר: אז בחרו שבעים איש, ועמדו על קברו של אהרן, אמר מוסא: אהרן, נהרגת או שמתאמר: אדרבה, מתתי, ואף אחד לא הרג אותי.

די לך מבורות אומה ויובשם שהם האשימו את נביאם וייחסו אותו להרג אחיו, אז אמר משה: לא הרגת אותו. הם לא האמינו לו עד ששמעתי את דבריו ואת חפוטו של אחיו במה שהם האשימו אותו.

בורותם היא שהקב"ה כבודו השווה אותם בנשיאת התורה ולא מבינה ופועלת על פיה לחמור נושא ספרים, ובהשוואה זו של הקריאה לבורותם יש פנים רבות

כולל: החמור היא אחת החיות המטומטמות ביותר שהפתגם מתנהל עמה בקהות

ביניהם: אם היה נושא אוכל, מספוא או מים מלבד נסיעות, היה לו הרגשה לכך, בניגוד לנסיעות

ביניהם: נשאו אותו, לא שנשאו אותו מרצונם ומרצונם, אלא הם היו כמי שנטענו במה שנשאו, לא הרימו בו ראש

לרבות: שכאשר נשאו אותה כמישימה וכפיייה, לא קיבלו אותה ולא נשאו אותה מרצון ומרצון, וידעו שעליהם לעשות, ושאם יישאו אותה מבחירה, יהיה להם תוצאה בעולם הזה ובעולם הבא

ביניהם: הוא כולל את האינטרסים של פרנסתם, עתידם ואושרם בעולם הזה ובעולם הבא, ולכן התרחקותם ממחויבותם למה שבאושרם ושגשוגם להיפך היא בורות קיצונית, טיפשות, ושגשוג. חוסר אינטליגנציה

מרב בורותם וחוסר הידע שאלו במקום המן והשלי - מהם המאכלים הטובים ביותר, המועילים ביותר והמתאימים ביותר למאכל טוב - קטניות, מלפפונים, שום, עדשים ובצל, ומי שמסתפק במקום במאכלים אלו. של המן ושלי, אינו מוכחש שהוא מחליף חוסר אמון באמונה, הדרכה מוטעית בהדרכה, כעס בשביעות רצון ועונש ברחמים, וזה .מצבו של מי שאינו מכיר את אדונו, ספרו, שליחו או עצמו .

באשר להפרת בריתם שינוי הוראות התורה, סילוף דבריהם ממקומם, צריכת ריבית בזמן שהם אסורים בו, צריכת שוחד, עבירות בשבת עד הפיכתם לקופים, הריגת הנביאים. שלא בצדק, חוסר האמון שלהם בישו, בן מרים, שליח האלוהים, האשמתם אותו ואת אמו בדברים גדולים, להיטותם להרוג אותו והבלעדיות שלהם בין העמים. בזדון והשמצות, עוצמת התלונות שלהם על העולם והלהיטות שלהם אליו, קשיות לבם, קנאתם ושפע כעסם, אז לו הקץ

זה וריבוי הבורות והשחתת הנפש שלו מעטים עבור מי ששיקר לשליחי ה' והכריז בגלוי על עוינותו כלפיו, למלאכיו, לנביאיו ולאנשי האפוטרופסות שלו. וכל עובדה הבין מי פספס את העובדה הזוואיזה ידע או עבודה קרה למי שהחמיץ את הכרת ה', פעל לפי רצונו, הכרת הדרך המובילה אליו, ומה יקרה לו לאחר שיגיע אליו

אנשי הארץ כולם בחושך של בורות וביטול, חוץ מאלה שאור הנבואה זורח עליהם היהודים טוענים שיש להם זכויות היסטוריות בפלסטין. כי אבותיהם ישבו בה תקופה, החל מאברהם, יצחק ויעקב, עוברים דרך משה ויהושע בן נון, עליהם ברכה ושלו, וביסוס מלכותם בזמן דוד ושלמה, יהי ברכה. ועליהם השלום, וכלה בגירוש היהודי האחרון מירושלים בעידן העקירה והפיזור היהודים שהחל בשנת לספירה

היהודים טוענים גם כי יש להם זכות דתית למה שנאמר בספרי הקודש שלהם שאלוהים הבטיח להם להחזיק ארץ כנען-פלסטין וסביבתו מהנילוס ועד הפרתשהיא הארץ המובטחת; להיות רכושם ומולדתם, והם מסיקים כי ממה שנאמר בתורה שההבטחה היא הייתה עם אביהם אברהם עליו השלום וברכה, כאשר אמר לו ה': לזרעך אני נותן את הארץ הזאת מ' נהר מצרים עד הנהר הגדול, הפרת

ו'אמר ה' אליו גם: ואקמד את בריתי ביני וביניך ובריתך לאחריך לדורותם, ברית עולם, להיהיא לך ולזרעך אחריך אל. וזרעך אחריך ארץ מגורך, כל ארץ כנען לנחלת עולם, ואני אהיה להם לאליהודים בני זמננו טוענים שהם צאצאיו של אברהם ושושלתו, ושהם העם הנבחר של אלוהים, ולכן הם הראויים ביותר לפלשתניה ולארצות השכנות לה, ארץ הבות והאבות

פסלות טענה זו

באשר לטענתם לאמת היסטורית, אנו מראים את חוסר התוקף שלה כדלקמן:

הוכח באופן היסטורי כי השבטים הערבים של הכנענים והפיניקים היו קיימים בפלסטין אלפי שנים לפני הופעתם של היהודים, ונוכחותם והמשך של הערבים בפלסטין לא נפסקו עד היום, בניגוד ליהודים. והראינו את זה בעבר

יהודים בני זמננו - השושלת הכוזרית - חייבים לדרוש את הזכות ההיסטורית של הממלכה הכוזרית בדרום רוסיה ובירתם אטללא פלסטין או ירושלים, כי כף רגלם של אבותיהם לא דרכה בה קודם לכן, והבהרנו זאת. גם כן

נוכחות הערבים בפלסטין לפנים ואחריהם במשך מאות מאות שניםאשר לזכות הדתית וההבטחה האלוקית לאברהם עליו השלום והברכה, והשתייכותם הדתית אליו, היא פסולה מהרבה בחינות, לרבות

לאחר שביררנו את פסול השתייכותם של רוב היהודים בני זמננו לשושלת ישראל יעקבבן ישעק בן אברהים, ברכות ושלוש עליהם, הבהיר לנו הקוראן הקדוש את הפסול הדתי. של שיוך היהודים לאברהם, יתכן שתפילותיו של אלוהים ושלוש

לא נמסר ליהודים על תוקפם של ספרי הקודש שלהם לגביהם והטקסטים עליהם מחו. הקוראן הקדוש הוכיח שהם העזו לספרי אלוהים, המבוססים על נביאי ילדי ישראל עם עיוות, זיוף ושינויאלמעידה: יגזה מה שנסביר ונציין את 'הראיות והראיות לכך בהמשך, ברוך ה

בהנחה למסור להם - לשם הויכוח - את תוקפם של מה שהם הסיקו את ההבטחה האלוהית מספריהם, אנו אומרים: ההבטחה האלוהית ניתנה לאברהם תחילה בהגיעו לארץ כנען, ולא היה לו ילד באותה תקופה בראשית יב/זוההבטחה חזרה על עצמה כשחזר לארץ כנען ממצרים בראשית יגואז ההבטחה חזרה ולאברהם לא היה בן בראשיתאז חזרה ההבטחה לאברהם לאחר שנולד לו ישמעאל השלוש על שניהם בראשית יז

בהתאם לכך, ההבטחה האלוהית היא זכותו של איסמעיל עליו השלוש, סבם של הערבים והמוסלמים, ולא של אף אחד אחר. כי יצחק, בנו השני של אברהם, תפילות ושלוש על שניהם, עדיין לא נולד

אלוהים קבע עבורכם, ואל תחזרו לאחור, פן תהפכו למפסידים אלמעידה

התשובה היא: בלי קשר לעובדה שהיהודים של ימינו הם אחרים מאשר בני ישראל הקדומים - כפי שהסברנו קודם - ושהבא בפסוק אינו נוגע להם; כי זה לא כולל את מי שהתיימר ליהדות חוץ מבני ישראל, והם רובם או כולם היהודים היום. האמת בעניין זה שרוב המתורגמנים גורסים היא שבטיטו הפסוק אינו תמידי, אלא היא ספציפית לתקופה שבה הבטיחו כי, וכתוצאה מתגובתם לציווי אלוהים וסבלנותם, וזהו השכר לאמונתם והעדפתם על פני עולמות זמנם, חוק אלוהי. בעבדיו הקב"ה אמר הקב"ה: אכן כתבנו בתהילים, אחר הזכרון, כי הארץ תנחל עבדי הצדיקים הנביאים:

כססטו בני ישראל מדת ה' האמיתית, וכפרו והשחיתו והשחיתו את הארץ, לא הייתה להם עוד הזכות לדבוק חמתו של אלוהים עליהם. בהבטחה האלוהית להם, אלא העונש עליהם היה מה שנכלל באצילים. פסוקים בקללה וחמתו ועונשו על ידי פיזורם על פני כדור הארץ, והטלת עליהם את מי שמציק להם את העונש החמור ביותר עד יום התקומה, ומטיל עליהם השפלה ואומללות בכל מקום בו ימצאו עצמם כגמול להם. הפרת בריתותיו של אלוהים וחוסר האמון שלהם באותותיו

עוד ניתן לומר שהבטחת ה' להם התקיימה לאחר משה עליו השלום והברכה, כאשר נכנסו בני ישראל לארץ הקודש בהנהגתו של יהושע בן נון - נער משה שלום וברכה. על שניהם - וישבו בה בתקופת דוד ושלמה, השלוש על שניהם, כאשר הקב"ה חן בעיניהם על שני העולמות של זמנם. אבל כשכפרו בה' והושחתו והושחתו בארץ, כעסו של אלוהים היה עליהם, אז הוא עינה אותם ונתן להם כוח על מי שהטיל עליהם עונשים חמורים, שלל מהם את ארץ הקודש ופיזר אותם בארץ

באשר לסוגיה האם ההבטחה היא נצחית ואינה ניתנת לביטול: ד"ר אלפרד ג'אלום - פרופסור לחקר הברית הישנה באוניברסיטת לונדון - אומר שמעולם לא הבטיח שום הבטחה בלתי מותנית שהבעלות תהיה נצחית, למרות מה . שהתכוון לכך. הייתה תקופה ארוכה, בלתי מוגבלת

ההבטחה האלוהית מותנית באמונה ובמעשים ישרים, כפי שהוזכר בתורה הציווי על כך והשכר על כך, והאיום הקשה על הכופרים בה' וכופרים מדתו ומנוסחיה: אם לבך מתרחק ואתה לא מקשיב, אבל אתה מתפתה ומשתטח לאלים אחרים וסוגד להם, אז אני אומר לך שאתה בהכרח נידון

והוכח בספריהם הקדושים שהם כפרו בה' וכפרו ועבדו שאר אלים ואלילים, וביארנו זאת במהלך ספירת תולדותיהם

לפיכך פקדו אותם ייסורי ה', ייסורי ה', והוא קבוע גם במסעותיהם, שם אומר ירמיהו נביאם: למה נסתה הארץ ונשרפה כמדבר בלי עובר אורחיה אמר: כי עזבו את תורתך אשר נתתי לפניך, ולא שמעו בקולי ולא הלכו בו, אלא הלכו מאחורי עקשנות, לבם מאחורי הבעלים אשר לימדו אותם אבותיהם. על כן אמר ה' צבאות אלוהי ישראל: הנה אני מרעד את העם הזה לענה, ומשקה לו מים מרים, ומפזרם בין גוים אשר לא ידעו הם ואבותיהם, ואשלת. החרב אחריהם עד שאכלתי אותם. ויאמר: כה אמר ה': אם לא כרתי את בריתי עם היום והלילה, חוקי השמים והארץ, אז דחיתי את זרעו של יעקב ואת דוד עבדי

אדרבה, האמירה הזכרה בספריהם הקדושים בכך ששללה מהם את ירושלים בגלל אי-אמונתם, חוסר הדרכה וחוסר ציותם. ישעיהו אמר: ואז בא אלי דבר ה' לאמר: בן אדם, היושבים בה. ההריסות הללו בארץ ישראל מדברות לאמר: אברהם היה אחד והוא ירש את הארץ, ואנחנו רבים, הארץ ניתנה לנו לנחלה, אמרו להם: כה אמר ה' יהוה: דם תאכלו. , נשאו עיניכם אל אליליכם ושפכו דם וירשו את הארץ כאשר היהודים שוברים את ברית האל, אז הוא, המרומם והמלכותי, אינו ממלא את בריתו ומבטיח להם.

ולא לאלוהים זה סוף העניינים אלחאג': והמוסלמים הם הכוונה בפסוקים האצילים האלה אם הם מאמינים במה שהם הבטיחו לאלוהים ויחזרו לספר האלוהים הכל יכול וסונה של נביאו, וידבקו בו. האסלאם לחלוטין כיחידים, יש הרבה. משפחות, חברות ומדינות, ואנו מסתפקים בהיבטים אלו בהיענות לטענות היהודים ובהסבר פסולתם שמות שמציינים את הקטגוריה הזו, יש את העברים, הישראלים, היהודים והציונים. אז מהן הסיבות שהניעו את היהודים לגוון את המונח ואת השם שהם קוראים לעצמם

למונחים אלו יש קונוטציות פוליטיות. העברים הם העמים הקדומים שישבו בארצם של הערבים, על דיאלקטיהם ושפותיהם השונות, ועל ריבוי אמונותיהם ותרבויותיהם. אנשים כבר מזמן רגילים להשפעת כתבי התנ"ך והספרות היהודית, שהשתמשו במילים עברית ויהדות כאילו הן מצינויות משמעות אחת, והמציאות היא אחרת. העברית הייתה בשימוש לפני משה עליו השלום ובסביבות מדבר הלבנט של המאה העשרים לפני הספירה. . . היהודים לא היו קיימים באותה תקופה. וכאשר מצאו עצמם היהודים קשורים לישראל, הם עצמם נהגו לומר כי עברית היא שפת כנען.

בקיצור, הרבנים היהודים מצאו שהדרך הטובה ביותר לקשר את ההיסטוריה שלהם לזמנים הקדומים ביותר, ולחבר את העידן היהודי לזמנים הקדומים ביותר, היא להשתמש במונח עברי כדי להתייחס ליהודים בכלל

באשר לציונות, זה לא מונח דתי, אלא מונח פוליטי הנושא רעיון יהודי המבוסס על זכות לכאורה לחזור לארץ פלסטין, אותה הם מכנים הארץ המובטחת. עם זאת, הפרויקט הפוליטי הזה אינו מבוסס על אמונה דתית, כי השיבה לארץ המובטחת אינה על פי הטקסטים של התנ"ך. ידה של תנועה פוליטית, אלא היא מושגת באמצעות ישו משיע שנשלח ע"י הבורא.

והמילה ציון, כמו במילון המקרא, פירושה מבצר, והיא אחת הגבעות שעליהן בנויה ירושלים. היא הוזכרה לראשונה בברית הישנה כאתר של מבצר יבוס, אז דוד כבש את המבצר וקרא לה עיר דוד.

מבחינה היסטורית היבוסים הם שבט ערבי ובני דודים של הכנענים, הוכח שהם הקימו את האמירות שלהם בירושלים, כולל מבצר ציון, בהנהגת האמיר שלהם סאלם היבוס, בסביבות שנת לפנה"ס. כך, ירושלים יהיה בית היבוסים לפני אברהם עליו השלום, יותר מ-שנה וכ- שנים לפני משה עליו השלום.

ובטקסטים של התנ"ך נאמר שהיבוסים הם תושביה המקוריים של ירושלים, "והלך דוד וכל ישראל לירושלים שהיא יבוס, שם היו היבוסים יושבי הארץ

בני ישראל מבחינת הלאום הם שלב מתקדם משלב הפסיפס, והיהדות כדת היא עם משה עליו השלום, וספרם הוא התורה, והוא הספר הראשון שירד מ. גן עדן, זאת אומרת שזה לא התגלה לאברהם ולנביאים אחרים, זה לא נקרא ספר, אלא עמודים ג', והם נקראו יהודה מיהודה, אחד משנים עשר השבטים: יהודה

בנימין - ראובן - שמעון - זבולון - יששכר - נפתלי - לוי - אשר - יוסף - גד - דן

שם זה גבר והם התפרסמו על כך כי שבט יהודה נועד להיות שלטון ותפארת בישראל, כי כאשר התקרב יעקב למוות, פנה לבנו במילים אלו ד': "יהודה אתה מהלל את אחיך. שרביט. מיהודה ומחוקק מצלבו עד בוא שילה והעמים נשמעו לו"

יהודה נקראה במקור ממלכת הדרום, בה היו יהודה ובנימין. עם זאת, המילה יהודי הייתה בשימוש נרחב על ידי אנשי ממלכת יהודה שחזרו לאחר שבויים בשנת לפנה"ס. מ' מידי נבוכדנצר, לחול על כל היהודים באשר הם ובאשר הם, או אחד מהם. נמצא. אז היהדות אחרי המסר של משהזה הפך להיות תורה וחוק, וזה לא שושלת כמו ישראל. זה לא שם תואר לרשות פנסיה כמו עברית, וגם לא כותרת של פרויקט פוליטי כמו ציונות

שלבים היסטוריים

להלן נפרט את הצעדה ההיסטורית של בני ישראל, ונסקור אותה כאן בשלביה:

השלב הראשון: יעקב עליו השלום

זה קשור למקום מגוריו של יעקב, שלום עליו, ובניו בארץ פלסטין, ושנות הבצורת שעברו עליהם לאחר מעשה אחיו של יוסף, זורק אותו לבאר, מכר אותו והגעתו למצרים, אז פנו כל העם אל אוצרות המלך. הוא חזר והתאחד עם יוסף, וזו הייתה היא

השלב השני של שיגור בני ישראל דרך מצרים, ושם הם התרבו והפכו לנוכחות גדולה, והם הפכו לאיום על המשפחה השלטת באותה תקופה, והם הקופטים והפרעונים, והסכסוך בין הם והקופטים התחילו

השלב השני: משה עליו השלום

בעידן משה עליו השלום, הדיכוי של הקופטים כלפי בני ישראל הגיע לשיא, אז הם החלו להתעלל בהם, להרוג, לעקור ולשעבד אותם. ונהגו בני ישראל לעבור ביניהם שיוולד מתוכם נביא ויצילם מדכא הפרעונים. . . ויולד משה עליו השלום ויציאם ממצרים על ידו

כן יש היסטוריונים שמזכירים שההיסטוריה של היהודים מתחילה בעצם אחרי שיצאו ממצרים עם הנביא מוסא עליו השלום, אבל הם לא הסכימו איתו על פקודותיו ואיסוריו, ומה הנחה אותם, כפי שהתקוטטו עם אותו ואת אהרון אחיו וביקשו לחזור לארץ מצרים ולפנות לעבוד אלילים במקום לעבוד את ה', ובעקבות כך הם נדדו במדבר ארבעים שנה, ומחלות ושביתות תקפו אותם עד הדור שבא. מכל מצרים מתו פרט לשני גברים, והם הכריזו בתשובה לאלוהים לאחר מכן, ובעוד שהם היו בדרך לארץ פלסטין, משה, שלום עליו, מתו והפקודה שלהם השתלטה על ידי האפוטרופוס שלו, יהושע בן נון, שנכנס אליהם לארץ הקודש

השלב השלישי: יושה בן עצם

כניסתו של יהושע יהושע לארץ פלסטין נחשבת לתחילת עידן היהודים בארץ זו וקשרם איתה בתיאוריה, מכיוון שזמן אברהם, השלום עליו, הם עדיין לא היו אומה, אבל אברהם עצמו חי במצב של תנועה וניכור באותה מדינה, והוא הדין עם יצחק ויעקב

התורה לא יכלה לספק לנו תמונה ברורה ומפורשת על כניסתם לארץ פלסטין, בעוד שספר יהושע מתאר אותה ככניסה צבאית וכפוף של העמים שהיו

שוכן את הארץ היא ומשעבד אותה, והמלחמה מסתיימת בבעלות ישראל על הארץ, הוא אומר: "ויקח יהושע את כל הארץ כדבר ה' אל משה, ויתן אותה יהושע לנחלה לישראל לפי חלוקותיהם. ושבטים, ונחה הארץ ממלחמה"

הוא לא נכנס לארץ במלחמה, ולא הלכו. אבל ספר שופטים שונה ממה שהוזכר בספר יהושע בנושא זה של כניסה בדרך צדקה, ולכן עונשם היה ייסורים ועקירה פעם נוספת עד לאחר מות יהושע, אלא יושבי הארץ הם שגזלו ועקרו אותם. כי עברו על גבול ה' והפרו את בריתו ולא שמעו בקולו, על כן התחמם כעסו עליהם עד שהדבר הצטמצם להם. ולא נרתעו מדברי נביא שבא אליהם, אז ה'. מלכים לא צודקים החלו לשלוט בהם ולהשפיל אותם. והופיעו עליהם הענקים, ומלך, גוליית, שהיה מהקופטים, הופיע עליהם, אז הם שלטו בהם והטילו עליהם מס.

השלב הרביעי: דוד ושלמה

היהודים לא אספו ישות אחת לאחר מותו של יהושע, אלא שופטים נהגו לדאוג לענייניהם, לדון במחלוקות ובמריבות ביניהם.

היהודים חזרו לא פעם לעבודת אלילים והעזו לעבור על איסורי התורה.

זה מצביע על כך שהם עדיין חיו חיי שבטיים מבלי לבסס מצב משלהם, וכי הם חיים בפלסטין בצל של מדינות אחרות, תחת חסותם ותחת סמכותם. שלום עליו, ואחריו שלמה, עליו השלום גילה של כל הממלכה היה בן שמונים שנה שהיא תקופת שלטון דוד ושלמה שהתחלקה לשתי מדינות אחת בדרום ובירתה ירושלים שהיא ממלכת יהודה, והשנייה בצפון עם בירתה שומרון.

הם היו נתונים למלחמות פנימיות ביניהם לאורך כל קיומם, והם היו נתונים גם לפלישה חיצונית של המצרים בתקופה מסוימת, הארמים בדמשק בזמנים אחרים, והאשורים ואחרים בשלישית, עד שסופם קיומם מההיסטוריה. והם נלקחו בשבי לבבל בסוף הענין ביד אשור. לאחר מכן, המלך הפרסי סירוס תפס את פלסטין, ואז החל מסע

וכבש אותו. הוא. החזרה של היהודים לפלסטין, אך חלק גדול מהם העדיף להישאר בבבל, וחלקם נשאר במצרים בנה את בית המקדש ליהודים, אך בשנת לספירה הרס טיטוס מלך הרומאים את ירושלים בתגובה למהפכה היהודית נגדו והחריב את בית המקדש, ולאחר מכן החלה הנצרות להתפשט בכך. מדינה. בשנת, בתקופת שלטונו של הח'ליף השני, המוסלמים שחררו את פלסטין והחזירו אותה לזרועותיהם של הערבים, ואז הצלבנים תפסו אותה והמוסלמים החזירו אותה. בתקופת המנדט, היהודים חזרו לפלסטין, ועקו את אנשיה, הרג את אנשיה וביצעו הפשעים הנתעבים ביותר לאורך ההיסטוריה.

היהודים לא נהנו מחופש כלשהו אלא תחת המדינה האסלאמית, אבל הם לא חסכו את הטוב הזה למוסלמים שאפשרו להם לחיות בארצם כדי לברוח מרדיפת האירופים אליהם, אז התגובה הייתה מה שיש עכשיו ב. כיבוש פלסטין והעקירה והרג של אנשיה, והם הפכו למדינה חזקה שנתמכה על ידי המדינות הגדולות בעולם, שבהן האינטרסים הקולוניאליים הצטלבו זה בזה כדי לתקוע את הפגיון הזה בלב העולם האסלאמי כך זה ימשיך לדמם עד שתגיע ההבטחה האלוהית לניצחון

על טהרת יסודו, וליהודים מטרה מסוכנת וחיוני עבורם, והיא שקריאה זו הופכת אותם, בעיני הנוצרים, לבני יעקב. וצאצאיו, ועל ידי כך הם מתכוונים ע"י הבטחות הכלולות בברית הישנה לבני ישראל, ובכך הן הופכות את אהדתם, החסד והניצחון של הנוצרים, במיוחד אם למדנו שהנוצרים מקדשים את התורה, ומאמינים שמה שיש בה הוא התגלות מאלוהים. הקב"ה, כפי שיתבאר בהמשך. אבל המציאות סומכת על היהודים בטענותיהם על טוהר הגזע שלהם, וזאת משום שראייה כללית של מראהם ועור הפנים שלהם מעידה על ההבדל במוצאם, שכן ביניהם נמצא זה בעל הגוון האירופי, זה בעל הגוון האירופי. גוון עור ערבי, וביניהם זה בעל גוון הפנים האפריקאי.

למרות סתירה זו, לא ניתן לטעון שמקורם זהה. הם בוודאי התערבבו עם אומות אחרות שירשו את הפער הזה בתכונות. ואז הזכירו היהודים בספרם שרבים מהם נישאו לנשים זרות, ושנשיהם נלקחו על ידי גברים זרים, כך שהם מייחסים זאת לשלמה עליו השלום. כמו כן, הוכח היסטורית שעם גדול - אנשי מדינת הכוזרים - התגייר

במאה השמינית לספירה, ושנשים היו פגאניים לפני כן, וזה עם טורקי-ארי שאכלס את אזור מרכז אסיה, ו מדינתם, הנקראת בשם מדינת הכוזרים, הייתה ממוקמת באזור שבין הים השחור לים הכספי, ותופסת את אזור צפון אזרבייג'ן, ארמניה, אוקראינה וכל אזור דרום אסיה עד ל- גבולות מוסקבה, בירת רוסיה, והים הכספי נקראו ים הכוזרים.

האנציקלופדיה היהודית על הכוזרים אומרת את הדברים הבאים: הכוזרים הם עם ממוצא טורקי, שחייו ותולדותיו מעורבים בראשית ההיסטוריה של יהודי רוסיה. השבטים הנוודים במישורים, לעומת זאת, אולצו אותם לגבש את יסודות הממלכה הכוזרית ברוב חלקי דרום רוסיה, לפני עליית הפרנקים. בשנת לספירה, עם הקמת המלוכה הרוסית, בזמן הזה לספירה, ממלכת הכוזרים היו בשיא כוחם, עסוקים במלחמות מתמדות, ובסוף המאה השמינית התגיירו מלך הכוזרים, אציליו וחלק גדול מבני עמו הפגאני.. מספר הכוזרים. האוכלוסייה היהודית הייתה עצומה בכל המחוז הכוזר במהלך התקופה שבין המאות ה-וה-לספירה. נראה היה בסביבות המאה ה-שכל הכוזרים הפכו ליהודים ושהם התגיירו רק זמן קצר קודם לכן.

ואז נפלה הארץ הזאת אחר כך בידי הרוסים, שכבשו אותה וחיסלו אותה לגמרי, ותפסו את כל אדמותיה, וארץ זו נעלמה ממפת אירופה במאה השלוש עשרה לספירה, ואנשיה חולקו בין המדינות. של מזרח ומערב אירופה, והכינסים הגדולים ביותר שלהם היו במזרח אירופה בהונגריה, פולין, רומניה, הונגריה ורוסיה. זה מצביע על אינדיקציה ברורה שליהודים המכונים אשכנזים - והם יהודי אירופה - אין קשר ליעקב עליו השלום ולצאצאיו. ואנחנו המוסלמים מאמינים שהשתייכותם ליעקב עליו השלום או מישהו אחר לא משנה את עמדתנו כלפיהם כל עוד הם יהודים, במלחמה נגדנו ותוקפים נגד אחינו. לגנאלוגיה אין משקל עם חוסר אמונה, ואין צורך בה עם האיסלאם.

אז הנה עניין חשוב שיש לשפוך עליו אור, והוא שקבוצה של בעלי עניין עדיין מבלבלת בין הרבה מונחים ומילים בקוראן, למרות שהקוראן בא בבירור על ידי הגדרת ביטויים ומונחים, ומשמעויותיהם, במיוחד מאז השפה הערבית שבה הוא נחשף שופעת במונחים, מורפמות ומבנים, שלכל אחד מהם יש משמעות ופרשנות מיוחדות הקשורות למקום, זמן ומשמעות מעצבת, על פי השיח שלה במשפט הלשוני הערבי שאומץ על ידי הקוראן. טקסט אניני.

בין המושגים שתעבור מצגת גרפית זו: "היהודים" ו"בני ישראל", ומה שקשור לשני המונחים הללו מבחינה דתית והיסטורית, פרשנות, המוכתבת במיוחד על ידי עובדת השתייכותנו והשקפתנו על החיים, היקום והאנושות, ומאמר זה התבסס על תמיכה ברעיון, ומבקש לחקור אותו, בשלושה יסודות מדעיים עיקריים, שהם: המקור ההיסטורי, הלשוני והדת, ושלושת המקורות הללו נפגשים במקור בקוראן. טקסט אניני, שפסוקיו יהיו החוליה הרחבה ביותר במסע שלנו.

ראשית - מקור הכינוי "בני ישראל", ואזכורם בקוראן:

הפרק הראשון עוסק במרכיב של בני ישראל לפני העיסוק במונח יהודים, בשל קדימות המרכיב הראשון בהיותו היסטורי לפני השני, שכן אף פסוק בקוראן לא מזכיר את היהודים במקומות שבהם משה רבנו, עליו השלום, או שהוזכרו כל הנביאים שקדמו לו. נוכחותם ליוותה את כל הנביאים שהלכו אחרי ישראל יעקב עליו השלום כל הדרך למשיח עליו השלום, כפי שיעבור. איתנו מאוחר יותר.

כמו"כ, אזכור יעקב ובניו בקוראן הקדוש היה פי ארבעה מזה של היהודים. כמו"כ, אזכור משה עליו השלום, נביא בני ישראל ומושיעם, שהיה לא מוזכר בקוראן כנביא עם חצי מהזכרת משה.

ישראל, כידוע, הוא שמו השני של יעקב עליו השלום, ומכאן קרא לבניו "בני ישראל", והם שנים עשר השבטים, והם: יוסף, בנימין, לוי. יהודה יהודהיששכר, שמעון, נפתלי, ו גד, דן, ראובן, זבולון ואשר. ומשמעות ישראל, כפי שמזכרת במקורות הערביים, היא "עלית ה" או עבד ה'. באשר למשמעות המילולית, כאמור בברית הישנה, הוא המתאבק עם ה', ובה מקורם הוא ישראלהיאבקות ואלכלומר אלוהים, כי כותבי הברית הישנה היו בין היהודים

שלא העריכו את אלוהים בערך האמיתי שלו, הם טענו שיעקב נאבק עם אלוהים הכל יכול, עד שהוא הגיע למאמץ, אז אלוהים קרא לו בשם זה.

מיהו יעקב ישראל

הוא בנו של הנביא יצחק בן איברהים, הוא היה על דת אבותיו, "חניף ומוסלמי", והוא לא היה על דת היהודים, שהופיעו אחריו יותר מארבעה דורות. הוא אם נניח שהתורה שהתגלתה למשה היא תורת היהודים, ולכן התורה התגלתה אחרי יעקב ולא הוא הכיר אותה או הרהר בה.

אף אחד לא מוזכר בקוראן, לא מהנביאים ולא מהשליחים ולא מהמלאכים, כפי שהזכיר משה, וכמו כן בני ישראל מוזכרים שוב ושוב בקוראן הקדוש, כשם ששום סיפור אחר לא חוזר על עצמו. על האומות הראשונות, על האנשים שקיבלו את ההתגלות והקשיבו לו, או הקשבה בציות או הקשבה.

אי ציות, ולפני שנעבור לפרק השני, שיעסוק במרכיב השני היהודים ממכמה היבטים, כהקדמה לפרק החשוב והמסוכן ביותר, הסוקר את הדיבור על האמת על היחס בין היהודים למשה והתורה_הברית הישנה. כפי שישנם פסוקים מהקוראן הקדוש דרכם אנו מבחינים כי הקב"ה פונה אל בני ישראל בתוקף תפקידם כממשיכי מסר ברוך, ביניהם הצייתנים וביניהם הסוררים, בהתחשב באזכור מקרים שונים. שבני ישראל נחשפו אליהם בשלבים היסטוריים נפרדים, שחלקם מתוארכים לתקופה שלפני משה,

ואחר לתקופת משה, ואחר גם לתקופת דוד ושלמה, וכן הלאה עד הרגע. כאשר המשיח עליו השלום הועלה לשמים, שהיה הפסוק שעסק באזכור האחרון של בני ישראל, כך שההתייחסות של הטקסט הקוראני לאחר שלב היסטורי זה מוגבלת ליהודים בלבד, לאורך כל תקופת הזמן שהפרידה בין התעלותו של ישו לבין שהותו של השליח מוחמד, יברך ה' אותו ואת משפחתו, במדינה, ואת מותו שם. בין הפסוקים הללו ניתן למצוא את הדברים הבאים:

בני ישראל, זכרו את טובתי אשר נתתי לכם אלבכרה

וכאשר כרתנו ברית מבני ישראל, שלא תעבדו איש מלבד אללה אלבכרה

שאלו את בני ישראל כמה סימנים ברורים נתנו להם אלבכרה

כל האוכל היה חוקי לבני ישראל אל-עמראן

ישראל אסרו על עצמו לפני גילוי התורה עמראן

כרתנו ברית עם בני ישראל ושלחנו אליהם שליחים אלמעידה

וַיֹּאמֶר הַמְּשִׁיחַ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עֲבַדוּ אֶת הָאֱלֹהִים, אֶת אֲדֹנָי וְאֶת אֲדֹנֵיכֶם.

וכאשר מנעתי את בני ישראל ממך בבואך אליהם בהוכחות ברורות אלמעידה

באתי אליך עם ראיות ברורות מאת אדונך, אז שלח איתי את בני ישראל אלעארף

והמילה היפה ביותר של אדונך התקיימה עבור בני ישראל בגלל סבלנותם אלערף

הוא אמר, "אני מאמין שאין אל מלבד זה שבני ישראל מאמינים בו" יונוס

'ונתנו למוסא את הספר והפכנו אותו להדרכה לבני ישראל אלישרא ב

וגזרנו על בני ישראל בספר למען תשחית בארץ אלישרא ד

ואמרנו אחריו לבני ישראל "שבו בארץ" אלישרא

אכן, פחדתי שמא תאמר, חילקת את בני ישראל תח"א

כך ירשנו אותו מבני ישראל. אלשוערה

ובוודאי נתנו לבני ישראל את הספר, המשפט והנבואה. טז אל-ג'תיה

אז פלג של בני ישראל האמין וסיעה לא האמין י"ד אס-צף

הפסוק האחרון שעסק באזכור בני ישראל, לפי הרצף ההיסטורי של הנביאים וסיפוריהם בקוראן, _ ולא לפי גילוי הפסוקים, הוא זה שבו אמר הקב"ה: "אז קבוצה של בני ישראל האמינה, וקבוצה לא האמינה, אז תמכנו באלו שהאמינו נגד האויב שלהם, אז הם ניצחו" אל-סאףשם פסוק זה ייצג עידן היסטורי שהיה עד למאבק משני המרכיבים בני ישראל והיהודים והדבר מצביע על תחילתו או המשכו של שלב המיוצג על ידי גזילת המרכיב השני של הסמכות הדתית, והפיכתו המוחלטת לחוקה שבטית, פלגתית

הפסוק המרכזי בהבחנה הדוקטרינרית והקיומית בין הישראלים ליהודים נכנס: "הו האמנתם, היו תומכי אלוהים, כפי שאמר ישוע בן מרים לתלמידים שהם תומכי אלוהים. הפרשנות קשורה כרונולוגית לרגעים האחרונים שקדמו והיו עדים לעלייתו של האדון המשיח לגן עדן, כאשר ביקש מחסידיו לדבוק בתורת האמונה במסרו ולסנגור עבורו, כך שקבוצת "כת" של האמינו בו צאצאי בני ישראל, ואמרו שהמשיח הוא אנושי לגמרי, ועבד בין עבדים. הקב"ה והקב"ה העלה אותו אליו, ואלו הם "תלמידי" - שנים עשר תלמידי משיח, לפי מה ניכר מהטקסט בקוראן, על המיסיונרים שיצאו לכל חלקי תבל בהפצת הדת הנוצרית ושילמו על כך מחיר בחייהם

באשר לכת השנייה, שהקוראן מתאר אותה כ"הכופר", סעיף אמר שמשח הוא אלוהים, שהקים את עצמו לשמיים, וחלק אמר שהוא הבן של אלוהים, והוא אותו על ידי העלאתו לאחר צליבתו. והכת הזאת היא מה שנקרא "הנוצרים שאמרו" המשיח הוא בן האלוהים", וכן אמרו: "בני ה' ואהובתו אנו

שנית- "היהודים" במקורות המקראיים וההיסטוריים

בעברית התבל- הטיהיד, יהוד - הוא הפך ליהודי וגם: הפועל יהוד - הוד, כלומר, הפך אותו ליהודי. אנו מסיקים שמונח זה לא נגזר משורש הפועל כצפוי, אלא הוא נגזר מהשם יהודה במילים אחרות, דת זו מיוחסת לאדם כמו הזורואסטריזם או הבודהיזם, או לגישה אינטלקטואלית או פילוסופית כמו המרקסיזם, למשל, והשם הראוי הזה הוא יהודה, אחד מבני יעקב ושנים עשר השבטים

לגבי היהדות, רוב ההגדרות הטרמינולוגיות מסכימות בנקודה: זהו שם שניתן לדת שחובקה על ידי בני ישראל, בה הם מאמינים כי התגלתה משמים למשה והוא קיבל את השריעה בהר סיני לאחר יציאת בני ישראל ממצרים, המיוצגת בקבוצת אמונות, חוקים, טקסים וכללי התנהגות, הצטברה במשך תקופה. לפני אלפי שנים, ומבחינה לשונית, מקור המונח "יהודי" וה אופן השימוש בו בברית הישנה ידוע רק ממקורות דתיים, בעיקר מספרי התנ"ך, ומקורות אלו מצביעים על כך שמקור התואר "יהודי" הוא יהודה, בן יעקב, והוא הוחל במקור על בני השבט שממנו יצא, אז קרא ליושבי ממלכת יהודה אשר ייסדו בני השבט עם בני כמה מהשבטים הקטנים שישבו לידיה

במסמכים ההיסטוריים של המקרא, ממלכה זו מוזכרת כ"בית דוד" ביחס לשושלת דוד המלך הנביא דוד באסלאם בספר מלכים ב' כ"ו, יחמוזכר השם "יהודה" כשם הניב המדובר בעיר ירושלים, מאז שבי בבל בשנת לפנה"ס, והוא הפך לתואר יהודי המתייחס לכולם. שעזבו את ממלכת יהודה והמשיכו ללכת לפי דתה ומסורותיה, ובהתאם לכך היהודים הם שושלת הם לא דת כפי שניתן לחשוב, והם אלה שעשו את שבט "יהודה" - שבט המלכים בקרב בני ישראל מוצאם במקום הדת שהתגלתה בתורה למשה הנביא עליו השלום, שלוש מאות שנה

לפחות לפני דוד ושלמה, באמצעות השוואה בין המאורעות וחישוב הדורות בין בני ישראל. שני שלבים, בדיוק כפי שהיהודים, בתורתם הנוכחית, רואים בכל אחד מדוד ושלמה וממשיכיהם מלכים ולא נביאים, בהתחשב בכך שההלכה היהודית המאוחרת, שהתפתחה מאז המאה השנייה לספירה, רואה בכל מי שנולד ליהודי. אמא להיות יהודייה, ושיקול זה אינו מושפע מזהות האב או מאורח החיים שאדם הולך אחריו, ולפיכך היהדות היא דת הקשורה לגזע – שושלת – או מה שאנו מכנים היום לאומיות, וכן לכן זו לא דת מיסיונרית כמו זה נפוץ בדתות המונותאיסטיות וברוב הדתות מעשה ידי אדם, אך מצריך קשרי דם.

שלישית - משמעות היהודים בשפה הערבית

בחלק מהמילונים של השפה הערבית משמעות המילה "יהודים" היא שהם בני ישראל, מעם משה עליו השלום, והם נקראים עברים, צאצאי אברהם עליו השלום. היהודים, לעומת זאת, העובדה שמה שבא במשמעות של היהודים הוא: עם ממוצא שמי, ונאמר שגם הם נקראו על שם יהודה, אחד מבני יעקב.

זה בא בכמה פירושים: אל-הוד: לחזור בעדינות, ומתוכה: ההתייחדות, שהולכת כדוב, והגדרות הוד הפכו לתשובה. אמר הקב"ה: הדרכנו אליך על ערף כלומר: אימצנו, חלק מהם אמרו: יהודים במקורם מדבריהם: הובלנו אליך, וזה היה. שם של שבח, אז לאחר ביטול דינים נחוץ להם גם אם לא היה בו משמעות של שבח, ונעשה ייחוד בהליכתו: אם הוא הולך בהליכה עדינה, מחקה את היהודים בתנועתם כאשר. מדקלם.

פרשנות זו אינה קשורה כלל למה שהעברנו בעבר, שכן היא מבלבלת בין היהודים ליהודים, בדיוק כפי שהיא רחוקה מהמשמעות הלשונית הקשורה ליהודים. מטרתה היא "יהודי" אלא "היה" או "מודרך"., "ורבים שלו הם ""חדון" או "מודרך" ולא "היהודים".

רביעית - היהודים בקוראן, והקשר של אזכורם עם הנוצרים

נחזור לפסוק האצילי שדיברנו עליו בסוף הפסקה הקודמת: "אז קבוצה של בני ישראל האמינה וקבוצה לא האמינה, אז תמכנו באלו שהאמינו נגד אויבם, אז הם ניצחו שורה האנו מסיקים כי המספר הכולל של אלה שהאמינו באדון המשיח בזמן עלייתו לשמים, כפי שהוזכר בפירוש הפסוק הקודם, היה רק אנשים, ואז החל המסר הנוצרי. להתפשט דרכם בחלקי העולם העתיק.

מה שמדהים הוא המפגש של היהודים עם הנוצרים ברוב פסוקי הקוראן הבאים, ואימוץ אותם אוריינטציות אינטלקטואליות ודתיות כמו אלה הטוענות שלא להוים יש בן, או שהם היהודים ונוצרים הם ילדיו של אלוהים ואהבתו, או חוסר שביעות רצונם מהשליח אם הוא אינו נוהג לפי דתם ושאר נטיותיהם, ולפני הצגת פסוקי היהודים, ברצוננו להבהיר נקודה

והיא שאלוהים הכל יכול פונה אל יהודים בכל הפסוקים הללו כסוררים וככופרים בלבד, בניגוד לנאום שלו לבני ישראל, שהקב"ה הקב"ה ביאר אותם בפסוקים רבים מעדיף אותם על פני עולמות זמנם, מנתח את הדברים הטובים עבורם, ולא מכליל פסקי דין. להם, וזה היה אלוהים הכל יכול נותן דוגמאות למוסלמים מבני ישראל, בציות: ובאי ציות כאחד. ושמונה פסוקים שבהם מוזכרים היהודים בקוראן, שבעה מהם קשורים לנוצרים

והיהודים אמרו שהנוצרים לא על כלום, והנוצרים אמרו שהיהודים לא על משהו אל-בכרהפסוק זה מסביר את מידת ההשקפה הנחותה שלפיה יהודים וגם נוצרים מסתכלים זה על זה, שכן היהודים אינם מכירים בקיומו של חוק ערך לנוצרים, ולהיפך.

לא היהודים ולא הנוצרים יהיו שבעי רצון ממך עד שתלכו אחר אל-בכרה

היהודים והנוצרים אמרו: "אנחנו ילדיו של אלוהים ואובתו." אמור, "מדוע הוא העניש אותך אלמעידה

הוא האמנתם, אל תקח את היהודים והנוצרים כבעלי ברית אחד של השני

ויאמרו היהודים "יד ה' כבולה, ידיהם כבולות, ומקוללים על מה שאמרו" אלמעידה ל"דבפסוק זה מכנים היהודים את ריבונו של עולם קמצן. , אז הוא הטיל עליהם את קללתו, כשם שהפיץ בתוכם איבה ושנאה עד יום תחיית המתים.

היהודים אמרו שעוזיר הוא בנו של אלוהים, והנוצרים אמרו שהמשיח הוא בנו של אלוהים. תשובה

ספר ועשה לו הדרכה לבני ישראל" עלישרא' באין בו דבר המתייחס ליהודים או ליהדות, שכן הוא מבהיר שהספר שנתן ה' למשה או דתו נקרא. דת היהודים התורהיהדות, אבל הדרכה ל"בני ישראל" ולא לקבוצה אחרת.

האם היהדות היא הדת המונותיאיסטית של בני ישראל

על ידי השוואה פשוטה בין הפסוקים שבהם מוזכרים בני ישראל לבין הפסוקים המזכירים את היהודים, אנו מבחינים כי ה' ביקש מהשליח מחדד עליו ברכה ושלוה ולחסידיו במספר פסוקים ש הזכיר את משה עליו השלום ואת בני ישראל ללכת לדוגמה בציות לה' וגם להימנע מהחטאים שעשו בני ישראל.

לאלה המאמינים שאומרים, "אנחנו נוצריםהסיבה לכך היא שביניהם כמרים ונזירים, והם אינם יהיריםאלמיידה אז הזכרו היהודים לפני הפוליתאיסטים.

אם היהדות הייתה דת שמימית - כפי שהיא רווחת - או שחלק מחסידיה היו מאמינים באחדות ה' ובמה שהתגלה למשה מהספר, אז האם זה סביר שאלוהים יקלל את כל היהודים בכלל. מבלי להוציא אף אחד מהםאמר הקב"ה: "ויאמרו היהודים יד ה' כבולה, ידיהם קשורות, וקוללים על מה שאמרו" אלמעידהבניגוד למקרה באזכורו של אי ציות לבני ישראל, שם הקב"ה ייחד את הקלה למי שלא האמין בקרב בני ישראל, ולא כלל את כולם, וזו ראייה. בשליחות בני ישראל, למרות נוכחות מקל ביניהם, כפי שמוזכר גם בסורת אל-מיידה פסוק: "הכופרים מבני ישראל היו מקוללים על לשון דאוד ומי שהוא האחד שהוא האחד.

מי הוא זה שהוא זה שהוא בני ישראל, במיוחד מאז הופעת היהדות בקנה אחד עם הקמת ממלכת דוד וצאצאיו, מה שגרם להם לקלל על פי דוד בתהילים, ועל פי ישוע בתנ"ךבני ישראל הם על לשונם של דוד וישוע בן מרים, זאת משום שהם לא צייתו והיו עבריינים הם מצהירים על דתם של בני ישראל, אותה גילה אלוהים לנביאו משה עליו השלום.

לסיכום: בהנחה שהגענו לרעיון של שבירת הקשר בין הדת היהודיתלבני ישראל, וגם בין תורת משה ליהודים, וכן בין היהדות למונותיאיסטית והמונותיאיסטית. דתות, אז מה שם הדת מה התגלה למשה ואשר אימצו בני ישראל ההיסטוריה של. "לפני התורה ואחריההתשובה היא על פי הטקסט בקוראן: "הדת עם אלוהים היא האיסלאם היהודים מלאה בדימויים של חוסר אמון, הונאה, בוגדנות ובגידה, ידיהם נזוהמו בכל רוע ראוי לגינוי, החל בתעמולה והשמצות של הנביאים,

וכלה בהריגתם ושפיכת דמם, ובין שני הפשעים הללו הם פשעים מרובים, וצורות שונות של מרד ואי ציות. ושקיעה שלהם בחטאיהם, כיון שהם אינם נחשבים בדרשה, וכמעט לא עונש מאיים עליהם. הר הועלה מעליהם כאיום, אז הם לא חזרו בתשובה ונידון לנדודים ארבעים שנה ולכן לא סרבו ולא חזרו בתשובה וניתנו להם המן והנחמה ולכן ביקשו שום ובצל.

הדיבור על עמדותיהם של היהודים הוא דיבור מרגש, שכן הוא מספר על אישיות מוזרה מאוד, אישיות מורכבת, כמעט ולא מצליחים להבין את המבנה הפסיכולוגי שלה, ואת דרך החשיבה שלה, ולמרות כל ניסיונות הרפורמה שהובילה נביאים ושליחים ליישר את עיוותם של היהודים, ובכל זאת ניסיונותיהם כולם אם לא מיועדים לכישלון מוחלט ניגשתי אליו, ואף נביא אחד חוץ מזה שהוא סבל מהם קשות, והתלונן עליהם בפני ה', כבודו. אדרבה,

נביאייהם הם שקיללו אותם, כמו שאמר הקב"ה: הכופרים מבני ישראל קללו בלשון דוד וישוע בן מרים. וזה רק בגלל שהם אנשים. של הרוע והשחיתות, ואולי גודל הסכנה של האנשים האלה לאומה האסלאמית, ולמעשה לאנושות כולה, הוא סוד העניין של הקוראן להסביר את מזימתם נגד נביאייהם, הונאה שלהם באי-ציות, והתפשטות השחיתות, אז אולי בהזכרת עמדותיהם מה ירתיע מלסמוך עליהם, ולסמוך עליהם. והבה נרשום כמה מהעמדות שכתב הקוראן עליהן כדי שהמלמדים יוכלו להזהיר על ידו. , ומי שנחשב שוקל זאת

בני ישראל דורשים עבודת אלילים

לא נסתר מבני ישראל - שמשה עליו השלום גורש ממצרים בנס אלוהי, ואיתם נמלט ממזימת פרעה ומדיכוי - שמשה היה שליח ה', שבא לאחדו. וקראו לו, ולמרות זאת, זה היה רק זמן קצר לאחר יציאתם ממצרים והצלתם מפרעה. עד שבני ישראל ביקשו ממשה בקשה מוזרה מאוד, כשהעבירו הלאה עם שהיה מסור להם. אלילים, ויאמרו משה: עשה לנו אלהים כשם שיש להם אלים, אמר שאתה עם בורים עלערף: הו אלוהים, איך הם יכולים לבקש מנביא המונותאיזם שיעשה להם אליל לעבודתם, או שמא יציאתם ממצרים ובריחתם מהים אינה ברכה המחייבת שבח והודיה לאלוהים על הברכות שהעניק להם החלומות שלהם.

בני ישראל עובדים אלילים

אפשר לחשוב שבתוכחתו של מוסא - עליו השלום - של בני ישראל כשביקשו לעבוד אלילים באומרם: עם בורים אתה עלערף: אפשר לחשוב שתוכחה זו. ירתיע את בני ישראל מלחזור על בקשתם בעתיד ימיהם, אך עניין זה לא יקרה לעולם, שהרי לא מצא תוכחה או נזיפה בתיקון עקמתם, או בתיקון סטייתם, או בהוצאת צמח הפוליתאיזם מהם. לבבות, אז ברגע שמשה עליו השלום הלך להר אל-תור להתפלל לאדונו, אפילו השומרוני אסף את תכשיטי בני ישראל ועיצב עגל שיש לו גיחה, ואז השתטח. ישראל סגדו לו ועבדו לו, עשו נפלאות. לאחרונה נזף בהם משה על בקשתם לעבוד אלילים, והיום הם משליכים את תוכחת משה על הקיר, משתטחים על עגל שעשו במו ידיהם

בני ישראל מבקשים לראות את הבורא, כבודו

לאחר המעשה הנתעב ההוא שבו התחברו בני ישראל עם ה' הכל יכול, והגענו של משה עליו השלום, וחמתו עליהם בגלל הפוליתאיזם שלהם, הם רצו לחזור בתשובה לה', תהילה לו, כך משה רבנו. בחר שבעים איש מעמו לשוחח עם ה', ולחזור בתשובה אליו, כבוד לו, אך בני ישראל סירבו לנפשם הצנועה אלא שמרד מופיע אפילו במקומות של תשובה ומונולוגים לבורא, כבוד לו. בני ישראל ביקשו ממשה עליו השלום להראות להם את הקב"ה בגלוי, כבוד ה',

או שמא אין זה בואם לתשובה, תשובה ותשובה, אז למה הם שואלים עניין שאסור על ידי השריעה העולם הזה, כי האני שלנו לא יכול לשאת לראות את הבורא במצבו האנושי הנוכחי, וחמור מכך, הם היו תלויים באמונתם במשה בהתרחשות החזון, כאילו אמונתם בו עליו השלום הייתה צדקה. ששילמו לו, וצדקה שנתנו לו. אמר הקב"ה, והזכיר לבני ישראל את המצב המביש ההוא: אנו רואים את ה' בגלוי, אז תפס הרעם כך בזמן שהסתכלת" אלבכרה: אז הביטו בנשמות המורדות הללו, וראו את רדידות אמונתן, ואת חוסר ההערצה שלהן לאדון שלהן, תהילה לו

בני ישראל מורדים נגד הוראות אלוהים וחוקיו

האם אתה יכול לתאר לעצמך - אחי, הקורא הנכבד - עם שמעלה על ראשו הר גדול, אז הוא מצווה עליו לשמוע לפקודתו ולציית לתורתו, ולכן הם עונים לו באומרם: אנו שומעים ולא מציינים. נמצא בחלק השני, אז ה' הרים מהם את הייסורים כרחמים עליהם, אלו היהודים שהם מקור המרד והעקשנות, אז מה נוכל להעיר על עשייתם, הלשון לא מסוגלת לתאר את האנשים האלה ועוצמת העקשנות והמרד שלהם קח את מה שנתנו לך בכוח וזכור את מה שיש בו כדי שתהיו צדיקים אלבכרה: יפול עליהם קח את מה שנתנו. אתה בכוח וזכור את אשר בו, כדי שתהיה צדיק" אלערף:

זה חלק ממה שרשם הקוראן הקדוש על עמדות היהודים - ונשלים אותם במאמר אחר - ושהנפש כמעט מאסה לקרוא את המספר העצום הזה של דימויים של מרד ועקשנות, וההוא. אינו מסוגל להסביר את האישיות המורכבת הזו, למרות הברכות שאלוהים העניק להם בדת ובעולם, אלא שהם לא כיבדו את זכויותיו של אלוהים הכל יכול, ולא קיימו את בריתו, אלא הם היו עריצים, יהירים ויהירים.

, עד שאלוהים היכה אותם בהשפלה והבטיח להם, כבודו, שהוא ישלוט בהם עד יום התקומה אשר יטיל עליהם את העונש החמור ביותר, וזה רק תוצאה של מעשיהם, וגמולם של מעשיהם, ולכן אין זה מפתיע שהיהודים זכו והתנערות מהם, ולא פלא לפני כן כי נביאייהם קיללו אותם, והתלוננו. לקונצנזוס האנושי הגדול ביותר בשנאתם בפני אדונם קבוצת יהודים ממוצא מאוחר, המיוחסת לאדם המכונה ישראל בן אליעזרהמכונה בעל שם טובבאוקראינה, שנפטר בשנת לספירה.

חסידינגזר מהמילה העברית חסידשפירושה מטהר ונדר של עצמו לדת. נראה שהחסידים הם כת מיסטית שהתפצלה מהפרושים התלמודיים, הם מכבדים את התלמוד ומקבלים את דבריו, אבל יש להם פירושים אזוטריים משלהם לזה, והם מסתמכים על פרשנות אזוטרית ועל אוריינטציה מיסטית בהבדלים ביניהם עם השאר. של היהודים.לכת זו יש חסידים רבים.

בין הדברים החשובים ביותר המייחדים אותם הם:

אמונתם באחדות הקיום, ושאינן קיום ממשי מלבד קיומו של אלוהים הכל יכול, ושיצורים הם רק גילויים של אותו קיום וביטוי שלו.

אומרים בכפייה, שהטוב והרע הם מאת ה', ושאלם אדם עושה רע, עליו להיות בשלוות נפש; כי זה מאלוהים, וכל מה שהוא מאלוהים הוא טוב.

אומרים על גלגול נשמות, ושמטרתו לטהר את הנשמה ולתת לה הזדמנות להיות צדיק, אם זה לא מתאים, היא תתגלגל לגוף אחר יותר מפעם אחת עד שתגיע לצדיקה.

אומרים שיש שכר ועונש, ועל האדם להיטהר לפני כניסתו לגן עדן, וזה שהמלאכים מנערים אותו לאחר המוות כדי שיסתלקו חטאיו הגופניים והחושיים, והמלאכים מעיפים אותו בין ידיהם עד. הוא מטוהר מחטאיו הפסיכולוגיים הקשורים למחשבות ולמילים. לדבריהם, היהודי אינו מבלה יותר משנים עשר חודשים בגיהנום.

הם משתמשים בשירה ובמוזיקה בתפילותיהם.

בין הכתות הנלהבות ביותר של היהודים לביאת המשיח המושיע, שהם מאמינים שיהיה מצאצאי דוד, ועם בואו יסתיימו כל הבעיות של היהודים, ויש להם הרבה סיפורים ארוכים. מוזכרים מבחינת תפיסתם את בואו הקרבה, כך שחלקם נהגו לומר למשפחתו אם הוא רוצה לישון: ואז בא המשיח המושיע בעודי ישן, והם העירו אותי ללא היסוס.

יש מהם עשו חדר מיוחד בביתו והניחו כל דבר יקר ויקר לו, ולא הניח לאיש להיכנס אליו, קורא לו חדר המשיח א.ד.: אילו ידעתי כי שיער ראשי יהיה לבן, ועיני לא היו רואות את המשיח המושיע, לא הייתי נשאר בחיים. הו אדוני, אתה זה ששמרת עלי ושמרת אותי בתקווה זו ובאמונה זו. צחקת על אני. זה דבר טובזה דבר טוב לצחוק עליועל איש גדול כמוניתענה לי

הם משאירים צמות משני צידי הראש, ואינם מגלחים ואינם חותכים דבר מהזקן או מכל שיער הפנים חוץ מהשפם.

והם רואים שהישועה שלהם היא רק על ידי צו מופלא באמצעות המשיח המושיע, ושקיומה של המדינה היהודית, היהודים פונים תמיד. מעכב את ישועתם ומעכב את ביאת המשיח המושיע, ורוב הקבוצה הזו חיה בארה"ב

לשכנוע אחרים, בין אם נוצרים ובין אם מוסלמים, כל עוד האינטרס שלהם הוא בשכנוע, כדי לא לעורר את חשדם של הגויים נגדם אם יגלו את סכנתם היהודית נגד האינטרסים שלהם. יהודי בריטניה נהגו להסתיר את השתייכותם לדת היהודית אם רצו להגיע למשרות גבוהות בבריטניה, כי החוקים האנגלים לא אפשרו לעשות זאת על ידי יהודי. ראש הממשלה בנימין דיזראלי היה ביניהם. הוא נהג להסתיר את השתייכותו לאמונה היהודית ולא התיימר להיות יהודי. יותר מזה, היו מי שפקדו את הכנסייה בעודו יהודי, רק לטובת היהודים.

אמרנו שהדבקות בדתות היא שיטה ידועה בהיסטוריה של היהודים ואינה חדשה כל עוד היא משרתת את האינטרסים שלהם, וההיסטוריה שלהם עם הנצרות היא ההיסטוריה שלהם עם האיסלאם ועם כל הדתות והכתות. הם נלחמו באסלאם בראשיתה, בדיוק כפי שנלחמו בנצרות, כנראה במלחמה העזה ביותר, עד שאם נכשלו, הם כפרו, עשו שלום, שהיה יותר גרוע עבורו מהמלחמה לכאורה שלו. הבטוח שבהם, למשל, בתקופת הח'ליפים המודרכים בצדק ורבים אחריו, כע'ב אל אחבאר.

והיהודי הזה שהיה משוכנע באסלאם פירש את הקוראן וסיפר את החדשות. הוא ממלא את כל זה במה שהמוסלמים מכנים "הנשים הישראליות", ויהודים רבים הולכים בדרכו, עד כדי כך שהפטרת ספרי האסלאם מנשים ישראליות תכביד על כתפיהן של עשרות קבוצות של אלה בנחישות. ואז כע'ב אל אחבאר הזה משתתף בקנוניה להרוג את עומר ומודיע לו על כך בעורמה שלושה ימים לפני שזה קרה ומכריז לו שראה את זה בתורה, אז אם עומר נדהם ששמו הוזכר בה, כע'ב הסיק שמה שהוזכר הוא תיאורו, לא שמו.

אף על פי כן, הוא מייעץ לו למנות מישהו אחר לפני מותו ומי יודע, אולי הוא היה חמדן לח'ליפות בשל תפקידו בעומרואז להרוג את עומר שלושה ימים לאחר מכן, כמפורט על ידי קב

התעמולה היהודית הצליחה להטביע אמונות ודבורים רבות באופן ששיג את האינטרס שלה, כך שתראה את רוח הנאמנות ומחיאות הכפיים לילדי ישראל וקדושותיהם שולטות על כמה קדושות נוצריות.

יש את רמאותו בעותמאן אחריו ואחרי מוסלמים בכירים אחרים, ועבדאללה בן סבא פעיל בסוג אחר, והוא גם יהודי משוכנע באיסלאם. תנועותיו בין עיראק, מצרים והלבנט מקימות "תאים סודיים" שנוקמים בעותמאן ומעוררים את כעסו עליו בעצמו. והוא נמשך אליו על ידי כמה ממיטב החברים מהצד החלש והחשוף שבהם, להטיף איתו. הוא מפתה את ההמון עם הגבוהים ומשחית את האמון של כולם זה בזה, עד שהעניין מסתיים בהריגת עותמאן וחלוקת המוסלמים למפלגות, והוא מתגרה בכמה צדדים מתנגדים נגד אחרים,

ומפתה אותם להילחם. מצד שני, היא מפעילה את התעמולה ההרסנית של האיסלאם. הוא קורא לשובו של הנביא לאחר מותו, ואם עלי נהרג, הוא מכחיש שהרג אותו גם אם הכו אותו בראשו שבעים פעם, כך, המוסלמים הולכו שולל, אז הם הצטופפו בספריהם וחושבים את המיתוסים של התורה. וכך עשו היהודים עם נוצרים וכתות אחרות. הם חמקו מאחורי האיסלאם והנצרות עד שמוסלמים ונוצרים רבים מכירים בקדושת ספריהם.

התעמולה היהודית הצליחה להטביע אמונות ודבורים רבות באופן ששיג את האינטרס שלה, כך תראה את רוח הנאמנות ומחיאות הכפיים לילדי ישראל וקדושותיהם שולטים בחלק מהקדושות הנוצריות. לכן, נוצרים רבים - וגם מוסלמים רבים - מעזים לעמוד במעשיהם של הישראלים בהתחשבות הנכונה ובעונש המרתיע המגיע להם, מתוך אמונה שזהו רצון ה'. ומכיוון שההעדפה לכך ותמיכתו בעובדות היא דבר שניתן לסבול רק על ידי מאמר ענק, אנו קופצים קפיצת מדרגה לתוך העידן המודרני שלנו, ורואים שמאחורי כל דוקטרינה, פילוסופיה,

יאוריה וכל פעילות אנושית, הם מפיצים את עקרונות האחוה, החירות והשוויון אם הם מרגישים נרדפים. ולא הופיעה תורת, והיה בעד לגעת בהם בפגיעה מקרוב או מרחוק, אבל הרגו אותו, או נתנו לו דבר שיקלקלו ויועיל להם. וכל מה שהיה בעד הטוב באינטרס שלהם באופן ישיר, הם קידמו אותו בכל העולם וגידלו את בעליו, גם אם היה נתעב, בין הפרופסורים העולמיים לתרבות.

כמו כן, הם מקדמים כל עט כל עוד השפעותיו, בכוונה או שלא בכוונה, עוזרות להשחית אנשים ולהעלות את מעמדם של היהודים, כפי שעשו עם ניטשה, שתוקף את הנצרות ואת המוסר שלה, ומחלק את המוסר לשני חלקים: מוסר של הרגל כגון אלימות, ומוסר של עבדים כגון רחמים וצדקה. מה שעולה בקנה אחד עם רוחה ותולדותיה של היהדות, וסולל לה את הדרך בתודעה והופך אותה לתקדימית על ניטשה. כמו כן, הם קידמו את תורת האבולוציה ופירשו אותה כפרשנות למה שדרוין חשב, והשתמשו בה כדי לחסל את הדתות, החוקים והאמונות, בהתחשב בכך שהכל נראה לא שלם כדי לעורר לעג ובוז.

לכן, אין קדושה עבור דת, פטריוטיות, לאומיות, חוק או דברים קדושים. הם מתעסקים במדע הכלכלה, הסוציולוגיה ומדע הדת ההשוואתית, ולועגים לו לטובתם. והם פועלים להשחית את המוסר, המערכות, התרבויות והמוחות בכל העולם, ומכניסים לתוכם תיאוריות ליציניות, שרק אנשים מוכשרים בעלי מוח עצמאי מבינים את השקר שלהם. הם עומדים מאחורי כל בגד של מחשבה, אמונה, לבוש והתנהגות, כל עוד זה מועיל להם, במיוחד אם זה משחית אחרים מלבד זה.

במדע הדתות ההשוואתיות, בהן מנסים היהודים לחקור את התפתחותם ולהשוות חלק מהשברים שלהם זה עם זה, ולהשוות אותם עם דומים באחרים, למחוק את קדושתם ולגרם לנביאים להיראות כמתחזים, וכן. התנועה האוריינטליסטית, שגדשה את משרדינו בספרים הטריטוריאליים ביותר שמזייפים ומעוותים את המציאות של ההיסטוריה והציוויליזציה האמיתית של העולם הערבי והאסלאמי. הם ספרים שאינם מועילים למדע, אינם משמיעים משמעת מוסר ואינם מעדן את המוח,

ככל שהם ממלאים את מוחם של קוראיהם במידע שקרי ושגוי. אם הוא בעל אופי ונפש תקינים. או על ידי דבקות בחוסר המשמעות שלה, כך היא יורשת יהירות, טיפשות וגאווה. כמו כן, היהודים מתחננים עם כל הידע הטריטוריאלי מסוג זה כדי לעוות את דמותם של הערבים, המוסלמים, ואפילו מדינות יהודיות אחרות שאינן מסיבות דתיות ופוליטיות. באשר מסיבות דתיות, הם. מערביות, וההשלמה של היהודים עם התנועה המזרחית, מיוצגים בניסיון להחליש את האסלאם ולהטיל ספק בערכיו על ידי הוכחת עליונות היהדות עליו, בטענה שהיהדות, לדעתם, היא המקור הראשון לאסלאם. באשר לסיבות הפוליטיות, הם מתייחסים קודם כל לשרת את הציונות כרעיון ואחר כך למדינה שנית.

מה שהערבים השיגו היום, מבחינת דעיכה והידרדרות בתחומים ובתחומים שונים, ליהודים יש תפקיד מרכזי בזה, אבל מטופש לומר שהיהודים הם האחראים היחידים לכל אלה הפוליטיים, האינטלקטואליים והכלכליים. תנועות. חלק מזה הוא עבודתם בכוונה ואחרים הם פרי עבודתם של מערביים גזעניים לא-יהודים אחרים. זה גם טיפשי להטיל אחריות מלאה על היהודים והמערב,

כדי לקדם את המושג "קנוניה נגד הערבים" כי לערבים ולמוסלמים עצמם, בכוונה או שלא בכוונה, הייתה יד במה שאנחנו נמצאים על זה היום אחד הסיפורים המפחידים ביותר של הקוראן הוא סיפורם של שומרי השבת: היהודים שאלוהים הפך לקופים ולחזירים משום שלא צייתו למצוותיו בציד בשבת, היום שבו הציד נאסר עליהם. "ושאל אותם על העיר שהייתה ליד הים כשרצו בשבת." סורה אלארף

. הסיפור הוא פשוט שהקב"ה ציווה על תושבי הכפר לקחת את השבת כחג, לזכור את הקב"ה ולהתמסר לעבודתו ולא לעשות במהלכה שום עבודת עולם. אנשי הכפר עסקו בדיג, ולכן נאסר על דיג. אותם בשבת.

. כאן עקפו אנשי הכפר את מצוות ה' על ידי עריכת רשתות והצבת מלכודות לדגים ביום שישי, ולכן הדגים באים בשבת ונופלים במלכודת, ואוספים אותם ביום ראשון בבוקר, ולכן הם - כנראה - דבקו ב. מצוות ה' כל יכול ולא תפס דגים בשבת

מי שמהרהר בסיפור במנטליות יותר הגיונית ורחבה יותר בהבנה ובמימוש מטרות הדת וחכמת מצוות ה' ואיסורי ה', אז הוא מבין שראוי היה לאנשים הללו מה שקרה להם מבחינת העונש כי הם עשו זאת. חטא במרמה והכריז על כך בגלוי.

אולי אם הם היו בעידן הנוכחי שלנו, חלק מאלה המזוהים עם אנשי הידע היו מוציאים פתווה המתירה את פעולתם. בהתחשב בכך שלא לקחו דגים בשבת, ולכן הדיג שלהם מותר ולא נפלו באסור, ואם נתבונן בסיפור ללא הרהור, נגלה שהעונש מוגזם ביחס לחטא שחטאו. , אז בעלי הכפר לא עשו את אותה מגונה גדולה המחייבת קללות ועיוות, שכן היהודים הרגו את הנביאים, ואכלו ריבית, ואכלו את כספם ביניהם שלא בצדק, וכל זה יותר חוטא מאדם שצד את מה. אלוהים הרשה לצוד כל יום חוץ משבת

בעוד מי שמהרהר בסיפור במנטליות, הגיוני ורחבה יותר בהבנה ובהבנה של מטרות הדת והחכמה מאשר מצווי ה' ואיסורי ה', הוא מבין שאנשים אלו היו ראויים למה שפקד אותם מבחינת העונש כי הם עשו את החטא הזה. על ידי הונאה והכריזו על כך בגלוי והפכו את זה לחוקי, אז הם היו ראויים לעונש החמור ביותר, ואלוהים הפך אותם לקופים נתעבים. האימאם אבן קת'ר אמר: "אלו אנשים שהונו את עצמם בהפרת איסורי האל, במה שהם". "השתמשו מהסיבות הנראות לעין, שמשמעותן הפנימית הייתה צריכת האסורים

תחילת ההחלטה.. הרעיון התחיל כשאחד מתושבי הכפר רצה לאכול דגים, אז הוא הלך לחוף הים בשבת ולקח דג גדול מהמים וקשר את זנבו בחבל קשור לחוף, אחר כך הוא הלך לביתו, וכשהאיר יום ראשון, הדג עדיין היה במים, אז הוא לקח אותו לביתו ועבד עליו. הוא צלה אותו, וכאשר נפלט ריח של ברביקיו בכפר, הגיעו השכנים. אליו שואל אותו על כך, אז סיפר להם מה עשה, והנה נחלקו האנשים לשלושה צוותים:

הראשון: אישרתי את טובתו של האיש ועשיתי את אותו הדבר, ואף שלטתי ביצירת טריקים נוספים ופיתחתי רעיונות חדשים להצבת מלכודות לדגים ולשמירתם במים עד יום ראשון בבוקר; אז אי הציות הוא דלת סגורה, אם מעיזים לפתוח אותה פעם אחת, אז יהיה קל לפתוח אותה בכל פעם עד שהאי ציות יהיה טעים והנשמה תהיה רגועה עבודה, וציווי ה' מגיע אליה פתאום בעוד דעתה מוסחת

השנייה: היא גינתה את מה שעשתה הקבוצה הראשונה ואסרה עליהן, והיא עמדה בציווי ה' הכל יכול ומילאה את חובתה לצוות טוב ולאסור רע

השלישית: קבוצה שלא סרתה לאלוהים ולא עשתה את מה שעשתה הקבוצה הראשונה, אך שתקה על חוסר הציות ולא אסרה זאת, אלא ניסתה להשתיק את המטיפים והרפורמים של הקבוצה השנייה וסיכלה את המוטיבציה שלהם ב. הקריאה: קבוצה מיואשת זו התעלמה מהעובדה שקריאה לאלוהים הכל יכול וציווי על טוב ואוסר על רע היא חובה ומחויבות אסלאמית, ללא קשר לתוצאות ולפירות שהרפורמטור קוצר.

וכי ייאוש וכדורך בתיקון לבבות ובטהרת נפשות אסור ממנו, ומי שאומר: מוסלמים מושמדים הוא זה שהשמיד אותם, כפי שהוזכר בחדית אבו חוריירה, יהא ה' מרוצה ממנו. שליח האלוהים, יהי רצון ושלו, אמר: אם אדם אומר: אנשים מושמדים, האם מוסלמים הם אמתאז זה נכון

מודה בחטא

הסוררים התעקשו על עמדתם, וניסיונות הרפורמים לא הצליחו להניא אותם מעריצותם ומחוסר המוסר, אלא הם הגיעו לחוצפה ולעבירה על איסורי ה' על ידי תפיסת דגים בשבתות בגלוי ומכירתם בשווקים, ולכן

מה שמעורר אימה בסיפור הוא ניסיון להרהר בו לאור המציאות העכשווית שלנו, בה ישנן מנטליות אנליטיות רבות השואפות ומיומנות לעקוף את מצוות ה' הכל יכול, לנתח את האסור ולהכריז על כך. של חברי השבת, שהשליח עליו השלום, אסר בחדית' האותנטי: אל תבצע את מה שבלבלת את היהודים, אז הם רואים באיסורים של אלוהים

כדין עם התחבולות הקלות ביותר. " אז החוקיות של אלוהים איסורים הם רק אחד מהמאפיינים של היהודים, ויש מי שהלכו בדרכם בקרב המוסלמים, וזה בכל היבטי העסקאות

הצעיף של האישה המוסלמית עקף את התנאים וההגבלות שלו ושלט בהפחתת המאפיינים המשפטיים שלו תחת השם

הצעיף של האישה המוסלמית עקף את תנאיו ושלטה בהפחתת המאפיינים המשפטיים שלו בשם "עמידה בקצב". "האופנה". הם אף צמצמו את פסיקתה עד שהפילו את שם החובה וראו בכך "חופש אישי" בלבד

יש כאלה שקוראים לו בלא שמו כדי להטעות אנשים אומרים עליו ריבית, או תשואות בנקאיות, או הלוואות שלקחו באמתלה שזה עוזר לאנשים למלא את הצרכים שלהם והם הכרחיים בשביל זה, ולמעשה אין זה אלא ריבית, גם אם הם הפעילו פתווה שקרית מכמה הקשורים לאנשי הדעת והוא אינו אחד מהם, כי מותר שהוא פה אחד. חכמים מסכימים שאסור, ולכן זה פסול כי איתיהד אינו חולק על קונצנזוס.

אכן תימיה, ירחם ה' עליו, אומר: הו, תהילה לאל הגדול ריבית היא, שאלוהים הפאר וחיוב להלחם בה, ולקלל את מי שאוכל אותה, את המשלם אותה. , הכותב אותו, ושני העדים, הוא שהוא כדין במעט מאמץ בצורת חוזה שהוא הבל ומשחק

שינוי השם אינו משנה את השם, כי הוראות הדין האסלאמי נלקחות למטרותיהן הלגיטימיות, וכל טריק שמבקשים לרמות בכוונה להוקיע את האסור או לאסור את החוקי באמצעות השם נדחה. שווקים הם תחת השם "משקאות רוחניים", והצעיף של הנשים המוסלמיות עקף את התנאים וההגבלות שלו ושלטו בהפחתת מאפייניו המשפטיים בשם "לעמוד בקצב האופנה". הם אף צמצמו את פסיקתה עד שהפילו את שמו של חובה וראו בכך "חופש אישי" בלבד.

והחברה התירה לעזוב את התפילה באמתלה ש"דת היא יחס" ומידות טובות פטורות את הפולחן, והצווה על טוב ואוסר רע נקראה "התערבות בענייני הזולת", והקפדה מוגזמת בדת! למעשה, הפשע שלנו היה שווה לחלוטין לפשע שומרי השבת המיוצגים בהונאת מצוות האל הכול יכול, הכרה בחטא עד שהוכרז בגלוי, ודילול סוגיות משפטיות בשם העניין, הקלות והבדיה לפעמים, וגמישות והתפתחות תרבותית בזמנים אחרים.

תקציר הנאום הוא שמצבו של העושה אי ציות ללא תכסיס טוב יותר ממצבו של העושה בתחבולה, ומצבו של העושה החטא בתחבולה חמור יותר בעונש ומהיר יותר בתגמול. מהקב"ה הקב"ה מאשר אלה שעושים את זה בלי תחבולה. הם קוראים לזה לגיטימציה, "הם מטעים את הקב"ה ואת המאמינים, והם מרמים רק את עצמם, והם לא התפוצות היהודית מתייחסת לפיזורם של בני ישראל או יהודים מארץ אבותיהם הארץ. "קולטים המובטחת ולהתיישבותם לאחר מכן באזורים אחרים בעולם.

המונח "גלות" על פי התנ"ך מתייחס לגורלם של בני ישראל שהוצאו לגלות ממלכת ישראל במאה השמינית לפני הספירה, ובני יהודה ממלכת יהודה שהוצאו לגלות במהלך המאה השמינית לפני הספירה. המאה השישית לפני הספירה. בני יהודה נודעו כ"היהודים" בגלות, ו"מרדכי היהודי" ממגילת אסתר הוא האזכור הכתוב הראשון למונח

הגלות הראשונה הייתה גלות אשור, גירושם ממלכת ישראל שומרן ביוזמת תגלת-פילסר השלישי מאשור בשנת לפנה"ס. מבצע זה הושג על ידי סרגון השני עם חורבן הממלכה בשנת לפנה"ס, וסיים מצור בן שלוש שנים על השומרן שהחל על ידי שלמנצר החמישי. חווית הגלות הבאה הייתה גלות בבל, בה גורשה חלק מאוכלוסיית ממלכת יהודה בשנת לפנה"ס, ושוב בשנת לפנה"ס על ידי האימפריה הנאו-בבלית בפיקודו של נבוכדנצר השני

הפזורה היהודית התקיימה כמה מאות שנים לפני נפילת בית שני, והתיישבותם בארצות אחרות לא הייתה ברובה תוצאה של עקירה בכפייה.

לפני אמצע המאה הראשונה לספירה, בנוסף ליהודה, סוריה ובבל, היו קהילות יהודיות גדולות בפרובינציות הרומיות של סוריה פלסטין, מצרים, כרתים וסירנאיקה, וברומא עצמה. אחרי המצור על ירושלים בשנת לפני הספירה, כאשר הפכה ממלכת החשמונאים למדינת חסות של רומא, העלייה הגבירה את הצפיפות. האזור היה מאורגן כפרובינציה רומית של יהודה בשנת לספירה.

אנשי יהודה מרדו נגד האימפריה הרומית בשנת לספירה במלחמה היהודית-רומית הראשונה, שהסתיימה עם חורבן ירושלים בשנת לספירה. הרומאים הרסו את בית המקדש השני ואת רוב ירושלים במהלך המצור. רגע פרשת המים הזה, חיסול המרכז הסמלי של היהודי ושל הזהות היהודית, אילץ יהודים רבים לנסח מחדש הגדרה עצמית חדשה, תוך התאמת קיומם לסיכוי לתקופה בלתי מוגבלת של יציאת מצרים.

בר כוכבא הוביל מרד נגד אדריאנוס בשנת לספירה, הקשור לשינוי שמה של ירושלים לאליה קפיטולינה. לאחר ארבע שנים של מלחמה הרסנית, המרד דוכא ונמנעה מיהודים להגיע לירושלים.

במהלך ימי הביניים, עקב הגברת ההגירה והיישוב מחדש, היהודים התחלקו לקבוצות אזוריות מובחנות אשר מטופלות כיום בדרך כלל לפי שתי קבוצות גיאוגרפיות בסיסיות: יהודים אשכנזים בצפון אירופה ובמזרחה, ויהודים ספרדים בחצי האי האיברי ספרד ופורטוגל, צפון אפריקה והמזרח התיכון. קבוצות אלו חולקות היסטוריה דומה של קווי דמיון תרבותיים רבים וכן סדרה של מעשי טבח, רדיפות וגירושים, כגון גירוש ספרד ב-1492, גירוש מאנגליה ב-1290 וגירוש ממדינות ערב ב-711.

למרות ששני הענפים כוללים מנהגים אתניים ותרבותיים ייחודיים רבים, ויש להם קשרים לאוכלוסיות מארחות מקומיות כגון מרכז אירופה לאשכנזים והיספנים וערבים לספרדים והדת והמוצא המשותף שלהם, כמו גם תקשורת וניידות אוכלוסין מתמדת, היא אחראי לתחושת זהות תרבותית ודתית מאוחדת. יהדות בין ספרדים לאשכנזים מהתקופה הרומית המאוחרת ועד ימינו.

הפזורה הקדם-רומית

בשנת לפנה"ס כבשו האשורים, בראשות סרגון השני, יורשו של שלמנאסר החמישי, את ממלכת ישראל, וישראלים רבים גורשו למסופוטמיה. הפזורה היהודית הראויה לציון החלה לחפוף לתקופת גלות בבל במאה השישית לפנה"ס. לאחר הפלת ממלכת יהודה בשנת לפנה"ס ע"י נבוכדנצר השני מבבל ראה שבי בבבל גירוש חלק גדול ממנה. אוכלוסיה למסופוטמיה, ליהודים היו שני מרכזים שתי תרבויות מרכזיות: בבל וארץ ישראל המגורשים חזרו לשומרון לאחר שכורש הגדול, בתורו, כבש את האימפריה הניאו-בבלית.

ספר עזרא המקראי כולל שני טקסטים שנאמרים שהם גזירות המאפשרות ליהודים מגורשים לחזור למולדתם לאחר עשורים רבים ומצווים על בניית בית המקדש מחדש. הבדלים בתוכן ובטון של שתי הגזירות, האחת בעברית והשנייה בארמית, הביאו כמה חוקרים להטיל ספק באמיתותן. גליל כורש נחשב פעמים רבות להוכחה לתקפותן של שתי הגזירות הכתובות שיוחסו לכורש, וגליל זה הוא לוח עתיק הכתוב עליו כרוז בשם כורש המתייחס לשיקום מקדשים ושיבתם של עמים גולים, בעוד חוקרים אחרים מציינים שהטקסט של הגליל מתייחס לבלל ומסופוטמיה ואינו מזכיר את יהודה או ירושלים.

לסטר אישר. ע'ראבה קובע כי "גזירת כורש לכאורה" בנוגע ליהודה "לא יכולה להיחשב מהימנה", אך הייתה "מדיניות כללית המאפשרת למגורשים לחזור ולהקים מחדש מקומות פולחן". הוא גם קבע כי ארכיאולוגיה מצביעה על כך שהחזרה הייתה "טפטוף" לאורך עשרות שנים, ולא אירוע בודד. אין התרחבות פתאומית של בסיס האוכלוסין של ואין אינדיקציה מהימנה לחשיבות מיוחדת למחוז של יהודי מדינה. למרות שרוב היהודים בתקופה זו היו בבבל, בעיקר משפחות עשירות, הנוכחות שהייתה להם.

שם תחת השליטים העוקבים של האכמנים, הסלאוקים והפרטים והססאנים, נמחק ונטול כל השפעה פוליטית. העניים והנלהבים מבין הגולים חזרו ליהודה/ארץ ישראל בתקופת שלטונם של האכמנים בערך לפנה"ס עם,

בית המקדש שנבנה מחדש בירושלים כמרכזם, הם התארגנו לכדי קהילה מלאת התלהבות דתית יוצאת דופן וזיקה חזקה לתורה כמרכז זהותה. עם התגברות מספרם של הגרעין הקטן הזה עם הצטרפותם של מתגיסיים ממקומות שונים, הקהילה התעוררה למודעות עצמית ושוב נאבקה למען עצמאות לאומית, זכויות פוליטיות וריבונות. הפזורה היהודית הראשונה קמה במצרים במאה האחרונה של שלטון פרעוני, כנראה שההתיישבות שם הייתה בתקופת שלטונו של אשורבניפל או בתקופת בסמטיק הראשון של מושבה של שכירי חרב יהודים,

קאסטה צבאית ששירתה את הממשלות הפרסיות, התלמאות והרומיות ברציפות עד לעשורים הראשונים של המאה השנייה לספירה, כאשר היא נמחצה על ידי המרד נגד טראיאנוס. נוכחותם נתמכה על ידי מנהלים יהודים רבים שהצטרפו אליהם במרכזים הצבאיים והעירוניים של מצרים. לפי יוספוס, כאשר תלמי הראשון כבש את יהודה, הוא לקח שבויים יהודים למצרים, ויהודים רבים אחרים היגרו מיהודה למצרים מרצונם, נמשך מהמדיניות הליברלית והסובלנית של תלמי והאדמה הפורייה של מצרים.

תלמי יישב את היהודים במצרים כדי לשכור אותם כשכירי חרב. פילדלפוס שיחרר אז את היהודים שנקחו למצרים כשבויים ויישב אותם בקלרוצ'יאט, או מושבות מיוחדות, כיחידות צבאיות יהודיות. בעוד שהקהילות באלכסנדריה וברומא היו עוד מלפני מרד המכבים, האוכלוסייה בפזורה היהודית כן. לא יגדל עד לאחר מסע פומפיוס הגדול המצור על ירושלים בשנת לפנה"ס.

מדינת היהודים חוותה תקופה של תהילה בשלטון הנסיכים החשמונאים, שהיו תחילה כוהנים גדולים ואחר כך מלכים, וכללה אזורים רבים. אולם עד מהרה, המחלוקת בתוך המשפחה השלטת והטינה הגוברת של האדוקים כלפי שליטים שלא גילו עוד כל הערכה לשאיפות האמיתיות של הווסלים שלהם, הפכו במהרה את האומה היהודית לטרף קל לשאיפותיהם של היורשים הסלאוקיים, הסמכותיים שהולכים ומתרבים. הרומאים האימפריאליסטים של אותה תקופה. בשנת לפנה"ס כבש פומפיוס את ירושלים והיהודים איבדו את עצמאותם וריבונותם המדינית, וגבינוס העמיד את העם היהודי במחווה.

אוכלוסיית הפזורה המוקדמת

כבר במאה השלישית לפני הספירה קמו קהילות יהודיות באיים האגאי, יוון, אסיה הקטנה, קירנאיקה, איטליה ומצרים. בפלסטין, הכבישים החדשים החלו לפרוח תחת תקופת השלום החיובית - בערך מאה שלמה - שבאה בעקבות הופעתם של התלמידים. דרך כל מיני קשרים, ובעיקר הודות להתפתחות המסחר, חלחלה ההלניזם לכל תחומי החיים בדרגות שונות. נמלי חוף הים התיכון היו הכרחיים למסחר, ועברו התפתחות רבה מתחילת התקופה ההלניסטית. בפזורה המערבית, עד מהרה הגיעה היוונית לשלוט בחיי היהודים,

והותירה מעט סימנים של קשר עמוק עם עברית או ארמית, האחרונה אולי הרווחת ביותר. מונעים מהתקווה למצוא הזדמנויות חדשות, נדדו יהודים ליישובים יוונים חדשים שקמו במזרח הים התיכון ובאזורים שהיו בעבר תחת האימפריה הפרסית לאחר כיבושיו של אלכסנדר מוקדון. שיעור הפזורה היהודית גדל בהתמדה ביחס לגודלה הכולל של האומה לאורך התקופה ההלניסטית והגיע לממדים מדהימים בתחילת התקופה הרומית, במיוחד באלכסנדריה.

עם זאת, לא הייתה זו הסיבה היחידה מאחורי העובדה שהעם היהודי היה גורם פוליטי מרכזי באותה תקופה, במיוחד מאחר שיהודי התפוצות נותרו מאוחדים היטב עם מולדתם למרות מתחים תרבותיים, חברתיים ודתיים חזקים. סמולוד כותב כי "סביר להניח שיישובים רבים, כמו זה בפוטאולי שהעיד על כך בשנת לפני הספירה, מתוארכים לרפובליקה הרומית המאוחרת הקדם-רומיתאו מהאימפריה המוקדמת והתעוררו על ידי הגירה מרצון שנמשכה על ידי מסחר ומסחר".

יהודים רבים היגרו לרומא מאלכסנדריה כתוצאה מפריחת יחסי המסחר בין הערים. קשה לתארך את הישובים הרבים. ייתכן שחלק מההתנחלויות נבעו מהגירה של יהודים לאחר השבתת המרידות היהודיות. קהילות אחרות, כמו הקהילה היהודית ברומא, היו הרבה יותר ותיקות, החל לפחות מאמצע המאה השנייה לפני הספירה, למרות

שהתרחבו מאוד לאחר מסע פומפיוס בשנת לפנה"ס. הרומאים סיפחו את יהודה בשנת לספירה. רק יהודי בבל נותרו מחוץ לתחום השלטון הרומי. בניגוד ליהודי המערב ההלניסטים דוברי היוונית, הקהילות היהודיות בבבל ויהודה המשיכו להשתמש בארמית כשפתן העיקרית.

כבר באמצע המאה השנייה לפני הספירה, המחבר היהודי של ספר ג' של נבואות הסיבל התייחס לנושא "העם הנבחר" באומרו: "מלאה בך כל ארץ וכל ים". עדים שונים כמו סטרבו, פילון מאלכסנדריה, סנקה, לוקס מחבר מעשה השליחים ויוספוס כולם מזכירים את האוכלוסייה היהודית בערי אגן הים התיכון.

המלך אגריפס הראשון, במכתב לקליגולה, קיטלג כמעט את כל המדינות ההלניות והלא-הלניות של המזרח כמחוזות של הפזורה היהודית. קטלוג זה היה רחוק מלהיות שלם מכיוון שהוא לא כלל את איטליה וסירנה. ממצאי כתובות גדלים משנה לשנה במספר הקהילות היהודיות המוכרות אך יש להתייחס אליהם בזירות בשל היעדר ראיות מדויקות למספרם.

לפי ההיסטוריון היהודי העתיק יוספוס, האוכלוסייה היהודית השנייה בגודלה אחרי ארץ ישראל ובבל הייתה בסוריה, במיוחד באנטיוכיה ובדמשק, שם נהרגו בין יהודים במהלך המרד הגדול. הפילוסוף היהודי הקדום פילון מאלכסנדריה העריך את מספר האוכלוסייה היהודית במצרים במיליון, או שמינית מהאוכלוסייה. אלכסנדריה הייתה אז החשובה ביותר בקהילות יהודי מצרים ללא עוררין. יהודי הפזורה המצרית היו בשוויון נפש עם עמיתיהם התלמיים והיו להם קשרים הדוקים עם ירושלים. כמו הפזורה ההלניסטית, הפזורה המצרית הייתה אופציונלית ולא כפויה.

אם לשפוט על פי דיווחים מאוחרים יותר על רצח העם בשנת לספירה, האוכלוסייה היהודית של קירנאיקה, קפריסין ומסופוטמיה הייתה בוודאי גדולה. בראשית שלטונו של אוגוסטוס קיסר היו ברומא יותר מ-יהודים אם כי מספרים שרק מספר זה ליווה את השליחים שבאו לדרוש את הפקדתו של ארכלאוס

מקורות רבים אומרים שהיהודים היוו עשירית מלאה מאוכלוסיית העיר העתיקה רומא עצמה. לבסוף, אם הסכומים שהוחרמו על ידי הפרוקונסול לוציוס ולריוס פלאקוס בשנת לפנה"ס מס של שתי דרכמות לאדם למשך שנה פירושו רבים בעולם הערבי. שהאוכלוסייה היהודית באסיה הקטנה הסתכמה ב-גברים בוגרים, בסך הכל לפחות נפשות והאסלאמי משתמשים במילה "יהודים" כדי להתייחס לכל ישראל. להיפך, הקוראן הקדוש השתמש בכמה ביטויים לשוניים כאשר דיבר על בני ישראל, ולכל אחד מהביטויים הללו יש משמעות ומשמעות משלו והוא מדבר על קבוצה מסוימת, ואלה חלק מביטויי הקוראן. משמש בהקשר זה

הקטגוריה הראשונה

זהם "בני ישראל", כלומר בניו של יעקב אדונינו עליו השלום, הנקרא גם אדוננו ישראל, כנאמר בפסוק הנעלה

בין בני ישראל נמצאים יוסף אדוננו, משה רבנו, אהרן, דוד, שלמה, איוב, זכריה, יחיא, והמשיח, שלום ה' על כולם. לכן, העלבת "ישראל", שהוא נביא ה' יעקב, עליו השלום, או "בני ישראל", וביניהם נביאים ושלוחים, נחשב לאחד החטאים המרכזיים בספר אלוהים, אין צורך שחלק ישכחו או ישכחו את דברי הקוראן. על "ילדי ישראל", כגון

בני ישראל, זכרו את טובתי שהענקתי לכם, ושהעדפתי אתכם על פני העולמות - סורה אלבכרה

ואכן, נתנו לבני ישראל את הספר, החכמה והנבואה, וסיפקנו להם דברים טובים, והעדפנו אותם על פני העולמות - סורה אל-ג'תיה טז

ואני רוצה להזכיר כאן שמי שמתנגד לפסוקים הנ"ל מתנגד למה שבא בקוראן. לא אני גיליתי את הפסוקים הללו, אלא הקב"ה ריבוננו של עולם! אז מי שיש לו התנגדות, שיתנגד למגלה הפסוקים, לא לי

עכשיו אני כמעט יכול לשמוע קצת לחישות, "מה עם הקללה של בני ישראל בקוראן, כפי שלימדו אותנו אנשי הדתכדי להגיב לנקודה זו, נתבונן בפסוק בו נהגו קיצונים רבים כדי לגייס שנאה פתולוגית לבני ישראל, והנה הפסוק האצילי בו השתמשו השייח'ים הללו:

ארורים היו אלה מבני ישראל שכפרו בלשונם של דוד וישוע בן מרים.

אז האם הפסוק קילל את "בני ישראל" או שדיבר רק או "קילל" את "הכופרים" ביניהם כלומר, לא כולם. אין השוואה בין "הכופרים מבני ישראל" היו מקוללים ל"בני ישראל ארלו" ו"מי" בפסוק הראשון מתייחס להגדרת קטגוריה ספציפית כך ש. הפסוק אינו מוכלל לכולם.

בניגוד לפסוקים הקודמים, שדיברו באופן כללי על בני ישראל, פסוק הקללה הנ"ל צוין רק עבור "הכופרים" ביניהם, וזה היה בעינינו לפני התגלות הקוראן. במקרה, לא ניתן להגדיר "חוסר אמונה" כדחייה של מוחמד או הדת האסלאמית.

ועכשיו בא אליי הפסוק האצילי, "אלה שמאמינים, ומי שהדריכו, הנוצרים, והאנשים המאמינים באלוהים, והיום האחרון, ומי שהוא הטוב, הוא טוב. והפסוק, כפי שאנו רואים, לא קבע את האמונה במוחמד או בקוראן לתנאי שיהיה אדם מקובל על ה', או במילים אחרות, הפסוק האציל אינו רואה באדם כופר כל עוד הוא. מאמין בקיומו של אלוהים וביום האחרון ועושה מעשים צדיקים המועילים לאנשים.

השאלה השנייה כאן היא איך חלק מהאנשים הבינו את פסוק ה"קללה" כהכללה לכל בני ישראל ואילו דוד וישו בן מרים, הנזכרים בפסוק האציל, ובלשונם מזכירים "קללה" כנזכר בפסוק, הם גם הם מ"בני ישראל

קטגוריה שתיים

והם "אלה יהודים", כלומר אלו שחזרו לה' מבני ישראל, ואמרו "הדרכנו אליך", כלומר, חזרנו אליך. הפסוקים הנאצלים הבאים. הזכיר את בני ישראל שחצו את הים עם משה עליו השלום:

ואתה הדרכת את מי שאתה רוצה.

הקטגוריה השלישית

הם "בעלי השבת" והם היו קבוצה קטנה של בני ישראל שייצגו בתוכם את בני הכפר, הם ניסו להונות את הקב"ה ולעקוף את פסוקי התורה ומצוותיו בהם לא לעבוד בשבת או כפי שנקרא שמירת שבתסיפורם של האנשים הללו: הוזכר באמירת הקב"ה:

ואלה הם היחידים המוזכרים בפסוק וידעתם את אלו מכם שעברו על השבת, אז אמרנו להם: "היו קופים, בזים" סורה אלבכרה

בנוסף, התיאור בפסוק הקודם עם המילה "קופים" עשוי להיות מטפורה לשונית המעידה רק על חיקוי עיוור ללא חשיבה כפי שעושים רוב הסלפים בזמננו בכלל, הפסוק בכל האפשרויות מדברות רק על אנשי כפר מסוים בזמן ובמקום ספציפיים ואינן מדברות על כלליות ה"בני ישראל".

קטגוריה רביעית

והם ה"יהודים" והם, כפי שמתברר מהתבוננות מדוקדקת בקוראן, כתות מוגבלות של בני ישראל, שהיו נוכחים בחצי האי ערב בזמן הופעת האסלאם שם לפי האזכורים האסלאמייםאלו, כלומר ה"יהודים", הם אלו שאמרו עוזאיר הוא בן האלוהים ויאמרו היהודים עזרא הוא בן האלוהים והם אלו שאמרו יד ה' היא. קשור ויאמרו היהודים יד ה' קשורהזה מבדיל אותם משאר בני ישראל שלא אמרו דברים כאלה.

כדבר האמת, מי שרוב המוסלמים מכנים היום "יהודים" אינם מאמינים כלל ש"עוזאיר" הוא בנו של אלוהים, וכי העם הדתי בישראל מאמין - ואף עובדים את אלוהים - שידי פתוחות ו הוא מבלה איפה שהוא רוצה.

לכן, יישום המילה "יהודים" על כל בני ישראל אינו מדויק וסותר את נוסח הקוראן ואת המציאות.

ברור מהקשר זה שקיים בלבול לשוני בשימוש במילים ובמשמעותן, ושהבלבול הזה גרם לשנאה היסטורית לכל בני ישראל.

חלקם עשויים לצעוק כעת בזעם, "מה עם הניסיון להרוג את השליח ולבגידה בברית בח'בר

:ואני אומר להם בקול גדול מה אמר ה' אלקיך

שאף נושא בעול ישא בנטל של זולתו, ולאותו אדם אין לו אלא מה שהוא שואף אליו - סורה אלנג'ם פסוקים - כלומר, אין זה הוגן לתת דין וחשבון לכל בני ישראל על טעות. שנעשו על ידי כמה מהם שהתרחשו לפני יותר מאלף שנים, אם ספרי ההיסטוריה האסלאמית בהקשר זה נכונים השבח לאל, ותפילות ושלום על שליח האלוהים, משפחתו, חבריו ואלה שהונחו על ידי הדרכתו.

לגבי הדברים הבאים: כמה עיתונים מקומיים פרסמו הצהרה של כמה אנשים שבה אמר את הדברים הבאים: אין לנו עוינות ליהודים וליהדות, ומכבדים את כל הדתות המונותאיסטיות בהקשר לדברים שלו על המצב. במזרח התיכון לאחר התקופות היהודית נגד הערבים. ומכיוון שהדיבור הזה על היהודים והיהדות סותר את האמירה הברורה של ספר הקודש והסונה המטוהרת, וסותרים את האמונה האסלאמית, וזו אמירה שיש מי שחוששים שיטעו בה, ראיתי את האזהרה על הטעות. בו כעצה לאלוהים ולעבדיו.. אז אני אומר

הספר, הסונה והקונצנזוס של המוסלמים מצביעים על כך שחובה על המוסלמים להיות עוינים כלפי הכופרים בקרב היהודים, הנוצרים ושאר הפוליתאיסטים, ולהיזהר מלאהוב אותם ולקחת אותם כידידים.

הספר, הסונה והקונצנזוס של המוסלמים מצביעים על כך שחובה על המוסלמים להיות עוינים כלפי הכופרים בקרב היהודים, הנוצרים ושאר הפוליתאיסטים, ולהיזהר מלאהוב אותם ולקחת אותם כבעלי ברית, כפי שאמר אלוהים הכל יכול. בספרו הברור, שהשקר אינו מגיע אליו מלפניו או מאחוריו, כגילוי מפי החכמים והראויים, שהיהודים הפוליתאיסטים הם האנשים העוינים ביותר למאמינים.

ויאמר הקב"ה, אתם המאמינים, אל תיקחו את היהודים והנוצרים, שומרי חלקם הם שומרי חלקם, ומי מכם, מי מכם, מי מכם, אתה מי ממך, מי ממך מי ממך, מי ממך מי ממך, מי ממך מי ממך, מי ממך מי ממך, מי ממך מי ממך.

אמר הקב"ה: הוי מאמינים, אל תיקחו את אבותיכם ואת אחיכם השומרים, אם אתם אוהבים את חוסר האמונה על האמונה, ומי שהוא מן האמונה.

והצטרפו אלמעידה: פסוק.

אמר הקב"ה: אל תמצא עם מאמין בה' וביום האחרון ישמדו על ידי מי שגרוע יותר אלהים ושליחו, ואם היו אבותיהם, או אבותיהם, או אם העם.

ישנם פסוקים רבים במובן זה, והם מצביעים במפורש על ההכרח לשנוא את הכופרים של היהודים, הנוצרים וכל צבע מתאר. שאר הפוליתאיסטים, ועל ההכרח באיבה כלפיהם עד שיאמינו באלוהים בלבד, וכן מעידים על איסורם.

בפסוקים אצילים אלו, הוא דחק במאמינים לשנוא את הכופרים, ולהיות עוינים כלפיהם למען אלוהים, כבודו, במובנים רבים, ולהזהיר מלקיחתם כבעלי ברית, ולהכריז שהם עושים זאת. אל תפלו בהבאת הרע לנו, וזוהי פירוש דברו, עליון: שחיתות וחבלה. והוא, תהילה לו, הכריז שהם יאהבו את קללתנו, וקללו: קושי, והבהיר

שהשנאה יצאה מפיהם, וזהו במה שהם משמיעים במילים למי אתה מהרהר ומנמק. על ידי האיסלאם בצביעות לממש את כוונותיהם הרעות, ואם הם לבד עם השדים שלהם, חבר בקצות האצבעות של המוסלמים מכעס, אז הקב"ה הזכיר שהמעשים הטובים שקורים לנו מתוך תהילה, העצמה וניצחון על אויבים, ודומים, מצער אותם, וכי מה שקורה לנו מדברים רעים כמו תבוסה, מחלות וכדומה, משמח אותם, וזה רק בגלל עוצמת האיבה שלהם ושנאתם אלינו ואל דתנו.

ויחסם של היהודים כלפי האסלאם, שליח האסלאם ואנשי האסלאם מעידים כולם על מה שהצביעו הפסוקים האצילים על עוצמת העוינות שלהם כלפי המוסלמים, ומציאותם של היהודים בזמננו ובעידן של הנבואה וביניהם היא אחת העדויות הגדולות ביותר לכך, ובדומה לכך מה שקרה מהנוצרים ומהכופרים האחרים במונחים של מזימות נגד האיסלאם ולחימה באנשיו, מאמצים מתמשכים להטיל בו ספק, להרחיק אותו, להונות את חסידיו, ולהוציא סכומי כסף עצומים על מטיפים לנצרות וסנגוריה, כל זה מעיד על מה שמצינים הפסוקים האצילים שחובה לשנוא את כל הכופרים ולהיזהר מהם וממזימותיהם ולקחת אותם כבני ברית.

חובה על אנשי האסלאם לשים לב לעניינים הגדולים הללו לאיבה ולשנוא את מי שאלוהים ציווה לאיבה ולשנוא אותו בין היהודים, הנוצרים ושאר עובדי האלילים עד שיאמינו באלוהים לבדו, וידבקו בדתו שבה שלח את נביאו מחד, שלום וברכות ה'. אותו. עד שתאמין באלוהים בלבד אל-מומתחינה

ובאמרו של הקב"ה: תמצא את היהודים והפוליתאיסטים העוינים ביותר לאלו המאמינים אלמעידההיא אינדיקציה ברורה לכך שכל הכופרים כולם אויבים למאמינים באלוהים, כבודו, ו שליחו מוחמד עליו השלום, אבל היהודים והפוליתאיסטים, עובדי אלילים, הם העוינים ביותר למאמינים, ובזה יש פיתוי למאמינים, כבוד ה'. איבה כלפי הכופרים והפוליתאיסטים. באופן כללי, ולהגדיר את היהודים והפוליתאיסטים ביתר איבה בתמורה לעוצמת האיבה שלהם כלפינו, וזה מחייב זהירות רבה יותר מפני מזימותיהם ואיבהם.

האנסארי הלך לחייבר כדי להחרים את פירות התמרים על היהודים, והנביא, תפילת אלוהים ושלום עליו, טיפל בהם על עצי הדקל שלה ועל אדמתה במחצית פרי עצי הדקל והיבולים. מי הם מספר הקופים והחזירים שלך, וששנאתי אליך ואהבתי לשליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלום לא תכריחו אותי לדכא אותך אמרו היהודים: בזה השמים. והארץ הוקמה. הצדק מחויב ביחס לקרוב ולרחוק, לחבר ולשנוא, אך אין בכך כדי למנוע שנהא ואיבה כלפי אויבי ה', ואהבת חבריו ובני בריתו הנאמנים של ה', בהתאם לראיות המשפטיות מהספר והסונה, ואלוהים הוא העוזר.

באשר לאמירת הכותב: ואנו מכבדים את כל דתות השמיים נכון, אבל הקורא צריך לדעת שדתות השמיים נכנסו לתוכם מעיוות ושינוי שרק הקב"ה יכול לספור, מלבד דת האסלאם. , שאיתו שלח אלוהים את נביאו, חברו, ומיטב יצירתו, נביאו, האימאם שלנו, ואדוננו מוחמד בן עבדאללה, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו, אלוהים נשא אותו והגן עליו מפני שינוי ושינוי. , וזה על ידי שמירת ספרו היקר וסונת שליחו הנאמן עליו מאת אדוניו, מיטב התפילות והשלום, כמו שאמר הקב"ה: אכן, הורדנו את הזיכרון, ואנו שומרים אל- היג'ר: אלוהים שמר על הדת ושמר אותה מעלילות האויבים עם מומחים של מבקרים ישרים, הם שוללים ממנו את עיוות הקיצוניים, גניבת עין של מזייפים, שקרים של משמיצים, ופרשנות של הבורים.

זה מאלוהים, וזה לא מאלוהים, והם אומרים שקרים על אלוהים בזמן שהם יודעים הפסוקים במובן הזה הם רבים.

באשר למה שהיה מהדתות השמימיות הקודמות ללא שינוי ושינוי, אלוהים ביטל זאת על ידי שליחת שליח אלוהים, יהי רצון תפילות אלוהים ושלום עליו, וחשיפת הקוראן האציל.

הג'ין והאנושות, בין אם הם יהודים, נוצרים או אחרים מכל הגזעים של ילדי אדם, ומכל גזעי הג'ין, שמחים להיכנס לדת האל, שנשלחה על ידי חותם השליחים העם בכלל, ולעמוד בה ולקיים אותה, כי זו דת האסלאם שאלוהים לא מקבל מאף אחד אין דת מלבדו

לכן חובה על כל תושבי כדור הארץ, הן הג'ין והן האנושות, בין אם הם יהודים, נוצרים או אחרים מכל גזעי בני אדם אימצו את האיסלאם, אז הם קיבלו הדרכה נכונה, ואם הם פנו, אז זו רק חובתכם ומכל גזעי הג'ין, להיכנס לדת להעביר את המסר אל-עמראן

הקב"ה יספיק להם, והוא שומע יודעין אלבכרה: אמר הקב"ה: וכל המבקש להיות כדת אז לא יתקבל ממנו ובשבילו מן ה'. אחד שהוא ממנו

בפסוקים אצילים אלו יש עדויות ברורות והוכחות חותכות להכרח לשלוט בין יהודים, נוצרים וכל האנשים לפי מה שאלוהים גילה לנביאו מוחמד עליו השלום והברכה, ושאין אסלאם לאיש ולא הנחיות למעט על ידי עקוב אחר מה שהביא, וכי כל מה שנוגד שנמצא בשלטון הבורות וכי אין כלל טוב יותר מכלל האיסלאם. בפסוק מכובד זה, יש הוכחה מוחלטת והטיעון הבלתי ניתן להפרכה לכלליות שליחותו של הנביא, תפילת ה' ושלומו עליו, ליהודים ולנוצרים, וכי הוא נשלח להקל עליהם, וכי ההצלחה אינה מגיעה לכל מי שהיה בזמנו מקרב האומות, וכן הלאה לאחר מכן עד השעה, אלא באמונה בו, בנצחונם, בקידושו ובעקבות האור שנתגלה עמו

מהפסוק הזה ומהפסוקים שלפניו ברור לכל בר דעת שההדרכה, הגאולה והאושר מגיעים רק למי שמאמין עשוי להיות מזהיר לעולמות אל-פורקאן במוחמד עליו השלום, ועוקב אחר ההדרכה שהביא

ובשני הסחיות בסמכותו של ג'ביר בן עבדאללה, יהי רצון ה' בו, אמר: שליח ה' עליו ה' תפילת ה' ושלומו: ניתנו לי חמשה דברים שאף אחד מהנביאים לא לפני כן. ניתנו לי. לכל אנשי אשיתפלל, והותרו לי השלל, ולא הותרו לאיש לפני, ונתנה השתדלות, ונשלח הנביא לעמו בפרט, ואני נשלחתי לעם בכלל

ובסאחי מוסלמי בסמכות אבו חוריירה, יהי רצון ה' בו, אמר: שליח ה' עליו ה' תפילות ושלומו אמר: במי שנשמתי בידו, אין איש מן. העם הזה, יהודי או נוצרי, שומע עלי ואז מת בלי להאמין במה שנשלחתי איתו, אלא שהוא יהיה בין אנשי הגיהנום

יש הרבה פסוקים וחדית'ים במובן זה, ואני מקווה שמה שהזכרנו יהווה אינדיקציה וישכנע את הקורא בחובה להיות עוין את הכופרים בקרב היהודים ואחרים ולשנוא אותם למען השם האיסור על ידידותם ולקחתם כבעלי ברית, ולבטל את כל החוקים השמימיים פרט לחוק האסלאם שבאמצעותו שלח אלוהים את חותם הנביאים ואת אדון השליחים ומנהיגו של נביאנו האדוק מוחמד אבן עבדאללה, עליו השלום, ועל כל הנביאים והשליחים, ועשה אותנו בין ההולכים אחריהם בטוב עד יום הדין שיש לו כח על הכל,

ומשמעות ביטול החוקים הקודמים היא לא שלא מכבדים אותם. , או שמותר לגרוע מהם. יש אומרים שמותר ללכת אחר חלק מהם, או שמי שייחס להם בין היהודים או אחרים הוא בהדרכה. אויבי הקב"ה המסתירים את האמת בזמן שהם יודעים. ולשקר על אלוהים ועל דתו כנדרש מגחמותיהם ולכתוב מהם ספרים כמו ידיהם ולומר: זה מאלוהים, וכך כל מי שיש לו ידע ותובנה ולו הקטנה ביותר יודע שחובתם של כל הטעונים בג'ין.

והאנושות היא להיכנס לדת האלוהים שהיא והאיסלאם ושהם דבקים בו, ושאין זה מוצדק שאף אחד יחרוג מזה, לא ליהודי, ולא לאישה נוצרייה ולא לאף אחד אחר, אלא מה שחייב על כל מי שהופקד מאז. הקב"ה שלח את נביאו ושליחו מוחמד, עליו תפילת ה' ושלומו, עד שייכנס יום הדין לאסלאם ולדבוק בו, ומי שמאמין שזה מוצדק עבורו סטייה מחוק מוחמד, שלום ושלומו. עליו, כשם שאל-חייד הרחיב בסטייה מתורת משה, בן שיחו של הרחמן, עליו השלום והברכה, כך הוא כופר, לפי הקונצנזוס של עם הדעת

והקב"ה הוא העוזר, והוא מספיק לנו, והוא המטפל הטוב ביותר לענינים, ואנו מבקשים ממנו, הקב"ה, להעמיד אותנו איתנים בדתו וליישב את תנאי כל המוסלמים, ולברך את שלו. עבדים על ידי כניסה לדתו, ואי אמונה במה שסותר אותה, כי הוא בעל עוצמה על הכל, וברכת ה' ושלומו על עבדו ושליחו מוחמד ועל כל הנביאים והשליחים וכל השאר הצדיקים והשבחים. לאלוהים, ריבוננו של עולמאלוהים הכל יכול ושליחו האמין, יהי רצון ושלומו ה', הקיפו אותנו בראיות מרפא מספיקות על קץ היהודים והנוצרים, וזה כבר הזכר בגלריית הראיות הקוראניות והנבואיות

החזרה של דת זו לשלטון המוסלמים כפי שהיה בהופעתה הראשונה, ונדון בעניין זה בפירוט כדי לדעת כיצד סופו של כל היהודים והנוצרים ושאר העמים.

קודם כל, עלינו לציין את העובדה שאמריקה, המטיפה של הצלבנים, נכנסה לקו החזית לצד היהודים בשם המלחמה בטרור כעילה להשמדת מוסלמים, במיוחד לאחר עלייתם של האונגליסטים הקנאים. , שרואים שתמיכתם ביהודים בפלסטין ובמקומות אחרים היא הגשמת הנבואות שאליה הם מתייחסים, כך שזו ברית. זה מתועב להשמיד את האומה ולהשתיק את קולה לנצח, אבל הם לא יצליחו וזה נצחוננו של אלוהים בא, ושמחר נראה אותו בקרוב, ובין העדויות על קץ היהודים והנוצרים אנו מזכירים כמה מהם:

ראשית - סוף היהודים

ההוכחות הקוראניות לסופן

בכסף ובבנים, ועשה אותך מסור יותר * אם אתה טוב, תהיה לך טוב, ואם תטעה, אז על זה, אז זה, ולמען, ולמען ה אין ספק שהיהודים יתאספו בפלסטין, מקום מסגד אל-אקצא, ויקחו אותו כביתם, ויהיו להם כוח, שחיתות ושליטה צבאית, מדינית ואידיאולוגית החלה על מדינות רבות, במיוחד. הגדולים, בנוסף לשליטתם במדינות הקטנות יותר, ויהיה להם חסינות מאלוהים ואנשים מזה

סעיד ירחם עליו ה'אמר על פירוש הפסוק הזה: וכל זה קרה לאחר התגלות הפסוק הזה, ולא היה קרב בין המוסלמים לעם הספר אלא שהקב"ה קבע את הניצחון עבור המוסלמים בה - כל עוד שמרו על דתם ודבקו באמונתם, וקבעו את שיטת ה' בחייהם - והוא כתב לאויביהם השפלה והשפלה אלא אם כן ידבקו בחובת המוסלמים או שהמוסלמים נוטשים את דתם

ונשפוך אור על פירוש הפסוקים הראשונים של סורת אלישירא, כדי שיתבהר לנו המצב על סופם של היהודים בידי מוסלמים הנוהגים בשיטתו של אמן השליחים מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, וסוטים מדרך הכפירה והסטייה

אל-בגאווה ירחם ה'אמר במשמעות של שפטנוכלומר הודענו להם ואמרנו להם במה שנתנו להם מהספרים שהם יפגמו

ואלמנאוי הלך בפתח אלקאדר שהמשמעות של שפטנומקבלת כמה משמעויות, שכן היא אומרת: דע לנו וספרו לנואז אמר: ואבן ג'ריר, אבן אלמונדיר ואבן אבי חטים סיפרו בסמכות אבן עבאס בדברו: וגזרנו על בני ישראל בספר אלישירא: דאמר: הודענו להם, ואבן אבי חטים. סיפר בסמכותו, אמר: אמרנו להם, ואבן ג'ריר ואבן אבי חטים סיפרו בסמכותו, אמר: אמרנו להם

אמר אלבידאווי במשמעות וגזרנו לבני ישראלוגילינו להם גילוי שנגזר ונפסק

ובזד אל-מוסיר וגזרנו על בני ישראל בספר שתי אמרות: אחת מהן: אמרנו להם מסופר על-ידי אל-דחק בסמכות אבן עבאסוהשניה: שפטנו אותם מסופר על-אופי בסמכות אבן עבאס, ואיתו אמר קטאדהאז הראשון הוא על מקורו והספר יהיה התורה, ובשני יהיה כלומר: על, והספריהיה הזיכרון הראשון

ובמוחתסר אבן קתר הקב"ה מודיע שגזר על בני ישראל בספר, כלומר הלך אליהם ואמר להם בספר ששלח להם שישחיתו אדמה פעמיים ויתנשאו לגבהים, כלומר יהיו יהירים, עריצים והרסניים לעם, כמו שאמר הקב"הוגזרנו לו את הענין שהענין התנהל הם נכרתים בבוקרכלומר הלכנו אליו וסיפרנו לו על כך והודענו לו על כך

סעיד ירחם עליו ה'פוסק בדבר באומר: המשפט הזה הוא אמירה מאת הקב"ה להם מה יעלה בגורל בני ישראל לפי מה שקרה בידיעתו האלוקית על גורלם, לא שזה הוא דין כפייתי עליהם העולה ממעשיהם, שהרי הקב"ה

המרומם במרומם אינו גוזר על איש מהם שחיתות. העולמות, ולא מצווה זאת, כפי שקובע הקוראן באומרו: אמור "אין הקב"ה מצווה על מגונה", אבל הוא יודע מה תהיה ידיעתו מה יהיה, אז מה שיהיה יהיה

ואז ההקשר הקוראני מגיע מאותה סורת אל-ישראל כדי להראות לנו איך היהודים סבלו בעבר מהייסורים של משרתי אלוהים ממה שהם סבלו כתוצאה ממעשיהם

אבן קת'ר אמר: אמרו אז כשהתגשמה ההבטחה של הראשון שבהם הכוונה היא הראשונה מבין שתי השחיתויות שלחנו נגדך עבדים שלנו שניחנו בעוצמה רבה, כלומר, נתנו סמכות עליך צבא של יצירתנו ניחנת בעוצמה רבה. ולא באו לפחד מאיש וזאת הבטחה התקיימה והפרשנים מהקודמים והממשיכים חלוקים באשר לבעלי הסמכות עליהם, כך מסופר מאבן עבאס ומקטדה. שהוא גוליית אל-ג'זרי וחיליו ששלטו בהם תחילה, אחר כך הובילו אותם אליו אחר כך, ודוד הרג את גוליית, ועל כך אמר: אז החזרנו לך את הכדור. עליהם ועל כרסמכותו של סעיד בן ג'ובייר שהוא מלך מוסול, שנחריב וחיליו, וכן עליו ואחרים שהוא בחטיסר מלך בבל

שיח' אלאשקר אמר בפירוש דברי הקב"ה: ויכנסו למסגד כפי שנכנסו אליו בפעם הראשונה, וישמידו כליל את אשר מרומם. השני: כך קרה בעידן הזה, וכי ההרס מגיע באמצעים מנקודת מבט של גובה, כגון מטוסים ואחרים

לא אכפת לנו מי הוא, אבל מה שחשוב לנו בכל זה הוא שכמה שיגזימו בשחיתות וברשעות, הקב"ה יטיל עליהם כלומר, יידעו בבירור כי ישלח ה' אלקיך וישלוט בהם עד יום 'את מי שיעשה עליהם ייסורים רעה, ומרחמי ה' התקומה אשר יגרום להם לטעום את החמור שבייסורים, ויעשה אותם מושפלים, חלשים, ייסורים מידי העם. של הדתות ונכנעים למס, וזה בגלל שהם חרגו מהמגבלה באי ציות לה', וקופי חסינ'כלומר הושפלו וגורשו

פסוקי סורת אלישאר מכילים אמירה על סופם של היהודים, וסופם יהיה בירושלים ברוך ה', ולכך אנו עדים היום במו עינינו, כי שחיתותם מתגברת ככל שהם. להרוג אלפי מוסלמים, אבל הם לא הצליחו להשיג שום ניצחונם מפנים לך עורף ואז לא עוזרים להם. בכל פעם שהם חוזרים עם מכונית המלחמה האדירה שלהם למעמקי האדמות שבהן מתגוררים המוסלמים הפלסטינים, הם הורגים רבים מהם, אבל הם חוזרים מאוכזבים ומובסים. בחסדי ה' וממנו, ואם תשוב, נשוב, והבטחת ה' התקיימה

וסעיד ירחם עליו ה'עשה טוב ובמיומנות באומרו: אמת הייתה הנבואה והתקיימה ההבטחה, אז נתן הקב"ה סמכות על בני ישראל מאלה שכבשו אותם בפעם הראשונה, אחר כך נתן סמכות על בני ישראל. אותם מאלה שפוזרו אותם בארץ, והרסו בה את ממלכתם לחורבן ההקשר נובע מהנבואה האמיתית וההבטחה היעילה, שהחורבן הזה יהיה דרך לרחמים ירחם אדונך אם הרווחת מזה כשיעור,

אבל אם חזרו בני ישראל לשחיתות בארץ, הרי העונש נוכח וחלפה השנה ואם תשוב נשובו חזרו לשחיתות, כך ה'. העצים את המוסלמים עליהם, אז הם גירשו אותם מהאי את כולם, ואז הם חזרו לשחיתות, אז אלוהים העצים מתפללים אחרים עליהם, עד שהגיע העידן המודרני, אז היטלר העצים אותם, והם חזרו היום לשחיתות ב צורת ישראל שגרמה לערבים לבעלי הארץ לסבול מפורענות, ושהקב"ה יתן להם סמכות עליהם שיטיל עליהם עונש רע, לאישוש הבטחתו המכריעה של אלוהים, על פי סונתו שאינה מפגרת מאחור. , ושמחר נראה אותו בקרוב לפני העידן הנוכחי לפני הספירה: על פי ההיסטוריוגרפיה הנוצרית לפני הספירה

בסביבות שנת תחילתה של "תקופת האבות" שלב האבות חיו אברהם, שרה והגר בדור הראשון, איסמעיל, יצחק ורבקה בדור השני, ויעקב, רחל, לאה ועשו. בדור השלישי יוסף מציג את אביו ואחיו בסוף תקופה זו על פי הכרונולוגיה המקראית של חיים במצרים בברכת פרעה בראשית בקירוב - התקופה המשוערת של יציאת המקרא או יציאת מצרים למדבר סיני, שם חיו בני ישראל ארבעים שנה לפי הכרונולוגיה המקראית שמות ומדבר

בקירוב - התאריך המשוער של "פלישתם" של בני ישראל לארץ כנען יהושע

תקופת השבט הנקראת גם תקופת המשפט, בני ישראל נוצרו מקונפדרציה רופפת של שנים עשר שבטים שחיו באזורים שבטיים נפרדים בתוך ארץ ישראל השופטיםשאל מוכתר למלך ומבורך על ידי שמואל הנביא שמואל א

'דוד, בנו הצעיר של ישי מארץ שבט יהודה, מצטרף לשאל נגד האויב הפלשתי שמואל א

'שאל ובנו יונתן נופלים בקרב, ודוד מתחיל את שלטונו כמלך מבירתו חברון חברוןשמואל ב

או דוד כובש את ירושלים ירושליםמידי היבוסים שבט כנענויהיא הופכת לבירת שבטי ישראל המאוחדים. דוד כובש אדמות עצומות המשתרעות מסיני ועד הפרת העליון

דוד מת ושלמה הופך למלך ישראל המאוחדת. שלמה כורת בריתות עם אומות שכנות רבות, אך חלק מעמי הארצות שכבש דוד נפרדים ויוצרים מדינות עצמאיות. שלמה בונה נמל וצי במפרץ עקבה, וסחר עם מדינות רחוקות המלכים הראשונים

שלמה בונה את בית המקדש הראשון בירושלים, ומאחד את שיטת הקורבנות בהנהגת כוהני המקדש

שלמה מת והשבטים הצפוניים מסרבים להכיר בבנו רחבעם. היא מתפצלת ויוצרת ממלכה נפרדת בשם ישראל, ובירתה שומרון או שכם שכם של היוםגם בצפון נבנים בתי כנסת נפרדים, למרות נאמנותם של רבים למקדש ירושלים. הממלכה הדרומית, שבירתה עדיין ירושלים, נקראת יהודה על שם השבט החזק ביותר שלה

תקופת הממלכה המחולקת. ממלכות הצפון והדרום הן לפעמים בעלות ברית ולפעמים לוחמות. הנביאים אליהו ואלישע, הושע, עמוס וישעיהו פעילים בתקופה זו מלכים א'-ב', ישעיהו, הושע, עמוס, מיכה והתהילים

ממלכת ישראל הצפונית נופלת תחת צבא אשור ומספר תושביה מגורשים לארצות זרות. העקורים - המכונים עשרת השבטים האבודים - משתלבים בבתיהם החדשים ומאבדים את זהותם כבני ישראל. ממלכת יהודה הדרומית הצליחה לשרוד תחת המלך חזקיהו

המלך חזקיהו עוזר לחזק את הסדר הדתי ולאחד את ממלכת יהודה השורדת

האשורים מובסים על ידי הבבלים, שהפכו כעת לאימפריה החזקה ביותר במה שהוא כיום המזרח התיכון

יהודה מצליחה להישאר ממלכה עצמאית, ומדי פעם חולקת כבוד לאימפריות הבבליות והמצריות. הנביאים ישעיהו, ירמיהו, צפניה ונחום פעילים בתקופה זו מלכים שניים, ישעיהו, צפניה, נחום, רות, משלי

בבל כובשת את ירושלים והורסת את בית המקדש. פקידי יהודה מוצאים להורג או מגולים לבבל יחד עם אלפי אחרים, ויהודה הופכת למחוז של בבל מלכים ב', יחזקאל, ירמיהו ואיכה

כורש, מלך פרס, מביס את בבל

המלך כורש מתיר את החזרת שבויי יהודה שהיו בבבל ליהודה, מולדתם המקורית, ואת בניית המקדש מחדש. עזרא פרק

סוף בנייתו מחדש של בית המקדש וחנוכתו, אך יהודה אינה חזקה. בתקופה זו פועלים שני הנביאים חגי וזכריה חגי, זכריהוהנביאים האחרונים של הברית הישנה, מלאכי, פעילים בסביבות שנת מלאכי

התקופה המשוערת בה הגיעו נחמיה ועזרא מפרס ליהודה כדי לסייע בבנייה מחדש של ביצורי ירושלים, בניהול הקהילה וללמד את היהודים את חוקי התורה לאחר תקופה ארוכה של דעיכה דתית וחברתית

אלכסנדר מוקדון כובש את רוב המזרח התיכון ממצרים ועד הודו כולל יהודה שתשגשג לזמן מה תחת שלטון יווני חסר רחמים.

אלכסנדר מת והאימפריה שלו מחולקת בין הגנרלים הראשיים שלו. הספרים האחרונים של הברית הישנה, קהלת ודניאל, נכתבו בתקופה זו.

תרגום השבעים של התורה ליוונית מתרחש בסביבות תאריך זה. ירושלים גדלה למרכז מסחר הלניסטי עם החשיבות הגוברת של האוכלוסייה היהודית והיוונית ביהודה תחת התיישבות היוונים התלמיים במצרים.

אנטיוכוס הרביעי יורש את אחיו והופך לשליט של האימפריה הסלאוקית היוונית-בבלית, שגורפת את יהודה מהאימפריה התלמית היוונית-מצרית. אוכלוסיית יהודה מחולקת לכתות, חלקן תומכות בהתייוונות הגוברת ואחרות מתנגדות לה.

מתחיל מרד, בראשות משפחת כמרים ממדעין סמוך ללוד של ימינוהמרד הופך למרד גדול נגד הנטיות ההלניסטיות. המשפחה וחסידיה, המכונים המכבים, דוחים את הניסיונות המתמשכים של הסלאוקים היוונים להחזיר לעצמם את השליטה ביהודה.

המכבים מטהרים את בית המקדש ומחנכים אותו מחדש בירושלים. זכר המאורע הזה הונצח בחג האורות חנוכהאך הקרבות עם הסלאוקים נמשכו במשך עשרים שנה. יהודים חיים בתקופה זו בכל רחבי הים התיכון כולל רומא, דרום צרפת, ספרד וכל צפון אפריקה. המכבים מקימים את משפחת המלכים המכונה משפחת החשמונאים, והם שולטים ביהודה למעלה מ-שנה. למרות התוכנית הפוליטית האנטי-הלנית שלהם, החשמונאים מושפעים ממנה מאוד.

קבוצות של יהודים, הפרושים והצדוקים, צצות בקרב אוכלוסיית יהודה ומתחילות להשפיע על ענייני דת ומנהגים.

המפקד הרומי פומפיוס פולש ליהודה, נכנס לקודש בית המקדש ומחלל את שטחיו. יהודה הופכת למדינת וסולית של רומא.

מונההסנאט הרומי הורדוס הופך למלך יהודה. מאוחר יותר הוא מתחתן עם מרי אן ממשפחת המלוכה החשמונאית כדי לזכות בתמיכה עממית.

הורדוס מתחיל בתוכנית בנייה מאסיבית בכל יהודה, כולל נמל קיסריה בים התיכון, ובונה מבצרים וערים ברחבי הארץ. אלה כוללים את הרודיון, הארמון המבוצר של מצדה, ושחזור מאסיבי של המקדש בירושלים.

הורדוס מת.

העידן הנוכחי אחרי הלידה

שני הרבנים הגדולים, הלל ושמאי, חיו בתקופה זו. היהודים מהווים עשרה אחוזים מאוכלוסיית האימפריה הרומית, ועשרים אחוז בפרובינציות המזרחיות של המזרח התיכון.

פילטוס מהנבטים, השליט הרומי של יהודה, צלב בחודש אפריל את המטיף היהודי בשם ישו מנצרת. חסידיו של ישו כמעט כולם יהודיםהמכנים עצמם נצרתים, רואים בישוע את משיח שושלת דוד המלך.

פילטוס גורש כמושל לאחר שהשומרונים הפגינו נגד קשיחותו.

המתקפה מתרחשת על היהודים באלכסנדריה שבמצרים, ורבים מהם נהרגים בגלל שסירבו לסגוד לקיסר הרומי קליגולה. יהודי יפנה ביהודההורסים מקדש שקליגולה בנה לעצמו. קליגולה מצווה להציב פסל זהב שלו במקדש קליגולה.

ירושלים כנקמה. צו זה מתבטל לאחר הפגנות נרחבות של היהודים. המתח הולך וגובר בין היהודים לשליטיהם הרומאים במהלך שלושת העשורים הבאים, עם תקופות של אלימות וכאוס רב.

הקהילה היהודית במצרים מגיעה למאות אלפים, ויהודים התפשטו במספרים גדולים ברחבי הים התיכון. יוונים-רומאים רבים מתגיירים ליהדות או יוזמים מנהגים יהודיים ללא גיור פורמלי.

מספר גדול של יהודים ברחבי יהודה מורדים ברומא, החל מקיסריה וירושלים. האימפריה הרומית מגיבה בשליחת הגנרל אספסיאנוס ו-חייילים רומים. הוא כובש את רוב ערי יהודה בשלוש השנים הבאות ומגיע אל חומת העיר ירושלים. זומן לרומא, הוכרז כקיסר, טיטוס מינה אותו בשטח. ירושלים תיפול ובית המקדש ישרף. במקביל מקים רבי יוחנן בן זכאי אקדמיה בעיירה הקטנה יבנה וממשיך ללמד מסורות יהודיות תחת הכיבוש הרומי. בכך הוא יוצר את האסטרטגיה הפרושית החדשה להישרדות האומה היהודית.

מצדה מעל ים המלחהמבצר היהודי האחרון, נופלת בידי הצבא הרומי.

פלביוס ז'וזפוס, ההיסטוריון היהודי הגדול, מסיים את שני ספריו המפורטים על ההיסטוריה: "מלחמת היהודים" ו"התקופות היהודיות העתיקות", המספקים מידע היסטורי רב ערך על החיים והפוליטיקה היהודית ביהודה.

הרב גמליאל השני תופס את האקדמיה ביבנה ומתחיל לחזק ולארגן את הקהילות היהודיות בארץ שנקרעה להחריד במלחמה ברומא. הרבנים המוזכרים במשנה ממשיכים ללמוד וללמד את המסורות ומארגנים את החומר שלהם בצורת ספרות שבעל פה שהתפשטה בכל האזור בחוגי לימוד רבנים. התלמידים מחפשים ידע לרגליהם של רבנים מיומנים.

בסביבות - גדלו חסידיו של ישוע, ותורתו התפשטה באופן משמעותי בתקופה זו. רומאים, יוונים ויהודים רבים ראו בו גם הוא המשיח, בעל תכונה אלוהית. קהילת יהודי יהודה דוחה רעיון זה ומנסה להרחיק את היהודים המאמינים בישוע משאר הקהילה היהודית. המתח והחיכוכים גוברים בין יהודים לנוצרים.

נמשך המתח בין הרומאים הכובשים ליהודי הארץ עם מספר מהפכות פתוחות ביהודה ובערים רומיות כמו אלכסנדריה וקירנה ממערב למצרים בצפון אפריקהובבל. היהודים נענשים בחומרה.

שמעון פרוקסיבה, הידוע גם בשם ברקוקבה בנו של הכוכבמוביל מרד גלוי נגד רומא. היהודים מביסים את הצבאות המשולבים בסוריה, מצרים וערב, תופסים את ירושלים, מטביעים מטבע משלהם ומכריזים על עצמאותם מרומא. רומא יוצאת במתקפת נגד בהשתתפות לגיונות צבאות שהגיעו מרחוק, אפילו מאנגליה, ומשמידה את ההתנגדות.

פטר, המעוז האחרון של היהדות, נופל לרומא. ההיסטוריון הרומי דיו קסיוס סופר יותר מ-הרוגים. תיאורים ממקורות יהודיים תומכים במספרים גדולים אלה. אדריאנוס מעניש את תושבי יהודה בהפיכת ירושלים לעיר פגאנית, על שמה של איליה קפיטולינה, ואוסר על היהודים אפילו להיכנס אליה ומפיץ חורבן ביהודה. ההנהגה הדתית היהודית עוברת לגליל בצפון. חלק מהקבוצות שנותרו בחיים בורחות לקהילה היהודית הענקית בבבל. עיראקומקומות בה בתי ספר.

בקירוב – הקהילה היהודית בבבל גדולה מאוד ומאורגנת בפיקוח "ראש הגולית", "ראש הגלות", הנכנע למלך הפרסי.

יהודה הנסי הנסיךעורך את האוסף הגדול של הידע המסורתי והמשפט העברי שהיה קיים ברובו בעל פה במשנה. המשנה מכילה את ההלכות לפיהן מנהלים הרבנים את הקהילה היהודית. בבבל מוקמות אקדמיות נוספות בהן נלמדת המשנה על ידי הרחבת הידע הרבני בקהילות היהודיות הגדולות מחוץ לארץ ישראל.

הרדיפה הרומאית נגד היהודים מתחילה לרדת ככל שהרדיפות שלה נגד נוצרים מתגברות. היהודים כבר לא התקוממו ברומא, אלא פיתחו את חייהם בפזורה תוך חיזוק היהדות כדת תרבותית. לימוד אינטנסיבי של המשנה מוביל להתרחבות מתמשכת של המסורת והקאנון היהודי בעל פה שתוביל בעוד שנים רבות למה שנקרא מאוחר יותר התלמוד. התלמוד הירושלמי משמש לשפוט את היהודים בישראל, והתלמוד הבבלי המקביל נמצא בפיקוחו של ראס אל גוליית.

הספרות היהודית הרמנויטית המכונה המדרש מתחילה להופיע בארץ ישראל, יחד עם השירה העברית המכונה "ביוטם". מתהווה גם צורה של מיסטיקה יהודית בשם מעשה מרווה, המנסה לאחד מתרגלים עם האלוהות באמצעות מסע רוחני. קהילת יהודי בבל ממשיכה לחזק את עצמה על ידי הקמת אקדמיות למידה מוצלחות מאוד.

הקיסר קונסטנטינוס כובשהוא משתלט על איטליה, ומעודד את הנצרות בממלכתו. כתוצאה מכך החלה הכנסייה הנוצרית המאורגנת, שהיתה מתחרה עם היהדות מאז הקמתה ונדחתה על ידי הקהילה היהודית, להמיר את היהודים לנצרות ולהעליב אותם בצורה תוקפנית. תמיכתו בנצרות גוברת בכך שהיא הופכת לדת הרשמית של האימפריה. כך תהפוך האימפריה הרומית מעתה לאימפריה הביזנטית הנוצרית.

קונסטנטינוס יורש את אביו כקיסר ביזנטיון ומרחיב את החוקים האנטי-יהודיים של אביו. המצב הופך כל כך קשה ליהודי ארץ ישראל, עד כי בתוך כמה עשורים הם אינם מסוגלים להמשיך בתכניתם השאפתנית של לימוד אינטנסיבי של מסורת הרבנות.

יוצאת לאור המסורת הארץ-ישראלית המכונה "תלמוד ירושלמי", הכוללת מאתיים שנים של חוכמה ומסורת רבנית. בכך מסתיים לימוד הרבנות הפורה בארץ ישראל בלחץ נוצרי ורשמי עז. תוכנית הלימוד הרבנית נמשכת בהצלחה רבה במשך מאות שנים תחת הסאסנים של הפרסים ומאוחר יותר תחת השלטון האסלאמי. קהילות יהודיות מיושבות היטב בחצי האי ערב, בחיג'אז ובתימן ביחד.

הקהילות היהודיות ממשיכות לרדת ככל שהחקיקה האנטי-יהודית מתגברת והרדיפות מתגברות. לעתים נהרסים בתי כנסת, יש לחצים על קהילות ולעתים נאלצות להתנצר, ומדי פעם מבוצעים מעשי אלימות נגד יחידים וקבוצות יהודים. משקלם של הכוח והיצירתיות היהודיים עובר באופן סופי לבבל עיראק של ימינו.

הממלכה הפרסית כופה שורה של חוקים אנטי-יהודיים המביאים לסגירת האקדמיות היהודיות, רצח ההנהגה הרבנית והגירת קהילות יהודיות.

היהודי יוסף דהו נואס הופך למלך ממלכת שבט ההימאר הערבי בתימן, ומוביל תנועה רבת עוצמה המובסת בסופו של דבר על ידי הכוחות החבשים הנוצרים.

בערך התלמוד הבבלי נערך ומתפרסם.

צספוט, המלך הנוצרי של הגותים בספרד מצווה על היהודים להתנצר או לעזוב. חלקם עוזבים, אחרים מתגיירים ואחרים נשארים יהודים בסתר.

הצבא הפרסי כובש את העיר ירושלים מידי הביזנטים ונותן אותה ליהודים. היהודים נוקמים ברודפיהם את הנוצרים על ידי שימוש באלימות וגירוש הנוצרים מהעיר.

השנה ההיג'רית. מוחמד וקבוצתו עוברים למדינה, שם הם פוגשים קהילה יהודית מאורגנת היטב.

קרב באדר, ואחריו פינוי השבט היהודי באנו קאינוקה ממדינה.

קרב אוהוד, ואחריו פינוי השבט היהודי באנו נאדיר ממדינה.

קרב התעלה, ואחריו השמדת השבט היהודי באנו קורייזה במדינה

לכידת חיבאר בתנאים נוחים ליהודים

מותו של הנביא מוחמד

המוסלמים כובשים את ירושלים מידי הביזנטים ומכוננים מדיניות סובלנית יותר כלפי יהודים, המאפשרת לקהילה היהודית להתיישב באופן קבוע בירושלים לראשונה מאז המאה השנייה

יהודי בבל מסייעים לכיבוש הערבי של פרס בתקווה להשיג מדיניות סובלנית יותר מה שהם נהנים ממנהמזו של הפרסים הסאסניים

היהודים, או ליתר דיוק היהודים הנסתרים ככל הנראה מתרגלים טקסים נוצריים כתוצאה מרדיפת נוצרים והמרת דת בכפיי העוזרים לטאריק אבן זיאד לכבוש את ספרד על ידי שירות בכוחות המאחז ועוזר במימון. פליטים יהודים רבים בצפון אפריקה חוזרים לספרד

עומר בן עבד אל-עזיז מתחיל בהטלת חוקים של אפליה נגד מיעוטים דתיים בעיראק על ידי הדרת יהודים ואחרים מעבודות ממשלתיות, ואילץ אותם ללבוש בגדים מיוחדים

צ'ארלס מרטל מביס את הערבים בקרב על טורס, וסיים את התקדמותם באירופה

מדינת אומיה בספרד, שבירתה קורדובה, מקבלת את פני היהודים ומאפשרת להם להיכנס לכל המקצועות. הסובלנות של ספרד האסלאמית מושכת יהודים רבים ממדינות אחרות

אלמנסור, הח'ליף העבאסי, בונה את בגדאד, הבירה החדשה שתהפוך למרכז המדע והציוויליזציה של יהודים ומוסלמים

ענן בן דאוד, יהודי עיראקי, מופיע בראש קבוצה יהודית, שלימים נודעה בשם הקראים, המתנגדת לשיטת הרבנות ולהסתמכות על התלמוד. מאמינים כי הקוראן בכלל הושפע מהסביבה הפוליטית והדתית האסלאמית

יהודים סובלים ממיסוי חמור ומהגבלות תחת הח'ליף הארון אל-ראשיד, לאחר תקופה של סובלנות יחסית במזרח

נאטרונאי, גאון פאקיהמאקדמיית סורה בעיראק הופך למנהיג היהודי הראשון שכותב חיבורים דתיים קנוניים בערבית. בעבר כולם נכתבו רק בעברית או יהודית-ארמית

בזיל, הקיסר הביזנטי, מאלץ מספר רב של יהודים להתנצר

בקירוב - יהודים מתגלים ככוח יעיל בסחר בינלאומי בעולם הנוצרי והאסלאמי, נוסעים בקלות על פני גבולות בינלאומיים וסחרים רחוק מספרד וצרפת לסין לאחר שרכשו את אדמותיהם ומונעים מהם להחזיק בקרקעות אחרות במדינות מוסלמיות

היהודי חסדאי בן שפרוט הופך לרופא הפרטי ושר האוצר של עבד אלרחמן השלישי, הח'ליף האומי בקורדובה. הוא, כמו יהודים בולטים אחרים, תמך בחוקרים יהודים, משוררים, חוקרים ופילוסופים, וסייע לפתח עידן פורח בציוויליזציה היהודית בערים הספרדיות ובמרכזי התרבות של אזורים אחרים בעולם האסלאם. חסדאי תומך בלקסיקוגרף הדגול דונח בן ליברט, משורר ובלשן. תור הזהב היהודי מתחיל באל-אנדלוס תחת הח'ליף עבד אל-רחמן השלישי ונמשך זמן מה

מאתיים שנה

תור הזהב היהודי בספרד המוסלמית.

סעדיה בן יוסף סעד בן יוסף אל-פאיומיהגאון פאקיהמשתלט על האקדמיה של פומבדה בעיראק. הוא פילוסוף, בלשן, משורר וחוקר שריעה, מתרגם את הברית הישנה לערבית, וכותב פרשנות ערבית באותיות עבריותהנהוגה רבי גרשום בן יהודה, הידוע כמנהיג הקהילות היהודיות על אדמות הריין הגרמני, פיתח את בית הספר. עד היום הגרמני אשכנזילחינוך יהודי.

שמואל הנגיד איסמעיל בן נגילהמונה לווזיר של חבוס, המלך המוסלמי של גרנדה. הוא ממשיך לשרת תחת יורשו של חבוס, באדיס, שהוא גם מפקד כוחות המלך, משורר, מלומד וראש הקהילה היהודית.

אבו אל-וואליד מרואן אבן ג'ינה ידוע גם בשם ברבינו יונהרופא ובלשן יהודי ספרדי מחבר ספר תוך שימוש בגילוי של קודמו יהודה אבן הרג שהשורש של כל המילים העבריות, כמו מילים בערבית, מורכב משלושה עיצורים פי הפועל: מתרגםמילונו העברי: "ספר המקורות", הכתוב בערבית, וחשיבותו נובעת מכך שהבלשנים מתייחסים אליו עד היום.

סולימאן בן גברול, המשורר היהודי הייחודי ממלאגה, ספרד, כותב יצירה מטאפיזית מפורסמת בשם "מקור החיים", שמתורגמת ללטינית ונקראת ברחבי אירופה הנוצרית.

מוסלמים מתפרעים ביהודים בגרנדה, ומספר יהודים נהרגים, ביניהם יוסף הנגיד, בנו ויורשו של שמואל הנגיד.

רש"י רבי שלמה בן יצחקמטרויה, צרפת מחבר פרשנות מפורטת על רוב הברית הישנה ונקרא עד היום על ידי רוב היהודים. הוא יכתוב בהמשך את הפירוש החשוב ביותר לתלמוד הבבלי. רש"י יהיה אחד מהיהודים הבודדים ששרדו ממסע הצלב הראשון.

האנשים שהתאספו בארצות הריין הגרמניות תוקפים את מסע הצלב הראשון, שוחטים את היהודים בכל ערי האזור וממשיכים לטבוח ביהודים בדרכם למזרח התיכון. המקומיים בהונגריה לא מקבלים את הנורא התנהגות הצלבנים ושם קץ להתקפות על היהודים.

הצלבנים כובשים את ירושלים תחת האמירות של גודפרי הביון וטבחים ללא הבחנה ביהודים ובמוסלמים. הם גם הורגים מספר נוצרים מקומיים שלדעתם הם מוסלמים או יהודים בשל הדמיון בצורת הלבוש המזרחית שלהם.

יהודים בנוריץ', אנגליה, מואשמים בהריגת ילד נוצרי בטענה שדמו שימש בטקס. האשמה זו נחשבת לראשונה בסדרת האשמות מעוותות ושקריות שהתפשטו ברובה של אירופה בעשורים ובמאות הבאים, שהובילו לאלימות כלפי היהודים.

האלמוהדים המוסלמים ממרוקוקובשים את ספרד משליטיה המוסלמים הסובלניים ביותר, סוגרים בתי ספר ובתי כנסת יהודיים ללמידה, ומכריחים יהודים להתאסלם. יהודים רבים מהגרים לאזור הספרדי הנוצרי או למקומות אחרים. זה שם קץ ל"תור הזהב של ספרד המוסלמית".

תור הזהב הספרדי היהודי נמשך בצפון הנוצרי, שם מתקבלים בברכה יהודים על השכלתם וכישוריהם, על היותם פתוחים כל כך לעולם ועל כך שהם משכילים היטב בסביבה של ספרד המוסלמית המתקדמת. הם משרתים את המלכים הנוצרים שקיבלו את פניהם ומפתחים את הטכנולוגיה והציוויליזציה של צפון ספרד על חשבון אזורי הדרום האסלאמיים.

בלשנים יהודים מתרגמים מספר יצירות בערבית על פילוסופיה ומדעים לספרדית, ובכך מציגים אותן לראשונה לעולם הנוצרי. אברהם בן דאוד, יהודה הלוי, אברהם בן עזרא ורבים אחרים נחשבים לגדולי המשוררים,

הפילוסופים, הבלשנים והתיאולוגים של ספרד הנוצרית. יצירות יהודיות גדולות רבות שנכתבו במקור בערבית בספרד המוסלמית מתורגמות לעברית.

הרמב"ם מגיע עם משפחתו למצרים לאחר שנמלט מרדיפות האלמוחדים. הוא שימש כרופא פרטי לשר המוסלמי הנאמן, וכתב כמה מהעבודות החשובות והמרתקות של הפילוסופיה, המשפט והדת היהודית מאז התלמוד.

צלאח א-דין מאפשר ליהודים להתיישב שוב בעיר ירושלים לאחר שחרורה מהצלבנים.

בקירוב – מצבם של היהודים באירופה הנוצרית מתדרדר בחדות, מה שמוביל לגירושם הסופי כמעט מכל מדינה במרכז ומערב אירופה.

תקופת שנות הארבעים לאחר אלף מאתיים. התלמוד נשרף בפומבי בפריז.

היהודים מגורשים מאנגליה.

במרכז אירופה מתרחבים לאזור גיאוגרפי רחב יותר מהפוגרומים של מסע הצלב הראשון עם הפוגרומים של ה מותם של יהודים.

יהודים מגורשים מצרפת.

היהודים מוזמנים לחזור לצרפת.

יהודים מגורשים שוב מצרפת.

בייג'ין מזמינה יהודים לעזור לצייד את הצבא הקיסרי.

קזימיר הגדול תופס את השלטון בפולין ומביא עמו יחס חיובי כלפי היהודים. יהודים מתחילים לעבור ממערב אירופה לפולין מאוחדת וצומחת, המקבלת אותם בברכה על כישוריהם, ועל מנת לפגוש את כוחם והשפעתם של גרמנים אתניים. והקהילה היהודית בפולין הופכת לקהילה היהודית הגדולה בעולם.

המגיפה השחורה מגיעה לאירופה ממרכז אסיה, ולמרות שהיהודים מתים מהמגפה יחד עם כל אחד אחר, הם מואשמים בגרימתה על ידי הרעלת הבארות. שלטונות הכנסייה ניסו אך לא הצליחו להגן עליהם מפני ההמונים בחלקים רבים של אירופה ואלפים מהם נהרגו.

יהודים ונוצרים במצרים ובסוריה תחת שלטונו של הסולטן אל-מאליק אל-סאלח נאלצים ללבוש בגדים מיוחדים כדי להבדיל אותם מהמוסלמים, בין היתר.

מהומות אנטי-יהודיות התפשטו ברחבי ספרד הנוצרית, שנוצרו על ידי פרנט מרטינס שונא היהודים, שמילא תפקיד גבוה בכנסיית סביליה, והביאו למותם של אלפים ולשריפת מספר בתי כנסת. פליטים יהודים רבים מתיישבים באלג'יר, שהופכת למרכז חדש ליהודים. יהודים ממשיכים לחפש מקלט בצפון אפריקה ובמדינות מוסלמיות אחרות בכל פעם שספרד הנוצרית מציבה הגבלות נוספות על חירויותיהם.

המללה הראשון, או הרובע היהודי, הוקם על ידי הממשלה בפאס, מרוקו, על מנת להגן על היהודים מפני אלימות השבילים נבנו בתחילה לטובת היהודים, אך עם המאות השש-עשרה והשבע-מונית בעיר. סוג זה הפיץ את עשרה הם הפכו לגטאות לגלותם של היהודים הבלתי ניתן לגעת בהם.

התורכים העות'מאניים כובשים את קונסטנטינופול. יהודים רבים ממערב ומרכז אירופה מחפשים מקלט באימפריה העות'מאנית בשל מדיניותה הפתוחה והליברלית יותר כלפי היהודים.

האפיפיור סיקסטוס הרביעי מאפשר לפרדיננד ואיזבלה, שליטי ספרד, לארגן את האינקוויזיציה על מנת לשרש נוצרי שקר, רובם מתגיירים יהודים לשעבר.

היהודים מגורשים מספרד. רובם בורחים לפורטוגל, ממנה יגורשו לאחר מספר שנים. אחרים בורחים לאימפריה העות'מאנית, שמקבלת את פניהם, וחלקם בורחים לצפון אפריקה, למערב אירופה ולעולם החדש של אמריקה. האינקוויזיציה מגיעה בסופו של דבר ליבשת אמריקה.

העיר צפת הופכת למרכז מסחרי ותרבותי חשוב, והקהילה היהודית גדלה מאוד.

הגטו הראשון במערב אירופה ממוקם בוונציה, אולי נגזר ממפעל תותחים באזור.

סולימאן המפואר, סולטן האימפריה העות'מאנית, מתחיל לבנות את החומה סביב העיר ירושלים. הוא ייבנה לאחר שש שנים, ויספק הגנה לעיר, ובכך ימשוך יהודים ואחרים להתיישב בה.

מועצת ארבעת המחוזות קמה בפולין, ומספקת מידה מוגבלת של שלטון עצמי לקהילות היהודיות שם. החיים היהודיים מושכים מספר מהגרים המגדילים את מספר היהודים שם כדי להפוך לריכוז הגדול ביותר של האוכלוסייה היהודית בעולם.

קהילה יהודית מתחילה לחיות בגלוי באמסטרדם, שהופכת למקלט נוסף עבור יהודים שנמלטים מרדיפות מאזורים אחרים באירופה הנוצרית. הקהילה היהודית באמסטרדם הופכת להיות מאוד משפיעה ומנסה לעזור ליהודים שנפגעו בכל העולם. אמסטרדם הופכת למרכז למחשבה יהודית ולהוגים חופשיים.

יהודי משהד באיראן נאלצים להתאסלם וידועים בתור המוסלמים החדשים ג'דיד אל-אסלאם רובם ממשיכים לעסוק ביהדות בסתר.

איכרי אוקראינה וקאזאן מהדנייפר קוזאקים דנייפרבהנהגתו של בגדן חמילניצקי, מורדים בבעלי האדמות, שודדים את סוכניהם היהודים ומשפחותיהם ושוחטים עשרות אלפי קורבנות יהודים ביותר מ-קבוצות. זה מוביל להחזרת ההגירה היהודית בקנה מידה גדול למערב אירופה. הפוגרומים של חמלניקי הביאו לאובדן החיים היהודי הגדול ביותר בכל ההיסטוריה היהודית באירופה הנוצרית למעט השואה במאה ה-

קבוצת היהודים הראשונה מגיעה לניו אמסטרדם לימים נקראה ניו יורקלאחר שגורשה מהמושבות ההולנדיות בברזיל כשהיא נתפסת על ידי הפורטוגלים.

מברוך שפינוזה נשלל מהחברות בקהילה היהודית באמסטרדם בגלל הכחשתו שמקור התורה הוא אלוהי. הוא יהפוך לדמות בולטת בפילוסופיה העולמית.

שבת צבי, האנטי-כריסט, המשיח היהודי, מרתק מספר רב של יהודים המאמינים שהוא המשיח. מספר רב של יהודים מוותרים על רכושם ומקורות פרנסתם כדי להצטרף אליו. הסולטן מזמן אותו לקונסטנטינופול איסטנבולונותן לו שתי אפשרויות: להתאסלם או להיות מוצא להורג על טענותיו המשיחיות. מתאסלם.

שליט תימן הורס את כל בתי הכנסת, ומנסה לעקור את כל הלא-מוסלמים, אך כולם רשאים לחזור לאחר ארבע שנים.

ישראל הבעל שם טוב, מייסד החסידות, מתיישב במדג'ב שבבדוליה אוקראינההתמקדות שלו בזוהר ואושר פנימיים מושכת אליו חסידים רבים שבונים תנועה יהודית משפיעה ביותר.